

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువాయ్మలర్ స్తుతుః

శ్రీ వచన భూషణమ్.

విశవవాక్ శిఖామణియాన

మణవాశమానునికళరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానసహితమ్.

ఇంద్రగ్రంథమ్

తర్కతీర్థరాన-శ్రీమాన్-శిబ్దప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యురాలుమ్,

శ్రీనూక - కరాలపాటి - ఆత్మార్చ్యు అవర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుప్పొన్ననాయుడు అవర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతా నేక శ్రీకోశజ్ఞశిన్ సహాయత్తినాల్

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైరూరాల్

శ్రీపరాజుక్కళతిరువవతారాది ౧౮౦౬-వఱు సంవత్సరమాన

విశ్వావసు సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

ప్రెసిడెన్స్ ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ కెయ్యప్పట్టు.

విజయతేతరామ్.

శ్రీమతేరామనుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై
తన్నిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	3	౪ ౦
బారతాదితన్నిశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫ ౦
రామచరమణ్శ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	3 ౦
దుష్కర్శ్లోకటిప్పణి	...	౦	౫ ౦
శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమభక్తశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨ ౦
ముతల్ తిరువదైతి ,, ఆరుమ్బదప్రతిపదసహితము	...	౧	3 ౦
ఇరవైమతిరువదైతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
మూవైమతిరువదైతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
నాన్దుకన్ తిరువదైతి ,, ,,	...	౦	౧౪ ౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౪	౫ ౦
తిరువాశిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము ఆరుమ్బదసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬ ౦
పెరియతిరువదైతి ,, ప్రతిపదసహితము	...	౦	౧౪ ౦
తిరువెల్గుసూర్ శీరుక్కై ,, ,,	...	౦	౪ ౦
శితియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౯ ౬
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౧	౧౫ ౦
శ్రీవచనభూషణమ్ ,, ,,	...	3	౫ ౦

ఈగ్రంథములు మట్టకాయితములలో సగంఛాణ్డికి నివ్వబడును.

యమకరత్నాకరమును ఇరామానుశనూర్ గ్రంథాలియు అచ్చగుచున్నవి.

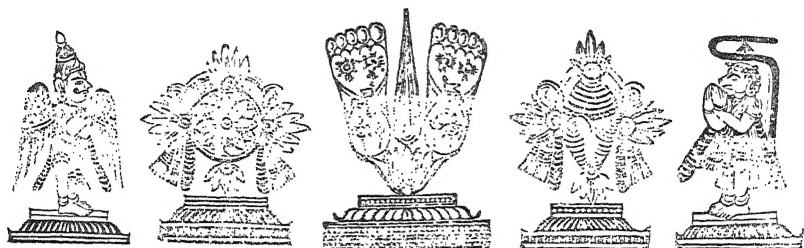
ఈగ్రంథము సీసభచందాదారులచే శిషార్పుచేయబడువారికి మాత్రము ౨౫౦ కాపీలవఱకు సగంఛాణ్డికి నివ్వబడును, అనఁగా క్లెస్సు రు ౧-౧౨ చొప్పునను రప్ప రు ౦ - ౧౪౦ - చొప్పునను నివ్వబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య,

కార్యదర్శి, భనాధికారి,

నెం 3౧ - వెంకటాచలమొడలిపేది, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

—❦—(౦)—❦—

పాతుత్తనియస్సత్.

అభ్రాకియమణవాళనమశ్చయేతతు.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీంద్రప్రవణంవందే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

అభ్రావానరుశిచ్చయేతతు.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భం నాథయామునమధ్యమామ్ ।
అస్తదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరమ్పరామ్ ॥
యోనిత్యమచ్యుత పదామ్బుజయుగ్గరుక్ష్
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయమేనే ।
అస్తద్గురో ర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే ॥

అశవస్తారరుశిచ్చయేతతు.

మాతా పితా యువతయస్తనయా పిభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆప్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదస్త్రియుగళం ప్రణమామిమూర్ధ్నా ॥

భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.

భూతం సరస్య మహాదాహ్వాయ భట్టనాథ
 శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగివాహన్ ।
 భక్తాజ్ఞేరేణు పరకాల యతీంద్రిమిత్రాన్
 శ్రీమత్పరాఙ్ముఖమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్ ॥

— ❦ — (౦) : ❦ —

రహస్యార్థసంప్రదాయ త్తనీయస్థత్.

మణవాళమామునికరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకగురుంగురుభిస్సహపూర్వైర్గురూరకులోత్తమదాసముదారమ్ ।
 శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ ధీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ ॥
 ఈయణ్ణిమాధవప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।

సంసారభోగిసద్దప్త జీవజీవాతవే నమః ॥

తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।

సమస్తాత్మగుణావాసం వద్దేకూరకులోత్తమమ్ ॥

మణవాళమామునికరుళిచ్చెయ్తతు.

నమశ్శ్రీకైలనాథాయ కు సీనగరజస్తనే ।

ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైజ్జుర్యశాలినే ॥

లోకాచార్యపదామ్భాజ రాజహంసాయితాస్తరమ్ ।

జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వద్దేసామ్యవరంగురుమ్ ।

ప్రజిహ్వనదధీశదాసమమలమశేషశాస్త్రవిదమ్ ।

సంద్ధరపరగురుకరుణాకన్దభిత జ్ఞానమద్విరంకలయే ॥

అర్ముకియమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

శ్రీకైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యతీంద్రిప్రపణంవద్దే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

౧ ధీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ పిన్నుళ్ళార్ శిలరసునన్దిక్కుమ్ క్రమమ్.

త్రేవచనభూషణత్రనియన్లలో.

పురుషకారవైభవశ్చ సాధనస్యగౌరవమ్
తదధికారికృత్య మస్యసద్గురూపసేవనమ్।
హరిదయామహేతుకీం గురోరుసాయతాశ్చయో
వచనభూషణేనద జగద్గురుమితమాశ్రయే॥

సాక్షాఖిలద్రవిడసంస్కృతరూపవేద
సారార్థసజ్జిహమహారసవాక్యజాతమ్।
సర్వజ్ఞలోకగురునిర్దిత మార్కభోగ్యమ్
వందే సదా వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్।

ఆకణ్ఠోత్కణ్ఠవైకుణ్ఠ ప్రియాణాంకణ్ఠభూషణమ్।
గురుణా జగతాముక్తం వ్యాప్తంవచనభూషణమ్॥

పేఱుతరువిక్కుమవళీతకపెరుమై యాఱు పెఱువాకముత్తై యవళి
కూఱుకురువైప్పనువల్ కొళీవతిలై నూకియి కుళీర్దవరుళీతాక
మాటిల్ పుకళ్ నొక్కురువిళవణ్ణైయొడెలామ్ వళనబూడణమతిల్
తేటిడ నమక్కరుళముడుమ్బైయైయవళకళుళీకళీశేరెకమననే.

తిరుమామకళీతక శీరరుళేత్త్రముమ్,
తిరుమాల్ తిరువడి శేర్వళిన్దైయుమ్,
అన్వళియొళిన్దన వనైత్తిళున్దైయుమ్,
మెయ్ వళియూన్దైయ మిళోర్ పెరుమైయుమ్,
ఆరణమ్ వల్లన రమరుమ్ నన్నెటియైయుమ్,
నారణా తాళీ తరునన్కురుసీతియుమ్,
శోతివానరుళీ తూయమాకురువిళ
పాతమామలర్ పణిపవర్ తనైయుమ్.

తీతిల్ వానవర్ తేవనుయిర్ కత్తే
 యేతుమిన్ది యెడుక్కుమ్మడియెయుమ్,
 మన్నియవిన్బముమ్ మాకతియుమ్ కురు
 వెన్నునిలై పెలు మిన్ పొరుళ్ తన్నెయుమ్
 అశైవిలావేత మతనుళనై త్తెయుమ్
 వశనబూడణ వట్టియాలరుళియ
 మత్తెయవర్ శికామణి వణ్ పుకట్త్రి ముడుమ్బై
 యిత్తెయవ నెళ్ళో నేరులకారియన్
 తేమలర్ చ్చేవడి శిదై శెయ్ పవర్
 మానిల త్తినమ తెయ్ తివాట్త్రి పవరే.

లోకాచార్యకృతే లోకహితే వచనభూషణే ।
 తత్త్వార్థదర్శినో లోకే తన్నిష్ఠాశ్చ సుదుర్లభాః॥
 జగదాచార్యరచితే శ్రీమద్వచనభూషణే ।
 తత్త్వజ్ఞానజ్ఞా తన్నిష్ఠాం దేహి నాథ యతీంద్రమే॥
 ఉలకాశిరియన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శాద్ ముమ్బొతనుసన్నిక్కుమ్ తనియన్దళ్

కోతిలులకాశిరియన్ కూరకులో త్తమతాతర్
 తీతిల్ తిరుమలై యాత్వార్ శెమ్మిజ్జురవై మణవాళర్
 ఓతరియపుకట్త్రి తిరునాపుడై యపిరాన్ తాతరుడన్
 పోతమణవాళమునిపోన్నడికళ్ పోద్ మువనే॥

వాల్మీయులకాశిరియన్ వాల్మీయవక్త్రమున్నకులమ్
వాల్మీముడుమైయెన్నుమ్ మానకరమ్—వాల్మీ
మనమ్శూన్ద్రపేరిన్బమ్ మల్ కుమికునల్లార్
ఇనమ్శూన్ద్రుక్కుమిరుప్ప||

ఓతుముడుమైయలకాశిరియనరుల్
ఏతుమఱవతవెమ్మెరుమాన్ ——నీతి
వఱువాచ్చిఱునల్లార్ మామత్తె యోన్ పాతమ్
తొమ్మివార్ క్కువారాతుయర్.
ప్పిల్వైలోకాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

పిల్చైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీవచనభూషణత్తుక్కు-

పెరియజీయర్ తిరువాయ్మలర్ స్వరుళియ వ్యాఖ్యాన త్రిక్ అవతారికై.

సకలవేదసజ్గిహమాన తిరుమన్రొత్తిల్, పదత్రయత్తాలుమ్
ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకిఱ వాకారత్రయముమ్, సర్వాత్మసాధారణమాకై
యాలే, (౧) “యత్రర్ష యఃప్రథమజాయేపురాణాః” ఎన్నిఱ నిత్యసూరి

టిప్పణీ—భగవద్వాచకమాన సకలశబ్దతైఅదియిల్ నిదేశితత్తు-మజ్జళాచరణార్థమాక.
(౨) “త్రైలోక్యరాజ్యంసకలం సీతాయానాఘ్నయాత్కలామ్” ఎన్నిఱవిడత్తిల్, “సకల
శబ్దమ్ - స్వపర్యాయ విశ్వశబ్దవాచ్యరాన పెరుమాళై చ్చొల్లుకిఱతు” పిన్నిఱ [తి-వా-
౬-౨-౬] ఈటిన్బడియేసకలశబ్దమ్ భగవద్వాచకమామ్. తిరుమన్రొత్తిమ్ సకలవేదసజ్గిహ
మాకై యావతు-(౩) “సర్వమప్రాక్షరా న్నఘమ్” ఇత్యాదిప్పడియే, సకలవేదవిశదీకారార్థ
ప్రతిపాదకమాయ్, తదపేక్షయానూన పరిమాణమాయరుక్కై. ఆకారత్రయమావతు-
అనన్యార్థ శేషత్వ అనన్యశరణత్వ అనన్యభోగ్యత్వజ్జళ్, ఇవాకారత్రయమ్ సర్వా
త్మసాధారణమాకై యావతు - [హరిత స్పృ] “దాసభూతాస్సత్స్సర్వేహ్యత్తానఃపర
మాత్తనః” ఎన్నిఱపడియే బద్ధముక్త నిత్యోకకుక్కు పొవతువాయరుక్కై. ముతలిల్
తిరుమన్రొత్తియెడు తత్తు-ఇగ్గిన్గిసమేతిరుమన్రొత్తి వివరణమెనైక్కాక. యత్రేత్యాదిక్కు-

కళోపాతి, శుద్ధసత్వమాన పరమపదత్తిలే, నిత్యాసజ్గుచితజ్ఞాన
రాయ్కొండ్లు, నిరస్తరభగవదనుభవజనిత నిరతిశయానస్త తృప్తరా
యిరుక్కుక్కు యోగ్యతైయుక్తాయరుక్కుచ్చైయతేయమ్, (౧)
‘అనాదిమాయయానుప్తుః’ ఎన్గిటపడియే(౨)*తిలతైలవద్దారుసప్పివత్
దుద్వివేచ త్రిగుణ దురత్వయానాదిభగవత్తాయాన్రోహిత స్వప్రకాశ

యత్ర - ఎస్తపరమపదత్తిల్, పురాణాః - పురాపినవరాయ్, ఆతావతు-అనుభూ
తమాన భిగవన్పురాణికతై అనుదినమభినవమాక అనుభవిక్కుమవర్కతాయ్, ప్రభమ
బా - అనాదిసిద్ధరాయ్, ఋషయః - సర్వవిషయసాక్షాత్కారముశ్చవర్కకళో ఇరుక్కు
తార్కకళో ఎన్దర్థమ్. “ఋషయః” ఎన్బరు- కాలవిషయ విశేషజ్ఞతైచ్చిల్లామైయాలే,
నిత్యాసజ్గుచిత జ్ఞానతైచ్చిల్లుకీటను. పరమపదమ్ శుద్ధసత్వముయ మెన్బతేఱు (3)
“పశ్చిశక్తిమయేదివ్యేర్ధ్వసత్వేషుభావహే” ఇత్యాదివచనమ్ప్రమాణమ్. (నిత్యేత్యాది)
నవిద్యతే సజ్గుచితమ్ - సన్గోచరి, యన్యతే అసజ్గుచితమ్, నిత్యంఅసజ్గుచి
తమ్-నిత్యాసజ్గుచితమ్, తథావిధంజ్ఞానయేషమితి విగ్రహః. ఇన్ద్రునిత్యేత్యమావతు-
ధ్వంసాప్రతియోగిత్యమాత్రమ్. ఇతేఱునశ్చర్ధసన్గోచారభావత్తిలవ్యయమ్. ఏతాదృశా
భావద్వాన్ - అత్యేస్తాభావముమ్, ధ్వంసముమ్. ఆక - జ్ఞానసన్గోచారత్యన్తాభావమ్
నిత్యోర్కుమ్, జ్ఞానసన్గోచరధ్వంసమ్ ముక్తర్కుముక్తాకైయాలే, నిత్యాసజ్గుచి
తేత్యాది విశేషణమ్దృష్టాన్తదాప్తాన్తికోభయానుగతమాకక్కుకైయిల్లై. అనుభవజని

తానస్తత్తుక్కు నిరతిశయిత్వమ్శోన్నతు - కైవల్యనస్తత్తైప్పల్ల ; అనుభవజనితా
సన్తాపేక్షయా అతిశయితమాన కైబ్బర్యానస్తమ్ భగవదనుభవప్రీతిహారాత్కరిత
మాయ నరుకైయాల్ అథాత్సిద్ధమెన్దు అతైఇన్ద్రుచ్చిల్లివల్లై. యోగ్యతైయావతు-
భగవన్నిన్నచే తనత్వమ్. (అనాదీత్యాదిక్కు) అనాదిమాయయా - ఉత్పత్తిశూన్యై
యాయ్ విచిత్రస్పష్టిహేతునాన మూలప్రకృతియినాల్, సుప్తః - తిరోహితస్వరూ
పనాన (జీవన్) ఎన్దర్థమ్. (తిలేత్యాదిక్కు) తిలతైలవత్ - తిలత్తిల్ తైలతై
ప్పొలవుమ్, దారుపప్పివత్ - దారువిల్ వప్పియైప్పొలవుమ్, దుర్వివేచ-పిరిక్కు
క్కాణ ముడియాత తాయ్, త్రిగుణ - సత్త్వరజస్తమస్సుక్కుళోదు కూడిన

రాయ్, అనాద్యవిద్యాసంశ్చితానస్త పుణ్యపాపకర్తానుగుణమాక సుర
నర తిర్క్కస్థావరయోనికళ తోఱుమ్ (౧)* మాఱిమాఱి ప్పలపిఱ
ప్పమ్పిఱన్దు, దేహత్తాభిమానముమ్, స్వస్వాత స్త్వముమ్, అన్యశేష
త్వముమాకిఱపడుకుఱ్ఱియిలేవిఱ్ఱున్దు, తత్తదనుగుణసాధ్యసాధనజ్గళిలేమణ్డి
(౨)* యాతానుమ్పల్ శ్రీసీఱ్ఱుమ్ విరతత్తై యేఱ్ఱిట్టుక్కొణ్ణు, ప్రాప్త
శేషియాయ్ పరమప్రాప్త్యాప్తకభూతనానవన్సకల్ అత్యస్త
విముఖరాయ్, గర్భజన్త బాల్యయావనవార్ధకమరణనరకజ్గళాకిఱ అవ
స్థాసప్తకత్తిలే, నిరస్తర వితత వివిధ నిరవధిక దుఃఖజ్గళై యనుభ
విత్తుత్తిరికిఱ విస్సంసారిచేతనరిలే, ఆరేనుమ్ శిలర్క్కు జాయమాన

తాయ్, దురత్యమ - (జీవరకశాల్) నివర్తిష్కిక్కుక్కుడాతతాయ్, అనాదియాన
మూలప్రకృతియినాలే, తిరోహిత-మఱైక్కప్పట్ట (అఱియక్కుడాత), స్వప్రకాశః-
ప్రకాశమాన దేహాతిరక్తత్వాది ధర్మజ్జలైయుడైయవర్ ఎన్దర్థమ్. అనాది-ప్రవాహానాది
యాన, అవిద్యా-దేహత్తభిమానికళ. (తత్తదనుగుణేత్వాది) దేహత్తాభిమానాద్యను
గుణసాధ్యజ్గళ-క్రమేణ స్త్వన్నపానాది స్వర్గాది దేవతానరసాయుజ్యాదికళ, తత్సా
ధనజ్గళ-ధనాది, యాగాదిదేవతాన్తహాపానాదికళ. యాతానుమ్-ఏఱోఱ్ఱై-పల్ శ్రీ-
ఆవలమ్మిన్దు, సీఱ్ఱుమ్ - ఎమ్మెరుమానై ప్పిరిక్కెక్కుహేతువాన, విరతత్తై - ప్రతత్తై
ఎన్దు శబ్దార్థమ్. (ప్రాప్తశేషేత్వాది) ఇవై ఈశ్వరమక్కుణ్ణాన ఆకారత్రయమ్. ప్రాప్త
శేషి - ఉచితశేషి, పరమప్రాప్యన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాప్త్యానరరహితన్,
పరమప్రాపకన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాపకానరరహితన్; ఆచార్యనిష్ఠై-ఇతిన్
పరమ కాన్తైయాన్తయాలే ఇతిలే అన్తహృతమ్. వైముఖ్యమావతు - భగవద్విషయక
జ్ఞానరూపాదికళ శ్రీరక్తై. అన్యశేషత్వత్తాల్ - వైముఖ్యమ్, స్వాతస్త్వత్తాల్ - అ
తివైముఖ్యమ్, దేహత్తాభిమానత్తాల్ - అత్యనవైముఖ్యమ్. గర్భమ్ - గర్భస్థితి. (నిరస్త
రేత్వాది) ఇన్దు (౩) “అత్యన్తకటుత్తీక్ష” ఇత్వాద్యనుసర్థయమ్. (ఆరేనుమ్) ఎన్దుతు

(౧) తిరువాయ్-౨-౬-౨. (౨) తి-వి-౯౫. (౩) వి-పు-౬-౫-౧౧.

గ్గి అత్ర “పిఱన్దుపిఱన్దుజన్తజ్గళితోఱుమ్” ఇతి కృచిదధికపాఠః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

కాల భగవత్కటాక్ష విశేషత్రాలే రజస్తమస్సుకల్ తలైమడిన్దు,
సత్వమ్తలైయెడుత్తు మోక్షరుచియన్డానాలుమ్, తత్వహితపురుషార్థ
జ్ఞులై యుళ్ళపడియటిన్దే యుజ్జేవిక్కివేణ్ణుకై యాలుమ్, అనై తనైన్ది
శాస్త్రముఖత్రాలేయటియప్పార్ క్కుమళవిల్, శాస్త్రజ్ఞుళితలై యాన
వేదమానతు, (౧) “అనన్తావై వేదాః” ఎన్నిఅపడియే అనస్తమాయ్,
స్వార్థనిర్ణయత్తిల్ సర్వశాఖాప్రత్యయన్యాయాదిసాపేక్షమాయరుక్తై
యాలే, అల్పమతికళుక్కువగాహిత్తర్థనిశ్చయమ్పణ్ణవరితాకై యాలుమ్,
అన్దవేదపారగరాయ్స్వయోగమహిమసాక్షాత్ప్రతపరావరతత్వవిభాగ

(౨) జాయనూనంహిపురుషంయం పశ్యేన్ద్రధునూదనః । సాత్వికస్సగువిక్షేయస్సవైమా
శ్శార్థదైవకః” ఎన్నిఅన్దోకత్తిక్ అభిప్రేతమానవర్థమ్. (ఆరేమమ్బిలర్ క్కు) ఎన్నిఅ
విత్తాల్-మోక్షరుచియల్ జన్మనియమమిలైయెన్నిఅతు. తత్వమ్-స్వరూపమ్, హితమ్-
ఉపాయమ్, పురుషార్థమ్- ఫలమ్. (అతిన్దే) ఇత్తాది. అదృష్టద్వారక మోక్షసాధన
ప్రవృత్తినర్హత్వరూపమాన అత్యన్త పారతన్త్రీ స్వరూపముళ్ళననుక్కుమ్ స్వరూప
యాథాత్మవిజ్ఞానాదికల్ దృష్టవిధయాఅధికారసిద్ధర్థమాక ఆవశ్యకజ్ఞశ్రేష్ఠభావమ్. (౨)
“పశుర్తనుప్యఃపక్షీచా యేచవైష్ణవసంక్రయాః । తేనైవతేప్రయాస్యన్తితద్విష్టోఃపరమంప
దమ్” ఇత్తాదియిట్టుడియే పశ్వాదికళుక్కు మోక్షముణ్డామ్బాతు, అవద్మైయభిమా
నిత్త వైష్ణవముడైయ జ్ఞానపూర్తియే కారణమూకైయారే (అతిన్దే) ఎన్నతుపపన్నమ్.
(శాస్త్రీజ్ఞుళితలైయన) ఎన్నతు-(౨) “ధర్మజ్ఞానమానానాం ప్రమాణం ప్రథమం
శ్రుతిః! ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంహితృతీయం లోకసజ్జీవాః” ఎన్నతైయనుసంధిన్తు.
అనధీత వేదజ్ఞుళిల్ విరుద్ధార్థపరత్వసంశయముణ్డాకిల్ మీమాంసాన్యాయజ్ఞుళైక్కుణ్డా
నమ్మదిత్త అధీత వేదార్థనిర్ణయముమకిచ్చిత్రమెన్నతైప్పల్ (సర్వశాఖేత్తాది).
అదిశబ్దత్తినాల్ సర్వవేదాన్తప్రత్యయన్యాయమ్ వివక్షితమ్. (స్వయోగమహిమసాక్షా
త్ప్రత) ఎన్నైయాలే- సుగతాదికలైయుమ్ కపిలాదికలైయుమ్ వ్యావర్తిక్కిఅతు.
పరావరతత్వవిభాగమానతు - పరతత్వస్తుక్కుమవరతత్వస్తుక్కుముణ్డాన వైలక్షణ్యమ్.

రాన † (వ్యాసాది) పరమర్షికళాతే ప్రణీతజ్ఞశాయ, వేదోపబృంహణ
జ్ఞశాన స్మృతీహాసపురాణజ్ఞలిలుమ్, సారాసారవివేక చతురర్కక్కు
భీయ త్తాత్పర్యాంశమ్ తెరియూమైయూలుమ్, అవై పోలన్బిక్కే, సంసారి
చేతనోజ్జీవనకామనానసర్వేశ్వరన్, తానే ఆచార్యనాయ వేళిప్పడుత్తిన
సకలవేదసారమాన రహస్యత్రయముమ్, అతినన్బ్రహ్మతయా అతిగూ
ఢార్థజ్ఞశాకై యాలుమ్, భగవదాక స్థిక కటాక్షవిశేషతాలే, (౧)
* మయర్ వఱమతిసల మరుళిప్పెగ్గిలు, సకలవేదశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞశై
యుమ్ కరతలామలకమాక సాత్మాత్మరి త్త పరాఙ్ముళ పరకాలాది
కళాన ఆధ్వారక శరుళిచ్చెయ్త ద్రావిడవేద తదజ్ఞోపాద్యజ్ఞశాన దివ్య
ప్రబంధజ్ఞళుమ్, అశవిలికళా లర్థదర్శనమ్ పణ్ణిపోక్కామైయూలుమ్, రుచి

సారాసార వివేకమావతు - సాత్వికరాజసాది విభాగజ్ఞానముమ్, పురాణోపక్రమ
ప్రశ్న ప్రతిపచనజ్ఞలి పక్షపాతిత్వాఽపక్షపాతిత్వవిభాగజ్ఞానముమ్, సర్గాచారాదిత
త్పరత్వాఽతత్పరత్వవిభాగజ్ఞానముమ్, తాత్పర్యాంశమావతు - సాత్వికభాగాభిక్షేత
మాన సారాంశమ్, ఉజ్జీవనమ్-పరమపురుషార్థప్రాపణమ్, (సంసారి) ఇత్యాదియాల్-
బుద్ధాగమవ్యావృత్తి, (సర్వేశ్వరన్) ఎన్దెయాలే - భ్రమ విప్రలహ్నాదిజన్య వక్తృదోష
వ్యావృత్తి, (సారమాన) ఎన్దెయాలే - ఆసారబహుళ స్మృత్యాది వ్యావృత్తి.
(త్రయముమ్) ఎన్దెయాలే - ఆనన్ద్యవ్యావృత్తి, ఆక స్థికమ్ - నిర్వేతుకమ్, నిర్వేతుక
మాకకటాక్షిక్తైక్కు హేతువాన నిర్దోష కల్యాణగుణజ్ఞశై యుడైయవనై
చ్చిల్లకిఱతు భగవచ్చుమ్, కటాక్షవిశేషమావతు - ఫలపర్యస్తమాన కటాక్షమ్,
(మయర్వఱ) ఇత్యాదియాల్ భగవన్నిర్వేతుక కటాక్షలబ్ధమాన ఆధ్వారకళుడైయ
దివ్యజ్ఞానగుక్కు, యోగజన్యమాన ఆర్జజ్ఞాన త్రిత్కాట్టి వ్యావృత్తిశొల్లిల్లు, ద్రా
విడవేదమావతు - సమ్మాత్పరరుళిచ్చెయ్త నాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞో, తదజ్ఞజ్ఞశావన-తిరు
మణ్డెయాత్పరరుళిచ్చెయ్త అఱుదివ్యప్రబంధజ్ఞో, ఉపాద్యజ్ఞశావన-మల్లైయాత్పర
కళరుళిచ్చెయ్త పతినాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞో, అశవిలికళో-అప్పజ్జర్, ఆర్థదర్శనమ్ పణ్ణిపో

పిఱున్దచేతనర్ ఇఱున్దపోమ్మడియిరుక్కాయాలే, ఆఱ్ఱొరుడైయ నిర్నే, తుక కటాక్షులభ దివ్యజ్ఞానరాన నాథమునికళ్ తుడక్కమాక సత్సమ్మి దాయ సిద్ధరాయ సకలశాస్త్రనిపుణరాయ పరమదయాళుక్కళాన పూర్వాచార్యకళ్, అన్దవేదాదికళిలర్థజ్ఞలై సజ్గిహిత్తు, మన్దమతికళు మ్మమ్ సుగ్రహమామ్మడి ప్రబన్ధీకరిత్తు ముపదేశిత్తుమ్ పోన్దొర్కళ్.

అప్పడియే సంసారిచేతనరిభివు సహిక్కమాట్టాత పరమకృపై యాలే, తదుజ్జేవనార్థమాక త్తాముమ్ పలప్రబన్ధజ్ఞళు మరుచ్చెయిత పిల్లైలోకాచార్యర్, ఆచార్యపరమ్పరాప్రాప్తజ్ఞళాన ఎర్థజ్ఞళో, అవర్కళ్ తాజ్ఞళో గౌరవాతిశయత్తాలే రహస్యమాక ఉపదేశిత్తు ప్పొన్ద

కామైయావతు-(౧)“అరియైయనైయరనై” ఎల్లిఱసామా నాథకరగ్యమ్ శరీరా త్తభావ నిబన్ధన మెఱ్ఱమ్, (౨) “అఱ్ఱైయమడనారై” ముతలానవద్ శ్రీహిన్న కామమ్-వేదాన్తవిహిత భగవద్భక్తిరూప మెఱ్ఱ మఱియప్పొకామై. (ఆఱ్ఱొరుడైయ) ఇత్యాది. నాథమునికళ్ *కణ్ణిసుణ్ శిఱుత్తామ్మై ప్పన్నీరాయర మాన్పుత్తి జపిత్తుఆఱ్ఱొరుప్రసన్నరాక్కి దివ్యప్రబన్ధమాత్రజై యపేక్షిత్తార్, ఆకైయాల్ అపేక్షియత దివ్యచతుస్సుముతలానవద్ అవరుక్కుఆఱ్ఱొరురుళినతు నిహై తుకకృపైయాలే ఎఱ్ఱుతాత్పర్యమ్. (సత్సంప్రదాయ) ఇత్యాది. సత్ - సత్పురుషర్కళుడైయ, సమ్-సమీచినమాన, ఆతావతు - తాజ్ఞళజిన్దపడియైతెయిత, ప్రదాయ - ఉపదేశ త్రిల్, సిద్ధరాయ ఎఱ్ఱర్కమ్, బ్రహ్మ విత్తుక్కళ్ తాజ్ఞళజిన్దవర్ణజై యథావత్తాక ఉపదేశిత్త ఉపదేశిత్తుక్కు సత్సంప్రదాయ మెఱ్ఱుపెయర్. అతిశీసిద్ధరాకైయావతు - తిదగ్గనజ్ఞానాస్థుషాన పూర్ణరాకై. (పరమదయాళుక్కళాన) దయైయావతు - భ్యాతిలాభపూజైకళాకిఱ స్వాగ్గజై యపేక్షియా మల్ పరదుఃఖులైక్కణ్డ సహియాతిరుక్కై. అతిశీపారమ్యమావతు-ఆనుపదేశకమాక వరుమ్లభాదికళిలుమ్ నజైయద్ శ్రీరుక్కై.

అప్పడియే - సత్సంప్రదాయైత్యాది విశేషభక్తయయుక్తరాయ. సహిక్కమాట్టాత - సహిక్కమాట్టామైయాకిఱ. పలప్రబన్ధజ్ఞళో - యాదృచ్ఛికప్పడిముతలానవై.

వైయాయ్, అరుమై పెరుమైకళైప్పత్తిల్, ఇతుక్కుమున్ను తాముమ్ ప్రకాశిప్పియామల్ అడక్కిక్కిణ్డపోద్దవై యుమాన వర్థవిశేషజ్జళెల్లా వత్తైయిమ్, పిన్నుళ్ళారుమిక్కువొణ్ణా తెన్ది తమ్ముడైయ కృపాతి శయత్తుక్కుమేలే, పెరుమాళుమ్ స్వప్నత్తిలే తిరువుళ్ళమాయరుళుకై యాలే, శ్రీవచనభూషణమాకి అప్రబంధముఖేన వెళియిట్టరుళుకితార్.

మున్నే పేరుళాళప్పెరుమాళ్, తమ్ముడైయ నిర్దేతుక కృపై యాలే, మణల్ పాక్కత్తిలే ఇరుప్పొరునమ్మియార్నై విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణియరుళి, తజ్జమామిరుప్పనశిలవర్థవిశేషజ్జళెల్లా మేయవర్కు స్వప్నముఖేన వరుళిచ్చెయ్తు, “సిర్ పోయ్ ఇరణ్డాల్ ముక్కుమ్ నడువే వర్తియుమ్, ఇన్నుముమక్కి-వర్థజ్జళెల్లామ్ విశదమాక నామ జేళ్ళొలుకితోమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమాయరుళుకై యాలే, అవరిజ్జేవన్ఱు పెరియ పెరుమాళ్ సేవిత్తుక్కిణ్డ, తమక్కుమున్ను అజ్గరుళిచ్చెయ్ తవర్థజ్జళె యుమ్, అళలటి యాతపడి యనుసనిత్తుక్కిణ్డ, ఏకాన్తమాన తొరుకోయిలిలే వర్తి యానిక్కిచ్చెయ్తే, తమ్ముడైయ శ్రీపాదత్తుక్కున్తర్థరానముతలికళుమ్

అరుమై - దురవబోధత్వమ్. పెరుమై - గౌరవమ్. (పిన్నుళ్ళారుమ్) ఎన్ఱువకారణాలే సమకాలవర్తికళై సజ్గిహిక్కిణ్డు.

ఇతిల్ - “అరుమై పెరుమై” ఎన్ఱు ప్రమేయవైలక్షణ్యముమ్, “అప్పడియే” ఎన్ఱుమ్ “పిన్నులొకాచార్వర్” ఎన్ఱుమ్ వక్తృవైలక్షణ్యముమ్, ఇప్పిబన్ఱుత్తుక్కు సత్సంప్రదాయమాలత్వబోధకమాన “శ్రీవచనభూషణమ్” ఎన్ఱు తిరునామత్రినాల్ ప్రబన్ధవైలక్షణ్యముమ్ అరుళిచ్చెయ్తారాయిల్.

భగవన్నియమన తైవివరిక్కితార్ (మున్నే) ఇత్యాది. మణల్ పాక్కమ్ - ఓరూర్. (ఇరుప్పొరు) ఎన్ఱైయాలే ఇన్నమ్మియార్ క్కిళ్ళూర్ నివాసస్థానమెన్ఱుమ్, “తిరుచ్చావూర్ నమ్మియార్” ఎన్ఱు ఆయప్పడియిలేయరుళిచ్చెయ్తేయాలే అవూర్ - ఇవర్కుళ్ళూర్ వూర్వర్ కళోవన్తి త్త ఇడమెన్ఱుమ్ కణ్డొకొళ్ళవు. తజ్జమాక-రక్షకమాక; ఇరణ్డాల్ నైనడువే - ఉభయకావేరీ మధ్యవర్తియనతోయిలిలే.

తాముమాక, పిల్లెల్లె, ఒరునాళస్తకోయిలెయూదృచ్చికమాకమెల్లుస్త
రుళి, అవిడ్డమేకాస్తమాయిరుక్కెయాలే, రహస్యార్థజ్ఞులై యవర్
కళుక్కరుళిచ్చెయ్తుకొణ్ణెల్లుస్తరుళి యిరానిట్కా, అవైతమక్కుప్పేర
రుళాళప్పేరుమాళరుళిచ్చెయ్త వర్థవిశేషజ్ఞతాయురుక్కెయాలే, అవర్
పోరవిధరాయ్, ఉళ్ళిల్ నిన్దుమ్పుటప్పటవన్దు, పిల్లెల్లెశ్రీపాదత్తిలెవిల్లున్దు,
“అవరో? నీర్” ఎన్న, “అవతేతు?” ఎన్దుపిల్లెల్లెకేటరుళ, పెరు
ళాళప్పేరుమాళ తమక్కివర్థజ్ఞులై ప్రసాదిత్తరుళినపడియెయమ్,
ఇచ్చేతత్తిలె పోకవిటరుళినపడియెయమ్, “ఇన్నముమక్కజ్జేవిశదమాక
చ్చొల్లుకితోమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తపడియెయమ్విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, కేట్టు
మికవుమ్ హృస్టరాయ్ అవరై యమభిమానిత్తరుళ, అవరుమజ్జుకైక్కు
అస్తరజ్గరాయ్ వర్తిక్కిటనాళిలె, పెరుమాళ అవర్కు స్వప్నత్తిలె,
“ఇవర్థజ్ఞుల్ మఱియపోకాతపడి ఇవర్థై యెరుప్రబద్ధస్థమాక్కచ్చొ
న్నమ్” ఎన్దు నీర్ పిల్లెల్లెక్కుచ్చొల్లుమ్” ఎన్దు తిరువుళ్ళమాక, అవర్
“ఇప్పడి పెరుమాళ తిరువుళ్ళమాయరుళినార్” ఎన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య,
“అనాలప్పడిశెయ్పోమ్” ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్బుల్లె, అనస్తరమ్ ఇప్రబద్ధ
మిటరుళినారెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

రత్నప్రచురమానభూషణత్తుక్కు రత్నభూషణమెన్దు పేరామా
పోలే, పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ వచనప్రచురమాయ్, అనుసన్ధా
తాక్కళుక్కుఁబొజ్జిల్వ కరమాయిరుక్కెయాలే, ఇటుక్కు “వచన
భూషణమ్” ఎన్దు తిరునామమాయిల్లె.

పిల్లెల్లె-పిల్లెల్లెలోకాచార్యర్. యాదృచ్చికమాక-నవ్వియార్జిణుళైన్దు సద్ధియా
మన్, విధగరాయ్-ఈడుపట్టు. (రత్నప్రచురమాన) ఇత్యాది, ఇతు-లుప్తమధ్యమపద
సమాసమ్. (పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ) ఇత్యాదియాల స్వకపోలకల్పితత్వజ్ఞైయు
మ్, తదధీనమౌనతాదరణీయత్వజ్ఞైయుమ్ నిరస్తజ్ఞుల్.

ఇప్రబున త్రిత్, (౧) “వేదార్థమటుతియిచువతు” ఎన్టుతుడగ్గి, (౨) “అత్తాలేయతుముచ్చుట్టతు” ఎన్నుమళవాక, పక్ష్యమాణార్థ నిర్ణాయక ప్రమాణనిర్దేశమ్ పణ్ణుకీఱతా కైయాలే ప్రబన్ధోపోద్ఘాతమ్.

(౩) “ఇతిహాసశ్రేష్ఠమ్.” ఎన్టుతుడగ్గి (౪) “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిత్తుమిమవళుక్కాక” ఎన్నుమళవుమ్ సాపరాధచేతనరుడై యసర్వా పరాధజ్ఞులై యుమ్ సర్వేశ్వరనై సహిష్ణిత్తు రక్షిష్ణిక్కైయే స్వరూప మానపురుషకారవై భవముమ్, అన్తపురుషకారముమ్ మిక్కై యామ్మడి యాన ఉపాయవై భవముమ్ శొల్లుకిఱతు.

ఇజ్జు - చేతననుడైయ ఆకారత్రమమ్ సాక్షాద్విషయమ్, తిరుమన్తాది అవాన్తర విషయమ్. చేతనోజ్జీవనమ్ సాక్షాత్ప్రయోజనమ్, ఆకారత్రయజ్ఞానాది అవాన్తరప్రయోజనమ్; ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదకభావమ్ సంబంధమ్; ఉజ్జీవనకామన్ అధికారిఎన్టు అనుబంధచతుష్టయ మనుసగ్గేయమ్.

పక్ష్యమాణార్థజ్ఞో - పురుషకారవైభవమ్ ముతలానవై. ప్రమాణనిర్దేశమ్ - ప్రమితిజనక వేదకీర్తనమ్, ప్రబన్ధోపోద్ఘాతమ్ - ప్రబంధారంభసిద్ధిర్ధర్మమ్ వస్తునిర్మాపణమ్.

సహిష్ణిక్కై - అపరాధానుగుణదణ్డాభావ విషయకభగవత్సద్గుణప్రయోజకత్వమ్. సహిష్ణిత్తు రక్షిష్ణిక్కైయే స్వరూపమానవైన్తయారే - పిరాట్టి, సర్వేశ్వరనుస్కూక్షమై, కృపై, వాత్సల్యమ్ ముతలానగుణజ్ఞులై త్తలైయెడుక్కచ్చెయ్తు చేతనాపరాధజ్ఞులై పోటుపిత్తు తద్వారారక్షిష్ణిక్కైయే పురుషకార స్వరూపమెన్టుతాయ్తు. పురుషకారవైభవమ్ - పురుషకారభూతయనపిరాట్టియనుడైయవైభవనమ్. పురుషకారజ్ఞుమ్ కళత్రాదికబద్ధమై శబ్దస్వభావత్తి నాల్ పుల్లిజ్ఞమాయరుక్మిఱతు. పురుసనోతీతిపురుషః, పురుషంకరోతీతి పురుషకారఃఎన్టు వ్యుత్పత్తియినాల్, ఎవన్, పురు - అధికమాక, సనోతి - కొడుక్కిఱానో, ఆవన్ పురుషనాకిఱాన్, సర్వేశ్వరనై, పురుషమ్ - పురుషనాక, కగోతి - పణ్ణుకిఱాళ్, ఇతి - ఎన్టు, పిరాట్టి పురుషకారపదత్తి నాల్ శొల్లుప్పడుకిఱాళ్. అపరిమితమాన బ్రహ్మనన్దతై కొండుక్కిఱవనాకప్పణ్ణుకిఱాళ్ఎన్టు అర్థమ్. అన్టయే - “పూర్ణత్యాత్మపురుషః” ఎన్టిఱనిరుక్తిప్పడియే పురుషవైన్తయారే పూర్ణవైన్తయారే.

(౧) సూత్రమ్ - ౧.

(౨) ,, ౪౩4

(౩) సూ - ౫.

(౪) ,, ౨౨. 14

(౧) “ప్రపత్తిక్కు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి (౨) “ఏకా నీవ్యపదేష్టవ్యః” ఎన్ఱుమళవుమ్, ఇవ్యపాయవరణరూప ప్రపత్తియిన్ఱుడైయ దేశకాలాదినియమాభావమ్, విషయనియమమ్, ఆశ్రయవిశేషమ్, ఇత్యేసాధనమూక్తిల్ వరుమవద్యమ్, ఇతికస్య రూపాబ్జజ్ఞల్ ముతలానవత్తైచ్చేరచ్చొల్లి, ప్రపత్తవ్యనే ఉపాయమెన్ఱు సాధ్విక్కెయాలే, పూర్వోక్తోపాయ † శేషమాకె యాల్ ఉపాయప్రకరణమ్. ఇతిల్ (౩) “ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే” ఎన్ఱుమళవుమ్ ప్రధానప్రమేయమ్, మేల్ ప్రాసక్తికమ్.

(౪) “ఉపాయత్తుక్కు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి (౫) “ఉపేయ విరోధికభుమాయిరుక్కుమ్” ఎన్ఱుమళవుమ్, ఇవ్యపాయ తైక్కిన్ఱు ఉపేయతైప్పెటువానొరుచేతననుక్కు, ఉపాయోపేయాధికార ప్రధానాపేక్ష

కైయాలే, సర్వేశ్వరనై త్తమాదిగుణజ్ఞానినాల్ పూర్ణనాకష్పణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అన్ఱిక్కు “పూ-పాలనపూరణయోః” ఎన్ఱు పాలనార్థకమాన ధాతువినాల్ నిష్పన్నమానపురుషశబ్దమ్ రక్షకవాచకమాయ్, రక్షకనాకష్పణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అన్ఱియే - “పుర-అగ్రగమనే” ఎన్ఱు అగ్రగమన వాచకమాన పురధాతువినాల్ నిష్పన్నమాయ్ పురుషపదమ్ అగ్రగన్తవైచ్చొల్లి క్రితాయ్, భగవద్విముఖరాన చేతనరై ఉపదేశాదికనినాల్ ఆభిముఖరాకష్పణ్ణుకితాశైష్టమామ్. అధూతతద్భావార్థకచ్చిప్రత్యయమేతినాల్ పురుషీకారఃప్రత్యయమే, ఆకిలుమ్, పురుషత్వవివక్షయా భావార్థక ప్రత్యయమిన్ఱియే పురుషఃప్రత్యయమోగమోల్, ఇన్ఱుమ్, చ్చిప్రత్యయమిన్ఱియేతద్ధర్మమాత్ర వివక్షయా పురుషకారమెన్ఱాయరుక్కిటతు. ప్రాసక్తికమ్- స్తుతస్య ఉపేక్షన్ఱు త్వరూపప్రసజ్జసజ్జియినాలవతరిత్తతు.

ఉపాయవరణమావతు - “ఉపాయోభవ”-ఉపాయమాకక్కడవాయ్ ఎన్ఱిట ప్రార్థనై.

(ఉపాయోపేయేత్యాది)- ఉపాయాధికారమాయ్ ఉపేయాధికారమాయ్ ముఖ్యాపేక్షితజ్ఞానవత్తై ఎన్ఱుమ్. ఎన్ఱెయన్ఱానాల్ ఉపాయాధీనఫలమ్ పురుషమో, అన్ఱై ఉపాయాధికారజ్ఞల్; అప్పడిప్పట్ట అవశ్యాపేక్షితజ్ఞల్ - శక్తిలత్తై, సన్యాపారమ్

(౧) నూ-౨౩- }
(౨) ,, ౨౯. } ౫7.
(౩) ,, ౩౦.

(౪) నూ-౮౦. }
(౫) ,, ౩౦౩. } 228
† (పా) విశేషవివరణమ్.

తజ్జలై యుమ్, ఉపాయా న్తరత్యాగహేతుక్కులైయుమ్, ముద్దుమ్ త్యాజ్యోపాదేయద్వితీయశ్చవత్తైయుమ్ విస్తరేణ శొల్లుకై యాలే, అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుకిఱు.

(౧) “తాత్పర్యేన దేశమ్ పణ్ణమౌత్తు “ఎన్ఱుతుడణ్ణి,” (౨) “ఉకప్పముపకార స్మృతియుమ్ నడకట-వేణుమ్” ఎన్నుమళవాక, హితో పదేశసమయత్తిల్ స్వాచార్యపారతన్యైదికళానసదాచార్యలక్షణమ్, సచ్చివ్యలక్షణమ్, తదుభయర్ పరిమాద్దుమ్ (౩) * తీమనమ్ కెడుత్త స్వాచార్యవిషయత్తిల్ శిష్యునుపకార స్మృతిక్రమమ్, ఇవద్దైచ్చొల్లు కై యాలే, సిద్ధోపాయనిష్ఠనానవధికారియుడై య స్వాచార్యునువర్తన క్రమమ్ శొల్లుకిఱు.

(౪) “స్వదోషానుసంధానమ్ భయహేతు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి, (౫) “నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమళవాక, ఇవ్యధికారికు-అద్యేష మ్మతుడణ్ణి, ప్రాప్తిఫలమానకైజ్జుర్య పర్యస్తమాక ఉద్దానపేటుకళు క్కెల్లామ్ హేతువాయ్, స్వకర్తభయ నివర్తకమానభగవన్నిరే తుకకృపా ప్రభావమ్ శొల్లుకిఱు.

(౬) “స్వతన్త్రైః ఉపాయమాకతాత్పర్యేన హితే” ఎన్ఱు తుడణ్ణి మేలెల్లామ్ (౭) * మిక్క-వేలియర్ వేత్తత్తినుట్పరుళానచరమ పర్యనిష్ఠైయై వెళియాక చొల్లుకిఱు.

ఇవద్దైవిడుకై. ఫలప్రాప్తియిల్ అవిలమ్బప్రయోజకరూప ఉపేయాధికారజ్యో-ప్రే మముమతలానవై. ఉపాయా న్తరత్యాగ హేతుక్కుల్, అప్రాప్తత్వాదికల్. ముద్దుమ్ త్యాజ్యోపాదేయద్వితీయశ్చ - దేవయాత్రై ఆత్మయాత్రై ముతలానవై. అధికారినిష్ఠైయా వతు - ఫలమపెటావిడిల్ ధరిత్తిరుక్కైక్కళకృమాననిలై.

తీమనమ్ కెడుత్త - మనోదోషతైప్పొక్కిన. సిద్ధోపాయ నిష్ఠనావతు-సిద్ధోపాయ పరణరూపమానప్రపత్తియైప్పణ్ణినవన్, అనువర్తనమ్-అనుగ్రహ హేతువానవ్యాపారమ్.

(౧) మా-౩౦౮.

(౪) నూ-౩౬౬.

(౭) క-౩౯.

(౨) ,, ౩౬౫.

(౫) ,, ౪౦౬

(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౮,

(౬) ,, ౪౦౭.

(౧) “వేదార్థమటుతియిడువతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వర్నత్తిలేత లై
క్కట్టుకై యాలే, ఇప్పిబన్ఱత్తిల్ చరమప్రకరణ ప్రతిపాద్యమానన
ర్థమ్ వేదాన్తతాత్పర్యమెన్నుమిడమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. శ్రీగీతకు-
చరమశ్లోకమొప్పలేయితే, ఇప్పిబన్ఱత్తుకు- చరమప్రకరణమ్ ; ఆణ్ణు,
సాధ్యోపాయజ్ఞులై ఉపదేశిత్తుకొణ్ణు పోన్దు, స్వస్వాతన్త్ర్యి భీతనాన
వనుకు- అవన్ఱై త్తళి సిద్ధోపాయమ్ కాట్టప్పట్టతు, ఇన్ఱు, సిద్ధోపా
యత్తైచ్చొన్ఱిక్కొణ్ణుపోన్దు, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యిత్తుక్కజ్జీనవనుక్క,
ప్రథమపర్వత్తైత్తళి చరమపర్వమ్ కాట్టప్పట్టతు, ఆక ఇప్పడి ఆటు
ప్రకరణమాయ్ ఆర్యప్రతిపాదకమాయరుక్కుమ్.

ఒన్ఱుతుప్రకరణమాయ్, ఒన్ఱుతర్థ ప్రతిపాదకమా యరుక్కు మె
న్నువుమామ్. అన్దపక్షత్తియమ్ ప్రథమప్రకరణమ్ పూర్వవత్ప్రేమ్
(౨) “ప్రపత్తిక్కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౩) “భగవద్విషయప్రవృత్తికేరుమ్”
ఎన్నుమళవుమ్ పూర్వప్రకరణోక్తోపాయశేషమాకై యాలే ఉపాయ
ప్రకరణమ్. (౪) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౫)
“ఆకై యాలే సుఖరూపమాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ ఉపా
యాన్తరదోషప్రకరణమ్. ఇప్పికరణత్తిల్, ప్రపత్త్యుపాయ వైలక్ష
ణ్యకథనమ్ సాగిసగ్గిమ్. (౬) “ఇవనవనైప్పెతి నినైక్కుమ్మోతు”
ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౭) “ఇన్ఱైచ్చియాయ్ పెన్ఱైరువిడుతల్ శేయ్యుప్పడి
యాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ సిద్ధోపాయనిష్ఠరుడైయ వైభవ
ప్రకరణమ్. (౮) “ఇప్పడి సర్వప్రకారతాలుమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి

పూర్వవత్-పురుషకాగోపాయ వైరవ ప్రతిపాదకమ్

(౧) నూ-౧.	(౪) నూ-౧౧౫.	(౭) నూ-౨౪౨ = 101
(౨) ,, ౨౩.	(౫) ,, ౧౪౧	(౮) ,, ౨౪౩.
(౩) ,, ౧౧౪.	(౬) ,, ౧౪౨.	

(౧) “ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మమ్” ఎన్నుమళపుష్పమ్ ప్రపన్నదిన
చర్యా ప్రకరణమ్. (౨) “తాఁహితోపదేశమ్పణ్ణుమ్బాతు” ఎన్ఱు
తుడగ్గి (౩) “చేతనమడైయరుచియాలే వరుకై యాలే” ఎన్నుమళపుష్పమ్
సదాచార్యలక్షణప్రకరణమ్. (౪) “శిష్యనెన్బతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౫)
“ఉపకారస్తృతియుమ్ నడక్కవేణమ్” ఎన్నుమళపుష్పమ్ సచ్చిష్య
లక్షణ ప్రకరణమ్. (౬) “స్వదోషానుసన్ధానమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౭) “నివ
ర్తకజ్ఞాననుభయహేతు” ఎన్నుమళపుష్పమ్ భగవన్నిష్ఠైతుకవిషయా
కారప్రకరణమ్. (౮) “స్వతన్త్రినై” ఎన్ఱుతుడగ్గి, మేలడల్ల చరమ
ప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

ఇవ్విరణ్ణు క్రమత్తైయుమ్పల్లవితే (౯) “పేటుతరువిక్కు
మవళ్ తన్ పెరుమై” (౯) “తిరుమామకళ్ తక్” ఎన్నిత తనియగ్గళిరణ్ణు
మవతరి త్తతు ; ఆకై యాలిరణ్ణు ప్రకారము మనుసన్ధిక్కుత్తైయిల్లై.

ఇప్పబన్ధనాక, దీర్ఘశరణాగతియాన తిరువాయ్ మొట్టిపోలే
ద్యయవివరణమాయరుక్మమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, తిరువాయ్ మొట్టియిల్
ముతల్ మూన్ఱుపత్తాలే ఉత్తరఖణ్ణార్ శైయుమ్, మేల్ మూన్ఱుపత్తాలే
పూర్వఖణ్ణార్ శైయుమ్ శొల్లి. మేల్ నాలుపత్తాలున్ అవ్వుపాయోప
యోగియాన గుణజ్ఞైయుమ్, ఆత్మాత్మీయజ్ఞళిల్ తమక్కునశైయన్
పడియెయుమ్, అవనోడు తమక్కుణ్ణాన నిరుపాధిక సమృద్ధతైయుమ్,

శరణాగతియావతు - ద్యయమ్. ఇరణ్ణేవాక్యనూయిత్తిక్కే సహస్రగాధారూప
మాయిరుక్మయాలే దీర్ఘశరణాగతియెన్ఱుతు.

(౧) నూ-౩౦౭.౩

(౪) నూ-౩౨౧.

(౭) నూ-౪౦౬.

(౨) ,, ౩౦౮.

(౫) ,, ౩౬౪.

(౮) ,, ౪౦౭.౩.

(౩) ,, ౩౨౦.

(౬) ,, ౩౬౬.

(౯) ఇవై-౩-వతుపుట ప్రిల్

తామప్రాధిత్వపడియే పెద్దదపడియెయమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, తదనురూపార్థజల్లెచ్చొల్లి తల్లెక్కట్టినాళ్ళాలే, ఇతిలుమ్, ప్రభమత్తిలే పురుషకారజ్జెయమ్, అనస్తరమ్ ఉపాయజ్జెయమ్, అనస్తరమ్పతదుపాయాధికారిని ప్తెయెయమ్ శొల్లుకెయాలే పూర్వఖణ్డార్థజ్జెయమ్ అవ్వధికారి నిష్టేశొల్లుకిటవళవిల్ ఉపేయాధికారాపేక్షితజ్జెల్లెచ్చొల్లుకిట ఇతుక్కుళ్ళే ఉత్తరఖణ్డార్థజ్జెయమ్ శొల్లి మేల్ ప్రబంధశేషతాలుమ్, తదుపదేష్టావాన ఆచార్యనళవిల్, ఇననుక్కుణ్డక వేణ్ణమ్ ప్రతిపత్యసువర్తన ప్రకారజ్జెయమ్, ఇననుక్కు మహావిశ్వానహేతువాన భగవన్నిర్దేశతుక కృపాప్రభావజ్జెయమ్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయచరమావధియెయమ్ శొల్లి తల్లెక్కట్టుకెయాలే.

ఒన్బతర్థ ప్రతిపాదకమాన పక్షత్తిలుమ్, పూర్వవాక్యత్తిల్ క్రియాపదోక్తమాన స్వీకారమ్ ఉపాయాస్తర త్యాగపూర్వకమాయల్లతిరామైయాలుమ్, దినచర్యెయమ్ అప్పద త్తిత్తోల్లప్పడుకిటవధికారిక్కేయళ్ళతాకెయాలమ్, సదాచార్యలక్షణమ్ ద్వయోపదేష్టావాన ఆచార్యస్పడి శొల్లుకిటతాకెయాలమ్, ద్వయవివరణమాక నిర్వహిక్కుత్తయిల్లె.

తదుపదేష్టావాన - ద్వయోపదేష్టావాన. మహావిశ్వానమావతు - ఉపాయలాఘవాది జ్ఞానజ్ఞానాల్ అవిచాల్యమాన విశ్వాసమ్. (వాక్యద్వయేత్యాది) సింహోపాయోపేయచరమావధి-ఆచార్యోపాయోపేయత్వమ్.

అప్పద త్తిత్తోల్లప్పడుకిట-“ప్రపద్యో”వినిజక్రియాపద త్తిల్ ఉత్తమపురుషనాల్ శొల్లప్పడుకిట. వివరణమావతు - అవిశదమానవర్తతై విశదమాక చొచ్చొల్లుకెయమ్, విశదమాయళ్ళతుక్కు మద్ బుమ్ వేణ్ణియవర్తజ్జెల్లెచ్చొల్లుకెయమ్ యాల్ ఇశద్వయవివరణమెనప్పదమ్.

ఇప్పడి ద్వయవివరణమానవితిలే, ద్వయ స్తన్నితోలే మత్తోలే
 రహస్యద్వయార్థజ్ఞభుమ్ సజ్జోహేణోక్తజ్ఞా యిరుక్కుమ్ ; ఎజ్జనేయ
 స్సిల్ ; (౧) “అహమర్థత్తుక్కు” ఎత్తుతుడగ్గి (౨) “అడియానెప్పితే”
 ఎన్నుమశవాకవుమ్, (౩) “స్వరూపప్రయుక్తమాన దాస్యమితే ప్రధా
 నమ్” ఎన్నుమ్ ప్రణవార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౪) “స్వయత్సన్వృత్తి”
 ఇత్యాదియూలుమ్, (౫) “తన్నైత్తానే ముడిక్కైయావతు” ఎత్తుతు
 డగ్గి (౬) “ఇప్పడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్” ఎన్నితుక్కు కీఱ్ఱిలుళ్ళ
 త్తాలుమ్ నమశ్శబ్దాన్తమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౭) “పరప్రయోజనప్రవృత్తి”
 ఇత్యాదియూలుమ్ (౮) “ఉపేయత్కుక్కిశైయపెరుమాశైయమ్”
 ఇత్యాదియూలుమ్, (౯) “కైజ్జర్యన్తాభక్తిమూల మల్లాతపోతు”
 ఇత్యాదియూలుమ్ తృతీయపదార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౦) “అజ్ఞానత్తా
 లే” ఇత్యాదియూలుమ్, (౧౧) “ప్రాపకాంతర పరిత్యాగత్తుక్కుమ్”
 ఇత్యాదియూలుమ్, ఉపాయాంతరత్యాగ తై సహేతుకమాక చ్చొల్లుకై
 యాలే, తత్యాజ్యతైయమ్ త్యాగప్రకారముమ్ శొల్లుకిట పదద్వయార్థ
 ముమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౨) “ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్” ఇత్యాదియా
 లుమ్, (౧౩) “ప్రాప్తిక్కు పాయ మవన్నినైవు” ఇత్యాదియూలుమ్,
 (౧౪) “మామేకమ్ - శరణమ్” ఎన్నిటపదజ్ఞళి లర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.
 (౧౫) “ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు” ఇత్యాదియాలే, (౧౬) “ప్రజ”
 ఎన్నిటస్వీకారనై లక్షణ్యమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౭) “అవనివనై” ఎత్తుతుడగ్గి

ద్వయమ్, తిరుమ స్త) వివరణమాయ్, చరమశ్లోక వివరణమయిరుక్కుయాలే
 అనన్త సైగర్థజ్ఞభుమ్ ద్వయత్రిలుమ్, తద్వివరణమానవితిలుమ్ జ్ఞైష్టపడి.

(౧) సూ-౭౩.	(౫) సూ-౧౮౦.	(౯) సూ-౨౮౧.	(౧౩) సూ-౬౬.
(౨) ,, ౭౭.	(౬) ,, ౨౪౩.	(౧౦) ,, ౪౩.	(౧౪) ,, ౧౩౪.
(౩) ,, ౧౧౧.	(౭) ,, ౭౨.	(౧౧) ,, ౧౧౪.	(౧౫) ,, ౧౪౩.
(౪) ,, ౭౧.	(౮) ,, ౮౦.	(౧౨) ,, ౫౫.	(౧౬) గీతై-౧౮-౬౬.

తామ్ ప్రార్థితపడియే పెన్ద్రుపడియైయమ్ ప్రతిపాదిక్తై యాలే, తద
 నురూపార్థజ్జలై చొల్లి త్తలైక్కట్టినాత్పలే, ఇతిలుమ్, ప్రథమత్తిలే
 పురుషకారణైయమ్, అనన్తరమ్ ఉపాయణైయమ్, అనన్తరమ్ పతదు
 పాయాధికారిని ప్పెయైయమ్ శొల్లుకై యాలే పూర్వఖణ్డార్థణైయమ్ అవ్వ
 ధికారి నిష్కేశొల్లుకిఱనళవిల్ ఉపేయాధికారాపేక్షితజ్జలై చొల్లుకిఱ
 ఇతుక్కు శ్చేడ తరఖణ్డార్థణైయమ్ శొల్లి మేల్ ప్రబన్ధశేషత్తాలుమ్, తదు
 పదేష్టావాన ఆచార్యనళవిల్, ఇవనుక్కుణ్డకవేణుమ్ ప్రతిపత్త్యు
 వర్తన ప్రకారజ్జలై యమ్, ఇవనుక్కు మహాపిశ్వాసహేతువాన భగ
 వన్నిష్టేతుక కృపాప్రభావణైయమ్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ
 చరమావధియైయమ్ శొల్లి త్తలైక్కట్టుకై యాలే.

ఒన్బతర్థ ప్రతిపాదకమాన పక్షత్తిలుమ్, పూర్వవాక్యత్తిల్
 క్రియాపదోక్తమాన స్వీకారమ్ ఉపాయాన్తర త్యాగపూర్వకమా
 యల్లతిరామైయాలుమ్, దినచర్యైయమ్ అప్పద త్తిత్తోల్లప్పడుకిఱవధి
 కారిక్కేయళ్ళుత్తాకై యాలుమ్, సదాచార్యలక్షణమ్ ద్వయోపదేష్టా
 వాన ఆచార్యస్పడి శొల్లుకిఱతాకై యాలుమ్, ద్వయవివరణమాక నిర్వ
 హిక్కకుత్తైయై.

తదుపదేష్టావాన - ద్వయోపదేష్టావాన. మహావిశ్వాసమావతు - ఉపాయలఘ
 వాది జ్ఞానజ్ఞానిలా ఆవిచాల్యమాన విశ్వాసమ్. (వాక్యద్వయేత్యాది) సిగ్గోపాయోపే
 యచరమావధి-ఆచార్యోపాయోపేయత్వమ్.

అప్పద త్తిత్తోల్లప్పడుకిఱ-ప్రపద్యోపనిఱక్రియాపద త్తిల్ ఉత్తమపురుషనాల్
 శొల్లప్పడుకిఱ. వివరణమావతు - అవిశదమానవరత్తై విశదమాక చొల్లుకైయమ్, విశ
 దమాయళ్ళుతుక్కు మన్ద్రుమ్ వేణ్డియవర్థజ్జలై చొల్లుకై యుమాకై యాల్ ఇశుద్వయ
 వివరణమేవద్దమ్.

అస్తర్భవిష్పిత్తు, అవద్ శీల్ ప్రత్యక్షమ్ ఇన్ద్రియగ్రహణయోగ్యజ్ఞభిలుమ్, అనుమానమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధవ్యాప్తిగ్రహణానురూపమాక కతిపయపరోక్షార్థజ్ఞభిలుమ్ ప్రమాణమాకవుమ్, అతీన్ద్రియార్థత్తిల్ శాస్త్రమే ప్రమాణమాకవుమ్ నిష్కర్షిత్తు, అతుతన్నిలుమ్ (౧) 'వేదేకర్తృద్యభావాద్యలవతిహినయై స్వస్త్వభేనీయమానే తన్మూలత్వేన మానం తదితర దఖిలం జాయతే' ఎగ్గి అపడియే స్వప్రమాణ్యత్తుమ్ మూల

(అస్తర్భవిష్పిత్తు) ఉపమాన అర్థాపత్తి సంభవజ్ఞతై ఆనుమాన త్రిలుమ్, అనుపలభియై ప్రత్యక్ష త్రిలుమ్, వితిహ్యతై అగమత్రిలుమ్ అస్తర్భవిష్పిత్తు. (ఇన్ద్రియగ్రహణయోగ్యజ్ఞభిల్ - చక్షురాదికళాన ఇన్ద్రియజ్ఞేన్ సన్నికర్షత్తుమ్ యోగ్యజ్ఞళాన ఘటాదికళిల్. (ప్రత్యక్షసిద్ధేత్వాది) - చక్షురాదియి నాల్ గ్రహిక్కు-పృష్టవ్యాప్తి విషయకమాన పరామర్శానుగుణమాక. (అతీన్ద్రియార్థత్తిల్) అత్యన్తాతీన్ద్రియార్థత్తిల్, అతావతు-ప్రమాణాంతరావిషయత్తిల్ ఇత నాల్ శబ్దప్రమాణవిషయమాన మూలప్రకృతి అనుమానత్తుమ్ విషయమాకు మెన్గిల సాఙ్గ్యమతమ్ నిరస్తమ్. శ్రుతి స్వతీప్రమాన పురాణజ్ఞళాకియ ఇవై యెల్లామాగ మజ్ఞళాయరుక్కు వేదమాత్రత్వైముఖ్యప్రమాణమాకక్కుళ్ళువానెన్నెన్నిల్, స్వత్వాదికళి మనుష్యరల్ శైయ్యపృష్టతాకైయాల్ అవద్ బుక్కు భ్రమవిప్రలమ్బాది జన్మదోషజ్ఞళుజ్ఞాకలామ్ ; వేదమ్ అపారుషేయమాకైయాల్ ఇవిధదోషజ్ఞళోస్తు మిన్దియే ప్రబలప్రమాణమాయరుక్కు మెత్తు తిరువుళ్ళమ్ పద్ శ్రీమతలిల్ ఎడుక్కు పృష్టతైస్తు (అతుతన్నిలుమ్) ఇత్వాదిక్కుత్తైత్వర్థమ్. (వేదే) ఇత్వాదికర్తృద్యభావాల్ - శైయితవనుమ్ అవనడియాకవరుమ్ భ్రమవిప్రలమ్బాది దోషజ్ఞళుమ్ ఇల్లామైయాల్, బలవతి-స్వత్వాదికళైక్కుట్టిలుమ్ ప్రబలమాన, వేదే-వేదమానతు, నయై-సామాన్య విశేష గతిసామాన్యాది న్యాయజ్ఞళీనాల్, తన్మూలత్వే - దేవరీరై ప్రతిపాదిషుతాక, నీయమానే - అడైవిక్కు-పృష్టిరుద్ద వళివిల్, తడలిరత్ - అన్దవేదత్తైక్కుట్టిలుమ్ వేదాన, అఖిలమ్ - సమస్తమాన స్వత్వాది, తన్మూలత్వేన - అన్దవేదత్తై మూలమాక ఉడైత్తాయరుక్కుయి నాల్. మానం జాయతే-ప్రమాణమాకిలుతు, వేదార్థప్రతిపాదకజ్ఞళాకైయాల్ మద్ బువై ప్రమాణజ్ఞళైన్దపడి.

సాపేక్షమానపారుపేయతాస్త్వైష్వత్త్యై, స్వతఃపామీమాణ్యముడైయ
వేదమే ప్రబలప్రమాణమాకపు మఱుతియిట్టిరుక్మమ్ పరమవైదికరా
కైయాలే, ఇష్ప్రిబద్ధత్తిల్ తామగుళిచ్చెయ్ కిటవర్ణజ్జేల్లామ్ వేదప్రతి
పాద్యమెన్ను మిడమ్ తోద్రమ్, ముతలిలేవేద ప్రైప్రమాణమాకలక్ష్మికరిత్తు
క్కొణ్ణు, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమత్తై ఇవ్యాక్యతాలే యరుళిచ్చెయ్
కితార్.

అఖిలహేయప్రత్యసీకత్వ కల్యాణైకతానత్వజ్ఞతాలే ఈశ్వర
అఖిలప్రమేయ విలక్షణనాయురుక్మమాపోలేయతే, అపారుపేయత్వ
నిత్యత్వజ్ఞతాలే వేదమ్ అఖిలప్రమాణవిలక్షణనాయురుక్మమ్. వేద
త్తినుడైయఅపారుపేయత్వాని, (౧) “వాచావిరూపనిత్యయా” ఇత్యాది
శ్రుతియాలుమ్, (౨) “అనాదినిధనాహ్యేనావాగుత్సృష్టాస్వయమ్భు
వా । ఆక్రావేదమయీదివ్యాయతస్సర్వాః ప్రసూతయః” ఇత్యాది స్మృతి
యాలుమ్ ప్రతిపాదికకప్పడాని త్తతే. ఇంద్రశుతి స్మృతికళ వేదనిత్యత్వ

వైదికరెన్ఱు బాహ్యరైయమ్, పరమవిష్టు కుదృష్టికత్తైయమ్ వ్యావర్తిక్కిటతు.

(వాచా) ఇత్యాదిక్కు - విరూప ! అమృతశృవనే ! నిత్యయా - ఎప్పోతుమశృ, వాచా - వేదవాక్కినాల్, ఈశ్వరనైరుతియలమెన్ఱర్థమ్. యతః - ఎన్దవాక్కినాల్, సర్వాః - సమస్తమాన, ప్రసూతయః - జన్మశ్రుమ్, అతీయప్పడుకిటనవో. అనాదినిధనా - ఉత్పత్తివినిశ్చయశ్రద్ధతాయ్, దివ్యా - ప్రమాణాన్తర్గతైక్కాట్టిలుమ్ విలక్షణమాయ్, వేదమయీ - వేదస్వరూపమాన, ఏషా-ఇన్ద, వాక్-వాక్కానతు, ఆదౌ-సృష్టికాలత్తిల్, స్వయంభువా-స్వయమే (పుగ్నాపాపకర్తృజ్ఞానిలవిక్కి ఇచ్చెయినాల్) అవతరిక్కిట సర్వేశ్వరనాల్, ఉత్సృష్ట - ఉణ్డాక్కుప్పట్టతు. నిత్యమానవేదవై ఉణ్డాక్కుకైయావతు-ప్రళయకాలత్తిల్ తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ వైత్తిరన్ద వేదతై సృష్టికాలత్తిల్ పూర్వాను పూర్వీవిజ్ఞప్తమాకవే ఎవ్వళవున్ త్తవతామల్ బ్రహ్మపుక్కుపడేర్కై. (ఇంద్రశుతి) ఇత్యాది - శ్రుతి స్మృతికళిల్ వేదవై నిత్యమెన్ఱుపోతే, అనన్ద శ్రీహృచ్చిల్లవిడి

ఇత్యేవేదమెన్నియు, “వేదయతీతివేదః” ఎన్నియవృత్తాంతియాలే, బుభుత్సుక్కుతాయ్ ఆ సిక్తరాయసుప్పార్ కుఱు స్వార్థప్రకాశనమాయి రుక్మేయాలే. ఇప్పుడియిరుద్దుళ్ళ వేదన్దా, ప్రతిపాద్యార్థవిశేషత్తాలే భాగద్యయాత్తకమా యిరుక్కుమ్. అత్తై ఇవిడ తిల్ ఉభయభాగ సామాన్యవాచియాన వేదశబ్దత్తాలే సాకల్వేన శొల్లుకిఱుతు.

(అర్థమ్) ఎన్దు పూర్వభాగ ప్రతిపాద్యమాన కర్తృత్తై యమ్, ఉత్తరభాగ ప్రతిపాద్యమాన బ్రహ్మత్తైయమ్ శొల్లుకిఱుతు. పూర్వోత్తర మీమాంసకళిల్ (౧) “అథాతోధర్మజ్ఞానా” ఎన్దుమ్ (౨) “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా” ఎన్దుమితేఉపక్రమిత్తు. అకై యాలే భాగద్యయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనరూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మముమితే. కర్తృత్తినుజ్జైయ భగవదారాధన త్వమ్ (౩) “సతతైకజ్ఞాన్యన్యా దేవతాః” ఎన్దు అగ్నిన్ద్రాది సకల దేవతైకళుమ్ భగవచ్చరీరభూతరాక శాస్త్రమ్ శొల్లుకెయాలే సిద్ధ

ఆ సిక్తర్ - పరలోకముజ్జెన్బనర్. స్వార్థమ్-తన్నాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్ట సర్వే శ్వరన్.

మేల్చోదనామాత్రత్తిచ్చొల్లియ ధర్మక్షణముళ్ళ - కర్తృత్తై విచారిక్కువేఱు మెన్దు పూర్వభాగార్థ విచారరూపమాన పూర్వమిమాంసెయినాదియుమ్, బ్రహ్మస్వే రూపత్తై విచారిక్కువేఱు మెన్దు ఉత్తరభాగార్థ విచారరూపమాన ఉత్తరమిమాంసె యినాదియుమ్, శొల్లుకెయాలే పూర్వభాగమ్ కర్తప్రతిపాదక మెన్దుమ్ ఉత్తరభాగమ్ బ్రహ్మప్రతిపాదకమెన్దుమ్ శొల్లుప్పడుకిఱుతెన్దు “పూర్వోత్తరమిమాంసెకళిల్” ఇత్యాది వాక్యత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్. “ఆరాధనరూపమాన” ఎన్దెయాలే, (౪) “వేదైశ్చసర్వై రహ మేవవేద్యః” ఎన్నిఱ గీతావచనన్తోడు విరోధమిల్లెయెన్దు నూచిత్తుమ్. ౫ - అన్ద సర్వేశ్వరన్, ఆత్మా-శరీరి, అన్యఃదేవతాః-అగ్నిన్ద్రాదిమన్ద్ర దేవతైకళి, అగ్నానిశరీ రజ్జై, సిద్ధమితే - శరీరత్తుక్కుచ్చెయిత పూజనమ్ శరీరియై అజ్ఞేయమూకెయాలే

(౧) పూ-మి-౧-౧-౧.

(౩) తై-ఉ-రీ-షర-అను-౧.

(౨) ఉ-మి-౧-౧-౧.

(౪) గీ-తై-౧౫-౧౫.

మితే. ఇవ్వాకారతైయజిస్తు అగ్నిద్వాది దేవతాస్త్రామి సమారాధనమాక అనుష్ఠిక్కుమవర్కళిడత్తిల్, ఇతిసుజ్జైయ భగవదారాధనత్వమ్ సుస్పష్టమాయురుక్కుమ్. ఇవ్వాకారమజియాతార్ అవోదేవతామాత్రజ్జళై యుద్దేశిత్రుష్పణ్ణమ్ కర్తముమ్, వస్తుగత్యా భగవదారాధనమాయ్ త్తైక్కట్టమ్. (౧) యేయజన్తిపితౄద్వేవాః బాగ్మణాన్ సహతాశనాన్ । సర్వభూతాస్తరాత్తానం విష్ణుమేవ యజన్తితే” ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “యేవ్యవ్యదేవతాభక్తా యజస్తేషిద్ధయాన్వితాః! తేఽసిమామేవకాస్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వమ్” ఎన్తుతానేయరుళిచ్చెయ్ తానితే. ఆక్రైయాలేఎల్లాప్పడియూలుమ్కర్తత్తుక్కుభగవదారాధనత్వమ్ సిద్ధగుతే.

ఇప్పడి ఆరాధన రూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యనస్తువాన బ్రహ్మముమాకితి అర్థద్యయతైయుమజియవే, త్యాజ్యోపాదేయ రూప

అర్థాల్లభ్యమితి. ఇవ్వాకారతై - కర్తము భగవదారాధన రూపమెన్నతై. వస్తుగత్యా- అగ్నిద్వాదికళుక్కు అస్త్రామియాయురక్కైయాకితి అర్థస్వభావత్తినాతే. యే-ఎవర్కళి, పితౄన్ - పితౄదేవతైక్కైయుమ్, దేవాన్ - ఇద్వాదిదేవర్కైయుమ్, సహతాశనాన్ - అగ్నియోడు కూడిన, బ్రాహ్మణాన్ - బ్రాహ్మణర్కైయుమ్, యజన్తి - పూజిక్కితార్కళి, తే - అవర్కళి, సర్వభూతాస్తరాత్తానమ్ - సర్వపదార్థజుక్కు మస్త్రామియాయుళ్ళు, విష్ణుమేవ - విష్ణువైయే, యజన్తి - పూజిక్కితార్కళి. ఇన్లు సర్వభూతాస్తరాత్తానమెత్తతు - విష్ణువైయే పూజిక్కితార్కళెన్పతఱ్కుహేతు. యేఅసి - యావర్కళిల్, ఆన్యదేవతాభక్తాః - పరమాత్మావైక్కాట్టిలుమ్ వేతాన ఇద్వాదిదేవతైక్కళిడత్తిల్ప్రీతీయైయుడైయవర్కళాయ్, యజన్తి-అదేవతైక్కళై పూజిక్కితార్కళి, కాస్తేయ - అర్జునా ! తేఽసి - అవర్కళుమ్, అవిధిపూర్వకమ్-భగవదారాధన మెన్గితి బుద్ధిహీనమాగ, మామేవ - ఎన్నైయే, యజన్తి-పూజిక్కితార్కళి.

సకలార్థజ్ఞైయు మఱియలాయరుక్మయా లే, భగవ్యయ ప్రతిపా
ద్యమ్ కర్మబహుగ్రాహ్యతః. ఎజ్జనేయన్నిల్; కర్మనా బుభుక్షుక్కు
ళుక్కు విశ్వర్య సాధనమాయ, ముముక్షుక్కు భక్తినిష్ఠర్కు
ఉపాసనాజ్ఞమాయ, ప్రపన్నర్కు కైజ్జర్యరూపమాయితే ఇరుప్ప
తు. ఇప్పడియిరున్నళ్ళ కర్మత్తిక్ వేషత్తై ఉళ్ళపడి యఱియవే, అనన్త
స్థిరఫల బ్రహ్మప్రాప్తికామరాన సాధకర్కు, ఇతు ఉపాసనాజ్ఞప్వేనో
పాదేయమ్, విశ్వర్యాధికతుక్కు ఉపాదేయమాన వాకారత్తాల్
త్యాజ్యమెన్ఱటియలామ్. అనన్యసాధనర్కు ఇతుకొణ్ణు సాధిక్కు వే
ణ్ణువతోన్ఱిల్లామైయాలే కైజ్జర్యరూపేణోపాదేయమ్, ఉపాసకర్కు
ఉపాదేయమాన వాకారత్తాలేత్యాజ్యమెన్ఱటియలామ్. బ్రహ్మత్తై యఱి
యుమ్మోతు, తత్స్వరూప రూపగుణవిభూతికళైల్లా మఱియవేణ్ణుకై
యాలే, విభూతిభూత చేతనాచేతనజ్ఞళిక్ స్వరూపమఱియలామ్. అతిల్
జ్ఞానానన్దలక్షణమాన చేతనస్వరూపవైలక్షణ్యమడియాక . నరుకిఱ

బుభుక్షుక్కు-విశ్వర్యభోగేచ్ఛెయ్యళ్ళవర్, భక్తినిష్ఠర్ - సాధనభక్తినిష్ఠర్.
కైజ్జర్యరూపమాయ - స్వయంప్రయోజనమాక భగవన్ముఖోల్లాసత్తై యుద్దేశిక్కు
అనుష్ఠిక్కుప్పడుమతాయ. అనన్త - దేశపరిచ్ఛేదముమ్ వస్తుపరిచ్ఛేదముమిల్లాతతాయ,
అతావతు-సర్వదేశవర్తియాయ, సర్వాన్తర్యామియాయ, స్థిర-సర్వకాలవర్తియాయ,
ఫల - పురుషార్థమాన బ్రహ్మత్తిన్ఱుడైయప్రాప్తియై విరుమ్మిన ఉపాసకర్కు ఎజ్జగమ్.
విశ్వర్యాధిక్కు ఉపాదేయమాన వాకారమావతు - విశ్వర్యసాధనమాయరుక్మై.
త్యాజ్యమ్- విశ్వర్యమ్ మోక్ష విగోధియాకైయాలే . వ్యాకారత్తాల్ అనుష్ఠిక్కుక్కు
డాత్తెన్ఱపడి, స్వరూపమ్ - ధర్మి, రూపమ్ - తిరుమేని, గణమ్ - జ్ఞానాదికతుమ్ సౌన్ద
ర్యాదికతుమ్, విభూతి - నియామ్యజ్ఞాన చేతనాచేతనజ్ఞళిక్. (వేషముమ్) ఎన్ఱ ఉమ్మై
యాలే. విశ్వర్యత్తిక్ వేషత్తైనిన్ఱెక్కిఱతు. (చేతనస్వరూపేత్వాది - అచిత్తైక్కుక్కు
అత్తై స్వయంప్రకాశత్వాదికళిలాల్ అతివిలక్షణమెన్ఱటియాలే అత్తైయనుగవిక్కు వేణు
మెన్ఱ అత్తై, అతినాల్ తతాప్రిన్ఱిసాధనానుషానమ్, అతినాల్ కైవల్యమ్కైపురుగు

తాకై యాలే, కై వల్యత్తిక్ వేషముమఱియలాలమ్. - బ్రహ్మత్తినుడై య శేషిత్వ ప్రాప్త్యత్వజ్జలై యఱియవే, తదనుభవాదికల్ పురుషార్థమెన్ఱఱి యలాలమ్, తదుపాస్మత్వ శరణ్యత్వజ్జలై యఱియవే, తత్ప్రాప్తిసాధన విశేషజ్జలై యఱియలాలమ్. సాధ్యాన్తర సాధనాన్తరజ్జళినుడై య త్యా జ్యత్వత్తైయుమ్, బ్రహ్మత్తినుడై య నిరతిశయ భోగ్యతై యైయుమ్, అనన్యసాధ్యత్వత్తైయుమ్, తత్ప్రకారతయాపరత స్సమానస్వస్వరూ పత్తైయుమ్ గర్హిక్కువే, సుస్పష్టమాక వఱియలాలమ్. ఆక ఇప్పడియరు క్కెయాలే భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనస్వరూప సూక్ష్మార్థ్యముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మముమెన్న కుత్తైయిల్లై. (౧)

..త్వవర్చావిధిః సువిధిక్షీయతే గూర్వభాగః! ఉద్ధోర్విభాగ స్త్వదీహగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై స్వత్సదాప్తా” ఎన్ఱితే భట్టరదుళిచ్చెయ్తతము.

మాకైయాలే కైవల్యమ్ చేతనస్వరూప వైలక్షణ్యమడియాకవరుకిఱి తేన్ఱిఱు. బ్రహ్మత్తి నుడై య ముదోన్ఱవైకకైక్కాట్టిలుమ్ సర్వప్రకారతాలుమ్ మహత్వముడై య ఎమ్మెరుమానుడై యు. శేషిత్వమావతు - కైజ్జుర్యత్తై స్వీకరిక్కై. ప్రాప్త్యత్వమావతు - అనుభవ విషయమాకై. ఉపాస్యత్వమావతు - మోక్ష హేతువాన భగవదనుగ్రహ జనకమాన ఉపాసనత్తుక్కు విషయమాకై. శరణ్యత్వమావతు - నిరపేక్షోపాయమాయరు క్కై. (సాధ్యాన్తరేత్యాది) - సాధ్యాన్తరజ్జల్ - విశ్వర్యకై వల్యజ్జల్. బ్రహ్మమేనిరతిశయ భోగ్యమెన్ఱఱిదాల్ అత్తైక్కాట్టిలుమ్ అల్పభోగ్యజ్జళాన విశ్వర్యకైవల్యజ్జల్ త్యాజ్యజ్జ శేన్ఱఱియలాలమ్. సాధనాన్తరజ్జల్ - ఉపాసన ముముతలనవై. బ్రహ్మమ్, సిద్ధోపాయ మాన తన్నైయిల్లైన్ఱ ఉపాసనాదికళినాల్ లభిక్కుత్తక్కుత్తెన్ఱుమ్, తన్నుడై య స్వ రూపమ్ భగవదత్తన్ఱ పరతన్ఱైమెన్ఱు మఱిదాల్, సాధనాన్తరజ్జల్ పరమపురుషార్థ సాధకజ్జల్తెన్ఱుమ్ అప్పడియస్మిక్కై భగవదనుభవత మెన్ఱుమఱియలాల మెన్ఱపడి. పూర్వో భాగః - వేదత్తిల్ ముతల్ భాగమావతు - త్వదర్చావిధిముపరి - దేవరీరుడై య ఆరాధనమ్ పణ్యవేణుమెన్ఱు అఱివిప్పత్తిల్ - (అఱివిప్పిన్ఱు), పరిక్షీయతే - నివృత్తమాకిఱు. ఉద్ధోర్వి భాగః - మేల్ భాగమ్, త్వదీహగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై - దేవరీరుడై య జగన్నిర్మాణాది వ్యాపారమ్, జ్ఞానశక్త్యాదిగుణజ్జల్, ఉభయవిధూతికళాకిఱ విభవమ్ ఆకియ ఇనదోన్ఱి

మూ. - అటుతియిడువతు

ఇప్పడి భాగద్వయ ప్రతిపాద్యజ్ఞాన ఇవ్వర్థజ్ఞై యటుతియిడు కై యావతు- క ర్త త్తినుడైయ స్వరూపాజ్ఞ ఫలాదికలై యుమ్, బ్రహ్మ త్తినుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూత్యాదికలై యుమ్, సంశయ విప ర్యయమట నిర్ణయిక్కె. అతుతాఁ శెయ్యుమ్పొతు, సకలశాఖా ప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ సకలవేదా నప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ శెయ్యు వేణుమ్, అతిల్ సకలశాఖాప్రత్యయన్యాయమావతు - ఒరువాక్యత్తిలే ఓరర్థజ్ఞైచ్చొన్నాల్, అతినుడైయ అజ్ఞోపాజ్ఞాదికలై నేరాక వటికై కాక, శాఖా న్తరజ్ఞైల్లావద్దీలుమ్ సఞ్చరిత్తు, అవద్దీటొల్లుకీట వర్థజ్ఞళిలుమ్ జ్ఞానమ్పిటన్దు, అవ్వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్య విరోధజ్ఞలై యుమ్ శమిప్పిత్తు, తనక్కభిమతమాన అజ్ఞియోడే శేరుమవద్దీలై చ్చేర్ కై. సకలవేదా నప్రత్యయన్యాయమావతు-ఒరువేదా నత్తిలే ఒరువాక్యమోరర్థజ్ఞైచ్చొన్నాల్, అల్లాత వేదా న్తజ్ఞళిలుమ్ సఞ్చరిత్తు అవద్దీటొల్లుకీట వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్యవిరోధమ్పిటవాతపడి విషయ విభాగమ్ పణ్ణితనక్కభిమతమానవర్థజ్ఞళోడే శేరుమవద్దీలై చ్చేర్ కై.

ఇతుతాఁ మహామతికళాన మహర్షి కళుక్కుయ, అల్లాతా ర్కు చ్చెయ్యప్పొకామెయాల్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్డే నిర్ణయక్కు

నుడైయ జ్ఞాపనజ్ఞళినాల్, త్వత్పదాప్తా - దేవరీరుడైయ తిరువడికలై అడైవతిల్ - (అడై వత్తెక్కాట్టి), పరిక్షియతే - నిన్దుత్తమాకిటతు. పూర్వభాగమ్ దేవరీరుడైయ ఆరాధన రూపమాన క ర్తజ్ఞలైయుమ్, ఉత్తరభాగమ్, దేవరీరుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూ తికలై యుమ్ అతివిక్రీటతుకలై వడి.

ఆజ్ఞమ్ - ప్రధూజాది. ఫలమ్ - స్వర్గాది. ఆదిశబ్దమ్ - అధికారి కాలవిశేషాది కలైచ్చొల్లుకీటతు. (విభూత్యాది) ఎన్నిటమ్ త్తిరాదికలై - జగన్నిర్వాణావతార రహ స్యాదికలైచ్చొల్లుకీటతు. అటుతియిడుకైయావతు-అనర్థతాఖ్యాగై క ణ్డేననన్తతా ఖార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణుకై.

మా.—స్త్రుతిహీన పురాణజ్ఞులారే.

వేణుమ్. ఆకై యాలే తన్నిర్ణాయకజ్ఞులై యయళిచ్చెయ్ కితార్, (స్త్రుతిహీనపురాణజ్ఞులారే) ఎట్టు. స్త్రుతికళావన - ఆప్తరాన మన్వత్రి విష్ణుహారీత యాజ్ఞవల్క్యుడికళాలే అభిహితజ్ఞులన ధర్మజ్ఞాస్త్రుజ్ఞులే. ఇతిహాసజ్ఞులన- పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞులన శ్రీమద్రామాయణ మహాభారతాదికల్; పురాణజ్ఞులన - సర్గాదిపశ్చులక్షణోపేతజ్ఞులన బ్రాహ్మపాద్మ వైష్ణవాదికల్.

వేదార్థ మఱుతియిడువతు ఇవల్ గ్రాలేయెట్టు ఇప్పడినియ మేనవరుళిచ్చెయ్ తతు - ఇవల్ గ్రాలేయెట్టియ స్వబుద్ధ్యా నిర్ణయిక్కు-వళవిల్, అల్పశ్రుతనాననమక్కువి ప్రతిపత్తివరుమాకై యాలే, వేదకాలువ్య హేతువామెట్టు నిజైత్తు. ఇన్నియమద్రా (౧) “ఇతిహాస పురాణాభ్యాం వేదం సముపస్మంహయేత్ । బిభేత్సల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రకరిష్యతి” ఎట్టు బార్హస్పత్య స్త్రుతియిలుమ్ మహాభారత త్తిలుమ్ శొల్లప్పట్టసేతే.

ఆప్తరాన-యథార్థద్రష్టాకళాయ యథాదృష్టార్థసక్తాకళాన. ధర్మజ్ఞాస్త్రుజ్ఞుల్ - ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాత్మకమాన ధర్మజ్ఞునిజ్ఞైయై యతివిక్కిఱగ్రాఫజ్ఞుల్. పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞులన-మున్నడన్తకత్తైచ్చొట్టకీఱ. సర్గాదిపశ్చుకజ్ఞులన - సృష్టి, ప్రళయమ్, రాజవంశమ్, ఆవర్కళుడైయ చరిత్రమ్, మన్వత్తరజ్ఞుల్ ఆకియ ఇవై. నియమేన - వ్యాప్తితోల్. అతావతు - వేదార్థత్తిమజ్ఞైయై యతియ వేణుమానాల్ స్త్రుత్యాదికలై సాధనమాక కొల్కళావిడిత్ ఉజ్జై తెరియా తెన్నుమిడమతోల్ వెట్టవడి, ఇవ్యావృత్తిఉద్దేశ్యవిధేయభావమహిమ్నతోల్ బుకిఱతు. విప్రతిపత్తి-విరుద్ధ ప్రతిపత్తి. వేదకాలువ్యమ్-వేదత్తిమట్పారో తెరియవొట్టాత కలక్కుమ్. ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్ - ఇతిహాసపురాణజ్ఞులనాల్, వేదమ్ - వేదాస్త్రై. సముపబృంహయేత్ - కైవైయూక వృద్ధికైయ్యక్కుడవన్. అతావతు-వేదాస్త్రార్థజ్ఞై ఇతిహాసపురాణజ్ఞైక్కిణ్ణు అపేక్షితజ్ఞులన సకలార్థజ్ఞుతోడు కైవైయూక అతియక్కుడవన్. వేదః - వేదమానతు, అల్పశ్రుతాత్ - అల్పమ్ తెరిన్దననిడత్తిర్ నిష్ఠమ్, ఆయమ్-ఇన్ద

౨. * స్మృతియాలే పూర్వభాగ త్రిలర్థమటుతి
యిడక్కడవతు ; మల్లైయిరణ్ణాలుమ్
ఉత్తరభాగ త్రిలర్థమటుతియిడక్కడవతు.

ఇవ్వుపక్రమ వాక్యప్రక్రియైయాలే, పురుషకార వైభవమ్ తుడగ్గి, ఆచార్యాభిమాన పర్యస్తమాక, ఇప్పిబన్ధత్తి లివరరుళిచ్చె యికిటి వేదార్థజ్ఞెల్లామ్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్ణే నిశ్చయి త్తరుళిచ్చె యికిటారెన్ను మిడమ్తోల్ ముకిఱతు ; అతు తాక తత్తదర్థజ్ఞశరుళిచ్చె యికిటి స్థలజ్ఞళిలే సమ్మృతిపన్నమ్.

ఆక ఇవ్వాక్యత్తాల్, సకల ప్రమాణజ్ఞిలుమ్ వేదమే ప్రబల ప్రమాణమెన్ను మిడముమ్, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమముమ్ శొల్లిల్లొయిల్లు.

౩. * ఇనల్లెల్ ఎత్తాలే ఎన్దభాగ త్రిలర్థమటుతియిడక్కడవతెన్ను అరుళిచ్చెయికిటార్, (స్మృతియాలే) ఎన్తుతుడగ్గి. ఉపబృంహ్యమాన వేదత్తుక్కు, ప్రతిపాద్యార్థ విశేషత్తాలేయితేభాగ భేదముయిల్లు; అప్పడియే ఉపబృంహణజ్ఞశుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యవిశేషత్తాలేభేదముణ్ణతే. అతిల్ స్మృతికల్ పూర్వభాగోప బృహణజ్ఞశాకవుమ్, ఇతిఁసాదికల్ ఉత్తరభాగోప బృహణజ్ఞశాకవుమ్ నిష్కర్తజ్ఞశాకైయాలే, తత్తదుప బృంహణజ్ఞశైకొణ్ణే తత్తద్యాగార్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణవే. ఇయితే యిరు ప్పతు. అత్తెప్పల్ల ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తావికళుక్కు ప్రతిపాదకజ్ఞశాన ధర్మశాస్త్రజ్ఞశాలే, కర్తప్రతిపాదకమానపూర్వభాగ త్రిలర్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవతు ; భగవత్స్వరూప రూపగుణ విభూతిచేట్టె త్తజ్ఞశుక్కు ప్రతిపాదకజ్ఞశాన ఇతిఁసాదిక పురాణజ్ఞశాకిట మల్లైయిరణ్ణ

అబ్బుజ్జన్, మామ-ఎన్నై, ప్రతిపక్షతి-అసార్థమ్ శెయితువచ్చిక్కపోకిటాన్ ఎన్తు, విభే తి-భయప్పడుకిఱతు.

ఆచారమ్-శౌచన్నానాది. వ్యవహారమ్ - దాయధాగాది వివాదనిర్ణయమ్. ప్రాయశ్చిత్తమ్-పాపశోధకచాస్త్రాయణాది.

లుమ్, బ్రహ్మప్రతిపాదకమాన ఉత్తరభాగ త్తిలర్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణకృడ వత్తెనితార్.

ఇప్పడి ఉభయవిధమాన ఉపబృంహణజ్ఞాళలే ఉభయభాగార్థ త్తైయుమ్ అఱుతియిడుకై యావతు - అనధీత శాఖాస్తరార్థజ్ఞాళుక్కుమ్ ప్రతిపాదకజ్ఞాళాన ఇవత్తైలే, అధీతశాఖార్థజ్ఞాళై అపేక్షిత విశేషజ్ఞాళోడేకూడ నిశ్చయిక్కై. స్మృతికళ తన్నిలే బ్రహ్మప్రతి పాదనముమ్, ఇతి హాసాది కళిలే కర్తప్రతి పాదనము ముణ్ణాయరున్ద తేయాకి లుమ్, స్మృతికళిలే బ్రహ్మప్రతిపాదనమ్ - కర్తజ్ఞాళినుడైయ తదారాధన రూపత్వ జ్ఞాపనార్థమాకవుమ్, ఇతిహాసపురాణజ్ఞాళిలే కర్తప్రతిపాద నమ్ - కర్తజ్ఞాళినుడైయ ఉపాసనాజ్ఞాత్య జ్ఞాపనార్థమాకవుమ్. అక్తై యాలే, ఇప్పడివక్తైయిట్టు చ్చిల్లక్కుత్తైయిల్లై. (౧)“ప్రాయేణపుర్య భాగార్థ పూరణం ధర్మశాస్త్రతః 1 ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాన్తార్థః ప్రకాశ్యతే” ఎన్నకృడనతితే.

3. * ఉత్తర భాగోపబృంహణద్వయత్తుక్కుమ్ తారతమ్యముణ్ణో, తన్నిలొక్కుమో, ఎన్నిట శ్చజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్.—

ప్రాయేణ-అధికమాక, ధర్మశాస్త్రతః- ధర్మశాస్త్రతినాలే, పూర్వభాగార్థ పూరణమ్-పూర్వభాగ త్తినర్థత్తినడైన నిర్ణయమ్పణ్ణప్పడుకీటు. ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్-ఇతిహాసపురాణజ్ఞాళిలాలే, వేదాన్తార్థః-వేద త్తినత్తరభాగమాన ఉపనిషత్తుక్కున ర్థమ్, ప్రకాశ్యతే-వేళిప్పడుత్త ప్పడుకీటు. (ఉత్తరభాగేత్తార్ది) ఇన్దసంశయస్థత్తుక్కార్థమ్-ద్వంద్వసమాస త్తిల్ అల్పాచ పదమావతు శ్రేష్ఠవాచకపదమావతుమున్నే యిరుక్కు-మెన్దు నియమమ్, “ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్” ఎన్నిట విడత్తిల్ అల్పాచ్చాన పురాణపదత్తుక్కుమున్నే ఇతిహాసపదమిరుక్కై-ఇతిహాసమ్ పురాణత్తైక్కాట్టిలుమ్ శ్రేష్ఠమెన్దైక్కు హేతు ; ఇతిహాసపురాణజ్ఞాళిరణ్ణుమ్ ఒరుభాగ త్తిక్కై. ఉపబృంహణ మాయరుక్కై-ఇవిరణ్ణుమ్ సమాసమెన్దైక్కు హేతు, ఇవిరణ్ణు హేతుక్కుళిలాలే ఇన్ద శ్చజ్జై-ఉదిక్కిట త్తెన్దుభావమ్. “స్మృతిహాసపురాణజ్ఞాళి” ఎన్నిటవిడత్తిల్ శ్రేష్ఠవాచక

అన్ని కేట, ఏకభాగవిషయమాన ఇరణ్ణు ఉపబృంహణజ్ఞులుమ్, ఇన్నతు ప్రబలమెన్ను మజ్జైయుమ్ దర్శిప్పిక-వేణుమెన్లు తామే తిరువుళ్ళమ్ పగ్గిరి యరుళిచ్చెయ్ కితారాకవుమామ్, (ఇవై యిరణ్ణులుమ్) ఎన్లుతుడగ్గి. అతావతు - శ్రేష్ఠభాగోపబృంహణతగూ వన్ద శేర్ త్తియై యుడై తాన ఇవై యిరణ్ణులుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు, ప్రామాణ్యత్తిల్ వన్దాల్ పురాణత్తి లుమ్, ఇతిహాసత్తుకు- ప్రాబల్యముడైన్.

పురాణత్తిక్కాట్టిల్ ఇతిహాసత్తుకు ప్రాబల్యమ్, పరిగ్రహణి శయమ్, మధ్యస్థజై, కర్తురాప్తతమత్వమ్, ఆకిఱ వివర్థితాలే. ఇన ద్దోల్ పరిగ్రహమావతు-శాస్త్రపరిగ్రహమ్, (౧) “వేదవేద్యేపరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే । వేదఃప్రాచేతసా దాసీ త్సాత్ ద్రామా యణా త్తనా” (౨) “మతిమన్థానమావిధ్యయేనాఽసాశ్రుతిసాగరాత్ । జగద్ధి తాయజనితోమహాభారత చంద్రమాః” (౩) “వ్యాసవాక్యజతాఘ్న

కమాన ఇతిహాసశబ్దత్తుక్కుమున్నే స్పృతి శబ్దమిరుక్తయోల్ ద్వన్వయసమాన్తిల్ పూర్వనిపాతమ్ శ్రోత్ర్యహేతువాక మాట్టాతాత్తయోల్ ఇన్దశక్తైక్కు ఉదయమిల్లె యెన్లు తిరువుళ్ళమ్ పగ్గిరి కల్పాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అన్నిక్కే) ఇత్యాది.

ప్రాబల్యత్తుక్కు, పరిగ్రహావశయముమ్ మధ్యస్థతైయుమ్ జ్ఞాపకజ్ఞో, ఆప్తతమ త్వమ్కారణమ్. (వేదవేద్య) ఇత్యాదిక్కు - వేదప్రతిపాద్యనాన పరమపురుషన్ చక్ర వర్తిత్తిరుమక నాయవతిత్తవాత్మ, వేదమతదవతారగుణచేష్టితజ్జైప్రతిపాదిక్కొక్క కశ్రీవాల్లీకి భగవాన్ పక్కల్ నిన్లుమ్ రామాయణ రూపమాక అవతరిత్త తైన్ద్రమ్. (మతిమన్థాన) ఇత్యాదిక్కు - ఎన్దవేదవ్యాసభగవానోల్ వేదమాకిఱ సముద్రత్తిల్ నిన్లుమ్, జ్ఞానమాకిఱమత్తై యిట్టుక్కడైన్, ఎన్దరుడైయవుమ్ ఆశోజ్జీవనార్థమాక ఇన్ద మహాభారతమాకిఱ చంద్రన్, అతావతు-చంద్రన్ పోలే సుఖజనకమాన మహాభారతమ్, ఉడ్డాక్కప్పట్టితో ఎన్ద్రమ్. (వ్యాసవాక్య) ఇత్యాదిక్కు - వేదమాకిఱ పరతత్త్విల్ నిన్లుమ్ పిఱన్దతాయ, అధర్వమాకిఱ మరజ్జైవేగోడేపిడుక్కి ప్పొక్కడక్కడవతా. యిరు

కుధ ర్నతమహరిణా । వేదవైలావతీర్ణేన నీరజస్కామహీకృతా” (౧)
 “విభేతిగహనాచ్చస్త్రా స్మరస్త్రీవ్రాచివౌషధాత్ । భారతశ్యాస్త్ర
 సాగోఽయమతః కావ్యాత్తనాకృతః” (౨) “విష్ణోవేదేషువిద్యత్సు
 గురుషు బ్రాహ్మణేషుచ । భక్తిర్భవతికల్యాణీ భారతాదేవధీమతామ్”
 ఇత్యాదికళాలేపురాణవిశేషజ్యోతి ఇతిహాసమ్ శ్లాఘిక-ప్రహానిష్ఠితే.

మధ్యస్థతైయావతు-(3) “యస్మిన్కలత్పేతుయతో” క్తం పురా
 ణం బ్రహ్మణాపురా । తస్యతస్యతు మాహాత్మ్యం తత్త్వరూపేణ
 వర్ణితే” నిష్ఠ సర్వపురాణత్తుక్కుమ్ ప్రవర్తక బ్రహ్మవాయ్, అవ
 నుక్కు యాతొరుకల్పత్తిలే గుణత్రయత్తిల్ యాతొరుగుణమ్ విజ్ఞే
 యిరుస్తతు, అస్తగుణానుగుణ దేవతైయుడైయ మాహాత్మ్యతైపురాణ
 త్తిల్ శొల్లుకైయాలే, పక్షపాతికళాయుకుక్కుమ్ పురాణజ్యో హోల
 నిక్కే, తాకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయత్తిలే అధికృతజ్యోతైయాలే ఒరు
 విషయత్తియమ్ పక్షపాతమిన్దిక్కే యిరుక్కే.

క్కిఱ, వ్యాసరుడైయ వాక్యమాకిఱ జలప్రవాహత్తినాలే భూమియానతు అజ్ఞాన
 మాకిఱ అట్టుక్కున్ గతాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దరమ్. (విభేతి) ఇత్యాదిక్కు-క్రూరమాన
 ఔషధత్తిల్ నిష్ఠమహోల, చేతనన్, రురవగాహమాన వేదశాస్త్రత్తిల్ నిష్ఠమ్ భయ
 పృథకితాన్, అక్రైయాల్ వేదత్తిన సారార్థమానతు కావ్యరూపత్తోడుమాడిన ఇన్ద
 మహాగౌరతరూపమాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దరమ్. (విష్ణే) ఇత్యాదిక్కు-బుద్ధిమాన్ గుక్కు-
 పరమప్రాప్యనానవిష్ణు, తత్త్వేతిహాదకజ్యోతాన వేదజ్యో, ఆవద్ శ్రీనగజ్యో యత్నివర్
 కళో, అవద్ శ్రైయపదేకిక్కిఱ ఆచార్యోరకళో, బ్రహ్మనిష్ఠోరకళో, ఇవోరకళో విషయ
 త్తిల్ అనన్యప్రయోజనమానగక్కియానతుమహాభారతత్తినాలేయేక్షాకిఱతు ఎన్దరమ్.

(యస్మిన్) ఇత్యాదిక్కు- ఆదియల్ బ్రహ్మవినాల్, సత్త్వరజస్తమోగుణజ్యోల్
 ఎన్దగుణత్తినాల్ ప్రచురమాన బ్రహ్మవిన దినత్తిలే ఎన్దపురాణమ్ శొల్లుప్పట్టలో, అన్ద
 పురాణత్తిల్ అన్దగుణతైయుడైయ అన్ద అగ్నివ్రాదిదేవతైయనుడైయు మాహాత్మ్యమ్,
 అన్దగుణతై నిరూపకమాకవుడైయ బ్రహ్మవినాల్ శొల్లుప్పడుకిఱతు ఎన్దరమ్. పక్షపాత
 మావతు-ఇట్లాత పుష్పిమైరైయ యేటిట్టువొల్లుకై.

మూ.—౪. * అత్తాలేయతుముఱ్ఱుటతు.

కర్తురా పుతమత్వమావతు-ప్రబంధకర్తావానవకాయథార్థ దర్శన సామర్థ్యతైయుమ్ యథాదృష్టార్థవాదిత్వతైయుమ్ మికపుముడైయ వనాయరుక్మే (౧) “అథేతిహసపురాణయో రితిహసా బలీయాంసః, కుతః-తేషాంపరిగ్రహేతి కేకాత్ సర్వత్రమాధ్యస్థేన భూతార్థప్రతీతేః, వచనసౌప్తవేన, కర్తురా పుతమత్వావగతేశ్చ” ఎన్ఱుతుడగ్గి పరిగ్రహేతి యాదికళాలేపురాణాదితిహసప్రాబల్యమ్, సామాన్యేనతత్వనిర్ణయత్తిలే ఉయ్యక్కొణ్ణారాలుమ్ ; (౨) “మహాభారతమ్ హి పరిగ్రహవిశేషా వసితమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, “ధర్మేచార్థేచకామేచమోక్షేచభరతర్షభాయది హస్తితదన్యత్రయన్నేహస్తి నతత్త్వచిత్” ఇతి తాకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయాధిక్యతత్వేన, క్వచిదపి అపక్షపాతిత్వాచ్చ, పురాణేభ్యో బలవత్తరమ్” ఎన్నమతళవాక, పరిగ్రహేతియత్తాలుమ్ మధ్యస్థతై యాలుమ్ పురాణజుగ్గిత్కాట్టిల్ ఇతిహసవిశేషమాన మహాభారతత్తు క్కుణ్ణాన ప్రాబల్యమ్, శ్రీసహస్రనామభాష్యత్తిలే భట్టరాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతితే.

౪. * అతిప్రాబల్యతై యితై విక్కితార్. (అత్తాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అన్ఱ ప్రాబల్యత్తాలే, (౩) “ఇతిహసపురాణంపశ్చమమ్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “ఇతిహసపురాణాభ్యామ్” ఎన్ఱుమ్, శ్రుతిస్మృతికళిలే ఇరణ్డైయుమ్ శేరచ్చొల్లుకిఱవళవిల్, ఇతిహసమానతు పురాణత్తుక్కు మున్నే శొల్లుప్పట్టతైన్ఱై. ద్వద్వసమాసత్తిల్ (౫) “*అల్పాచతరమాతల్, (౫) “*అభ్యర్హితమాతలితే ముఱ్ఱుమనతు ; అతిల్ అల్పాచతరమన్ఱియిలే యుక్క, అతుముఱ్ఱుటతు అభ్యర్హితత్వత్తాలే యితే ; ఇన్ఱవభ్యర్హిత

(౧) తత్వనిర్ణయే.

(౪) భా-ఆ-౧-౨౭౩.

(౨) స-నా-భా-అవతారికాయమ్, (౧) పా-మా-౨-౨౩౪.

(౩) హా-ఉ-౭-౨-౧.

త్వత్కుమూలమ్ అతిక్రప్రాబల్యమెన్దుకరుత్తు. — అథవా (౧) “స్త్రీతీతి హసపురాణజ్ఞళాలే” ఎన్దు భాగద్వయోప బృంహణజ్ఞళై యమ్ నమస్త మాక చొచ్చిల్లుకివిడత్తిల్, “ఇతిహససాశ్చపురాణానిచ ఇతిహసపురాణాని, స్త్రోతయశ్చ ఇతిహస పురాణానిచ స్త్రీతీహసపురాణాని” ఎన్దిప్పడియివర్కు సమానవివక్షయైకైయాలే, అల్పాచతరమాన పురాణత్తుకు మున్నే ఇతిహసత్తై అరుళిచ్చెయ్ తతికారుత్తై (౨) “ఇన్దై యిరణ్డిలుమ్” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కిజ్జారాకవుమామ్. ఇన్దయోజనై యిల్ (౩) “అత్తాలేయతుముప్పట్టతు” ఎన్దివితుకు అన్ద ప్రాబల్యత్తాలే, (౧) “ఇతిహసపురాణజ్ఞళాలే” ఎన్దివిడ తీల్ పురాణత్తుకు మున్నే ఇతిహసమ్ శొల్లప్పట్ట తెన్దు పారుళాకకడవతు.

ఆక వేదార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమశవిల్ తదుపబృంహణజ్ఞళాలే పణ్ణ వేణుమెన్దుమ్, అతిల్ పూర్వోత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞ శిన్న తెన్దుమ్, ఉత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞళాన ఇతిహసపురాణజ్ఞళిల్ ఇతిహసమ్ ప్రబలమెన్దుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, మేల్ తామరుళిచ్చెయ్యప్పకుకిల వర్గజ్ఞకు ప్రమాణ మొరుజ్జవిట్టరుళినారాయిత్రు.

పురుషకారవై భవమ్.

ముతలిలే (౧) “వేదార్థమ్” ఇత్యాదియాలే వేదతదర్థతదుప బృంహణజ్ఞళై సాకల్యేనోసాదానమ్ పణ్ణి, అన్దవేదత్తినుడైయభాగవిభాగ తదుపబృంహణవిభాగజ్ఞళమ్ పణ్ణినారేయాకిలుమ్, చేతనరుడైయ ఉజ్జీవనత్తుకు అపేక్షి తార్థజ్ఞళరుళిచ్చెయ్య విభిన్దవగాకైయాలుమ్, అతుతాకపూర్వభాగ వేద్యమిట్టకే ఉత్తరభాగ వేద్యమాకైయాలుమ్,

ఒరుజ్జవిడుకై - వ్యవస్థై పణ్ణుకై. — ఉజ్జీవనమ్-మోక్షమ్.

మూ .—గీ. * ఇతిహాసశ్రేష్ఠమానశ్రీరామాయణత్తో

పూర్వభాగత్తో ముముక్షువుకు- జ్ఞాతవ్యాంశ ముభ్యతుమ్, ఉత్తర భాగార్థజ్ఞాన స్వరూపోపాయ పురుషార్థ ప్రతిపాదనస్థలజ్ఞశితే తత్తదనుగుణత్యాజ్యోపాదేయకథనముఖేన జ్ఞాపిక్కులాయరుక్తైర్యాలుమ్, ఉత్తరభాగార్థనిర్ణయ త్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అతుతన్నిలుమ్ భగవత్స్వరూపరూపగుణ విభూతికలై యుమ్, భగవదుపాసనాదికలై యుమ్ పరక్కునిస్తు ప్రతిపాదిక్కు-అవిడగళిల్, సారాసారవివేకపూర్వకమాక త్తాత్పర్యార్థజ్ఞతై సజ్జిహత్తు, సంశయవిపర్యయమటచేతనర్కు-ప్రతిపత్తి విషయమామ్బుడి యరుళిచ్చెయ్తు శెల్లుకిఱార్ మేల్.

గీ. * అతిల్ ప్రథమ త్తిలే ఉత్తర భాగోపబృంహణద్వయ త్తిల్ ప్రబల మాకచ్చిన్న ఇతిహాసజ్ఞశితే వైత్తుక్కుంణు, శ్రీరామాయణ త్తినుడైయ ప్రాబల్యతై ప్రకాశిప్పియానిస్తుక్కుంణు, తత్ప్రతిపాద్య విశేషతై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఇతిహాసశ్రేష్ఠమెట్టుతుడగ్గి), శ్రీరామాయణత్తుక్కు ఇతిహాసశ్రేష్ఠత్వమావతు (౧) “వాల్మీకయే మహర్షయే సన్నిదేశాననం తతః | బ్రహ్మణాసనునజ్ఞాతస్సౌఽప్రసావితదాసనే” ఎన్తు సర్వలోకపితా మహానాన బ్రహ్మవాలే సమ్భావితనాన శ్రీవాల్మీకి భగవానాలే ప్రణీత మ్మాకై యాలుమ్ (౨) “నతేవాగన్మతాకావ్యే కాచిదత్ర భవిష్యతి”

(ఉపాసనాది) ఎన్నిటదియినాల్-తిరునామ పక్కేర్తనమ్, సిద్ధోపాయవరణమ్ ముతలాన వై వివక్షితద్గళి, సారమ్-సిద్ధోపాయవరణమ్. అసారమ్-ఉపాసనాది సాధనాస్తరద్గళి.

(వాల్మీకయే) ఇత్యాదిక్కు-అనస్తరమ్ బ్రహ్మమహర్షి యాన వాల్మీకియిన్ పారుట్టు ఆసనతై, అతావతు-ఉటార్కురుమెన్టు, అజ్ఞాపితార్ ; అవాన్మీకియుమ్ బ్రహ్మవినాల్ నియమిక్కుప్పట్టవరాయ్, ఆసనత్తిలుటార్ ద్దార్ ఎన్తుర్థమ్, సంభావితనాన-గారవిక్కుప్పట్ట. (నతే) ఇత్యాదిక్కు - ఉచ్చుడైయ కావ్యత్తిల్ ఒరుపాయ శొల్మాడ

మూ.—శ్రితైయిరుద్దవ శ్రేత్ మ్ శొల్లుకిటతు ;

ఎఱ్ఱ బ్రహ్మవనుగ్రహిత్వైయా లే ఇతిల్ శొన్నవర్ధగ్గశైల్లామ్ మెయ్యాక క్కడవత్తాకై యాలుమ్, (౧) “నూవద్రామాయణకథా లోకేషుప్రచ రివ్యతి”, ఎఱ్ఱ సకలలోక పరిగ్రహముణ్ణాకై యాలుమ్, ఇతిహాసాన్తర జ్ఞలై ప్పల్ల ప్రబలప్రమాణమాయరుక్తై. ఇతు తన్నై నడువిల్ తిరు వీతిప్పిళ్ళై భట్ట తత్వత్రయప్రబంధత్తిల్ ప్రమాణాధికారత్తిలే యరు శిచ్చెయ్ తారితే. ఇన్నముమ్ (౨) “వేదవేద్యే పరేపుంసి” ఇత్యాదిప్ప డియే సర్వస్తాత్పరనాన సర్వేశ్వరక సంసారిచేతనరక్షణార్థమాక ఇతరసజాతీయనాయ వద్దవతరిత్తాత్పితే, సర్వప్రమాణోత్కృష్టమాన వేదముమ్, తదవతారగుణచేష్టితప్రతిపాదనముఖేన తదాశ్రయణ రుచియై సంసారికభుక్కుణ్ణాక్కి రక్షిత్వైక్కాక, శ్రీరామాయణ రూపేణవవతరి త్తత్తెఱ్ఱ శొల్లప్పడుకై యాలుమ్, ఇతిమడై యవేత్ మ్ సమ్మితిపన్నమ్.

పిరాట్టియెన్నా తే “శ్రితై యిరుద్దవశ్రే” ఎఱ్ఱరుశిచ్చెయ్ తతు-అవ భుడైయ దయాతిశయత్తై ప్రకాశిప్పిత్వైక్కాక; దేవదేవ దివ్యమహిషి యాన తన్ పెరుమైయైయుమ్, శ్రితై యిరుప్పిన్ తలో మైయైయుమ్ పారాతే,

ఉణ్ణాకప్పికిటిల్లై ఎఱ్ఱకమ్-ఇవత్ గాల్ శ్రీరామాయణక్తుక్కుత్తైప్పర్మమ్-ప్రతిపాద్య విశేషప్రయుక్తమఱ్ఱ, కర్తృవిశేష ప్రయుక్తమెఱ్ఱభావమ్. (యావత్) ఇత్యాదిక్కు- ఎవ్వళవుకాలమ్ శ్రీరామాయణకథై సర్వలోకజగతిలుమ్ ప్రచారమాయరుక్కుప్పికిటితో ఎఱ్ఱకమ్. (వేదవేద్య) ఇత్యాది. “వేదవేద్యే పరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే! వేదప్రా చేతనాదాసీ త్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా” సాక్షాత్ ఆసీత్ - ప్రత్యక్షమాకాయ ధ్ మ్, అతావతు - అవతరిత్తు ఎఱ్ఱకమ్. ఇల్లొక్కక్కర్థమ్. (సర్వస్తాత్పరనాన) ఇత్యాది. సంప్రతిపన్నమ్-నిర్వివాదమాకప్రసిద్ధమ్.

తత్తై - నికర్ణమ్-

దేవస్త్రికళో శితైయై విడువ్విక్రేక్కాక తాశితైయిరుస్తతు కయా
పరవశైయాయితే. ప్రజై కిణ్దోశీలే విఘ్నాల్ ఒక్క క్కుతి శైడుక్కుమ్
మాంతావైప్పోలే, ఇచ్చేతనర్ విఘ్నసంసారత్తిలే తాను మొక్కనన్దు
పిఱన్దు, ఇవర్ కళో పట్టైతానుమ్ పట్టు రక్షిక్రేక్కాయాలే, నిరుపాధికమా
తృత్వ సమ్మన్ధతాల్ వన్దు నిరతిశయవాత్సల్యత్తుక్కుమ్ ప్రకాశకమితే
యితే. ఇన్దుగణాధిక్యతై వెళియిడువ్విక్రేక్కాక వితే పరమాచార్యరాన
నమ్మాత్వార్ (౧) “తినిచ్చితైయిల్ విళప్పన్దోశిళి మొట్టియాళో” ఎన్దు
రుళిచ్చెయేతతు. అవర్దుజైయ దివ్యసూక్తియితే ఇవరిప్పడియరుళిచ్చెయే
కైక్కుమూలమ్. శితైయిరుప్ప తణ్డెయావతు - కర్తనిబన్ధనమాకిలితే;
ఆశితరానదేవర్ కళుడైయస్త్రికళో శితైయైవిడువ్విక్రేక్కాక తన్నను
గ్రహతాలే తానేవలియచ్చెయేతతాకైయాలే, ఏన్దోత్తుక్కుడలామి
త్తనైయితేయితే. సంసారికళోడొక్కగర్భవానమ్ వణ్ణి ప్పిఱిఱిఱుతు,
(౨) “పలపిఱప్పాయెళివరుమ్” ఎన్నుప్పడి సర్వేశ్వరనుక్కు త్తేజ
సగరమాఱిఱుతు, కర్తనిబన్ధనమన్దికేఱి అనుగ్రహ నిబన్ధనమాకైయితే;
ఆసేసిన్దు, ఇతువుమ్ అనుగ్రహనిబన్ధనమాకైయాలే ఇవళుక్కు తేజస్కు
రమామి త్తనై. ఇత్తైరావణబలాత్కారత్తాలేవన్దతాకనినైప్పార్ - ఇవళో
శక్తివిశేషమతియాయ త్తుదరితే. (౩) “శీతోభవ” ఎన్దువళో “నష్టో
భవ” ఎన్నుమాట్టాళన్దై; ఆకైయాలే, ఇతు తన్ననుగ్రహతాలే పరరిక్ష
ణార్థమాకచ్చెయేత శెయిలూకైయాలే, ఇతువే ఇవళో దయాదిగుణన్దు

నిరవధికవాత్సల్యత్తుక్కుమ్-నిరవధికస్నేహత్తుక్కుమ్. (తనిచ్చితైయిల్ శాస్త్రాని)
తని-అతిప్రసారమాన, శితైయిల్ - శితైయిలే ఇరున్దవశేన్దు, విళప్పన్దోశి-ప్రసిద్ధియాన,
కిళి మొట్టియాళో-కిళిప్పేచ్చెయూడైయ పిరాట్టి. పలపిఱప్పాయ్- బహుజన్దన్దు శెయిన్దై
యనాయ్, ఒళివరుమ్-తేజోలిశయత్తైయన్దైయవన్.

(౧) తిరువాయ్-౪-౧-౨. (౩) రా-మా-౨(౩-౨౯.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౨.

మూ.—మహాభారతతాల్.

భుక్కుప్రకాశకమెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పద్య శ్రియాయీద్లు ఇవర్, “శ్రితైయిరు
ద్దవళ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తతు. శ్రీరామాయణమెల్లామివభుడై యవేల్ మ్
శొల్లుకిటతెన్ను మిడమ్ (౧) “కావ్యం రామాయణం కృత్సంసీతా
యాశ్చరితం మహత్” ఎన్దు శ్రీవాల్మీకి భగవాన్ తానే వాయొలై యిట్టు
వై త్తానితే. (౨) “శ్రీమద్రామాయణమపి పరం ప్రాణితిత్వచ్చరితే”
ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తారిత్తే భట్టర్.

అనంతరమ్ మహాభారత ప్రతిపాద్యతై “యరుళిచ్చెయ్ కితార్
(మహాభారతతాల్ ఎన్దుతుడగ్గి). (౩) “కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి
నారాయణం ప్రభుమ్ కోహ్యన్యోభువి మైత్రేయ మహాభారతకృద్భవే”
(౪): “పంపిధంభారతం తుప్రోక్తం యేన మహాత్మనా సోఽయం నారాయణ
స్సాత్మాద్వ్యాసరూపీ మహామునిః” ఎన్దు భగవదావేశాసతారమాయ్,
(౫) “సహోవాచవ్యాసః పారాశర్యః” ఎన్దు ఆ పుత్రమనాక ప్రసిద్ధనా
యిరున్దుళ్ళ శ్రీవేదవ్యాస భగవానాలే (౬) “వేదానధ్యాయనామాస
మహాభారతపఞ్చమాం” ఎన్దిటపడియే పఞ్చనువేదమాంక ప్రణీత

[రామాయణమ్ - కావ్యమ్ - కృత్సమ్, మహత్ - సీతాయాశ్చరితమ్]
ఎన్దున్దుయమాయ్, రామాయణమాంకావ్యమ్ ముక్రుతుమ్ ప్రధానమాన పిరాట్టియను
డైయ చరిత్రమెన్దుగ్గమ్. (వాయొలై యిత్యాది) వాయ్-శబ్దమాయ్, ఇన్దుప్రమాణవాక్య
తై ఓలైయిలైయెక్కులివైత్తాన్ నెన్దుపడి. శ్రీమత్ - పురుషార్థ ప్రతిపాదనమాకిట శ్రీమైయ
డైయ, పరమ్ - సగోష్ఠిత్కృష్టమాన, రామాయణమపి-రామాయణముమ్, త్వచ్చరితే-
దేవరీరుడైయ దివ్యచేష్టతత్త్విర్, ప్రాణితి-మికవుమ్ ప్రాణధారణతై పుణ్ణుకిటతు.

వేదాన్ వ్యస్యతితి వేదవ్యాసః ఎన్దు-వేదజ్ఞతై అనేక శాఖైకళాక ప్పిరిక్కిఱవ
రాకైయాల్ వేదవ్యాసరెన్దు తిరునామమాయీద్లు.

(౧) రా-బా-౪-౭.

(౪)

(౨) శ్రీగణ-౧౪.

(౫) ఆరణమ్-ప్ర-౧-అను-౨.

(౩) వి-పు-౩-౪-౫.

(౬) భార.

మాయ, అనేకపురాణ ప్రశస్తమాయరుద్ధృత్యమహాభారతముమ్, శ్రీరామాయణంతోపాతి ప్రబలప్రమాణమ్. ఇతుప్రమ్నమవిల్ తిరువీతిప్పిళ్ళై భట్టర్ తామే యరుళిచ్చెయ్తార్ ; పెరియభట్టరుమ్ శ్రీసహస్రనామ భాష్యోపోద్ఘాత త్తిలే, “శ్రీరామాయణవ స్తహాభారతం శరణమ్” ఎస్తరుళిచ్చెయ్తారితే.

సర్వేష్వరనెన్నాతే “తూతుపోనవన్” ఎస్తతు-అవనుడైయ ఆశ్రిత పారతస్యతై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక. దేవదేవనాన తన్ పెరుమైయై యుమ్ శెయ్కిఱతాల్లిలిన్ తణ్డైయైయమ్ పారాతే, పాణ్డవర్ కళుక్కాక క్కుఱ్ఱు త్తిలేటలైకట్టి తూతుపోయిల్ నితుప్రణతపారతస్యైరుచిపరవశ నాయితే. ఇతుతా నివనుడైయ ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాన నీర్ మైక్కుడలాయరుద్ధృత్య వాత్సల్యాదికళుక్కెల్లామ్ ప్రకాశకమా యరు ప్పతొన్ఱితే. ఇన్ద గుణాధిక్య త్తిలే ఈడుపట్టితే (౧) “ఇన్నార్ తూత నెననిన్ఱాక” ఎన్ఱుమ్ (౨) “కుడైమన్నరిడై నడన్దతూతా” ఎన్ఱుమ్ తిరు మడైయాత్వార్వరుళిచ్చెయ్తతు, అన్దదివ్యసూక్తియితే ఇవర్ ప్పడియరు లిచ్చెయ్కైక్కుమూలమ్, (౩) * పేళిల్ శ్రీపేళుకైయితే ఇవర్ కళు క్కేల్ నిమ్. తూతుపోనతు తన్ మైయావతు-క ర్తవశ్యతైయడియూక వరిలితే ; ఐచ్చమాక ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ శెయ్కిఱతాల్లిచ్చియెల్లామ్

ప్రణతిపారతస్యైక్యత్యాదిక్కు - ప్రణతిపారతస్యైక్యమావతు - ప్రణతిరిట్ట మ్మక్కాయరుక్కై, ఆతిరుడైన అక్కిరుచియినాల్ ఆస్వాధననాయరుక్కిఱాన్దెన్ద్రమ్. ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాకైయావతు - అవన్ నమ్ కణ్ణుక్కున్దోల్ థాన్ నమ్ దోషత్తైక్కణ్ణు దణ్డిప్పన్, ఎన్ఱిఱ్ఱానన్దైప్పోక్కి ఆశ్రయణత్తిల్ ప్రవర్తిక-ప్పణ్ణుకై. నీరై-సాలభ్యమ్, ఆతావతు-అశ్రయిక్కుమవన్ కణ్ణుక్కున్దోల్ నిరుకై. వాత్సల్యమ్-దోషత్తై గుణమాకొక్కొక్కై.

(౧) తి-మొ-౨-౨-౩.

(౩) తి-మా-౨౨.

(౨) తి-మొ-౬-౨౯.

మూ.—౬. * ఇవై యిరణ్ణాలుమ్.

ఏదో మత్తుక్కుడలాయితేయిరుప్పతు. (౧) “సడశే” యాథవతి జాయమానః” ఎన్ఱు పరార్థమాక ప్పిత్తక్కయాలే నితమ్ పెఱుమెన్ఱు శ్రుతి శొన్నవితు, పరార్థమాక తన్నిచ్చెయాలే శెయ్యుమనై యెల్లమివనుక్కుత్తే సురమెన్నమత్తుక్కుపలక్షణమితే ఇవక్ శెయ్త దూత్యశై మాన్ద్యహేతువాక నిన్ఱెప్పార్, అతిపుకేడరిల్ తలై యానవర్కళి త్తనై; అతివిల్ తలై నిన్ఱవర్కళి. (౨) “ఎత్తితిమ్” ఎన్ఱు మోహిక్కుమ్బడియాయితేయిరుప్పతు; ఇప్పడియిరుప్పళ్ళ ఇన్ఱిర్ మైయిలేదో మత్తై వెళియిడు కైక్కాక వాయిద్రు ఇనర్ “తూతుపోనవక్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తతు. మహాభారతమెల్లమ్ ఇననుడై య వేదో మ్ శొల్లుకైయిలే తత్త రమాకై యాలేయితే, మహాభారతకడై శొల్లుత్తుడఱ్ఱుకటవక్ (౩) “నారాయణకథామిమామ్” ఎన్ఱతు.

ఆక ఇప్పబిన్దగ్వయత్తుక్కుమ్ ప్రధానప్రతిపాద్యజ్జళ్ ఇన్న తెన్ను మిడచె ప్రకాశిప్పిక్కప్పట్టతు.

౬ * ఉపబృంహణముఖేన వేదాన్తతాత్పర్యశై నిష్క్వర్షి త్తుక్కుజ్జీ వనత్తుక్కుడలనవల్ తై చ్చొల్లువతాకవితే ఉపక్రమి తతు; అలిలి ప్పొతు శొన్నవివల్ త్తాల్ వేదాన్తత్తి లెవ్వర్థజ్జో శొల్లిల్ త్తాయిల్ తై న్ను మాక్కాడైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఇవై) ఎన్ఱతుడగ్గి. ఆతానతు, “శితైయిరున్దనశేదో మ్” “తూతుపోనవనేదో మ్” ఎన్ఱ ఇవై యిరణ్ణాలుమ్ ఆపరాధ భూయిష్కరాన చేతనర్క్కాశ్రయణీయై యామళిల్, అఖిలజగన్తాతావాన సమ్బన్ధతాలుమ్ కృపాదికళాలుమ్, నడువొరుపురుషకారమ్ వేణ్ణ తపడి వన్దాశ్రయిక్కులామ్బడియాయ్,

తత్పరమా యాలే - తాత్పర్యయుక్తమాకైయాలే. వైధనమ్-అతిశయమ్.

(౧) యజు-అ-౩-ప్ర-౬-ప-౩.

(౩) భార-౧-౧-౨౭.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౧.

మూ. - పురుష కారవే భవముమ్ ఉపాయ

వై భవముమ్ శోల్లిథ్తాన్ద్రాయ్థ్తై.

అపరాధజ్ఞతై స్సార్ త్తుచ్చి ఉ, (౧) "శ్రీపామి" (౨) "నతుమామి" ఎన్ను మీశ్వర హృదయత్తై త్తిరు త్తి, అవక్ కలై యక్కిరిప్పిక్కుమ్ పురుష కార భూతేయానవళి వై భవముమ్, అక్కిరిత్రాల్, ప్పిన్నయనళి తానే (౩) * శితకురై క్కిలుమ్, (౩) "ఎన్నడినూ రతు శెయ్యార్" ఎన్ఱు మఱుతలై త్తు త్తా త్తిణ్ణియనాయ్ నిన్ఱు రక్షిక్కు ముపాయ భూతనాన వక్ వై భవముమ్ శోల్లిథ్తాన్ద్రాయ్థ్తై "పురుష కారమ్" ఎన్ఱుమ్ "ఉపాయమ్" ఎన్ఱుమ్ ఇవన్ దైనిరూపకమాకనరుళిచ్చెయ్ తతు, పిరాట్టిక్కు పురుష కారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్ సాధారణమెన్ఱు తోన్ద్రుకై కాక. ఇతుత న్నై (౪) "మత్త్నై" పిం ప్రతిజన్తనాం సంసారేపతతామధః | లక్ష్మీపురుష కార త్వే నిర్దిష్టాపరమన్దిభిః | మమా సివమతంహ్యేత న్నాన్యథాలక్షణంభవేత్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "అహంమ త్నై" పునాయోవై సాక్షాల్లక్ష్మీపతిస్త్వయన్మి | లక్ష్మీపురుష కారేణవల్ల

శతపర్వ శ్లో - భద్రవశోల్లతల్. పురుషీకరిత్తపిరాట్టి కున్ద్రమశోల్లకై-స్వా ద్భవితవాత్సల్యదార్ధ్య పరిత్యాగమ్. మఱుతలైన్ఱు - ఎతిర్ త్తలై యాయ్ నిన్ఱు. త్తిణ్ణియ నాయ్ - అవిచాల్య నాయ్. "మత్త్నై" పిమ్, ఎన్ఱిఱ్ఱిణ్ణి కన్తక్కుమ్ - సంసార త్రిశే ఆధః పతిగూనిట్టిఱ జన్మక్కు శుక్కు, లక్ష్మీయానవళి మహాశక్తకళాశే ఎన్నుడైయప్రా ప్తి క్కుటిన్ఱు పురుష కారమాకక్కుట్టిక్కు-పుట్టిళి, ఎనక్కు మితువేమతేమ్. వేటో రుఱడైయాళిమిలైయన్ఱు. నాన్యథాలక్షణమ్భవేత్ - వేటవిభిమానలక్షణమ్ కిడైయాతు ఎన్ఱైయాలే - పిరాట్టిక్కు పురుష కారత్వమే ఆసాధారణ లక్షణమెన్ఱుపడి. (అహమ్) ఇత్యదిక్కు - లక్ష్మీపతియాననాన్ తానే సాక్షాత్ ఎన్నుడైయప్రాప్తిక్కు-కారణమ్; ఎనక్కు-వల్లతాయాన లక్ష్మీ పురుష కార త్రినాల్ ఎన్నుడైయప్రాప్తియైయ్యు-టావెన్ఱుమ్. ఇన్ఱపిరాట్టిక్కు-మెనక్కుమ్ ఇన్ఱ వేవిశేషమ్, ఎనక్కు-మోక్షోపాయత్వముమ్, లక్ష్మీక్కు

(౧) గీతై-౧౬-౧౯.

(౪) శ్రీపాచ్చురాత్రే.

(౨) వరాహే

(౫)

(౩) మే-౨-౪-౯-౨.

భాస్రాప్తియోగినీ! ఏతస్యాశ్చ విశేషోఽయం నిగమాస్తేషు శబ్ద్యతే”
 ఎఱ్ఱమ్, (౧) “ఆకిచ్చనైకశరణాః కేచి ద్భాగ్యాధికాఃపునః । మత్స
 దామోభిరుహద్వద్వం ప్రపద్యప్రీతమానసాః! లక్ష్మీపురుషకారేణవృత
 వన్తోవరానన । మత్త మాప్రాప్య సేనేశ ప్రాప్యం ప్రాపకమేవమామ్ ।
 లభ్యాకృతార్థాః ప్రాప్యస్తే మామేవానన్యమానసాః” ఎఱ్ఱ భగవ
 చ్ఛాస్త్రుత్తిలేతానేయరుశిచ్చయతానితే. మద్రైప్పిరాట్టిమార్ కుమ్
 సూరికళ్ ముతలాన తదీయర్ కుమ్, ఇవళ్ సమ్మన్దమడియాక వరు
 కిఱ పురుషకారత్వమితేయుళ్ళతు ; ఇవలైప్పిలే స్వతస్సిద్ధమద్రై. అదై
 యితే, “ఏతత్సాపేక్షసమ్మన్దా దన్యేషా మమలాత్తనామ్ । దేవీసూరి
 గురూణాంచ ఘటకత్వంనతుస్వతః” ఎఱ్ఱ దీపసజ్జిహత్తిలే జీయర
 రుశిచ్చయేతతు. ఉపాయత్వముమ్ (౨) “కృష్ణంధర్తంసనాతనమ్” ఎఱ్ఱ

ప్పరుషకారత్వముమ్ అసాధారణ లక్షణమెఱ్ఱపడి. ఇతనాల్ లక్ష్మీక్కు మోక్షోపాయ
 త్వమ్ శొల్లకిఱ పక్షమ్ నిరస్తమ్. ఇవర్ధమే వేదాన్దభిల్ శొల్లప్పడుకిఱతుఎఱ్ఱర్ధమ్.
 సాక్షాత్ ఎన్దాయలే ఉపాయాన్దర వ్యావృత్తి; స్వయమ్ ఎన్దాయలే లక్ష్మీవ్యావృత్తి.
 (ఆకిచ్చనైక) ఇత్యాదిక్కు-ఎన్నుడైయనిల్లేతుక కృతైయాకిఱ భాగ్యమ్ విజ్ఞానశిల్
 అనన్యోపాయత్వమెన్దయు మేతేజ్జమాకఉడైయరాయ్ లక్ష్మీయైప్పరుషకారమాకవరిన్దు,
 ఎన్నుడైయ తిరువడికలై ఉపాయమాకవరిన్దు, ఎన్నుడైయపాత్తైయ పెన్ద్రు, ప్రాప్య
 నానవెన్దయే ప్రాపక నాకపెన్ద్రు, ప్రీతియన్దరాయ్, మద్రైపురుషమోషేయన్ద
 భిల్ పారుదాత నెన్దైయడైయరాయ్, కైజ్కర్యరూప ప్రయోజనమ్పెన్ద్రువరాయ్,
 ఎన్దైయే అడైయనిల్పర్ కళ్ ఎఱ్ఱర్ధమ్, ప్రీతియాపతు-ప్రాప్యత్వదై. (ముతలాన) ఎన్న
 తు-అభ్యూర్ కలైయుమాచార్యర్ కలైయుమ్ శొల్లకిఱతు. ఏతత్సాపేక్షసమ్మన్దమావళు-
 లత్కృత్యధిస్థితత్వయాప సంబన్దమ్. ఘటకత్వమ్- పురుషకారత్వమ్. జీయర్-వాదకేసరి
 అమ్రకియమణవాళిచ్చీయర్. సనాతనమ్-నిత్యమ్. ధర్తమావతు-అదృష్టద్వారా మోక్ష

సనాతన ధర్మమాక చొల్లపృథుకిఱవనుక్కే స్వతస్సిద్ధమాయ్, తదీయర్కు తదానక్తియడియాక వరుకిఱితే యశ్శత ; ఆకై యాల్ పిరాట్టిక్కు పురుషకారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్ నిరూపకమాక త్తట్టిలే ; ఇవ్వరత్తై వెళియిడుకైక్కాక వాయిల్లు ఇవరిప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతు.

ఇప్పడి యుపబృంహణమాన ప్రబంధద్వయత్తాలుమ్ ప్రతిపాది క్కప్పడుకిఱ పురుషకారత్వము ముపాయత్వముమ్, ఉపబృంహణమాన వేదాన్తత్తిలు క్తమాన స్థలమేతెన్నిల్, కతనల్ల్యపనిషత్సిద్ధమానద్వయత్తిల్ పూర్వవాక్యత్తిలే ఉభయముమ్ శేరఉ క్తమితే.

ఇచ్చేతననుక్కు ఇరువరోడుమ్ సమ్మన్మణ్ణాయరుక్కు ఈశ్వర సమాశ్రయణత్తుక్కు ఇవళ్ పురుషకారమాక వేణ్ణుకిఱ తెన్నెన్నిల్, మాతృత్వప్రయుక్తమాన వాత్సల్యాతిరేకత్తాలుమ్, అవనైప్పోలే కాఠిన్యమార్దవజ్ఞళ్ కలన్దిరుక్కై యన్తిక్కే కేవలమ్ మార్దవమేయాయ్, పిఱ్ కణ్ కుఱ్ఱువుకాణమాట్టాతప్రకృతియాకై యాలుమ్, విముఖరై యుమభిముఖరాక్కుకైక్కు కృషిపణ్ణుమవళాకై యాలుమ్, కుఱ్ఱువాళర్కుమ్ కూళామల్ వన్దు కాలిలే విఱులామ్మడి యిరుప్పాళాయ్, పుంస్తవప్రయుక్తమాన కాఠిన్యత్తోడే పితృత్వప్రయుక్తమాన హితపరత్తైయై

సాధనమానతు. తదీయర్కు-భగవత్సంబంధికళాన దేవిహారిగురుక్కుకుక్కు. తదానక్తియడియాక-భగవదధిష్ఠితత్వయాప సంబంధమడియాక. ఇతనాల్ - పిరాట్టిక్కు ఎమ్మరుమానోడొత్తఉపాయత్వమిలైయెన్తుమ్, భగవత్సమ్మహాధీనమాన ఉపాయత్వముజ్జెనుమ్ శొల్లిల్లై యాయిల్లు.

కతనల్ల్యప నిషత్సిద్ధమాన-ప్రశ్నగంపితాదికళిలే వర్ణోద్ధారకరణత్తాలే కతవల్లి ఖణ్ణవాక్యజ్జైచ్చేర ప్పిడిత్తమైయాల్ లభిత్త. బంధమ్-పుత్రత్వాది సంబంధమ్-కాఠిన్యమ్-హితబుద్ధియాలే దుఃఖిప్పిక్కై. కణ్ కుఱ్ఱువు - దుఃఖనూచకమాన కణ్ మఱిత్తి.

మూ.—౭. * పురుష కారమామ్బాతు,

కృపైయుమ్ పారతన్యముమ్

యుముడై యనాయ్, కుఠ్ నిజ్జలై ప్పత్తుమ్ పత్తాకక్కణకిట్టు క్రూర
దణ్ణలై ప్పణ్ణుకై యాలే, కుఠ్ నివాళర్ కు మున్ శెల్ల క్కుడల్ కరిక్కు
మ్బడి యరుక్కు మీశ్వరనై, ఉచితోపాయణ్ణళాలే కుఠ్ నిజ్జలై యడై య
మఱప్పిత్తు క్కుట్టివిడుమవళుమాయిరుక్కుయాలే, అపరాధమేవడి
వాన విచ్చేతనక అవనై యాశ్రయిక్కుమళవిల్ ఇవళే పురుషకార
మాకవేణుమ్, అత్తై యితే, అవనై ఉపాయమాకవరిక్కు విఠ్ఠికిఱవళ
విల్ ఇవళై ప్పరుషకారమాక మున్నిడుకిఱతు.

౭.*అనన్తరమ్ పురుషకార తిన్బడికలై విస్తరేణ ఉపపాదిక్కు
కోలి, ప్రథమత్తిలే పురుషకారత్వత్తుక్కు అవశ్యాపేక్షిత గుణజ్జలై
యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (పురుషకారమామ్బాతు) ఎన్ఱుతుడన్గి. (పురుష
కారమామ్బాతు) ఎన్ఱుతు-పురుషకార మామిడత్తైలెన్ఱవడి. కృపైయా
వతు - పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వమ్. పారతన్యమావతు-పరాధినత్వమ్.

పశుమపత్తాక-పశుపశు-ఎన్ఱు ఇరుక్కిఱతాయ్ కుత్తైన్ఱసన్ఱ్ఱైయన్ఱి క్కైయెన్ఱవడి, ఈవల్
భి క్కబ్బిత్తన్ఱమ్ భయపృథవ్వుడి.

‘పురుషకారమామ్బాతు’ ఎన్ఱా - పురుషకారమాకాత కాలముడైన్ఱునోర్ ముమ్,
అతన్ఱాక (పురుషకారమామిడత్తు) ఎన్ఱు వ్యాఖ్యానమైన్ఱునోర్ శాసా. పురుషకారత్వత్తు
క్కైన్ఱవడి.

కృపైయావతు - పరదుఃఖనిరాచిక్తిరై ఎన్ఱు ఒరుపత్తముణ్ణు; గీతాభాష్యత్తిల్
భాష్యకారర్ (౧) ‘పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వాదయా’ ఎన్ఱు నిర్వచనమ్ తెయ్ కైయాలమ్,
‘కథమన్యథాన్య పరదుఃఖదుఃఖిత్యాదయోగుణాస్సన్య’ ఎన్ఱు భట్టరుడై సక్రీమాక్తి
యాలమ్, (౨) ‘న్యససేషు మనుష్యాణాం భృశంభవతి దుఃఖతః’ ఎన్ఱు గుణప్రకర
ణత్తిల్ శొల్లైయాలమ్. పరపత్తత్తై అనాదరిత్తు (కృపైయావతు పరదుఃఖాసహిష్ణు

మూ.—అనన్యార్హత్వముమ్ వేణుమ్.

అనన్యార్హత్వమావతు - తద్వ్యతిరిక్త సేవయానర్హత్వమ్. ఇవై పురుషకారత్తుక్రవశ్యాపేక్షితమానపడి యెన్నెన్నిల్, చేతనర్ సంసారత్తి అనుడుకిఱి దుఃఖమ్ కణ్ణు పొఱుక్కుమాట్టామల్. ఈశ్వరనోడే ఇవర్ కల్లై చ్చేర్ క్కైక్కుడలొన యత్నమ్ పణ్ణుకైక్కు కప్పై వేణుమ్; స్వతస్త్వై వశీకరిక్కుమోఱు అనువర్తనత్తాలే వశీకరిక్కువేణుకై యాలే పారతస్త్వమ్ వేణుమ్; నమ్మైయొచ్చిస్త తొరువియత్తు కర్వమన్తియే నమక్కే యతిశయకరమాయురుక్కుమ్ వస్తునా * యాలే నజ్కార్య వన్తో శొల్లుఱుతు ఎన్దు, శొన్నపడి అవకా శెయ్ కై క్కుఱుప్పాకై యాలే అనన్యార్హత్వమ్ వేణుమ్ ; ఆత్మయాలివై మూన్టుమ్ పురుషకారత్వత్తుక్రవశ్యాపేక్షితమితే.

ఈశ్వరకృపైయిత్కాట్టల్ ఇవళిప్పైక్కు విశేషమెన్నెన్నిల్, ఈశ్వరనావాక నిరజ్కుశ స్వతస్త్వనాయ్, సగ్రహమగ్రహాన్తభిరణ్ణుక్కుమ్ కడవనాయ్, చేతనకర్తృత్వై నిఱుత్తఱుత్తు తీన్తుమననాకై యాలే, అవనుడైయకృపై స్వాతస్త్వతాలే అముక్కుణ్ణుకడన్దు. ఓరురుదైకెళిలే తలైయెడుక్కు కడవతాయురుక్కుమ్ ; ఇవళనుగ్రహైక శీలై యాలై యాలే, ఇవళుడైయ కృపైక్కు వేటాన్టాల్ ఓరభిభవ మిల్లామెయాలే ఎప్పొతు మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్ ; ఆత్మయాలి వళుడైయకృపై కరైయచ్చిన్దిరుక్కుమ్. సమ్మన్దత్తిల్ వ్యాసృత్తిపోలే

శ్వమ్; ఎన్దు వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళుకితార్. అసహ్యమామళు - ప్రతిపాలమాయురుక్కుమ్ ; దుఃఖమ్ ప్రతిపాలమాకై యాలే, పరదుఃఖ దుఃఖత్వమెన్దు పర్యవసితమ్.

కడవనాయ్ - అర్హనాయ్, నిఱుత్తు - ఇవళిశ్చెన్దత్తు. అఱుత్తు - ఇవిధమెన్దత్తు. తీన్తుమనన్ - భుజిప్పిక్కుమనన్. (సంబన్దత్తిల్) ఇశ్శాని - ఈశ్వరనుడైయ పితృత్వ సంబన్దత్తిత్కాట్టల్ పిరాట్టియనుడైయ మాతృత్వసంబన్దమ్ విలక్షణమెన్దదే.

౪౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

యాయీదు కృపైయిల్ వ్యావృత్తియుమ్. ఇప్పడి యిరుక్కయాలే
యితే ఇవలై యాశ్రయిప్పార్కు వేటారుపురుషకారమ్ తేడవేణ్ణాతొ
భీకిటతు. ఈశ్వరవిషయత్తిల్ ఇవళుడైయ - పారతన్త్ర్యానన్యార్కాత్వ
జళుమ్ స్వరూప్రప్రయుక్తమానమాత్రమన్తి కే,(౧) హీశ్చ తేలక్ష్మీశ్చ
పత్నీ” ఎన్ఱుమ్ (౨) “విష్ణుపత్నీ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిట పత్నీత్వ
ప్రయుక్తమాయుమ్,(౩) “అహన్తాబ్రహ్మణస్తస్యసాహమస్తిసనాతనీ”
ఎన్ఱుమ్,(౪) “శ్రీవత్సవత్సాసత్యశ్రీః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిట స్వరూపనిరూ
పకత్వాది సిద్ధమాన అనన్యత్వ ప్రయుక్తమాయుమిరుక్కుమ్; ఇప్పడి
యిరుక్కయాలేయితే ఆల్లాతార్క్కడైయ మిథునశేవత్వముమ్,

పితృభృతోడుకూడిన ఈశ్వరమడైయ మాతృత్వ సంబంధత్తిత్తాట్టిల్, స్త్రీభృతోడు
కూడిన పిరాట్టియన్ఱుడైయ మాతృత్వసంబంధమ్ విలక్షణమెన్ఱుమామ్, స్వరూప్రప్రయుక్త
మాన - లక్ష్మీచ్ఛానధీనమాయ్, భగవదిచ్ఛానధీనమాన. ఇతనాల్ - పిరాట్టిక్కు భగ
వచ్ఛేషత్వమ్ స్వేచ్ఛైయనాల్ వనతెన్ఱ పక్షమ్ నిరస్తమ్. “హీశ్చతే” ఎన్ఱిటవాక్య
త్తిల్, శ్రీభూమికళుక్కు పత్నీత్వమ్ సమానమాక చొల్లుకైయాలే, మద్రుమహిషి
కైత్తాట్టిలమ్ పెరియపిరాట్టిక్కు పత్నీత్వమ్ విలక్షణమ్, అతావతు - స్వేచ్ఛానధీన
మెన్ఱిట పక్షమ్ అసారమ్. ఉపక్రమోపసంహరణ్ణళిలళ్ళ “విష్ణుపత్నీ” ఎన్ఱిటశబ్దా
క్కనుగుణమాక, నడవిలళ్ళ “జగతః - ఈశానా” ఎన్ఱిటపదత్తుక్కు అర్థమ్ శొల్లు
వేణుమ్, అల్లతు-ఇప్పదత్తుక్కునుగుణమాక, ఉపక్రమోపసంహరణ్ణళిలళ్ళ పత్నీపదమ్
ఐచ్చికమాన పత్నీపరమెన్ఱు శొల్లుక్కుడాతెన్ఱుకరున్ఱు. మద్రుమహిషికళితాట్టిల్
పెరియపిరాట్టిక్కువిశేషమ్ - భగవత్స్వరూప నిరూపకైయాయురక్కి. (అహన్తా)
ఇత్యాదిక్కు-నిత్యైయాననాన్ అన్తబ్రహ్మత్తుక్కు నానాకైయాయురక్కి-తేనెన్ఱర్థమ్.
(నిరూపకత్వాది) ఎన్ఱిట ఆదియనాల్, తిరుమేనియోడెప్పొతుమ్ శేర్నిరుక్కిముత
లానవై వివక్షిలిమ్.

(౧) పురుషనూ.

(౩)

(౨) శ్రీనూ.

(౪) రాయు-౧౧౪-౧౫.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్. ౪౯

ఇవభారతిక్కుమ్ తదేక శేషత్వముమాయిల్లు. ఇన్ద్ర అవ్యవధానేన వుద్దానసమ్పన్నతాలేయితే, ఇవభుక్తిశ్వరనై వశీకరిక్కు-మశపల్ పురుషకారమ్ వేణ్ణాత్మోక్తికీతితు.

ఇమ్మాన్యుగుణ త్రిలుమ్ వైత్తుక్కు-ణ్ణుకృపాయానతు-(౧) “శ్రీజ్-సేవానూమ్” ఎన్నిటధాతుచితే నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్ “శ్రీయతే” ఎన్నిట కర్తృణివృత్పత్తియిలుమ్, పారతన్త్ర్యాగినన్యార్హత్వజ్ఞ శ్చిరణ్ణుమ్, “శ్రయతే” ఎన్నిట కర్తరివృత్పత్తియిలుమ్ నిత్యయోగ వాచినూన మతుప్పిలుమ్ సిద్ధమితే.

౨. * ఇన్ద్ర కృపాదిత్రయ జ్ఞేయు మెల్లారు మఱియుప్పడి తానే వెయిలుట్టరుళిన వైభవత్తై, శ్రీరామాయణ త్తిల్ ఇవభుక్కు-చొల్లప్పట్ట

† ఇష్టయిరుక్కైయాల్ శేషియినుడైయ స్వరూపశ్చక్కు ప్రధాననిరూపకై యాయ్, ప్రధాన మహిషియా యిరుక్కైయాల్. † అల్లాతార్- భూమ్యాది దేవికళి, నిత్యర్, ముక్తర్, బద్ధర్. ఈశ్వరనైవశీకరిక్కై—సాపరాధరాన చేతనర్ విషయత్తిల్ ఈశ్వరనుక్కుణ్ణా నమనఃకాలువ్యత్తైపోక్కుక్కై.

“శ్రీయతే” ఎన్నిట కర్తృణివృత్పత్తియిల్ ప్రమాణమ్-“శ్రీయతే చాభిలైర్నికళిమ్” ఎన్నిట నిర్వచన స్మృతి, “శ్రీయతే” ఎత్తాల్, చేతనర్ తనై ఆశ్రయిక్కు-అర్తైయానవళి, అతావతు - ఆశ్రయణశ్చక్కు చోగ్యమాన గుణజ్ఞేయుడైత్తానవళి ఎత్తర్థమ్. అన్దగుణమ్ కృపైయాకైయాల్ ఇన్ద్రవృత్పత్తియిల్ కృపై సిద్ధమెన్ద్రపడి. సేవై యావతు - సేవ్యనుడైయ అభిప్రాయత్తై యనుగరిత్తిరుక్కుమ్ వ్యాపారమాయ్, అతి నాల్ తదభీనత్వ మాకిట పారతన్త్ర్యముమ్, సేవై - సేవ్యనుడైయ ప్రీతి జనకమాన వ్యాపారమాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ కర్తరివృత్పత్తియిల్ సిద్ధమ్; మతుప్పినాల్ ఇవళి నిత్యమాక అవనై యాశ్రయిత్తిరుక్కి-తా శ్చైయాల్ తదభీనత్వమాకిటపారతన్త్ర్యముమ్, ఇన్ద్ర నిత్యసంబంధమ్ అవనుడైయ అలిశయశ్చక్కు హేతువాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ సిద్ధమెన్ద్రపడి.

(౧) భాష-౧-౧-సే. † ఇష్టపద్ధతై ౪౨-వసుపక్కుమ్-౨-౯-చరికళిల్ కాణ్ణి.

శ్రీపంచసభాపణామే సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ - ౧ * పిరాట్టిముప్పడప్పిరిన్దతు-తన్నుడై య కృపైయై
వెలియిడుకై కాక;

విశ్లేషత్రయత్నాలమ్ దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (పిరాట్టి) ఎన్దుతుడగ్గి
వాక్యత్రయత్నాలే.

(పిరాట్టి యిత్యాది) అతావతు-(౧) “దేవత్వే దేవదేహీయం
మనుష్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోద్దేహీనురూపాంవై కరోత్వేషాత్తనస్త
నుమ్” ఎన్ఱిపడియే నాయకనాన సర్వేశ్వరన్నుడైయ తత్తదవతార
సజాతీయమాన విగ్రహ పరిగ్రహమ్ పణి వనవతరిక్కు మవళాకై
యాలే, (౨) “రాఘవత్వేభవత్ప్రీతా” ఎన్ఱిపడియే అవచక్ర
వర్తిత్తిరుమకనానవాతే తదనురూపమాకత్తానుమ్ జనకరాజాతిరు
మకథానపిరాట్టి, దణ్ణకారుణ్యత్తిలే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కచ్చెయ్తే, రావ
ణ్ణ్ పిరిత్తానెన్దురువ్యాజత్తాలేప్రథమమ్ పెరుమాళ్తైప్పిర్న్దులక్కైక్కె
ఱ్ఱున్దరుళిన్దు, (౩) “దేవ్యాకారుణ్యరూపయా” ఎన్దు (౪) * తద్గుణ
సారత్వత్తాలే కారుణ్యన్దానాక చ్చొల్లుమ్బడియాన తన్నుడైయ పరమ
కృపైయై ప్రకాశిప్పిక్కికాకవెన్దై. ఎజ్జనయెన్నిల్, దేవస్త్రికళో
శితైయైవిడువిక్కికాక త్తా శితైయిరుక్కియాలుమ్; అవిరుప్పిలే

మనుష్యిల్, స్వరూప త్తినుడైయ నిత్యయోగత్తైయుమ్, తిరుమార్విల్ నిత్యయో
గత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱు, శ్రీరామానుజత్తిల్ అవతారత్తిల్ పిరుశొల్లుకిఱు, ఆత్తై
యార్ ఇరజ్జుమ్మమ్ విరోధమిన్దై, కారుణ్యరూపయాదేవ్యా - కృపాస్వరూపైయాన
పిరాట్టియాలే. ధర్మమానగుణత్తైయుమ్ ధర్మియానపిరాట్టియైయుమ్ మొత్తాక చ్చొల్లలా
మోవెన్దై (తగ్గణేత్త్యాది). త్తిన్ద సారత్వత్తాలే- అన్దకృపాగణత్తై స్వరూప నిరూపక
ధర్మమాక ఉడైత్తాకైయాలే. పరమకృపై - పురుషకారమ్ వేణ్ణామల్ ఎఱ్ఱొత్తుమ్
తత్తైయైదుత్తిరుక్కిఱుకై.

(౧) వి-పు-౧-౯-౧౪౫.

(౩) లక్ష్మీతత్వే.

(౨) వి-పు-౧-౯-౧౪౪.

(౪) కా-మి.

మూ. - నడువిల్ విరిగెత్తు -

తన్నె అల్లుమ్ పకలుమ్ తర్జనభర్తనమ్ పణ్ణి యనువిత్తిన్ద్రుర
రాక్షసికల్, రావణ౯పరాజితనాకపుమ్ పెరుమాళ్ విజయిక్కళాకపుమ్
త్రిజ్జై స్వప్నమ్ కణ్ణత్రాలే భీతిభీతైకళాయ్ నడుజ్జుకిఱ్చైయిలే, (౧)
“భవేయంశరణంహివః” ఎన్దు - నీజ్జళ్ నోవుసడుమ్ సమయత్తుక్కు
నానిరుదేనే, నీజ్జళ్ జ్జవేణ్డాఎన్దు అధయప్రదానమ్ పణ్ణుకై యాలుమ్; అతు
ఉక్తిమాత్రమాయప్పొకామే, రావణవధాన స్తరమ్ తనక్కు శోభసమ్
శొల్లవద్దతరువడి, “ఇవర్ కళై చిత్రవధమ్ పణ్ణున్బుడికాట్టిత్తర వేణుమ్”
ఎన్న, అవనోడేమన్దాడి (౨) “రాజసంశ్రయన శ్యానామ్” ఇత్యాది
యాలే-అవర్ కళై కున్ద్రుత్తై గుణమాక ఉపపాదిత్తమ్ (౩) “వర్షయా
మీహదుర్బలా” ఎన్దు పిత్ నోవుకణ్ణుపొలుత్తిరుక్కు త్తక్కు నెజ్జురమ్
తనక్కిల్లా మైయైమున్నిట్టమ్, (౪) “కార్యంకరుణమార్యో వకశ్చిన్నా
పరాధ్యతి” ఎన్దు అవనుక్కు మిరగ్గేయల్లతు నిఱ్ఱువొణ్ణాతపడి ఉపదే
శిత్తుమ్, ఇప్పడి యెరునిలైనిన్దు తానడియిప్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞానుగుణమాక,
అర్ద్రాపరాధైకళానవర్ కళై రక్షిక్కైయాలుమ్ తన్నుడైయకృపెయై
వెళియిట్టాళితే.

(నడువి లిత్తాది) నడువిట్పిరివావతు- మీణ్ణు పెరుమాళ్ ఉడనే
కూడి తిరువయోధ్యైయిలే యెఱున్దరుళి తిరువయిలువాయ్ తిరుక్కిఱ

అల్-రాత్రి. తర్జనమ్ శరీరవ్యాపారత్రినాల్ వెరుట్టుకై, భర్తనమ్- వాక్కి
నాల్ వెరుట్టుకై. చిత్రవధమ్- నానావిధహింసై. “దుర్బలా” ఎన్దుతి నర్థమ్ (పిత్)
ఇత్యాది ఇతనాల్-అవ్వవఇడజ్జిల్ పిరాట్టిక్కువొన్న రక్షకత్వమావకు - చేతనరు
డైయ అపరాధత్తైక్కుణ్ణు వెరువామల్ ఈశ్వరనైప్పొయిప్పిక్కైయెడ్డపడి. ఉరమ్-కాతి
స్యమ్. అర్ద్రాపరాధమ్-అపొనుకెయ్తుకొణ్ణిరుక్కిఱతప్ప. తిరువయిలువాయ్ -
గర్భిణియాకై.

(౧) రా-సు-౫౮-౯౩.

(౩) రా-య-౧౧౩-౪౦.

(౨) రా-య-౧౧౩-౩౮.

(౪) రా-య-౧౧౩-౪౪.

మూ. - పారతన్యైవై పెళియినుకై కాక;

కాలత్తిలే, (౧) “అపత్యలాభో వై దేహి మమాయంసముపస్థితః । కిమిచ్చసిసకామాత్వం బ్రూహిసర్వంవరాననే” ఎన్టు - ఉనక్కపేత్తైయే తెన్టు కేట్టరుళ, (౨) “తపోవనానిపుణ్యాని ద్రష్టుమిచ్ఛామిరాఘవ । గంగాతీరనివిష్టాని ఋషీణాంపుణ్యకర్తామ్ ॥ ఫలమూలాశినాం వీరపాదమూలేషువర్తితుమ్ । ఏషమే పరమఃకామోయన్మూలఫలభోజిషు॥ అప్యేకరాత్రంకాకుత్స్థవసేయంపుణ్యకీర్తిషు” ఎన్టు, తనకుగ్గానవనవాసవాఙ్మోచ్చయై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైప్పగ్గిబోప్పకవిడువారైప్పోలేలోకాపవాద పరిహారాథమాక పెరుమాళ్ కాట్టిలే పోకవిడప్పోనతు. ఇప్పిరివుక్కు ప్రయోజనమ్ - పెరుమాళ్ కట్టిలేవై త్తపోతోడుకాట్టిలే విట్టపోతోడు వాళియట అవరుడైయ నిన్దైవై ప్పిక్కశెల్లవేణ్ణుమ్బడియాన తన్నుడైయ పత్నీత్వప్రయుక్తమాన పారతన్యైవై ప్రకాశిప్పిక్కై. గడ్డక్కరైయేటివననర్తరమ్ ఇళైయ పెరుమాళ్ కనక్కక్కేశప్పట్టుకొండ్లు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయేవిట్టరుళినకార్యత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైక్కేట్టు మికవుమ్ ప్రలాపిత్తు (౩) నఖల్వద్యైవసామిత్రే జీవితంజాహ్నవీజలే । త్యజేయంరాఘవంవంశే భర్తర్థా పరిహాస్యతి”

కట్టిలేవై - ఒరువరుమ్ కాణాత పడి అన్దఃపురత్తిలే వైక్కై. (నఖల్విత్యైది) భర్తః - భర్తావాకియ చక్రవర్తి స్థిరుమకవిడత్తిలే నిట్టు చుడ్డాన, రాఘవమ్ - రఘుసన్తాన మానతు, భర్తఃవంశే - భర్తావాన చక్రవర్తితిరుమకన్ వంశత్తిల్, మాపరిహాస్యతి - ఇష్టిక్కేయైయి వొణ్ణాతు ఎన్టు నాన్ ఇప్పోలే గడ్గాజలత్తిల్ ప్రాణనై విడవిల్దై; అత్తైణా! ఇతు ఉమక్కుమ్ తెరియుమ్మన్తా ఎన్టు అర్థమ్, గర్భిణియాననానిప్పోలే ప్రాణనై విట్టేనాకిల్ సన్తానమేనశిక్కుమ్, ప్రసవాననర్తరమ్

మూ.—అనన్తరమ్ పిరిన్దతు-

ఎన్టాళితే, ఇత్తాల్-ఆత్తగ్రామైయిక్ కనత్తాలే ముడిన్దు పిత్తైక్కై తేట్ర
మాక నిఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ అతుశెయ్యమాట్టాతే పెరుమాళ్ నిన్దై
వైప్పిళ్ శెన్దు, తక్ ప్రాణవై నోక్కిక్కొణ్ణిరుక్క వేణ్ణుమ్బడియాన పార
తన్ద్ర్యితైయితే ప్రకాశిప్పిత్తతు. పిఱ్ క్కాక జీవిక్క వేణ్ణుమ్ పరతన్ద్ర
ర్కుమ్ ముడిపుతేట్రమానాలుమ్ ముడియప్పొకాతే, (౧) “మాయమ్
వత్తైయటియేవల్ వినైయేవ్ పెణ్ణిఱన్దై” ఎన్టరితే యాత్వార్. ప్ర
థమవిశ్లేష త్తిల్ పత్తుమా సత్తుక్కుళ్ళే పడువ తెల్లామ్ పట్టవళ్ (౨) “పతి
ర్పిదైవతంనారాః పతిర్బధ్ధుః పతిర్గతిః! ప్రాణైరపి ప్రియంతస్తాత్ భర్తుః
కార్యంవిశేషతః” ఎన్దు తానరుళిచ్చెయ్ తపడియే పతిచిత్తానువిధా
నమే నమకుమ్ స్వరూపమెన్నుమ్ పారతన్ద్ర్యబుద్ధియాలేయితే అనేక
సంవత్సరమ్ పాడాల్ శీయిరున్దతు ; ఆక ఇప్పడి యిప్పివితే తన్ను
డైయ పారతన్ద్ర్యితై వెళియిట్టాళితే.

(అనన్తర మిత్యాది) అనన్తర త్తిల్ పిరివావతు - మీణ్ణు పెరు
మాళ్ సన్నిధియితే వన్దిరుక్కచ్చెయ్ తే పిరిన్దు పిఱ్చక త్తిలే పుక్కు

ప్రాణవైవిట్టేనాకిల్, మర్ ముళ్ళవళాకైయాలన్దో ప్రాణవైవిట్టాశెన్దు వోషమ్ దృఢ
మాయ ఇన్దనహానమ్ రఘువంశ త్తిలిన్దిక్కేయ్యుళ్ళియుమ్మెన్దు కరున్దు. “ఓహో-త్యాగే”
ఎన్దు పతితమానధాతువుక్కు “రూపహానిః, ప్రహీణమ్” ఎన్దు అకర్తృకత్వమున్దు,
ఆత్మనూల్, ఇన్దిక్కేయ్యుళ్ళియవొణ్ణాతెన్ద అర్థమ్ లభిత్తతు. తేట్రమాకై - అశేషిత
మాకై. దైవతమ్ - ఆరాధ్యన్, బద్ధః - లాలనమ్ పణ్ణత్తక్కవన్, గతిః-ప్రాప్యప్రాప
కన్, ప్రాణైరపి-ప్రాణన్తళినాలుమ్, విశేషతఃఆపి-ఆత్మకాట్టిల్ అధికమాసతినాలుమ్,
భర్తుఃప్రియంకార్యమ్-భర్తావినుడైయ ఇన్ద్రైచ్చెయ్యిణ్ణుమ్ ఎన్దర్థమ్. పాడాల్ శీ
యిరుక్కై - సహి త్తిరుక్కై. — పిఱ్చక త్తిలే - తిరువవతార్థలమాన భూమిక్కుళ్ళే.

మూ.-అనన్యార్హత్వత్వై వెలియిడుకై కాక.

విట్టతు. ఇష్టిరివుక్కు ప్రయోజనమ్- (౧) “అనన్యారాఘవేణాహం భాసురేణప్రభావభా” (౨) “అనన్యాహిమయాసీతా” ఎన్ఱు ఉభయసమ్మతమాన తన్నుడై యనన్యత్వప్రయుక్తమానవనన్యార్హత్వత్వై సర్వసంమతమామ్బుడి ప్రకాశిప్పిత్వై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; పెరుమాళ్ అశ్వమేధమ్పణ్ణి యరుళానిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్తుడైయ నియోగతాలే కుశలవర్కళ వన్దు శ్రీరామాయణత్వై ప్పాడిక్కొణ్ణు తిరియూనిఱు, అత్తై పెరుమాళ్ తిరుచ్చెవిశాత్తి సన్నిధియిలే యవ ర్కళైయత్తైత్తు విశేషజ్ఞరెల్లారై యమ్కూటి అవర్కళ పాట్టుక్కేళా నిఱిఱునాళిలే, అవర్కళైప్పిరాట్టియిన్తుడైయ ప్పిల్లైకళైన్ఱటిన్ద వనన్ద రమ్, పిరాట్టియళవిలే తిరువుళ్ళమ్శెన్ఱు, “తనక్కేఱుశుద్ధయాకిల్కడుక విత్తిరళిలే నాళైవన్ద ప్రత్యయముఖతాలే తకశుద్ధియై ప్రకాశిప్పిప్పాళాక” ఎన్ఱు, దూతముఖేన పెరుమాళ్ మహర్షిక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమ్ అఱివిత్తువిడ, అప్పడియే శ్రీవాల్మీకిభగవాన్తైమున్నిట్టుక్కొణ్ణుఅన్దమ హాపరివత్తిలే పెరుమాళ్ సన్నిధియిలేవన్దుఒడుగ్గినిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్పలముకతాలుమ్శొల్ల, పెరుమాళుమ్, ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్నానుమఱివక, మహర్షిశొన్ఱు తుపేపోరుమ్, అనాలుమ్ లోకాపవాద పరిహారార్థమాక ఒరుప్రత్యయమిత్తిరళిలేవణ్ణ

ఉభయసమ్మతమాన- పెరుమాళుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమ్ మిప్తమాన, అనన్యత్వప్రయుక్తమాన-భగవదసాధారణ ధర్మత్వప్రయుక్తమాన. సర్వసమ్మతమామ్బుడి. స్వాభావిక మెన్ఱుమ్, ప్రామాణిక మెన్ఱుమ్నిచ్చితమామ్బుడి, నియోగమ్-అత్తై, ఇణ్ణువిశేషజ్ఞరెన్ఱు-గాన రగమఱిన్దవర్కళై. తనక్కేఱు-అత్తైసాక్షికమాక-ప్రత్యయముఖతాలే, శుద్ధినిశ్చయపే తుభూతప్రమాణ ప్రదర్శన పూర్వకమాక.

వేణుమ్, ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమానపడియాలే, (౧) “సర్వా సమాగతాన్ దృష్ట్వా సీతాకామాయవాసిసి. అబ్రహీతాన్ ప్రజ్జలిర్వాక్య మధోదృష్టిరవాఙ్మఖి” ఎన్ఱి అపడియే కై యుమజ్జలియుమాయక్కవిళ్ తలై యిట్టుక్కొన్ఱు నిన్ఱు, (౨) “యథాహం రాఘవాదన్యం మనసాపినచిన్ఱయే । తథామే మాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ మనసాక ర్తణావాచా యథారామం సమర్థయే । తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ యథై తత్సత్యము క్తంమే వేద్ధిరామాత్పరంనచ । తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి” ఎన్ఱు శపథమ్ పణ్ణః; (౩) “తథాశపన్త్యాంవై దేహ్యం ప్రాదురాసీన్ఱ హేద్భుతమ్ । భూతలాదుత్థితందివ్యం సింహాసనమను త్తమమ్ । ధ్రీయమాణం శిరోభిన్ఱు నాగై రమితవిక్రమైః । దివ్యందివ్యేనవపుషా సర్వరత్న విభూషితమ్ ॥ తస్మిన్ఱుధరణీదేవీ బాహుభ్యాం గృహ్యమైథిలీమ్ । స్వాగతే నాభినన్ద్యేనామాసనేచోపవేశయత్ ॥ తామాసనగతాందృష్ట్వా ప్రవిశ స్తీర సాతలమ్ । పుష్పవృష్టిరవిచ్ఛిన్నాదివ్యాసీతామవాకిరత్ ” ఎన్ఱు- అవ్వళవిలేభూమియిల్ నిన్ఱుమ్ ఒరుదివ్య సింహాసనమ్ వన్ఱతోన్ఱ, అతిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టి ఇవళై స్వాగత ప్రశ్నపూర్వకమాక ఇరన్ఱుకై యాలు మెడుత్తుక్కొన్ఱుపోయవైక్క, ఆసనగతైయాయ్కొన్ఱు రసాతలతై ప్రవేశియానిక్కి అ వివళైక్కొన్ఱు దివ్యపుష్పవృష్టి యిడై విడామల్ ఇరళ్ మేలేవిట్టున్ఱ తెన్ఱైయాలే, ఇప్పిరివిలే తన్నుడైయ అనన్యార్హత్వతై ప్రకాశిప్పితాళితే. ౨

ఆక, ఇవ్వన తార తిలివళుక్కు చొల్లపట్టవిన్ఱేవ త్రయత్తుక్కుమ్ హేతు, ఇగ్గుణగ్గుళై యిప్పడివెళియిడుకై యాయిల్లు. ఇజ్జనన్ఱాకిల్, అన పాయినియాయ్ అక ర్తవశ్యైయాయరుక్కి అవివళుక్కుక ర్తవశ్యరై ప్పొలే ఇప్పడి పిరివువరుక్కు యోగ్యతై యిల్లైయితే. తన్నుడైయ పురుష కారతోపయోగియాన గుణజ్జై యమ్ పురుష కారత్వతై యమ్

మాధవీదేవీ-ధూదేవి.

మూ.-౯. * సంక్షేపవిక్షేపశ్చిరద్ధిఃపురుషకారత్వమ్తోద్భుమ్.

ప్రకాశిన్వికైకాక వద్దవవతారమితేయితు. అకైయితే (౧) యదు తాన్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేతదముష్యయోగ్యమ్” ఏష్టు భట్టరు మరుళిచ్చెయ్తతు. ఇప్పడి చేతనర్పక్కలనుగ్రహత్తుక్కుడ లాన కృపైయెయుమ్, ఈశ్వరకృపకలణుకి వశీకరికైక్కుడలాన పారతన్త్ర్యాదికలై యుమ్తానేవెలియిట్టతు, శాస్త్రుజ్ఞలిల్ కేట్టిఱమా త్రమన్త్రికై అనుస్థానపర్యస్తమాక క్కాన్తైయాలే తన్నై పురుషకార మాకప్పల్భువాక్కు- రుచివిశ్వాసభల్ పిఱకైక్కుఱుప్పాక.

౯. * ఏవమూర్తగుణ విశిష్టైయాన వినభుడైయ పురుషకారత్వమ్ తోద్భువతెగ్గేయన్న వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ మేల్, (సంక్షేపవిక్షేపశ్చ శ్చెష్టుతుడగ్గి). పురుషకారత్వమావతు-ఘటకత్వమ్, అతు ఇవభుక్కుఱవ

అకైయితే-విక్షేపత్రయమ్-౯.౧౦త్రయ ప్రకాశకమాకైయాలేయ్తే. “బౌదార్య కాదుణిక తాశ్రితవత్సలత్వపూర్వేషు సర్వమతిశాయితమప్రమాతః। శ్రీరద్ధామ్నియదుతాన్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేత దముష్యయోగ్యమ్” ఎన్నిఱ శ్లోకత్తుక్కు-సకలా భీష్మజ్ఞైయమళికై, పిఱర్దుఱిఖమికణ్ణుపాఱామై, మల్దైగ్గుణమాక కొన్తై- ముతలానగుణజ్ఞలిల్ వైశ్వుక్కుణ్ణ ఇన్ద బౌదార్యాది సకలగుణజ్ఞభుమ్ శ్రీరద్ధనాయ్చ్చి యారాన ఇన్దఅవతారత్రిలేయ్ నిత్తైన్దిరుక్కిఱతు. వారీర్మాతావాన శ్రీరద్ధనాయ్చ్చి యారే ! దేవరీరుక్కు కృపాదిగుణ ప్రకాశకమానసీతాద్యవతారజ్ఞభుమ్జ్ఞైయ వితిహాసిక రుమ్ పారాణికరుమ్ శొల్లకిఱార్కళి, అవైయ్లమ్ ఇన్ద శ్రీరద్ధనాయ్చ్చియారాన అవతారత్రిల్ అన్దకృపాదిగుణజ్ఞల్ సక్రమమాకఇరుక్కువేఱుమెష్టు అన్దగుణజ్ఞైయభ్య స్క్వికాకవాండ్ దైష్టతాత్పర్యమ్. అనుస్థానపర్యస్తమాక-అచరికై-యాకిఱముడి వెలైయళివాక. కృపాదికళుక్కు - శాస్త్రజ్ఞలిల్ శొల్లప్పదుకై ప్రథమావస్థై, అతైమ ననమ్ పణ్ణకై మధ్యమావస్థై, అచరిత్తుక్కుట్టుకై చరమావస్థైయ్లై కాణ్ణతు. ఇన్దాన్త వస్థైయమ్, పురుషకారవరణత్రిల్రుచి, విశ్వాసమ్, ఉత్తైప్పఇవల్భుక్కు-కార్కర ఱాయ్రుక్కుమ్ (ఘటకత్వమ్) ఘటన్తైయై -చేతి నేగ్వరర్కళిరువర్క్కుమ్నంబన్తై

నోడుకూడియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ నీళ్ళియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ ప్రకాశిక్కు-మెన్దై. సంశ్లేషదశైయిలే, ఇశైయ పెరుమాళ్ తాట్టు క్కెల్లునరుభుకిటపోతు పెరుమాళ్ నిలుత్తి పోవతాక శ్లేడినవళిలే, ఎన్నై కూడకొంఱుపోక వేణుమెన్దు (౧) “సభా”తుళ్ళరణాగాఢం నిపీడ్యరఘునందనః । సీతామువాచాతియశాఃరాఘవఞ్చమహావ్రతమ్” ఎన్నిటపడియేశరణమ్పుకుకిటనవళిలుమ్; పఞ్చవటియిలేయెల్లునరుభిసపోతు, నీరుమ్నిభిలుమ్ వాయ్ తిరుప్పతొరుప్రదేశ తైప్పార్తుపర్ణశాలైయైచ్చమైయుమెన్దు పెరుమాళ్రుభిచ్చెయ్య, నమ్మతలైయిలే స్వాతస్యతైవైత్తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కెవిట్టారెన్దు వికృతరాయ్ (౨) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణ స్సంయతాఞ్జలిః । సీతాసమక్షం కాకుత్స్థవిదం వచనమబ్రవీత్ । పరవానస్తి కాకుత్స్థస్త్వయివర శతంస్థితే । స్వయన్తురుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద” ఎన్నిటపడియే తమ్ముడైయ పారత

శైయవిక్కై. అతావతు-చేతననై ఈశ్వరన్ తిరువడికలిలాశ్రయిప్పిక్కై, ఈశ్వరనైచేతనాపరాధఙ్గళుక్కు పెరుమాళ్ పోలుప్పిక్కై.

(తేడినవళిలే)- విచారిత్తవళిల్. (౩) “నేదాసంశ్చ్యుతే సీతేస్సగోపిమహోచతే! ఎన్దొకత్తిల్, తమక్కుప్పిరాట్టియైప్పిరిన్దు స్వగ్ధవాసముమ్ రుచియాతెన్దు పిరాట్టియైమాత్రమ్ శొల్లుకైయాలే ఇశైయ పెరుమాళ్నిలుత్తి పోవతాక శ్లేడివారెన్దపడి. (స్వాతస్యతైవైత్తపోతే) (౪) “వైదేహీరమలేమత్రత్యమహంజైవలక్ష్మణ” ఎన్దొకత్తిల్, పిరాట్టియుమ్ నీరుమ్ నాముమ్ ఎన్దవిడత్తిల్ శ్రీలిశైయకిటోమా ఎన్దు తమ్ముడైయ సౌఖ్యతైయమ్ శొల్లుకైయాలమ్, ఎన్ద ఇన్దత్తిల్ ఎన్దు పాతువాకచ్చొల్ల, ఇన్దదేశమ్ఎన్దు విశేషిత్తు నిశ్చయిన్దుక్కొల్లత్ తమక్కుప్పాతస్యతైవైత్తపోతే, పెరుమాళ్ తమ్మిడత్తిల్ స్వాతస్యతైవైత్తారెన్దపడి. (వికృతరాయ్) ఎన్దన- “ఏవముక్తమ్” ఎన్నిట ఒకత్తిల్ “తు” ఎన్దతినర్థమ్. “స్వయంతు” ఎన్దు తు శబ్దతి నార్ స్వస్వాతస్యతైవైత్తపోతే.

(౧) రా-౨-౩౧-౨.

(౨) రా-౨-౧౫-౩.

(౩) రా-౨-౩౦-౪-౨.

(౪) రా-౨-౧౫-౪.

వానానువర్తనే తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా" ఇత్యాదియా లే విపరీతబుద్ధియాన రావణస్య పైరుమాళ్ తిరువడికల్లిలే శేర్క్కైక్కు విరకుపార్క్కైయాలమ్; రావణవధాన స్తరమ్ రాక్షసికత్తై చిత్రవధమ్ పణ్ణవతాక ఉద్యుక్తనాయ్ నిజ్జిఱ్ఱిరువడియైక్కుటిత్తు, (౧) "పాపా నాంవా శుభానాంవా వధార్వాణాంస్థవద్దమ । కార్యజ్ఞురుణమార్యేణ నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎత్తు అవనిరజ్జత్తక్కు వార్కైకత్తైచ్చొల్లి అవర్ కళపరాధ్యత్తై ప్పొఱుప్పిక్కైయాలమ్; ఉభయదత్తైయిలుమ్ ఇవళ్ పురుషకారత్వమ్ తోల్ త్రానిన్ద్రతిజే.

తిరువడి రాక్షసికత్తై అపరాధానుగుణమ్ దణ్డిక్కున్నుడి కాట్టి త్తరవేణుమెన్ద్రవళవిల్, విరాట్టి అవనుడనే మన్దాడిరక్షిత్త విత్తనై యన్దో? (౨) "మాతరైఞ్చిలి రాక్షసీ స్త్యయిత ధైవాద్దా" పరాధాన్వ యారక్షన్త్యాపవనాత్తజాల్లఘుతరా రామస్యగోష్ఠీకృతా । కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్తుక్తిక్షమకారక్షత సానసాన్ద్ర మహాగసన్ను ఖయతు త్తొన్దిస్తవాక స్థిక్తి" ఎత్తు పవనాత్తజన్ నిమిత్త మాకరక్షి త్తాళెన్ద్రన్దో భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు, అవ్విడత్తిల్ పురుషీకరిత్తమై యెజ్జనే యెన్నిల్; బలాత్కారత్తాలన్దిక్కే అనుసారత్తాలే యపరాధ్యత్తై ప్పొఱు

విరకు- ఉపాయమ్, అతావతు- "తేనమైశ్రీభవతు" ఎన్దశరణాగతి.

రాక్షసికభుడైయ అన్విత్తై నివర్తిప్పిక్కైయొకిఱ ఉపాయత్వమ్ తోల్ త్రానిఱ్ఱు పురుషకారమానవడియెన్ద్రన్ద్రజ్జిక్కితార్ (తిరువడి) ఇత్యాది. అతుక్కు సంవాదమ్ (మాతః) ఇత్యాది. "రక్షన్త్యాపవనాత్తజాత్" ఎన్ద్రతిలేనోక్కు. పరిహరమ్ (బలాత్కారత్తాలన్దిక్కే) ఇత్యాది. దణ్డిక్కుయత్తిత్తవనుడైయ నిగ్రహత్తై అనువర్తనత్తినాల్ శమిప్పిక్కై-పురుషకారత్వమ్; ఇతువే (౩) "భవేయంశరణమ్" (౨) "రక్షన్త్యాపవనాత్త జాత్" ఎన్ద్రవిడల్లిల్ శరణశబ్ద రక్షతిధాతుక్కుళినాల్ శొల్లప్పట్టత్తెన్ద్రపడి.

మూ.—౧౦ * సంశ్లేషదశైయి లీశ్వరనై త్తిరుత్తుమ్;
విశ్లేషదశైయిల్ చేతననై త్తిరుత్తుమ్.

ప్పిక్కైయూలే పురుషకారత్వమెగ్గిటతు. (౧) “తిరువడియై ప్పొలు ప్పిక్కుమవళ్ తక్కొల్వయి వరుమవనై ప్పొలుప్పిక్క చ్చొల్లవేడ్డా వితే” ఎన్ఱు తిరువడి విషయమాకవుమ్ పురుషీకరి త్తమై యరుళిచ్చెయ్ తారితే ఇవర్ తామే; అక్కయూల్ ఇరణ్ణదశైయిలు మివళ్ పురుష కారత్వమ్ తోగ్గొలుమెగ్గిటమాత్ర శై చ్చొల్లకిట వివాక్యత్తిల్ ఇతు వుమ్ కూట్టక్కుత్తైయిలై.

౧౦ * ఇవ్వుభయదశైయిలుమివళ్ పురుషీకరిక్కుమ్ ప్రకార మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సంశ్లేషదశైయిలెన్ఱుతుడగ్గి). ఈశ్వర నై త్తిరుత్తుకై యావతు - అపరాధ తైయే పార్తు (౧) “షీపామి” (౨) “నక్షమామి” ఎన్ఱిరుక్కు మిరుప్పెక్కులైత్తు అగ్గీకారోన్ఱుఖ నాక్కుకై. చేతననై త్తిరుత్తుకై యావతు-అకృత్యకరణాదిశీలనాయ్భగవ ద్విముఖనాయ్ త్తిరికిటవాకార తైక్కులైత్తు అశ్రయణోన్ఱుఖనాక్కుకై.

సంశ్లేషదశైయిల్ ఇలైయ పెరుమాళ్ళుక్కాక ఈశ్వరవిషయ త్తిలుమ్, విశ్లేషదశైయిల్ రాక్షసికళ్ళుక్కాక త్తిరువడివిషయ త్తిలుమ్ పురుషీకరిత్తమై, ఉభయదశైయిలుమ్ పురుషకారత్వమ్తోగ్గొలుమ్ ఎగ్గిటమాత్రత్తుక్కు కూట్టిక్కొళ్ళలాయరున్ఱుతాకిలుమ్, ప్రాకరణిక

(అపరాధతైయే) ఎగ్గిట ఏకారత్తినాల్, తన్ గుణతైయమ్ సంబంధతైయమ్ పారామలెన్ఱుసడి. (అకృత్యకరణాది) ఎగ్గిట ఆదియినాల్, కృత్యాకరణమ్ వివక్షితమ్, విముఖన్-దేషి.

“సంశ్లేషవిశ్లేషజగిరణ్డిలుమ్” ఇత్యాది ప్రథమకల్పత్తిత్కాట్టిలుమ్, “సంశ్లేషద శైయిల్” ఇత్యాది ద్వితీయకల్పత్తిల్ ప్రకరణానుగుణ్యమున్ఱెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్ (సంశ్లేష) ఇత్యాది. (సూట్టిక్కొళ్ళలాయరున్ఱుతాకిలుమ్)-ఉదాహరణమాక వ్యాఖ్యానమ్పణ్ణప్పట్టి తాకిలుమ్. (ప్రాకరణికమానవర్థమ్)-ఇన్ఱప్రకరణత్తిల్ ప్రతిపాదిక్క వేడ్డుమ్ ప్రమేయమ్.

(౧) ముముక్షుప్పడిన్ఱు-౧౮. (౨) గీతై-౧౬-౧౯. (౩) పరామాపురాణే.

మూ.—౧౧ * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ముపదేశత్తాలే.

౧౧. * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ఎవ్వభియాలే యెన్ను మాకాక్షైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇరువరైయుమెన్టుతుడగ్గి). ఈ శ్వర నైత్తిరుత్తువతు—“ఇచ్చేతననుడైయవపరాధజ్జల్లై కళిణక్కిట్టు సిరిప్పడి తళిక్క-తవడైత్తాల్ ఇవనుక్కు వేటారుపుకలుణ్ణో? ఉమక్కు మివనుక్కు-ముణ్ణాన సంబన్దవిశేష తైప్పార్ త్తాల్ (౧) “ఉటవేల్ నమక్కిళ్ళోక్క-వొళ్ళియాతు” ఎన్నిపడియే కుడసిర్ వట్టిత్తాలుమ్ పోకాతతొ ప్పన్టో? స్వమ్మానవివనైలభిక్కై స్వామియాన ఉమ్ముడైయ పేతాయ త్తోవిరుప్పతు, (౨) * “ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కుత్తిరికిట ఉమక్కు-నాన్ శొల్లవేణుమో? రక్షణసాపేక్షనాయవన్దవివనై రక్షియాతపోతు ఉమ్ముడైయ సర్వరక్షకత్వమ్ వికలమాకాతో? అనాదికాలమ్ నమ్ముడైయ ఆజ్ఞాతిలజ్ఘనమ్ పణ్ణి నమ్ముడైయ శీర్ శిత్తుక్కిలక్కాయప్పొన్దవివనై అపరాధోచితదణ్ణమ్ పణ్ణాతే అత్తైప్పొలు త్తగ్గేరిత్తాల్ శాస్త్రమర్యాదై కులైయాతో?” ఎన్టన్టో తిరువుళ్ళైత్తిలోడుకిటతు, ఇవనైరక్షియాతే అపరాధానుగుణమాక నియమిత్తాల్ ఉమ్ముడైయ కృపాదిగుణజ్జల్లై జీవిక్కుమ్మడియో? అనై జీవిత్రతావతు ఇవనై రక్షిత్తాలన్టో? నియమియాత పోతు శాస్త్రమ్ జీవియాతు, రక్షియాతపోతు కృపాదికల్ జీవియాతు, ఎన్ శెయ్ వోమ్?” ఎన్టజ్జవేణ్ణా, శాస్త్రత్తై విముఖిర్ విషయమాక్కి

సంబన్దమ్ - నారాయణశబ్దార్థమాన శరీరశరీరభావరూపసంబన్దమ్. కుడసిర్ వట్టిక్కై-సంబన్దత్తైయట్టుక్కైక్కా నీర్ నిత్తైన్దకత్తైయడైక్కై, ఘటప్రపారమ్. శాస్త్రమర్యాదై-అవన్ శెయ్ త కర్తత్తిన్ ఫలత్తై అవన్ అనుభవిక్ పేణుమెన్టిట నియమమ్. (కృపాది) ఎన్నిటాదియినాల్, వాత్సల్యాదికల్ వివక్షితమ్. ఉపదేశమావతు-ఆజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్. శాస్త్రీతుక్కుమ్ కృపాదికళుక్కుమ్ విషయవిభాగమ్ స్వాతంత్ర్యత్తాల్ మత్తైన్దిరుక్కు-అత్తై జ్ఞాపితా శెన్టపడి.

కృపాదికలై అభిముఖర్ విషయమాక్కినాల్ ఇరణ్ణమ్ జీవిక్కుమ్, ఆన పిన్ను ఇవనై రక్షిత్తరుళీర్” ఎన్నుముపదేశత్తాలే. ఇవ్వుపదేశక్రమమ్, ఇవర్ తామరుళిచ్చెయిత పరస్థపడియిలుమ్, ఆచాచ్చిన్కియై యరుళిచ్చెయిత పరస్థరహస్యత్తిలుమ్ విస్తరేణకాణలామ్.

(౧) “పితేవత్వత్ప్రియా జనని పరిపూర్ణాగసిజనే హితప్రాతో వృత్త్యాభవతిచ కదాచితగ్లుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహజగతీతిత్వముచితై రుపాయైర్విస్తార్య స్వజనయసిమాతాతదసినః” ఎన్టు అపరాధ పరిపూర్ణచేతన విషయమాక హితపరనాన సర్వేశ్వరకతిరు వుళ్ళమ్ శీఱుమ్బడియెయుమ్, అద్వైతైయిల్ “ఇచ్చీర్ శీతుక్కుడియెన్?” ఎన్నతు, “ఇవన్ తీరక్కళియచ్చెయితవపరాధమ్” ఎన్టు అవన్ శొన్నాల్, “మణిల్ శోర్ శీలేకల్లారాయ్ వారుణ్ణో ? ఇద్దజగతిల్ అపరాధ మర్ శీరుప్పారాల్?” ఎన్నతాయ్ ఉచితోపాయజ్ఞళాలే అపరాధజ్ఞళై మఱప్పిత్తు పిరాట్టిశేర్ కుమ్బడియెయు మరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, ఉపదేశత్తాలే ఈశ్వరనై తిరుత్తుమ్బడియెనజ్గి హేణభట్టరుమరుళిచ్చెయ్ తారిణే

అవతారదత్తైయిలుమ్, (౨) “ప్రాణసంశయమాపన్నందృష్ట్యా సీతాధవాయసమ్ । త్రాహిత్రా హీతిభర్తారమువాచదయయావిభుమ్” ఎన్టు వాచామగోచరమాన మహాపరాధతైష్వణ్ణినకాకతై తలైయ టుప్పతాకవిట్ట బ్రహ్మ(స్తు)త్తుకు- ఒరుకణ్ణళివు కట్టిత్తు పెరుమాళ్ రక్షిత్తరుళిర్లుమ్ ఇవళుపదేశత్తాలే యెన్నుమిడమ్ పాద్మపురాణత్తిల్ శొల్లప్పట్టతిణే.

ఉపదేశక్రమమావతు-ఉపదేశప్రకారమ్.

ఉచితోపాయమ్ - తాస్త్రీత్తుమ్బుమ్ కృపాదికళుమ్బుమ్ కీర్తించున్న విషయ విభాగమ్. అపరాధజ్ఞళై మఱప్పిత్తు - అపరాధానుగుణమాన నిగ్రహాభిశ్చియై నివర్తిప్పిత్తు.

ప్రాణసంశయమ్-ఆసన్నమరణతైయైయదైయనాయ్, ఆపన్నమ్-సమీపత్తిల్ వందన నాయ్. (కణ్ణిటివుకట్టిత్తు)-నినై త్రకార్యతైచ్చెయ్యామైయాకిఱవధ్యతైయైక్కట్టిన్తు.

ఇని చేతన నై త్తిరుత్తువతు - ఉన్నపరాధ త్రికాన తైప్పార్ త్తాల్
 ఉనక్కోరిడ త్తియిమ్ కాలూన్టవిడమిల్లై, ఈశ్వరనావాన్ నిరజుక్కశస్వ
 తన్ద్ర)నాకై యాలే అపరాధజ్జలై ప్పుత్తుమ్ పత్తాక క్కణక్కిట్టు అఱు
 త్తుళుదీ శానిఱ్కుమ్, ఇవ్వనర్థ తైత్తప్ప వేణ్ణిల్ అవన్దిరువడికళిలే తల్లై
 శాయ్ క్కెయ్మొయ్ వేఱువట్టియిల్లై; అపరాధ పరిపూర్ణనానవేనై
 యవనజీకరిక్కుమో? దణ్ణియానో? ఎత్తజ్జ వేణ్ణా అభిముఖ్యమాత్ర
 త్తిలే అఖిలాపరాధజ్జలైయుమ్ పొఱుక్కైక్కుమ్ భోగ్యమాకక్కొళ్ళు
 కైక్కుమ్ ఈడానగుణజ్జళాల్ పుసులనెన్దు లోక ప్రసిద్ధనాయరుప్ప
 నొరువన్, ఆనపిన్బు సీనుఖమేయిరుక్క వేణుమాకిల్ అవనై యాశ్రయి
 కుప్పార్" ఎన్నుమ్ పరమహితోపదేశ తాలే.

అప్పడి యెగ్గేకణ్ణోమెన్నిల్, పాపిష్ఠనాయ్ వట్టికెడనడన్దు తిరి
 కిఱరావణ్ణైక్కుటిత్తు, (౧) "మిత్రమాపయికంకర్తుం రామః స్థానం పరి
 వృతా । వధంచానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయా సౌపురుషర్షభః ॥ విది
 తస్సహిధర్మజ్జశ్వరణా గతవత్సలః । తేన మైత్రీభవతు తే యదిజీవతుమి
 చ్ఛసి" ఎన్దు-పెరుమాళోడుఱు పణ్ణుకై కాణునకుఱు ప్రాప్తమ్ అతు
 శైయ్యప్పార్ త్తిలైయాకిల్ వట్టియడిప్పార్ కుమ్ తరైయిలే కాల్
 సావినిన్దు వట్టియడిక్క వేణుమే, ఉనక్కోరిరుప్పిడమ్ వేణ్ణియిరున్దా
 యాకిలు మవరైప్పదీ వేణుమ్, అవరతల్లాతతోరు స్థలమిల్లైకాణ్,
 ఎళిమైయాక ఎతిరికాలితేకునిన్దు ఇవ్విరుప్పిరుప్ప తిత్తాక్కట్టిల్ పట్టుపోవ
 మైయుమెన్దిరున్దాయోడినై చిత్రనధమ్ పణ్ణావల్ నత్కొలైయాకక్కొ
 ల్లుమోత్తుమవరైప్పదీ వేణుక్లాణ్, నాన్ పణ్ణిసవపరాధత్తుక్కుం ఎన్నై
 యవత్తై క్కొక్కోళ వరో వెన్దిరుక్క వేణ్ణా, అభిముఖ్యమ్ పణ్ణినాల్ మున్ను

(పత్తుమ్ పత్తాక)-ఒత్తుమ్ కుత్తాయామల్. ఈదీ శానిఱ్కుమ్-నకిప్పియానిఱ్కుమ్.
 తీర్ త్తానిఱ్కుమ్ ఎన్దు అరుమ్బుదాతిరి క్కకోశజ్జిల్ పారమ్.

మూ.—౧౨. * ఉపదేశత్రాలే యిరువరుడై యవుమ్
కర్తపారతస్యమీకులై యుమ్.

శెయ్తపపరాధత్తైప్పార్ త్తుచ్చిటుమన్దప్పన్దైఅవర్ వక్కల్లిల్లెకాణ్, అ
వర్ పురుషోత్తమర్ కాణ్, శరణాగతి పరమధర్మ మెన్జ్జెయుమవరాయ్,
శరణాగత దోషమ్ పారాత వత్సలరాక ఎల్లారుమటియుమ్మడికాణ్ పెరు
మాళిరుప్పతు, నీ జీవిక్కవేణుమెన్జ్జిచ్చిత్తాయాకిల్ అవరోజునకుఁ-ఉట
వుణ్డాక వేణుమ్” ఎన్జ్జు ఇప్పడి అచ్చముటు త్రిఉపదేశిత్రాలితే. అవన్ తిరు
న్దాతోభీందతు - ఇవళుడైయ ఉపదేశకుఁడైయన్జ్జే, అవనుడైయ పాప
ప్రాచుర్యమితే. ఇప్పడి ఉభయరైయు ముపదేశత్రాలే తిరుత్తుమెన్జ్జే
యాలే, (౧) “శుశ్రవణే”, ఎన్జ్జిభాతువిలే నిప్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్
“శృణోతి” “శ్రావయతి” ఎన్జ్జి వ్యుత్పత్తికళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు
“శ్రావయతి” ఎన్జ్జివ్యుత్పత్త్యర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. “శ్రావయతి” ఎన్జ్జివితు
ఈశ్వరవిషయమాక వే పూర్వార్కళ్ గ్రన్థజ్జిల్ పలవల్దీలుమ్ కాణప్ప
ట్టతాకిలుమ్ “అథవా విముఖానామపి భగవదాశ్రయణోపదేశః
శ్రావయిత్వత్వమ్, (౨) ‘విదితస్సహిధర్తజ్ఞ శ్శరణాగతవత్సలః । తేన
మైత్రీభవతుతే యనిజీవితుమిచ్చసి’ ఇతి రావణంప్రత్యుపదేశాత్”
ఎన్జ్జు తత్త్వదీప త్తిలే చేతనవిషయమాకవుమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్కై
యాలే, ఇప్పడ త్తిలుమ్ చేతనవిషయమాకవుమ్ శొల్లకుఁడైయిల్లె.

౧౨. * ఇవ్యుపదేశత్రాలే ఇరణ్ణుతలైయులుమ్ ఫలిక్కుమతే
తెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపదేశత్రాలే ఎన్జ్జుతుడజ్జి). అతావతు-
ఇప్పడి యిరణ్ణుతలైక్కుమ్ తత్తదనుగుణమాక ఇవళో పణ్ణముపదేశ
త్రాలే పుణ్యపావజ్గళిక వశ త్తిలే యిట్టుప్పణ్ణు భగవద్విముఖనాయ్ త్తిరి
కై యాకిట చేతననుడైయ కర్తపారతస్యముమ్, “ఇవన్ పణ్ణినక ర్తతై
ప్రధానమాక్కి అతుక్కిడాక వే శెయ్వని త్తనై” ఎన్జ్జు ఇవనుడైయరతు.

౧౩. * ఉపదేశత్రాలే మీళాతపోతు, చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుమ్;

ణత్తిల్ విముఖనాయరుక్కైయాకిఱ ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారతస్త్రియముచే నివృత్తమామెనై, చేతననుడైయ కర్తపారతస్త్రియమ్ అనాద్యచిత్తస్మృత్యకార్యమాన అవిద్యానిబద్ధనమ్, ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారతస్త్రియమ్ నిరఙ్కుశస్వాతస్త్రికార్యమాన స్వసంకల్ప నిబద్ధనమ్; ఇనై యిరణ్ణుమనాదిసిద్ధమాయ్ పోన్ద్రతేయాకిలుమ్, మాతృత్వసమ్మృతత్రాలే చేతననుక్కుఱత్తైయాయ్, మహిషీత్వసమ్మృతత్రాలే ఈశ్వరనుక్కుఱభిముక్తైయుమానవివళే, ఇరణ్ణుతలైయుమ్ నెళ్ళళకి ఆశ్రయణాగ్గీకారాభిముఖమామృడియాక ప్పణ్ణముపదేశత్రాలే నివృత్తమాక తట్టిల్లె.

౧౩. * ఇవ్యపదేశత్రా లివక్ కళో మీళాతపోతు ఇవళో శైయవతెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఉపదేశత్రాలే మీళాతపో తెన్టుతుడగ్గి). చేతనఁ మీళామైక్కడి - అనాదికాలమ్ (౧) “యాతానుమ్ పద్రోః సీఙ్గుమ్” ఎగ్గిఱపడియే భగవద్విముఖనాయ్ విషయాన్తరప్రవణనాయ్ పోన్ద్రకైయాల్ వంద దుర్వాసనాదికిళ్ ; ఈశ్వరకొ మీళామైక్కడి- అపరాధానుగుణ మివనై శిక్షీకగ-వేణుమెన్ను మభిసన్నియాలే నిష్టనిలై యిళ కామల్ నిత్రైక్కుడలాన నిరఙ్కుశస్వాతస్త్రియమ్. ఇవ్వుపేతుక్కళాలే ఇరణ్ణుతలైయుమ్ తన్నుడైయ ఉపదేశత్రాల్ స్వస్వకర్తపారతస్త్రియత్తిల్ నిష్టమ్ మీళాతవళవిల్.

చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుకై యావతు- “అయ్యో ! ఇవను

అచిత్సంబద్ధనమ్ - ప్రకృతీసంబద్ధనమ్, అవిద్యా-అజ్ఞానమ్. స్వాతస్త్రియమావతు- నిజైత్తకార్యతైచ్చెయ్యవల్ల సామర్థ్యమ్, అతు నిరఙ్కుశమాకై యావతు- ఒరువనాలుమ్ తడుక్కు వొణ్ణొలిరుక్కై. తట్టిలైఎస్సతు- సంసారమనాదియాయసుమ్ కారణముజ్ఞాకిల్ నశిప్పగుపోల్, కర్తపారవశ్య సత్యసంకల్పత్వజగుమ్ కులైకై ఉపపన్న మెన్దపడి.

దుర్వాసనా-దుష్టసంస్కారమ్, ఆదియనాల్-విషయాభిరుచి ముతలానవద్రో.

మూ.—ఈశ్వరనై యథుకాలే తిరుత్తుమ.

జైయ దుర్బుద్ధినిగ్గి అనుకూలబుద్ధి యుజ్జాకవేణుమ్” ఎన్ఱు అవఱ్ఱిట
త్తిల్ తాక పణ్ణుకిట (౧) “పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళ్” ఎన్ఱిఱ పరమ
కృపైయాలే అవక సాపబుద్ధికులైను భగవదభిముఖనామ్మడి పణ్ణుకై.

ఈశ్వరనై యథుకాలేతిరుత్తుకై యావతు-“ఓజ్జాన్దోహ” ఉన్ఱుకు-
ప్పణియన్ఱోవితు” ఎన్ఱుఉపదేశ జైయతతినవాణే, కణ్ణెప్పరట్టతల్ కచ్చె
నెక్కిత్తల్ శెయ్తు తన్నుకాలే యవనైప్పిచ్చేత్రి త్తా శొన్నపడి
శెయ్తల్లతు నిఱ్ఱుమాట్టతపడిపణ్ణి అణ్ణీకారోన్ఱుఖనామ్మకై.

ఆక, (౨) “పురుషకారమామ్బొతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళనాక
పురుషకారత్వోపయోగికళాన గుణవిశేషగ్గళై యుమ్, అనై తన్నై త్తానే
వెళియిట్టపడియైయుమ్, సంశ్లేష విశ్లేషగ్గళిరణ్ణిలుమ్ పురుషీకరియై
యుమ్, తత్ప్రకార విశేషగ్గళై యుమ్ శొన్ఱిత్త్రాయ్త్తు.

ఉపాయనై భవమ్.

౧౪. * కృపాదికలై వెళియిట్టమైశొన్నపోతే శ్రీరామాయణ
త్తిల్ పురుషకారనైభవ ముక్తమాన పడియై యుపపాదిత్తారాయ్,
మహాభారత త్తిల్ ఉపాయ నై భవ ముక్తమానమైయై యుపపాదిక్కి
తామ్, (అఱియూత ఎన్ఱుతుడగ్గి) * అజ్ఞాత జ్ఞాపన మాచార్య
కృత్యమితే, శరణ్య కృత్యమస్తే, ఆక్తయితే (౩) “ఎన్నెప్పెన్ఱవత్తా
యాయ్ తనైయాయ్” ఎన్ఱు ప్రియకరత్వ హితకరత్వగ్గళాకిట మాతా

చ్చొల్లకిటతు. తిరువరుళ్-శిత్ప్రప్తమానకృపై. పాపవిశేషన్ఱి నాల్ ఉపదేశమ్ ఫలియా
తవళేవిల్, కృపైయినాల్ ఆపాపనైపొప్పు మెన్ఱపడి. రావణుడైను పాపతై కృ
పైయినాల్ పోక్కాత్తోన్ఱిన్ఱు - దేవకభుక్తు త్తామ్ రావణుడైను పణ్ణువతాక
ప్రతిజ్ఞెపణ్ణిక్కిడుత్త ఎమ్మెరుమాన్ఱు ప్రతిజ్ఞెకులై గుమ్మక్కాక నెన్ఱుతత్పర్మమ్.

౧౪. * అఱియాతవర్ణజ్జలై అడైయవటివిత్తు

సిత్తుకృత్తుజ్జలై స్వయమేవతమకుచ్చెయిత ఉపకారత్తై యరుళిచ్చెయిత వనన్తమ్, ఆచార్యకళెయ్యమ్ విశేషాపకారత్తైయమ్ తానే శనున్తయన్తయైయై యరుళిచ్చెయ్కిటవాహ్వాన్ (౧) “అఱియాత వర్ణజ్జలై” ఎత్తురుళిచ్చెయితతు. ఇన్విడత్తిల్ ఇవరుళిచ్చెయ్కిట వాన్ - అన్త దిన్వరూక్కికు సూచకమాయితేయిరుక్కిటతు.

అఱియాతవర్ణజ్జలైయడైయ వటివిత్తైయూవతు-తత్వవివేకమేతుడజ్జి ప్రపత్తిపర్యస్తమాక అన్తననుక్కుమున్ను అజ్ఞాతమాయీరున్త వర్ణజ్జలైయెల్లా మఱివిత్తై. దేహత్తాభిమానియాయ్ దేహనుబద్ధికళాన బద్ధుక్కుళ్ వక్కులిలే * అస్థానే స్నేహత్తైప్పన్తి నిట్కిటవివన్తై ప్రకృత్యాత్మవివేకాదికళాలే తెలివిక-వేణుకైయాలే, (౨) ‘నత్వేవాహమే’ వాహంజాతునాసంసత్వం నేమేజనాధిపాః! నన్తవనభవిష్యామ సుర్వేవయమతఃపరమ్ || దేహీనోఽస్త్రియథాదేహీ కామారంభావనం జరాతథాదేహీ నరప్రాప్తిర్ధీరస్తత్రనముహ్యతి” ఇత్యాదికళాలే ప్రకృత్యాత్మవివేకమ్ ఆత్మపరమాత్మవివేకమాకిటతత్వవివేకత్తైయమ్, (౩) “అన్తవస్త్రజమేదేహ నిత్యస్యాత్కాశ్చరీణః | అనాశిన్ః ప్రమేయస్య తస్మాద్యధ్యస్వభారత” (౪) “నజాయజేమియజేవాకదాచిన్నాయం భూత్వాభవితావానభూయః | అజోనిత్యశ్చాశ్వతోఽయం పురాణో నహన్యతే హన్యమానేశరీరే || వాసాంసిజీర్ణానియథావిహయ నవాని గృప్తానినగోఽపరాణి | తథాశరీరాణివిహయ జీర్ణాన్యన్యాని సంయాతి నవానిదేహీ” ఇత్యాదికళాలే ఆత్మనిత్యత్వ దేహఽనిత్యత్వజ్జలై

అస్థానే స్నేహత్తై-అనుచితవిషయత్తిల్ స్నేహత్తై. “నత్వేవాహమ్” ఎల్లిటల్లోకత్తిల్ జీవాత్మపరమాత్మ వివేకముమ్, “దేహీనోస్త్రిన్” ఎల్లిటల్లోకత్తిల్ ప్రకృత్యాత్మవివేకముమ్ ఇల్లిల్దు.

యమ్ ప్రథమ ముపదేశిత్తు ; అవనుడైయ స్వాత స్త్యభ్రమ తై త్తవి
 ర్కైక్కాక, (౧) “భూమిరాపోఽనలోవాయుః ఖం మనోబుద్ధిరే
 వచ । అహజ్కార ఇతీయంమే భిన్నా ప్రకృతిరప్తథా ॥ అపరేయమిత
 స్త్వన్యాంప్రకృతింవిద్ధి మేపరామ్ । జీవభూతాం మహాబాహో య
 యేదంధార్యతేజగత్” ఎల్లెఱపడియే చేతనాచేతనశరీరియాయ్, (౨)
 “సర్వస్యచాహంహృది సన్నివిష్టో మత్తః స్తృతిర్జ్ఞాన మసోహసజ్ఞ”
 ఎన్టుమ్, (౩) “ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జునతిష్ఠతి । భామ
 యన్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా” ఎన్టుమ్ శొల్లు
 కిఱపడియే సర్వజన హృదయస్థనాయ్నిన్తు, సకలప్రవృత్తి నివృత్తి
 కల్తైయుమ్ పణ్ణవిక్రైయాకిఱ తన్నుడైయ నియన్తృత్వత్తైయుమ్,
 అప్పడి సర్వనియన్త్రావాయ్క్కొణ్ణు సర్వస్తాత్పరనా యరుక్కును
 తవన్తిక్కే (౪) “పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచ దుష్కృ
 తామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సమృద్ధామి యుగేయుగే” ఎన్టు అవతార
 స్రయుక్తమాన తన్నుడైయ సౌలభ్యత్తైయుమ్; (౫) “సమోఽహం
 సర్వభూతేషు నమేద్యేష్వోఽస్మి నప్రియః” ఎన్టు తన్నుడైయ ఆశ్రయ
 ణీయత్వే సామ్యత్తైయుమ్; (౬) “ప్రకృతేః క్రియమాణానిగుణైః కర్తా
 ణిసర్వశః । అహజ్కారవిమూఢాత్మా కర్తాహమితిమన్యతే” ఎన్టుఅహ
 జ్కారదోషత్తైయుమ్; (౭) “యతతోహ్యపికాక్తేయ పురుషస్య విప
 శ్చితః । ఇద్వియాణి ప్రమాధీని హరన్తి ప్రసభంమనః” ఎన్టు ఇద్వియ
 ప్రాబల్యత్తైయుమ్; (౮) “అనంశయంమహాబాహో మనోదుర్నిగ్రహం

ప్రకృతిః - శరీరమాయ్క్కొణ్ణు విశేషణమాన స్వభావమాయరుక్కిఱతు. అపో
 హనమ్ - విస్తరణమ్. సామ్యమ్ - ఆశ్రితరుడైయ గుణదోషజ్ఞతైప్పారావోట్టికై. అహ
 జ్కారదోషమ్ - ప్రకృతిసంబంధత్తినాలుణ్ణాన వ్యాపారజ్ఞతైత్తానే శెయితతాక భృ
 మిక్కై. ఇద్వియజ్ఞకుడైయ ప్రాబల్యమావతు - ఇద్వియజ్ఞతై జయిక్కువొణ్ణామై.

చలమ్” ఎఱ్ఱ అఱ్ఱ ప్రాబల్యత్తిల్ మఱ్ఱై యిన్దియన్దలై ప్పఱ్ఱమన
 సినుడైయ ప్రాధాన్యతైయుమ్ దర్శిప్పిక్కెయాలే ఆశ్రయణవిరోధి
 కతైయుమ్; (౧) “తానిసర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీతమత్పరః। పశే
 హియన్యేద్వియాణితన్యప్రజ్ఞాప్రతిష్ఠితా” ఎఱ్ఱమ్, (౨) “యతోయతో
 నిశ్చరతి మనశ్చఞ్చలమస్థిరమ్ । తతస్తతోనియమ్యైతదాత్తన్యేన వశం
 నయేత్” ఎఱ్ఱ ఆశ్రయణోపకరణశ్లోకాన బాహ్యభ్యంతర కరణజ్ఞలై
 స్వాధీనమాక నియమిక్కుమ్ ప్రకారతైయుమ్ ; (౩) “చతుర్విధా
 భజస్తేమాం జనాన్సుకృతినోఽర్హున। ఆర్తోజ్ఞానురథార్థీ జ్ఞానీచ భరత
 ర్షభ” ఎఱ్ఱ ఆశ్రయిక్కుమధికారికభుడైయ చాతుర్విధ్యతైయుమ్; (౪)
 “ద్వాభూతసర్గాలోకేఽస్మిన్ దైవఅసురపవచ । దైవీసమ్పద్విమోక్షా
 య నిబన్ధనాసూరీమతా” ఎఱ్ఱ తన్నుడైయ ఆజ్ఞానువర్తన పరరాన
 వక్ కళ్ దేవక్ కళ్, తదతివర్తన పరరానవక్ కళ్ అసురక్ కళ్ న్ను దేవా
 సురవిభాగతైయుమ్; (౫) “హస్తతేకధయిష్యామి విభూతీరాత్మన
 శ్శుభాః। ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాస్త్యన్తో విస్తరస్యమే” ఎఱ్ఱతుడణ్ణి
 ఇవ్వభూతియిల్ సమస్తపదార్థజుక్కుమ్ వాచకమానశబ్దజల్ తన్న
 శవిలే పర్యవసిక్కుమ్మడి ఇవల్లైయడైయ స్వప్రకారమాకక్కుంట్ట
 వ్యాసిత్తునిఱ్ఱుమ్మడియైయుమ్ ; (౬) “దివ్యందదామితేచక్షుః పశ్యమే
 యోగమైశ్వరమ్” ఎఱ్ఱ దివ్యచక్షుస్సెక్కుండుత్తు, (౭) “పశ్యామి

యుక్త నావతు-భగవత్ప్రాప్తియైపేక్షిక్కిఱవన్. ఆర్త-భిష్టైశ్వర్యకామన్,

అర్థార్థి - ఆపూర్వైశ్వర్యకామన్, జిజ్ఞాసుః - ఆత్మప్రాప్తికామన్, జ్ఞానీ-భగవత్ప్రా
 ప్తికామన్. దైవీసంపత్తావశు - భగవదాజ్ఞానువర్తనమాకటినంపత్తు, అసురసంపత్తా
 వశు - అతుక్కెత్తిర్ త్రెట్టానతు. విభూతిః - విశేషేణభూయతే అస్తిన్నితివిభూతిః
 ఎఱ్ఱాయ్, విశేషభగవత్ప్రాప్తిభ్యనుశ్శ వస్తువెత్తపడి. చక్షుః - జ్ఞానమ్.

(౧) గీ-౨-౬౧. (౨) గీ-౬-౨౬. (౩) గీ-౭-౧౬. (౪) గీ-౧౩-౬.

(౫) గీ-౧౦-౧౯. (౬) గీ-౧౦-౨. (౭) గీ-౧౦-౧౫.

దేవాంస్తవ దేవదేహీ సర్వాంస్తథాభూతవిశేషసజ్ఞాః! బ్రహ్మణమీశం
కమలాసనస్థ మృషీంశ్చ సర్వానురగాంశ్చదీప్తాః” ఇత్యాదియాలే
తన్నుడైయ విశ్వరూపతైక్కణ్ణు పేగుమ్పడి పణ్ణుకైయాలే, తాను
కన్దార్కుగు- దివ్యజ్ఞానక్షైక్కిగొడుతు త్తన్నడిక్కై చర్కిప్పిక్కు-మెన్ను
మత్తైయమ్; (౧) “మన్తనాభవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాంసమనుకురు!
మామేవైష్వసియు క్షైవ మాత్మానం మత్పరాయణః” ఎత్తుఇప్పడి యిరు
న్తుళ్ళ పరత్వసౌలభ్యయుక్తనాన తన్ తిరువడికలై ప్రాపిక్కె-యా
కిఱ పరమ పురుషార్థతుక్కు ఉపాయమాయిరున్దుళ్ళ కర్తజ్ఞానరూ
పాజ్ఞ సహితైగాన భక్తియైయమ్; (౨) “మామేవయే ప్రపద్యన్తే
మాయామేతాన్తరన్తితే” (౩) “తమేవచాద్యంపురుషం ప్రపద్యే”
(౪) “తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత” ఎత్తు అన్త భక్త్యర్థమాన
ప్రపత్తియైయమ్; చరమశ్లోకత్తాలే అన్త భక్త్యుపాయత్తి దుమ్మర

(తమేవచాద్యమ్) ఇత్యాది, “పురుషంప్రపద్యేద్యతః ప్రవృత్తిః” (ఎవనిడత్తిర్
నిష్టుమ్ ఇన్దజగత్ప్రపవర్తికటతో, అన్త ఆదిపురుషునైయే శరణమాక అడైయక్కడగన్)
ఎన్టొరుపారముమ్, “పురుషంప్రపద్యేయతః” (ప్రపద్య-ఇయతః- అజ్ఞాననివృత్త్యాదికళు
క్కు క్కార్-రణమాకీయ ఆదిపురుషునైయే శరణమాక అడైన్దు) ఎన్టొరు పారముముణ్ణు,
గీతాభాష్యసంమతమాన ఇవ్విరన్ణుపారత్తుక్కు మనుగుణమాక “ప్రపదే” ఎత్తు యథా
దృష్టప్రతి శోపాదానమ్ పణ్ణుకిటార్. అన్తిక్కే-ద్వితీయపారత్తిల్ “పురుషంప్రపద్యే”
ఎత్తే పదమాయ్, అవ్వాది పురుషునై నాన్ శరణమాకప్పదీ బుకిఱే నెన్దగమాయ్, ఎల్లారు
విన్దర్థతై విశ్వనిక్కై-క్కాకత్తాన్ అనుష్ఠితక్కా-ణ్ణితానెన్దు తాత్పర్యమాకామెత్తు
తిరువుళ్ళిమ్పదీ శ్రీ “ప్రపద్యే” ఎత్తు ప్రతిశోపాదానమ్ పణ్ణినారెన్దాకవుమామ్. ఇన్వ
ర్తమ్ మహాచార్యరయళిచ్చెయిత బ్రహ్మవిద్యావిజయత్రిలుమ్, వాదికేసరి అగ్రాకిముణ
వాళిచ్చియరయళిచ్చెయిత గీతావ్యాఖ్యానత్రిలుమ్, ఇగర్తామయళిచ్చెయితముముత్తు
ప్పడి వ్యాఖ్యానత్రిలుమ్, కాణలామ్. (చరమశ్లోకత్తాలే) - సమస్తోపాయజ్ఞశిష్యుమ్
మేలానఉపాయత్తై యుపదేశిక్కిట “సర్వభర్తాన్” ఇత్యాదిశ్లోకత్తాలే.

2-౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ.-ఆచార్యకృత్యతైయుమ్, పురుషకార కృత్యతైయుమ్,

త్యాదికలై యుణార్ న్దు శోకిప్పార్ క్కు, సుకరముమాయ్ స్వరూపాను రూపముమానడపాయమ్ ప్రపత్తి యెన్నుమతైయుమ్ తానేయటివి త్త రుళినానితే ; ఆక ఇప్పడి అటియాతవర్థజ్జలైయెల్లా మటివిక్కెయాలే ఆచార్యకృత్యతై తానేటిట్టుక్కొణ్ణానెనిటతు.

ఇని పురుషకారకృత్యముమ్ శరణ్యనాన తన్నతప్తే, పిరాట్టికృ త్యమితే, (౧) “మత్స్యా”ప్రిప్రతిజన్తునాం సంసారేపతతామధః । లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టాపరమర్షి భిః । మమాపిచమతంహ్యేతన్నా న్యథాలక్షణంభవేత్” ఇత్యాదికళాలే ఇతుతన్నైభగవచ్చాస్త్రితే తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే.

ఇవనుక్కు తత్వజ్ఞానాదికలై యుణ్ణాకి- కొళ్ళవేణుకెయాలే ఆచార్యకృత్యతైయేటిట్టుక్కొణ్ణానాకితాన్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టు కొళ్ళవేణునానె? అక్లికరిత్తువిడవమైయాతో? వెన్నిల్ అక్లికారత్తుక్కి తువుమవశ్యాపేక్షితమాకై యాలే; ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వపాయత్తుక్కు పురుషసాపేక్షతైయోపాతిపురుషకారసాపేక్షతైయుముణ్ణితేఇవ్వభయ సాపేక్షతైయుమ్, ఉపాయవరణరూపమాన పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రథమ చరమపదగ్గళిలే కాణలామ్; శ్రీశబ్దతాలే పురుషకారతైయుమ్, ఉత్తమ నాలేఅధికారియైయుమితే శొల్లుకిటతు ; ఆకై యాలే చేతనర్తనై ఉపాయనూకప్పర్ ముడిత్తిల్ స్వాపరాధభయత్తాలే పిరాట్టియెప్పురు షకారమాకమున్నిడ, అవళే ఇవనపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ శీర్ మ్మతైయాల్ శీచ్చేరవిడ, కైకొళ్ళుకైము తైయాయరుక్క, అజ్జన

(దుష్కరత్వాది) ఎన్నిట ఆదియిశాల్, సాపాయత్వస్వరూపానను రూపత్వజ్ఞో వివక్షితజ్ఞో.

(తత్వజ్ఞానాది) ఎన్నిట ఆదియిశాల్ - భక్తివైరాగ్యకై నివైక్కిటతు.

(౧) పాళ్ళూరా.

ఉపాయకృత్యత్వైయుమ్ తానేయేటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే

త్రిక్కే ఇవనపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళు త్రిక్క కలక్క త్తైయుమ్ తానే తనిత్తుక్కొణ్ణు ఇవనైచ్చేర్ త్తుక్కొళ్ళుకై యాలుమ్, అతుతాన్ శెయ్ కిఱవళవిల్ అధిత్వనిర పేతుమాక చ్చెయ్ కై యాలుమ్, పురుషకార కృత్యత్వైయుమ్ తానేయేటిట్టుక్కొణ్ణాక ఎన్నిఱతు.

ఇని ఉపాయకృత్యమ్ తన్నతాయరుక్క అత్తైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొణ్ణా నెత్తతు-(౧) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవ” ఎన్దు ఇవనర్థి త్తాల్ కార్యున్ శెయ్యవమైన్దిరుక్క, నామేయివనుకు-పాయమాయ్ అనిష్ట నివృత్త్యాదీకల్తై పుణ్ణక్కడవోమెన్దు తానేయేన్దుకొణ్ణు (౨) “మామే కంశరణంవజ-సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్దైయాలే ; అల్లతు

(3) “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవత త్వం నతుగుణౌ” ఎన్నిఱవస్తు పుక్కు ఉపాయకృత్యమ్ వద్దేటియైన్ది; ఉభయలిజ్జవిశిష్టత్వైయాలే ఉపాయోపేయత్వజ్జలిరణ్ణుమ్ స్వతస్సిద్ధమాయితేయరుప్పతు. అన్దిక్కే, “ఉపేయమానత నై ఉపాయమాక్కుకై యాలే ఉపాయకృత్యత్వైయేటి ట్టుక్కొణ్ణా నెన్నిఱతు” ఎన్నారుముణ్ణు, అతు, పాల్ మరుద్దామాపోలే ఇవ నుపాయమామిడమెక్కు ముళ్ళతోన్ద్రాకై యాలే, అర్జుననుక్కపోతు అసాధారణమాక చ్చెయ్ త తొన్ద్రలమైయాలుమ్, “ఉపాయమ్” ఎన్దే

తత్వమ్ - స్వరూప నిరూపకధర్మమ్, అతావతు-అత్రయత్రిల్ ఎప్పోతు ముళ్ళ గుణమ్, నతుగుణౌ - కాదాచిత్కమస్తు. ఉభయలిజ్జవిశిష్టత్వైయోవతు - హేయప్రత్య సీకత్వమ్, కల్యాణత్వమ్, ఎన్నిఱ ఇరణ్ణు స్వరూపనిరూపకజ్జళాన ధర్మజ్జై యుడైన్దా యిరుక్కై. అతిల్ హేయప్రత్య సీకత్వమావతు-తాన్ హేయగుణ మున్దివనాయ్, పిఱరుడైయ హేయజ్జలై పోక్కవల్లవనాయరుక్కై. ఇతిల్ ఉపాయత్వమస్తర్భూ తమ్, కల్యాణత్వమావతు-తనక్కమ్ పిఱర్ కుమ్ స్వతఃప్రియమాయరుక్కై. ఇతిల్ ఉపేయత్వమస్తర్భూతమ్. ఆయప్పడియిలర్దైయను వదిక్కి-తార్ (అన్దిక్కే) ఇత్యాది. ఉపాయమామిడమెక్కు-గర్వశరణాగతవిషయత్రిలుమ్. (ఉపాయ మేన్దే) ఇత్యాది.

వస్తువైని ద్వేశిత్తు తద్వైభవమ్ శోల్లుకిఱ ప్రకరణమాకై యాలుమ్ ఇవ్వి
ఉత్తుక్కుచితమస్తు; ఆసపిన్ను కీర్త్తవ్చొన్న పడియే పొరుళాకవేణుమ్.
ఆచార్యకృత్యమేటిట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్, (౧) “కార్యణ్యదోషోపహత
స్వభావః పుచ్చామిత్యాం ధర్మసమ్మూఢచేతాః । యచ్చేయస్యాన్ని
శ్చితం బ్రూహితస్తే శిష్యస్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్”
ఎన్దివనర్థిత్వముణ్డాకై యాలే అన్యకృత్యత్తై తానేటిట్టుక్కొణ్ణమాత్రమే
వివక్షితమాకై యాలుమ్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్
అన్యకృత్యత్తై యేటిట్టుక్కొణ్ణమైయుమ్, అతుతన్నై అర్థిత్వనిరపేక్ష
మాక ఏటిట్టుక్కొణ్ణమైయుమ్ వివక్షితమాకై యాలుమ్, స్వకృత్యమేటి
ట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్ అర్థిత్వనిరపేక్షమాక చ్చెయ్తవళవే వివక్షిత
మాకై యాలుమ్, (తానేయేటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే) ఎన్దిఱవితు కృత్య
త్రయత్తిలుమ్ యథాయోగమన్వయిక్కకడవతు.

ఆచార్య సజ్జాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణపిరాట్టిపురుషీకరిక్క, వస్తుత్తన్నై
ఉపాయమాకప్పల్ బుమవనుక్కు అనిష్టనివృత్త్యాదికలైప్పణ్ణి కొడు
క్క వమైద్దిరుక్క, ఇన్దై యెల్లావల్ త్రైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొణ్ణతు-

ఉపాయమ్ ఎన్దు ధర్మియై నిర్దేశక్తాయాలే ఉపాయత్వమ్ స్వరూప నిరూపకమాయ
నూవదాత్తభావియెన్దు తోల్ బుకిఱతు, ఆకైయల్ అతువద్దేయెన్ను కూడాత్తెన్దు
పడి. అన్దునన్ ప్రార్థిక్తాయాలే “తానే” ఎన్నవొణ్ణాతు, ఉపాయత్వమ్ స్వతస్సి
ధమాకైయల్ “ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకైయాలే” ఎన్నవొణ్ణాతు ఎన్దు శజ్జెయైప్పరిహరిక్కి
తార్ (ఆచార్యకృత్యమిత్యాది). అన్యకృత్యమ్ - ఆచార్యకృత్యమ్. అన్యకృత్యమ్-లక్షీ
కృత్యమ్. స్వకృత్యమావతు - ప్రార్థితవనైరక్షిక్తై. ప్రార్థనైయియై రక్షిక్తై
యాలే “ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకైయాలే” ఎన్దార్ ఎన్దు భావమ్, యథాయోగమయోగ్య
తానుగుణమాక.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧ - ప్రకరణమ్. ౧౫

మహాభారత త్రిలుపాయనైభవముమొల్లిలో నాయుల్లు.

౧౫ * పురుషకారత్తుక్కుముపాయత్తుక్కుమ్ నైభవమావత్తు.

నైభవమితే, (ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే మహాభారత త్రిలుపాయనైభవమొల్లిలో నాయుల్లు) ఎన్ఱు - ఏటిట్టుక్కొళ్ళుమైయై ప్రతిసాదిక్కై యాలేమొల్లిలో నాయుల్లై పడి.

ఉభయసాధారణనైభవమ్.

౧౫. * ఆక పురుషకారోపాయజ్ఞ శిరస్సుక్కు మసాధారణనైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్తీ ; ఉభయసాధారణ నైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (పురుషకారత్తుక్కుమ్ ఎన్ఱు తుడక్క), తత్తదసాధారణనైభవమ్ శొల్లుకైయాలే పురుషకారత్తైయు ముపాయత్తైయుమ్ తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్తీ; ఇతు ఉభయత్తుక్కుమ్ సాధారణనైభవ మ్మాకైయాలే (పురుషకారత్తుక్కుమ్) ఎన్ఱు తన్త్రేణోపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్కితార్. ఉభయత్తుక్కు మసాధారణనైభవమ్ శొల్లుకీవిడక్కళిల్, (౧) “ఇరువరై యుమ్

పురుషకారోపాయనైభవజ్ఞై కీర్తీయరుళిచ్చెయ్తిరుక్కు “పురుషకారత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదియినార్ మేలుమ్ అన్వైభవజ్ఞై నిరూపితైక్కు సజ్జతి (ఆక) ఇత్యాది. ఇప్పడి యరుళిచ్చెయ్కైక్కు మాలత్తిల్ నిరూపకమేతెన్న (తత్తదసాధారణత్యాది). తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణికై-వైభవ శబ్దత్తినిర్దేశజ్ఞిల్ అన్వయిరణ్ణుమ్ తనిత్తనియే అన్వయిక్కుమ్బడి వైభవశబ్దత్తోడు సమస్తమాక నిర్దేశిక్కు. తన్త్రేణోపాదానమ్ పణ్ణికై-ఏకవిధమాన వైభవ శబ్దార్థత్తిల్ ఇరణ్ణుమ్ సమానమాక అన్వయిక్కుమ్బడి సమచ్చయిత్తు నిర్దేశిక్కు. తన్త్రేణ - కేరత్తు. పురుషకారత్తిమడైయపుమ్ ఉపాయత్తిమడైయపుమ్ వైభవజ్ఞై చొల్లుమ్మాతు అవత్తీన్ స్వరూపజ్ఞై మున్ఱు చొల్లునేణ్ణియిరుక్కు అవత్తీ చొల్లువిడైయే యెన్ఱిళ శబ్దైయై పురిహరిక్కితార్ (ఉభయత్తుక్కుమ్) ఇత్యాది. దోషత్తై పోప్పి గుణత్తైయున్

దోషశ్చైయుమ్ గుణహనియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే,

తిరుత్తువతు” ఇత్యాదియా లే శాబ్దమాక పురుషకార స్వరూపముమ్,
(౧): ఉపాయకృత్యతైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొళ్ళుకైయా లే” ఎన్దై
యా లే ఆర్థమాక ఉపాయస్వరూపముమ్ శొల్లప్పట్టతు; ఇట్లు ఉభయస్వ
రూపకథన పూర్వకమాక వైభవతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషశ్చై
యుమ్ గుణహనియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే అక్లేకా
రత్తుక్కు వై తనైయే పచ్చెయ్ ముక్కుకై) ఎన్దు. దోషమావతు-అకృ
త్యకరణాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్; గుణహనియావతు - విహితాకరణమ్;
ఇన్దై యిరణ్డైయుమ్, (౨) “మనోవాక్కాయై” ఇత్యాదిచూర్ణైయా లే
ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్ తారితే. “ఇదంకురు” “ఇదంమా కార్వీ”
ఎన్దు విధినిషేధాత్తకమాన శాస్త్రుద్దాన్ భగవదాజ్ఞారూపమాయిలే
యిరుప్పతు. (౩) “శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేవాజ్ఞా” ఎన్దు తానేయరుళిచ్చె
య్ తానితే. ఏవమ్భూతశాస్త్రుత్తిల్ నిషిద్ధశ్చైచ్చెయ్ కైయుమ్ విహిత
శ్చైచ్చెయ్ ముమ్మెయుమితే- అరాచికాలమ్, (౪) “క్షీపామి” (౫) “సత్తురూ
మి” ఎన్దుమ్ భగవన్నిగ్రహస్త్రిక్కలక్కాయ్ పోరుకైక్కుక్కారణమ్.
“ఇన్దై యిరణ్డైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే” ఎన్దుతు-ఆశ్రయహో

క్క. కైయాకీతి పురుషకార స్వరూపమ్ “తిరుత్తువతు” ఎన్దిట పద త్రినాలుమ్,
ఉపాయానపేక్ష రహిత్యహాకీతి ఉపాయస్వరూపమ్ సామాన్యమాక “ఉపా
యకృత్వై” ఎన్దిటపద త్రినాలుమ్ శొల్లప్పట్టతైవపడి, పురుషకారోపాయస్వరూపమ్
సామాన్యమాక స్వరూపమ్- దోషశ్చైయుమ్ గుణహనియైయుమ్ కణ్డం ఉపేక్షీయాలోక్తి
కై. ఇన్దైయుమ్ పుక్కు వైభవమావతు - దోషశ్చైయుమ్ గుణహనియైయుమ్ పచ్చె
యాకక్కొళ్ళుకై. ఆశ్రయస్త్రిక్క అపకర్ణావహమ్ దోషమ్; ఉత్పర్ణావహమ్ గుణమ్.
అకృత్యకరణమ్ భగవన్నిగ్రహపహమాకైయాల్ దోషమ్ ; కృత్యకరణమ్ భగవదను
గ్రహపహమాకైయాల్ గుణమ్. అత్తిప్రకర్ణ నిరాసార్థమ్ (ఆశ్రయఃకోస్తుఖ) ఇత్యాది.

అగ్నేకారత్తుక్కవై తన్నై యేపచ్చెయాక్కుకై.

స్థుఖ చేతనగతజ్ఞాన ఇవన్ దైదర్శిత్తు ఇవనై వేన్దోమెన్తు కై విడాతే అగ్నేకరిక్కుమ్ మాత్రమన్విక్కు యెన్తు పడి. అగ్నేకారత్తుక్కవై తన్నై యేపచ్చెయాక్కుకై యావతు - అప్పడిప్పట్ట దోషగుణహానికల్ తన్నై యే ముఖమల్ న్దు అగ్నేకరిక్కుక్కుఱుప్పాన ఉపహారమాక క్కొళ్ళుకై. ఉపేక్షియామైక్కు హేతు-దయాతో న్నికల్, పచ్చెయా క్కొళ్ళుకైక్కు హేతు - వాత్సల్యమ్, శువడుపట్టతరైయిల్ పుట్టు వ్యాతపశు తకకడైయిల్ నిన్తుమ్ విఘ్న కన్తినుడమ్మిల్ వఘ్నమై భాగ్యమాక విరుమ్బునా పోలే యిరుప్పత్తిన్తితోయితు; ఇగ్గుణత్తుక్కొప్ప తోరుగుణమిలైయిడే; ఆకై యాలేయిడే (౧) “నికరిల్ పుకథాయ్”

ఎన్దాన్దొరరుళిచ్చెయ్ తతు ; ఉడైయవరుమ్ (౨) “అపారకారుణ్య సాశీల్యవాత్సల్య” ఎన్దు గుణాన్తరజ్ఞోహాక వరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కుచ్చె య్ తే, ఇతికవ్యావృత్తితోన్ మీళవుమ్ (౩) “ఆత్రితవాత్సల్యైకజ లధే!” ఎన్దారితే. ఇవాత్సల్యన్దాన్ మాతృత్వసమ్మన్తతాలే, ఈశ్వరిని లుమ్ పిరాట్టిక్కతిశయిత్తితో యిరుప్పతు; ఆకై యాలే ఇరువరుమ్ తామ్ తామగ్నేకరిక్కుమ్ దలైయిల్, ఇచ్చేతనన్దైయ దోషగుణహానికల్ పచ్చెయాకక్కుఱు అగ్నేకరిప్పర్ కళెన్దై.

౧౬. * ఇప్పడి పురుషకారము ముపాయముమ్ దోషగుణహాని కల్ కులైవతఱుమున్నై అగ్నేకరిక్కియైకై? అనైకులైన్దై అగ్నేకరిక్కు

శువడు - గోమాత్రాదికల్. కడై - యోనిప్రదేశమ్. వఘ్నమ్మ - హేయమాన్ద్రవద వ్యమ్. ఇన్దాన్, వత్సగ్నఇదమ్ - వాత్సమ్, వాత్సంలాతీతి వాత్సలా, వాత్సలాయా కర్తవాత్సల్యమ్ ఎన్దువన్ నూచితమ్. ఉలకమ్ చూన్దుడైయాయ్, ఎన్దై యాశ్వానే, తిరువేజ్జుతానే, ఎన్దివన్ దాన్ క్రమమాక స్వామిత్వ సాశీల్య సాల్బజ్జైచ్చుకై యోలే, పరిశేషాత్ పుకథ్ పదమ్ వాత్సల్యవాచి. పునరుక్తియాలమ్ ఏకశబ్దైలుమ్ వాత్సల్యస్కూఢిక్యమ్ తోన్ ద్రివికటతేన్దపడి.

౧౬. * ఇరణ్ణమేకులైయ వేణుమెన్ఱిరుక్కిల్
ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణముణ్డాయ్ఱతామ్.

క్కడవోమెన్ఱిరున్దాల్ వరువ తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇరణ్ణమెన్ఱు తుడక్కి). ఇరణ్ణ మెన్ఱిఱతు - పురుషకారోపాయజ్ఞశ్చై. ఇరణ్ణమేకులైయ వేణుమెన్ఱిరుక్కిల్ యావతు- ఇవనైయగ్గీకరిక్కుమ్బొత్తైక్కు ఇవనుడై యదోషగుణహానిక ఖిరణ్ణమ్ పోయ్ కొళ్ళ వేణుమెన్ఱు నినైత్తు, ఆశ్రయణోన్ముఖనాన వివనై అగ్గీకరియూతిరుక్కి. ఇప్పడి యిరుక్కియల్ ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణముణ్డొకై యావతు- పురుషకారత్తుక్కు ముపాయత్తుక్కుమ్ దోషగుణహానిక ఖిరణ్ణమ్ వరుక్కి. ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; దోషమ్ వరుక్కియావతు- (౧) “త్వంమాతా సర్వలోకానాం దేవదేవోహరిః పితా” (౨) “అఖిలజగన్తాతరమ్” (౩) “పితాసిలోకస్య” ఎన్ఱిఱపడియే- సకలచేతనర్ క్కుమ్ నిరుపాధికమానతాయుమితమప్సు ను మాక్తై యాలే ఇచ్చేతననుడైయ ననైతీమొకఖిరణ్ణమ్ తజ్జళతామ్బడియాన ఉఱివుణ్డొయిరుక్కు, ఇచ్చేతననుడైయదోషాదికలై ప్పార్తుఅగ్గీకరియూమైయాలే తాదృశసమృద్ధత్తుక్కు- కొట్టైవిత్తైక్కి. గుణహానివరుక్కియావతు-ఇవనుడైయ దుఃఖమ్ కణ్ణిరణ్ణమైయాలమ్, ఇవనుడైయ దోషతె భోగ్యమాక కొళ్ళామైయాలమ్, కృపావాత్సల్యజ్ఞభుక్కు హానివరుక్కి. అథవా- (ఇరణ్ణముణ్డాయ్ఱతామ్) ఎన్ఱిఱవిడ త్తిలుమ్, దోషగుణహాని కళావన - అకృత్యకరణ కృత్యాకరణజ్ఞళాకపుమామ్. పురుషకారత్తుక్కు ఆకృత్యకరణమావతు - ఈశ్వరనైయు ముట్టడ దోషమ్కాణ వొట్టాతతాక్. దోషాదికల్ కులైన్దన్ఱి అగ్గీకరియే నెన్ఱిరుక్కి, కృత్యా

అకర్తవశ్యోక్కుదోషముమ్ - గుణహానియు ముణ్డోవెన్న (ఎజ్జనేయెన్నిల్) ఇత్యాది. అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ రూపజ్ఞాన దోషగుణహానికలై ప్పరామర్శిక్కిఱ “ఇరణ్ణమ్” ఎన్ఱిపదోక్కు దోషగుణహాని విశేషజ్ఞలో లక్షణై శీల్లవేణుమెన్ఱు పూర్వకల్పితైవ్విట్ట కల్పన్దర వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అథవా) ఇత్యాది.

కరణమావతు- ఇవనుడైయ దోషాదికల్ పారాతే కైక్కొణ్ణు ఈశ్వర
నోడే శేర్ప్పికైయాయ్ కిట స్వకృత్యతై చ్చెయ్యామై. ఈశ్వరనుక్కు-
అకృత్యకరణమావతు-సంసారిచేతనరుడైయ తణ్ మైయైప్పార్ త్తు కై-
విడతే, స్వాభావిక సమ్మస్థమే హేతువాక, అద్వైషమేణుడగ్గి ఉణ్ణాక్కు-
కైక్కు, (౧) * ఎలిర్ శూళిల్ పుక్కుత్తిరికిట సర్వభూత సుహృత్తా
నతాన్, ఇచ్చేతననై యగ్గీకరిక్కు-మళవిల్ ఇవన్ దోషాదికల్ కులై
న్దాబొళియ అగ్గీకరియే నెన్దిరుక్కై. కృత్యాకరణమావతు-ఇవనుడైయ
దోషాదికల్ పారాతే కైక్కొణ్ణు స్వకృత్యమాన అనిష్టనివృత్త్యాది
కల్లైప్పణ్ణామై. ఇతుతాన్ చేతననుక్కు-చొన్న వకృత్యకరణాదికల్లై
ప్పోలే శాస్త్రుత్తైప్పోల్ చొన్లుకిటనైయడై, ఇవర్ కల్ స్వభావత్తై
ప్పోల్ చొన్లుకిటనై యిత్తనైయితే. విముఖరై యు ముట్టుడ దోష
గుణహానికల్ పచ్చెయ్యాక మేల్ విమున్దగ్గీకరిక్కు-మస్వభావరాన వివర్
కళుక్కు, అభిముఖచేతనర్ కల్లై అగ్గీకరిక్కు-మళవిల్, దోషాదికల్ కులై
యవేణుమెన్దిరుక్కై-తాన్ ముతలిలే కూడామైయాలే, ఇవర్ కళుక్కు-
ఇనైవరుక్కై-వకాశమిల్లైయితే. అయిరుక్కు-చ్చెయ్ తే ఇప్పడి యరు
ళిచ్చెయ్ తతు - ఇవ్వర్ తత్త్వమిటియాతవర్ కళుక్కు, అశ్రయణోన్ముఖ
నాన చేతనగల్గళాన దోషగుణహానికల్ కులైయవేణుమెన్దిరామల్

శాస్త్రీవశ్యర్ కున్దో అకృత్యకరణాదికల్లైన్ (ఇతుతాన్) ఇత్యాది. (ఇవర్
కల్ స్వభావత్తై) (౨) “పాపానాంవా” (౩) “దోషాయద్యపి” ఎన్ద స్వభావత్తై,
మూలత్తిల్, “ఇరణ్ణుమత్తైయ వేణుమెన్దిరుక్కిల్” ఎన్ద ఇవ్ ఎన్పత్టున్. అవర్ కల్
ముతల్ అప్పడియిరార్ కల్ ఎన్ద తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (విముఖరైయమ్)
ఇత్యాది. (ఇవ్వర్ తత్త్వమ్)- దోషత్తై పుచ్చెయ్యాకక్కొళ్ళుకై. తత్త్వపదమ్-ఇవ్వర్ తమ్
అర్థవాదమన్తెన్దక్కాక. పురుషకారోపాయ భూతర్ కల్ ఎన్దమ్ కైవిడార్ కల్ ఎన్ద
త్తై దృఢీకరిక్కై-క్కాక ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్ తాన్ద కరున్ద.

౧౭. * ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కిల్

ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డాయీల్ శతామ్.

అవద్ బుడనే యగ్గీకరిక్కై ఇవర్ కళుక్కవశ్యకరణీయ మెన్బటిన్బిక్కైక్కాక.

౧౭. * ఇప్పడి దోషాదికల్ కులైన్దాలొచ్చీయ అగ్గీకరియోమెన్బిరుక్కిల్ అత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్బుమిడమ్ శొల్లి, దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్టో నమ్మైయగ్గీకరిత్త తెన్బిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్బితార్ మేల్, (ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బుతుడగ్గీ). ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కైయావతు - ఇత్తనై నాళుమ్ నమ్మై యగ్గీకరియాతిగున్దవర్ కళే ఇన్దగ్గీకరిత్తు - నమ్ దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్టో, ఆకై యాల్ నమక్కవై కులైన్ద తెన్బునుసన్బిత్తిరుక్కై. ఇప్పడియిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డైయావతు - అకృత్యకరణముమ్ కృత్యాకరణముమ్ వరుమై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వధికారిక్కు, అనాదికాల మగ్గీకరియాతవర్ కళే ఇన్బు నమ్మైయగ్గీకరిత్తు, నమ్మైయ దోషగుణహానికళిరణ్ణమ్ కులైన్ద వాతేయన్టో ఎన్బునుసన్బిక్కై యకృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్తై యాలుమ్; (౧) “నీశనేకానిత్తెవొన్బుమిలే” (౨) “అమర్యాదః” (౩) “బుద్ధ్యాచనోచ” (౪) “అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్” ఇత్యాదిప్పడియే, నమ్మైయ దోషగుణహానికళిరొప్పొత్తళవాక ఒన్బుమ్ కులైన్దతిల్లె యెన్బుమ్, ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్తే దోషాదికల్ పచ్చెయాక నమ్మై యగ్గీకరిత్త రుళువతే! ఎన్బు మనుసన్బిక్కై కృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్తై యాలుమ్ ఇరణ్ణమ్ వరుమితే.

దోషగుణహానికల్ పోయిల్ శొన్బిరుక్కై అయథార్థమైయాలే, అత్తెఅకృత్యమెన్బితు. “నీశనేన్” ఎన్బు దోషముమ్, “నిత్తెవొన్బుమిలేన్” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “అమర్యాదః” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “అన్బుద్రః” ఇత్యాదియాల్ దోషముమ్.

౧౮. * రాక్షసికల్ దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్.

౧౮. * ఇప్పడి పురుషకారము ముపాయముమ్, దోషాదికల్ పచ్చెయక పక్షేరి త్రివిడముణ్ణో ఎన్నుమ పేయైయిలే, తత్తదక్షిణకారమ్ పెన్దో రాక్షసికళుడైయవుమ్ అర్జుననుడైయవుమ్ దోషజ్ఞుడై దర్శిప్పి క్కవే, అతుసిద్ధిక్కు పెన్దొని చెత్తు, ప్రథమమ్ రాక్షసికల్ దోషజ్ఞుడై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (రాక్షసికత్వముడగ్గి), ఏకాక్షి ఏకకర్ణి ముతలాన ఎఱునూలు రాక్షసికళుమ్, పరహింసైవణ్ణ పెటిలుణ్ణా తే తడిక్కుమ్మడి ప్రకృత్యా పాపశీలైకళాయ్, పశుమాస మొరుపడిప్పడతర్జనభత్తణమ్ పణ్ణి నలిన్దు పోన్దవర్కళితే; (ఇవర్కల్ దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్) ఎన్దతు-శ్రీ రామాయణమ్ వడై యూసుమ్ దేశత్తి లటియాతారిల్లెయెన్దపడి. ఏవ

మూర్ఖతైకళానవర్కళైక్కు-టిత్తు (౧) “ రాజసంశ్రయవశ్యానామ్ ” (౨) “ పాపానాంవాశుభానాంవా ” ఎన్దు కున్దో తైగుణమాక ఉపపాదిత్తు త్తిరునడియోడే మన్తాడి రక్షిక్కైయాలే, దోషమేపచ్చెయక పక్షేరి త్తమై ప్రసిద్ధమెన్దు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతోట్టెన్దతు,

విధినిషేధశాస్త్రవిరోధమాకై గూలే, దోషగుణహానికై ప్పారామలక్ష్యేరికై అర్థవాద మ్మెఱుపత్తువై అవర్కళనస్థానజ్ఞుకైక్కినిరసిక్కిణ్ణాన్దెన్దార్ (ఇప్పడి పురుషకార ముమ్) ఇత్యాది. (ఎఱునూలు రాక్షసికళుమ్) ఎన్దు-ఏకజలై, హరిజలై, ప్రభునై, వికలై, దుర్బలై, వినతై, మన్దోదరివికలై, చణ్డోదరి, అజాముఖి, శూర్పణఖై, ఆకియ ఇప్పటిన్దుమ్ పిరాట్టిక్కు భయములు త్తి చొచ్చిల్లుమ్మొతు (౩) “ అజాముఖ్యాదుర్బలత్వం తదేవ మమోచితే ” - ఇవర్కల్ నడువే అజాముఖినిన్నతే ఎనక్కు ప్రియ మాయరుక్మిణుడు, అప్పడియే కెయ్యుణ్ణోల్ ఎన్దు తన్నుడైయ ప్రాధాన్యమతోన్దో శూర్పణఖై శొల్లెన్దయాలే, అప్పటిన్దుమ్ శూర్పణఖై ప్రధానైయెన్దు తోన్దో బుక్కితు; ఇప్పడి పశుప్పత్తు రాక్షసికళుమ్ ఒన్వొరు త్తి ప్రధానైయాయ్, (౪) “ క్షీణహానిని తేనై వశేనాస్యతి ” రావణాన్దఃపురత్తిలశ్శ ఏఱాయెన్దు క్షీణకళుమ్ ఉనక్కు నశపట్టిరుప్పొర్కల్ ఎన్దు అక్కు ఏఱాయెన్దు పెణ్ణుళరాక చొచ్చిల్లుకైయాలే, అవర్కళుమ్ ప్రధానైకళాన ఎఱునూలుకై చొచ్చిల్లుకైతు.

(౧) రా-య-౧౧౬-౩౮. (౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) రా-సు-౩౪-౪౫. (౪) రా-సు-

౮౨ శ్రీచననభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

౧౮. * జితేంద్రియరిల్ తలైవనాయ్, ఆ స్తికాగ్రేసరనాయ్,
(౧) “కేశవస్వాత్మా” ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱ

దోషమేపచ్చైయామిడ త్రిల్ గుణహాని పచ్చైయామెన్నుమిడమ్ శొ
ల్లవేడ్డావితేయెన్ఱు. ఇవర్ కళ్ తజ్జళుక్కు గుణహానియావతు-ఇడైవిడా
మల్ నలిన్ఱుపోరుకిఱివిడ త్రిల్ ఇవళుమ్ నమ్మోసాతి యెరు పెణ్ఱిఱన్దవళ
న్ఱో? ఎన్ఱాకిలుమ్ మఱన్ఱుమల్పమ్ నెజ్జేరక్కమున్ఱాతల్; (౨) “భవేయంశ
రణంహవః” ఎన్ఱతుక్కుప్పిన్ఱునలికిఱివిడ త్రిల్, అయ్యో! ఇప్పడిశొన్న
వళన్ఱో? ఎన్ఱు శబ్దము నెజ్జుళుక్కుతల్ శెయ్యామై ముతలానవై.

౧౯. * ఇప్పడి దోషప్రసిద్ధి అన్ఱునకపక్కలిల్లామైయాలుమ్,
గుణప్రధైయన్ఱా కైయాలుమ్. ఇవనుక్కు దోషమే తెన్ఱిఱశజ్జైయై
అనువదిత్తుక్కున్ఱు, తన్దోషజ్జతైదర్శిప్పిక్కిఱార్, (జితేంద్రియరి లెన్ఱు
తుడన్ఱి, “జితేంద్రియరిల్” ఎన్ఱతు- (౩) “అభరణస్యాభరణంప్రసాధన
విధేః ప్రసాధనవిశేషః । ఉపమానస్యాపిసఖే ప్రత్యుపమానంవపున్ఱ
స్యాః” ఎన్నుమ్ నైలక్షణ్యముడైయడార్వశివన్ఱుమేల్ విఱ్ఱు, ముత్తైకూటి
నమస్కరిత్తు క్కడక్కనిన్ఱవనాకై యాలే, ఇన్ఱ్రియజయమ్ పణ్ఱినా
రిల్ తనక్కు మేచ్చిట్టారిల్లాతననెన్ఱై; (ఆ స్తికాగ్రేసరక) ఎన్ఱతు-
ధర్మాధర్మపరలోకచేతనేశ్వరాదికళుక్కు ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రత్రిల్
ప్రామాణ్యబుద్ధియైయవర్ కళుక్కు మున్నడక్కుమవనెన్ఱై. (కేశవ
స్వాత్మా ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱ) ఎన్ఱతు-(౧) “అర్జునః

నెజ్జుళుక్కుతల్ - కృతజ్ఞతైయినాలున్ఱాన మనశ్శైధిల్యమ్.

అభరణమ్ - వలయాది. ప్రసాధనమ్ - తిలజాఱ్ఱన వస్త్రాదికళ్. (ముత్తైకూటి)
“నీతానున్ఱో?” ఎన్ఱ సంబన్ఱతైచ్చొన్ఱి, (ఈశ్వరాది) ఎన్ఱిఱ ఆదియినాల్ - నిత్యవి
భూతి నూరి పరిమదాదికళ్ శొల్లప్పడఃకిన్ఱన.

(౧)

(౨) రా-సు-౨౮-౯౯.

(౩) విక్రమార్కశీయమ్.

అర్జుననుక్కుదోషమేన్నిల్, బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహముమ్,
కారుణ్యముమ్, వధభీతియుమ్.

కేశవస్యాత్కృష్ణశ్చాత్కరీటినః” ఎన్టు అన్యోన్యమ్ ప్రాణభూతరా యరు
ప్పర్క శ్చేన్ద్రాయాలే, ఇవనైప్పిరియిల్ కృష్ణకథిక్కుమాట్టానెన్నుప్పడి
అభిరుతపిషయమాయిరుక్కుమవనెన్దై. ఇప్పడియిరుక్కిట (అర్జునను
క్కుదోషమేతు) ఎన్టుశ్చైక్కు, (ఎన్నిల్) ఎన్టు తదనువాదమ్.

దోషజ్గల్ తనై చొచ్చెల్లుకిటతుమేల్, (బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహ
ముమ్ కారుణ్యముమ్ వధభీతియుమ్) ఎన్టు. ఇవనైన్దిల్ స్నేహకారుణ్యజ్గల్
దోషజ్గళాకిటతు-అస్థానకృతజ్గళాకైయాలే ; వధభీతిదోషమాకిటతు-
స్వధర్మత్తిధర్మబుద్ధ్యానన్దతాకైయాలే. (౧) “అస్థాన స్నేహకారుణ్య
ధర్మాధర్మధియాకులమ్” ఎన్టైతే ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్తతతు. (౨) ధర్మ
క్షేత్రేకురుక్షేత్రేసమవేతాయుయుత్పః” ఎన్దిటపడియేయధ్దేచ్చెయ్త
లే ఇరణ్డతలైయుమ్ వన్దెన్దు నిన్దపిర్పు యుద్ధమేకర్తవ్యమాయిరుక్కు,
అద్దెన్దైయిలే, (౩) “నకాష్టే విజయంకృష్ణ నచరాజ్యంసుఖానిచ । కి
న్నోరాజ్యేనగోవిన్ద కింభోగైర్జీవితేనవా॥ యేషామర్థేకాష్టే తన్నో రా
జ్యం భోగాస్తుఖానిచ । త ఇమేనస్థితాయుధే ప్రాణాన్స్త్యక్వాధ
నానిచ” ఇత్యాదిప్పడియే ఇవర్కకైక్కున్టు నామ్ జీవిప్తురుజీవన
ముణ్డో? ఎన్టుబద్ధుక్కల్ పక్కల్ పణ్ణనస్నేహమ్ స్వవర్ణవిరుద్ధమాకై
యాలే నిషిద్ధమితే. (౪) “తాకసమీక్ష్యసకాస్తేయ స్సర్వాన్ బద్ధానన

(ప్రాణభూతరాయ్)-ప్రాణసమరాయ్. (శ్చైక్కు) శక్కు-గ్రన్థమ్. ఇప్పడియే
మేలుమ్ కణ్ణుకొల్క.

స్నేహమ్ - మనస్సిసుడైయ ఆర్జున్తై. కారుణ్యమ్ - దయ. అస్థానకృతజ్గల్ -
అనుచితివిషయత్తిల్ కెయ్యప్పట్టై. ధర్మాధర్మధియా - ధర్మత్తిల్ ఆధర్మవెన్దిట బుద్ధి
యినాలే.

౨౦. * ద్రాపదీపరిభవమ్ కణ్డిరుద్దతు కృష్ణాభిప్రాయత్తాలే ప్రధానదోషమ్.

స్థితాః । కృపయాపరయావిప్రోవీదన్నిదమబ్రవీత్ ” ఎన్నుమ్మడి అద్ద శైయిల్ పణ్ణినకారుణ్యముమ్ పశ్చాలమ్మనత్తిల్ కారుణ్యమ్మాలే నిషిద్ధ మితే. (౧) “కథన్నజ్ఞేయమస్తాభిః పాపాదస్తాన్నివర్తితుమ్ । కులక్షయ కృతందోషంప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన” ఎన్తుతుడక్కి. (౨) “అహోబలమహత్వా పంకర్తుంవ్యసంతావయమ్ । యద్రాజ్యసుఖలోభేన హన్తుంస్వజనము ద్యతాః” ఎన్నుమశవుమ్ స్వవర్ణధర్మమాన వధత్తిలే అధర్మబుద్ధ్యా పణ్ణినభీతియుమప్పడియేయితే.

౨౦. * ఇనై యెల్లామ్ అప్రధానమ్, ఇన్నముమ్ ప్రధానదోషమ్ వేతే ఎన్నితార్, (ద్రాపదీ ఎన్తుతుడక్కి). మున్ను ద్రాపదియై దుర్యోధనాదికల్ పరిభవిక్కిటపడియై కణ్డిరుక్కచ్చెయితే, శూతిలేతోర్, మై నినైత్తు ధర్మభీతియాలే పాటుత్తిరుద్దాలుమ్, (౩) “గోవిన్ద పుణ్ణరీ కాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్తు కృష్ణనై శరణమ్ పుకుద్దపిన్ను పరిభవిక్కిటపశవిల్, భగవదాశ్రితరైప్పిల్ పరిభవిక్కిక్కణ్డల్, శక్త నాకిల్ విలక్కవేణుమ్, అశక్తనాకిలివోడేయవ్వరుకే పోకవేణుమ్ ఎన్నుమ్ విశేషశాస్త్ర మర్యాదైయైప్పార్తాతల్, తన్నశవిల్ కృష్ణ సుక్కుణ్ణాన స్నేహపక్షపాతజ్జలై నినైత్తు, అవనై శరణమ్ పుకుద్దవల్ పరిభవప్పడ ప్పార్ త్తిరుద్దాల్, అవణముఖత్తిల్ నాళై విభిక్కుమ్మడి యెన్నైన్తాతల్ శడకెననెమ్మిరుద్దదు విలక్కవితే అడుప్పతు, అత్తైచ్చి య్యాతేమున్నుత్తైయిత్తాట్టిల్ ఒరువిశేషమటవిరుద్దానితే, ఇతువే యాయిల్ ఇవణదోషజ్జళెల్లావల్ గ్రీలుమ్ ప్రధానమాక కృష్ణన్ తిరు పుళ్ళత్తిట్టిట్టుక్కిడప్పతు, అత్తైప్పల్ (కృష్ణాభిప్రాయత్తాలే ప్రధాన

పశ్చాలమ్మనమ్ - యగత్తిల్ పణ్ణుమ్ పశుహింపై.

పక్షపాతమ్ - అవన్ కార్యత్తై త్తన్ కార్యమాకక్కొమ్మకై.

౨౧. * పాణ్డవర్ కళైయుమ్ నిరసిక్క ప్రాప్తమాయరుక్క, వై త్తతు-ద్రాపదియుడై యమగళసూత్రత్తుకాక.

దోషమ్) ఎన్గిఱతు. దోషత్తుక్కు ప్రాధాన్యమ్ - క్రార్యత్తాలేయితే, అల్లాతవైపోలన్బిక్కే (౧) “నక్షమామి” ఎన్నుప్పడియాన దోష మితే యితు.

౨౧. *. ఇద్దోషత్తికొడుమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (పాణ్డవర్ కళైయు మెన్జుతుడణ్ణి).—అన్బిక్కే, ఇద్దోషమైవర్ కుగ మొ వ్వాతో? ఆనవిన్బు ఇత్తలైయైయుమ్ నిరసిత్తుపోపికడమల్ వై త్తతెన్? ఎన్గిఱకడైయిలే అరుళిచ్చెయ్ కితారాకవుమామ్. ముఱ్ఱుట్టసగ్గతిక్కు, అర్జుననై యెన్నా తే “పాణ్డవర్ కళై” ఎన్బతు-ఇద్దోషమైవర్ కుగ మొక్కు మెన్జుతోల్ ముక్తై కాక ఎన్బు యోజిక్క-కడవతు ; అన స్తరసగ్గతిక్కు తానెతన్నడైయే శేరుమితే; పరిభవిత్తదుర్యోధనాదికలోపాతి పరిభ వమ్ కణ్ణిరుద్ద వవర్ కళుమ్ నిర సనీయరెన్గిఱతు-చశబ్దత్తాలే. (నిరసిక్క ప్రా ప్తమాయరుక్క వై త్తతు) ఎన్బతు - ఇవర్ కళే శెయ్ తకొడుమైక్కు త్తలైయఱుత్తు ప్పొకడవేడ్డె యిరుక్క, ప్రాణనోడే యిరుక్కుమ్మడి వై త్త తెన్బ పడి. (ద్రాపదియుడై య మగళసూత్రత్తుకాక) ఎన్బతు-అవ భుక్క భిమతమాన మగళసూత్రమ్ పోకామైకాక వెన్బ పడి. విరిత్త తలై కాణమాట్టాతవక్ వెఱుగ్గుత్తు కాణమాట్టానితే. ఇత్తాల్ ఆశ్రిత రైప్పరిభవితారోపాతి అతుకణ్ణిరుద్దారుమ్ నిర సనీయరావరెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళే తాగ్గళే ఆశ్రితర్ కుగ విడవొణ్ణాత తోరుబన్దముడైయరాకిల్ అవర్ కళుక్కా-కలవనాలే రక్షిక్క-ప్పశువ రెన్నుమిడముమ్ ప్రకటిత మాయ్ ము.

ఇత్తాల్ - “పాణ్డవర్ కళైయుమ్” ఇత్యాదిగ్రంథాల్.

(౧) వరాహపు.

౨౨. * అష్టననుక్కు-దూత్యసారధ్యజ్ఞో వణ్ణిత్తుమ్
ప్రపత్త్యుపదేశమ్ వణ్ణిత్తుమ్ ఇవళుక్కాక.

౨౨. * ఆనాల్, ఇప్పడి నిరసనీయనానవనుక్కు ఇట్టితొట్టిల్
శెయ్తతుమ్ పరమరహస్యతై యపదేశే త్తతు మెకశెయ్య ? ఎన్న;
అరుళిచ్చెయ్కిటార్, (అర్జుననుక్కిత్యాదియాల్). తూతుపోయిత్తు
(౧) * “పాయ్చ్చుత్తుమ్ పేళిచ్చెన్తు పేతమ్ శెయ్తు పూశల్ విశై
క్కైక్కాక ; (సారధ్యమవణ్ణిత్తు) - ఆయుధ మెడుక్కువొణ్ణాతు ఎన్దై
యూలే, (౨) * “కొల్లామాకోల్ కొలై శెయ్తు పారతప్పొరెల్లాచ్చె
నై యు మిరునిల త్తవిక్కైక్కాక ; (ప్రపత్త్యుపదేశమ్ వణ్ణిత్తు) - (౩)
“నయోత్పామి” ఎచ్చిరున్దననై, (౪) “శరిప్పేవచనంతన” ఎన్నప్పణ్ణి
యుద్దేనవృత్తనాక్కుక్కైక్కాక ; ఇవై యెల్లామ్ శెయ్తతు-శరణాగతై
యాన వివళో సజ్జల్పత్తిన్బడియే దుర్యోధనాదికలై యట్టియచ్చెయ్తు
ఇవళో కుళుల్ ముడిప్పిక్కైక్కాక వితే. ఆక అర్జుననీతిల త్తిల్ శెయ్త
దూత్యాదిత్రయము మివళుక్కాక చ్చెయ్తానెన్నిటతు. (౫) “పాణ్డవర్
కలైయుమ్” ఎన్తుతుడక్కి ఇవ్వళవుమ్ కీర్తించ్చెన్న ప్రధానదోష
క్రొర్యముపపాదిత మాయిత్తు. అక ఇప్పడి అస్థాన స్నేహాదికళుమ్,
శరణాగతైపరిభవమ్ కణ్ణిరున్ద మహాదోషముమ్ ఇవనుక్కుణ్ణాయుక్కు,
(౬) “సర్వగుహ్యతమంభూయః శ్రుణుమేపరమంవచః! ఇష్టాఽసిమేదృఢ
ఇతి తతోవత్యోమి తే హితమ్ ॥ మన్తనాభనమద్భుతో మద్యాజీ మాం
నమసురు! మామేనైష్యసినత్యస్తే ప్రతిజానే సియోఽసిమే” ఎన్తు ఇవ
సళవిలుకప్పుత్తో ౨ వరుళిచ్చెయ్కెయూలే - ఇవదోషజ్ఞలై ప్పచ్చె
యాకక్కొణ్ణు అణ్ణీకరత్తమై ప్రసిద్ధమెన్తు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతో
ట్టినతు, దోషమ్ పచ్చెయ్యామిడత్తిల్ గుణహాని పచ్చెయ్యామెన్ను

(౧) పెరియా-౨-౫-౩-౪. (౨) తిరువాయ్-౩-౨-౩. (౩) గీతై-౩.

(౪) గీతై-౧౨-౭౩.

(౫) ౨౧.

(౬) గీతై-౧౨-౭౪.

మిడమ్ * కిమ్మునర్నాయ సిన్ధమాకైయాలే. ఇవన్తనకుం గుణహాని కళావన- (౧) “తన్మాద్యధ్యస్వభారత” ఎన్తరుళిచ్చయేతపోతే (౨) “కరోష్యేవచనస్తవ” ఎన్తెట్టుద్దురుద్దు స్వకృత్యమానయద్యై ప్పణ్ణమై యమ్, కృష్ణనైశరణమ్పుకున్దనలై ప్పరిభవికవిట్టు ప్పార్త్తు కొండ్ల రున్దోమ! ఎన్తు అనుతాపలేకమ్ నెన్జలిల్లామైయమ్ తుడక్కుమానవై.

దూత్యసారధ్యజ్గళ్ పణ్ణిన్దుమ్ ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిన్దు మివ భుక్తాగ్ వాకిల్, ఇవన్ దోషశ్చై ప్పచ్చెచ్చయాక కొండ్లకరిత్తానెన్న మతుకూడా తేయెన్నిల్; అతుకుక్కుత్తయిల్లై; ఇవళ్ కాగ్యామాక

ఇవనై కుంజ్రిత్తెయెల్లామ్ శెయ్ కిఱవిడత్తిల్, ఇవన్ దోషజ్గలై ప్పార్త్తు ముకమ్ సుళియామల్ ఉకప్పడే శెయ్ కై యాలే; అన్దననై కుంజ్రిత్తు ఆచార్యకృత్యాదికలై యేటిట్టుకొంభుకిఱవళవిల్ అవన్ దోషశ్చై ప్పచ్చెచ్చ యాక కొండ్లమ్, సారథియాయ్ ప్పరై యఱకలన్దు నిన్తుమ్ శెయ్ కై ముతలానవై యున్ణాకై యాలే. (౩) “అఱియాతవర్గజ్గలై” ఇత్యాదియాలే ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకజ్గళాన వాత్సల్యాదిగుణజ్గళ్ సూచితయి; ఇన్దే “దూత్యసారధ్యజ్గళ్ పణ్ణిన్దుమ్” ఎన్ఱిఱవితాలే (౪), “అస్తాన్ వేత్త పరాన్ వేత్త వేత్తార్థం వేత్తభాషితుమ్ | యద్యదస్తద్ధితంకృష్ణ తత్త ద్వాచ్యస్సుయోధనః” ఎన్ఱిఱపడియే కార్యాకార్యజ్ఞానతాన్ పోనాల ల్లతు కార్యసిద్ధియున్ణాకాతెన్తు ఇత్తలై యె రక్షిత్తైక్కాకత్తాన్ తూతు పోనమైయమ్, ఆయుధమెడుక్కువొన్ణాతెన్దెయాలే సారధ్యతీలే ప్రవృత్తనాయ్ కొండ్ల తేర్క్కాలాలే ప్రతిపక్షశ్చై యభీయచ్చయేతమై యమ్ తోన్తుకైయాలే, ఆశ్రిత కార్యాపాదకజ్గళాన జ్ఞానశక్త్యాదికళ్

(తోడక్కుమానవై) ఎన్ఱిఱవిత్తాలే - లజ్జాభయాదికలైల్లామై గర్జపహితమ్.

(ముకమ్ సుళియామల్) జుగుప్సెయినాల్ ముఖవికారమిల్లామల్. (అస్తాన్ వేత్త) ఇత్యాదిలోకమ్ - తూతుపోమ్మెతు ధర్మపుత్రవై ప్పార్త్తు “నానజ్ఞాబోయి శొల్లమ్బడియన్” ఎన్త కృష్ణనై ప్పార్త్తు చొన్న ధర్మపుత్రవాక్యమ్.

ప్రకారనియమముమ్, అధికారినియమముమ్, ఫలనియమముమిల్లె.

కాలజ్గళిలాకా తెన్నుమతు; ప్రకారనియమమావతు - స్నానపాదప్రతా
శనాదిపూర్వకమాక చ్చెయ్యవేణుమ్, ప్రకారాంతరత్తాల్ శెయ్యవొ
ణ్ణా తెన్నుమతు; అధికారినియమమావతు - త్రైవిణ్ణికరాకవేణుమ్,
అత్రైవిణ్ణికరాకవొణ్ణా తెన్నుమతు; ఫలనియమమావతు - దృష్టాదృష్ట
ఫలజ్గళిల్ ఇన్న ఫలత్తుక్కితు సాధనమ్, అన్యఫలత్తుక్కు సాధనమన్తెన్ను
మతు. దేశకాల సాధ్యులై గుణ్యజ్గళిడియాకవరు మతిశయానతిశయ
జ్గళై యుడైతావతోష్టల్లామైయాలుమ్, తీర్థత్తిలేఅనగాహిక్కుమళివల్
శుద్ధాశుద్ధవిభాగమతి అవగాహిక్కులాయరుక్కుమాపోలే, స్వయం
పవిత్రమాన్ శుద్ధాశుద్ధవిభాగమతి తన్నోడన్వయిక్కులామ్మడి యిరు
క్కైయాలుమ్, వర్ణాద్యనురూపమాయరుప్పతోష్టల్లిక్కే స్వరూ
పానురూపమా యిరుప్పతోష్టాకైయాలుమ్, చేతనరుడైయ రుచ్యను
గుణమాన ఫలవి శేషజ్గళుక్కు సాధనమావతోష్టాకైయాలుమ్, ఇన్నియ
మజ్గళొన్తుమితుక్కిల్లెయెగిటతు. (౧)“నబాతిభేదం నకులంనలిజ్గం నగుణ
క్రియాః | నదేశకాతా నావస్థాం యోగోహ్యయమపేక్షతే || బ్రహ్మక్ష
త్రవిశశ్శూద్రాః స్త్రియశ్చాంతరజాతయః | సర్వపవప్రపద్యేర్క సర్వ

ప్రకారమావతు-ఇతిక ర్తవ్యతారూపమానక్రియావిశేషమ్-అతావతు-ఫలోపయోగి
వ్యాపారమ్. అధికారమావతు-బ్రాహ్మణ్యాది; అత్రైయడైయవన్ అధికారి. త్రైవిణ్ణికర్-
బ్రాహ్మణక్షత్రియ వైశ్యదైనిట మూస్తువర్ణజ్గళిలుజ్జానవర్కళి. అత్రైవిణ్ణికర్-శూద్రాది
కళి. దృష్టఫలమ్-వృష్ట్యాది. అదృష్టఫలమ్- స్వర్గాది. సాధ్యుమ్- ఉత్పిష్టమ్. వైగు
ణ్యమ్ - అపకర్ణమ్. జ్గళిశాన క ర్తాగుణ్యపాయజ్గళి దేశకాలోత్పిష్టాప కర్షణశాల్
అతిశయానతిశయజ్గళై యుడైతాయరుక్కుమ్, పరమచేతన నాన సిద్ధోపాయస్తుక్కు-అతి
ల్లామైయాల్ దేశకాలనిగుమమిల్లె యెట్టపడి. స్వరూపానురూపమ్ - సిద్ధోపాయవర
ణమ్, అనన్యశరణత్వ స్వరూపస్తుక్కు ఉచితమాయరుక్కుమ్. అయంయోగః - ఇద్ద
ఉపాయవరణమ్. బాతిభేదమ్ - బ్రాహ్మణ్యాది. కులమ్ , త్రాప్రిక్షేయాది. లిజ్గమ్-
అశ్రమమ్, గుణమ్ - శమదమాది. అవస్థా-బాతపుత్రత్వాద్యుపలక్షితవయో విశేషమ్.

౨౪. * విషయనియమమేయశ్శతమ్.

౨౫. * కర్తృత్తుక్కు పుణ్యక్షేత్రమ్, వసంతాదికాలమ్, శాస్త్రోక్తజ్గళాన తత్తత్ప్రకారజ్గళః త్రైవర్ణికర్ ఎన్దివైయెల్లామ్ వ్యవస్థితజ్గళాయరుక్కుమ్.

భాతారమచ్యుతమ్” ఎన్దు ప్రపత్తిక్కు దేశకాలప్రకారాధికారినియ మాభావమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్, (౧) “అప్రపత్తేః క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షానవివ్యతే సాహిసర్వత్ర సర్వేషాం సర్వకామ ఫలప్రదా” ఎన్దు ఫలనియమాభావమ్ ససత్కుమార సంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టతితే.

౨౪. * ఇవైయైల్లెయాకిల్ మల్ బుమ్ శిలనియమజ్గళ తానితుక్కు

ణ్డోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (విషయనియమమేయశ్శతమ్) ఎన్దు, అతా వతు-ఇన్న విషయత్తిలే శెయ్యవేణమ్ ఎన్ది నియమమేయితుక్కుళ్ళ త్తెన్ద పడి; ఇవైయెల్లామ్ తామే మేలే ఉపపాది త్తరుళుకితారితే.

౨౫. * ఇతు కివైయెన్దు మిల్లెయాకిల్ పిన్న్ యెతుక్కు తానివై

యెల్లాముళ్ళ తెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కర్తృత్తుక్కు న్దుతుడక్కి). కర్తృమా వతు - జ్యోతిష్టామాదికళ్, పుణ్యక్షేత్రజ్గళావన- శాస్త్రజ్గళిల్ పావన తయాఽభిహితజ్గళాన దేశజ్గళః. (వసంతాది) ఎన్దివిడత్తిల్ ఆదిశబ్ద త్తాలే-గ్రీష్మశర చుక్క కృష్ణపక్ష పూర్వాహ్లాఽపరాహ్లాదికాలజ్గళైచ్చి ల్లుకితు; (౨) వసన్తే వసన్తే జ్యోతిషా యజేత” ఇత్యాదికళాలే కాల నియమమే శొల్లప్పడానిట్టతితే. శాస్త్రోక్తజ్గళాన తత్తత్ప్రకారజ్గళావన- శౌచాచనునస్నానవ్రతజపాదిరూపేణ అవ్వవకర్తృభుక్కును గుణమాక శాస్త్రవిహితజ్గళాన అవ్వవప్రకారజ్గళః; (త్రైవర్ణికర్) ఎన్దుతు - ఉపన యనసంసాహర పూర్వకమాక వేదాధికారికళానవర్కళుక్కే వైదిక కర్తాధికారముళ్ళ తాతయాలే; ఇతు తాగృహమేధిత్వ కృష్ణకేళిత్వ వేదవేదాజ్గయుక్తత్యాదికళుక్కు ముపలక్షణమ్. (వ్యవస్థితజ్గళాయరు క్కుమ్) ఎన్దుతు - నియతజ్గళాయరుక్కుమెన్ద పడి.

౨౬. * (౧) “సపషదేశఃకాలః” ఎన్ద్రాయాలే ఇతుక్కు-దేశకాల
నియమమిల్లె.

౨౬. * ప్రపత్తిక్కివైయొస్తుమిల్లె ఎన్దు కీర్త్తప్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయై
ఉపపాద్దిక్కెయిలె ప్రవృత్తరాయ్, ప్రథమమ్ దేశకాలనియమ రాహిత్య
త్యై ఉపపాద్దిక్కెయి, (సపషఃఎన్దుతుడణ్ణి). (౧) “బద్ధవైరాచ్చ
పాపాచ్చ రాక్షసేన్ద్రాద్విభీషణః! అదేశకాలేనమ్రాప్త స్సర్వభాశబ్ద్య
తామయమ్” ఎన్దు మున్దు శ్రీజామ్బవాకమహారాజర్ పెరుమా
ళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్తపక్షుడై దూషిక్కిఱతిరువడి, (౧) “అదేశకాలే
సమ్ప్రాప్త ఇత్యయం స విభీషణః! వివతూచాత్రమేన్ద్రీయంతాం
నిబోధ యథామతిః సపషదేశః కాలశ్చభవతీహయథాతథా | పురుషా
త్పురుషమ్ప్రత్య తథాదోషగుణావపి | దారాత్త్యంరావణే దృష్ట్వా
విక్రమశ్చాతథాత్వయి! యుక్తమాగమనం తస్య సదృశంతస్యబుద్ధితః”
ఎన్దు-రావణనాలే అవమానితనాయ్ స్వనికర్షతై మున్నిట్టుక్కొణ్ణు శరణ
మెన్దువన్ద శ్రీవిభీషణాహ్వాన్, అదేశ త్రిలె అకాల త్రిలెవన్దానెన్దు దేవతీ
రుడైయ మన్రికళాలే యాతొన్దు శొల్లప్పట్టతు, ఇన్దపక్షు ట్ ల విశేషి
త్తు ఎనక్కిన్ద వివత్తై యున్దాకానిన్దతు; అవకవరుకిఱవళవియోరూతొరు
దేశ త్రిలె యాతొరుకాల త్రిలెవన్దాన్, అవకవరపు క్కన్ద ఇతువే దేశ
ముమ్, అన్ద ఇతువే కాలముమామ్ యాతొరుపడి, అప్పడిప్పట్టవివత్తై
యై నానఱిన్దవళవుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కేట్టరుళవేణమ్ ; ఎన్జనే
యెన్నిల్ ; తమఃప్రకృతియూకైయాలే పరహింసైయేయూత్తై)యాన
రావణనిఱ్ఱాట్టిల్, సత్వోత్తరరాకైయాలే పరరక్షణ మేయూత్తై)
యాయరుక్కిఱ దేవరీరై ప్రాప్యరాకబుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే రావణాన్దెట్టు
పోరాతొబ్బిన్దాల్ అవనుడైయ అకృత్యత్తుక్కు సహకారియాయ్ అన్ద
ప్రాతికూల్యత్తోడే ముడిన్దుపోకైయాకిఱదోషుడైయుమ్, ధాన్దికరాన

౨౭. * ఇవ్వరమ్ మస్త్రీరత్నత్తిల్ ప్రథమపదత్తిలేసుస్పష్టమ్.

దేవరీరుడనే కూడప్పెల్లై ధ్రాల్ తత్తులమానదేవరీర్ తిరువడికళిల్ కైక్కర్యత్తైలభిత్తు వాట్టై కైయాకిఱ నన్నెయ్యెయమ్ బుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే దేవరీర్ తిరువుళ్ళత్తిలే పుణ్ పడుమ్మడి కున్ ద్రత్తై త్తీరక్కయ్యైచ్చెయ్ తు నిట్కిఱ రావణ్ణ డారాత్త్యత్తైయుమ్, దురాత్తాక్కయ్యై అనాయా సేన అట్టక్కవల్ల దేవరాణ్ణిల్లైత్తనత్తైయుమ్ కణ్ణాల్, విశేషజ్ఞానాన వవనుక్కు ఇవ్వరపు ప్రాప్తమ్, న్యాయత్తిలే సజ్జరిక్కుమవనుడై య బుద్ధిక్కు మితు సదృశమెన్టానితే. ఆక, ఇప్పడి భావశుద్ధియైయుడై య నాన శ్రీవిభీషణాశ్వాన శరణమెన్టువన్ద దేశకాలజ్ఞలిల్ కుత్తాపార్క్క క్కడవత్తల్ల, అవన్ వన్దతువే దేశముమ్ కాలముమెన్టు, శరణాగతిధర్మజ్ఞానానతిరువడినిర్ణయైక్కయాలే, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలనియమమిల్లెయ్యెన్.

౨౮. * ఇతుతాక్ ప్రపత్త్యనుష్ఠానరూపమాన ద్వయత్తీల్ ప్రథమపదత్తిలే కాణలామ్మెత్తార్, (ఇవ్వరమ్ మెన్టుతుడక్కి), సకలోపనిష త్సారమాయ్ సర్వాధికారమాయ్ అవిలమ్బ్యైఫలప్రదమాయ్ సర్వే శ్వరనుక్కుత్తన్తాభిమతమా యిరుక్కైయాలే సర్వమన్త్రాన్తగోత్త్రప్ర తయా (౧) “ద్వయేనమస్త్రీరత్నేన” ఎన్నిపడియే మస్త్రీరత్నా ఖ్యమాయితే ద్వయమిరుప్పతు, అన్దనై భవమ్ తోన్ ద్రుకైక్కాక ద్వయ మెన్నాతే (మస్త్రీరత్నమ్) ఎన్నితార్. అతిల్ ప్రథమపదత్తిలే మత్తు ప్పర్థమాన పురుషకారోపాయ నిత్యయోగతుక్కు - ప్రయోజనమ్, ఏతే నుమొరుదేశ త్తిలే ఏతేనుమొరుకాలత్తిలే ఒరుసంసారిచేతననుక్కు భగవత్సమాశ్రయణరుచి నిల్లెన్దాల్, (౨) “చక్షులంహిమనః” (౩) “నిష్ట వానిల్లానెళ్లు” ఎన్నిపడియే శూతావళి కాన్ ద్రున్దోలే శుభ్రున్టువరుకి ఱనెళ్లు తళమాక అఱ్ఱురిత్తు క్షణభజ్జురై యాన రుచి తీరువతుక్కు

దారాత్త్యమ్ - దుష్టస్వభావమ్. ఆణ్ణిల్లైత్తనమ్ - శౌర్యమ్.

శూతావళిక్కాన్ ద్రు - శుభ్రుల్ కాన్ ద్రు. తళమాక - క్షేత్రమాక.

౨౮. * ప్రకారనియతియిల్లయెన్ను మిడమెఱ్ఱుమ్ కాణలామ్.

౨౯. * ద్రాపది స్నాతైయాయన్తే ప్రపత్తిపణ్ణిల్లు;
అద్దనకానీశర్ నడువేయితే యిన్వర్థమ్ కేట్టతు.

మున్నే, తదుత్పత్తిక్షణత్తిలే ఆశ్రయిక్కలాయరుక్కైయితే ; అక్కై యాలే ప్రపత్తియిన్నుడైయ దేశకాలనియమరాహిత్య మనదపదత్తిలే నన్దక త్తోల్లుమెనిఱార్.

౨౮. * ప్రకార నియమరాహిత్యత్తై దర్శిప్పిక్కి-ఱార్ మేల్, (ప్రకారనియతి ఎవ్వుతుడక్కి). (ఎఱ్ఱుమ్ కాణలామ్) ఎన్దతు - ఇత్తై యను ప్తిప్పార్ శ్రవిప్పార్ ఎల్లార్ పక్కలిలుమ్ కాణలామెన్దపడి.

౨౯. * అతెణ్ణేకణ్ణెన్ను; పూర్వప్రకృత విషయజ్ఞిలే దర్శిప్పిక్కి-ఱార్, (ద్రాపది ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (స్నాతైయాయన్తే ప్రపత్తి పణ్ణిల్లు) ఎన్దతు - దుశ్శాసనాకృష్టయాయ సభైయిల్ వరుకిఱ పోతు (౧) “ రజస్వలైకవస్త్రాహమ్ నతుమాంసేతుమర్హసి । గురూణాఞ్చపురఃస్థాతుం సభాయాం నాహముత్సహే” ఎన్నుప్పడి అశుద్ధి గూయిరుక్కిఱవళి స్నానమ్ పణ్ణియన్తే ప్రపత్తిపణ్ణిల్ శ్రేన్దపడి. ఇత్తాల్, ప్రపత్తిపణ్ణువార్ ప్రయతరాయప్పణ్ణవేణు మెన్నుమ్ నియతియిల్లామై కాట్టప్పట్టతు. (నీశర్ నడువేయితే ఇన్వర్థమ్ కేట్టతు) ఎన్దవిడత్తిల్ (నీశర్) ఎన్గిఱతు (౨) “ నెమన్ద కైయై నిన్దైయతార్ నీశర్” ఎన్దాత్వార్ రుళిచ్చెయిత * శౌరిచిన్దావిముఖరానహేయై. (౩) “ విష్ణుభక్తి

ద్రాపది ఆపత్కలత్తిల్ వేఱుగతియిల్లామల్ అశుద్ధైయాయరున్దే ప్రపత్త్యనుస్థానమ్ పణ్ణినాళి; అతు ప్రకారనియమాభావత్తుక్కుడాహరణమాక మాట్టాతేయెన్నిల్; ప్రపత్తిక్కు ప్రకారనియమ విధాయక శాస్త్రమిల్లామైయాలమ్, “నల్గింనగణక్రియాః” ఎన్ద ప్రకారనియమాభావబోధక శాస్త్రముణ్డాకైయాలమ్, తదనుగృహీతిమాన ఇన్వ సుస్థానమ్ ప్రకారనియమాభావత్తుక్కుడాహరణమాక క్కుక్కైయై.

30, * ఆత్మకైయాల్ శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్ణమ్ తేడవేణ్ణా;

విహీనస్తుయతిశ్చ శ్వపచాధమః”(౧) “విప్రార్దిష్టపద్మణయుతా దరవిన్ద
నాభపాదారవిన్ద విముఖాచ్ఛ్వాపచంపరిప్థమ్” ఎన్తు భగవద్విముఖురై
శ్వపచాధమరాక చ్చొల్లిల్ శ్రీతే. అతుక్కుమేలే శరణాగతైయై ప్పరిభ
విత్తుమ్ శరణాగతరానపాణవర్కళీఁటల త్తిలే తీఱుకత్తైచ్చయేతుమ్ పోరు
కైయాల్(౨)సద్వ్యశ్చణ్ణాలతాంప్రజేత్”ఎన్ఱిట కర్తచణ్ణాలత్తే కైకలన్దు
నిఱ్ఱిఁటతు.(నీశర్ నమవే) ఎన్దైయాల్-నీచన్పృష్టైయా లివనుక్కుణ్ణాన
అశుద్ధియుమ్ నీచసకాశ త్తిలేయెన్ను మిడముమ్ శోల్ బుకిఁటతు, ఇత్తాల్-
ప్రపత్తిశ్రవణమ్ పణ్ణమోతు నీచమధ్యత్తిలాకా తెన్నుమ్ నియతియి
ల్లామై కాటప్పట్టతు.

30. * ఇత్తాల్ ఫలితత్తైచ్చొల్లానిన్తుకొణ్ణ ఇవ్వర్శత్తైనిగమిక్కి-తార్,
(ఆత్మకైయా లెన్తుతుడణ్ణి). (ఆత్మకైయాల్) ఎన్తు-అనుష్ఠానదశైయిలుమ్
శ్రవణదశైయిలుమ్ అవర్కళిరువరు మిప్పడిశెయ్ కైగూలెన్తు పడి.
(శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్ణమ్ తేడవేణ్ణా)ఎన్తు-ప్రపత్తియిల్ అన్వయిక్కుమళవిల్
అశుద్ధనాయిరుక్కు-మననుక్కు శుద్ధి సమ్పాదిక్కువేణ్ణా, శుద్ధనాయిరు
క్కు-మననుక్కు అశుద్ధిసమ్పాదిక్కు వేణ్ణావెన్తుపడి. అశుద్ధితేడవేణ్ణావె
న్తు - కీఱ్ చొన్నవర్కళిరువరు మశుద్ధరాన దశైయిలే ప్రపత్తియిల
న్వయిత్తమైశొల్లుకైయాల్, అశుద్ధితానితుక్కు వేణ్ణమోవెన్తు శక్కి
యూమైక్కాక. (ఇరున్దపడియే యధికారియా మిత్తనై) ఎన్తు - ప్రప

ద్విపద్మణమావతు— “శమోదమస్తపశ్శౌచం త్వాన్తార్జ్వవవీరక్తతాః । జ్ఞాన
విజ్ఞానసన్తోషాస్సత్వాన్తిస్థే ద్విపద్మణాః” .పాణ్డవర్కళుక్కు పూర్వోక్తదోషజ్ఞుణ్ణా
యినుమ్ శరణాగతరాకైయాల్ తద్విషయాపరాధికళీ నీశరావారెన్తుపడి. కర్తాగ్రహ
యజ్ఞశైయిమ్ నీశర్ నమవేకేట్టపోతిలుమ్, తచ్చృవణత్తిల్ ప్రకారనియమ పోధకశా
స్త్రమిరుక్కైయాలుమ్, తాదృశనియమాభావబోధక శాస్త్రమిల్లామైయాలుమ్ అతు
అపద్విషయమెన్తు కల్పిక్కులామ్.

ఇరుస్తపడియేయధికారియామి త్తనె.

౩౧. * ఇవ్విడ త్రిలే వేల్ వెట్టి ప్పిల్వైర్కు-

ప్పిల్వైర్ యరుళిచ్చెయ్త వార్తైమై స్థరిప్పతు.

దనకాల తిలశుద్ధనాయాతల్ శుద్ధనాయాతల్ యాతారుపడి యిరున్నాన్, ఇరుస్తతోరుప్రకార త్రిలే ఇతుక్క-ధికారియామి త్తనె యెస్తపడి. ద్రాప దియుమ్ అర్జుననుమ్ ప్రప త్త్యనుష్ఠానతచ్చవణదత్తై కిల్ తదభిమాన శుద్ధి సమ్పాదియాతవో పాతిల శుద్ధియుమ్ సమ్పాదిత్తుక్కొణ్డమైయిల్లె యితే, ఇరుస్తపడియే అధికారికళాన వి త్తనె యితే.

౩౧. * ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆ ప్తవచనతై స్థరిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (ఇవ్విడ త్రిలే ఎన్ఱుతుడన్డి). అతావతు-వేల్ వెట్టిప్పిల్వైర్, “పెరుమాళ్ కడలై శరణమ్ పుసుకిఱవిడ త్రిల్ ప్రాజ్ఞుభాదినియ మోపేతరాయ్ శరణమ్ పురురు కైయాలే, ఇతరోపాయభిలోపాతి ప్రప త్తిక్కుమ్ శిలనియమగ్గళ్ వేడియిరుక్కిఱతో?” ఎన్ఱునమ్మిల్వైర్మై క్కేట్టు, “పెరుమాళ్ పక్కల్ కణ్ణ నియమమ్ ఇవ్వుపాయత్తుక్కుడన్వన్ది యూయిరుప్పతోన్ఱన్ఱు, ఉపాయపరిగ్రహమ్ వణ్ణినవరుడై యస్వభావత్తాలే వన్దతి త్తనై; పెరుమాళ్ తమక్కు(౧) “సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి” ఎన్ఱుపదేశితాక్ శ్రీవిభీషణాహ్వానితే, అవన్తాక్ పెరు మాళ్లై శరణమ్ పుసుకిఱవిడ త్రిల్, కడలి లేయిరుముక్కుక్కిట్టువన్దాన్ఱెన్ఱై యే; ఇత్తాల్ శొల్లిన్ద్రాయ్ న్ద-పెరుమా శిత్వాకు వంశ్యరాయ్ ఆచారప్రధానరాయరు క్కైయాలే తన్ఱుడైయనియమగ్గళ్ డే శరణమ్ పుక్కార్, ఇవక్ రాక్షసజాతీయనా కైయాలే నిన్ఱనిలైయిలే శరణమ్ పుక్కాక్, ఆకైయాలే యోగ్యనుక్కు అయోగ్యతై సమ్పాదిక్క వేడ్డా,

ఉడన్వన్ది - అపేక్షితమాక విధిప్రయుక్తమ్. స్వభావత్తాలే - ఆచారశీలతైయ కిఱస్వభావత్తాలే.

౩౨. * అధికారినియమమిన్దిక్కే యెట్టిందపడియెన్నెన్నిల్; ధర్మపుత్రాదికళుమ్, ద్రాపదియుమ్, కాకముమ్, కాళియనుమ్, శ్రీగజేంద్రా)హ్వసుమ్,

అయోగ్యసుక్కు యోగ్యతై సమ్పాదిక్కవేణ్ణా, నిష్టనిలైకళితే అధికారికళామి త్తనైయెన్నుమతు” ఎష్టరుళిచ్చయేతవారై.

౩౨. * అన సరమధికారినియమాభావతై యుపపాదిప్పతాక తజ్జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై అనువదిక్కిఱార్, (అధికారినియమమిన్దిక్కే యెట్టిందపడియెన్నెన్నిల్) ఎష్టు. అతుక్కు తరమరుళిచ్చయేకిఱార్, (ధర్మపుత్రాదికళుమెష్టుతుడగ్గి). అతావతు(౧) “ద్రాపద్యాసహితాస్స ర్వేనమశ్చ క్రుర్జనార్దనమ్,” ఎష్టు క్షత్రియరాన ధర్మపుత్రాదికళుమ్, (౨) “శబ్దచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుతః గోవిందపుణ్డరీకాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎష్టు స్త్రీయానద్రాపదియుమ్ ; (౩) “సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చ సమహర్షిభిః । బ్రీహిలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్య తమేవశరణఙ్గతః” ఎష్టు దేవరూపతై మత్తైత్తువన్దు మహాపరాధతై పృణ్ణినకాకముమ్; (౪) “సోఽహ నేదేవదేవేశ నార్చనాదాస్తుతౌనచ । సామర్థ్యవాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీదమే” ఎష్టు తిర్యగ్యోనిజనాయ ప్రతికూలనుమాన కాళియనుమ్; (౫) “పరమాపదమాపన్నో మనసాచి న్తయద్ధరిమ్ । సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః” ఎష్టు తిర్యగ్యోనిజనా

“నమశ్చక్రః” ఎష్టవిడత్తిల్ నమశ్చబ్దమ్ ప్రపత్తివాచకమాయ; ప్రపత్తిపణ్ణిసార్ కళైష్టపడి. “ద్రాపద్యాసహితాః” ఎష్టవిడత్తిల్ ద్రాపదిక్కుసాహిత్యమ్, అతావతు-అనుమర్త్యత్వమ్ తోద్ బుకిఅతు ; ప్రధానకర్తృత్వమ్ తోద్ బుక్తాకాక “శబ్దచక్ర” ఇత్యాది ప్రమాణాన్తరోపాదానమ్. “సోహంతే” ఇత్యాదిక్ కత్తిల్, “నార్చనాదా” ఇత్యాదియినాల్ ఆకిచ్చన్యముమ్, “కృపామాత్రమనోవృత్తిః” ఎష్టు, రక్షణహేతుగుణవత్తాభ్యవసాయరూపమాన విశ్వాసముమ్, “ప్రసీద” ఎష్టు, అనిష్టవిప్లవత్తి ప్రాధాన్యముమ్ శొల్లుకైయారే ప్రపత్తిశొల్లిద్ బు.

(౧) భార- (౨) భార-సభా-౬౬-౪౧. (౩) రా-సు-౩౨-౩౪.

(౪) వి-పు-౫-౭-౩౦. (౫) వి-ధ-౬౯-౪౭. (౬) రా-యు-౧౭-౧౩.

శ్రీవిభీషణాధ్యానమ్, పెరుమాళుమ్, ఇళైయ పెరుమాళుమ్తండ
క్కమానవర్కళ్ శరణమ్ పుకురుకైయాలే అధికారినియమమిల్లై.

వాయ్లనుకూలనుమాయిరుక్కిఅశ్రీగజేంద్రాధ్యానమ్;(౧)“సోఽహం
పరు పిత స్తేనదాపవచ్చావమానితః|త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చరాఘ
శరణభ్రతః” ఎన్ఱు రాక్షసజాతీయనాన శ్రీవిభీషణాధ్యానమ్; (౨)
“బాహుంభుజగభోగాభ ముపధాయాఽసూదనః | అజ్జలింప్రాజ్ఞుః
కృత్వా ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః” ఎన్ఱు సర్వశరణ్యరాన పెరుమాళుమ్;
(౩) “సభాత్తుశ్చరణాగాఢంనిపీడ్యరఘునన్దనః|సీతామువాచాతియశా
రాఘవశ్చమహావ్రతమ్” ఎన్ఱు అక్కరైయరాయ్ తుడర్ న్దడిమైశైయ్య
వన్ద ఇళైయ పెరుమాళుమ్; (తుడక్కమానవర్కళ్) ఎన్ఱైయాలే (౪)

“సోఽహన్త్వాంశరణ మపారమప్రమేయం సమ్ప్రాప్తః పరమపదంయ
తోనకిచ్చేత్ | సంసారశ్రమపరితాపతప్తచేతా నిర్వాణే పరిణతథా
మైనాభిలాషః” ఎన్ఱు ముచుకున్దనుమ్, (౫) “మూఢోఽయమల్పమతిర
ల్పవిచేష్టితోఽయం క్లిప్తం మనోఽస్యవిషయై ర్న మయిప్రసక్తిః | ఇత్థం
కృపాంకురుమయిప్రణతేఽఖిలేశ త్వాంస్తోతుమమృజభవోఽపిహిదేవ
నేశః” ఎన్ఱు క్షత్రబద్ధపుమ్; (౬) “భగవన్తంపశన్నాసా భగవన్రమ
వాపహ” ఎన్ఱు మాధవియుమ్; (౭) “తం పశిన్నశిరోగ్రీవ మాన్యేభ్యః
స్ఫురితశోణితమ్ | విహాక్యశరణంజగ్తు స్తత్పత్నోఽన్యమధుసూదనమ్”
ఎన్ఱు కాళియవత్తికళుమ్; (౮) “ప్రణామప్రవణానాథ దైత్య సైన్య

‘బాహుంభుజగ’ ఇత్యాది స్తోత్రత్, అజ్జలిశయనభక్తో కాయకప్రపత్తి, అక్కరైయర్-సంసారపాగరత్తుమ్- అక్కరైయన పరమపదత్తిలశ్చ నిత్యసూరి. ‘చరణానిపీడ్య’ ఎన్ఱుకాయకముమ్, ‘ఉవాచ’ ఎన్ఱు వాచికముమాన ప్రపత్తిశ్లోలిల్ బు.

(౧) రా-య-౧౭-౧౬. (౩) రా-అ-౩౧-౨. (౫) (౭) వి-పు-౫-౭-౪౭.

(౨) రా-య-౨౧-౧. (౪) (౬) (౮)

33. * ఫలనియమమిన్ద్రిక్యే యోభిన్దపడి యెన్నెన్నిల్; ధర్మ పుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ రాజ్యమ్, ద్రౌపదిక్కు ఫలమ్ వస్త్రమ్, కాక తుక్కుమ్ కాళియనుక్కుమ్ ఫలమ్ పాణమ్, శ్రీగజేంద్రాస్వానుక్కు ఫలమ్ కైజూర్యమ్, శ్రీవిభీషణాభ్యానుక్కు ఫలమ్ రామప్రాప్తి, పెరుమాళుక్కు

పరాజితాః! శరణంత్యామనుప్రాప్తా స్సమస్తాదేవతాగణాః" ఎన్దు ఇంద్రాది దేవతైకళుమ్; (౧) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వాసరాణాం మహాచ మూః! శరణ్యం శరణయాతా రామందశరథాత్తజమ్" ఎన్దు శ్రీ వాస రసేనైయుమ్, ముతలానవర్కళెల్లారుమ్ శరణమ్ పుకురుకై యూలే ప్రప త్తిక్కు ఇన్నారధికారికళెన్దొరునియతియిల్లె; రుచియై యూరెల్లారు మధికారికళెన్దె.

33. * అనస్తరమ్ ఫలనియమాభావ ప్రశ్నతై యనువదిక్కి తార్, (ఫలనియమమిన్ద్రిక్యే యోభిన్దపడి యెన్నెన్నిల్) ఎన్దు. అతు క్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. ఇత్తాల్-కీఠ్ అధికారి నియమాభావత్తుక్కుడలాక కాట్టప్పట్ట ధర్మపు త్రాదికళ్ తుడక్కమాన ప్రపత్తాక్కళానవర్కళ్, రాజ్యార్థమాకవుమ్, వస్త్రార్థమాకవుమ్, ప్రాణార్థమాకవుమ్, కైజూర్యార్థమాకవుమ్, రా మప్రాప్త్యర్థమాకవుమ్, సముద్రతరణార్థమాకవుమ్, రామానువృత్త్య

ముతలానవర్కళెన్దిజవిడత్తిల్ భృగుమూర్వాసాప్రభృతికళ్ వివక్షితర్.

ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ - అవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యమానఫలమ్. ఇవర్కళిల్, విషయపూర్తియిల్లా మైయాల్ పెరుమాళుక్కు ప్రపత్తిఫలమ్ కిడైక్కొల్లె. ద్రౌపదిక్కు త్తిరునామసజ్జిర్తన ఫలమ్ వస్త్రమ్ - తిరునామ సజ్జిర్తనమాకిఱ కారణాన్తర రూప ప్రతిబద్ధకమిరుక్కైయాల్ ప్రపత్తిక్కు ఫలమ్ కిడైక్కొల్లె. విభీషణాభ్యాన్ (౨) "భవద్గతం మేరాజ్యంచ" ఎన్దెయూలే అవరుక్కు ఉద్దేశ్యమరామప్రాప్తియే. (౩) "రాజ్యం

ఫలమ్ సముద్రతరణమ్, ఇతియపెరుమాళుక్కు ఫలమ్
రామానుసృత్తి.

౩౪. * విషయనియమమావతు - గుణపూర్తియుశ్శవిడమే విష
యమాకై; పూర్తియుశ్శతుమర్చావతార త్రిలే.

ధమాకవుమ్, ప్రపత్తిష్ణుకైయాలే ప్రపత్తిక్కు ఫలనియమమిల్లెయెన్ట
తాయీల్లు,

౩౪. * ఆక, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలాది నియమావేక్షెయిల్లె
యెన్ట ప్రతిజ్ఞెయై ఉపపాదితార్ కీర్త్, “విషయనియమమేయుశ్శతు”
ఎన్ట ప్రతిజ్ఞెయై ఉపపాదిక్కిజార్ మేల్, (విషయనియమమావతు) ఎన్ట
తుడజ్జ. (గుణపూర్తియుశ్శవిడమే విషయమాకై) ఎన్టతు. పరత్వాది
కల్లెన్దిలుమ్ వైత్తుక్కుండ్లు సాలభ్యాదిగుణపూర్తియుశ్శవిడమే విషయ
మాకైయెన్టపడి. అన్తగుణపూర్తితానుశ్శ తెన్గెయెన్న్, (పూర్తియుశ్శ
తుమర్చావతార త్రిలే) ఎన్తిత్తార్. (౧) “అర్చావతారవిషయేమయా
ప్యదేశితస్తథా । ఉక్తగుణానశక్యస్తే వక్తుంవరశఃకైరపి” ఎన్ట స్యత
స్వర్వజ్ఞానానతానే శొల్లప్పుక్కాలుమ్ శొల్లిత్తలెక్కట్ట వరితామ్మడి
యితే అర్చావతారగుణపూర్తి యిరుప్పతు.

౩౫. * ఇగుణపూర్తియుశ్శ అర్చావతారమే ప్రపత్తిక్కుకై త్త
విషయమెన్నుమత్తై, ప్రపన్నజనకూటస్థమైయ అనుష్ఠానతాలుమ్

ప్రార్థయమావశచ్చ” ఎన్ట తిరువడిశొన్న శు-స్వాధిప్రాయత్తాలే యాతల్, మహారాజర్
క్కు రాజసితిన్టై యుపపాదిక్కైక్కాకనాతల్, ఉపపన్నమ్.

భగవచ్చరణవరణరూపమాన ప్రత్తియై ప్రకృతమాకైయాల్, ఇశుక్కు ఎమ్మై
రమానేవిషయమ్. అవనిడత్తిల్ గుణజ్ఞీన్ పూర్తియైయుమ్ అపూర్తియైయుమ్ ప్రకా
రభేదజ్ఞిలే ఉపపాదిక్కు వేణుమెన్ట తిరువుశ్శమాయ్ అరుళిన్చెయ్ కికార్, (పరత్వాది
కల్లెన్దిలుమ్) ఇత్యాది. ప్రపత్తిదాహరణప్రకరణత్తిల్ సముద్రరాజన్ విషయమానప్రపత్తియై
యెడుత్తతు-ప్రపత్తిసామ్యత్తాలే ఎన్టతిరువుశ్శమ్. ఉద్దేశతః - సక్షిపమాక.

39. * ఆహ్వానం పలవిడబ్బిలుమ్మపిపత్రిపణ్ణియ మర్పా
పతార త్రిలే.

ప్రకాశిప్పిక్కితార్ మేల్, (ఆహ్వాంకళ్) ఎన్ఱుణ్డెన్ఱి * మయర్ నలమతిస
లమరుళి ప్పెన్ఱుకై యాలేపరత్తాన్ఱికళై యెల్లామ్ కరతలమలకమాకక్క
ణ్డెరుక్కిఱవర్ కళితే ఆహ్వాంకళ్, ఇప్పడియరుక్కిఱవర్ కళ్, ప్రాప్యత్వ
రాతిశయత్తాలే పలకాలుమ్ ప్రపత్తివణ్ణికిఱవళివేల్, పలవిడగ్గళిలు మ
ర్నావతారత్తిలేయితే ప్రపత్తివణ్ణిక్కు, ఫలాన్తరత్తిల్ క్వాచిత్క
మిత్తనైయితే, ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఆహ్వాంకళ్ళుక్కెల్లామ్ తలైవరాన
నమ్మాహ్వాం, (౧) “ఆతెనక్కు నిన్ఱాతమేశరణాక త్తన్దొఱ్ఱిన్దాయ్” (౨)
“కళుల్ కళవైయే శరణాకక్కొణ్ణ” (౩) “నమ్మెరుమానడిమేల్ కేమ
క్కిళ్ తెరురుకూర్ చ్చడకోపణ్” (౪) “ఉన్ఱడిక్కిఱమర్ నుపుకున్దేన్”;
ఎన్ఱిప్పడిపలవిడగ్గళిలుమ్ ప్రపత్తివణ్ణిక్కు అర్నావతారత్తిలేయితే
(౫) పిఱన్దవాలు ఒన్ఱిలుమితే అవతారత్తిలే శరణమ్ పుక్కతు. తిరుమ
జ్జెయాహ్వారుమ్, (౬) “వన్దన్ తిరువడియన్దెన్దేన్ నైమిశారణియత్తుళె
న్దాయ్” (౭) “విరై యార్ తిరువేగ్గడవా నాయ్ వన్దెన్దేన్” (౮)
“కావళమ్బాడిమేయక్కణ్ణనేకళై కణియే” (౯) “అఱ్ఱివణ్ణిన్ఱడియన్దె
యన్దెన్దే నణిమాఱ్ఱిల్ తిరువరగ్గ త్తమ్మానే” ఎన్ఱిప్పడి అర్నావతారత్తిలే
యితే పలవిడగ్గళిలుమ్ ప్రపత్తివణ్ణిక్కు; మన్ త్తెయాహ్వాంకళ్ళుక్కుమి
ప్పడి తత్తత్పబ్బగ్గళిలేకణ్ణుకోళ్ నతు. “ప్రపత్తివణ్ణిక్కుమ్” ఎన్ఱిఱ ఇన్ద

(సామ్యత్వరాతికయంత్రాల్) ఇత్యాది—విశ్వాసమన్వ్యాదాశ్రయ దోషంతాల్
పునః ప్రపత్తిని సిద్ధిం; విషయస్వభావకృతత్వరాతికయ ప్రయత్నమాత్ పునఃప్రపత్తి
ని సిద్ధియజ్జేవవడి. (పిల్లవారు ౭ పిల్లలు) ఇ. మ. (౧౦) “నాక జ్ఞాపితై నమ్మిరాన్
శరణేశరణో నమక్రైస్తు నాదోలుమేకశబ్దయనాయ్”, ఎవ్వరితు వివక్షితమ్.

(೧) ತಿರುಪಾಯ್-೫-೨-೧೦, (೪) ತಿರುಪಾಯ್-೬-೧೦-೧೦, (೭) ತಿ-ಮೊ-೧-೯-೧.

(೨) ತಿರುಪಾಯ್-೨-೮-೧೧, (೩) ತಿರುಪಾಯ್-೨-೧೦, (೪) ಶಿ-ಮೊ-೪-೬-೧.

(3) ತಿರುವಾಯ್-೫-೯-೧೧. (ಒ) ಶಿ-ಮು-೧-೬-೧ (ಒ) ಶಿ-ಮು-೫-೮-೧.

(౧౦) తీరుణ్ణాయ్-2/-౧౦-౧౧.

౩౬. ౧ * “పూర్ణమ్” ఎన్నెయాలే

చశబ్దత్వాలే, “పూర్తియుభృతుమ్” ఎన్ఱు కీర్తించున్నతై సముచ్చయి క్కీ-అతు.

౩౬. * ఇప్పడి ఇవ్యాఖ్యార్కళ ప్రపత్తిపణ్ణునిడగ్గళిల్ పర త్వాదిక శ్లెల్లామిరుక్కు అర్చనతారత్తిలే పణ్ణుకెక్క-డి-ఇతిక్ గుణపూర్తియితే, అన్దగుణపూర్తితనై సప్రమాణమాక వరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ మేల్, (పూర్ణమ్ ఎన్ఱుతుడగ్గి)-(పూర్ణమెన్నెయాలే) ఎన్ఱుతు-(౧) “పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే | సర్వంపూర్ణంసహామ్” ఎన్ఱు

(పూర్ణస్య) ఇత్యాది - “తదేవభుక్తా, తదేవభూతం తగుపాసితవ్యమ్, సత్యం తద్ద్యయమ్, పూర్వవాక్యమ్-శ్రీమన్నారాయణచరణాశరణంప్రపద్యే, ఇదంపూర్ణమదఃపూర్ణం పూర్ణాత్ పూర్ణముద్రిచ్యతే, పూర్ణస్యపూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే, సర్వం పూర్ణంసహామ్, ఉత్తరవాక్యమ్- శ్రీమతేనారాయణాయనమః, వేదేయంబ్రహ్మవిగుః, వేదేనానేన వేదితవ్యమ్, యవంవేద, ఇత్యుపనిషత్” ఎన్ఱు కతవల్లిఖణ్డమ్. ఇతిల్ - “ఇదంపూర్ణమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి “సహామ్” ఎన్నుమళవానవాక్యమ్ ద్వయమధ్యగతమాత్మేయాలే ద్వయోక్తౌపాయోపేయత్వాపేక్షిత సాలభ్యాదిగుణపూర్తియై చ్చొల్లుకీటతు; అతిల్ (౨) “ఉక్తాగుణానశక్యస్తే” ఎన్ఱిటపడియే పూర్ణశబ్దాసంకీర్తనసిద్ధియాలమ్, (౩) “పశ్చిప్రకాశామ్” ఎన్ఱిటసంఖ్యాప్రత్యభిజ్ఞేయాలమ్, (౩) “పూర్వస్తాదపిపూర్వస్తాత్” ఎన్ఱు ఉత్తరోత్తరాధిక్య ప్రతిపాదనత్వాలమ్ లింగసన్నిధికళాలే ఇన్ద్రప్రతి అర్చనతార విశ్రాంతై.

ఇతిల్, “యదేవేవతదముత్ర” ఎన్ఱిటవిడత్తిత్వాలే ఇదమదశ్శబ్దగ్గో అన్తర్యామి పరమాపజ్ఞతై చ్చొల్లుకీటతు. ఇదమ్ - ఇన్ద్ర అన్తర్యామిరూపమానతు, పూర్ణమ్-కల్యాణగుణజ్ఞకాలే పుష్కలమ్ ; అదః - నిత్యవిభూతియాకీట లోకాన్తరస్థమాన పర రూపమానతు, పూర్ణమ్ - గుణజ్ఞకాలే పుష్కలమ్ ; పూర్ణాత్ - పాద్మణ్య పూర్ణమాన పరమాపత్తిలే నిన్ఱుమ్ అభివ్యక్తమాన, పూర్ణమ్, పూర్వహరూపమానతు, ఉద్రిచ్యతే-ఇర జ్ఞిరణ్ణు గుణజ్ఞకాలే బహువిధత్వతై యడైకీటతు ; పూర్ణస్య - అనన్తావతార కన్దమాన

ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ పుష్కలజ్ఞః.

32. * ప్రపత్తిక్కపేక్షితజ్ఞాన సౌలభ్యాదికల్ ఇరుట్టతైయిల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిళ్ళే.

శ్రుతిశొల్లుకైయాలేయెన్టపడి. (ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ పుష్కలజ్ఞః) ఎన్టతు-
ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదకజ్ఞాన గుణజ్ఞుడొ ఆశ్రిత కార్యాపాదకజ్ఞ
శాన గుణజ్ఞుడొ వాశియట, సకలకల్యాణ గుణజ్ఞభు మివ్విషయ త్తిలే
సమ్మూర్ణ మెన్టపడి.

33. * ఆనాల్ (౧) “వాసుదేవోఽసిపూర్ణః” ఎన్టిటపరత్వత్తి
త్కాట్టిల్ ఇక్కుల్ తక్కేల్ మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (ప్రపత్తి
క్కు) ఎన్టతుడక్కి. (ప్రపత్తిక్కపేక్షితజ్ఞాన) ఎన్టతు - ఉపాయమాక
ప్పల్ మిడ త్తిల్ వేణుమవైయానవెన్టపడి. సౌలభ్యాదికళావన - కణ్ణు
ప్పల్ మిడ క్కుఱుప్పాన సౌలభ్యముమ్, మే న్నైకణ్ణకలామైక్కుఱుప్పాన
సౌశీల్యముమ్, కార్యమ్ శెయ్యుమెన్ట విశ్వసిక్కైక్కుఱుప్పాన స్వామి
త్వముమ్, కున్ద్రుక్కణ్ణు వెరువామైక్కుఱుప్పాన వాత్సల్యముమ్. (౧)
“నికరిల్ పుకళాయ్” ఇత్యాదియాలే ఇన్నాలుగుణ త్తైయమితే ఆహ్వా

క్షీరాబ్ధిశాయినుకిట పూహవిశేష ప్రాదుర్భూతమాకైయాలే పూహోత్తకపూర్ణ సం
బద్ధియన్, పూర్ణమ్ - కల్యాణగుణపూర్ణ విభవరూపత్తై, ఆదాయ - స్వపేతుత్వేన స్వీక
రిక్కుక్కణ్ణు, పూర్ణమేన-కల్యాణగుణపూర్ణమాన ఆర్చనతారమే, అవశిష్యతే-నిత్యా
శ్రయణీయతయా నిత్యసన్నిహితమాయమ్ సౌలభ్యాదిపూర్తి విశ్రాంతి భూమియా
యుమ్ పరత్వాదికళిల్ చరమమాయమ్ మిరుక్కిటతు. ఓమ్ - రక్షకత్వ ప్రాప్యత్వవిశిష్ట
మాన ఆర్చనతారత్తిలే, సర్వమ్ - ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాయమ్ ఆశ్రితకార్యా
పాదకమాయముళ్ళ వెల్లాగుణజాతముమ్, సహపూర్ణమ్-మిళితమాయ్ క్కొణ్ణు పుష్క-
లమాయిరుక్కుమ్. ఇత్తాల్, పరపూహాదికళిలుణ్ణాన కాలసన్నికర్షముమ్, అన్తర్యామి
త్వత్తిలుణ్ణాన దేశకాల సన్నికర్షముమాన సౌలభ్యమ్ ముతలాన ఆశ్రయణోపయుక్త
గుణజ్ఞభుమ్, జ్ఞానశక్త్యాది కారోష్ఠ్యయుక్త గుణజ్ఞభుమానవైయాయ్, పూర్వపతిత
పూర్వవాక్యస్థ నారాయణ పదోక్తజ్ఞభుమాన వెల్లాగుణజ్ఞభుమ్ అర్చనతార త్తిలేపుష్క-
లజ్ఞ శీఘ్రతాయ్ గ్గు.

౩౮. * పూర్తియైయుమ్ స్వాతన్త్ర్యజైయుమ్ కులైత్తుక్కొణ్ణు

రరుళిచ్చెయ్తతు. (ఇరుట్టజైయిల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిణ్ణే) ఎత్త తు-పరత్వత్తిల్ ఇగుణజ్జళేల్లాముణ్ణాయుక్కుచ్చెయ్తే పరమసామ్యాప న్నర్క్కు ముకమ్కొడుత్తిరుక్కి-అవిడమాకై యాలే, పకల్ విళక్కుప్పో లే ప్రకాశమన్ద్రీరుక్కుమ్; అర్చావతారమాన విడత్తిల్ తణ్మైక్కెల్లెనిలమాన సంసారికళుక్కు ముకమ్ కొడుత్తుక్కొణ్ణుదుక్కెయాలే, అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బాలే అత్యుజ్జ్వలమాయ్ తోన్ద్రుమ్మెత్తపడి. విష యముళ్ళ విడత్తేయితే గుణజ్జళే ప్రకాశిప్పతు, అట్లుళ్ళారుమ్ శీలాదిగుణానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కు వరువతిణ్ణేయితే; సాలభ్యమ్ మున్నాక వరుళిచ్చెయ్తతు-కణ్ణువన్ద్రుక్కెక్కుటుప్పాన సాలభ్యమే ప్రపత్తిక్కు ప్రధానాపేక్షితమెత్తు తోన్ద్రుక్కైక్కాక.

౩౮. * “ఇగుణజ్జళే ప్రకాశిప్పతిణ్ణే” ఎత్తజైయుపపాదిక్కి-తార్ (పూర్తియైయుమ్)ఎత్తుతుడణ్ణి. పూర్తియావతు - అవాత్తసమస్తకామ త్వమ్, అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-ఇవనిటతుకొణ్ణు తృప్తనాక వేణుమ్బుడి సాపేక్షనాయరుక్కై. స్వాతన్త్ర్య మావతు-స్వాధీనస్వరూపాదిమత్తన్మమ్;అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-అశ్రితాధీనస్వరూపస్థిత్యాదికత్తైయుడైయనాకై. (౧) “తదిచ్చయామహాతేజాభుజ్జైన్దై భక్తవత్సలః । స్నానంపానంతథాయాత్రాచురుతేవైజగత్పతిః । స్వతన్త్రీస్సజగన్నాథో ౨ స్వస్వతన్త్రో యథాతథా । నరవృక్షీర్నగధాతా వృశక్త ఇవచ్ఛేతే” ఎన్నక్కడవతిణ్ణే. (౨) “అర్చకపరాధీనాఖిలాత్త సిథిః” ఎత్తురుళిచ్చెయ్తారితే భట్టర్. తన్నిచ్చెయ్మొళియ ఇవన్ద్రో

సాలభ్యమ్ - కణ్ణుక్కున్ద్రోన్ద్రుక్కై. శీలమావతు - పెరియన్ శిథియవనోడు ఇడై యిట్టిచ్చేర్న్దిరుక్కై. సాశీల్యమావతు - అప్పడి శేర్న్దిరుక్కుమ్బొత్తు తన్నెన్ద్రుమ్మెరియనా కనినైయాలిరుక్కై. (ప్రధానాపేక్షితమెత్తు) చేతనన్ సర్వేశ్వరనై యాశ్రయక్కుమ్బొత్తు సాలభ్యముమ్, సర్వేశ్వరన్ చేతననై యన్తీకరిక్కుమ్బొత్తు వాత్సల్యముమ్ ప్రధానజ్జైత్తు తిరువుళ్ళమ్.

తన్నెయనాదరిక్కి-అవర్కళై త్తానాదరిత్తునిట్కి-అవిడమ్.

కులై కై కు-హేతువిల్లామైయాలే(కులైత్తుక్కొణ్ణు) ఎన్ఱికార్. (తన్నెయనాదరిక్కి-అవర్కళై త్తానాదరిత్తు నిట్కి-అవిడమ్) ఎన్ఱతు-తాని ప్పడినులభనాయవన్ఱునిన్ఱాల్, అరియవ నెళియవనాయనిఱ్ఱు-ప్పేల్ గో మెన్ఱు విరుమ్పి మేల్ విఱ్ఱుకై యన్ఱిక్కే, అవ్వెళిమెతానే హేతునాక ఉపేక్షిక్కి-అ సంసారికళై త్తా విడమాట్టాతవళవన్ఱిక్కే, అవర్కళై యొట్టియచ్చెల్లామైతోల్ ముమ్మడినిట్కి-అథలమ్ అర్చావతారమెన్ఱై. పూ

ర్తియైయుమ్ స్యాత స్త్ర్యైయైయుమ్ కులైత్తుక్కొణ్ణు నిట్కైయాలే-సాల భ్యసాశీల్యజ్ఞభుమ్, తన్నెయనాదరిక్కి-అవర్కళై త్తానాదరిత్తు నిట్కై యాలే-సామిత్యవాత్సల్యజ్ఞ మిగ్గేతోల్ గ్రానిన్ఱతితే.

అన్ఱిక్కే, (పూ ర్తియైయుమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి ఇవ్వాక్యమెల్లావల్ గ్రా లుమ్ గుణచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రధానమాన సాలభ్యతైయే ఓడవై త్తా రాకవుమామ్; అప్పేతు, ఇవ్విషయత్తినుడై యసాలభ్యాతిశయ తై దర్శి ప్పికి-తారెన్ఱు వాక్యసగ్గతియొకకొడవతు. కణ్ణుకు- విషయమామ్బడి నిత్యసన్నిధి వణ్ణుకి-అవళవన్ఱిక్కే, సర్వప్రకారపరిపూర్ణనాయ నిరఙ్కు శస్వత స్త్రీనాయురుక్కి-అ తన్నె, సాపేక్షనుమ్ పరతస్త్రీనుమాక్కి కొణ్ణు, తన్నెయనాదరిక్కి-అ సంసారికళై త్తానాదరిత్తు నిట్కై-కు మేఱ్ఱుట్రసాలభ్యమిలైయితే. (౧) “ఏవంపఞ్చప్రకారోఽహ మా

త్తనాంపతతామధః । పూర్వస్తాదపి పూర్వస్తాజ్ఞాయాం తైచ్చో త్త రోత్తరః । సాలభ్యతోజగత్స్వామీ సులభోఽహ్యుత్తరోత్తరః” ఎన్ఱు పరత్వాదికళై నిలుమ్ సాలభ్యముణ్డాయురుకు-చ్చెయ్తే, పూర్వ పూ ర్వతైక్కాట్టిల్ ఉత్తరోత్తరత్తుక్కు సాలభ్యమతిశయిత్తిరుకు-మెన్ఱు

సాలభ్యతః సులభః - పూర్వపూర్వ సాలభ్యతైక్కాట్టిలుమ్ అధిక సాలభ్యతై యుడైయవన్.

౩౯. * భూగతజలమ్యాలే అస్తర్యామిత్యమ్ ;

ఆవరణజలమ్యాలే పరత్వమ్; పాఱ్ఱడల్ పోలే వ్యూహమ్ ;

తానేయరులిచ్చయ్యై యాలే సాలభ్యత్తుక్కైల్లెనిలమ్ అర్చావతారమితే.

౩౯. * పరత్వాదికలిసజ్జయ దార్లభ్యత్తైయుమ్ అర్చావతార సాలభ్యత్తైయుమ్ దృష్టాస్తముఖేన దర్శిప్పిక్కీతార్ మేల్, (భూగతజలమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. తృసార్తనుక్కు దేశాన్తరత్తిల్ పోకవేణ్ణాతపడి నిట్కి అవిడన్దన్నిలే యుక్తాయరుక్కచ్చయ్యైతేయుమ్, కొట్టమ్ కున్దాలియు బొండ్లు కల్లినాలల్లతు కుడిక్కీగ్గిజ్జై యాతభూగతజలమ్యాలే యాయిల్ బు, కణ్ణుపల్ బు వేణుమెన్ద్రాశై స్పట్టవనుక్కు హృదయత్తిలే యరుక్కచ్చయ్యైతేయుమ్, (౧) “కట్ కిలీ” ఎన్గిటపడియే కణ్ణుక్కువిషయమన్ది క్కే, అష్టాశ్చయోగరూపయత్నత్తాలే కాణవేణ్ణుమ్మడియాస అస్తర్యా మిత్యమ్. అవనుక్కు, అణ్ణత్తుక్కుప్పఱమ్మే పెరుకిక్కిడక్కిఱ ఆవరణ జలమ్యాలేయాయిల్ బు, ఇవనుక్కుమ్, (౨) “అప్పాల్ ముతలాయ్ నిన్దవళప్పరియవారముతు” ఎన్గిటపడియే లీలావిభూతిక్కప్పాట్టుట్టిరు క్కిఱ పరత్వమ్, అప్పడి అతివిప్రకృష్టమన్దియే అణ్ణాన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చయ్యైతేయుమ్, అవనుక్కు దుష్పాపమాన పాఱ్ఱడల్ పోలేయాయిల్ బు, ఇవనుక్కుమ్, (౩) “పాలాత్తిసిడిడక్కుమ్ ప్పణ్డై యామ్ కేట్టేయుమ్” ఎన్గిటపడియే కేట్టిరుక్కుమిత్తనైయల్లతు శెన్దు కాణవరితామ్మడియిరుక్కిఱ వ్యూహమ్. ప్రత్యాసన్నమాయమ్ తా త్కాలికర్ కుఱుపజీవ్యమాయ్ పాశ్చాత్యనాసవనుక్కు దుర్లభమాన పెరుక్కాటుపోలేయాయిల్ బు, (౪) “మత్తీత్తుల్ వాయ్” ఎన్గిటపడియే

అవనుక్కు - తృసార్తనుక్కు. తాత్కాలికర్ కుఱు - ప్రవాహకాలత్రివిశ్వవర్ కకుక్కు. ఉపజీవ్యమాయ్ - ఉపయోగయోగ్యమాయ్.

(౧) తిరువాయ్-౨-౨-౩.

(౩) పె.తి.అ-౩౪.

(౨) తి.నె-౧౪.

(౪) తిరువాయ్-౬-౯౫.

పెరుక్కాటుపోలే విభవజ్ఞః ;

అతిలేతేజ్ఞన మడుక్కళ్ పోలే అర్చావతారమ్.

౪౦. * ఇతుతా శాస్త్రుజ్ఞశాల్ తిరు త్తవణ్ణా తే

భూమియిలేయవతరిత్తు సజ్జరిత్తుమ్, తత్కాలవ ర్తికళుక్కాశ్రయ
ణీయమాయ్ పిఱ్కల త్రిలుళనానవివనుక్కుక్కిట్టాతపడియానవిభవమ్
మున్నుళొన్నవై పోలన్తిక్కే అవనుక్కు విడాయ్ కెడప్పురుకలామ్మడి
పెరుక్కాల్ పోలే తేజ్ఞనమడుక్కళ్ పోలే యాయిల్లు, ఇవనుక్కుమ్
దేశకాలకరణ విప్రకృష్టమన్తిక్కే కోయిల్ కళిలుమ్ గృహజ్ఞళిలుమ్
ఎట్టుమొక్క ఎల్లార్ కుమ్ కణ్ణుక్కిలక్కామ్మడినిఱ్ఱిఱ(౧) * పిన్నా
నార్ వణ్ణుమ్ శోతియాన అర్చావతారమ్, (౨) “భామనికేతనేష్వ
పికుటీకుష్టేషు” ఎన్ఱిఱపడియే పలవిడజ్ఞళిలుమ్ సన్నిధిపణ్ణి సెఱుగమ్మడి
యై ని నై త్తి తే (మడుక్కళ్ పోలే) ఎన్ఱు బహువచనత్తాలే యరుళిచ్చె
య్ తతు. అవతార గుణజ్ఞళెల్లా మర్చావతార స్థలజ్ఞళిలే పరిపూర్ణమా
యిరుక్కెయాలమ్, అవతార విగ్రహజ్ఞళై అర్చారూపేణ పలవిడజ్ఞళి
లుమ్ పరిగ్రహిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కెయాలమ్, (అతిలేతేజ్ఞనమడుక్కళ్
పోలే) ఎన్ఱిఱతు.

౪౦. * ఇప్పడి ఆశ్రయణరుచి పిఱ్ఱార్ కు ఆశ్రయణీయత్వే
సులభమాయిరుక్కు మళవేయన్ఱు, రుచిజనకత్వాదికళు మివ్వరాచన
తారత్తుక్కుణ్ణెన్ఱు ఇతిఱవై భవత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఇతుతాన్)
ఎన్ఱుతుడజ్ఞి. ప్రకృతమాన సౌలభ్యాది గుణయోగత్తై యుట్కొణ్ణు
“ఇతుతాన్” ఎన్ఱు పరామర్శిక్కిఱార్, శాస్త్రుజ్ఞశాల్ తిరు త్తవణ్ణా
మైయావతు - హితానుశాసనమ్ పణ్ణుకిఱ శ్రుతి స్మృత్యాది శాస్త్రుజ్ఞశా
ననై, అరుచిపిఱక్కుమ్మడి ఇతర విషయజ్ఞళినుడైయ దోషాధిక్యత్తై
యుమ్, రుచిపిఱక్కుమ్మడి భగవద్విషయ త్తినుడైయ గుణాధిక్యత్తైయు
ముపదేశితాలుమ్, అవల్లాలే ఇతరవిషయజ్ఞళై విట్టు ఇవిషయత్తై

కిట్టాత-దుల్లభమాన.

విషయా న్తరగ్ధళిలేమణి విముఖరాయ్ పోరుమ్ చేతనర్ కుమ్మై ముఖ్యత్తైమాన్ శ్రీ రుచియై విళైక్కక్కడవతాయ్, రుచిపిటన్దాల్ ఉపాయమాయ్,

ప్పల్ ముమ్మడిపణ్ణపో కామై. దుర్వాసనాబలమ్ ఉపదేశ శైనిరర్థకమాక్కి విషమితే; (౧) “జన్తాన్తరసహస్రేషు యాబుద్ధిర్భావితాన్యణామ్ | తామేవలభతేజన్తు రుపదేశో నిరర్థకః” ఎన్నక్కడవతితే. విషయాన్తరగ్ధళిలే మణివిముఖరాయ్ పోరుకైయావతు- (౨) “శిలమ్మడియురు విల్ కరు నెడుజ్జణ్ణార్ తిట త్రనాయటత్తైయేమటన్దు పులన్ పడిన్దుణ్ణమ్ పోకమేపెరుక్కి” ఎన్దుమ్, (౩) “శురికుళిన్ మడన్దైయర్ తిటత్తుక్కాత లేమికుత్తు క్కణ్ణవాతిరిన్” ఎన్దుమ్, (౪) “మాతరార్ కయత్తుణ్ణన్నమ్ వలై యుళే పట్టయిన్దువేన్” ఎన్దుమ్ శొల్లుఁగిటపడియే ఇతరవిషయజ్గళిలే అత్యభినివిష్టరాయ్, (౫) “*యాతానుమ్ పల్ శ్రీ సీజుమ్ విరతశైయేటిట్టుక్కొణ్ణు, భగవద్విషయ త్రిల్ ముకమ్ వైక్క విళైయాతే వర్తి కై. ఇప్పడిపోరుమ్ చేతనర్ కుమ్మై ముఖ్యత్తైమాన్ శ్రీ రుచియై విళై కైయావతు - (౬) “పోతరేయెన్దుశొల్లి పున్దియిఱ్వుకున్దు తన్బాలా తరమ్ పెరుకవై త్తవత్తక” ఎన్గిటపడియే స్వసాన్దర్యాదికళాలే చిత్తా పహారమ్ పణ్ణి, తన్నైక్కాణవేన్దో మెట్టిరుక్కు మిరుప్పైక్కులెత్తు, క్కణ్ణణ్ మాటవైక్క మాట్టాతపడి పణ్ణకై. రుచిపిటన్దాలుపాయమా కైయావతు-ఇప్పడి త్తవైలక్షణ్యదర్శనత్తాలే “తన్నై నిత్యానుభవమ్

దుర్వాసనా - శాస్త్రజన్యజ్ఞాన విపరీతజ్ఞాన జనక సంస్కారమ్. అతిసుద్దేయ బలమావతు - శాస్త్రార్థానుసానత్వము ప్రతిబద్ధకమాకై. ఉపదేశః - శాస్త్రీ - నిరర్థకః-అనుసానరూప ప్రయోజనహూన్యమ్. చతుర్ముఖత్వాది సంస్థానవిశేష భగవదత్యంతాభిమతత్వాది సారాప్యమ్ పరవిగ్రహత్తుక్కు మర్పావిగ్రహత్తుక్కు ముజ్జాకైయాల్ అత్తై త్తిరుపుళ్ళమ్ పల్ శ్రీ యరులిచ్చెయ్ కితార్ (తన్నై నిత్యానుభవమిత్యాది).

ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణినాల్ భోగ్యముమాయరుక్కుమ్.

పణ్ణిప్పెటవేణుమ్” ఎన్ను మరుచిపిటన్ద వన స్తరమ్, (౧) “ఆతెనక్కునిన్యా తమేశరణాక తన్దొట్టినాయ్” ఎన్నిటపడియే సంసారనివృత్తి పూర్వితై యాన స్వప్రాప్తిక్కు త్తానే సాధనమాకై. ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణి నాల్ భోగ్యముమాయరుక్కుయావతు- తన్నై ఉపాయమాక పరి గ్రహితాల్ ఉపేయసిద్ధిక్కురుదేశవిశేష త్తిలె పోమళవుమ్ పార్ త్తిరుక్కు వేణాతే, (౨) “అణియరణ్ణనెన్నముతనై క్కుణ్ణకణ్ణళ్ మల్ శ్రొన్దివై క్కాణావే” ఎన్దుమ్, (౩) “ఎనక్కు త్తేనే పాలే కన్నలే యముతే తిరు మాలిరుణ్ణోలైక్కు-నే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకీటపడియే నిరతిశయభోగ్యమా యరుక్కుయాలే, తానే ఉపేయముమాయరుక్కు.

ఆక, ప్రపత్తిక్కు గుణపూర్తియశ్శవిడమే విషయమాక వేణు మెన్దుమ్, అతుతానుశ్శతు అర్చనతార త్తిలే యెన్దుమ్, అత్తైప్పల్ ని ఆహ్వాంకశెల్లారుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిల్ బుమివ్విషయత్తిలే యెన్దుమ్, ఇవ్వి షయత్తిలే యెల్లాగుణగ్రంథమ్ పుష్కలమెన్దుమ్, విశేషిత్తు ప్రపత్తిక్కు పేక్షితగుణగ్రంథో విశదమాక ప్రకాశిప్పత్తిగ్గెయెన్దుమ్, ఇతుతా తన్ను డైయ నైర పేత్త్యాదికలై యధ్యయమాటి, తన్నై యనాదరిప్పారె యా దరిత్తుక్కుణ్ణ నిట్కిటస్థలమెన్దుమ్, పరత్వాదికళోరారు ప్రకారత్తాలే దుర్లభమ్ ఇతుస్వప్రకార సులభమెన్దుమ్, ఇవ్వళవే యన్దు, ఇవ్విష యమ్ రుచిజనకముమాయ్ ఉపాయోపేయముమా యరుక్కుమెన్దుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

(సంసారనివృత్తి) ఇత్యాది- రుచిజనక సాక్షాత్కారమ్ సుఖరూపమాకైయాలే ఫలమ్ ప్రాప్తమానాబుమ్, సంసారనివృత్తి పూర్వకభగవత్ప్రార్థితే పరమప్రాప్యమాకైయా ల్ అతుక్కు అర్చవిగ్రహమే సాధనమాకీటతెన్దు కరున్దు. భగవద్వివ్యాత్త స్వరూపమే ఉపాయమానాబుమ్ కేవలమతైయనుసద్ధిక్కు శక్యమల్లా మైయాలే విగ్రహ విశిష్ట స్వరూ పమే ఆశ్రయణీయమాకైయాలే విగ్రహాత్తుక్కు సాధనత్వముణ్డెన్ను మభిప్రాయత్తాలే యుత్తశిచ్చయికితార్ (తానే సాధనమాకై) ఎన్దు.

౪౧. * ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికళ్ మూవర్.

౪౨. * అజ్ఞుడు, జ్ఞానాధికరుడు,

ఇతాల్, ఉపాయోపేయజ్యురంజుమతానేయాన్, స్వేతరవిషయ
విరక్తిపూర్వకమాక స్వవిషయరుచియై జనిష్ఠికుమతాయ్, సర్వగుల
భమాయ్, తన్ పడికట్టై అభ్యయమాటికొమ్మ తన్నై అనాచరిప్పానైయు
మాచరికుమతాయ్, ప్రపత్త్య పేక్షిత గుణోజ్జ్వలమాయ్, సమస్త
గుణ సమూర్ణమాయ్, ప్రపన్నజనకూటస్థకు ఉపాయవరణవిష
యమాయరుద్దళ్ళ అర్చావతారమే ప్రపత్తికు నియతవిషయమేపిస్త
తాయ్.

(౧) “ప్రపత్తిక్కు దేశనియమముమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, ఇన్వళ
 వుమ్ ఉపాయ వరణాత్తికై యాన ప్రపత్తియినుడైయ దేశకాలాది
 నియమాభావముమ్ విషయనియమముమ్ దర్శిప్పిక్కు ప్పట్టెను.

రగ * ఇప్పటి విషయ విశేషమై దర్శింపిత్తవన సరమ్, “భగవచ్చాస్త్రాదిసిద్ధమానఅధికారివిశేషజ్ఞతైయుమ్ ప్రకాశిప్పిక్క-వేణుమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పల్ శ్రీ, అధికారివిశేషమైయరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణుమధికారికళ్ మూవర్) ఎన్ఱు. అతావతు - సాలభ్యాదిగుణ పూర్తియాలే ప్రపత్తిక్కు నియతవిషయమాన ఇవ్వరాచ్చతార్ త్తిలే ప్రపత్తిపణ్ణుమధికారికళ్ ప్రపదనమేతు భేదత్తాలే మూన్ఱువక్తై ప్పటి రుప్పర్కళెన్ఱై.

౪౨.* అవకళారెన్నమాకాజ్ఞయిలే యరుభిచ్చెయ్కిటార్,

(అజ్ఞరుమ్) ఎన్ఱుతుడన్జి. అజ్ఞరాకితార్ - భగవల్లాభతుక్కుఱుప్పాక
సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకైక్కోడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్కళి. అజ్ఞానమ్
అత్తక్కిక్కుఱుముపలక్షణమ్, (౨) 'ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగతుక్కుఱు మజ్జా

క్రిస్ట్ ఆధికారి నియమమిల్లె యొక్కోడు విలోధియామైక్కొక (ప్రపదనహేతు
భేదస్తాలో) ఎవ్వరుభిచ్చయేకితార్,

భక్తిపరవశరుమ్.

౪౩. * అజ్ఞానత్వాలే ప్రపన్నర్ అస్తదాదికళో,
జ్ఞానాధిక్యత్వాలే ప్రపన్నర్ పూర్వాచార్యరకళో,

నాశక్తికళస్తు" ఎస్తు మేలే ఇవర్ తామే యరుళిచ్చెయ్ కితార్. జ్ఞానాధికరాకితార్-జ్ఞానశక్తికళుణ్డాయరుకు-చ్చెయ్ తేయుమ్, భగవదత్యస్తపరతస్త్రిమాన స్వరూపయాథాత్మ్య దర్శనత్వాలే, "ఉపాయా న్తరజ్ఞళో స్వరూపవిరుద్ధమ్" ఎస్తు పరిత్యజ్జిక్నే క్కీడాన జ్ఞానపూరియెయ్యైయవర్ కళో. భక్తిపరవశరాకితార్-ఒన్టెయమడైవుపడ అనుష్ఠిక్కుక్షమరల్లాతపడి భగవత్ప్రేమాతిశయత్వాలే శిథిలకరణరాయరుక్కుమవర్ కళో.

౪౩. * ఇప్పడి ఇవ్వజ్ఞానాదికళడియాక ప్రపత్తిపణ్ణినవర్ కళో ఇన్నా రెన్నుమిడమ్ కాణలామిడముణ్ణోవెన్నుమాకాజ్జైయిలే అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అజ్ఞానత్వాలే) ఎస్తుతుడజ్జి. అజ్ఞానత్వాలే ప్రపన్నర్ ఎస్తుతు - ఇతరోపాయానుస్థాన త్రిలిఖ్కై క్కీడాన జ్ఞానాదికళో ముతలిలే యిల్లామైయాలే, అనన్యగతికళాయ్ కొండ్లు భగవద్విషయత్తిల్ భరన్యాసమ్ పణ్ణినవర్ కళెన్టపడి. (అస్తదాదికళో) ఎస్తు-స్వనైచ్చానుసన్ధానత్వాలే మన్దాధికారికళోడే తమ్మెయుమ్ కూట్టి యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

(జ్ఞానాధిక్యత్వాలే ప్రపన్నర్) ఎస్తుతు-ఉపాయా న్తరజ్ఞళో స్వరూపనాశకమెస్తు నడుజ్జుప్పడియాన స్వరూపయాథాత్మ్య దర్శనత్వాలేవస్త

అత్యస్త పరతస్త్రిమాన - అదృష్టద్రావరకసాధన ప్రపుత్యనర్తమాన. ఇత్తాలే-తై ఙ్గుర్యప్రపుత్య నర్తత్వమ్ వ్యుదత్తమ్. ఒన్టెయుమ్ - అక్లాణ్ణికళిలాన్టెయుమ్.

(ముతలిలే యిల్లామైయాలే)- సాణ్ణవేదాధ్యయనమ్, సర్వశాఖాప్రత్యయన్యా యాది పరామర్శమ్ ముతలన స్వకారణజ్ఞోదుకూడ ఇల్లామైయాలే యెన్టపడి. అనన్యగతికళాయ్-ఉపాయా న్తరశూన్యరాయ్. (స్వనైచ్చానుసన్ధానత్వాలే)- సకల వేదపారాధ నిష్కర్షక స్వవచనబాహుళ్యజ్ఞా లుమ్, కీర్తించున్న స్వప్రవృత్తాన్తలుమ్, ఇవరుడైయజ్ఞానాధిక్యమ్ ప్రామాణికమెస్తు కరుత్తు.

భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్ ఆహ్వాకళే.

రర. * ఇప్పడి శొల్లుకిఱుతుమ్ ఉల్లొప్పైప్పల్లొ.

జ్ఞానపూరితాలే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు, స్వరూపాను రూపమాక భగవతీన్యస్తభరరానవర్కళెన్దపడి. పూర్వాచార్యర్ కళాకిఱార్ - నాథయామునయతివరాదికళే.

(భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్) ఎన్దతు-భగవత్ప్రేమ పాష్కల్యతాలే, (౧) “కాలాఱుమ్ నెజ్జుఱ్ఱియమ్ కణ్ శుఱులుమ్” ఎన్దమ్ (౨) “ఇట్టకాల్పిత్తై” ఎన్దమ్ శొల్లుకిఱుపడియే శిథిలకరణరాయరు క్కెయూలే, సాధనానుష్ఠానత్తుక్కు ఆళన్దిక్కే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు, అవన్బక్కులిలే భరసమర్పణమ్ పణ్ణినవర్కళెన్దపడి. భక్తిపరవశర్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిప్పొకాతెన్నుమిడమ్. (౩) “ఉన్నైక్కాణు మవావిల్ ఏత్తొన్దనానెఱ్ఱుల్లై న్దేనుమల్లై” ఎన్దమ్, (౪) “ఎన్కొళ్వన్” ఎన్దిఱిపాట్టిలు మాహ్వార్ సుస్పృష్టమాక వరుళిచ్చెయ్తొరితే.

రర * ఇప్పడి అజ్ఞానాదికళిలోరొట్టే ఇవర్కళుక్కు ప్రపదన హేతువాక చొల్లుకైక్కు మూలమిన్న తెన్దిఱార్, (ఇప్పడి) ఎన్దతు డగ్గి. అతావతు-అజ్ఞానాశక్తికళుమ్ స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానముమ్ భగవద్భక్తియుమాకీఱ ఇవైమూర్తిలుమ్. నూవర్కు-మన్వయముణ్ణా

(నాథయామునయతివరాదికళే) ఇత్తొది - నాథాదికళుక్కు భక్త్యనుష్ఠాన యోగ్యజ్ఞానాదికళుడైన్ద సర్వసమృతమ్. అవతారరహస్య జ్ఞానాజ్ఞకళక్తి ప్రారంభనివర్తకమెన్నుతుమ్ సర్వసంపతమ్, అవర్కళే భక్త్యతిశయతైలే శిథిలకరణరాయప్రపత్తిపణ్ణినార్కళెన్దతిలే ప్రమాణమిల్లై, ముఖ్యకల్పమానభక్త్యనుష్ఠానత్తుక్కుయోగ్యతైయిరుక్కు అనుకల్పమానే ప్రపత్త్యనుష్ఠానమనుచితమ్. అక్కయల్ అవర్కళే జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నరెట్టే కొళ్ళవేణుమ్. “విలమ్పొత్తమతయా ప్రపన్నర్” ఎన్దమత మసజ్జతమెన్దభావమ్. భరన్యాస స్వస్తభరభర సమర్పణశబ్దకళే ఉపాయవరణాన్తక ప్రపత్తి వాచకజ్ఞతైన్ద తిరువుళ్ళమాయ మూన్దిడత్తిలుమ్ మూన్దుకళన్దై ప్రయోగిత్తార్.

(౧) పె-తి-౨-౩౪.

(౩) తిరువాయ్-౧-౨-౨.

(౨) తిరువాయ్-౨-౨-౪.

(౪) తిరువాయ్-౧-౧-౪.

యిరుక్కచ్చెయ్తే, ఓరొట్టే ఇవర్ కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు
 కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరొట్టే ఇవ్వధికారికళ్ పక్కల్ ఉత్తై త్తిరుక్కేయాలే
 యెన్దై. ఇత్రాల్-ముప్పట్టవర్ కళ్ పక్కల్ జ్ఞానభక్తి కళిరణ్ణుమ్ కుత్తైదు
 అజ్ఞానమే విజ్ఞేయిరుక్కుమ్ ; నడువిలవర్ కళ్ పక్కల్ అజ్ఞానమల్ప
 మాయ్ భక్తియుమళవుపట్టు జ్ఞానమే విజ్ఞేయిరుక్కుమ్ ; పిల్వట్టవర్
 కళ్ పక్కల్ అజ్ఞానమత్యల్పమాయ్ స్వరూపజ్ఞానముమ్ కుత్తైవల్ శ్రీరు
 క్కచ్చెయ్తే ప్రేమమే కరై పురణ్డిరుక్కుమ్; ఆకై యాల్, ఎల్లామ్ ఎల్లార్
 పక్కలిలుముణ్డేచూకిలుమ్, అల్పజ్ఞానవై కిడక్కచ్చెయ్తే అధికమాన
 తువే యవ్వవర్ కుక్కు ప్రపదనహేతువా మెన్దైతాయ్ ము.

ఇన్దయోజనైక్కొరుకుత్తైయున్దై; “* మయర్ నఱమతి నలమ్మై
 శ్రీ వాక్వార్ కళుక్కుమ్, అజ్ఞానమ్ శిఱితుకిడక్కిఱతున్దైన్దు కొళ్ళవేన్దై
 వరున్దై యాలే. ఆనాల్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; (ఊల్ ౧ త్తైప్పల్ ౨) ఎగ్గిఱవిన్దై
 అనుసన్ధాన పరమాక్కి యోజిక్కుమళవిల్ ఇవ్విరోధమిల్లై; అప్పొత్తు
 (ఇప్పడి) ఇత్యాదిక్కు - అజ్ఞానాశక్తి కళుమ్ స్వరూపయాధాత్మ్యజ్ఞాన
 ముమ్ భగవద్భక్తియుమాకిఱ విమ్మొన్దినుడై యవు మనుసన్ధానముమ్,
 మూవర్ కుమ్మేణేను మొరుపడియున్దైయిరుక్కచ్చెయ్తే, ఓరొట్టే ఇవర్
 కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరొట్టై లే ఇవ్వ
 ధికారికళుక్కుఊల్ ౨ మూకై యాలే ఎన్దుపారుళాకక్కడవతు; అతావతు-
 అనన్యగతికళాయ్ ప్రపన్నరాకైక్కుడలాన అజ్ఞానాదిత్రయానుసన్ధాన
 ముమ్ మూవర్ కుమ్ మున్దానాలుమ్, మూన్దిలుమ్ వైత్తుక్కొన్దు ప్రచుర

స్వరూపయాధాత్మ్యదర్శనమిరున్దైపోతిలుమ్ అజ్ఞానసంస్కార మనువర్తికై
 యార్ (అజ్ఞానమల్పమాయ్) ఎన్దతు. తీవ్రముముత్తుత్వ మిరున్దైపోతిలుమ్ కరణైశ్చెల్వ
 మ్పిఱిపా మైయాల్ (భక్తియుమళవుపట్టు) ఎన్దతు. మూన్దిట్టిలుమ్ (అనన్యగతికళా
 య్కొన్దై) ఎన్దతు - ఆకిచ్చన్యమ్ అనుగతాధికార మెన్దు తోల్ ముక్కైక్కాక.

౪౫. ఇమ్మాన్యుమ్ మూన్యుత త్వత్వైయుమ్ పల్ శీవరుమ్.

మానతే తద్దాముక్కు అనన్యగతికళాయ్ ప్రప త్రియి త్త్వికైక్కు-హేతు
వాక వనుసన్నితైక్కుయాలే యెన్దపడి. ఇతిల్ ప్రథమాధికారి
కళుక్కు అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ స్వరసమ్; నడువిత్సాన్న వర్కళుక్కుమ్
పామాణికరాకైయాలే అజ్ఞాన త్రినుజైయ సవాసననివృత్తి కూడా
మైయాల్ అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ కూడుమ్; పిల్పట్టవర్కళో * మయర్
వజమతినలమ్ పెల్లవర్కళాకైయాలే అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ నైచ్యనిబ
ధనమామి త్తనై.

౪౫. ఇవ్వజ్ఞానాదిత్రయత్తుక్కుమ్ కారణమిన్న జెన్నితార్, (ఇమ్మా
న్యుమ్) ఎన్దుతుడక్క. (మూన్యుత త్వత్వైయుమ్ పల్ శీవరుమ్) ఎన్దుతు-సాధ
నానుస్థాన త్రిల్ అజ్ఞానాశక్తికళుక్కుమూలమ్, క ర్తనిబధనమాన వచి
త్వమ్మస్థమాకైయాలే, అజ్ఞాన మచి త్త త్వత్వై ప్పల్ శీవరుమ్; ఇతర
సాధనక్కళ్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్దు పరిత్యజ్జైక్కుడ్డలాన జ్ఞానపూర్తి
కగడి, మధ్యమపద త్రిల్ శొల్లుకిఱ ఆత్మస్వరూపయాథాత్మ్యవర్కన
మాకైయాలే, జ్ఞానాధిక్యమాత్తత త్వత్వైప్పల్ శీవరుమ్; బన్దయుమజ్జై
వుపడ వనుస్మిక్కుమాట్టాతపడికరణజై ధిల్యత్తైప్పణ్ణమ్ భక్తివివృద్ధిక్కు
కార్కరణమ్ (౧) “కాతల్కడల్ పురైయవిళైవిత్తకార మర్ మేని” ఎన్నుమ్
భగవద్విగ్రహవైలక్షణ్యమాకైయాలే భక్తిపారవశ్యమ్ భగవత్త
త్వత్వైప్పల్ శీవరుమెన్దుపడి.

౪౬. అధికారిత్రయత్తుక్కు మజ్ఞానాదిత్రయ త్రిలు మశ్వయము
ణాయరుక్కు ఓరొన్దే ప్రపదనహేతువాక చొల్లుకిఱతు- (ఊల్ శ్ తైప్ప
ల్ శ్) ఎన్దితే శొల్లిల్ల, ఇప్పడి ఏకాధికారిపక్కలిలే ఇమ్మాన్యుమ్మజ్జెన్ను

ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు యాథాత్మ్యమావతు - అప్పప్పర్వరకసాధకప్రవృత్తి
సర్వమాయరుక్కై.

౪౬. (౧) “ఎన్నాళ్ళెయ్ కేన్” ఎన్నిటికైనా త్రిలిమ్మాన్టముణ్ణు.

౪౭. అజ్గొన్తెప్పల్ శీయిరుక్కుమ్.

౪౮. ముఖ్యమతు వే.

మిడమ్ కాణలా మిడముణ్ణో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఎన్నాళ్ళ) ఎన్ఱు తుడగ్గి. అతావతు-ఎమ్మెరుమాన్ తమ్ముడెయ వా ర్తికణ్డిరజ్జక్కాణామై యాలే, తన్నె పెఱుమిడ త్రిల్ శిలసాధనానుస్థానమ్ పణ్ణవేణు మెట్టిరు న్దానాకొణ్ణు, ఉపాయాన్తరానుస్థానత్తుక్కు యోగ్యతైయిల్లాతపడి అజ్జనాననాన్ ఎన్ శెయ్ కేన్? జ్ఞానమతన్దోమేయెన్నిల్, సీతన్దజ్ఞానతాలే స్వరూపపారతన్త్ర్యతైయణ్ణు సాధనానుస్థాన మప్రాప్తమెట్టిరు క్కిఱునాన్ ఎన్ శెయ్ కేన్? స్వరూపత్తుక్కు చేర్రాతాకిలుమ్ ఉన్నె పెఱు అలామాకిల్ అతుతన్నెయ సుష్టిక్కలాయీల్ శీజే, జ్ఞానమాత్రతైత్తన్దా యాకిల్; భక్తిరూపపన్నజ్ఞానతైత్తరుకై యాలేబన్దెయమడైవుపడ వను స్థిక్కతుమనల్లాతపడి భక్తిపరవశనాన నాన్ ఎన్ శెయ్ కేనెన్ఱు ఇమ్మాన్ఱు మాథ్వార్క్కు వివక్షితమాకై యాలే, అవిడ్ త్రిలేయిమ్మాన్ఱుముణ్ణెన్; అకైయా అవిడ్ త్రిలే కాణలామెన్ఱుకరున్ఱు.

౪౭. ఆనా లిమ్మాన్ఱు మవిడ్ త్రిల్ ప్రపత్తికారణమాకిఱతో వెన్న, (అజ్గొన్తెప్పల్ శీయిరుక్కుమ్) ఎన్ఱిఱార్. అతావతు-అవిడ్ త్రిల్ ప్రపత్తియానతు మూన్ఱిలుమ్వైత్తుక్కుణ్ణు ఉన్ఱియిరుక్కిఱ భక్తిపారవశ్యతైయే తనక్కు హేతువాకప్పల్ శీయిరుక్కుమెన్ఱుపడి.

౪౮. ఇన్దహేతుత్రయ మడియాక వరుమ్ ప్రపత్తిశిల్ ముఖ్యమే తెన్న, (ముఖ్యమతు వే) ఎన్ఱిఱార్. అతావతు - భక్తిపారవశ్యమడియాక ప్రపత్తిపణ్ణమిడ త్రిల్ ప్రాప్యరుచి కణ్ణభీవఱ ఉణ్డాకై యాలే అతువే ముఖ్యమెన్ఱుపడి.

ప్రాప్యరుచి శీఘ్రఫలసిద్ధి హేతువాకై యాలే భక్తిపారవశ్యతై ముఖ్యమాక చొప్పిలుకిఱు.

౪౯. (౧)“అవిద్యాతః” ఎన్నిటశ్లోక త్తిలేఇమ్మాన్యుమ్ శొల్లిన్ బు.

౪౯. ఇవ్యధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణముణ్ణో వెన్న, ప్రభ
మమ్ భట్టరుళిచ్చెయ్ తొరుళ్ళోక త్తై ఉదాహరిక్కితార్, (అవిద్యా
తః) ఎన్ఱుతుడన్ణి. “అవిద్యాతో దేవే పరిబృధతయావా విదితయా
స్వభ క్తేర్భూమ్నావా జగతి గతి మన్యామవిదుమామ్ | గతిర్గమ్యశ్చై-
సాహరితి జితన్తావ్వాయమనో రహస్యం వ్యాజహే” సఖలుభగవాన్
శౌనకమునిః. “ఇన్ఱ్ఱోకార్థమ్” జితన్తావ్యాఖ్యానో పోష్ఠత త్తిలే, ప్రపత్తి
క్కుధికారికల్ అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశరుమెన్ఱుత్రివిధమాక
భట్టరుళిచ్చెయ్ తారితే” ఎన్ఱుతుడన్ణి, అజ్ఞనాకితాః-భగవల్లాభత్తుక్కు-
త్తన్మక్కలిల్ జ్ఞానశక్తికలిల్లాతవన్, సర్వజ్ఞనాకితాః- దేళకాలవన్ఱు
క్కళాల్ పరిచ్చేదిక్కువాణ్ణాత వైభవత్తైయుడైయన సేశ్వర నెన్ఱిరుక్కై-
యాలే అనన్యసాధ్య నెన్ఱిరుక్కుమవన్, భక్తిపరవశనాకితాః - జ్ఞాన
శక్తిభుక్తాయరుక్కుచ్చెయ్ తే అడైవుపడవన్మక్కిమాట్టాతవన్; ఇవర్
కల్ మూవరుమ్ భగవద్విషయమెట్టియ వేటుపాయముడైన్ఱుతీ యాత
వర్కళ; ఇవర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయరుక్కుమ్
సర్వేశ్వరన్” ఎన్ఱు, జితన్ఱై ఎన్ఱు పేరైయుడైత్తాన మన్త్రరహస్యజ్ఞై,
సర్వజ్ఞనానశ్రీశౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణ ప్పెరువతే! ఎన్ఱిఱార్”
ఎన్ఱాచాచ్చిన్ఱై యరుళిచ్చెయ్ తార్. (జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్)
ఎన్నిటవిడ త్తిల్ స్వరూపనూథాత్వజ్ఞానమ్ ప్రపదన హేతువాక చొచ్చి-
న్ఱిన్ బు, ఇన్ఱ్ఱోక త్తిల్ భగవదనన్యసాధ్యత్వజ్ఞానమ్ ప్రపదన హేతు
వాక చొచ్చిన్ఱిన్ బు, ఆకై యాలిరణ్ణుమ్ జ్ఞానాధికర్క్కు అనన్యగతిత్వ
పూర్వకమాన ప్రపదనత్తుక్కు హేతువామెన్ఱు కొళ్ళవేణుమ్. క్కీఱుమి
తుతానే అర్థమానాలో వెన్నిల్, ఒణ్ణాతు, (ఇమ్మాన్యుమ్ మూన్ఱుత త్తై

(ఒణ్ణాతు) ఇత్యాదిక్కు-మూల త్తిల్ “మూన్ఱుతత్వత్తైయుమ్” ఎన్ఱ హేతు తత్వ
క్రమమ్ శొల్లివిరైయైకైయల్ వేటిడన్ఱిల్ శొల్లియరుక్కి-అ క్రమత్తైక్కొణ్ణ; ఇన్ఱా

౫౦. (౧) “ఇదంశరణమజ్ఞానమ్.

తైయమ్ పద్ శీవరుమ్) ఎన్టత్తొడు శేరామైయాల్.

౫౦. అనన్తరమ్ ఇవ్వర్థ విషయమాక, అఖిలజగన్మాతావాయ్ ఆప్తతమైయాన పిరాట్టి, లక్ష్మీతస్త్రీత్తి లరుళిచ్చెయ్ తవచనత్తై ఉపాదానమ్ పణ్ణకితార్, (ఇదంశరణమజ్ఞానమ్) ఎన్ట. “ఇదంశరణమజ్ఞానామిదమేనవిజానతామ్. ఇదంతిత్తీర్ తాంపార మిదమానన్త్యమిచ్చతామ్” ఇన్దల్లొకత్తిల్ “ఇదమ్” ఎన్ట పరామర్శిక్కిఱతు క్షీడ్ చొన్నశరణాగతియై. (౨) “అపాయోపాయ నిర్దుక్తామధ్యమాంఘ్రితిమాస్థితా శరణాగతిరగ్రైమాసంసారార్ణవతానిః” ఎన్టితేక్షీడ్ చొల్లినన్టతు. (“ఇయమ్” ఎన్ట స్త్రీలిజనిర్దేశమన్టితే “ఇదమ్” ఎన్టనవుంసక) లిగవ్యత్యయమ్ శరణశబ్దవివక్షేయాలే. ఇతిల్ అజ్ఞసర్వజ్ఞకత్తై స్పష్టమాక చొల్లుకైయాలే మేల్భత్తి పరవశరై చొల్లుకిఱ తెన్ట కొళ్ళవేణుమ్. “ఇదంతిత్తీర్ తాంపారమ్” ఎన్టతు. శడక్కెనవనిప్పనివ్వుత్తి పిఱక్కవేణు మెన్నుమ్ త్వరై యుడైయాల్ క్కెన్టపడి; “అనన్త్యమిచ్చతామ్” ఎన్టతు.

సమన్వయమ్ శేయ్యవేణుమ్; ఈశ్వరతత్వత్తై ఎల్లావిడగ్గలిలుమ్ కడైశియిలేయే పరిగణనమ్ శేయ్ తిరుక్కిఱతు, ఇరణ్డావతాక ఎల్లుమెడుక్కవితై; ఆకైయాల్ పచ్చికోశ శ్రుతియిల్ చిత్తత్వత్తై నడువిల్ ఎడుత్తిరుక్కైయాలే అతైప్పద్ పవరుకిఱ స్వరూపయాథాత్మవిజ్ఞానమే, “జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్” ఎన్టవిడత్తిల్ వివక్షితమాక వేణు మెన్ట భావమ్.

అపాయోపాయనిర్దుక్త - అనర్థకరమాన పాపభరిల్ ప్రవృత్తిగూలుమ్, ఉపాయాన్తరజ్ఞలిబాలుమ్ విడప్పట్టతాయ్, మధ్యమాంఘ్రితిమాస్థితా - అనర్థకరము మన్విక్కే ఉపాయాన్తరజ్ఞకుక్కుజ్ఞమాయ్ స్వయముపాయముమన్విక్కే యిరుక్కైయాలే నడవు పట్టిరుక్కిఱ నిత్యవైమిత్తిక ర్జజ్జతై యుడైతాయ్, అగ్రాగ - సర్వాధికారముమాయ్ అవిలమ్మ్యిఫల్పదముమాయ్ స్వరూపానురూపముమాయురుక్కైయాలే క్లాప్యమాదురుక్కిఱ, ఇన్దప్రపత్తి సంసారసాగరత్తై క్కడత్తివైక్కుమెన్దర్థమ్.

(౧) లక్ష్మీతస్త్రీ-౧౭-౧౦౦, (౨) లక్ష్మీతస్త్రీ-౧౭-౯౯.   § మణ్డలితమ్ క్వాచిక్కమ్.

౫౧. భక్తితన్నిలేయవస్థాభేదమపిఱుదవాతే ఇతుతాన్

స్వరూపప్రాప్త పరిపూర్ణ భగవదనుభవతైప్పిల్లతు ధరిక్కుమా
ట్రాతార్ క్కెన్ద్రపడి. ఇన్ద్రయిరణ్ణమ్ భక్తియిన్ద్రయ భూమావాలే
వరుమనైయితే; భక్తిపారవశ్యమ్ ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తిల్ అశక్తి
క్కుముఱుప్పాయ్, అనిష్టనివృత్తియిలు మిష్టప్రాప్తియిలు ముణ్ణానవిళ
మ్బాత్తుమత్తైక్కు ముడలాయితేయిరుప్పతు; అతిల్ విళమ్బాత్తుమత్తై
క్కుడలానవాకారత్తై ఇన్ద్రాళోకత్తిల్ శొల్లుకిఱుతు. అనాల్ కీడ్ అశక్తి
క్కుడలాకవన్దో శొల్లిపోన్ద్రతు, అతుక్కితు ప్రమాణమామోవెన్నిల్,
అధికారిత్తైవిధ్యమిదర్శిప్పిక్కిఱువళవే ఇన్ద్రాక్షత్తి లపేయీతమాన్ద్రయాలే
ఇతుప్రమాణమాకన్దొల్లత్తట్టి; “అవిద్యాతః” ఎన్దిఱిశ్లోకత్తిల్ జ్ఞానా

ధిక్యత్తుక్కుడలాకన్దొన్ద్రతుమ్ కీడ్ చొల్లివన్ద్రతుమ్ భిన్నమాయిరుక్కు
చ్చయ్తే, అధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కుప్రమాణమాకవ తైచొన్నాట్పిలే.

౫౧. అక, ప్రపత్త్యధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్కాట్టి
నారాయనిన్ద్రాల్ కీడ్; ఇన్ద్రత్రివిధప్రపత్తియిలుమ్ భక్తిపారవశ్యప్రపత్తియే
ముఖ్యమెన్దితే కీడ్ చొల్లిల్లు, ఏవమ్భూత ప్రపత్తినిష్ఠరానవర్కళో
తన్ని పైకులైన్ద్ర భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిలే మూఘవతు, అవన్
వరక్కొళ్ళ అవనైయుపేయీప్పతాకిఱ వివర్ధుక్కు నిదానమేతెన్ద్ర,
అరుళిచ్చయ్కితార్, (భక్తితన్నిలే) ఎన్ద్రతుడన్ది. (భక్తితన్నిలే యవస్థా
భేదమపిఱుక్కయానతు)-కరణశైధిల్యత్తాలే స్వయత్నత్తుమరన్దిక్కే,
అవనేయుపాయమాకవధ్యవసిత్తు, అవన్వరపు పార్ తిరుక్కుమవన్ద్రయళ
వన్దిక్కే, కణ్ణాన్బులైయిట్టు ఏతేను మొరుపడియాలే యాకిలుమ్ అవ
నైయిప్పోతే పెఱవేణుమెన్ను మతిమాత్రత్వరావన్ద్రవిత్తై. (ఇతు)

భక్తియిన్ద్రయ భూమావాలే-భక్తివైపుల్యత్తాలే. (అశక్తుడలాక) భక్తి
పారవశ్యత్తాలే అదైవుపడ ఉపాయాన్తరజ్జలై అనుస్థిక్కుమాట్టాతపడియాన అశక్తి
క్కుడలాకవన్దో భక్తిమైచొల్లి పోన్ద్రతెన్ద్రపడి.

కణ్ణాన్బులైయిట్టు - అభివ్యాకాహమ్ పిఱున్ద్ర.

కులై యక్కడవతాయరుక్కుమ్.

౫౨. తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్, తరిక్కవుమ్ పణ్ణమ్.

ఎన్ఱు-ప్రపత్తియైచ్చొల్లుకిఱుతు. తాద్యశావస్థేపిఱన్దాల్ ప్రపత్తి కులై కై యావతు-(౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేక్ ” ఎన్ఱు స్వప్రవృత్తియిలన్వయమల్లు భగవతీన్యస్తభరరా యరుక్కు-మిరుప్పక్క-లైకై.

౫౨. ఇప్పడి ప్రపత్తిని ప్పైకులై యుమ్మడిపిఱన్దభక్తి యుమ్ అవస్థా భేదమ్ విళైక్కుమ ప్పై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తన్నై) ఎన్ఱుతుడక్కి. (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్ కై యావతు)-(౨) “ కాతై పూణమ్ ” ఇత్యాదియిఱ్ఱడియే అవకావరవుక్కుడలాక తన్నై యలఙ్కరిక్కుమ్మడి పణ్ణమ్ కై; అతావతు - భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిలే మూట్టుమెన్ఱు పడి. ఇతు మడలెడుక్కై ముతలానసల్ దీలే మూట్టుమతుక్కు ముపలక్షణమ్. (తరిక్క-పణ్ణమ్ కై యావతు) - అరైక్షణమవనై యెట్టియ త్తరిక్క-మాట్టా మైయాలే, అవకావరవుక్కుడలాక స్వయత్నత్తిలే మూళుమ్మడిపణ్ణినవతు తానే, అవకావరక్కొళ్ళు విళిమ్మరొవతాలే (3) “పోకునమ్మి” (౪) “కక్కుక మేతేల్ నమ్మి” ఎన్ఱు అవనై యుపేక్షిత్తుత్తళ్ళి ధరిత్తిరుక్కుమ్మడిపణ్ణమ్ కై. ఆక ఇన్ఱై యిరణ్డాలుమ్ (౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేక్ ” ఎన్ఱుమ్ (౫) “తరియేనిని” ప్పీన్ఱుమిరుక్కు-మిరుప్పక్క- ప్రతికోటియైచ్చొల్లు మెన్ఱు పడి. ఆకై యాల్ ప్రపత్తిని ప్పైకులై న్దు స్వప్రవృత్త్యాదికళిల్ ఇళిక్కై క్కడి భక్తియిన్ఱుడైయ వనస్థాభేదమెన్ఱు కరుత్తు.

౫౩. (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్ తరిక్కవుమ్ పణ్ణమ్) ఎన్ఱు ఎమ్మై రుమాళ్ వరుక్కైక్కుడలాక కృపి. పణ్ణమ్ కై యుమ్, అవకావరక్కొళ్ళు అవ

ఆకైయల్ - “అత్తైన్దభక్తియు క్కన్య న శాస్త్రం నైవచక్రమః ” ఎన్ఱిఱపడి యే విశ్వాసమాద్యా ద్యాశ్రయ దోషతాలన్ఱిక్కే నిర్దేతుక సిద్ధిపాయ సిద్ధికాష్టాపన్న భక్తియల్ వన్దతాకైయాలే, “ ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయాపీయతేనయా ” ఎన్ఱుతు - మన్దమధ్యమాధికారి విషయమెన్ఱుకరుత్తు.

(౧) తిరువాయ్-౫-౮-౩. (౨) కెరియార్ తిరు-౩-౭-౮. (౩) తిరువాయ్-౬-౨-౨. (౪) తిరువాయ్-౬-౨-౬. (౫) తిరువాయ్-౫-౮-౭.

౫౩. ఇంద్రస్వభావవిశేషజ్ఞో, కల్యాణగుణజ్ఞభిలుమ్,
తిరుచ్చరజ్ఞభిలుమ్, తిరునామజ్ఞభిలుమ్,

నై యుపేక్ష్యైక్రయమాకిఱ పరస్పరవిరుద్ధస్వభావజ్ఞతై విత్తైక్కుమ్బు
డియైయితే శొల్లైత్తుమ్; ఇప్పడి భక్తియానతు స్వావస్థావిశేషజ్ఞతాలే
చేతనర్క్కు విత్తైక్కుమ్ పరస్పరవిరుద్ధస్వభావజ్ఞో తద్విషయమాత్రత్తి
లన్నిక్కే, తత్సన్నన్వితస్తుక్కో విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్ఱిఱార్
మేల్, (ఇంద్ర) ఎన్ఱుతుడక్కి. (ఇంద్రస్వభావవిశేషజ్ఞో) ఎన్ఱు-కీర్చొన్ననై
తన్నైయే శొల్లుకిఱతన్ఱు, ఇప్పడిప్పట్ట స్వభావవిశేషజ్ఞత్వపడి, అన్ఱై
యానన-అనుభావ్య విషయ మొరుపడిప్పట్టిరానిఱ్కొచ్చెయ్తే అత్తైయ
నుభవిక్కిఱ వివర్కళుక్కు ధారకమాయ్ తోత్తుకైయుమ్ బాధక
మాయ్ తోత్తుకైయుమ్. (కల్యాణగుణజ్ఞభిలుమ్) ఇత్తాద్వి, (౧)
“కోవిన్దకోకుణమ్బాడి - అవికాత్తిరుప్పేనే” ఎన్ఱుధారకమాకవుమ్, (౨)
“వలొవినైయేనైయిక్కిన్ఱుకుణజ్ఞైయుడైయాయ్” ఎన్ఱు బాధకమాక
వుమ్ శొల్లుకైయాలే కల్యాణగుణవిషయమాకవుమ్; (౩) “శరణ్ణాన్ఱై
తన్ఱైమన్ఱైక్కణ్ణనుక్కన్ఱైయెక్ మనమ్తాన్ఱైన్ఱిన్ఱైతే” ఎన్ఱుధారకమా
కవుమ్, (౪) “శరణ్ణకోడితాయడుక్కిన్ఱై” ఎన్ఱు బాధకమాకవుమ్
శొల్లుకైయాలే తిరుచ్చరవిషయమాకవుమ్; (౫) “తిరుమాలైప్పాడ
క్కేట్టు-మడక్కిన్ఱైయైక్కూప్పి వణ్ణినాళే” ఎన్ఱు ధారకమాకవుమ్,
(౬) “కణ్ణానామమీకుళిఱ్కొన్ఱైర్” ఎన్ఱు బాధకమాకవుమ్ శొల్లు
కైయాలే తిరునామ విషయమాకవుమ్; (౭) “ఎడళుక్కేయొరునాళో
వన్ఱుతణ్ణకుళిన్ఱిన్ఱై పోతరాతే” ఎన్ఱు ధారకమాకవుమ్, (౮) “అవ
నుడై త్తిన్ఱుళిలీరుమాలా” ఎన్ఱుబాధకమాకవుమ్ శొల్లుకైయాలే తిరు

(౧) నాయ్చ్చియార్ తిరు-౮-౩. (౨) తిరువాయ్ ౮-౧-౮.

(౩) తిరుమొళి-౭-౩-౪.

(౬) తిరువాయ్-౯-౯-౮.

(౪) తిరుమొళి-౧౦-౨.౯.

(౭) తిరుమొళి-౬-౯.

(౫) తిరునామ-౧౪

(౮) తిరువాయ్-౯-౯-౫.

తిరుక్కుమొలొశైయిలుమ్ కాణలామ్.

క్కుమొలొశై విషయమాకవుమ్ కాణలామెత్తపడి. ఎన్దు మొక్కభోగ్య
జ్జళాయిరున్దుళ్ళ కల్యాణగుణాదికల్ ధారకమాయ్తోడబువతు బాధక
మాయ్తోడబువతాకిటతు, అనుభోక్తాక్కళానవివర్కళుడైయ ప్రేమ
స్వభావవిశేషజ్జళాలేయితే, అల్లతు గుణాదికళిన్ స్వరూపభేదత్తాలప్తే;
ఆకై యాల్ భక్త్యవస్థాభేదజనితజ్జళాన స్వభావవిశేషజ్జళో, ఇన్వోవన్దు
క్కళో విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్దిటతు. గుణాదికత్తై ధారకజ్జళాక
వుమ్ బాధకజ్జళాకవుమ్ పేశుకిటవిడత్తిల్, ఇరణ్దు మొరువర్ పేచ్చున్దిక్కే-
యిరున్దుతేయాకిలుమ్, ఆహ్వార్కళెల్లారు మేకప్రకృతికళాకైయాలుమ్,
ఎల్లారుడైయభక్తియుస్ భగవత్ప్రసాదలబ్ధేయాన పరభక్తియాకై
యాలుమ్, అన్దభక్తిస్వభావవిశేషజ్జళో కాట్టుకిటమాత్రమే ఇన్విడ
త్తి లపేక్షితమాకైయాలే విరోధమిల్లె. (౧) “శరణ్ణళేకొడితాయడూ
కిన్దు” ఎన్దిట వితు పరాజితరాననర్ పాశురమన్దో, అత్తై (౨) “శరణ్ణ
ళాణ్ణ” ఎన్దెక్కుప్రతికోటియాకచ్చొల్లలామోవెన్నిల్, “రామవిజయమ్
తమక్కిన్దుమాకైయాలే, అన్దవిజయత్తుక్కిలక్కాయ్తోడసరాక్షుసర్
దశైపిటరు, పిరాటిమార్దశైపిటరు పేశుమాపోలే, తామానతన్దై
తోడరాతే, తోడసరాక్షుసర్ పాశురత్తాలే విజయన్దెప్పేళి అనుభవిక్కి-
తార్, ఎన్దితే అత్తిరు మొక్కిక్కు వ్యాఖ్యానమ్పణ్ణియరుకుకిటవాచార్యర్
కళరుళిచ్చెయవతు; ఆకై యాల్ తమ్ముడైయ ప్రేమస్వభావత్తాలే తదవ
స్థాపన్నరానపిన్దు, తిరుచ్చరజ్జళో బాధకమాయ్ సతుమ్ తమక్కే యా
య్తోడగ్గి పేశుకైయాలే, అప్పడిశొల్లక్కుత్తైయిల్లె.

పూర్వమ్, కల్యాణగుణజ్జళిలుమ్” ఎన్దులైవిషయసప్రమియాక వ్యాఖ్యానమ్పణ్ణి,
విషయసప్రమిస్థలజ్జళితే (౧) “అప్రా ప్రవిషయజ్జళితే” (౨) “ఆచార్యవిషయత్తిల్”
ఎన్దు విషయపదసమభివ్యాహరమ్ కాణ్ణకుపోల్ ఇన్దుకాణామైయాలుమ్, సవిషయక

అథవా, (తన్నై ప్పేణవునువణ్ణమ్ తరిక్కవునువణ్ణమ్) ఎన్ఱువిన్ఱై యిరణ్ణామమ్, అవన్ఱానే వరుమశవుమ్ ధరియామల్ వరవుక్కుడలాక యత్తిక్కప్పణ్ణవతు, వరక్కొళ్ళ ప్రణయరోషత్తాలే ఉత్తిధరిత్తిరుక్కప్పణ్ణవతామ్మడియైయితే శొల్లైల్లు; ఇప్పడి విరుద్ధస్వభావజ్గళైయొన్ఱు తానేవిళైక్కుమెన్నుగుతు వేటుశిల విషయజ్గళిలుమ్ కాణలామోనెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇన్ఱ) ఎన్ఱుతుడగ్గే. అతావతు-ఇప్పడిప్పట్ట స్వభావ విశేషజ్గళ్ (౧) “ఊవిన్దక్ కుణమ్బాడి” ఎన్ఱుతుడగ్గే కీళ్ చొన్నప డియే ఒరుదళైయిలే ధారకమాకప్పేళువతు, ఒరుదళైయిలే బాధక మాకప్పేళువతామ్మడి, అవర్ కళుక్కు ధరిప్పమ్ బాళైయమాకిళ విరుద్ధస్వభావజ్గళై విళై క్కిళ కల్యాణగుణాదికళిలేయుమ్ కాణలామెన్ఱై

ఆక-(౨)(ప్రపత్తిక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గే ఇవ్వళవాకప్రపత్తివైభవత్తై యమ్, తద్విషయవైభవత్తైయమ్, తదధికారిత్తైవిధ్యత్తైయమ్, త్రివిధప్రపత్తియిలుమ్ భక్తిపారసశ్య హేతుకప్రపత్తియినుడైయముఖ్య తైయైయమ్, అతు తనక్కుస్వహేతుభూతభక్త్యవస్థాభేదత్తాల్ వరుమ్ కులైత్తలైయమ్, అన్దభక్త్యవస్థాభేదమ్ శెయ్విక్కు మంశజ్గళైయ మరుళిచ్చెయ్ తార్.

గీర. ఇప్పిపత్తితనక్కు (౩) “ధర్మప్రతాదికళుమ్” ఎన్ఱుతు డగ్గే కీల్లుక్తమాన వధికారికళేవక్కులిలే సాధనతయా అనుష్ఠానమ్ కాణ్డైయాలమ్, కర్తజ్ఞానభక్తిప్రపత్తికళే ఎన్ఱు ఉసాయజ్గళోకే సహ పరితమాయ్ స్పృరుత్తైయాలమ్, (౪) “యద్యేనకామకామేనససాధ్యం వస్తువాచక పదసమభివ్యాహరవిల్లామైయాలమ్, అన్పత్తైవిట్టు అధికరణసప్తవియా కవ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుగుకిణార్ (అథవా) ఇత్యాది.

(యద్యేన) ఇత్యాదిక్కు - ఐశ్వర్యార్థియినాల్ ఎన్దజ్గళైయమ్ సాధనాన్తరజ్గళే నాలడైయప్పడుకిళిల్లైయో, ముముక్షువినాల్ పునరావృత్తియిల్లాత ఎన్ద పరమస్థాన

౧-౨-౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

గీ. ఇతుతన్నెప్పార్తాల్ పితావుక్కుప్పత్తై
నెఱుత్తువాఱ్ఱమాపోలే యిరుప్పత్తోన్ఱు.

సాధనా న్తరైః । ముముక్షుణామతాస్పృశ్యేన యోగేననచభక్తితః । ప్రా
ప్యతే పరమద్దామయతోనావర్తతేపునః । తేనతేనాప్యతే తత్తన్నాన్య
సేనైవ మహామునే । పరమాత్మాచతేనైవ సాధ్యతే పురుషోత్తమః”
ఎన్ఱుమ్, (౧)“ఇదంశరణమజ్ఞానామ్” ఎన్ఱుమ్ ఇప్పడియే శాస్త్రజ్ఞశ్చై
సాధనమాక చొట్టుకెయాలమ్, ఉపాయత్వ ప్రతిపత్తి యోగ్యతై
యుక్తాకైయాలే, అత్తై వ్యావర్తిక్కైక్కాక అతుక్కుడలాన పలన
బోలైయు మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ మేల్ ; అతిల్, ప్రథమత్తిలే ఇప్ప
పత్తియై యపాయమాకక్కొణ్ణాల్ వరుమవద్యతై దర్శిప్పిక్కిఱార్,
(ఇతుతన్నె) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇతుతన్నెప్పార్తాల్) ఎన్ఱుతు-ఇచ్చేతన
నీశ్వరవిషయత్తిల్ పణ్ణుమిప్పపత్తితన్నె యపాయమెన్నప్పార్తాల్
ఎన్ఱుపడి. ఈశ్వరన్ తన్నె రక్షిక్కైక్కు-హేతువాక, ఇచ్చేతనన్
పణ్ణుమ్ప్రపత్తితన్నె నిరూపితాల్, ఎన్ఱిజ్జనే అనభ్యాహారేణ యోజి
క్కవుమామ్. అప్పోతు మర్థమొక్కుమితే. (పితావుక్కుప్పత్తనెఱుత్తు
వాఱ్ఱమాపోలే యిరుప్పత్తోన్ఱు) ఎన్ఱుతు-ఉత్పాదకనాకైయాలే హితై
షియామ్, తానటియాల దళైయిలుమ్ తన్నె రక్షిత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్
తమప్పసుక్కు, పుత్రనానవక, తానటిందళైయిలే “ఎన్నెనీరక్షిక్క
వేణుమ్” ఎన్ఱు ఎఱుత్తువాఱ్ఱినాల్ ఇరణ్ణుతలైక్కు-ముణ్ణాన ఉఱివుక్కు
క్కొణ్ణైయామాపోలే, సత్తాకారణభూతనాయ్ సర్వదళైయిలుమ్ రక్ష
కనాయ్కొణ్ణుపోరుక్కి అకారవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుక్కుమ్

మానకైవల్యమ్ కర్తజ్ఞానభక్తియోగజ్ఞానాలడైయప్పడాతో, అన్దన్ద అధికారియ
నాల్ అన్దఅన్దపురుషార్థమ్ ప్రసత్తియనాలేయే అడైయప్పడుమ్ ఎన్దరమ్.

ఉఱివుక్కు కొణ్ణైయావతు - రసావహమన్విత్యైయై.

౫౫. ఇతుతనక్కు స్వరూపమేతన్నైప్పొత్తాతోట్టికై.

౫౬. అజ్గమేతన్నైయొట్టిన్దవన్దైప్పొత్తాతోట్టికై.

మకారవాచ్యనాన వివనుక్కుముణ్ణాన సమ్మన్దత్తుక్కవద్యకరమెన్దపడి. (ఎట్టుత్తువాఙ్ముకైయావతు) - రక్షకన్ పేరైత్తమాన్ పిలే యెట్టుతి కొళ్ళుకై.

౫౫. ఆనాల్ ఇతుతనక్కు స్వరూపమేతన్నై, అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (ఇతుతనక్కు) ఎన్దతుడగ్గి. (ఇతుతనక్కు స్వరూపమ్) ఎన్దతు - ప్రపత్తితనక్కు సాధారణాకారమెన్దపడి. (తన్నైప్పొత్తాతోట్టికైయావతు) - ఉపాయవరణాత్తకమాన తన్నై ఉపాయమెన్న సహాయాతపడియరుక్కై; అతావతు- ఆపాతప్రతీతియిలొట్టియ ఉళ్ళపడి నిరూపితాల్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిక్కు యోగ్యమాక మాట్టాతపడియరుక్కై యెన్దపడి. అన్దిక్కే, (తన్నైప్పొత్తాతోట్టికై) ఎన్దివిడత్తిల్, ఉపాయత్వేన ప్రతీతమానతన్నై పొత్తాతోట్టికై, ఎన్దు అనధ్యాహారేణ యోజిక్కవుమామ్; ఇప్పడిశొన్నాటుమ్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిసహత్వమే పొరుళామితే.

౫౬. చరమన్దొక త్తిల్ ఇత్తైసాఙ్గమాకవిధిక్కైయాల్ (౧) “యద్యత్సాఙ్గమ్, తత్తత్సాధనమ్” ఎన్ది న్యాయమితుక్కుమ్ వారాతో వెన్న, అజ్గస్వరూప తైదర్కిప్పిక్క-వే అన్దన్యాయమిజ్జువారా తెన్దుపార్తు అతుతన్నైయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (అజ్గమ్) ఎన్దతుడగ్గి. (తన్నైయొట్టిన్దవన్దైప్పొత్తాతోట్టికై యావతు) - స్వీకారరూపమానతన్నైయొట్టిన్దచేతనప్రవృత్తికళిల్ ఒన్దైయుమ్ సహాయాతపడియరుక్కై. సాధనరూప సకల ప్రవృత్తికళినుడైయవుమ్ సవాసనత్యాగమితే యితుక్కుజ్గమ్. “యద్యత్సాఙ్గమ్” ఎన్దివిడత్తిల్, ప్రవృత్తిరూపాఙ్గ సహితమాన

అవద్యకరమ్ - సమ్మన్దాభావావభాస రూపమానవోషక్తుక్కు హేతువామ్. రక్షకన్ పేరై-అసంబద్ధి యానరక్షకన్ పేరై. తన్మామర్పితే - తదసంబద్ధియాన తన్నార్పితే.

౧౨౪ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౫౭. ఉపాయమ్ తన్నైప్పొటుక్కుమ్.

వల్లభైయితే సాధనమాకచ్చొల్లుకిఱతు; అప్పడియన్తిక్కే ఇతినుడైయ వల్లమ్ నివృత్తిరూపమాకైయాలే, ఇతుతానే ఇతినుడైయ వనుపాయ త్వసూచకమెస్తుకరుత్తు.

౫౭. ఇతినుడైయవనుపాయత్వత్తై దృఢీకర్పితైక్కాక సిద్ధ సాఘోపాయజ్ఞభిన్నడికలైచ్చొల్లి, అవైయిరణ్డైయమ్ వల్లభై ఇతుక్కుణ్డైన వ్యావృత్తియైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపాయమ్) ఎన్తుతుడణ్డి, (పాతాతు) ఎన్నుమళవాక. (ఉపాయమ్ తన్నైప్పొటుక్కుమ్) ఎన్తు - సిద్ధోపాయమాన సర్వేశ్వర ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజ్ఞభిన్నక్కుమ్ స్వయమేవ నిర్వాహకనాకైయాలే, తన్నైఉపాయమెన్టాల్ అతుక్కుత్తకుతియా యిరుక్కుమెన్తుపడి. (౧) “ఉపాయోపేయత్వేతదిహతవ తత్త్వం సతుగుణా” ఎన్తు ఉపేయత్వత్తోపాతి వస్తువుక్కుస్వరూపమాయిితే ఉపాయత్వమిరుప్పతు. (౨) “యేచవేదవిదోవిప్రా యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః తేవదన్తిమహత్తానంకృష్ణంధర్మంసనాతనమ్” (౩) శరణ్యం శరణఞ్చత్వా మాహు ద్రివ్యామహర్షయః | అమృతంసాధనంసాధ్యం సమృశ్యన్తిమనీషిణః” ఎన్నక్కడవతితే. (తన్నైప్పొటుక్కుమ్) ఎన్ఱి వివృళవే శొల్లివిడుకైయాలే, తన్నైయొట్టిన్దవల్లై ప్పొతామై అర్థాత్సిద్ధిమే, ఇన్దసిద్ధోపాయమ్ సహాయాన్తర సంసర్గాసహమాయిితే యిరుప్పతు, ఇవ్వుపాయవిశేషమ్ స్వవృత్తిరిక్తమా యిరుప్పతోన్తై సహాయామైయాలితే “ (౪) *అనుకూల్యసమ్మల్పాదికళుక్కు ఉపాయాగ్గ త్వమన్తిక్కే, అవఘాతస్వేదమ్పాలే సమ్భావిత స్వభావత్వముణ్డాకిఱతు” ఎన్తు ఇవ్వర్కత్తై ప్పరన్దవడియిలే ఇవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్ తారితే.

౫౮. ఉపాయా స్తరమిరణ్డయుమ్ పొలుక్కుమ్.

౫౯. ఇ తు ఇ రణ్డయుమ్ పొతాతు.

౫౮. (ఉపాయా స్తరమిరణ్డయుమ్ పొలుక్కుమ్) ఎన్ఱతు-సిద్ధో పాయేతరమాన సాధ్యోపాయమ్, స్వపారతస్త్రిజ్ఞానరహితరాయ్ స్వయత్పరరాయరుప్పార్క్కు మోక్షసాధనతయా శాస్త్రవిహిత ముక్తాయాలే, స్వస్తిన్నపాయత్వప్రతిపత్తిసహముమాయ్, స్వత్పత్త్యాదికలిల్ ప్రవృత్తిరూపాజ్ఞసాపేక్షముక్తాయాలే స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞై యమ్ సహిక్కుమతా యరుక్కుమెన్ఱపడి, (౧) “భక్త్యాలభ్యస్తస్వ నశ్యయా” (౨) “ఉభయపరికర్తస్వాన్తర్యే కాన్తికాత్యన్తికభక్తి యోగైకలభ్యః” (౩) జన్తాస్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః సరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టేభక్తిః ప్రజాయతే” ఎన్నక్కడవతే.

౫౯. (ఇతిరణ్డయుమ్ పొతాతు) ఎన్ఱతు- సిద్ధోపాయనరఃసహ మాయ్ నివృత్తిసాధ్యమాయ్ అధికారివిశేషణమాయ్ స్వరూపాసతిరే కియా యరుక్కిఱ విన్దప్రపత్తి, ఉభయానహమా యరుక్కుమెన్ఱ పడి. ఆక్తాయాన్ సిద్ధసాధ్యోపాయవ్యావృత్తవేషైయా యరుక్కిఱ విన్ద ప్రపత్తిక్కు ఉపాయత్వమ్ అసమాభితిమెన్ఱతాయీల్.

౫౧. అన్ఱిక్కే (ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్) ఇత్యాదిక్కు, ఆనాల్ సాజ్ఞమాక శాస్త్రవిహితమాన విన్దప్రపత్తిక్కు స్వరూపమెతు, ఇతు క్కుచ్చొల్లుకిఱవజ్ఞనానేతెన్న, అవై ఇరణ్డయుమ్ మైవేయరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదివాక్యస్వయత్తాలే. = ౫౧. ఆనాల్ తన్నై పొలుప్పతేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఉపాయమ్) ఇత్యాది. = ౫౮.

౬౦. ఫలత్తుక్కు-ఆ త్తజ్ఞానము మప్రతిషేధముమేవేణువతు.

తన్నైయుమ్ తన్నైయొట్టిదవల్ శైయుమ్ పొలుక్కు-మతే తెన్నవరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (ఉపాయాస్తరమ్) ఇత్యాది. = ౫౯. ఇన్ద్రసిద్ధసాధ్యోపాయ
జ్జళిరణ్ణిలు మిప్పిపత్తిక్కుణ్ణాన వ్యావృత్తియై దర్శిప్పియానిష్టుకొణ్ణు
ఉక్తార్థతై నిగమిక్కితార్, (ఇతిరణ్ణయమ్) ఇత్యాది; ఎన్దిజ్జనే సజ్జతి
యాకవుమామ్.

౫౯.-అథవా, ఇతిననుపాయత్వత్తైసాధికైకాక ఇతినుజ్జయ
స్వరూపాజ్జళి రణ్ణయమ్ తామే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతనక్కు-)
ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే, = ౫౮.- ఇతిననుపాయత్వత్తైస్ఫుటమాక్కుకై
కాక సిద్ధసాధ్యోపాయజ్జన్ పడిక్కలై దర్శిప్పిప్పమెన్టు తిరువుళ్ళమ్
పల్ శీ, ప్రథమమ్ సిద్ధోపాయత్తిన పడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఉపాయమ్) ఇత్యాదియాల్ ; ౫౮.-న స్తరమ్ సాధ్యోపాయత్తిన
పడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్. (ఉపాయాస్తరమ్) ఇత్యాదియాల్. =
౫౯. ఇన్ద్రయిరణ్ణిలుమ్ ప్రపత్తిక్కుణ్ణానవ్యావృత్తియైదర్శిప్పిక్కితార్,
(ఇతిరణ్ణయమ్) ఇత్యాదియాల్. ఎన్దిజ్జనే సజ్జతియాకవుమామ్ ; ఇన్ద్ర
భయ సజ్జతిక్కుమ్ వాక్యజ్జళుక్కుర్థమ్ పూర్వవత్.

౬౦. ఇప్పడి ఇప్పిపత్తి ఉపాయమల్లవాయ్ విట్టాల్, ఫల
సిద్ధిక్కి-వచ్చక్కులిలుమ్ శిలవేణ్ణావోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఫలత్తు
క్కు) ఎన్టుతుడణ్ణి. (ఫలత్తుక్కు) ఎన్టుతు - ఫలసిద్ధికైన్టుపడి. ఆత్తజ్ఞాన
మావతు) - స్వస్వరూపజ్ఞానమ్; అతావతు - తదేకశేషత్వ తదేకరక్ష్య
త్వజ్జలైయటికై. అప్రతిషేధమావతు - నిరుపాధికరక్షకనానవచన్ పణ్ణుమ్
రక్షణ తైవిలకామై; అతావతు - స్వరక్షణేన్వాన్వయనివృత్తి. అవధా
రణత్తాల్ - ఇన్ద్రయిరణ్ణమొక్కియ ప్పిన్నైయొన్టుమ్ వేణ్ణావెనపడి. చర
మపదత్తిల్ శొల్లుకిఱుఫలత్తుక్కు, ప్రథమపదత్తిల్ శొల్లుకిఱ ఆత్తజ్ఞాన
ముమ్ మధ్యమపదత్తిల్ శొల్లుకిఱ అప్రతిషేధముమితే వేణువతు.

౬౦. అల్లాతపోతుబ్ధత్తుకుమ్ పూర్తిక్కుమ్కొత్తైయూమ్,

౬౧. ఆపత్తైప్పోక్కికొళ్ళుకితోమెన్ఱుభిమిత్తు

అత్తైవిత్తైత్తుకొళ్ళాత్తోత్తైయే వేణువతు.

౬౦. ఇప్పడియన్ఱిక్కే- ఫలసాధనమాక ఇవనుమ్ శిలశైయ్యవే
ణుమెన్ఱాల్ వరుమ్ తీడ్డెత్తెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (అల్లాత) ఎన్ఱుతు
డగ్గి. (అల్లాతపోతు) ఎన్ఱుతు - ఇవ్వళవన్ఱిక్కే ఫలహేతువాక ఇవన్ శిల
శైయ్యవేణుమోబ్బత్తెన్ఱుపడి. (బద్ధత్తుకుమ్ పూర్తిక్కుమ్ కొత్తైయూమ్
యావతు)-ఇవనుడైయ రక్షణమ్ తన్నేతామ్మడినూన అవనుడైయ
నిరుపాధిక శేషిత్వత్తుక్కుమ్, ఇవనుడైయప్రవృత్తియిలొన్ఱైయు మపేషి
యాత నిరపేక్షోపాయత్వత్తుక్కుమ్వద్యమాయ్ త్తలైక్కట్టుమెన్ఱై.

౬౧. ఆనాలుమ్ (౧) *అనన్తక్షేత్రభాజనమాన సంసారసాగర
త్తిశేత్రున్ఱిక్కిడన్ఱలైకితన్నాపత్తైయన్ఱాన్, ఆపత్తనాన వీశ్వర
నై స్వప్రపత్తియాలే వశీకరిత్తు, తత్త్వన్ఱాలే ఇత్తైక్కట్టుకొళ్ళు
వేణ్ణావోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (ఆపత్తై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-
సర్వేశ్వరక తిరువడికళిలే ప్రపత్తిపణ్ణి, సంసారమాకిట ఆపత్తైప్పోక్కి-
కొళ్ళుకితోమెన్ఱు తాన్ పణ్ణుకిట ప్రపత్తియాలే, తన్నాపత్తైప్పోక్కి-
కొళ్ళుకిఱానాక భిమిత్తు, తదేకపారతన్యరూప స్వరూపహనియా
కిట ఆపత్తై విత్తైత్తుకొళ్ళాత్తోత్తైయే, తన్నివృత్తికి-వన్ శైయ్య
వేణువత్తెన్ఱుపడి. ఓరాపత్తై పుడిహరిక్కప్పుక్కు, ఓరాపత్తై విత్తైత్తుకొళ్ళు
శ్చాతే, ఇవన్ స్వయత్నత్తిల్ నివృత్తనాయుక్కువే, ఎమ్మెరుమాన్ఱానే
రక్షిక్కుమెన్ఱుకరుత్తు. (అత్తై) ఎన్ఱుతు-ఆపత్తామాన్యత్తైప్పోక్కి; అల్లతు
ప్రకృతావత్తు తన్నైయే పరామర్శిత్వపడియన్ఱు.

౬౩. రక్షణత్తుక్కు పేక్షితమ్ రక్ష్యత్వానుమతియే.

౬౪. ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాకైయాలుమ్, చైతన్య
కార్యమాకైయాలుమ్,

౬౩. ఆనాలుమ్ (౧) “ రక్ష్యాపేక్షాంప్రతీక్షతే” ఎన్దు రక్షక
నాన సర్వేశ్వరక, రక్ష్యభూతనాన ఇచ్చేతననుడైయవపేక్షైయైప్పార్
త్తిరుక్కుమెన్దైయాలే, అవన్పణ్ణమ్ రక్షణత్తుక్కు ఇవనుడైయ వపే
క్షైయమ్ వేడియన్దో ఇనుక్కిఱతెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (రక్షణత్తు
క్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావళు - నిరుపాధికరక్షకనానవన్ పణ్ణమ్ రక్షణ
త్తుక్కు ఇచ్చేతనన్పక్కల్ వేణ్ణవతు. “సీయెనకు- రక్ష్యమ్” ఎన్దాల్
“ అన్దేన్” ఎన్నాణే, తన్నుడైయ రక్ష్యత్వత్తై ఇన్దైయమివ్వళవేయెన్దై.

(౧) “రక్ష్యాపేక్షామ్” ఎన్దిఱవిడత్తిల్ శొల్లుకీఱవపేక్షై, రక్ష్యత్వాను
మతిద్యోతకమి త్తనై యెత్తుకరుత్తు. (౨) “యాఙ్గాప్రపత్తిః” (౩) “ప్రార్థ
నామతిః” ఎన్దిఱస్వీకార త్తై అప్రతిపేదద్యోతకమెన్దితే ఇవర్ తామరుళి
చ్చెయ్తతు.

౬౪. ఇప్పడి అనుమతి సాక్షేతనాయ్ రక్షిక్కుమాకిల్ ఇవ్వ
నుమతితాక సాధనమాకాతోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఎల్లామ్)
ఎన్దుతుడగ్గి. (ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాకైయావతు)- భోగమో
క్షోపాయజ్గళిల్ ఏతేసు మొన్దిలే యధికరిక్కు- మవనుక్కుమ్, సీఇవ్వుపా
యత్తై యనున్దియెన్దాల్ అప్పడియేశెయ్కిఱేక, ఎన్నమనుమతి పూ
ర్వకమాక వతిలిఱ్ఱియ వేణ్ణకైయాలే సకలోపాయ సాధారణమాయి
రుక్తై. ఇత్తాల్, ఓరిడత్తిలుమ్. ఇవ్వనుమతిక్కు అధికారివిశే
షణత్వమొఱ్ఱియ, ఫలసాధనత్వ మిల్లామై కాటప్పట్టతు. చైతన్య
కార్యమాకైయావతు-రక్ష్యత్వమ్ చేతనాచేత ససాధారణమా యిరు
క్కుచ్చెయ్తే, జ్ఞానశూన్యమాకైయాలే అవ్వార త్తై అఱిక్కైక్కు

శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౨౩

పాప్తిదక్షైయిలు మనువర్తిక్రైయాలుమ్, స్వరూపాతిరేక యల్లా
మైయాలుమ్, అచిద్వాప్యవృత్తవేషత్తై సాధనమాక్క వొణ్ణాతు.

౬౫. అచిద్వాప్యవృత్తిక్కు ప్రయోజనమ్-

యోగ్యమల్లాత అచేతనమొల్పిలన్తిక్కే, జ్ఞానాశ్రయభూతనాకై యూలే
అత్తైయత్తిక్కై క్కు యోగ్యనాయురుక్కిఱ విచ్చేతనన్ పక్కలుణ్ణాన వను
మతి, ఇవనుడైయజ్ఞానకార్యమాయ్ క్కొణ్ణువన్దతాయుర్తుక్కై. ఇత్తాల్,
ఇవ్వనుమతి చేతననానవాశియైప్పల్ వన్దతాకైయూలే, సాధనకోటి
యిలన్దయియా తెన్దపడి. (పాప్తిదక్షైయిలు మనువర్తిక్రైయావతు)-
ఉపాయదక్షైయళవన్తిక్కే ఉపేయదక్షైయిలు మవక్ వ్యామోహాను
గుణమాకక్కొళ్ళుమ్ వినియోగవిశేషజ్ఞల్, తిరువుళ్ళమానపడి కొణ్ణ
రుళవేణుమెన్నుమనుమతి ఇవనుక్కు నడన్దు శెల్లుకై. ఇత్తాల్, సాధ
నమాకిల్ ఫలసిద్ధియళవిలేమిళవేణుమెన్తుకరుత్తు. (స్వరూపాతిరేకియల్లా
మైయావతు)-శేషి శెయ్యుమతుక్కుడన్ పట్టిరుక్కై శేషత్వపారతన్య
కార్యమాకైయూలే, ఇవ్వనుమతిస్వరూపత్తుక్కు ప్పఱుమ్మన్తిక్కే స్వరూ
పమాయుర్తుక్కే. ఇత్తాల్, సాధనమాకిల్ స్వరూపాతిరేకియా యిరు
క్కవేణుమెన్తు కరుత్తు. (అచిద్వాప్యవృత్తవేషమావతు)-జ్ఞాతృత్వత్తాలే
జ్ఞానశూన్యమానవచిత్తిల్ వేఱుపట్టిరుక్కిఱ ఆత్మాపినుడైయవాకా
రమ్ ; ఇవిడత్తిలవాకారమావతు-జ్ఞానకార్యమానవనుమతి ; ఇత్తై
(సాధనమాక్కవొణ్ణాతు) ఎన్దతు - ఇప్పడి ఇతినుడైయ అసాధనత్వ
హేతుక్క శనేకముణ్ణాకైయూల్ ఇత్తై సాధనమాకక్కల్విక్క ప్పొకా
తెన్దపడి. (అచిద్వాప్యవృత్తవేషమ్) ఎన్దు పాతమాకిల్, జ్ఞానశూన్య
మానవచిత్తిత్కాట్టిల్ ఆత్మావుక్కు-ణ్ణాన జ్ఞాతృత్వరూప వ్యావృత్తి
యిక్ వేషమాన వనుమతియై ఎన్దు శబ్దార్థమ్.

౬౫. ఆనాల్, ఇవ్వచిద్వాప్యవృత్తి తనక్కొరు ప్రయోజనమ్
వేణ్ణావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (అచిద్వాప్యవృత్తిక్కు) ఎన్దుతుడన్

ఉపాయ త్తిలుపకార స్మృతియమ్ ఉపేయ త్తి లుకప్సమ్.

౬౬. (౧) “ఉ స్తనతాలెన్నినైదిరున్దాయ్” ఎన్నిఱ
పడియే ప్రాప్తిక్కుపాయమవన్నినైవు.

౬౭. అతుతా నెప్పోతు ముణ్ణు.

(ఉపాయ త్తిలుపకార స్మృతియవతు)-(౨) “ఎన్నై త్తీమనజ్జేడుత్తాయ్”
(౩) “మరువిత్తొమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్నిఱపడియే సిద్ధోపాయ
మాన వెమ్మెరుమా తన్ తిఱ త్తిఱ్విణ్ణిన ఉపకారజ్జలైయనుసన్ధిక్కు.
(ఉపేయ త్తిలుకప్పవతు) - అవన్దిరువడికళిల్ తాన్ పణ్ణమ్ కై జుర్యజ్జ
ళిల్, (౪) “ఉకన్దపణిశెయ్తు” ఎన్నిఱ ఉకప్సమ్, అత్తాలవనుక్కు
విళైకిఱ ప్రీతియైక్కుణ్ణు తనక్కు విళైకిఱ ప్రీతియమ్.

౬౬. ఇప్పడి ఇవన్బక్కులుళ్ళుత్తోన్దు ముపాయమన్టాకిల్, ఇవను
క్కుత్తతాప్రొప్పుపాయన్దా నేతెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉ స్తనతాల్)
ఎన్దుతుడన్ణి, అతావతు-ఇ త్తలైయిలుళ్ళుత్తోన్దుమ్ పేర్ ముక్కుపాయమ
ల్లామెయాలే, (౧) “ఉ స్తనతాలెన్నినైదిరున్దాయ్” ఎన్దు-కైకభీన్దవర్ ము
క్కుమొరుపోక్క డిపార్ త్తిరుక్క-క్కడవడ్డిరువుళ్ళత్తాల్నినై త్తిరున్ద తె
న్నెన్దు, పి-తైషియానవవన్నినై వేఉపాయమెన్టాన్దొరునుసన్ధి త్తపడియే,
అవనై ప్రాప్తిక్కుపాయమ్- సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తియాయ్ ప్రా
ప్తనాయ్ పరమదయాళువాయిరుక్కిఱ అవన్నడైయ ఇచ్చేతనోజ్జీవ
నార్థమాన నినైవెన్దపడి.

౬౭. అన్నినైవుతా నవను క్కెప్పోతుణ్ణావతెన్న వరుళిచ్చెయ్
కితార్, (అతుతానెప్పోతుముణ్ణు) ఎన్దు. (ఎప్పోతుమ్) ఎన్దుతు - ఇవన్
(గి) * యాతానుమ్ పర్ మి న్ణి త్తిరికిఱకాలత్తోడు ఇన్ద్రోడువాళియఱ
సర్వకాల త్తిలు మెన్దుపడి.

(౧) తిరుమొళి-౨-౭-౧.

(౨) తిరువాయ్-౨-౭-౨.

(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౭.

(౪) తిరువాయ్-౧౦-౮-౧౦.

(౫) తి - ౨ - ౯౫.

౬౮. అతు ఫలిష్పతు ఇవన్ నినై వ్రమాటినాల్.

౬౯. “అ నిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్-ఇప్పోతు త్తజ్జమెన్
ఎన్దితి నినై వ్రకులైకై” ఎన్దు జీయరరుళిచ్చెయ్ వర్.

౭౦. ప్రాప్తావ్రమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే.

౬౮. ఆనాల్, అతు ఇన్నాల్ వరై ఫలియాతిరుప్పానెన్నెన్న
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతు ఫలిష్పతు ఇవన్ నినై వ్రమాటినాల్) ఎన్దు,
అతావతు-అన్ నినై వ్ర ఇవనుక్కు క్కార్యకరమావతు, ఇవనుడైయ
స్వరక్షణచిన్తెమాటిన కాలత్తిలెన్దవడి.

౬౯. ఇవ్వర్ త్తినుడైయ ఆ ప్త్యర్థమాకనజ్జీయర్ వారైయైయ
రుళిచ్చెయ్ కితార్, (అ నిమకాలత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు- నజ్జీ
యర్, తమ్మడైయ శ్రీపాద త్తిలేయుళ్ళారొరు శ్రీవైష్ణవరై నోవటికై
క్కాక చెప్పెన్దు న్దురుళియిరుక్కి ఆవళివే, అన్ శ్రీవైష్ణవర్ “అడియే
నుక్కు నిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమాయిరుప్ప తొన్దురుళిచ్చెయ్ వేణుమ్”
ఎన్దు, “అ నిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్- నమక్కిప్పోతు త్తజ్జమెన్ ఎన్దితి
తన్నుడైయ స్వరక్షణ చిన్తై కులైకై కాణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తవార్
ఆకైయాల్, ఈశ్వర నివాత్తోజ్జీవనత్తుక్కు-అప్పాక ప్పణుమ్ చిన్తనై
ఫలిష్పతు, ఇవనుడైయ స్వరక్షణచిన్తై మాటినాల్ వ్ర తాయిల్లు.

౭౦. ప్రాపకనీశ్వరనానాలుమ్, ప్రాప్తావ్రమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పా
నుమివనన్దో, ఆనప్పిన్దు ఇవన్ నినై ఇప్పడి నేరాకత్తుడైక్కలామో
వెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ప్రాప్తావ్రమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, అష్టిక్కే, ఇచ్చేత
నకై యిలుళ్ళవల్లీలు పాయత్వ గన్ధమఱుత్తుడైత్తు, ఈశ్వరనే యు
పాయమెన్దు నిమ్మిన్ది తపోతే, ప్రాప్త్యత్వముమ్ ప్రాప్తియిల్ వరుము
కప్పు మివనతన్దిక్కే, ఉపాయ భూతనాన్ వీశ్వరన్ తేయాయ్ ఫలిత్తు
విడుకై ; ఆకైయాల్ (ప్రాప్తావ్రమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పాను

౭౧. స్వయత్ననివృత్తి పారతన్య ఫలమ్ ; స్వప్రయోజన నివృత్తి శేషత్వఫలమ్.

మవనే) ఎఱ్ఱు నిగమి తరుళుకితారాకపుమామ్. (ప్రాప్తా అవనాకైయా వతు) - (౧) “స్వత్వమాత్మనిసజ్ఞాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్” ఎఱ్ఱి స్వతస్సిద్ధమానస్వస్వామిత్వ సమృద్ధమడియాక, ఉడైమైయైప్రాపిక్కుముడైయవనెప్పోలే, ఇవాత్తావైప్రాపిప్పాన్ తానాయరుక్కై. (ప్రాపకకా నవనాకైయావతు) - తానివనై ప్రాపిక్కుమిడత్తిల్ ప్రాప్తిక్కుపాయముమ్, సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వ సత్యసజ్గుల్పత్వాది గుణవిశిష్టనాయ్, నిరఙ్గుశస్వతన్త్రీనాన తానాయరుక్కై. (ప్రాప్తిక్కుకప్పాను మవనాకైయావతు) - స్వత్తినుడైయలాభత్తిలే తద్బోక్తావానస్వామి హృస్టనామాపోలే, ఇవనైప్రాపితాల్ ప్రాపిక్కుప్పెల్లోమేయెన్దు కప్పానుమ్, ఇవాత్తావుక్కు నిత్యభోక్తావాన తానాయరుక్కై. ఇవైమూఱ్ఱుమ్ (అవనే) ఎఱ్ఱి అవధారణత్తాలే-ఇవలోలీవనోడన్వయిప్పత్తోన్దు మిల్లెయైన్. ఇతిలే, “ప్రాప్తాపుమ్ప్రాపకనుమ్అవనే” ఎన్దైయాగే, ఇవనుక్కు స్వయత్నత్తిలన్వయమిల్లె యెన్నుమిడముమ్, “ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే” ఎన్దైయాగే, స్వప్రయోజనత్తి లన్వయమిల్లెయెన్నుమిడముమ్ సిద్ధమాయిల్లు.

౭౨. ఆనాల్, జ్ఞాతృత్వకార్యమాన కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞతైయుడైయవనాకైయాగే స్వయత్న స్వప్రయోజనజ్గళుక్కర్హనాయరుక్క, ఇనైయిరణ్ణినుడైయపుమ్ నివృత్తి ఇవనుక్కవ్వభియాలేవరుకిట తెఱ్ఱిళ్ళడైయిలే అత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వయత్న) ఇత్యాదివా క్యద్యయత్తాలే. అతావతు - జ్ఞాతృత్వనిబద్ధనమాన కర్తృత్వముణ్డాయిరుక్కచ్చెయ్తే భగవత్ప్రాప్తిక్కుత్తానారుయత్నమ్ పణ్ణామలిర్దుక్కై. గూకిట ఇన్ద స్వయత్న నివృత్తి పరాధీన స్వరూపస్థిత్యాది మత్స్వ

౭-౨. పరప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్న ఫలమ్.

తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్.

మాకిట పారతన్యస్త్రిక్ కార్యమ్ ; అప్పడియే భోక్తృత్వముణ్ణాయి
రుక్కచ్చెయ్ తే, అత్తలైయై రసిప్పిక్కుమతోట్రియ త్తనక్కెన్న ఒట్టిల్
రసమిన్త్రిక్కేయిరుక్కేయాకిట స్వప్రయోజన నివృత్తి, పరాతిశయా
ధాయకత్వమే వడివాయిరుక్కేయాకిట శేషత్వస్త్రిక్ కార్యమ్. ఇత్తాల్,
పారతన్య శేషత్వజ్ఞశిరణ్ణమాత్తావుక్కు-స్వరూపమాకై యాలేలవా
కారజ్జలై యతియవే ఇవై యిరణ్ణమ్ తన్నడై యేవరుమెన్న్తతాయిచ్ఛు.

౭-౨. అనాల్, ఇప్పడి స్వయత్న స్వప్రయోజనజ్ఞశి లన్వయమద్రీ
రుక్కుమాకిల్, ఇవనుడైయ ప్రయత్నత్తుక్కుమ్ చైతన్యత్తుక్కుమ్
ప్రయోజనమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఠార్, (పరప్రయోజన) ఇత్యాది
వాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు- (౧) “అహంసరవ్బక్కరిమ్మాయి” (౨)
“వఱువిలావడిమైశెయ్యవేణ్ణమ్” (౩) “ఉనక్కేనామాల్చెయ్ వోమ్”
ఎన్గిటపడియే పరనుక్కుప్రయోజనమాక ప్లణ్ణమ్ కైజ్జర్వరూప
ప్రవృత్తి, ఇవనుడైయ ప్రవృత్త్యద్యోగరూపమాన ప్రయత్నత్తుక్కు.
ప్రయోజనమ్. (౪) “నిత్యకిజ్జరః ప్రహర్షయిమ్మాయి” ఎన్గిటపడియే
అత్తలైయిరుక్కుప్పక్కుఱుప్పాక తాన్ ప్లణ్ణికికైజ్జర్వరూప్తాలే అత్యంత
హృష్టనాయుక్కిట వస్తపరనైవిషయమాక వుడైత్తానప్రీతి, ఇవనుడై
య అచిద్వా్యవృత్తిరూపమాన చైతన్యత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్న్తై. (౫)
“పడియాయ్ క్కిడన్దున్ పవళనాయ్ కాణ్బేన” ఎన్నక్కడనతితే. ఇత్తాల్,
పారతన్య శేషత్వజ్ఞశాలే ఫలిత్త స్వయత్న స్వప్రయోజన నివృత్తి

(౧) రా-అ-౩౧-౨౫.

(౨) తిరువాయ్-౩-౩-౧.

(౩) తిరుప్పావై-౨౯.

(౪) స్తా-౪-౪౬.

(౫) పెరుమాళ్ తిరు-౪-౯.

౭౩. అహమర్థతుక్కు జ్ఞానానన్దజ్ఞో

తటస్థమెన్నుమ్మడి దాస్యమితే అన్తరంగనిరూపకమ్.

కశ్చైయదైయనాన చేతననుడైయ ప్రయత్నచైతన్యజ్ఞభుక్కు, పార
తన్ద్ర్యశేషత్వానుగుణమాక ప్రయోజనజ్ఞో శొల్లిల్ శ్రాయ్మిలు.

౭౩. శేషత్వాదికభుమ్ జ్ఞాతృత్వాదికభుమ్ ఆత్మధర్మజ్ఞా
యిరుక్కచ్చెయ్తే, శేషత్వాదికశ్చై ప్రధానమాక్కి జ్ఞాతృత్వాదికశ్చై
తదనుగుణమాక యోజ్యకైక్కు నియామకమేతు, మల్ బుప్పడితానా
నాలోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (అహమర్థతుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. (అహ
మర్థమావతు) - ప్రత్యక్షేనాహముద్భివ్యవహారార్థమాన వాత్త
వస్తు. (జ్ఞానానన్దజ్ఞానన)-తదతమాన ప్రకాశత్వాచుకూలత్వజ్ఞో. (౧)
“జ్ఞానానన్దమయస్వాత్మా” (౨) “స్వరూపమణుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానా
నన్దైకలక్షణమ్” ఎన్తు ఇవల్ శ్రేయిట్టితే వస్తువై నిరూపిప్పతు. (తటస్థ
మెన్నుమ్మడి) ఎన్తు-బహిరంగనిరూపకతయా పుటవిత్తయెన్నుమ్మడియెన్తు
పడి (దాస్యమావతు)-శేషత్వమ్. ఇతు (అన్తరంగనిరూపక మాకై
యావతు)-భగవత్స్వరూపత్తుక్కు ప్రకారతయా శేషమాయ్కొడ్డే
తక సత్తైయామ్మడి యిరుక్కుమ్వస్తువాకై యాలే, ప్రథమమ్ శేషత్వత్తై
యిట్టు నిరూపిత్తుకొడ్డే మల్ బుళ్ళవాకారజ్ఞశ్రేయిట్టు నిరూపిక్కువే
ణుమ్మడియిరుక్కు. ఇత్తాల్, (నిరూపకమాకై యావతు)-వస్తువై వ స్వ
న్తర త్తిత్కాట్టిల్ వ్యావ ర్తిక్కుమత్తాకై యాలే, దాస్యమ్ ఈశ్వరవ్యావ
ర్తకమాయ్, జ్ఞానానన్దజ్ఞో అచిద్వ్యావర్తకజ్ఞా యిరుక్కుమ్. ఇప్పడి
నిరూపకద్వయముమ్ వస్తువుక్కు పేక్షితమాయిరుక్కుచ్చెయ్తే భగవ
త్ప్రకారతయా లభనత్తైకమానవస్తువుక్కు, అచిత్తిత్కాట్టి లుడ్డాన
వాళియైయటివిక్కిఱమాత్రమాన జ్ఞానానన్దజ్ఞో పుటవిత్తమామ్మడి ప్రకా

౧౪. ఇతుతావదేటియన్తు.

రత్నప్రయుక్తమాన శేషత్వమే అన్తరంగనిరూపకమా యరుక్కుమెన్త
తాయీఁబు. (ఇతే)ఎన్తుఇవ్వర్ త్తిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధి. ప్రథమమ్ శేషత్వతై
యిట్టు వస్తువై నిరూపిత్తుకొన్లు, పిన్నై జ్ఞానానన్తలక్షణముమాయ
జ్ఞానగుణకముమాయ అచిద్వ్యావృత్తముమాయరుక్కుమెన్తుమిడ తై
తృతీయపదతాలేనిరూపిక్కిటప్రణవముమ్, సమస్తవస్తుకళుమ్ సర్వే
శ్వరనుక్కు ప్రకారమెన్తుమత్తై ప్రతిపాదిక్కిట నారాయణపదముమ్,
ముతలాననై ఇతిల్ ప్రమాణమ్. (౧) “దాసభూతాస్వతస్సర్వేహ్యత్తానః
పరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణం తేషాం బనేమోక్షేతథైవచ” ఇత్యా
దికళుమున్దే. (౨) “అడియేనుళ్ళా” ఎన్టారితే యాథ్వార్. తిరు
కోట్టియూర్ నమ్మి శ్రీపాదత్తిలే ఆథ్వానాటుమాసమ్ సేవిత్తునిన్తు
మహానిధియాకప్పెర్ నివర్థమితేయిళు ఇప్పడి శేషత్వమన్తరంగనిరూపక
మౌకై యాలే నిరూపిత స్వరూప విశేషజ్ఞాన జ్ఞాతృత్వాదికలై ఏత
దనుగుణమాక యోజిక్కవేణుమెన్తు కరుత్తు.

౨౪. ఇతు స్వరూపనిరూపకమాకిల్, ఆత్మావృత్తవస్తే తుడగ్గి
యన్డాయ్ పోర వేణ్ణావో, ఇతుక్కుమున్బిన్బిక్కి ఇపోతున్డాకై యా
లుమ్, లోక త్తిలితుతా నాపాధికమాయనడక్కాన్డైయాలమ్, దా
స్యమాత్తావృక్కు వదేటియన్తో వెన్తు, అరుళిచ్చేయ్ కిటార్, (ఇతుతా
వదేటియన్తు) ఎన్తు. (ఇతుతా) ఎన్తు-ప్రకృతమానదాస్యతై ప్పరామ
ర్చిక్కిటతు. (వదేటియావతు)-ఆగన్తుకమ్. (అన్తు) ఎన్దెయాలే-స్వాభా
వికమెన్తపడి. (౩) “స్వోజ్జీవనేచ్ఛాయదితే స్వసత్తాయాంస్పృహాయది
ఆత్మదాన్యంహరేస్సాన్వయం స్వభావజ్ఞునదాన్తర” (౪) “నానుము
నకుప్పొనడియే” ఎన్నక్కడవతితే.

(౧)

(౨) తిరువాయ్ - ౨ - ౮ - ౨.

(౩)

(౪) తిరుప్ప-౧౧.

౭౧. స్వాత స్త్రిముమ్ అన్యశేషత్వముమ్ వద్దేటి.

౭౨. శేషత్వవిరోధి స్వాత స్త్రిమ్.

తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్.

౭౩. అహజ్కూరమాకిటనార్ పైత్తుడైతాల్

ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ “అడియాన్” ఎన్బితే.

౭౧. ఆనాల్, వద్దేటియాక వివక్షితజ్గళ్ తానెనైయెన్న; ఇతు క్కు-విరోధికళాననై యెన్బరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వాత స్త్రిముమ్) ఎన్బు తుడగ్గి. (స్వాత స్త్రిమావతు) - నానెనక్కురియ నెన్బరుక్కై. (అన్య శేషత్వమావతు) - భగవదన్యవిషయజ్గళితే తొణ్ణుపట్టిరుక్కై. ఇవల్లై (వద్దేటి) ఎన్బితే. ఇవనుడైయ అవిద్యాదికళడియాక వన్దనై యాకై యాలే.

౭౨. ఇనై ఇతుక్కు- విరోధికళానమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్ (శేషత్వవిరోధి) ఎన్బుతుడగ్గి (శేషత్వవిరోధి స్వాత స్త్రిమ్) ఎన్బు తు - నానెనక్కురియ నెన్బరుక్కుమళివల్, ఒరువిషయ త్రిలుమ్ శేష త్వమిల్లామైయాలే స్వాత స్త్రిమ్ శేషత్వతైయదిక్కవొట్టా తెన్బ పడి.

(తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్) ఎన్బుతు-స్వాత స్త్రిమ్ కులెన్బు శేషత్వత్తుక్కినైన్దాలుమ్, భగవదన్యతిరిక్త విషయజ్గళితే ఒన్బు క్కు-త్తన్నై శేషమెన్బరుక్కుమతు, నిరుపాధిక శేషియానవన్బక్కల్ శేషత్వతై త్తలైయదుక్కు వొట్టా తెన్బ పడి.

౭౩. ౧. “ఇతుతావద్దేటియన్బు” ఎన్బుతుడగ్గి ఉపపాది త్తవర్గజై మూతలిక్కితార్ మేల్, (అహజ్కూరమ్) ఎన్బుతుడగ్గి. అహజ్కూరన్దా దేహాత్మాభిమానమాపమాయుమ్ స్వాత స్త్రిమావమాయు మిరణ్ణువక్తై ప్పట్టితే యిరుప్పతు; అతిల్ ఇన్బు స్వాత స్త్రిత్తైచ్చొల్లుకిటతు. (ఆర్ ప్పు) ఎన్దైయాలే అతినుడైయ తిరోధామకత్వముమ్ ఆగన్దుకత్వముమ్ తోబు క్కిటతు. అత్తై (తుడైక్కైయావతు) - సదాచార్యోపదేశాదికళాలే సవాసనమాక ప్పొక్కుక్కై. (ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ అడియాన్) ఎన్బుతు-

౭౧. గ్రామకులాదికళాల్ వరుమ్ పేర అనర్థహేతు.

౭౨. (౧) “ఏకాస్తీవ్యపదేష్టవ్యః”

ఔపాధికమాన జాతివర్ణాశ్రమాదికళాలేవద్దభిష్టపోషణావగళోపోల్బి
కే, యావదాత్మానువర్తియాన నామమ్ దాననెన్నుమతెష్టపడి.(ఇతే)
ఎష్టు-ఇవ్వర్థతిల్ - ప్రమాణప్రసిద్ధి.(౨)“దాసభూతాస్సృతః”(౩)“ఆత్మ
దాస్యమ్” ఇత్యాదికల్పిష్ట త్తిలే వివక్షితగళ.ఆకైయాల్ స్వాతన్త్ర్యా
దిశాపాధికమ్, దాస్యమ్స్వాభావికమెన్నుక్కుకైయిల్లెయెష్టుకరుత్తు.

౭౩. అతువె? గ్రామకులాదికళాల్ వరుమ్ వ్యసదేశమన్త్రో
నడన్దుపోరుకితెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గ్రామ) ఇత్యాదియాల్.
అతావతు - ౧ గ్రామకులాదివ్యపదేశ మహాజ్కరజనకమాకై యాలే
స్వరూపహనిరూపానర్థకరమెష్టపడి.ఆకై యాల్ అవశ్శ్రానిపక్ వ్యపదే
ష్టవ్యసల్ల నెష్టుకరుత్తు.

౭౪. ఉక్తార్థతుక్కు ప్రమాణజ్కట్టకితార్ మేల్, (ఏకాస్తీ
వ్యపదేష్టవ్యః) ఎష్టు. “ఏకాస్తీవ్యపదేష్టవ్యో నై వగ్రామకులాదిభిః।
విష్టునా వ్యపదేష్టవ్యస్తస్యసర్వంసవహి” ఇత్తల్ భగవదేక పర
నాయరుక్కుమవక్ గ్రామకులాది సమ్యక్జ్కళైయిట్టు చొచ్చిల్లప్పడుమవ
నల్లక్, భగవత్సమ్యక్జ్కళైయిట్టు చొచ్చిల్లప్పడుమవక్;అవనుక్కుస్త గ్రామ
కులాదిక కేల్లామ్ భగవానేయితే ఎగ్గెఱు.(౪)“ప్రాప్తావృన్” ఇత్యాది
వాక్యత్తిలే ఇచ్చేతననుడైయ స్వయత్తునివృత్త్యాదికల్ తోడ్ కిసపడి
యాలే, ఇవశ్శ్రుక్కు నిదాసమిన్నతెష్టుమ్, ఏవమ్భూతననుడైయప్రయ

౧ భగవతాభిమానశ్చుక్కు స్వకమ్మన గ్రామాదికల్లు వివక్షితజల్, ఆకై
యాల్ “తొణ్డూరవమ్మి, వేయర్ తగ్గళ్ తుత్తిత్తివ్విచ్చిచ్చిన్” ఇత్యాదికలుక్కు
విరోధమిచ్చె.

(౧) విప్రస్నేహం.

(౨) హరితప్త

(౩) విష్ణుకళై.

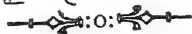
(౪) ౭౦-

౮౦. ఉపాయత్తుక్కు ప్పిరాట్టియైయుమ్ ద్రాపదియైయుమ్తిరు
క్కణ్ణమజ్జైయాణ్డొనైయుమ్బాలే యిరుక్కవేణుమ్; ఉపే

త్తుచై తస్యప్రయోజనముమ్, శేషత్వాది ప్రాధాన్యహేతు-ఆత్మస్వరూ
పత్తినుడైయ దాస్యస్తరజ్గ నిరూపకత్వమెస్తుమ్, ఇష్పడియిరుక్కి-ఆ
వితు స్వాధావికమ్, ఏతద్విరోధికల్ బౌపాధికమెస్తుమ్, తన్నివృత్తియి
లాత్తావుక్కు దాస్యమేనిత్యనిరూపకమా యిరుక్కుమెడైయాలే ఇస్వ
రత్తై మూతలిత్తుమ్, గ్రామకులాదికళాలివక్ వ్యవదేప్తవ్యనల్ల నెస్తుమ్,
ఉత్తారత్తిల్ ప్రమాణముమ్ శొల్లుకెగూలే (౧) “స్వయత్ననివృత్తి”
ఇత్వాదివాక్యమేతుడజ్గి ఇస్వళవుమ్ ప్రాసజ్గికమ్.

ఆక, ఇష్పకరణత్తాల్. ప్రపత్తిక్కు దేశాదినియమజ్గళిల్లె, విష
యనియమమేయుళ్ళు తెన్ను మిడముమ్, అవ్విషయద్దా నిన్నతెన్నుమిడ
ముమ్, అవ్విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధి
కారికళుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణ మధికారికళు
డైయ త్రైవిధ్యముమ్, ప్రపత్తియై యుపాయమాక్కినాల్ వరుమ
వద్యముమ్, ప్రపత్తితన్నుడైయ స్వరూపాదికళుమ్, ప్రపత్తవ్యనే
ఉపాయమెన్ను మిడముమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు.

ఉపాయవైభవప్రకరణమ్ సమాప్తమ్.

అధికారిశోధనమ్.

౮౦. అన నరమ్ అధికారి శోధనమ్పణ్ణుకిఱిఱు. ఉపాయమ్ఉపే
యార్థమాకైయాలుమ్, (౨)“ఉపేయత్తిలకప్పమ్”ఎస్తుమ్, (౩)“పర
ప్రయోజనప్రపత్తి ప్రయత్నఫలమ్, తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్”
ఎస్తుమ్ఉపేయాధికారముమ్కీర్త ప్రసక్తమాకైయాలుమ్, ద్వయనిష్ఠనాన
వధికారిక్కు ఉభయము మపేక్షితమాకైయాలుమ్, ఉపాయోపేయా
ధికారజ్గళిల్ ఇచ్చేతననిన్నవిన్నపడి యిరుక్కవేణుమెన్నుమత్తైత్తత్త
న్నిష్ఠరై నిదర్శనమాక్కి కొణ్ణరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపాయత్తుక్కు)

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౩

యత్తుక్కు ఇతై య పెరుమాళై యమ్ పెరియవుడై యానై
యుమ్ ప్పిళ్ళైతిరునత్తెయూరరైయనై యమ్ చిన్మయన్
యైయుమ్బాలే యిరుక్కువేణుమ్.

౧౧. పిరాట్టిక్కుమ్ ద్రాపదిక్కుమ్ పాళి, శక్తియుమశక్తియుమ్.

ఇత్యాదివాక్యద్వయత్రాణే. (ఉపాయత్తుక్కు) ఎన్మత్తు-ఉపాయత్తుక్కు
కారియామ్బా తెన్మపడి; ఉపాయాధికారత్తుక్కున్నునమామ్. అప్పడియే
(ఉపేయత్తుక్కు) ఎన్మత్తువుమ్. (ఉపాయత్తిర్) ఎన్మ పాఠమానపాతు-
ఉపాయవిషయ త్రిలన్మపడి, ఇప్పడియే మన్ద్రైయతువుమ్, అవర్కళై
సోలే యిరుక్కువేణుమెన్మత్తికరుత్తై నర్చిప్పిక్కైక్కాక, అవర్కళై
తద్గళి పడికళైయడై వే యరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్. అతిల్ పిరాట్టి
యుడైయవుమ్ ద్రాపదియుడైయవుమ్ పడికళై యరుళిచ్చెయ్కిక్కు
డలాక, ప్రథమత్తిలే ఉభయర్కుమ్ పాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(పిరాట్టిక్కుమ్) ఎన్మత్తుడగ్గి, అతావతు-(౧) “తత్తస్యసదృశంభవేత్”
ఎన్మిరున్ద పిరాట్టిక్కుమ్, (౨) “రక్షమామ్” ఎన్మ ద్రాపదిక్కుమ్
తమ్మిలోపాళి, (౩) “శీతోభవ” ఎన్మ నెరుప్పై సీరాక్కినాట్పోలే,
“దగ్ధోభవ” ఎన్మ విరోధివర్గతై భన్మమాక్కి త్తనై రక్షిత్తుక్కొళ్ళ
వల్ల శక్తియున్మాయై, స్వయత్తుత్రాణే విరోధికతై త్తళి తనై
నోక్కిక్కొళ్ళప్పార్తాలుమ్, నోక్కిక్కొళ్ళుకై కీడాన † శక్తితనక్కి
ల్లామైయుమ్నై.

† వాళి-వైలక్షణ్యమ్. † “పస్తోపిమమగోచరే” ఎన్మ ఇవళి తనక్కు కర్ణనిడ
త్తిర్ చాపల్మతై ఇవళితానే శ్లోకైయాలే పిఱరైధన్మమాక్కువల్ల పాతిప్రత్య
మిలైయెన్మపడి.

(౧) రా-సు-౩౯-౨౦.

(౨) భా-సభా-౨౧-౪౩.

(౩) రా-సు-౪౩-౨౫.

౮-౨. పిరాట్టిస్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్,
తిరుక్కణ్ణమణ్ణయాణ్ణాక్ స్వవ్యాపారత్తై విట్టాక్.

౮-౨. ఏవమ్భూతరానవర్కళ్ శెయ్తవై తన్నై యరుళిచ్చయ్
కితార్, (పిరాట్టి స్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్) ఎన్టు.
(స్వశక్తియైవిడుకై యావతు) - నాయకరానపెరుమాళ్ రక్షిక్కుమత్త
నైయల్లతు, నమ్మడైయశక్తియాల నమ్మెరక్షిత్తుక్కుళ్ళుకై నమ్పార
తన్మ్రొత్తుక్కు నాశకమెన్టు స్వశక్తియైక్కుణ్ణకార్యమ్కొళ్ళాత్తికై;
(౧) “అనన్దేశాత్తురామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్ । నత్వాకుర్చి దశ
స్రీవ భస్మభస్మార్చణేజసా” ఎన్టాళితే. (లజ్జయైవిడుకై యావతు)-దుశ్శా
ససక్ సభామధ్యే † తుకిలై యురికిఱవళవిల్, లజ్జావిష్టైయాయ్క్కుణ్ణ
తానొరుతలైయిడుక్కుకై యన్దిక్కే, ఇరణ్ణుకై యమ్ విడుకై. * పేరళ
వుడై యాళాకై యాలే పిరాట్టిక్కు, “పెరుమాళ్ రక్షకర్” ఎన్టు విశ్వసిత్తు
స్వశక్తియై విట్టిరుక్కలామ్; అత్తనై యళవిన్దిక్కే యిరుక్కచ్చయ్తే,
మహాపద్మశైయిలే, “ఇన్ద్రశవిల్ కృష్ణనే రక్షకన్” ఎన్టు మహావిశ్వాసమ్పణ్ణి
మహాసభామధ్యే ఇవళ్ లజ్జయైవిట్టాళితే యరితు. (తిరుక్కణ్ణమణ్ణయా
ణ్ణాక్ స్వవ్యాపారత్తైవిట్టాక్) అతావతు-స్వరక్షణహేతువాన స్వవ్యా
పారజ్గళై విట్టాన్వప్తపడి. ఒరు సేవకనుడైయనాయై ఒరు సేవకనడిక్క, అవన్
అతుసాతామల్ అడిత్తవనోడెతిర్ తుప్పారుతుఅవనై యమ్ కొన్టుతానుమ్
కు త్రిక్కోళ్ వతాక ఇరుక్కిఱపడియొక్కణ్ణు, “ఒరుక్షుద్రచేతనన్ తన్న
భిమాన త్రిలేమొతున్గిన తెన్ము మిన్దళవుక్కాక తన్నైయభీయమాఱినపడి

† తుకిలై యురికై-వస్త్రోత్తైఇట్టాకై.

* పేరళవు-నిరతిశయజ్ఞానమ్.

౮౩. పశియరాయిరుప్పార్ అట్టశోఱుముణ్ణవేణు మడుకిఱిశోఱు
ముణ్ణ వేణుమెన్నుమాపోలే, కాట్టుక్కుప్పోకిఱిపోతు ఇళై
యపెరుమాళ్, పిరియిల్ తరిచూమైయైమున్నిట్టు, అడిమై

కణ్ణాల్, పరమచేతనసభిమాన త్తిలే యెతుక్కినాల్ అవనెన్ పడుమో!"
ఎఱ్ఱుస్వర్క్షణవ్యాపారజ్ఞులై యడైయవిట్టు, అన్నా యోపాతియాక త్తన్నై
యనుసనిత్తుక్కొణ్ణు, అప్పోతేవద్దు తిరుక్కణ్ణుమజ్జెయిల్ పత్తరావి తిరు
వాళిలిల్ శ్రైప్పడైయిలే పుకుర్దు కణ్ నళర్ ద్దారెఱ్ఱు ప్రసిద్ధమితే.

౮౩. ఇని ఉపేయాధికారికళిల్ ప్రధానరాన ఇళైయపెరుమాళ్
పడియై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పశియర్) ఎఱ్ఱుతుడక్కి. అతావ
తు-పశియరాయిరుప్పార్ తగ్గళ్ పశియిన్ కనత్తాలే, "ఇతుక్కుమున్నా
క్కినశోఱుమ్ ఇప్పోతాక్కుకిఱిశోఱుమ్ ఎల్లామ్ నామే ఉణ్ణవేణుమ్"
ఎఱ్ఱు మనోరథిక్కుమాపోలే, పెరుమాళ్ కాట్టుక్కుఘొన్నరుళుకిఱిపోతు
(౧) * బాల్యాప్రభృతినున్నిగదరాన ఇళైయపెరుమాళ్, పడైపీట్టిల్
నిఱ్ఱుమ్ పుఱిప్పడువతఱ్ఱుమున్నే కూడప్పవతాక ఉద్యోగిక్కిఱిపడియై
క్కణ్ణు, "సీర్ నిల్లుమ్" ఎఱ్ఱు నిర్బన్దిత్తరుళ, (౨) "కురుష్వమామను
చరం వైధర్త్యం నేహవిద్యతే కృతార్థోఽహంభవిష్యామితవచార్థఃప్రక
ల్పతే" ఎఱ్ఱుమ్, గడ్డెడదైజినవఱ్ఱు మీళ విడుకై క్కుఱుప్పాక అనేకమరు
ళిచ్చెయ్య, (౩) "నచసీతాత్వయాహీనా నచాహమపిరాఘవముహూ
ర్తమవిజీవావో జలాన్తత్యావినోద్ధృతౌ" ఎఱ్ఱుమ్ శొల్లుకెయాలే, పిరి
యిల్ తాముళరాక మాట్టామైయై మున్నిట్టు (౨) "కురుష్వమామ్"

శ్రైప్పడైయెఱ్ఱు - కై - శిఱియ, పుడై - ఇడమాము, గోపురవాళిలుళ్ళ శిన్న
అత్తక్కుప్పెయర్.

(౧) రా - బా - ౧౮ - ౨౭.

(౨) రా - అ - ౩౧ - ౨౨.

(౩) రా - అ - ౫౩ - ౩౧.

శైయ్యవేణుమ్, ఎల్లావడిమైయుమ్ శైయ్యవేణుమ్, ఏవిక్కొళ్ళవుమ్ వేణుమ్ ఎన్టార్ ; పడైవీట్టిల్ పుకున్దపిన్సు,

ఎన్ట వనన్తరత్తిలే, (౧) “భనురాదాయసగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః । అగ్రతస్తేగసిమ్యామి పథాన మనుదర్శయన్ । ఆహరిమ్యామితేనిత్యం మూలానిచఫలానిచ । వన్యానియాని చాన్యాని స్వాహారాణితపస్వినామ్” ఎన్లెయాలేస్వశేషత్వానుగుణమాకవడిమైశైయ్యవేణుమెన్టుమ్; తదనన్తరత్తిలే (౨) “భవాన్తుసహవైదేహ్యగిరిసానుషురన్త్యతే । ఆహన్తర్వంకరిమ్యామి జాగ్రతస్వపతశ్చతే” ఎన్లెయాలే, ఆతుతన్నిలు మిన్నవడిమైయెన్టు బరునియతియిన్టిక్కే ఎల్లావడిమైయుమ్ శైయ్యవేణుమెన్టుమ్; పళ్ళవటియిలే యెఱ్ఱున్దరుళినపోతు, “సీరుమ్ నిళలుమ్ వాయ్ త్తిరుప్ప తోరుప్రదేశ్ తైప్పార్ త్తు పర్ణశాలెయెచ్చమైయుమ్” ఎన్న, (౩) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణస్సన్దయతాజ్ఞలిః । సీతాసమక్షంకాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్” ఎన్టుతన్తలైయిలే స్వాతన్త్ర్యైవై త్తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కైవీట్టారెన్టు వికృతరాయ్, పిరాట్టిమున్నిలైయాకక్కైయు మజ్జలియుమాయ్నిన్టు, (౪) “పరవానస్తి కాకుత్స్థత్వయివర్షశతంస్థితే । స్వయన్తు రుచిరేదేశే క్రియతామితిమాన్వద” ఎన్లెయాలే, అడిమైశైయ్యుమళవిల్ స్వాతన్త్ర్యచూకిఅదోషమ్ కలశాతపడి, ఉచితకైజ్జుర్యజ్జళితే యేవిక్కొళ్ళవుమ్ వేణుమెన్టు ప్రార్థితారెన్టై. (పడైవీట్టిల్) ఇత్యాది. తిరు*పడైవీట్టిలే యెఱ్ఱున్దరుళివన్దు పుకున్దు తిరువభిషేకమ్ పణియళినపోతు, తమ్మొడుకూడవడిమైశైయ్కైక్కొరువరుమిల్లాత

* పడైవిడు-రాజధాని.

(౩) రా-ఆ-౧౫-౬-

(౧) రా-ఆ-౩౧-౨౩.

(౪) గా-ఆ-౧౫-౭.

(౨) రా-ఆ-౩౧-౨౫.

కాట్టిల్ తనియిడ తిల్ స్వయమ్మాక త్తిలే వయిల్ శైప్పెరు
క్కినపడియా లే, ఒప్పుణ్ణమాట్టా తే ఒరుతిరుక్కేయా
లే తిరువెణ్ కొల్ గుక్కుడైయెయుమ్ ఒరుతిరుక్కేయా
లే తిరువెణ్ శామర శైయెమ్ తరి త్తడిమైశెయ్ తార్.

తనిక్కాట్టిలే, తామేయడిమైశెయ్ తు కైజ్జుర్యాభినివేశ తై ప్పెరు
క్కుకైయా లే, స్వయమ్మాక త్తిలే వయిల్ శైప్పెరుక్కినపడి ఒప్పు
ణ్ణతాప్పిలే, శ్రీభరతాత్వాన్ తుడక్కమానవర్ కళో డొక్క
త్తాము మోరడిమైశెయ్ తు నిఱ్ఱమాట్టా తే, తిరువెణ్ కొల్ గుక్కుడై
యెడుక్కే, తిరువెణ్ శామరమ్ పరిమాటుకై యూకిఱిగరణ్ణడిమైయెసక కా
ల త్తిలే శెయ్ తారెన్దై. ఇస్తవృత్తాస్తనాన్ శ్రీరామాయణ ట్టిలిల్లై, (౧)

“అత్రచామర పాణిస్తులక్ష్మణోఽనుజగామహః” ఎన్నిఱు శ్రీరామాయణ
మన్తోవెన్నిల్, కాట్టుక్కేఱునరుళువతుక్కుమున్నే తిరువభిషేకార్థ
మాక వలజ్జురితు త్తమ్మడైయ దివ్యాస్తవపుర త్తిల్ నిన్దుమ్ పుఱప్పట్టు
చక్రవర్తి తిరుమాళికైయెనొక్కి త్తిరు త్తేరిలేయేటి పెరుమాళెఱునరుళు
కిఱిపోతు ఇళైయ పెరుమాళ్ శెయ్ తవృత్తాస్తమాక త్తిరువయోధ్యాకా
ణ్ణత్తి లేళొల్లప్పట్టతాకై యూలే ఇవిడత్తుక్కుతు శేరాతు. ఆనాల్ ఇవరెన్
కొణ్ణిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ తారెన్నిల్ ; పార్థపురాణప్రక్రియెయాలే య
రుళిచ్చెయ్ తార్. (౨) “అథత స్థిన్ దినే పుణ్యే శుభలగ్నో శుభాన్వితే।
రాఘవస్యాభిషేకార్థం మజ్జళఇచ్చక్రిరేజనాః” ఎన్దుతుడజ్జి పరక్కచ్చొల్లి
కొణ్ణువన్దు, (౩) “మస్త్రీపూతజలైశ్చుద్ధైర్ద్రునయస్సంశ్రితవ్రతాః ।

జపనోవైష్ణవానూక్తాః చతుర్వేదమయాశుభాః । అభిషేకంశుభం
చక్రః కాకుత్స్థంజగతాంపతిమ్ । తస్మిన్ శుభతమేలగ్నే దేవదుష్టభ
యోదివి । సినేదుః పుష్పవర్షాణి వపర్షశ్చ సమస్తతః । దివ్యామ్బరై
రూభిషణైశ్చ దివ్యగన్ధానులేపనైః । పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యైర్దేవ్యా

గ్గి కొల్ గుక్కుడై-జయశీలమాన మడైయెట్టపడి.

† (పా) శుభోదయే.

(౧) రా-అ-౧-౩౨. (౨) పా-పు-ఉ-౪౯. (౩) పా-పు-ఉ-౪౯.

౧౪౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౮౪. పెరియవుడైయారుమ్,

సహరఘూస్వహః! అలఙ్కృతశ్చశుశుభేమునిభి ర్వేదపారగైః । ఛత్రఞ్చ
చామరందివ్యమ్ ధృతవాకలక్ష్మణస్తథా । సార్వభృతతనత్రుఘ్నా
తాళవృస్తేవివేజతుః । దర్పణన్యైః దా శ్రీమాకరాక్షసేన్ద్రోపభీషణః ।
దధారపూర్ణకలశం సుగ్రీవోవానరేశ్వరః । జామబాంశ్వ మహాతేజః
పుష్పమాలాం మనోహరామ్ । వాలీపుత్రస్తు తామూర్బలం సకర్పూరం
దదౌప్రియాత్ । హనూమాదీపికాందివ్యాంసుపేణస్తుధ్వజంశుభమ్ ।
పరివార్యమహాత్మానం మ నిణస్సముపాసితే” ఎన్తు పాద్మపురాణత్తిల్
ఉత్తరఖణ్డాత్తిల్ నాఱ్వుత్తొన్మతామధ్యాయత్తిలే శొల్లప్పట్టతిత్తే. (౧)
“ఛత్రఞ్చచామరందివ్యం ధృతవాక్” ఎన్తు తొన్మతే, (తిరువెన్
కొన్మక్కుడై మైయుమ్ తిరువెన్ శామరత్తైయుమ్ ధరిత్తు) ఎన్తురుళి
చ్చెయ్తతు.

౮౪. (పెరియవుడైయారుమ్ పిల్లైతిరునత్తైయూరరైయారుమ్
ఉడమ్బై యుపేక్షిత్తార్కళే) శ్రీజటాయమహారాజరై పెరియవుడై
యారైన్టాయ్మ నమ్మతలిక శరుళిచ్చెయ్వతు. ఇవర్ తామ్ పఞ్చవటి
యిలే పెరుమాళ్ళెఱున్దరుళి, తన్నైయగ్గకరిత్తు (౨) “ఇహవత్సామిసా
మిత్రే సార్థమేతేనపక్షిణా” ఎన్తునన్తుతుడన్తి తిరువడికళుక్కు మికవుమ్
పరివరాయ్, పెరుమాళ్ళెఱున్దరుళియిరుక్కిఱ దివ్యాశ్రమత్తుక్కు ఆసన్న
మాక వర్తియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, అచిన్తితమాక రావణావన్దు పిరాట్టి
యైప్పిరిత్తుక్కుంబోక, అప్పోతు పిరాట్టి ఇనరై యెరువృత్తుత్తికమేలే
కణ్ణు, “ఎన్నైయివనిప్పడి యపహరిత్తుక్కుంబో కానిన్టాన్” ఎన్తు
ఇవర్ పేరై చొన్గిక్కుప్పిడ, ఉఱుగ్గికిఱ వివర్ అన్దవార్దధ్వనియై కే-
ట్టుణన్దు, రావణాకొణ్ణుపొకిఱ పడియొక్కణు, “ఉన్కీతాకాతు
కాణ్” ఎన్తు ధర్మోపదేశమ్పణ్ణిన వళవిల్ అవణ్ కేళామైయాలే, “నిమ్
ప్రాణనోడేఇతుకణ్ణిరుక్కుడవోవల్లమ్, యుజమ్పణ్ణి, మీట్టుతలిల్లె

పిశ్చైతిరున్నతైయూరనైయరుమ్ ఉడమ్మై ఉపేక్షితార్కళి.

చిన్తయన్తిక్కుడమ్మ తన్నడైయే పోయిల్లు.

యాకిల్ ముడితల్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎన్దధ్యవసిత్తు, అతిబలపరా క్రమరాకై యాలే అవనోడే మహాయుద్ధతైప్పణ్ణి, అవన్కైయాలే.
* ఈడుపట్టువిట్టున్దు తమతిరుమేనియైవిట్టారితే.

పిశ్చైతిరున్నతైయూరనైయర్ సకుటుమ్మమాక త్తిరునారా యణపురత్తిల్ వేదనారాయణప్పెరుమాళై సేవిక్క-చ్చెన్దు పుకున్దవళ విలేళి, పరసమయికళి అన్దక్కోయిలిలే అగ్నిప్రక్షేపతైప్పణ్ణి, ఉళ్ళునిన్దు వర్కళెల్లారుమ్ పుటప్పట్టడిప్పొకచ్చెయ్తే, అన్దవెమ్మెరుమాన్ తిరుమే నిక్కభీపు వరుకిటపడియైక్కణ్ణు సహక్కమాట్టత ప్రేమాతిశయత్తాలే తాముమొక్కముడివతాక వధ్యవసిత్తు ఇవర్నిన్కైయాలే, పిశ్చైక్క ఖమ్మివరై విట్టుప్పొకోమెన్దునిన్కొ, అవర్కళమ్ తాముమ్కూడటతు క్కుళ్ళేనిన్దు తిరుమేనియైవిట్టారెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

(చిన్తయన్తిక్కుడమ్మ తన్నడైయే పోయిల్లు). అతావతు.

(౧) “కాచిదావసధస్యాన్తేస్థిత్యా దృష్ట్యాబహిర్గురుమ్ । తస్యయత్సేన గోవిందం దధ్యామీతితలోచనా । తచ్చిత్తవిమలాహ్లాద తీగపుష్పచయా తదా । తదప్రాప్తిమహాదుఃఖ విలీనాశేషపాతకా । చిన్తయన్తిజగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణమ్ । నిరుచ్ఛాస్సశయాముక్తింగతాన్యా గోప కన్యకా” ఎన్దిటపడియే తిరుక్కురవైయినన్దు తిరుక్కుభిలోళైయైక్కే ట్టు, శ్రీబృందావనత్తేటప్పొకప్పటప్పట్టవళవిలే, గురుదర్శనత్తాలే పోకమా ట్టామల్నిన్దు, కృష్ణనైధ్యానమ్మణ్ణి, తద్గతచిత్తైయొక్కైయాలే వన్దనిర్తలసు ఖత్తాలుమ్, తదప్రాప్తినిబద్ధనమాన నిరవధికదుఃఖత్తాలుమ్, ప్రక్షిణాశేషపుణ్యపాపైయాయ్, తత్సన్దారమ్ శెల్లానిన్కొ తత్సాన్త్యలాభక్షేత

* ఈడుపట్టు-విద్దరాయ్, “అడిపట్టు” ఎన్దు పాతాన్దరమ్.

† పరసమయికళి-పరమతర్థర్.

(౧) వి-పు-౫-౧౩-౨౦.

౮౫. ఉపాయత్తుక్కుశ క్తియుమ్ లజ్జయుమ్ యత్నముమ్కులై
యవేణుమ్. ఉపేయత్తుక్కు ప్రేమముమ్ తన్నైప్పేణా
మైయుమ్ తరియామైయుమ్ వేణుమ్.

తా. లేధరిక్కుమాట్టామల్ మూచ్చడఱ్ఱుకై యాలే, ఇవళుక్కుతా నుపే
క్షిక్కువేణాతపడి దేహమ్ తన్నడై యే విట్టుక్కొణ్ణునిష్టలైన్.

౮౫. ఆక ఇప్పడి నిదర్శనభూతర్పడికలైచ్చొల్లి, ఇని ఇవర్
కలైప్పోలే యిరుక్కువేణుమ్ ఎన్ఱటికరుతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపా
యత్తుక్కు) ఇత్యాదివాక్యద్వయతాలే. అతావతు - ఉపాయత్తుక్కుధి
కారియామోత్తు, తన్నడై యరక్షణమ్ తానే పణ్ణిక్కొళ్ళుకై క్కుఱుప్పా
నశక్తియుమ్, తాన్ పరిగ్రహిక్కిఱ ఉపాయత్తుక్కు. విరోధికళానవన్దై
విడుమళవిల్, నాట్టార్ శిరిక్కుమతుక్కు క్కుఱుమ్ లజ్జయుమ్, త
పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నముమ్ కై విడవేణుమ్. ఉపేయత్తు
క్కుధికారియామోత్తు, శేషియైప్పిరియాతేనిన్ఱు, “ఎల్లావడిమైయుమ్ అవ
సేవివడి శెయ్యవేణుమ్” ఎన్నుమ్ ప్రేమముమ్, అత్తలైక్కొరుతీళ్ళు
నరిల్ అతుకణ్ణాల్ మాట్టామల్ తన్నడమ్బెయు పేక్షిక్కైయుమ్, తద్వి
గ్రహానుభవాలాభత్తిల్ ధరిత్తిరుక్కుమాట్టామల్ మూచ్చడఱ్ఱుమ్బడి
యాకైయుమ్ వేణుమెన్ఱపడి. ఆకై యాలే, అవర్ కలైప్పోలే యిరుక్కు
నూవతు - ఇవ్వుధికారన్దై యుడైయరాకై యెప్పు కరుత్తు.

౮౬. (౧) “విష్టాః కార్యం సముద్దిశ్య దేహత్యాగోయదాకృతః ।
తదావై కుణ్ఠమాసాద్య ముకోభవతిమానసః” ఎన్ఱుఆగ్నేయపురాణత్తి
లుమ్, (౨) “దేవకార్యపరోభూత్వాస్వాంతనుంయః పరిణ్యజేత్ ।
ససూతి విష్ణుసాయుజ్యమపిపాతకకృన్దరః” ఎన్ఱువాయవ్యత్తిలుమ్,
(౩) “రజ్జనాథంసమాశ్రిత్య దేహత్యాగంకరోతియః । తస్యవంశేమృతా

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౪౭

౮౬. ఇవనుక్కు వైధమాయవరుమతితో త్యజక్కలావతు;
రాగప్రాప్తమాయవరుమతు త్యజక్కవాణ్ణాతితో.

౮౭. ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నివర్తకమ్;

స్వర్ణేగచ్ఛ*న్త్యాత్వన్తికలయమ్" ఎన్తువామనీయత్తిలమ్ శొల్లునే
యాలమ్, విశేషిత్తు ఆశ్వమేధికపర్వత్తిల్ వైస్థవధర్మశాస్త్రత్తిల్
వజ్ఞమాధ్యాయత్తిల్ (౧) అగ్నిప్రవేశంయశ్చాపికురుతేమద్గతాత్తనా
సయాత్యగ్నిప్రకాశేన విమానేనమమాలయమ్ । ప్రాణాన్స్యజతి
యోమర్త్యమాంప్రపన్నోఽప్యనాశకమ్; బాలసూర్యప్రకాశేనవ్రజే
ద్యానేనమద్గ్రహమ్" ఎన్తు భగవాన్తానే యరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్,
ఇప్పడి మోక్షసాధనమాక చ్చొల్లప్పడుకీట భగవన్ధమాన స్వదేహ
త్యాగమ్, అనన్యసాధననాన ఇవనుక్కు త్యాజ్యనున్తో, ప్రపన్నరా
యిరుక్కిఱపిళ్ళైతిరునకైయారరైయర్చితై యనుష్ఠిప్పానెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్కీతార్, (ఇవనుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి, అతావతు-“ఇదమ్మూర్యాత్”
ఎన్తు ఒరువిధిప్రయుక్తమాయవరుమతితోప్రాప్తప్రాప్తవివేకమ్పణ్ణి ఇవ
నుక్కు కైవిడలావతు; అజ్ఞనన్తిక్కే, త్తవిరహత్తిలాన్ నిష్పోకాత
పడి భోగ్యమునూయ్ ప్రాప్తముమానవిషయత్తిల్ రాగప్రయుక్త
మాయవరుమతు, వరుద్దియుమ్ కై విడప్పొకాతితోయ్గై.

౮౭. వైధమాయవరుమతితో సుత్యజమాయ్, రాగ
ప్రాప్తమాయవరుమతితో దుస్యజమావానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కీ
తార్, (ఉపాయత్వ) ఇత్యాదియాలే (ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నివర్త
కమ్) ఎన్తు - వైధమాయవరుమదైయిల్ దేహత్యాగమాప్రపవ్వు

* అత్యన్తికలయమ్-మోక్షమ్.

† అనాశకమ్-విషయాన్తరస్థాకాలైయ

న్తోతపడి, ఆశ్రితనాశపరిపథియాన ఎన్నెఉద్దేశిన్తు ఎన్తుమామ్. (౧)

౧౮౫ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

ఉపేయత్వాను సన్ధానమ్ ప్రవర్తకమ్.

౮౮. అపాప్తవిషయజ్ఞిలేన క్తనానవన్ అతులభిక్ష్వేణుమెన్న్తి
రానిన్త్రిల్, పాప్తవిషయ ప్రవణనుక్కుచ్చొల్ల వేడ్డావిత్తే.

త్తియిల్ ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నడక్కయాలే, అవ్వనుసన్ధానమ్
ఇవనై సాధనతయా సమ్ప్రతిపన్నమాన ఇద్దేహత్కాగరూపప్రవృత్తి
యిల్ నిన్త్రియే మీళువిక్కుమెన్త్తపడి. (ఉపేయత్వానుసన్ధానమ్ ప్రవర్త
కమ్) ఎన్త్తతు - రాగప్రాప్తమాయవరుమడనై యిల్, ఇవ్వవిషయత్తుక్కు
హనివరక్కణ్డీరుప్పతిల్ ముడికై యే నల్ల తెన్త్తదేహత్కాగననై ప్పురుషా
ర్థమాక వనుసన్ధిక్కయాలే, అవ్వనుసన్ధానమ్ ఇవనై యతిలే మూళు
విక్కుమెన్త్తపడి. - అన్త్తిక్కే, వైధమాయవరుమ్బాతు భగవంశ్విషయ
త్తిలుసాయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు నినర్తకమ్; రాగప్రాప్తమాయ
వరుమ్బాతు అవ్వవిషయ త్తిలుపేయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు ప్రవర్తక
మామెన్నప్రమామ్.

౮౯. ఇవ్వడి ఒరుసాధనబుద్ధ్యావన్త్తిక్కే తద్విభయప్రావణ్యాతి
శయత్తాలే స్వదేహత్తైవిషమృడియాన నిలైవిలైయక్కుడుమోవెన్నె,
అనుళిచ్చయ్ కేతాల్, (అపా)ప్త ఇత్యాదియాలే. అతావతు - స్వరూ
పప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజ్ఞిలే ప్రవణనానవన్, తనై యభ్యయ
మాటియూకిలుమ్ అవ్వవిషయత్తై లభిక్ష్వేణుమెన్త్తు, స్వదేహత్కాగ త్తిలే
ప్రవర్తియానిన్త్రిల్, స్వరూపప్రాప్తమాన విలక్షణవిషయ త్తిలే ప్రవణ
నానవనుక్కు, అవ్వవిషయత్తైప్పూర్తి తనై యభ్యయ మాటుకై యా
కిఱివితుక్కుడుమెన్ను మిడమేకిమునర్నాయ సిద్ధమన్త్తోవెన్తై. ఒరువేళై
యళవిలే ఒరువనతిస క్తనాయ్ కొణ్డు పోరుమవనాయ్, అవళుక్కు
వ్యాధికనక్కవన్తనళవిలే “ఇవళాటియెట్టునిరున్దవాతే నానెన్ తలైయై
అరిన్దుతిరుకిణేన్” ఎన్త్తు ఒరుదేవతైక్కుప్రార్థిత్తు, పిన్బు తన్ తలైయై
యరిన్దుకొడుప్పతుమ్ శెయ్ తానెన్త్తు ప్రసిద్ధమిత్తే.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౪౯

౮౯. అనుష్ఠానముమ్ అననుష్ఠానముమ్ ఉపాయకోటియిల
స్వయియాతు.

౯౦. అనన్యోపాయత్వముమ్

౮౯. ఉపాయోపేయాధికారభృక్కుడలాక మన్మథుమ్ శొన్న
వనుమానభృత్ పోల్చి క్కే, ఉపాయతయా శాస్త్ర సిద్ధమాకైయాలే,
అనన్యసాధననుక్కు + అననుష్ఠానమాన ఇద్ద దేహత్యాగమ్ రాగప్రాప్త
మాకైయాలే దుస్సజమాయరుద్దతేయాకిలుమ్, ఉపాయకోటియిలే
అన్వయి త్తప్తినిల్లాతే యెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అనుష్ఠానముమ్) ఎన్దు
తుడక్కి అతావతు- అనుమానమాకచ్చొన్న స్వశక్తిత్యాగాదికళుమ్
ప్రేమాదికళుమ్ ఉపాయోపేయాధికారానర్భుతమాకైయాలే ఉపా
యకోటియిలన్వయియాతాప్పిలే, అననుష్ఠానమాకచ్చొన్న స్వదేహ
త్యాగముమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుస్థితమన్ది క్కే రాగప్రాప్తమాకై
యాలే ఉపాయకోటియిలే అన్వయియాతు, ఉపేయాధికారైల నర్భ
విక్కు మత్తనైయెన్దై. ఉపాయతయా శాస్త్రసిద్ధమే యాకిలుమ్,
ఉపాయబుద్ధ్యాఅనుస్థితనూనతుక్కేయితే ఉపాయత్వమఃశృతు. అజ్ఞన
హ్తాకిల్, ప్రపన్న నాననన్ ఉపాయబుద్ధియట ఉపేయబుద్ధ్యా పణ్ణుకిట
పుణ్యదేశవాసాదికళుమ్ ఉపాయకోటియిలే అన్వయిక్కవేణుమితే.

౯౦. అన్ది క్కే, ఇన్ద్రప్రవృత్తితా సుపాయకోటియిలే అన్వయి
త్తతాకిలుమ్ అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుక్కులైతల్ వరుమి త్తనైయితే,
అతుప్పేమపరవశర్ క్కు అవద్యనన్దు ఎన్దైక్కాక పేమపరవశర్ ప్రవృత్తి
కలై దర్శిప్పిక్కితార్, (అనన్యోపాయత్వముమ్) ఎన్దుతుడక్కి. (అనన్యోపా
యత్వమ్ కులై యుమ్బడియాన ప్రవృత్తియావతు). (౧) తిరుద్దవేనో
జ్జిక్కిన్ (౨) “నోజ్జిన్-న్దన్బిన్-క్కుజ్జిక్కిన్” (౩) § కుతిరి

+ అననుష్ఠానమాన-అనన్యసాధనత్వ విరుద్ధానుష్ఠానమాన.

(౧) నా-తి-౧-౬.

(౨) నా-తి-౧-౮.

(౩) తిరువాయ్-౫-౩౭.

§ కుతిరి-కుత్తిత స్త్రీ.

అనన్యోపేయత్వముమ్ అనన్యదైవత్వముమ్ కులై యుమ్బడి
యాన ప్రవృత్తి కాణానిష్టోమితే.

౯౧. జ్ఞానవిపాక కార్యమాన

యా యమడలూర్ తుమ్" (౧) "ఓతి నామమ్" (౨) "ఉరా తొట్టియేన్
నాన్ వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్" (౩) "ఉలకటియవూర్ వణ నాన్
మన్నియపూమ్ పెణ్ణెమడల్" ఎన్ఱు నోన్బునోన్ఱై మడలెడుక్కై ముత
లానవ్యాపారజ్ఞళిలేయిత్తై. (అనన్యోపేయత్వమ్ కులై యుమ్బడియా
నప్రవృత్తియావతు)-అ త్తలైక్కతిశయ త్తై విత్తైక్కైయే పురుషార్థమె
న్ఱిరుక్కైతవిన్ద, (౪) "నమక్కేనలమాతలిల్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "తూమ
డల్ తిణ్ణన్బూయ్ మలర్ కొణ్ణుశూడువోమ్" ఎన్ఱుమ్ తనక్కతిశయమ్
తేడన్ఱుడన్ఱుక్తై. (అనన్యదైవత్వమ్ కులై యుమ్బడియాన ప్రవృత్తియా
వతు) - (౬) "కామతేవా (౭) * ఉన్ఱైయుముమ్బియైయుమ్ తొట్టు
తేన్" (౮) "పేశువతోన్ఱుణ్ణెమ్మెరమాన్" ఎన్ఱు కామన్ పక్కలిలే
దేవతాబుద్ధిపణ్ణి యారాధిక్కై. (కాణానిష్టోమితే) ఎన్ఱు - ప్రాప్య
వస్తువిల్ ప్రావణ్యాతిశయత్తాలే పేరళవుడైయవర్ కళో పక్కలియ
ముణ్ణాకక్కాణానిష్టోమితేయెన్ఱై. మున్బుళొన్నప్రవృత్తికుడుపాయకో
ట్యన్వయమ్ వస్తుగత్యావరుమెన్ఱుకొళ్ళుకిఱమాత్రమితే; అజ్ఞనన్ఱిక్కే,
నేరేడిపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమానవైయితేయివై; ఆకైయాల్ ప్రేమ
పరవశర్ క్కితు అవద్యమన్ఱైన్ఱు కరుత్తు.

౯౧. ఇత్తనైయుమ్ కలక్కత్తాలే వన్దవైయితే; అజ్ఞానమూల
మాయ్ వరుసువైయొన్ఱు మాదరణీయమన్ఱై యెన్నలరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(జ్ఞాన) ఇత్యాదియాలే. (జ్ఞానవిపాకమావతు) - (౯) "జ్ఞానమ్ కనిన్ద
నలమ్" ఎన్ఱిఱుడియే, జ్ఞానత్తినుడైయ పరిపాకరూపైయానభక్తి;

(౧) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౨) శిఱి-తిరు.

(౩) పెరి-తిరుమ.

(౪) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౫) తిరువాయ్-౫-౩-౧౦.

(౬) నా-తి-౧-౨-

(౭) నా-తి-౧-౧.

(౮) నా-తి-౧-౪.

(౯) ఇరా-నూ-౬౬.

అజ్ఞానత్తాలే వరుమవైయెల్లామ్ * అడిక్కళుజ్జు పెఱుమ్.
౯-౨. ఉపాయఫలమాయ ఉపేయాస్తర్భూతమా యిరుక్కు
మతు ఉపాయప్రతిబంధకమాకాతు.

అతీకార్యమాన (అజ్ఞానమావతు) - అన్దభక్త్యతిశయత్తాలే వరుమ్
ప్రాప్తప్రాప్తవివేకాభావమ్. అత్తాలేవరుమ్ ప్రవృత్తివిశేషశ్చెల్లామ్
(అడిక్కళుజ్జు పెఱుమ్) ఎన్దతు - అతిశ్లాఘ్యజ్ఞానయిరుక్కు మెన్దపడి.
కర్మనిబంధనమాన వజ్ఞానత్తాలే వరుమవైయే హేయశ్చెన్దకరుత్తు.

౯-౨. ఆనాఱుమ్, ఇవ్వతిప్రవృత్తి ఇత్తలైయిల్ ప్రవృత్తియి
లొన్దైయిమ్ సహియాత సిద్ధోపాయత్రికార్యకరత్వత్తుక్కు ప్రతి
బంధకమాకాతోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఉపాయ) ఇత్యాదియాలే.
(ఉపాయఫలమ్) ఎన్దతు- సిద్ధోపాయమాన అవన్ ప్లజ్జిన కృషిఫలమెన్ద
పడి. (౧) “మయర్ వఱమతివల మరుళినన్” (౨) “పేరమర్ కాతల్
కడల్ పురైయ విళైవి త్తకారమర్ మేనినజ్జుణ్ణన్” ఎన్ద పవమ్భూత
ప్రవృత్తిహేతువాన భక్తిక్కు ఉత్పాదకనుమ్ వర్ధకనుమవనేయితే.
ఆకైయాలే భక్తిపారవశ్యనిబంధనమాన ఇప్పివృత్తియై ఉపాయఫలమె
న్దిఱుతు. (ఉపేయాస్తర్భూతమాయిరుక్కు-మతు) ఎన్దతు - “ప్రాప్త్యత్వ
రైయిన్ యి ముఱుకుతలాలే కణ్ణాఱులైయిట్టు ఇత్తలై పడుకెఱవలమా
పెల్లామ్, నమ్మైయాలై ప్పట్టు ఇప్పడిపడప్పెఱువతే!” ఎన్ద అవన్ ముఖ
మలరుక్కుఱుప్పాకైయాలే, మడలెడుక్కుతెడక్కమాన ఇన్దప్రవృ
త్తికల్ అవన్ ముకమలర్ త్రిక్కాకప్పణ్ణమ్ కై జ్ఞుర్యత్తోపాతియాయ్
క్కొణ్ణు, ఉపేయత్తిలే అస్తర్భూతమాయిరుక్కు మెన్దై. (ఉపాయప్రతి

* క్కుజ్జు-సువర్ణత్రిన్ పరిమాణవిశేషమ్-అత్యుత్కృష్టస్థానవిశేషజ్ఞో-పదమా
త్రత్తిలుమ్ మహాష్టమెన్దపడి. యి ముఱుకుతలాలే-తీవ్రతైయాలే.

(౧) తిరువాయ్-౧-౧-౧.

(౨) తిరువాయ్-౫-౪-౪.

* (పా) ఎన్దిఱపడియే.

౧౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౩. సాధ్యసమానమ్, విశమ్భాసహమ్ ఎన్నితే సాధనత్తు క్కేల్ శమ్.
సాధ్యప్రావణ్యమడియాక వితే సాధన త్తిల్లికిఱు.

బద్ధకమాకాతు) ఎన్నతు-ఏవమ్భాతమానతు ఉపాయ త్తినుడై య కార్య కరత్వత్తుక్కు విలక్కాకాతెన్దపడి.

౯౩. ఇప్పుడి మడలెడుక్కై ముతలానవై సిద్ధోపాయ ప్రతిబద్ధ కమాకాతెన్న మిడమోల్లి, అవై తనక్కు సిద్ధోపాయ సావ్యత్తై వివక్షే త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱాక మేల్, (సాధ్యసమానమ్) ఇత్యాదివాక్యద్వయ త్తానే. అతావతు - సాధ్యవస్తువే సాధనమాకై యాలే సాధ్యత్తుక్కు సమానమెన్దుమ్, ఫలవిశమ్భత్తై సహియా తే శీఘ్రనూకక్కార్యమ్ శేయ్ తుకొడుక్కు మెన్దుమితే ఇతర సాధనజ్గళితాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తుక్కే శమ్. సాధ్యత్తిల్ ప్రావణ్యమడియాక వితే ఇన్ద సాధనపరిగ్రహద్దన్ని ల్లికిఱు; అవై యిరణ్డుమివన్ దుక్కు ముణ్డెన్దుకరుత్తు. ఎన్దనేయెన్నిల్ - మడలెడుక్కై ముతలాన ప్రవృత్తికళే, శేషిక్కతిశయకరజ్గళాకై యాలే కైజ్జర్యరూపసాధ్యత్తుక్కు సమానజ్గళాయరుక్కై యాలుమ్, “మడ లూరుతలే నోన్బునోన్బుతల్ శేయ్ వన్” ఎన్దుతునినహితే, సర్వేన్ త్వరిత్తుక్కొణ్ణవన్దు ఇవర్ కళే కాలిలే విఘ్నమ్బడిపన్ణిక్కొడుక్కై యాలే ఫలవిశమ్భాసహజ్గళా యిరుక్కై యాలుమ్, సిద్ధసాధనమ్మాలే ఇతర సా ధనజ్గళితాట్టిలేల్ త్తెయ్దుడై త్తాయ్, సాధ్యప్రావణ్యమడియాక ఇవ డ్ శ్రిల్లికిఱి వాకారము మొత్తరుక్కై యాలే. ఇత్తాల్ సిద్ధోపాయ త్తై యెన్దియప్రమ్ ఇతుతానే కార్యమ్ శేయ్ వన్ ద్రాకై యాలే, శత్రుత్తిబద్ధక మెన్నమ్ దూషణమిల్లెయెన్దు కరుత్తు. - అన్దిక్కే, (ఉపాయ ప్రతిబద్ధక మాకాతు) ఎన్నతై ఇన్నముమ్ముఖభేదత్తాలే ఉపసాదిక్కిఱాక, (సాధ్య) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు - పాల్ మరుద్దామాపోలే సాధ్య

వస్తుతానే సాధనమూకై యాలే, సారస్యత్తిల్ సాధ్యత్తోడొత్తిరుక్కు-
మెట్టుమ్; సాధ్యత్తై ప్రాపిక్కుమళవిల్ కాలవిళమ్మత్తై ప్పొతాతు, కడుకప్రా-
పిత్తువిడుమెట్టుమన్తో సాధనా స్తరజళితాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తుక్కేఱ్ఱమ్;
ఇప్పొత్తితుళొల్లుకిఱు, ఇన్వాకారద్వయముమ్ సాధ్యప్రావణ్యహేతువా
మెట్టు తోఱ్ఱుకైక్కాక; ఇప్పడియాకై యాలే తానడియాకవిత్తెన్దు
ఊణకాలవిళమ్మమ్ పొతామల్ తుడిక్కుమ్బడి ముఱుకడియిఱుకిఱు
సాధ్యప్రావణ్యనుడియాకవిత్తే మడలెడుకై ముతలాన్ ఇస్సాధనన్
లిఱ్ఱికిఱు తెన్దై. ఆకై యాలే ఏవమ్బూత ప్రావణ్యత్తిన్ ముఱుకుతలానే
కణ్ణాఱ్ఱుళులై యిట్టుచ్చెయ్కిఱు ఇల్పవృత్తికళ్, ఉపాయమ్మేల్ విల్లున్దు
కార్యమ్ శెయ్కైక్కుడలామి తనైయల్లుతు, తత్ప్రతిబద్ధకమాకా తెన్దు
కరుత్తు.

ఆక (౧) ‘‘ఇవనుక్కునైధమాయ్ వరుమతితేత్యజక్కలావతు’’
ఎన్దుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్వర పిల్లైతిరునతైయూరరైయర్ ప్రవృత్తివ్యా-
జత్రాలే, భగవత్ప్రపన్ననాయరున్దానేయాకిలుమ్ ఉపేయపరనానవ
నుక్కు తద్విషయప్రావణ్యత్రాలవరుమ్ స్వదేహత్యాగమ్ దుస్స్య
జమ్, ఉపాయబుద్ధ్యాననుష్ఠితమల్లామైయాలే అతుతానుపాయగోటియి
లన్వయియాతు; వస్తుగత్యాఅన్వయిత్రతాకిలుమ్ ప్రేమపరవళర్కుదో
షాయవస్తు; బుద్ధిపూర్వకమాక అనన్యోప్రాయత్వాదికళ్ కులైయుమ్బడి
యానప్రవృత్తికళ్ తెళియక్కణ్ణవర్కళ్ పక్కలిలుమ్కాడైయాలే. ఇవై
తాన్ అజ్ఞానమూలమేయాకిలుమ్ ప్రేమకార్యమానవజ్ఞానత్రాలే వస్సవై
యాకైయాలే అతిన్లాఘ్యజళ్. సిద్ధోపాయప్రతిబద్ధకమాకాతు. అవ్వళ
వన్తిక్కే అత్తోడొక్కచ్చొల్లలామ్బడియన్తో ఇవన్ శ్రీకృష్ణుమైయెన్దు
ళొల్లుకై యాలే, ఉపేయాధికారత్తిల్ (౨) ‘‘తనై ప్పేణామై’’ ఎన్దు

౧౫౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౮. ఇవనుక్కు ప్రితకు-మాత్మ గుణజ్ఞశైల్లావద్ బుక్కుమ్
ప్రధానహేతు ఇష్టప్రావణ్యమ్.

౯౯. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభిష్ప” (౨) “పరమాత్మనియోర క్తః”
శొన్నవితు అనన్యసాధనత్వత్తుక్కు చ్చేరుమోవెన్ను మతిశజ్ఞాపరిహా
రమ్ పణ్ణప్పట్టతు.

౯౮. ఏవమ్భూతమానప్రావణ్యమ్ విషయవైలక్షణ్యాధీనమి
త్యవైయన్తో, శమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞశ్చన్తో అధికారతై మినుజ్ఞువిష్ప
తెన్న, అవైతవైయుమితుతాసే యజ్ఞాక్కు-మెగ్గితార్ మేల్, (ఇవ
నుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. (౩) “శమదమనియతాత్మా” (౪) “అమానిత్వమ్”
ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిఱపడియే ఇచ్చేతననుక్కు-జ్ఞాక త్తక్క * ఆత్మ
గుణజ్ఞో తాననేకముణ్ణితే; అవైయెల్లావద్ బుక్కు మిష్టప్రావణ్యమ్
(ప్రధానహేతువాకై యావతు) - అనుకూలసహవాస † శాస్త్రాభ్యాసా
చార్యోప దేశాదికళాన హేత్వస్తరజ్ఞశ్చిత్కాట్టిల్ ‡ ముఖ్యహేతువా
యిరుక్కె.

౯౯. ఇవ్వరత్తిల్ ప్రమాణోపాదానమ్ పణ్ణుకితార్ (మా
త్పాల్) ఎన్టుతుడగ్గి. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభిష్ప మజ్జెయర్ తోళ్
కె విట్టు నూత్పాల్ మనమ్ వైక్క నాయ్ వితామ్” ఎన్టు సర్వేశ్వరన్
పక్కలిలే హృదయమ్ ప్రపణమాక, భోగైకళాన స్త్రీకళుడై యతో
లోడే యజ్ఞైకైయిల్ న్నైయల్ బు, ప్రమాణజ్ఞలిలే మనస్సెన్నైక్క
వెళితామెన్టుమ్; (౨) “పరమాత్మనియోరక్తోవిరక్తోఽపరమాత్మని”
ఎన్టు పరమాత్మావిన్ పక్కలిలే రక్తనాయ్ అత్తాలే పరమాత్మేతరవిష

* ఆత్మగుణజ్ఞో-ఆత్మోత్సాహపూర్వకగుణజ్ఞో. † ఆదియిలాల్ ఆహారశుద్ధి
జ్ఞానర సుకృతాదికైచ్చొల్లుకిఱతు. ‡ ముఖ్యత్వమావతు-కార్యోత్పాదనకైఘ్రి
ముమ్, కార్యస్వరూపాత్మర్షప్రయోజకత్వముమ్

(౧) “కణ్ణకేట్టుల్ మొమ్మొచ్చు.”

౯౬. ఆత్మగుణజ్ఞుల ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్.

యత్తిల్ విరక్తనానవనెత్తుమ్, (౧) “బ్రహ్మజ్ఞియాళ్ తిరునుకళుమ్ నీయుమేనిలానిట్టుక్కణ్ణశత్రోకణ్ణ - కణ్ణకేట్టుల్ మొమ్మొచ్చులుమైర్ల రువి కణ్ణవిన్బమ్ తెరివరియవళివిల్లాచ్చిల్ నీన్బమ్ - బ్రహ్మజ్ఞే” ఎత్తు పెరి యపిరాట్టియారుమ్ దేవరుమాయ్ ఒరుదేశవిశేషత్తిలే యెఱున్దరుళియ రుక్మిణ శేర్ తియైక్కణ్ణ అజ్గేప్రవణనాయ్, ఐశ్వర్యకైవల్యజ్ఞుల విరక్తనానెనెత్తుమ్, భగవత్ప్రవణ్య మితిరవిషయపిరక్తి హేతువాక చొచ్చిల్లప్పట్టితే.

౯౭. భగవత్ప్రవణ్యమాత్మగుణజ్ఞుల్లావల్ ముక్కుమ్ ప్రధాన హేతువెత్తు ప్రస్తావిత్తు. ఇతరవిషయ విరక్తి హేతుత్వ మాత్రత్తిల్ ప్రమాణజ్ఞులై దర్శిప్పిప్పానెన్నెనిటశ్చైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ఆత్మగుణజ్ఞుల ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎత్తు. శమమావతు - అస్తాకరణనియమనమ్. దమమావతు - బాహ్యకరణనియమనమ్.

(౨) “శమశ్చైతప్రశాన్తిస్యాద్దమశ్చేద్వియనిగ్రహః” ఎన్నక్కడవ తిత్తే. (౩) “క్షమాసత్యందమశ్శమః” ఎన్నివిడత్తిల్ (౪) “దమో బాహ్యకరణానా మనర్థవియేభ్యోనియమనమ్; శమోఽస్తాకరణస్య తథానియమనమ్” ఎన్నితే భాష్యకారరుమరుళిచ్చెయ్ తతు. మాణి చొచ్చిల్లుమిడముముణ్ణ. ఇన్ద్రశమదమగ్గభుక్తానవిడత్తిల్ అల్లాతగుణజ్ఞులై తన్నజ్ఞై యేవరుమాకై యాలే ప్రధానమానవివల్ ముక్కు హేతువెన్ను మిడత్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టప్పట్ట తెన్తుకరుత్తు. —, అన్తిక్కే, కీర్థ్ చొన్నవిరక్త హేతుత్వమ్, సకిలాత్మగుణోత్పత్తిక్కుమ్ హేతువెన్ను మిడత్తుక్కుపలక్షణమాక్కి, ఇవ్వాత్మగుణజ్ఞుల ప్రధానమ్ జ్ఞేనిట

(౧) తి - వాయ్ - ౪ - ౯ - ౧౦.

(౨)

(౩) కీ - ౧౦ - ౪.

(౪) కీవాధా - ౧౦ - ౪ - బాళ.

౯౨. ఇవై ఇరణ్డుముణ్ణానాల్ ఆచార్యకై పుకురుమ్.

ఆచార్యన్ కై పుకున్దవాతే తిరుమ స్త్రీమై కై పుకురుమ్.

శ్చక్రైయిలే (ఆత్మగుణజలిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎన్దురుళి చెయ్ తారాకపుమామ్.

౯౨. ఇన్ద్రశమదమజ్గభుణ్ణానాల్ ఇవనుక్కుణ్ణాకక్కడవ ఫలపర మ్మరైయై యరుళి చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇవై యిరణ్డుమ్) ఎన్దుతుడక్కి. భగవత్పావణ్యమడియాకవరుమ్ పరిపూర్ణమానశమదమజ్గలై కీర్త్త చ్చొల్లిల్ దేయాకిలుమ్, ఇవ్విడత్తిల్ ఆచార్యాన్తకారత్తుక్కు పూర్వ భావియానవళవిలే యెతుక్కిచ్చొల్లుకిఱతు. (ఇన్ద్రశమదమజ్గభిరణ్డుము ణ్ణానా లాచార్యకై పుకురుకై యావతు) - ఇవాన్తగుణమ్కణ్ణుకన్దు సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమ స్త్రీమై సార్థమాక ఉపదేశిక్కు మ్బడి ఇవనుక్కువశ్యనాకై. (౧) “తస్మై సవిద్యానుపసన్నాయ సమ్యక్ప్రశాంతచిత్తాయ శమాన్వితాయ యేనాక్షరం పురుషం వేదసత్యం ప్రానాచతాం తత్త్వతోబ్రహ్మవిద్యామ్” ఎన్దు శమదమోపేతనాయ కొణ్ణు ఉపసన్ననానవనుక్కితే బ్రహ్మవిద్యైయైతత్త్వతః ఉపదేశిక్కు చ్చొల్లిల్ దు. ఇన్ద్రశ్రుతియిల్ ఆచార్యోపసత్తిక్కుడలాకచ్చొన్న శమ దమజ్గభుక్కు, (౨) “ఏతేన శ్రవణోపయుక్తమవధానం వివక్షితమ్, నతూపాసనోపయుక్తాత్మజేన్ద్రియజయాదిః” ఎన్ది తేన తప్రకాశికాకారర్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణిల్ దు. (ఆచార్యకై పుకున్దవాతే తిరుమ స్త్రీమై కై పుకురుకై యావతు) - (౩) “తస్మై స్త్రీం బ్రాహ్మణాధీనమ్” ఎన్దు తిరుమ స్త్రీమ్ ఆచార్యాధీనమాకై యాలే ఉపదేశావాసవకై పుకున్ద వాతే, తదపదేశముఖతాలే సార్థమాక ఇవన్ నెన్జులే ప్రతిష్ఠితమాకై. (౩) శ్చ “బ్రహ్మవిద్యాబ్రహ్మణోవిదుః” ఎన్దిఱపడియే (౪) “బ్రాహ్మణాధీనమ్”

సన్ద్రుపబ్రాహ్మణత్వమ్ తిరుమన్ద్రోపదేశస్తుక్కుధికారమాకో అధికృతాధికార త్వమ్ ప్రసక్తిక్కుమెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పల్ దీ బ్రాహ్మణాభిధానముళిచ్చుకుక తార్ (బ్రహ్మవిత్) ఇత్యాది.

(౧) ము-ఉ-౧-౨-౧౨. (౨) జిజ్ఞాసాధికరణశ్రుతప్ర. (౩) (౪)

తిరుమస్త్రమ్ కై పుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కై పుకురుమ్,
ఈశ్వరన్ కై పుకున్దవాతే (౧) “వైకున్దమానకర్ మల్”
తు కై యతువే” ఎన్నిఱుడియే పాప్యభూమి కై పుకురుమ్.

౯౦. పాప్యలాభమ్ పాప్యకత్తాలే, పాప్యకలాభమ్ తిరుమస్త్ర కత్తాలే,
తిరుమస్త్ర లాభమాచార్యనాలే, ఆచార్యలాభమ్ ఆత్మగుణకత్తాలే.

ఎన్నిఱుడియే బ్రాహ్మణశబ్దకత్తాలే ఆచార్యనై చొచ్చిల్లుకిటతు. (తిరుమస్త్రమ్
కై పుకున్దనాతే ఈశ్వరన్ కై పుకురు కై యావతు) - (౧) “మన్తాగ్రీధీన
శ్చందైవతమ్” ఎన్టు తిరుమస్త్ర మిట్టవళక్కా యిరుక్కుమవనాకై
యాలే, అర్థసహితమాక అతు కై పుకున్దవాతే, తత్ప్రతిపాద్యనాన
తాన్ ఇవనుక్కు అనిష్టనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కు ప్రాపకనాకై.
(ఈశ్వరన్ కై పుకున్దనాతే వైకున్దమానకర్ మల్” తు కై యతువే ఎన్ని
ఱుడియే పాప్యభూమి కై పుకురు కై యావతు) - (౨) “దైవాగ్రీధీనంజగ
త్సర్వమ్” ఎన్టు ఉభయవిభూతియుమీశ్వరనిట్టవళక్కా కై యాలే అవన్
ప్రాపకనాయ్ కై పుకున్దనాతే, పాప్యభూమియాన శ్రీవైకున్ఠమివనుక్కు
త్యస్తసులభమాకై.

౯౧. ఇప్పడిశమదమదగళుణ్ణాక వే ఉత్తిరో తరమివై యెల్లామ్ సిద్ధి
క్కుమ్ ప్రకారం కై ఆరోహణక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తు, ఇతిల్ యాతొ
న్టుక్కు యాతొన్టుహేతునాక చొచ్చిల్లిల్ మ్, అతు నియత మెన్నుమిడ కై
*అవరోహణక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పాప్యలాభమ్) ఇత్యాది
యాలే. ఇతు తనక్కు సయోజనమ్, ఇన్ద్రహేతుపరవ్వరై యిల్ ప్రథమ
హేతు శమదమదగళాకై యాలే, అవశ్యమివై యిరణ్ణు మివనుక్కుణ్ణాక

గ్రీ ఆరోహణక్రమమ్-మతల్ కారణత్వేచ్చిల్లి పిన్నుకార్యత్వేచ్చిల్లుకై. *అవ
రోహణ క్రమమాకతు-కార్యత్వేచ్చిల్లి కారణత్వేచ్చిల్లుకై.

౯౯. ఇతుతాన్ ఐశ్వర్యకామర్ క్కుమ్ ఉపాసకర్
క్కుమ్ ప్రపన్నర్ క్కుమ్ వేణుమ్.

౧౦౦. మూవరిలుమ్ వైత్తుక్కుణ్ణుమికవుమ్ వేణువతు ప్రపన్ననుక్కుమ్,
వేణుమ్మెన్. ఈశ్వరనే ప్రాపకనాకై యాలే, ప్రాప్యలాభమీశ్వరనాలే
ఎన్దిఱుఘానత్తిలే (ప్రాపకత్తాలే) ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతు.

౯౯. ఇన్ద్రశమదమాదితాన్ భాగమోక్షకామరెల్లార్ క్కుమ్
వేణుమ్మెన్దితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దుతుడక్కి. ఐశ్వర్యకామర్ క్కుమ్ శబ్దాది
భాగమే పురుషార్థమాకిలుమ్, తత్సాధనానుష్ఠానదశైయిల్ శమద
మాదికళే వేణుమ్. (౧) “ఇన్ద్రియాని పురా జత్వా జితం త్రిభువనం
త్వయా” (౨) “పడిమన్ను పల్కలన్ పల్గోడఱుత్తైమ్బులన్ వెన్దు”
ఎన్నక్కడవతితే. “ఐమ్బులన్ వెన్దు” ఎన్దుతు - మనోనియమనత్తుక్కుమ్
ముపలక్షణమ్. ఉపాసకర్ క్కుమ్ విద్యాజ్ఞతయా శమాదివేణుమ్; (౩) “తస్మా
దేవం విచ్చాన్తోదా న్దఉపరత స్తితితుస్సమాహితోభూత్వాత్త స్వేవాత్తా
నమ్మశ్యేత్” (౪) “పున్బులవభీయడై తరక్కిలచ్చినై శేయతు నన్బుల
వభీతిఱుద్రుఘాననన్బుడర్ కొళేఱి” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రపన్నర్ క్కుఁధికారార్థ
మాక శమదమాదివేణుమ్; (౫) “ఏకా స్తితివినిశ్చిత్తదేవతావిషయా
న్దైః । భక్త్యుపాయంసమం కృష్ణప్రాప్తౌకృష్ణైకసాధనః” (౬) “అడ
క్కురుమ్ పులన్దళై న్దడక్కియాయై యామవై తుడక్కుఱుత్తువన్దు నిన్తో
భీఱుణిన్దు వెన్దై” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౦౦. ఇప్పడి అధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ మపేక్షితమేయాకిలుమ్,
అధికమాక వేణువతు ప్రపన్ననుక్కుఁగ్గెన్దితార్, (మూవరిలుమ్) ఎన్దుతుడక్కి.
ఇవనుక్కితిలాధిక్యమ్ శొల్లుకై కాకవితే అల్లాతవర్ క్కులై ఇవ్విడత్తిల్
ప్రసన్గీత్తుమే.

(౧) రా-య-౧౧౪-౧౮.

(౨) తి-వా-మ-౪-౧-౮.

(౩) బృ-ఉ-౨-౪.

(౪) తి-చ-వి-౪౬.

(౫)

(౬) తి-చ-౯౫.

౧౦౧. మత్ శ్రైయిరువర్ క్కుమ్ నిషిద్ధవిషయ నివృత్తియేయమై
యుమ్; ప్రపన్ననుక్కు విహితవిషయ నివృత్తి తన్నే
త్తమ్.

౧౦౨. ఇతుతాక శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్, శిలర్ క్కురు
ళాలేపిఱక్కుమ్,

౧౦౧. అవ్యాధికన్యస్తవై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (మత్ శ్రైయిరు
వర్ క్కుమ్) ఎన్టుతుడక్కి అతావతు- శబ్దాదిభోగపరనాన వై శ్వర్యకామ
నుక్కుమ్, సాధనాన్తరపరనాన ఉపాసకనుక్కుమ్, శాస్త్రనిషిద్ధవిషయ
మాన పరదారాదియిల్ నివృత్తిమాత్రమమైయుమ్; తదుభయవ్యా
వృత్తనాయరుక్కిఱ ప్రపన్ననుక్కు, శాస్త్రవిహితవిషయమాన స్వదా
రత్తిల్ నివృత్తి అవర్ కళైప్పత్త వేత్తమ్మెన్. అవర్ కళిరువరిలుమ్
ఐశ్వర్యకామనుక్కు స్వదార త్తిల్ సాధనదశైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృ
త్తియుమ్, ఘదశైయిల్ భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవృత్తియుమా యిరు
క్కుమ్; ఉపాసకనుక్కు ఘలమ్ భగవదనుభవమాకై యాలే, అవనై
పోలేఘలదశైయి లన్వయమిల్లెయ్ యాకిలుమ్, ఉపాసనదశైయిల్
ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తివేణుమ్; ప్రపన్ననుక్కు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తికై
యుమ్ స్వాధికారభజ్జకమాకై యాలే విహితవిషయ త్తిలుమ్ నివృత్తి
వేణుమెన్టతాయిత్తు.

౧౦౨. ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తిక్కుప్పరిఘరమ్ పణ్ణవతుభోగ్యతా
బుద్ధ్యాప్రవృత్తితా తవిర్ ద్దాలన్టో, అనాదికాలమ్ వాసనై పణ్ణి పోన్దవి
షయజ్జళిల్ నివృత్తితా పిఱక్కుమ్మడి యెజ్జనేయెన్గిఱకై యిలేయరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతాక శిలర్ క్కు) ఎన్టుతుడక్కి. (శిలర్ క్కుకాలే
పిఱక్కుమ్) ఎన్టుతు- సాత్మాత్మత భగవత్తత్వరాన భక్తిపారవశ్య
ప్రపన్నర్ క్కు, సకలజనమోహనమానతన్విగహసాన్దర్యానుభవత్తాలే
పిఱక్కుమ్మెన్టపడి. (శిలర్ క్కురుళాలేపిఱక్కుమ్) ఎన్టుతు-తత్త్వయా

శిలర్ క్కాచారత్తాలేపిఱక్కుమ్.

౧౦౩. పిఱక్కుమ్క)మమెన్నెన్నిల్; అఱ్ఱుకు ఆజ్ఞానత్తైవిలైక్కుమ్;
అరుళ్ అరుచియైవిలైక్కుమ్; ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కుమ్

థాత్త్యగర్భికళాన జ్ఞానాధిక్యప్రపన్నర్ క్కు, “నమ్రైయనుభవిక్కు-ఇట్టు
ప్పిఱన్దవన్దు, ఇప్పడి అన్యవిషయప్రవణమాయ్ అనర్థప్పడువ తే!” ఎన్దు
అన్యవిషయసద్గమఱుప్పడి అవన్ పణ్ణమ్ పరమకృపైయాలే పిఱక్కు
మెన్దపడి. (శిలర్ క్కాచారత్తాలే పిఱక్కుమ్) ఎన్దు-అథవిలికళాన
ఆజ్ఞానప్రపన్నర్ క్కు, అవతారజ్గళిల్ (౧) “మర్యాదానాశ్చలోకస్య
కర్తాకారయితాచసః” ఎన్నిఱపడియే అధికారానుగుణమాక అవనాచ
రిత్తుమ్ ఆచరిప్పిత్తుమ్ పోన్దపడికలై యమ్, అశవుడైయరాన పూర్వా
చార్యర్ కళాచరిత్తుపోన్దపడికలై యమ్, శాస్త్రముఖత్తాయి మాచా
ర్యోపదేశాదిక్రమత్తాలుమఱిక్కై యాలే, అవ్యాచారజ్గళై యనుసంధిక్కు
ప్పిఱక్కు-మెన్దపడి.

౧౦౩. ఇన్వోహేతుక్కుళాల్ పిఱక్కుమ్క)మత్తై, తజ్జిజ్ఞాసు
ప్రశ్నత్తైయనువదిత్తుక్కు- ఇరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పిఱక్కుమ్క)మమ్)
ఎన్దుతుడగ్గి. (అఱ్ఱుకు ఆజ్ఞానత్తైవిలైక్కు-యావతు) - చిత్తాపహారియాకై
యాలే విషయా న్దరన్దన్నై యొన్ఱాక వఱియాతపడియాక్కుకై (అరుళ్
అరుచియైవిలైక్కు-యావతు)- విషయా న్దరన్దలై క్కాణుమ్బాతు అరు
వరుత్తుక్కు-రిత్తుమిట్టన్దు పోమ్బడిపణ్ణకై. (ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కు-
యావతు) - రుచిశెల్ల చెప్పయ్ తే అవర్ కళాచరి త్తపడి శెయ్యాతపోతు
నమక్కు-నర్థమేఘలిక్కు-మెన్దు, విషయస్పర్శత్తి లిట్టయ నడుఱుమ్బడి
పణ్ణకై. ఆకై యాల్ ఇక్రమత్తిలే పిఱక్కు-మెన్దుకరుత్తు.

§ (పా) అచార్యోపదేశాదికళామ్.

(౧)

౧౦౪. ఇవైయుమ్ † ఊర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొల్లుకిటతు.

౧౦౪. ఇన్ద్రత్రివిధప్రపన్నర్ కు-మసౌన్దర్యాదితయ త్రిల్ ఓరొన్దై
విరక్తి హేతువాకచ్చొల్లుకిటతుకు- నిదానత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఇవై యుమూర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొల్లుకిటతు) ఎన్దు. అతావతు-(౧) “అజ్ఞాన
త్తాలే ప్రపన్నర్” ఇత్యాదియాల ఇవర్ కళుక్కు చొన్నప్రపత్తి
హేతుక్కళానవై ఓరొన్దైనూర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొన్నాత్పలే, (౨)
“అహికాలేపిటకుమ్” ఎన్దుతుడగ్గి చొన్నవిరక్తి హేతుక్కళానవివై
యుమ్, ఓరొన్దైనూర్ సత్తైప్పర్ సచ్చొల్లుకిట తెనై. ఇత్తాల్, భక్తిసార
వశ్యప్రపన్నర్ కు-అరుచిక్కడియాన కృపై యుమ్, అచ్చత్తుక్కడి
గాన ఆచారానుసన్ధానముముణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, భగవద్విగ్రహ
వైలక్షణ్యత్తై సామత్కరిత్రనుభవిక్కుమవర్ కళాకై యాలే వడివళు
కిలేఎప్పొతుమ్ నెన్జు పర్ శ్రీక్కిడకై యాల్, విషయాన్తరజ్గళై యటి
యాతపడివణ్ణుమవ్వళుకే అవర్ కళోపక్కలుత్తై తిరుక్కుమ్; జ్ఞానా
ధిక్యప్రపన్నర్ కు- అజ్ఞానహేతువాన విగ్రహసౌన్దర్యత్తై అర్చావతార
త్రిలే కణ్డనుభవిక్కై యుమ్, భయహేతువానప్రాక్తనశిష్టాచారాను
సన్ధానముముణ్డైయరుక్కచ్చెయ్ తే, అవత్తన్ కృపైయై ముళుమడై
శెయ్ తెడు త్త విషయగళాకై యాలే అరుచిక్కడియాన కృపై అవర్
కళోపక్కలుత్తై తిరుక్కుమ్; అజ్ఞానప్రపన్నర్ కు- అర్చావతార త్రిలే
‘కాదాచిత్కమాక విగ్రహసౌన్దర్యానుభవముమ్ అరుచిహేతువానకృపై
యుమ్ † ఒరుమర్యాదైయణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, పూర్వర్ కళాచా
రజ్గళై యే పలకాలుమనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డపోరుకై యాలే భయహేతువాన
అవ్యాచారగళో అవర్ కళో నెన్జులేయూన్దియరుక్కుమ్, ఇన్ద్రాన్ సత్తై
ప్పర్ ఓరొన్దైవిరక్తి హేతువాక చొల్లుకిట తెన్దుతాయిల్ యు.

† ఊర్ సమ-భూయస్వమ్.   ‡ ముళుమడైశెయ్ తు-కృతన్నపరిహామహక్కి.

† ఒరుమర్యాదై-అల్పమ్.   (౧) ౪౩.   (౨) ౧౦౭.

౧౬౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౦౧. అరుచిపిఱక్కుమోశ్చైక్కుదోషదర్శన
మ పేషీతమాయరుక్మమ్,

౧౦౬. అతు ప్రధానహేతువస్తు.

౧౦౭. అప్రాప్తతైయే ప్రధానహేతు.

౧౦౧. విషయవైలక్షణ్యాతిశయతా లే విషయాస్తరాజ్ఞానమ్
విశ్లేయపుష్కరాదుమ్, ఆ పరానశిష్టకళుడైయ ఆచారానుసంధాన
తా లే అవిహతవిహితవిషయస్వర్ణ త్తిల్ అచ్చమ్విశ్లేయపుష్కరాదుమ్,
అనాదికాలమా శైష్వట్టుమేల్విట్టునుపోన్లవిషయజ్ఞుళి లే *అరుచిపిఱక్కు
అనుటితమితే ; అప్పడిప్పట్టఅరుచితా అవసరుతాలేపిఱక్కుమో
శ్చైక్కు అపేషీతాంశ్చైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (అరుచి) ఎత్తుతుడక్కి
(దోషదర్శనమావతు)- భోగ్యతాబుద్ధ్యాపరివృత్తికీటయోషి ద్దేహమ్,
(౧) *మాంసాస్పృక్పూయవిష్ణాత్రస్నాయు మజ్జాస్థిసముగాయమాయ్
చర్మాననద్ధమాయ్ దుర్గద్ధియాయరుక్మమ్బుడియెయుమ్, భోగద్వాఅల్ప
మాయ్ అస్థిరమాయ్ దుఃఖమిశ్రమాయ్ అనర్థానహమాయరుక్మమ్బుడి
యెయుమ్, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణజ్ఞతాలేదర్శిక్కు.

౧౦౬. ఆనాల్ అతువో పిన్నైయరుచిహేతువెన్నవరుళిచ్చెయ్
కితార్, (అతు) ఇత్యాదియల్. (ప్రధానహేతువస్తు) ఎత్తుతు, † అతువు
మొరుహేతు, ‡ ముఖ్యహేతువట్టెట్టపడి.

౧౦౭. ఆనాల్ ప్రధానహేతుతానేతెన్న, (అప్రాప్తతైయేప్ర
ధానహేతు) ఎన్కితార్, (అప్రాప్తతైయావతు)- భగవదేకభోగమాన
స్వరూపత్తుక్కు చేరతతాయరుక్కు. ఇత్తాల్, అరుళ్ అరుచియై
విశ్లేక్కుమిడత్తిల్ దోషదర్శనానిక శైష్వట్టువిత్తు విశ్లేప్పిక్కుయార్,

* అరుచి-రుచిపరితమాన శ్లేషమ్. † అనుటితమ్-దోషదర్శనాదికల్పియాదికల్
పిఱవాతెట్టపడి. ‡ అరుకుక్కు ద్వారభూతమాయ్క్కుడ్డా అతువు మొరుహేతు
వెట్టపడి. † ముఖ్యహేతు-అవ్యభిచరితహేతు. (౧) వి-పు-౧-౧౭-౬౩.

౧౦౮. భగవద్విషయ త్తిలిఖితిమగుణమకణ్డన్తు; స్వరూపప్రాప్తమెన్తు.

౧౦౯. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు గుణహీనమెన్తు నిన్నెత్తదశై
యిల్ భగవద్విషయ ప్రవృత్తియమ్, దోషదుశస్థాన
దశైయిల్ సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియమ్ కూడాతు.

దోషదర్శనముమ్ అప్రాప్తిదర్శనముమ్ తత్త్వవిత్తుక్కుళ్ళుడైయ అరు
చిక్కు-గౌణముఖ్య హేతుక్కు-శాయిరుక్కు-మెన్తు తాయిల్ ము.

౧౦౯. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభ్రీపు” ఇత్యాదిప్పడియే
ప్రావణ్య విషయమాకచ్చొన్న భగవద్విషయ త్తిల్ గుణమకణ్డీఖితివో
పాతి, ఇతువుమ్ దోషమకణ్డీవిదుకీతానాలోపెన్నిల్, (భగవద్విషయ
త్తిలిఖితిమగుణబ్బ-న్తు) ఎన్ఱిత్తార్. ఆకిల్ ఎత్తా లేయెన్తు, (స్వరూప
ప్రాప్తమెన్తు) ఎన్ఱిత్తార్. అతావతు - భగవద్విషయత్తైప్పట్ బుకీతతు,
అత్తలైయిల్ కల్యాణగుణ్యశడియాకవన్తు, ఇవాత్తావుక్కు వకుత్త
విషయమెన్నుమత్తా లేయెన్తు.

౧౦౯. కీర్థితామరుళిచ్చెయ్ తపడియే అరత్తైయ క్కీకరియాతపో
త్తైక్కువిరోధమ్ కాట్టాకిత్తార్, (ఇప్పడి) ఎన్తుతుడక్కి. (ఇప్పడికొళ్ళాత
పోతు) ఎన్తుతు - ఇతరవిషయజ్ఞులరుచిక్కు-హేతు అప్రాప్తతై, భగవ
ద్విషయ త్తిల్ రుచిక్కు-హేతు ప్రాప్తతైయెన్తుకొళ్ళాతే, దోషదర్శనత్తై
యమ్ గుణదర్శనత్తైయమివట్ బుక్కు-హేతువాకక్కుళ్ళుమ్మోతెన్తుడడి.
(గుణహీనమెన్తునిన్నెత్తదశైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తియావతు) -
పిరివాట్ త్రామైకరై పురణ్ణ పెరువిడాయ్ ప్పట్టుతుడి తలమావానిక్కు,
శడక్కుననన్దు ముకమ్ కాట్టామైయా లే, గుణహీనమెన్తుచిన్నిత్తదశై
యిలే, పిన్నెయిమ్ “అవనైయల్ల తటియే” ఎన్తు అవన్బక్కులిలే
అత్యభినివేశ్తైప్పణ్ణుకై. (దోషదుశస్థానదశైయిల్ సంసార త్తిల్
ప్రవృత్తియావతు)- మాతాపిత్రాదికళుమ్ భార్యపుత్రాదికళుమ్ ఇతి

౧౧౦. (౧) “కొడియ వెన్నెళ్ళ మవ నెట్టేడిడుక్కుమ్” (౨) “అడియేన్ నాన్ పిన్నమున్ శేవడియన్ పినయ వేన్” ఎన్నానిన్టార్ కళితే.

కళుమ్ బన్ధుక్కుళుమ్ గృహక్షేత్రాదికళుమాయ్, శబ్దాదిభోగజ్ఞతై యనుభవిత్తిరుక్తై యాకిట సంసార త్తిక్ దుఃఖబహుళత్వాదివోషతై, ప్రత్యక్షాదికళాలే యతిన్దనసస్థిమానిట్రుచ్చైయ్ తేయుమ్ అతిలే అభినివేళమ్ నడన్దు శెల్లుకై. ఇవై యిరణ్డమ్ కూడా తెన్ట పడి. — *అన్టిక్కే, (దోషానుసన్ధానదత్తైయిల్ సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియావతు) - తత్త్వ విత్తుక్కుళానమహర్షి కళ తుడక్కుమానార్ సారాసారవివేకవత్తయా విషయ దోషానుసన్ధానముణ్డా యిరుక్కుచ్చైయ్ తే, శాస్త్రవిహిత తయాప్రాప్తమెగ్గిటబుద్ధియాలే సన్ధుకిటప్రజోత్పాదనాదిరూప సంసార త్తిల్ ప్రవృత్తియాకపుమామ్. (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతిన్దై కూడాతు) ఎన్టు విరోధమ్ కాట్టుకై యాలే. ఇప్పడి కొళ్ళ వేణుమెన్ను మిడమ్ స్థాపిక్కుప్పట్టతు.

౧౧౦. గుణహీనమెన్టునిన్దై తదత్తైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తి యెగ్గేకణ్డతెన్న వరుళిచ్చైయ్ కితార్, (కొడియ వెన్నెళ్ళమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు. (౧) “కడియన్” ఎన్టుతుడగ్గి, (౧) “అతివరుమేనిమాయ త్తక్” ఎన్ను మళపుమ్ స్వకార్యపరన్, పిఱన్ వటియూతనన్, బరు వర్క్కు మెట్టూతనన్, నళ్ళుకన్, దుజ్జేయ స్వభావన్ ఎన్టు అవన్ గుణహీనియైచ్చొల్లి, ఇప్పడియిరున్దానాకిలుమ్ అతిలోకకూరమాన వెన్నెళ్ళు అనన్దై యల్లతతియూతేయిరుక్కు-మెన్టుమ్; వేమ్బుక్కిట్టుప్పిటన్దపుడు అన్ద వేమ్బైయే భుజిక్కు-మతోభీయ క్కరుమ్బైక్కుణ్డాలుమ్ విరుమ్బాతు,

* మున్దినయోజనైయిల్ దుఃఖబహుళత్వాది దోషానుసన్ధానముమ్, ఇరణ్డామ్ మోజనైయిల్ విషయదోషానుసన్ధానముమ్ వివక్షితమ్.

౧౧౦. గుణకృతదాస్యత్తిలుజ్కాట్టిల్ స్వరూపప్రయుక్తమానదాస్యమితే ప్రధానమ్.

౧౧౧. అనసూయైక్కు ప్పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్ త వాగైయై స్మరిప్పతు.

అప్పుడియే (౧) “కడల్ నుల్లెక్కేడన్దకరుమ్బు” ఎన్నుప్పడి నిరతిశయ భోగ్యనాన సీతానేవేమ్బుపోలేవిరసనానవన్తుమ్, త్వదనన్యార్వ శేషభూతనాననాక, ఎనక్కువకు త్తశేషియానడన్ తిరువడికలై యొట్టియటై శ్పడేనన్తుమ్ * మయర్ వఱమతినలమరుళప్పెన్ గ్రవర్ క శరుళిచ్చెయ్యా నిన్టార్ కళితేయైన్.

౧౧౦. (౨) “గుణైర్దాస్యముపాగతః” ఎన్టారుమిల్లెయోవెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గుణకృతదాస్యత్తిలుమ్) ఎన్తుడుగ్గి. (గుణకృతదాస్యమావతు)- అవక గుణజ్ఞుకుత్తోన్ బులడిమైయాయరుక్కై; (స్వరూపప్రయుక్తమానదాస్యమావతు) - శేషత్వైక నిరూపణీయమాన తకస్వరూపత్తైప్పార్ త్తులడిమైయాయరుక్కై, స్వరూపమిప్పడియరుద్దాలుమ్, గుణాధికవిషయమాకైయాలే గుణకృతదాస్యముమ్ ఇవ్విషయత్తిలే యనువర్తియూనిఱుమ్; ఆకైయితే శేషత్వైకనిరూపకరాన ఇళైయపెరుమాళ్ తామప్పడియరుళిచ్చెయ్ తతుమ్. ఆనాలుమ్ గుణకృతదాస్యమానతు ఔపాధికమాకైయాలే అప్రధానమాయ్, మన్ శ్చైయతు నిరుపాధికమాకైయాలే ప్రధానమాయరుక్కుమ్; అత్తైప్పన్ దితే తత్పాధాన్య ప్రసిద్ధితోన్ దివరుళిచ్చెయ్ తతు.

౧౧౧. ఇవ్వర్థత్తుక్కు సంపాదమాకప్పిరాట్టి వాగైయై స్మరిప్పిక్కితార్ మేల్ (అనసూయైక్కు) ఎన్తుడుగ్గి. అతావతు - అక్రిధగనానాశ్రమత్తిలే పెరుమాళ్ యెన్దరుళిమహర్నియైయు మనునర్తిరున్దనన్దరమ్, తత్పత్తియాన అనసూయైయై ప్పిరాట్టిశెన్టనవర్తిత్తిరుక్కి-ఆ

౧౧౩. భగవద్విషయప్రవృత్తి పిన్నై శేరుమో వెన్నిల్ ; అతు
క్కడిప్రావణ్యమ్; అతుక్కడిసమ్మన్దమ్;

వళవిలే, అవళ్ పిరాట్టియైప్పార్తు “బంధుజనత్వైయుమభిమానత్వైయు
మైశ్వర్యత్వైయుచివిట్టు పెరుమాళ్ పిన్నై కాట్టిలేపోన్దవితు దైవయోగ
త్తాలే ఉమక్కునన్తాకక్కుడిత్తు, నగరస్థనాకిలుమామ్, వనస్థనాకి
లుమామ్, నల్లవనాకిలుమామ్, తీయవనాకిలుమామ్, స్త్రీళకుక్కు
దైవమ్ భర్తావేడికిర్, నీరిప్పడియెప్పొరుమ్ పెరుమాళ్ విషయమాక
అనుకూలితుప్పొరుమ్” ఎన్న; పిరాట్టి లజ్జిత్తుక్కవిత్తలైయిట్టిరున్దు,
“ఎనక్కుపెరుమాళ్ పక్కల్ శ్రీ భావబంధమ్ స్వతః ఉణ్ణాయరుక్కు
చ్చెయ్తే, అవర్ తా గుణాధికరా యిరుక్కెయాలే, ఎన్నుడైయ
భావబంధత్వై గుణవిబంధనమెన్దిరుప్పర్కళ్ నాట్టార్, అవ్వాశ్రయత్వై
గుణజ్ఞుళ్డు వ్యతిరేకిత్తు కాట్టవొణ్ణామైయాలే నానవర్ పక్కలిరు
క్కుమిరుప్పై యతివిక్కుప్పెఱుకిటిలే ; అవర్ గుణహీనరుమాయ్
విరూపరుమానవన్తుమ్ నానవర్ పక్క లిప్పడి కాణుమిరుప్పతు” ఎన్తు
రుళిచ్చెయ్తవార్తై.

౧౧౩. ఇప్పడి స్వరూప్రప్రయుక్తమాన దాస్యమే ప్రధానమా
కిల్, శేషిశైయ్తపడి కణ్డరుక్కుమత్తోఱ్ఱియ, అనన్యోపాయత్వాది
కళ్ కులైయుమ్మడి అవ్విషయత్వైక్కుఱిత్తుప్పణ్ణుకిఱి స్వప్రవృత్తిశేరు
మోవెన్ఱి శక్కైయై యనువదిక్కిఱార్, (భగవద్విషయప్రవృత్తి)
ఇత్యాదియాలే. అత్తైప్పరిహరిక్కిఱార్. (అతుక్కడిప్రావణ్యమ్) ఎన్తు
తుడగ్గి. ప్రావణ్యమావతు - అతిమాత్రస్నేహమ్. అన్తప్రావణ్యత్తుక్కడి
విషయవైలక్షణ్యమన్తోవెన్న, (అతుక్కడిసమ్మన్దమ్) ఎన్ఱితార్. సమ్మ
న్దమావతు - శేష శేషిభావమ్. అతుతా గుణకృతమాయమ్ వారా

అతుతానాపాధికమస్తు ; సత్ప్రాయ క్తమ్.

౧౧౮. అన్దసశ్చై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవమిల్లాతపోతు కు
లై యుమ్. అతుకులై యామైక్కాక వరుమవై యెల్లామవర్జసి
యజ్గళుమాయ్ ప్రాప్తజ్గళుమాయరుక్కుమ్. ఆకై యాలే
భగవద్విషయ ప్రవృత్తి శేరుమ్.

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

తోవెన్న (అతుతానాపాధికమస్తు సత్ప్రాయ క్తమ్) ఎన్లితార్. (సత్ప్రాయ క్తమ్) ఎన్దతు - ఇవ్వాత్తామినుడైయ సత్తైయేపిడిత్తుళ్ళతోత్తెనై.

ఇత్తాల్, కీర్తీప్పణ్ణిన శక్లైక్కు పురిహారమానతేతెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కితార్ మేల్ నాక్యత్రయత్తాశే, అన్దసశ్చై ప్రావణ్యకార్యమాన
వనుభవమిల్లాతపోతుకులై యుమ్) ఎన్దతు - అప్పడిప్పట్ట సత్తైతాన్
స్వప్రాయ క్త సమ్మన్దనుడియాకవరుకిఱి పావణ్యకార్యమాన భగవదను
భవమిల్లాతపోతు క్షణకాలముమ్ నిల్లాతెన్దపడి. (అతుకులై యామైక్కాక
వరుమవై యెల్లా మవర్జసియజ్గళుమాయ్ పాప్తజ్గళుమాయరుక్కుమ్)
ఎన్దతు - అన్దసశ్చైయభియామైక్కుఱుప్పాక వరుకిఱిమడలెడుక్కైముత
లానసకలప్రవృత్తికళుమ్, భగవదనుభవ మొఱియ త్రిప్పిల్లామైయాలే,
తవిరువోమెన్దాలును తవిరప్పోకాతవై యుమాయ్, ఎల్లామ్ శేషిక్కతిశ
యకరజ్గళాకై యాలే స్వప్రాయ పాప్తజ్గళుమాయరుక్కుమ్ మెన్దపడి. (ఆకై
యాలే భగవద్విషయ ప్రవృత్తి శేరుమ్) ఎన్దడు క్తతై హేతువాక్కిక్కొణ్ణు,
ప్రకృతశక్లైయైపురిహరిత్తు త్తలై క్కట్టుకితార్.

ము త ల్ ప్ర క ర ణ మ్ స మ్పూ ర్ణ మ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇ ర ఙ్గా మ్ ప్ర క రణ మ్.

౧౧౫. ప్రాపకా న్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ అజ్ఞానాశక్తికళస్తు;
స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు..
౧౧౬. ప్రాపకా న్తరమ్ అజ్ఞర్ క్కుపాయమ్.

౧౧౫. ఇతరవిషయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ భగవద్విషయ పరిగ్రహత్తుక్కుమ్, ప్రధానహేతుకకళిన్న తెన్బార్ కీడ్; ఇన్ద్రప్రసజ్జ త్తిలే ఇతరోపాయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ప్రధానహేతు విన్న తెన్బితార్ మేల్, (ప్రా)పకా న్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ఎన్దుతుడజ్జి. (ప్రా)పకా న్తరగ్గళావన)-ప్రపత్యుపాయ త్తైయ్మిన్ద ఉపాయజ్జల్; (అజ్ఞానాశక్తికళస్తు) ఎన్దుతు-అవన్దైయత్తికైక్కు మనుమ్మికైక్కుమీడాన జ్ఞానశక్తికళిల్లామై, తత్త్యాగత్తుక్కు ప్రధానహేతువన్దుపడి. (స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు) ఎన్దుతు-భగవదత్యస్త పారతన్యమాకిట స్వరూపత్తుక్కు చేరాలెన్ను మతువే ముఖ్యహేతువన్దుపడి. ఇత్తాల్ ౧ “అజ్ఞానతాలే ప్రపన్నర్” ఎన్ది అవిడ త్తిల్ శొన్న అజ్ఞానాశక్తికళ ముఖ్యహేతువన్దు మిడమ్ శొల్లు కిటతు. అజ్ఞానాశక్తికళడియొక విడిల్, జ్ఞానశక్తికళుణ్ణాకిల్ పరిగ్రాహ్యమామితే; స్వరూపవిరోధమెన్దు విట్టాలితే మలువలిడాతోన్దెవతు.

౧౧౬. ఇప్పడి ప్రాపకా న్తరత్తై విరోధియెన్దు తిళ్ళలామో, అతువుమ్ మోక్షోపాయమాయన్దో పోయకిటతు, అతు పిన్దై ఆర్ క్కుపాయమెన్ను, అరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (ప్రా)పకా న్తరమ్ ఎన్దుతుడజ్జి. (అజ్ఞర్ క్కుపాయమ్) ఎన్దుతు - స్వరూపాన్వయత్తుగ్గదాసహమానస్వరూపత్తైయ్మిన్ద దర్పికైక్కిడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్ కళుక్కుపాయమాయిరుక్కుమెన్దుపడి.

౧౧౭. జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్.

౧౧౮. అపాయమాయిత్తు స్వరూపనాశకమాకై యాలే.

౧౧౯. (౧) “నెటికాట్టిసిక్కుతియో” ఎన్నానిష్టతితే.

౧౨౦. (౨) “వరతేమేమహద్భయమ్” ఎన్నెయాలేభయజనకమ్;

౧౧౭. అనాల్ జ్ఞానికళుక్కు ఇతు ఎజ్జనేయెన్న, (జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్) ఎన్నితార్. అతావతు-స్వరూప యాథా త్యజ్జ్ఞానముడైయ వర్కకళుక్కుపాయమాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౧౮. ఇవర్కకళుక్కు అపాయమానానెన్నెన్న, (అపాయమాయిత్తు స్వరూపనాశకమాకై యాలే) ఎన్నితార్. స్వరూపమావతు - అత్యంతపారతన్యమ్ ; ఇతుక్కు స్వయత్న రూపమాన అతు నాశకమితే.

౧౧౯. తదపాయత్వతై జ్ఞానినామక్రేసరరాన ఆత్మార్ పాశురత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (నెటికాట్టి) ఎన్నతుడక్కి. అతావతు-ఉన్నెయొయి వేటోరుపాయత్తైక్కాట్టి ఉన్నక్కలిల్ నిష్టమకల్ నిప్పార్క్కితా యోవెన్నెయాలే, ప్రాపకాంతరాపాయత్వమ్ సిద్ధమితేయెన్నె నీక్కుకై యావతు - పరతన్యమాన వస్తువై స్వతన్యకృత్యమాన ఉపాయానుష్ఠాన త్తిలే మూట్టిత్తనక్క-శలార్కుకై యితే.

౧౨౦. ఇతినుడైయస్వరూపనాశకత్వ ప్రయుక్తమానదూషణ విశేషగ్గై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (వరతే) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు-(౨) “కాలేష్వపిచనర్యేషు ధిక్షుసర్వానుచాచ్యుత । శరీరేచ గతౌచాపి వరతేమేమహద్భయమ్” ఎన్న ఉపాయాంతరానుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యమాన కాలదేశ దేహవిషయమాకవుమ్, ఉపాయాంతరజల్ త్తవిషయమాకవుమ్ ఎనక్కు మహాభయమ్ వర్తియానిష్ట తెన్నెయాలమ్ ; ఉపాయాంతరశ్రవణానంతరమ్ అర్జుననుక్కు శోకమ్ పిఱక్క,

(3) “మాశుచః” ఎన్ద్రయా లే శోకజనకమ్.

౧౨౧. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధి కూడాతు.

స్వరూపానురూపాపాయ తై యుపదేశిత్తు, (౧) “మాశుచః” ఎన్ద్ర శోకాపనోదనమ్ పణ్డి యరుళుకై యాలుమ్, స్వరూపవిరోధియానప్రాప కాన్తరమ్ జ్ఞానికళుక్కు భయజనకముమాయ్ శోకజనకముయాయరు క్కుమెన్దై.

౧౨౧. కీర్తించున్న పడియే అర్థతైయక్కిరియాతవళవిల్ † (వరు మ్) విరోధమ్ కాట్టుకితార్, (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు) ఎన్ద్రతుడక్కి. (ఇప్ప డికొళ్ళాతపోతు) ఎన్ద్రతు - స్వరూపనాశకమెన్ద్ర కొళ్ళాతపోతెన్ద్ర పడి. (ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధి కూడాతు) ఎన్ద్రతు-(౨) “సకృ దేవహిశాస్త్రార్థః కృతోఽయంతారయేన్నరమ్ | ఉపాయాపాయసం యోగే నిష్ఠయాహీయతేనయా | అపాయసమ్మవేనద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ | ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్ర యత్పునశ్శరణంప్రజేత్ | ఉపా యానాముపాయత్వ స్వీకారేప్యేతదేవహి” ఎన్ద్ర ప్రపన్న నానవనుక్కు ప్రామాదికమాక ఉపాయాన్తర ప్రవృత్తి వన్దకాలత్తిల్, అపాయ ప్రవృత్తియిత్తోలేపునః ప్రపదనరూప ప్రాయశ్చిత్తై విధిక్కుక్కు డాతెన్దై. ‡ పునః ప్రపదనమావతు - పూర్వప్రపదన స్థరణమ్ ; పునః ప్రయోగమన్ద్ర.

౧౨౨ ఇప్పడి స్వరూపనాశకమాన ఉపాయాన్త రత్తినుడైయ అత్తన్దనిపిదత్వ తై అభియుక్తవచనత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (తిరుక్కు-

† మణ్డిలితమ్కాచిత్కమ్. (౧) గీ-౧౮-౬౬. (౨) లక్ష్మీతన్త్రే-౧౭-౯౦

§ “సకృదేవహిశాస్త్రార్థః” ఎన్ద్రవిడత్తిల్, సకృత్పద ఏవకారజ్ఞకుమ్మ “పు నశ్శరణంప్రజేత్” ఎన్ద్రశుమ్మమ్ మిథోవ్యాపూతమ్ పారామెక్కాక ఉపక్రమావ గత సకృత్ప్రాసగుణమాక ఉపసంహరగత పునఃప్రపత్తివచనమ్, పూర్వకృత ప్రపత్తి స్థరణ పరమెన్ద్ర * ఉపక్రమాధికరణన్యాయత్తాలే అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పునఃప్రపదన మావతు) ఇత్యాది.

౧౨౩. రత్నత్తుక్కు పులకత్తెపోలేయుమ్ రాజ్యత్తుక్కు ఎలుమిచ్చు
వ్వుభుమ్మోలేయుమ్, ఫలత్తుక్కు-సదృశమస్తు.

మిశ్రతైయాలే నిషిద్ధనూమాపోలే, స్వతోని ర్లత్యాదికళాలే పరిశుద్ధ
మానస త్వనస్తుగతైయాయ్, భగవదేకవిషయతయా పరిశుద్ధైయాయరు
క్కిఱభక్తితా, స్వయత్నమూలమాన + అహఙ్కార స్పర్శతాలే
జ్ఞానికళక్లికరియాతపడి నిషిద్ధైయాయరుక్కు మెన్దతాయ్. (పణి
క్కుమ్బడి) ఎన్దతుక్కుచ్చేరవాక్యత్తిముడివిలే, “ఎన్దు” ఎన్దిఱవి త్తనై
యుమ్ కూట్టి నిర్వహిప్పతు.

౧౨౩. ఇన్నముమితుక్కు ఫలవిసదృశత్వ మెన్బతోరుదూషణ
మున్దైన్దితార్, (రత్నత్తుక్కు) ఎన్దుతుడక్కి, అతావతు- ద్వీపాస్తర త్తిలే
శిలర్ పలకత్తెయెఱభరణమాకప్పుణ్డైయాలే, పలకత్తెయెక్కిడు త్తనర్
కళుక్కు రత్నత్తెక్కిడుప్పర్కళ్ ; ఉదారరాన రాజాక్కళ్ రాజ్యా
రియాయ్ వస్తు ఓరెలుమిచ్చువ్వుభుత్తై క్కిడు త్తవనుక్కు రాజ్యత్తై
క్కిడుప్పర్కళ్ ; ఇప్పడి క్కిడుప్పర్కళ్ లెన్ద్రాల్ మహార్థమాన రత్నత్తు
క్కుమ్ మహాసమ్మతాన రాజ్యత్తుక్కుమ్, పలకత్తెయు మెలుమిచ్చు
వ్వుభుముమ్ సదృశసాధనమల్లాతాటోలే, (౧) “భక్త్యాభ్యస్త్యనన్య
యా” (౨) “భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః” ఎన్దిఱపడియే భక్తిచపల
నాయ్ పరమోదారనాన వీశ్వర, ఇవన్బక్కల్ భక్తిమాత్రమే ప
పహాకాక పురమపురుషార్థ లక్షణ మోక్షత్తై క్కిడుత్తాలుమ్ ఫలత్తు
క్కితు సదృశ సాధనమన్దైన్దై.

+ అహఙ్కారమావతు-కర్తృత్వ బోక్తృత్వానుసంధానమ్. “సజ్జంత్యక్త్యా”
ఎన్దు గీతైయిల్ ఉపాయాస్తరనిష్ఠనుక్కుచ్చొన్న అహఙ్కారత్యాగమావతు- స్వత
త్త్రినాక “వాన్కర్తా, భోక్తా” ఎన్దిఱ నూనాహఙ్కారత్యాగమ్. ఆయునుమ్ అవ
నుక్కు “పరమాత్మాధీనమాయ్ పుణ్ణుక్కితన్” ఎన్దిఱ నూన్దాహఙ్కారమున్దై. అతువు
మ్ నిషిద్ధమెన్దిఱత్తి - ఇత్తు మూలస్థ “బిన్దు” పదత్తినాల్ నూచితమ్.

పహాకాక-అవలమ్బమాక. (౧) గీ-౮-౨౨. (౨) గీ-౧౧-౪౫.

౧౨౪. తాన్ దరిద్రాన్ కైయా లేతనక్కుక్కొడుక్కలావతోన్తిల్లె.

౧౨౫. అవన్ తన తైక్కొడుక్కుమిడ తిల్, అడై విలేకొడుక్కిల్

౧౨౪. ఆనాల్, విసదృశమాన పలకతైయైయుమ్ ఎలుమిచ్చుమ్మటైయుమ్ ఉపహారమాకక్కొడుక్కు, రత్నతైయుమ్ రాజ్యతైయుమ్ పెఱుకిఱవర్ కళ్ తాన్ పెఱుకిఱపడియె? అవోస్థాతియాకిఱతెన్న; అతుతనక్కుమ్ యోగ్యతైయిల్లెయెన్దితార్, (తాన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు - అఱుతానుమ్ తనక్కురియనాయ్, తనక్కెన్న ఒరుపలకతైయుమ్ ఎలుమిచ్చుమ్మటము ముణ్డాకైయా లే అతుశెయ్యలామ్; ఇఱ్ఱప్పడియన్తిక్కే, (౧) “యానేనీయెన్నుడైమైయుమ్నీయే” పెన్ఱిఱపడియే ఆత్తాత్తియగ్గళిరణ్ణ మఱ్ఱుతైయతాయ్, తనక్కెన్న ఒన్ఱుమిల్లాత అకిళ్ళుననాకైయా లే, పేర్ మిక్కుహేతువాక అవన్ విషయత్తిల్ తనక్కుసమర్పిక్కులావ తొన్ఱుమిల్లెయెన్ఱె.

౧౨౫. స్వగోదాన తిల్ పితాపుక్కుప్పత్తినదక్షిణైకొడుక్కుమాపోలే, అవన్ తన్దతు తన్నై యవనుక్కుక్కొడుక్కుత్రాలో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అవన్ తన్ద తైక్కొడుక్కుకైయావతు)- (౨) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్| పూర్వమేవ కృతాబ్రహ్మ హస్తపాదాదిసంయుతా” ఎన్ఱుమ్ (౩) “అన్నాల్ నీతన్దవాక్కై” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఆడియిలే అవన్ తన్ద కరణకళే బరగ్గళై (౪) “మన్దనాభవమద్భక్తో మద్యాజేమాంనమస్కురు” ఎన్ఱుమ్, (౫) “సతతంకీర్తయంతోమాం యతస్తశ్చదృఢవ్రతాః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ధ్యానార్చనప్రణామాదికళాలే తచ్చేపమామ్బడిపణ్ణుకై. (అడై విలేకొడుక్కుకైయావతు)-తదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియా లే సమ

స్వగోదానమ్-చాళమ్.

(౧) తి-వాయ్-౨౯-౯. (౨) విష్ణుతత్వై- (౩) తి-వాయ్-౩-౨-౧.

(౪) గీ-౯-౩౪.

(౫) గీ-౯-౧౪.

౧౭౪ శ్రీవచనభూషణమ్ నవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

అనుపాయమామ్ ; అడైపుకెడక్కొడుక్కిల్ కళవు వెళి
ప్పడుమ్.

౧౨౬. భర్తృభోగ తైవయిటువళర్క్కైక్కుఱుప్పాక్కుమాపోలే
ఇరువర్క్కుమవద్యమ్.

ర్పిక్కై. ఇప్పడికొడుక్కిల్ (అనుపాయమామ్) ఎన్ఱతు - † అవనత్తై
యవనుక్కొడుత్త విత్తనైయొట్టియ, తానొన్ఱు కొడుత్త తాకామై
యాలే, ఆతుపేర్దుక్కు సాధనమాకాతెన్ఱపడి. (అడైపుకెడక్కొడు
క్కయనతు)- మదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియాలే సమర్పిక్కై. ఇప్పడిశె
య్యిల్ (కళవువెళిప్పడుమ్) ఎన్ఱతు - భగవద్ద్రవ్యాపహారమ్ ప్రకా
శిక్కుమెన్ఱపడి. ‡ రాజమహేంద్రన్ పడియైరహస్యత్తిలే కళవుకణ్ణు ఓల
క్కత్తిలే కొడుక్కుమాపోలే యితే ఇవన్కొడై.

౧౨౬. ఇన్నముమ్డిపాయాన్తరత్తుక్కొరుదూషణమ్ శొల్లొకి
తార్, (భర్తృభోగ) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - భార్యైయానవళో
స్వయమ్ ప్రయోజనమాన భర్తృభోగతై స్వోదరపోషణత్తుక్కు సాధ
నమాక్కి కొళ్ళుమళవిల్, తన్నై భార్యైయాక విరుమ్మిన భర్తా
వుక్కుమ్, తద్భార్యైయెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ తనక్కు మనస్యమామా
పోలే, భగవద్వైలక్షణ్యానుభవత్తాలేవిత్తెన్ఱ భోగరూపైయానభక్తియై
మోక్షసాధనమాక్కుమళవిల్, తన్నై శేవభూతనాక విరుమ్మి తన్నోడే
కలన్ఱు పరిమాణిన ఈశ్వరనుక్కుమ్, తచ్చేచ భూతనెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ

† అవనత్తై ఆవనుక్కుక్కొడుక్కై దత్తప్రతిదానమాకైయాలే మోక్షార్థప్ర
సాద జనకమాకాతెన్ఱపడి.

‡ రాజమహేంద్రన్ పడియావళు - రాజమహేంద్రన్ ఎన్నిఱ రాజాసమర్పి
త్తై పడితిరువాభరణమ్. అగ్రికియమణవాళన్ తిరుమార్పిలిరుక్కిఱకాన్ఱు ప్థానీయమా
నపన్ఱై.

౧౨౭. వేదాస్తజ్జఘపాయమాక విధిక్కిటపడియెన్నెన్నిల్ ;

౧౨౮. ఔషధసేవై పణ్ణతవర్కభుక్కు అభిమత వస్తుక్కు
ళిలేలత్తైక్కలశియిడువారైప్పోలే, ఈశ్వర నైక్కలన్దు

తనక్కుమవద్యమాయ్ తలైక్కట్టుమెన్దై. “రాత్రిభర్తావోడేసంశ్లేషిత్తు విడివోడే ‘కైక్కులలితరవేణమ్’ ఎన్దు వలైక్కుమాపోలే, భక్తియై ఉపాయమాకక్కొళ్ళుకై” ఎన్లితే పిళ్ళానుమరుళిచ్చెయ్తతతు.

౧౨౯. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధాదిదోషదుష్టమానవిత్తై, హితా నుశాసనమ్పణ్ణకిట వేదాస్తజ్జఘ్ (౧) “ఓమిత్యాత్మనంధ్యాయథ” (౨) “ఆత్మానమేవలోకముపాసీత” (౩) “ఆత్మావా అరేద్రష్టవ్య శ్శ్రోతవ్య మస్తవ్య నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దు ఇచ్చేతననుక్కు మోక్షోపాయమాక విధిక్కిటతుక్కు నిదానమరుళిచ్చెయ్వతాక, తజ్జఘానుప్రశ్న తై యను వదిక్కితార్, (వేదాస్తజ్జఘ్) ఎన్దుతుడగ్గి.

తన్నిదానస్తనై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఔషధసేవై) ఇత్యాది యాలే. ఆతావతు-అత్యస్తదుగ్ధరాయ్ త్రిరియానిక్కిచ్చెయ్తే, అత్తై అవిళిమ్మేనపోక్కు మాస్తమాన మహాషధత్తై సేవిక్కుచ్చొన్నాల్, అతుక్కిశైయాత బాలపుత్రాదికభుక్కు, అవర్కళాశైప్పట్టు వినియో గమేకొళ్ళుమ్ వస్తుక్కుళిలే, అన్దఔషధత్తై క్కులశియిడుమ్ వత్సలరాన నూత్రాదికళైప్పోలే, శీఘ్రమాక సంసారవ్యాధియైత్రిక్కుమ్ సిద్ధో పాయమాకిట (౪) * నచ్చుచూమరున్దై, స్వప్రవృత్తి నివృత్తిపూర్వక మాక సేవిక్కుచ్చొల్లి ముతలిలే, ఉపదేశితాల్ అనాదియాయ్వరుకిట స్వయత్న వాసనైయాలే అతుక్కిశైయాత చేతనరైయుమ్ విడమాట్టా మైయాలే, అవర్కభుక్కుభిమతమాన స్వయత్నరూపమాయరుక్కిట ఉపాసనత్తిలే తదజ్గత్వేన సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వర నైక్కలన్దు, తాదృ

(౧) మున్ద-ఉ-౨-౨-౬.

(౩) బృ-ఉ-౪-౪-౫.

(౨) బృ-ఉ-౧-౪-౧౫.

(౪) తి-వాయ-౩-౪-౫.

విధిక్కిరివిత్తనై.

౧౨౯. ఇత్యైప్రవర్తిస్పితృతు పరహింసైయైనివ రిస్పికైకాక్కా.

శమాన ఉపాసన తై అవర్కభుక్కు మోక్షోపాయమాక విధిక్కిరి విత్తనైయైన్. దృష్టాన్త త్రిభుమతవస్తు వ్యాధిహరమన్తియే, తన్నిశ్ర మాక ప్రయోగిత్త బౌషధమే వ్యాధిహరమాకితాప్సోలే, దాన్తాన్తి కత్తిలుమ్ ఉపాసనమన్తిక్కే తన్నిశ్రనాన ఈశ్వరనే ఉపాయమెన్నుమి డమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. అవ్యవధానేన నేవిక్కుమళవిల్ అవిశమ్పేన వ్యాధియైప్పొక్కు మాషధమ్, అభిమతవస్తునిశ్రమానపోతు విశమ్ప్య కార్యకరమాకితాప్సోలేయాయ్బిలు, ఉపాసన మిశ్రనానపోతు ఈశ్వ రక్ విశమ్ప్య ఫలప్రదనాకితముమ్.

౧౩౦. ఇని ఇప్పడి ఇతుత్తనై విధిత్తతు, కీర్తన్తిన్తిన్తియైయైక్కు తైత్తు మేలే కొణ్ణిపోకైక్కాక విత్తనైయైన్తిత్తార్, (ఇత్యై) ఎన్తుతు డగ్గి. అతావతు - శాస్త్రమాకితతు- (౧) “త్రైగుణ్యవిషయావేదాః” ఎన్తిపడియేపెన్ద్రుతాయ్ అన్తబధిరాదికళాన వికలకరణరోడు పటుతర కరణరోడువాశియతి వత్సలైయాయురుక్కుమాపోలే, * మాతా పితృ సహస్రజ్జళిత్యాట్టిలుమ్ వత్సలతరమాకైయాలే, తమప్రచు రరోడు రజఃప్రచురరోడు. సత్త్వప్రచురరోడు వాశియతి, అవర్కళో అపభేప్రప్తైరాయ్ నశిక్కివిడ త్తమమల్లామైయాలే, అన్వోరుడై యగుణానుగుణమాక పురుషార్థజ్జలైయుమ్ తత్సాధనజ్జలైయు ముప దేశిత్తు, కొళోకొమ్మిలేయేన్ద్రుక్కు చ్చుళ్ళికాల్ నాట్టువారో పాతి, ఇన్వోముఖజ్జళాల్ తన్నుడైయ తాత్పర్యాన్త త్తిలే ఆరోపికైక్కాక ప్రవర్తిస్పిక్కిరితాకైయాలే, శ్యేనవిధితుడగ్గి ప్రవర్తిపర్యన్త మాక వరుమళపుమ్ చేతనర్నిన్తిన్తి వళపుక్కిడాక, ఉత్తరోత్తర పురుషార్థసాధనజ్జలై ప్రవర్తిస్పిత్తు, పూర్వపూర్వజ్జలై నివర్తిస్పిక్కి డవతాయురుక్కుమ్ ; ఆకైయాలే. ఇన్వపాసనన్తై ప్రవర్తిస్పిత్తతు

పరహింసై యైనివ రిషిక్కైక్కాక. (పరహింసై) ఎష్టతు-మేలానహింసై యైష్టపడి; “పర దేవతై, పరగతి” ఎన్దిటవిడజ్జలిల్-మేలానదేవతై, మేలానగతి ఎష్టర్థమాకితాహ్వానే. అతావతు-శ్యేనవిధిక్కు మేలాకవిధిక్కు పుట్ట పశ్వాలమ్మనాదికలై చొన్నపడి. అతై హింసై యెన్నలామో వెన్నిల్ ; విహితహింసై యెన్న క్కడవతితే. (౧) “అగ్నిహోమాయం పశుమాలభేత” ఎన్దిటవిడత్తిల్, ఆలమ్మశబ్దమ్ (౨) “ఆలమ్మః సర్వ హింసయాః” ఎన్నెయాలే హింసావాచియితే. ఇత్తాల కామ్యక ర్తతై చొన్నపడి. (౩) “పూర్వవిహితహింసై” ఎష్టశ్యేనవిధియై చొన్లుకై యాలుమ్, తదుపరివిహితమాన కామ్యమే ఇవిడత్తిల్ వివక్షితమ్. అన్దిక్కే, విహితమేయాకిలుమ్, భగవచ్చేవత్వజ్ఞానపూర్వకమాక అనన్యప్రయోజననాయ్క్కొణ్ణు, అగ్నిదైది దేవతాస్తర్యామిసమారాధనమాక వేపణ్ణమ్ పశ్వాలమ్మనాది యుక్తయాగాదిక ర్తతైప్పల్లి, స్వతస్త్రినాయ్క్కొణ్ణు స్వరాదిఫలసాధనమాక అగ్నిదైది దేవతామత్రజై యుద్దేశిత్తుప్పణ్ణమ్ పశ్వాలమ్మనాదియుక్త కామ్యక ర్తమ్, విశేషజ్ఞర్కు పరహింసాత్రియమెన్నలామ్మడి అత్యస్తనిక్మప్రమాయరుక్కెయాలే, ఇవ్వకార తైయిట్టు అతుత్తన్నై పరహింసై యెష్టరుళిచ్చెయ్తారాక ప్రమామ్. శాస్త్రవిహితముమాయ్ భగవదేకవిషయముమాయరుక్కిఅప్రాపకాస్తరతై, (౪) “జ్ఞానికళుక్పాయమ్” ఎష్టహోపాతిః ఇతుప్రమధికారివిశేష తైయిట్టు చొన్లులామితే. (౫) “అథపాతకభీత స్త్వమ్” ఎష్ట ఉపాయాస్తర తైప్పాతకమాక చొన్లుల్లి, నితేధ ర్తదేవతై

గ్గి(అన్దిక్కే) పూర్వయోజనైయిల్ హింసాపదమ్ - హింసాజ్ఞకర్తపరమ్ - ఇన్ద్ర ఇరణ్డామ్యోజనైయిల్-హింసాసద్భుతపరమ్. † (ఇతుప్రమ్) ఇత్యాది - కామ్యకర్తజ్ఞర్ అనుమానకాలత్రిల్ దుఃఖబహుళమాయ్, ఉత్తరత్రిల్ బద్ధరూపమానసాంసారికఫలతైక్కొడుక్కెయాలే, హింసాపజ్ఞత్తుక్కు అనైముఖ్యార్థజ్ఞమెష్ట తిరువుళ్ళమ్.

(౧) (౨) నానార్థత్వమాలాయమ్, త్ర్యక్షరకాణ్డే-౨౯౫.

(౩) ౧౩౦. (౪) ౧౧౭. (౫) నిష్ఠుధత్తే.

౧౭౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౩౦. ఇతుతాఁ పూర్వవిహితహింసైహితే
విధినిపేద్యజ్జలిరణ్ణుక్కుమ్ కుజ్జైయిల్లై.

౧౩౧. అజ్జై శాస్త్రవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధిత్తతు;
ఇజ్జైస్వయాపవిశ్వాసత్తుక్కాక విధిత్తతు.

యమ్. బుభుక్షువుక్కు ఉపాదేయమానపుణ్యద్వానే ముముక్షువుక్కు
పాపశబ్దవాచ్యమాకానిష్టతితే; ఆక ఎల్లావత్తాఁలుమ్ ఇవిడత్తిల్
కామ్యకర్తృత్వహింసలుతు. ఇప్పడితాఁ యోజిక్కి-అతు ఉపాసనవిధి
క్కునివర్త్యమ్ కామ్యకర్తమాక ఇవర్తామే పరస్పరహాస్యత్తిలే
యరుళిచ్చెయ్కైయాతే.

౧౩౦. ఆనాల్ ఇప్పడివిధిత్తజ్జై ప్పిన్నైనిపేదిక్కి-అతెన్నెన్న,
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱిఅతు-క్కిత్త
హింస ఉపాసనజ్జై (పూర్వవిహితహింసైయావతు) (౧) “శ్యేనేనాభి
చరణయజేత” ఎన్ఱుప్రథమత్తిలే విధిక్కప్పట్ట అభిచారకర్తమ్, అతు
తమః ప్రచురరాయ్ నాస్తిరా యిరుప్పార్జైప్పట్, విధిక్కప్పట్ట,
ఆస్తిరాయ్ కారీర్యాదికామ్యకర్తజ్జలిలే యిత్తైక్క యోగ్యరాన
రజః ప్రచురరైప్పట్ నిపేదిక్కప్పడుకితాహితే, ఉపాసనముమ్
స్వాతన్త్ర్యాన్యకేషత్వనివృత్తిపూర్వకమాక భగవచ్ఛేషత్వత్తిలే యూ
న్ఱుకైక్కు-యోగ్యరాన సత్వప్రచురరైప్పట్ విధిక్కప్పట్ట, సా
తస్త్రిజ్ఞానమ్పిఅన్ఱు భగవదేకోపాయత్వత్తిలే యూన్ఱుకైక్కు-యోగ్య
రాన పరమసత్వనిష్ఠరైప్పట్ నిపేదిక్కప్పడవుమ్ కుజ్జైయిల్లై.

౧౩౧. ఇప్పడినిపేదిక్కప్పడుమవైయాన ఇవైతవై అడియితే
ఏతుక్కాక విధిత్తతెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అజ్జై) ఎన్ఱుతుడజ్జి. అశా
వతు (౨) “శరచిత్తశాస్త్ర వశతోపాయోఽభిచారశ్రుతిః” ఎన్ఱిఅప
డియే అభిచారకర్తృత్వవిధిత్తతు, శాస్త్రజ్జై ఇన్ఱైయెన్ఱిరుక్కుమ్ నాస్తి

౧౩౨. అతు తోల్ పురై యేహోమ్ ; ఇతుమ ర్నన్పర్చి.

౧౩౩. ఇతుతాక క ర్తసాధ్యమా కై యాలే

కరుక్కుశాస్త్రవిశ్వాసమ్ పిఱక్కైక్కాక; ఉపాసనతైవిధి త్తతు, త్తనై స్వతన్త్రినెన్దుమ్ అన్యశేషభూతనెన్దుమ్ భ్రమిత్తుప్పొన్ద చేతననుక్కు-
“అవై యిరణ్డుమ్ వణ్డేఱి ; భగవచ్చేషత్వమే నిలైన్దివేషమ్” ఎన్దు త్తన్వరూపత్తిల్ విశ్వాసమ్ పిఱక్కైక్కాక వెన్దె.

౧౩౨. ఇప్పడి ఓరోవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధిత్తు నిషేధి త్తమై ఒత్తి రున్దతాకిలుమ్, శ్రీ ఇవ్వుపాసన తైవిడామల్ వల్ శీనిన్ద్రుల్ అభిచారక ర్త మ్పాలే క్రూరమష్టేయితువెన్న; అతిలుక్కాట్టిల్ క్రూరమెన్దితార్, (అతు) ఎన్దుతుడణ్డి. పరహింసారూపమాన అన్దఅభిచారక ర్తమ్, దేహ- త్తాభిమానిశైయలాయ్ విశిష్టవేషవిరోధియాయ్, అత్తొల్ వరుమ్ ఫల ముమ్ శిలదుఃఖానుభవమాత్రమాయ్ కొన్డు మేలెళిప్పొక్కై యాలే (తోల్ పురై యేహోమ్) ఎన్దిఱతు - అహక్కారగర్భమాన ఇన్ద్రుపాస నమ్, ఆత్తజ్ఞానమ్ పిఱన్దవక శైయలాయ్ నిష్కృప్తవేష విరోధియాయ్ భగవదేకపారతన్త్రీరూప స్వరూపనాశకమాకై యాలే (మర్తన్పర్చి) ఎన్దిఱతు.

౧౩౩. ఇన్వళవేయన్దు. ఇతుతాక దుష్కరముమెన్దితార్, (ఇతు తాక) ఇత్యాదియాలే. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధియాయ్ రుక్మిణ ఇన్వ పాసనన్దొ (౧) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావిదిషన్తి” (౨) “అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయామృతమశ్నుతే” (౩) “సర్వా పేక్షాచయజ్ఞాది శ్రుతేరశ్వవత్” (౪) “కషాయపక్షికర్మాణిజ్ఞానన్తుపర

శ్రీ(ఇవ్వుపాసనన్దై) ఇత్యాది- ఉపాసనమ్ మోక్షఫలకమాకైయాలే అభిచారమ్ పాలే అనర్థహేతువష్టవేయన్దు శక్కా భిప్రాయమ్, †(విశిష్టవేషమ్) వర్ణాశ్రమాదివిశిష్టవే షమ్, ‡(నిష్కృప్తవేషమ్) భగవదతిశయాధాయకత్వరూపశేషత్వమ్.

(౧) బృ-ఉ-౪-౪-౨౨. (౨) మైత్రీయ-ఉ-౭౯. (౩) కా-మీ-౩-౪. (౪)

౧౮౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

దుష్కరముమాయరుక్కుమ్.

౧౩౪ శ్రీప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు ఇక్కున్ బిజ్జళొస్తుమిల్లె.

మాగతిఃకమాయేక ర్భిఃవక్తేతతోజ్ఞానమ్మి)వ ర్తతే” (౧) “జన్మాన్తర సహస్రేషుతపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టే భక్తిః ప్రజాయతే” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియేకాయ క్లేశకరమాన కత్తాను స్థానత్తాలే సాధిక్కప్పదుమతాకై యాలే, అశక్తనానభవనాల్ శెయ్తు తలైక్కట్టవుమ్ అరితాయరుక్కుమెన్లె.

ఆక (౧) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్” ఎన్తుతుడగ్గి ఇవ్వ శవ క ఉపాయాన్తరదోషమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అభసిద్ధోపాయాధికారప్రకరణమ్.

౧౩౪. ఇప్పడి ప్రాపకాన్తరత్తుక్కు అనేక కున్ బిజ్జళై ప్రతి పాదిత్తీర్, ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కురు కున్ బిమ్మన్దానిలైయోవెన్న, అరు భిచ్చెయ్కితాక, (ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. (ఇక్కున్ బిజ్జళై) ఎత్తు - స్వరూపవిరోధమ్ ముతలాక దుష్కరత్వపర్యన్తమాక చొచ్చి న్నవై యెల్లావన్ బైయుమ్ పరామర్శిక్కిఱతు. (బిస్తుమిల్లె)ఎన్తుతు, ౨ దుదోషము మితిన్ పక్కలిల్లె ఎన్తుపడి. “ఇక్కున్ బిజ్జళొస్తుమిల్లె” ఎన్తయో లేమన్ బొందుకున్ బిమ్మన్దా ఎన్నుమిడమ్తోన్ బిక్కిఱతు. అతా వతు-వస్తుతః ఉపాయత్వమ్ తనక్కిన్బిక్కే యిరుక్కచ్చెయ్తే, ఆపాత ప్రతీతియిలే ఉపాయత్వప్రతిపత్త్యర్థమామ్బడియిరుక్కై.

శ్రీ (ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు) ఎన్తు ఉపాయపదప్రయోగత్తాలే ఉపాయత్వభిమ విషయతాపాదకమాన నియతాన్వయవ్యతిరేకిత్వమ్ ఆనుపదిక్కప్పడుకిఱతు.

౧౩౫. ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానకార్యమాకైయా లే
స్వరూపత్తుక్కు ఉచితముమాయ్, (౧) “శిబ్దవేణ్ణా”
ఎన్ఱిఱపడియే నివృత్తి సాధ్యమాకైయా లే సుకరముమా
యిరుక్కుమ్.

౧౩౫. ఇక్కుమ్ శిబ్ద శీతుక్కిల్లెయెన్నుమై ప్రకాశిప్పిక్కై
క్కాక, ఇతినుడైయ స్వరూపాచితత్వ సుకరత్వజ్ఞలై యరుళిచ్చేయ్కి
తార్, (ఆత్మయాథాత్మ్య, ఇత్యాదియా లే. ఇప్పివత్తి (ఆత్మయాథా
త్మ్యజ్ఞాన కార్యమాకైయావతు)- తిరుమన్త్రిల్ మధ్యమపదత్రిల్
శొల్లుకిఱపడియే, ఆత్మావినుడైయ యథావస్థితవేషమానభగవదత్యస్త
పారతన్త్ర్యమాకిఱపైడెణరుకైయా లేవన్దతాయుక్కు (స్వరూపత్తుక్కు
ఉచితమాకైయావతు) - అన్దపారతన్త్ర్యస్వరూపత్తుక్కును రూపమా
యిరుక్కై (శిబ్దవేణ్ణా) ఎన్ఱిఱతు-శిబ్దలిల్-శితఱుతలాయ్, పరక్క
వేణ్ణావెన్దై. అతావతు-ఒరువ్యాపారముమ్ పణ్ణవేణ్ణా వెన్దపడి. (నివృత్తిసాధ్య
మాకైయా లే సుకరముమాయిరుక్కుమ్) ఎన్దతు. (౨) “భగవత్ప్రవృత్తి
విరోధిన్ద్రప్రవృత్తినివృత్తిః ప్రపత్తిః” ఎన్ఱిఱపడియే స్వప్రవృత్తి నివృత్తి
యా లే సాధిక్కుప్పదుమతాకైయా లే ఎళితాకచ్చెయ్యలుమాయిరుక్కు
మెన్దై. ఇన్దైయిరణ్డైయమ్ శొల్లవే కీర్తచ్చిన్నదోషజ్ఞశొన్ద మితుక్కిల్లె
యెన్ను మిడమ్ సిద్ధిత్తపడియెన్నెన్నిల్; అపాయత్వభయజనకత్వశోకజన
కత్వ అహజ్కారమిశ్రేతయానిషిద్ధత్వావద్యకరత్వజ్ఞల్, స్వరూపవిరోధి
త్వత్తెప్పల్ శీవరుకిఱవైయాకైయాలుమ్, ఫలవిసదృశత్వమ్, ఇతు ఫల
సాధనమన్త్రిక్కే సిద్ధోపాయమే ఫలసాధనమాయ్ ఇతు తద్వరణమాత్ర
మాయ్ అధికారివిశేషణమాయిరుప్పతోన్దైయా లే ఇతిన్సక్కుల్
వరుక్కై అవతాశమిల్లామైయాలుమ్, ఇవ్వాఱుదోషముమితుక్కిల్లామై
(స్వరూపత్తుక్కుచితమ్) ఎన్దతిలే సిద్ధమామితే. కర్కసాధ్యతయానరుమ్

౧౩౬. పూర్ణవిషయమాకైయా లే పెరుమైక్కిఁడకప్పచ్చె
యిడవొణ్ణాతు.

౧౩౭. ఆభిముఖ్యసూచకమాత్ర త్తిలే సన్తోషమ్విత్తైయుమ్.

దుష్కరత్వ మిల్లెయెన్ను మిడమ్(నివృత్తిసాధ్యమాకైయా లే సుకరమ్)
ఎత్తతిలే సుస్పష్టమితే. ఆకైయా లే స్వరూపాచిత్య సుకరత్వజ్ఞాశిః
ఇవైయిరణ్ణమితుకుండెన్నవే, కీర్తించున్న దోషజ్ఞాన్తు మితుక్కిల్లె
యెన్నుమిడమ్ ప్రకాశితమాయితీలు.

౧౩౮. ఇప్పుడి ఉపాయమవనెత్తధ్యనసిత్రు స్వప్రవృత్తియిల్
నివృత్తనాయరున్దు విడవమైయుమో, తత్సన్తోషార్థమాకైయా లే పచ్చె
యిడవేణావోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్ణవిషయమ్)ఎత్తుతుడజ్జీ.
అతావతు - లోకత్తిల్ పచ్చెయిడువార్ అవ్వోవిషయజ్ఞానోత్తరత్తు
క్కిఁడకవితే యిడువతు ; ఇట్లుమేపచ్చెయిడప్పార్ కిల్ అప్పుడి యిడ
వేణమితే; అవక అవాప్తసమస్తకామతయా పరిపూర్ణనాయరుక్కు
మవనాకైయా లే, అవనుడైయ వైభవత్తుక్కునుగుణమాక ఇవనా
లారు పచ్చెయిడప్పొకాతెనె.

౧౩౯. ఆనాల్, అవనుక్కివన్విషయత్తిల్ సన్తోషమ్విత్తైయు
మ్మడియెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆభిముఖ్య)ఇత్యాదియా లే. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ (౧) *యాతానుమ్పత్తీ నీజుమ్ విరతతైయే
టిట్టుక్కుణ్ణ తన్నక్కల్ విముఖనాయ్ప్పొద్దవివన్, అన్నివై వుక్కులెన్దు
తన్నక్కలభిముఖనానమైక్కు సూచకమాన తోరువ్యాపారమ్ పెత్తీ
వళవిలే, “ఇత్తనైకాలమ్ విముఖనాయ్ప్పొద్దవ నిష్టభిముఖనాక పె
ఱువతే!” ఎన్దు అవన్తిరువుళ్ళమ్ మికవుముక్కుమెన్దపడి.

౧౪౦. అవనప్పడిగరున్దాలుమ్ అవకపూర్తియావతు, “అకిళ్ళు
నరాన నమ్మలవనైయకప్పిల్లెణకప్పొకాతు” ఎన్దు ఇవకైవాన్తు

౧౩౮. పూర్తి కై వాక్యాతే మేల్ వియ్యై కై కుమారు వి త్తనై.

౧౩౯. (౧) “పత్రంపుష్పమ్”

మృడి పణ్ణాతో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పూర్తి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా వతు - అవనుడైయ అనా ప్తసమస్త కామత్వమ్, ఆశ్రయణోన్ఱు ఖనాన ఇవన్, సమూలవనై యెరుపడియాలమ్ సన్తోషిష్ఠిక్కువ్వుకాతు ఎన్ఱు తదాశ్రయణత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీళుకైయన్ఱి క్కే, “నామిట్టతుకొన్ఱు త్పప్తనాక వేణ్ణాత పరిపూర్ణనాకై యాలే, నమ్మక్కల్ పెన్ శతుకొన్ఱు సన్తోషిక్కుమ్” ఎన్ఱు భనివేళిత్తు పున్ ముకై కుడలామి త్తనై యెన్ఱై. అన్ఱి క్కే, అవన్ పూర్తి అవనై ఇప్పడి సన్తోషిక్కువ్వుమో, ఉపేక్షి త్తుకై వాగ్దప్పణ్ణాతో వెన్న, (పూర్తి) ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితారాక వ్రమామ్. అతావతు - అవనుడైయ పూర్తియనతు, “ఇవన్ పచ్చెయిట్టిలన్” ఎన్ఱు నాదరిత్తు అగ్గీకార త్తిల్ నిన్ఱుమ్ కై వాక్యాతే, “ఆభిము ఖ్యసూచకమాత్రత్తుక్కుమేత్తుడ నమక్కివన్ శిల శెయ్య వేణ్ణువతున్ఱో?” ఎన్ఱు విరుమ్మిక్కుక్కుళ్ళు కై కుడలామి త్తనై యెన్ఱై.

౧౪౦. ఇప్పడి ఇవనల్ప సన్ఱుప్త నెన్ఱు మతుక్కు ప్రమాణమున్ఱో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (పత్రంపుష్పమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. “పత్రం పుష్పం ఫలంతోయం యోమేభక్త్యాప్రయచ్చతి । తదహంభక్త్యహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మనః” ఎన్ఱు పత్రత్తైయాక వ్రమామ్, పుష్పత్తై యాక వ్రమామ్, ఫలత్తైయాక వ్రమామ్, జలత్తైయాక వ్రమామ్, యావ నారువన్ ఎనక్కుభక్తియాలే తరుకితాన్; అనన్యప్రయోజనత్తైయా కిఱ శుద్ధియోడే కూడిన మనన్ఱై యుడైయనావనుడైయ అప్పడిప్పట్ట భక్తియాలే తరప్పట్టవత్తై, అనా ప్తసమస్త కామనాన నాన్, అవన్ ప్రేమత్తాలే కలగ్గి తరుమావాలే, వ్యామోహత్తాలే కలగ్గి అడైవు

(౧) “అన్యత్పూర్ణాత్” (౨) “పురివతుపుమృతై పూవే”

కడ వినియోగమ్ కొళ్ళుననెత్తు తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే. “అన్యత్పూర్ణాదపాఙ్కు-మృదన్యత్పదావనేజనాత్ । అన్యత్పూశల సమ్మృశ్నాన్నచేచ్ఛతి జనారణః.” అతావతు - శ్రీతూతెఱ్ఱున్దరుళుకిఱిపోతు, ధృతరాష్ట్రః “పాణ్డవపక్షపాతియాయరుక్మిణి కృష్ణక్ వారానిన్తా, అవనుక్కుచ్చిలనాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్కొడుత్తు సమక్కాక్కి-కొళ్ళుకితోమ్” ఎన్ఱాత్పొలే శిలవల్లైచ్చిల్ల, నిన్ఱెపుమ్ శొల పుమై త్తిరాత వచ్చుకనానవవక్ కరు త్తెయటిన్ద సజ్జయక్, “వరుకిఱి వన్ అజ్జనొత్తవనల్లకాన్, అవనుక్కు వేణ్ణవతివ్వళపు” ఎన్ఱితా, అతావతు - తాకకుడిక్కుమ్ తణ్ణీరై ఒరుకుడ త్తిలే నిత్తెత్తు క్కుళిర వైక్కక్కడవనె, అత్తై అవక్వవరుకిఱివచ్చియిలే వాశలిలే వైక్కవ మైయుమ్, అతుక్కు మెలొన్ఱుమ్వేణ్ణా; తక్గృహ త్తిలే అతిథివన్దపుకు న్దొల్ కాలెక్కఱుపువతాక సామాన్యశాస్త్రమ్విధిత్తువైత్తతితే, అవ్వో పాతి అవన్దిరువడికళై విళక్కవమైయుమ్, అవనానవాశిక్కు విశేషి త్రిన్ఱుమ్ శెయ్యవేణ్ణా; నెమన్దూరమ్వన్దవనై కుశలప్రశ్నమ్ పణ్ణక్కడవతితే, అవ్వోపాతి ఓర్ ఇన్ శొల్ శొల్లవనైయుమ్, ఏన్మాక ఒన్ఱుమ్వేణ్ణా; ఇవ్వళపుకళై యెఱ్ఱియ మన్ద్రొన్ఱై ఇచ్చియాక్ కాణవన్దై. ఇత్తొల్, నీకొడుక్కు నిన్ఱెక్కిఱి నాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్ అవనొరుశరక్కాక నిన్ఱెత్తిరుక్కుమో? వల్లెయాకిల్ ఉన్నా భిముఖ్యసూచకమాక ఇవ్వళపుకళై చ్చెయ్యప్పారెన్ఱపడి. (౨) “పరివతిలీకనై” ఎన్ఱుతుడన్ఱి (౩) “పురివతుపుమృతై పూవే” ఎన్ఱు పేయప్రత్యసీకనాన సర్వేశ్వరనై, సంసారాన్తుక్తరాయనుభవిత్తు, అవ్వ నుభవజనితప్రీతియాలే (౩) “ఏతత్సమగాయన్నాస్తే” ఎన్ఱిఱపడియే

౧౮౦. పుల్లెక్కాట్టియత్తైత్తుప్పల్లెయిడువారై పోనే ఫలసాధనజ్ఞ
భుక్కు భేదమిల్లె.

౧౮౧. ఆకై యాలేసుఖరూపమునూయరుక్కుమ్.

పాడివి స్త్రుతరాకైయై పె్పెటవేణ్ణియరుప్పీర్! ఉపకరణజ్ఞుల్ కుజైవుసా
ర్ త్తు అకలుకై తవిర్ న్దు, అసంస్కృతమానజలత్తై ఏతేను మొరువడి
ప్రయోగిత్తు, పిన్నై అవనుక్కురుళ్ కొడై యాకొడుప్పతుమ్ ఏతేను
మొరువుకై యుమ్ ఏతేను మొరుపూవున్, ఇవ్వళవమైయుమ్ కిడికోళ
వనుక్కెన్డు అవనుడైయ స్వారాధతైయై సుస్పష్టమాక ఆత్మో
రరుళిచ్చెయ్ తారితే.

౧౮౦. (౧) “పూర్ణవిషయమ్” ఎన్ఱుతుడణ్ణి, ఇవ్వళవుమ్ ప్రస
క్తానుప్రసక్తమాక వన్దవిత్తనైయితే; ప్రపత్తి వైలక్షణ్యమితే కీర్
చ్చొల్లపట్టతు; ఆకై యాలే అతుక్కిన్నముమొరు వైలక్షణ్యమ్ కొల్లు
కైక్కాక, సిద్ధోపాయత్తుక్కుమ్ ఫలత్తుక్కుముచ్చాన ఐక్యతైమున్దుఱు
వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లెక్కాట్టి) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - గోవైవర
వత్తైత్తు పిన్నైయతుక్కుధారకాదికలైయిట్టునోక్క నినైప్పార్, తదోభి
గ్యమాన పుల్లుతన్నైయే తద్వశీకారసాధనమాక మున్నిట్టత్తైత్తుక్కొ
ణ్ణు, అతుతన్నైయే మేలుమిడుమళవిల్, ఫలసాధనజ్ఞభుక్కు భేదమిల్లా
తాత్పర్యే, విలక్షణగుణవిగ్రహవిశిష్టనాన తానే మున్దుఱు ఇవనైచ్చేర్ త్తు
కొళ్ళుకైక్కుపాయమాయ్, పిన్నైఎన్ఱు మొక్క ఇవనుక్కు ఉపేయ
మాయిరుక్కైయాలే, ఫలసాధనజ్ఞశిరణ్ణు మేకవన్ఱు వాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౮౧. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కువైలక్షణ్యమ్ ఫలిత్తపడియైయరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆకై యాలే) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు-సాధ్యవన్ఱు తానే

సాధనమాకై యాలే, తద్వరణరూపమాన ఇత్యుత్తేవై యాయీరాతే సుఖ
 రూపమాయీరుక్కుమెన్ద్ర పడి. — అన్నిక్కే ఇన్నముమ్ ప్రప త్తిక్కోరు
 వైలక్షణ్య మదుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (పుల్లై) ఇత్యాదిగూలే. అశావతు
 పుల్లైక్కాట్టి భేనువై యత్తైత్తుక్కొణ్ణు పిన్నై అప్పల్లైయే యిడుమళవిల్
 ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లాతాత్తోలే (౧) “సకృత్కృతోఽజ్జలిః” (౨)
 “నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్”. ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే అజ్జల్యాది
 రూపైయాన ప్రప త్తియైమున్నిట్టు ఈశ్వరవై వశీకరిత్తాల్, పిన్నై అవ
 నుక్కుకప్పాక చెయ్యిమడిమైయుమ్ (౩) “బద్ధాజ్జలిపుటాహృష్టా నమ
 ఇత్యేవవాదినః” (౪) “కైకళాలారత్తొఱుతుత్తొఱుతున్నై” ఇత్యాదికళిల్
 శొల్లుకిఱపడియే తక్ స్వరూపానురూపమాన అజ్జల్యాదివృత్తి విశేషజ్గ
 లాకై యాలే, ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లై. ఇప్పడిఫలమానతుతానే సాధన
 మాకై యాలే, ఇప్రప త్తితాకై తేవై యాయీరాతే ఇవనుక్కు సుఖరూ
 పమాయీరుక్కుమెన్ద్రై. ఆక (౫) “ప్రపత్యుపాయత్తుక్కు” ఎన్దుతుడన్ది
 ఇవ్వళవాక ప్రప త్తియినుడైయ దోషరాహిత్యముమ్ గుణసాహిత్య
 ముమ్ శొల్లపట్టతు.

ఉపాయా న్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అథసిద్ధోపాయనిష్ఠర్ వైభవప్రకరణమ్.

౧౮౨. ఇప్పడిప్రస్తుతై యానప్రప త్తియినుడై యఅనుపాయత్వ
 తైయుమ్ తత్ప్రతికోటియాన పరగతస్వీకారోపాయత్వ తైయుమ్, (౬)
 “ఇతుతన్నై స్పార్తాల్” ఇత్యాదియాలుమ్ (౭) “పా” ప్తిక్కుపాయమ

గ్గి (తేవై యాయ్) దుశ్యకమాయ్ + (అన్తిక్కే) ఇత్యాది “ఫలసాధనజ్గళుక్కు
 భేదమిల్లై” ఎన్దుమూలత్తుక్కు మున్దినయోజనైయిల్ ఫలసాధనమెన్ద్రతు - ఈశ్వరవై.

ఇరణ్ణామ్ యోజనైయిల్ అజ్జలియై.

(౧) స్తోత్ర-

(౨) భార-ఆర-౧౮౯-౫౮

(౩) భార-మోక్ష- (౪) తి-వాయ్-౩-౮-౪.

(౫) ౧౩౪-

(౬) ౫౪.

(౭) ౬౬.

౧౪౨. ఇవనవనైప్పెట నినైక్కుమ్బొత్తు

ఇప్పప్రపత్తియు ముపాయమన్తు.

౧౪౩. అవనివనైప్పెట నినైక్కుమ్బొత్తు

పాతకముమ్ విలక్కన్తు.

వన్ నినైపు" ఇత్యాదియూలుమ్ కీడుగలిచ్చెయ్యతపడియన్దియే, ముఖాన్త రేణవరుగిచ్చెయ్యకీతార్ మేల్.

అతిల్, ఇప్పడి స్వరూపాను రూపమానవిత్తై సాధనమాక్కి-
క్కొణ్ణు, స్వతస్త్రినానవననై ఇవన్ పెటప్పార్ క్కుమన్తు, అవన్
నినైపుకూడాతాకిల్ ఇతువిధలిక్కుమెన్గితార్, (ఇవనవనై) ఎన్తు
తుడగ్గి. అతావతు-ఉడైమైయై ఉడైయవన్ శెన్తు కైక్కొళ్ళుమాపాలే,
స్వామియాన అవన్ తానేనన్దగ్గీరిక్క క్కణ్డిరుక్క-క్కడవపరత స్త్రినాన
విచ్చేతనన్, తాన్ ఫలియాయ్, తన్ స్వీకారత్తాలే, స్వతస్త్రినాన అవనై
ప్పెట నినైక్కుమ్బొత్తు, అవన్ నినైపుకూడాతాకిల్, ఇప్పడి విలక్ష-
ణైయాయరుక్కిట ప్రపత్తియుమ్ తల్లాభసాధనమాకా తెన్తువడి.

౧౪౩. ఇని, అవనే స్వీకరిక్కుమ్బొత్తు ఉళ్ళవాళి శొల్లుకీతార్,
(అవనివనై) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-స్వామియాయ్ స్వతస్త్రినానవన్
స్వమ్నాయ్ పరత స్త్రినాయరుక్కిట ఇవనై స్వేచ్ఛెయ్యాలే పెటనినై
క్కుమ్బొత్తు, పాపజగిల్ ప్రధానమాక ఎణ్ణప్పడుమ్ పాతకముమ్ ప్రతి
బద్ధకమాకమాట్టా తెన్తై. ఇవైయిరణ్ణాలుమ్, స్వగతస్వీకారా నుపాయత్వ
ముమ్ పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్ కాట్టప్పట్టతు. (౧) "చిత్తఃపరమ
చిల్లాభేప్రపత్తిరప్సి నోపధిః | * విపర్యయేతు నైవాస్య ప్రతిషేధాయ
పాతకమ్" ఎన్నక్కడవతిత్తే.

౧౮౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౪. ఇవై యిరణ్ణమ్ శ్రీభరతాధ్వోన్ పక్కలిలుమ్
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ కాణలామ్.

౧౮౫. శ్రీభరతాధ్వోనుక్కు న నైతా నేతీమైయాయీల్. 11.
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్నుక్కు తీమైతా నేన నైయాయీల్. 11.

౧౮౪. ఇప్పడి యివై యిరణ్ణమ్ కాణలామిడముణ్డో వెన్న అరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవై) ఎన్తుడుజ్జి.

౧౮౫. అవర్ కళ్ తణ్ణళ్ పక్కలివై కణ్డపడి యెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (శ్రీభరతాధ్వోనుక్కు) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్రాతే. అతా
నతు-పెరుమాళ్ మేట్టుక్కొణ్ణువన్దుతిరువభిషేకమ్ పణ్ణువిత్తు త్తక స్వరూ
పానురూపమానాడిమైయైప్పెల్లువాల్ కై కాక, (౧) “ఏభిశ్చ సచి
వైస్సార్ధమ్” ఇత్యాదిప్పడియే వట్టియేపిడుత్తు మనోరథిత్తుక్కొణ్ణు శెన్దు
పెరియవార్తియోడే అవర్ తిరువడికళితే ప్రపత్తిపణ్ణిన శ్రీభరతాధ్వో
నుక్కు, అప్పడిపణ్ణిన ప్రపత్తియాకిటన నైతానే, ధీ శరణ్యరాన పెరుమా
ళ్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనిష్టమాకై యా లేతీమైయాయ్ విట్టతు. (౨) “ఏత్తై

ధీ ఇణ్ణా ప్రపత్తి అనుపాయమాకీల్, ప్రపత్తిక్కు-మోక్ష తైన్దు-జీర్ణానిహితసాధన
త్వమ్ శోణ్ణుకీట “ఆత్మానంద్యుజ్జితే” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞప్రమాణబలశామ్. భరతప్రపత్తి
యిల్ ఆణ్ణవైకల్యమాతల్, ప్రతిబన్ధకమాతల్ కల్పిక్క-వేణుమ్. అసురవధాగమాక ఇత
ఱ్కుమున్నే దేవర్ కళ్ ప్రపత్తిపణ్ణియరుక్కైయాలే కారణక్రమాత్ ఫలదానమాకై
యాలే అన్దభరతప్రపత్తియిల్ వైఫల్యశఙ్కైయిల్లై. ఆకైయాలే ప్రపత్తి అనుపాయ

మెన్పుతనుపపన్నమ్ ఎన్దుపూర్వపక్షత్తుక్కు సమాధానమ్—సర్వజ్ఞ రాయ్ నిత్యనూరియా
న భరతాధ్వోనుడైయై ప్రపత్తియిల్ ఆణ్ణవైకల్యముమ్ ప్రతిబన్ధకముమ్ కల్పిక్క-వొణ్ణా
తు. దేవర్ కళ్, ఇప్పటిలేరావణవధమ్ పణ్ణవేణు మెన్దు పేక్షియామైయాలే, అతినాలి
తుక్కు విలహ్మశఙ్కైయిల్లై. ఇతిహాస శ్రేష్ఠమాన శ్రీరామాయణత్తిల్ భరతప్రపత్తి

యినుడైయై అప్పటిలే ఫలియామైయై చొట్టలైయాలే “నాయమాత్తా” ఇత్యాదిప్రతి
క్కు, ప్రపత్తిప్రాయః ఫలిక్కు-మెన్దుతాత్పర్యమ్ కల్పిక్క-లామ్. భరతాధ్వోన్ ప్రపత్తి
పోల్ కాలా నరత్తిలేయావతు ఫలిక్కుమాకైయాలే అప్రామాణ్యశఙ్కైయిల్లై.

ఆకైయాలే, శరణ్యపూదయాను గుణైయల్లాతే ప్రపత్తి అనుపాయమామ్ ఎన్దుకణ్ణుకొళ్ళవు.

(౧) రా-అ-౧౦౪-౧౨. (౨) తి-మె-౫-౮-౧.

౧౮౬. సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాన ప్రపత్తితానుమ్
అపరాధకోటియిలేయాయ్

యేతలక్” ఇత్యాదిప్పడియే పెరుమాళ్ తామే వస్త్రక్షేపిక్కు-
ప్పెల్ ౧ శ్రీగుహాప్పెరుమాళుక్కు, దోషమేపచ్చెయ్యాక వక్షేపిక్కు-
యాలే,† పాతకమాకిఱిత్తిమైతానేనామైయాయ్ ఎట్ట తెన్దై. (౧)† “యత్ప్ర-
ప్తియం తదిహ పుణ్యమపుణ్యమన్యత్” ఎన్దితే పుణ్యపాపలక్షణమ్ ;
ఆకై యాల్ ఇవర్ కళ్ పక్కలిలేకాణలామెన్దై.

౧౮౬. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపదనమ్, శరణ్యహృదయానుసారియల్లా
తపోతు, అపరాధకోటి ఘటితమామెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్ తార్ క్కీర్;
ఇతుతాన్, ఇవనుడైయపూర్వవృత్తతైప్పార్ త్తాలుమ్ అపరాధకోటియిలే
యాయుక్కు మెన్నుమిడ తై ప్రకాశిప్పిక్కుక్కాక, భావ్యకారరు
డైయ అనుష్ఠానప్రకార తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (సర్వాపరాధ
జ్ఞభుక్కుమ్) ఎన్తుడుడ్డి. అతావతు (౨) “అహమ స్త్యపరాధానామా
లయః” ఎన్దిఱుడియే, అపరాధజ్ఞభుక్కుల్లామ్ కొళ్ కలమాయరుక్కిఱ
ఇచ్చేతనా ప్రపత్తియైప్పణ్ణవే, (౩) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యా
మి” ఎన్నుమ్మడి ఇవనశవిల్ సర్వేశ్వరన్ తిరువుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాయ్
విడుక్తయాలే, సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాయితే ప్రప-
త్తితానిరుప్పతు - ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ ప్రపత్తియై (౪) “త్వత్పాదా
రవిన్దయుగళం శరణమహంపిపద్యే” ఎన్తు పణ్ణియరుళిన భావ్యకారర్
క్కు, స్వపూర్వవృత్తతై యచ సద్ధితనాతే అతుతాను మపరాధకోటి

† “మత్స్యపూతోనిషాదానామ్” ఎన్తు నిషాదనుక్కు మత్స్యపూతమ్ జీవిక్త
యాకైయాలే, అతుతానా పాతకమాకైయాలే, (పాతకమాకిఱిత్తిమైతానే) ఇత్యాది.

‡ (యదిత్యాది) ఫలప్రదనుడైయ ఇష్టమ్ పుణ్యమ్, అవనుక్కునిష్టమ్ పాపమెన్తు కరున్కు.

* కొళ్ కలమ - పాత్రమ్. (౧) ఆతిమానుషస్తవే-౨౩. (౨) ధగవచ్చాక్నే.

(౩) గీ-౧౫-౬౬.

(౪) గ-త్ర-౧.

తామణమ్ పణ వేణుమ్బుడి నిల్లానిష్టతితే.

౧౮౭. నెడునాళన్యవరై యాయ్ పోవ్దభా రైల్లజ్జాభయభళిన్ది క్కేభ ర్తృ
సకాళ త్తిలేనిన్దు “ఎన్నైయన్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ద పేక్షిక్కుమాపోలే
యిలేయాయ్, (౧) “త్వ మేవమాతాచ” ఎన్దుతుడగ్గి ఇ త్తలై యిలపరా
ధతై ప్పొటుక్కైక్కుఱుప్పాన బద్ధవిశేషజ్జలై యెల్లామ్ నిణ్ణప్పమ్ శెయ్
తుక్కొడ్డు, (౨) “తస్మాత్ప్రేణమ్య” ఇత్యాదియాలే, ఇప్పడి తిరుమున్నే
కూశామల్ వన్దునిన్దు ప్రపత్తివణ్ణి ఇవ్వపరాధతై ప్పొటు త్తరుళవేణు
మెన్దు తామణమ్ పణ వేణుమ్బుడి నిల్లానిష్టతితేయెన్దై. ఆకైయాల్, ఇవ్వ
భీయాలుమ్ ఇతు అపరాధకోటిఘటితమాయరుక్కుమెన్దై. అనాదికా
లమపరాధతైప్పణ్ణి ప్పిన్బొరునాళిలే ఆభిముఖ్యతైప్పణ్ణినానేయాకి
లుమ్, (౩) “ఓపూణామపివత్సలః” (౪) “యదివారావణన్వయమ్”
ఎన్దురుక్కుమీశ్వరహృదయ తైప్పార్ త్తాల్ అవకైక్కొళ్ళ ఒరుకుత్తై
యిల్లై ; అవనప్పడియరున్దానేయాకిలుమ్, త్తపూర్వవృత్తతై యుణర్
న్దాల్ ఇవని తై యపరాధమాకవే నిన్దెత్తు తామణమ్ పణ వేణుమ్బుడి
యాయితే యిరుప్పతు.

౧౮౮. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి స్వపూర్వవృత్తతైయనుసన్దిత్తాల్
అపరాధకోటియిలేయాయరుక్కు మెన్దుమత్తై దృష్టాన్తముఖేన దర్శి
ప్పిక్కితార్ మేల్, (నెడునాళి) ఎన్దుతుడగ్గి అతావతు-నెడుజ్జాలమ్ భర్తావో
డాట్టల్ బు, పరపురుష కామినియాయ్ తిన్నిగ్రహపాత్రమాయ్ పోవ్దా
ళొరుభారై, “ఇప్పడిప్పట్ట నామ్ అవకసన్నిధియిలే కూశామల్
శెన్దు నిఱుమ్బుడి యెన్?” ఎన్ది అలజ్జెయుమ్, “ఇత్తనై కాలముమ్ నామ్
శెయ్తు తిరిన్ద తెల్లామ్ కణిరుక్కి అవక, “ఇపోళు నమ్మైవన్దిప్పడి యపే
క్షిప్పతే” ఎన్దు దణ్ణిక్కిల్ శెయ్వ తెన్నెన్నుమ్ భయమునిన్ది క్కే, అవక
మున్నే శెన్దునిన్దు “ఎన్నైయన్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ద పేక్షిక్కుమపోలే ఎత్త

(౧) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౨) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౩)

(౪) రా-య-౧౮-౩౪

యిరుప్పతొన్జితే ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి.

౧౮౮. కృపైయాలేవరుమ్ పారత స్త్రీత్తిత్తాట్టల్
స్వాత స్త్రీత్తాలేవరుమ్ పారత స్త్రీమ్ ప్రబలమ్.

౧౮౯. ఇవ్వర్థత్తై

నై యపరాధముణ్ణు, అప్పడియే యిరుప్పతొన్జితే, భగవదసన్యార్థ మాయనైత్తు అనాదికాలమవనుడక పట్టికే అన్యవరనాయ్ పోస్తవక, స్వపూర్వవృత్తాః (నా)ను సద్ధానత్తాలేవరుమ్లజ్జెయమ్, “స్వత స్త్రీనానకదణ్ణిక్కిల్ శెయవ తెన్” ఎన్నమ్ భయముమిన్జితే, తత్సన్నిధియిలేశెన్జు నిన్జు తన్నై యగ్గీకరిక్కువేణుమ్ ఎన్జు పణ్ణుకిట శరణ వరణమెన్జై- ఆక, ఇవ్వళవుమ్ స్వగతస్వీకారాను పాయత్వముమ్ పరగత స్వీకారోపాయత్వముమ్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతు.

౧౮౮. ఇన్ ఇవక స్వీకారమ్ కిణ్డరణ్ణి అవనివనుక్కు ప్పరత స్త్రీ నావతిలుమ్, తక స్వాత స్త్రీత్తాలే వన్దుపరతి స్త్రీనావతే ప్రబలమెన్జితార్, (కృపైయాలే) ఎన్జుతుడణ్ణి. అతాపతు - ఆతురనాయ్ అనన్యశరణ రాయ్ త్తన్బిరువడికళిలేవన్దుశరణమ్ పుకున్దవర్కళళేవిల్ తనక్కుణ్ణాన కృపైయాలే అవర్కళళే శొన్న తే శెయ్యమ్మడి పరత్త స్త్రీనాకై యమ్, పట్టత్తుక్కురియవానై యమరసుమ్పాలే తన్బిరజ్జు శస్వా త స్త్రీత్తాలే నిన్జేతుకమాకచ్చిలరై యగ్గీకరిత్తు త్తన్నైయవర్కళిట్టతు వక్కుక్కాక్కివైక్కుయమ్, ఇరణ్ణు మీశ్వరనుక్కుళ్ళితొన్జుత్తు; ఇతిల్ మున్జుట్టతు ఒరోదైకళిలే స్వాత స్త్రీనిరుద్ధమాయ్ విఫలిక్కుప్పేమ్ కూ డుమ్ ; పిన్జుట్టతు అప్రతిహతమాకైయాలే ఒరుకాలుమ్ కణ్ణభిన్జితై. ఆకైయాలే అతిలుమ్ కాట్టిలితు ప్రబలమెన్జై.

౧౮౯. ఇవ్వర్థన్దాక వేదాభిమతమెన్జితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థత్తై) ఎన్జుతుడణ్ణి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్జుటతు - కీర్త ప్రబలమాకచ్చిల్లప్పట్ట పర

౧౯౨ శ్రీవచసభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

వేదపురుషసపేక్షితాః.

౧౫౦. అపేక్షానిరపేక్షమాక త్తిరువడిక్కుమ్

శ్రీగుహప్పెరుమాళుక్కుమ్ ఇతుణ్డాయిల్లై.

౧౫౧. ఇవన్ మున్నిడుమవర్ కళైయవన్ మున్నిడుమెన్నుమిడమ్
అభయప్రదాన త్తిలుమ్ కాణలామ్.

గతస్వీకార తై. (వేదపురుషనిత్యైయపేక్షితాః) ఎన్ఱతు (౧) “నాయ
మాత్తా ప్రవచనేనలభ్యో నమేధయాన బహునాశ్రుతేన । యమేవైష
వృణు తేతేనలభ్యః తస్యైష ఆత్మావివృణు తేతనూంస్వామ్” ఎన్ఱ కతవ
ల్లియిలుమ్ ముణ్డోపనిష. త్తిలుమ్ శొల్లుకైయాలే ఆదరిత్తానై. అస
కృత్కీర్తన మపేక్షాకార్యమితే.

౧౫౦. ఇత్తలైయిల పేక్షైయిన్ఱి క్కేయిరుక్క, ఇవ్విషయాకారమ్
సిద్ధిక్కప్పెల్ వర్ కళుణ్డోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అపేక్షానిరపే
క్షమాక) ఎన్ఱతుడన్ఱి. అతావతు-తన్దామ్ పక్కల పేక్షైయిన్ఱి క్కే యిరు
క్కచ్చెయ్ తే, పమ్మాతీర త్తిలుమ్ గణ్డోకూల త్తిలుమ్ పెరుమాళ్ తానే
శైవన్దోకరిక్కప్పెల్ తిరువడిక్కుమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళుక్కుమ్ ఇన్ఱ
పరగతస్వీకారముణ్డాయిల్లై.

౧౫౧. ఇప్పడిన్ఱై న్ననాయ్ ఇవర్ కళై యన్దోకరిక్కిఱవిడ త్తిలుమ్,
(౨) “తమభ్యభాషసామిత్రేనుగ్రీవసచివంకవిమ్” (౩) “మాథైమాన్
మడనోక్కి యున్ తోళియుప్పియెప్పి” ఎన్ఱ ఇతైయ పెరుమాళ్ తై యుమ్
పిరాట్టియెయమ్ మున్నిట్టాఱ్ పేలే, మల్లైయమ్ పురుషకార తై మున్ని
ట్టన్దోకరి త్తవిడమ్ కాణలామోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవన్) ఎన్ఱ
తుడన్ఱి. అతావతు-ఇచ్చేతవన్ తానాశ్రయిక్కుమ్బొతుపురుషకారమాక
మున్నిడుమవర్ కళై, అవనుమన్దోకరిక్కుమ్బొతు మున్నిడు మెన్ను
మిడమ్, తిరునడియెయమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ తైయ మన్దోకరి త్తస్థల
స్థలిల్ మాత్రమన్ఱి క్కే, శ్రీవిభీషణాశ్వానై యన్దోకరి త్తస్థల త్తిలుమ్ కాణ

౧౫౨ ఇరువర్మున్నిడుకీటతుమ్ తన్నామ్ కున్ శిజ్జలై శమిప్పిక్కైక్కాక.

లామెన్నై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౧) “సోఽహం పరుషితస్తేన దాసవచ్చావ
మానితః । త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః” ఎన్తు
శరణమ్ పుకున్దు, (౨) “సర్వలోకనరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే
నివేదయత మాంఽహిప్రం విభీషణముపస్థితమ్” ఎన్తు నిన్దు శ్రీవిభీషణాశ్వా
నై అభయప్రదానపూర్వకమాక అగ్గీకరిక్కిఁజిడిడత్తిల్, (౩) “అనయై
నం హరిశ్రేష్ఠ దత్తనస్యైభయం మయా విభీషణోవాసుగ్రీవ యదినా
రానణస్సయమ్” ఎన్తు ముతలిః భుక్కెల్లామ్ మూలభూతరాన ముఁ
రాజరై మున్నిట్టిఱే యగ్గీకరిత్తతు. తిరువడియైయుమ్ శ్రీవిభీషణాశ్వా
నైయు మగ్గీకరిక్కిఁజిడిడత్తిల్ పిరాట్టిసన్నిహితై యల్లామైయూలే అవ
లై మున్నిట్టమైతోన్ శిథ్ శిథ్ శిథ్లయే యాకిలుమ్, పిరాట్టి లక్ష్మైక్కెఱ్ఱున్దు
భుకిటపోతు మహారాజరుమ్ తిరువడియుమ్ నిజ్జిఁజిడిడత్తిలే తిరువాభర
ణగ్గలై యుమ్ పొకట్టు కటాక్షిత్తువైత్తు పొప్పిక్కై యాలుమ్, లక్ష్మైయిలే
యెఱ్ఱున్దురుళినవిచ్చు శ్రీవిభీషణాశ్వానై పెరుమాళ్ తిరువడికలిలే వరు
న్బడి కటాక్షి తరుళ్ళుక్కై యాలుమ్, పెరుమాళిరువరైయు మగ్గీకరిక్కు
మిడిడత్తిల్ పిరాట్టియై మున్నిట్టై యగ్గీకరిత్తారెన్దు కొళ్ళవేణుమ్.
పఱతనై)యాననభుక్కుఱ తలైయిల్ నిన్దెవొళ్ళియ తనిత్తొరు ప్రవృత్తి
కూడాఱిఱే. ఆకైయాలేయిఱే పరగతస్త్వీకారమ్ శొల్లుకిఁజిడిడత్తిలే
శ్రీవిభీషణాశ్వానై యగ్గీకరిత్తతైయుమివర్ సహపతిత్తతు.

౧౫౩. ఇనన్ నిరుపాధిక శేషభూతనాయ్ అవన్ నిరుపాధిక శేషి
యాయరుక్కైయాలే, అన్యవధానేన. ఆశ్రయిక్కపు మగ్గీకరిక్కపు
మమైర్దుక్కు, ఇప్పడి ఇరువరుమ్ ప్రపషకారత్తై మున్నిడువతు ఎతు
క్కాకవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇరువర్) ఎన్తుతుడగ్గి. చేతననుక్కు
క్కున్ శమానతు - అనాదికాలమవన్ పక్కల్ విముఖనాయ్ అన్యవిషయ
ప్రవణనాయ్ తదాజ్ఞాభిలఙ్ఘనమేషణి కూడుపూరితువై తనపరాధమ్.

౧౫౩. స్వరూపసిద్ధియుమత్రాలే.

౧౫౪. ఔపాధికముమాయ్ నిత్యముమానపారతన్యమ్ ఇరు
వర్క్కుముణితే.

ఈశ్వరనుక్కుక్కుల్ సమావతు-అవర్జనీయసమ్బంధముణ్ణాయరుక్కు అప
రాధతైయేకణక్కిట్టు అనాదికాలమివనై యకలవడి త్తిరున్దవితు. ఇవన్
తన్ కుల్ సత్తై శమిప్పిక్కెయావతు - ఇత్తైప్పార్ త్తు ఈశ్వరన్ శీతాత
పడిపణ్ణుకై. అవన్ తన్ కుల్ సత్తై శమిప్పిక్కెయావతు-ఇత్తైనినైత్తు చేత
సన్ పెరువాతపడి పణ్ణుకై.

౧౫౩. ఇవ్వశచేయన్తు ఇన్నముమితుక్కురు ప్రయోజనముణ్ణైని
తార్, (స్వరూప) ఇత్యాదియాలే. స్వరూపమావతు- ఇవనుక్కు త్తదీ
గ్గియపారతన్యమ్. అవనుక్కుశ్రితపారతన్యమ్, (౧) “తేప్రమ్ తన్నై
యుమ్” ఎన్తు ఆశ్రితపారతన్యత్తైయితే అవనుక్కు త్తానానతన్తై
యాక ఆత్మారరుళిచ్చెయ్ తతు; ఇవైయిరణ్ణు మిరువర్క్కుమ్ సిద్ధిప్పతు
పురుషకార పురస్కరణత్తాలేయెనై.

౧౫౪. కీర్తే “స్వరూపమ్” ఎన్తుశొన్నత్తైయుపపాదిక్కితార్,
(ఔపాధికముమాయ్) ఎన్తుతుడగ్గి-అతావతు-చేతననుక్కివ్విషయ త్తిల్
పారతన్యమ్ తదీయత్వప్రయుక్తమాకై యాలే ఔపాధికముమాయ్,
అవ్వపాధితా నిత్యమాకై యాలే, నిరుపాధిక భగవత్పారతన్యత్తో
పాతి నిత్యముమాయిరుక్కుమ్; ఈశ్వరనుక్కివ్విషయ త్తిల్ పారతన్య
మాశ్రితత్వప్రయుక్తమాకై యాలే ఔపాధికముమాయ్, అవ్వపాధినిత్య
మాకై యాలే అతుతానుమ్ నిత్యముమాయిరుక్కు మెనై. (ఇరువర్క్కు
ముణ్ణు) ఎన్నా తే, (ఉణ్ణితే) ఎన్తు-ఇవ్వర్థత్తిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధియైత్తో
ల్ మివ్విక్కెక్కాక.

౧౫౫. అనిత్యమానవిరువర్ పారతస్యముమ్ కులైవతుమత్తాలే,
౧౫౬. ససాక్షికమాకైయాలే ఇబ్బన్దై ఇరువరాలుమిల్లై శెయ్యప్పొకాతు.

౧౫౫. ఇవ్వళనన్దు ఇన్నముమితుక్కొగుప్రయోజనముజ్జిత్తార్,
(అనిత్యమాన) ఎత్తుతుడక్కి. (అనిత్యమానపారతస్య)మావతు) - కర్త
పారతస్యమ్, అతిల్ చేతననుక్కు కర్తపారతస్యమావతు -
అవశ్యమనుభూక్తవ్యక్తశాన శుభాశుభకర్తజ్జలికవశ తిలేయియ్యున్దుసం
సరిక్కై. ఈశ్వరనుక్కుకర్తపారతస్యమావతు. "తా శెయ్తక
ర్తమతాననుభవిక్కి తానాకిల్ నామ్ శెయ్వతన్?" ఎన్దివ శెయ్తకర్తత్తై
యెప్రధానమాక్కి, అతుక్కిడాక వేనిర్వహిత్తుక్కొణుపోరుత్తై. ఇతున
డప్పతు (౧) "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి" ఎన్నుమశివుమాకై
యాలే ఇత్తై అనిత్యమెగ్గిటతు. ఇవై పురుషకారపురస్కరణత్తాలేకులై
కైయావతు - ఇన్మున్నిడుమశివిల్ అత్తలైయైత్తిరు త్రియుమ్, అవ
మున్నిడుమశివిల్ ఇత్తలైయైత్తిరు త్రియుమ్, ఇరణ్ణులై యుమిరత్క్యరక్షక
భావేన శేరుమ్బడిపణ్ణుకైయాలే ఇవైతన్నడైయే నివృత్తమాకై.

౧౫౬. అనాదికాలమ్స్వతస్త్రినాయ్(౨)*యాతానుమ్పల్ శ్రీ
నీజిత్తిరిన్దవివ ఇన్దితే ఆభిరుఖ్యమ్పణ్ణిల్దు, ప్రకృతియోజేయిరుక్కై
యాలే దుర్వాసనై మేలిట్టు, ఆశ్రయణాక్కికారజ్జళాలే ఉద్భూతమాన
ఇన్దరత్క్యరక్షకబన్ధుత్తైయిల్లై శెయ్తుపత్తైయపడియే పోకప్పార్కుతల్,
నిరజ్కుశస్వీతస్త్రినాయ్ కర్తానుగుణమాక ఇవనైలీలైయిలే అనాది
కాలమ్వినియోగమొణ్ణుపోన్దు ఈశ్వరన్తానిబ్బన్దై ఇల్లై శెయ్తు మున్ను
పోలే ఇవనైక్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కప్పార్కుతల్ శెయ్విలో
వెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ససాక్షికమ్) ఎన్దుతుడక్కి అతావతు-ఇన్దరత్క్య
రక్షక సమ్మన్ద మిరణ్ణులై యుమజిన్దతాకవన్దతన్దిక్కి, పురుషకారరూప
సాక్షి సహితమాక వన్దతాకైయాలే, ఇత్తై ఇరువరాలుమిల్లైయమాఅప్పొ
కాత్తెన్దై.

౧౫౭. (౧) “ ఎన్నె నెకిత్రిక్కిలుమ్ ” (౨) “ కోలమల్ పాప్పై వైక్కన్బాయ ”

౧౫౮ కర్తవ్యత్వత్తియిల్ స్వరూపగుణభా లవరుకిట కర్తృ సజ్జోచరాహిత్యత్తెనినై పుత్రు

౧౫౯. ఇతుక్కుప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ మేల్, (ఎన్నె ౨) ఎన్నెతు డక్కి నప్పినై ఎప్పిరాట్టిపురుష కారమాక నిత్యసూరికల్ నడువేయెన్నె యక్కికరి త్తపిన్బు సర్వశక్తియానతానుమ్ కై విడమాట్టా న్నెయాలే “ఎన్నె నెకిత్రిక్కిలుమ్” ఎన్నిటపాట్టు అవనాటిబృన్ధత్తైయిల్లై శైయ్యప్పో కామైక్కు ప్రమాణమ్ పెరియపిరాట్టియార్ కుక్కు స్నేహియా కైయా లే అవళ్ పరిగ్రహమానవెన్బక్కులిలేతి స్నేహియాయ్, అరియన శైయ్ తువనెన్నో డేకలన్దపునై ఎప్పెల్లువైత్తు ఇనినఱువవిడువేనో వెన్నెయాలే “కోలమల్ పాప్పైక్కు” ఎన్నిటపాట్టు పురుష కారమ్ మున్నా కవ్వ ఇబ్బ సత్తై చేతననాలుమిల్లై శైయ్యప్పో కాతెన్ను మతుక్కుప్రమాణమ్

౧౬౦. “ససాక్షికమాన విబ్బన్ధత్తైయిల్లై శైయ్యప్పో కాతు” ఎన్నెతు సాక్షియాన పురుష కారవిషయ త్తిలిరునర్ కుక్కుముడ్డాన నిత్యపారతస్య త్తైపుత్త వాకై యాలే, ఇరువర్ కుక్కుమివ్విషయ త్తిలుడ్డాన నిత్యపార తస్య త్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్ మేల్, (కర్తవీ) ఎన్నెతు డక్కి. (కర్తవ్యత్వత్తియావతు) (౩) “శ్రీజ్ - సేవాయామ్” ఎన్నిటాతు విల్ “శ్రీయతె” ఎన్నిటపుత్తత్తి ఇతుక్కురమ్ - సెవిక్కుప్పడానిన్బా శె ణ్ణితే ఇత్తవత్తయిల్ (స్వరూపగుణభా లవరుకిట కర్తృ సజ్జోచ రాహిత్యమానుమ్ - శేషజ్ఞానమాకీట స్వరూపత్తాయుమ్ ప్రణయిత్వ త్తాయుమ్ వరుకిట చేతన పరమచేతనర్ కళాకిట సేవాకర్తాక్కు కుక్కు సజ్జోచమిల్లా మై, అతావతు-ఇరణ్ణుత్తలైక్కు మివళ్ విషయత్తి లుడ్డాన సేవే అవిచ్చిన్న మాయ్ చెల్లుకై ఇశై (ఇన్ద్ర పుతు) ఎన్నెతు -

౧౫౯. అధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ పురుషకార మవర్జనీయమ్.

ఇప్పుడి ఇవ్విషయ త్రిలింగములైక్కుముచ్చాన పారితన్త్ర్యైస్తైస్సరిప్ప తెన్దపడి.

౧౫౯. ఇప్పుడియిదుక్రైయాల్ ఇప్పురుషకారమ్ ప్రపత్త్యధికారిక శైల్లార్కు మవశ్యాపేక్షితమెన్దితార్ మేల్, (అధికారి) ఇత్యాది యాలే. (అధికారిత్రయచూవతు) అష్టర్, జ్ఞానాధికర్, భక్తివివశర్ ఎన్దిఱ మూన్దధికారికళుమ్. ఇవర్ కళుక్కు (పురుషకారమవర్జనీయమ్) ఎన్దతు - కున్దైశైమిప్పిక్రైయముతలానవిత్తుక్కుమ్ పురుషకారాన్వయమ్ వేణ్ణు కైయాల్ సర్విధాకైవిడవొణ్ణైన్దై. - ధనా, ఇప్పురుషకారన్దాక

అనన్యప్రయోజనరాయ్ ప్రపత్తివణ్ణమవర్కళుక్కేయో, ప్రయోజనాన్తరపరరాయ్ పుణ్ణమవర్ కుమ్ వేణ్ణమోవెన్ద వరుళిచ్చెయ్. కితార్, (అధికారి) ఇత్యాదియాలే. (అధికారిత్రయమ్) ఎన్దిఱతు. ఇత్వర్వైవల్యభగవచ్చరణార్థికతై. ఇవర్ కళే మూవర్ కుమ్ (పురుషకారమవర్జనీయమ్) ఎన్దతు - స్వస్వాభిలషితసిద్ధిక్కు ఈశ్వరన్దేఉపాయమాకస్వీకరిక్కుమళవిల్ ఇవర్ కళపరాధజ్జై పొవుత్తు అపనగ్గకరిక్కుమ్బడివణ్ణుకైక్కుమ్ పురుషకారమవశ్యాపేక్షితమేన్దై. పూర్వవాక్యత్తిల్ పురుషకారపూర్వకమానఉపాయవరణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరర్ కుమ్ పాతువాక్తై యాలే యితే, ఉత్తరవాక్యత్తాలే అనన్యప్రయోజనత్వత్తై ప్రకాశిప్పిక్కు వేణ్ణు కిఱతు, “పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రతిపాదితమానసాధనవిశేషమ్ ఫలచతుష్టయసాధారణమాయితేయిరుప్పతు; అతిల్ ఇవ్విధికారిక్కు అభిలషితమానఫలవిశేషమిన్ద తెన్దు విడత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱతివ్వాక్యమ్” ఎన్దు పరన్దపడియిలుమ్; “కీర్తీచ్చొన్దు సాధనమ్ ఫలచతుష్టయసాధారణమాయిరుక్కైయాలే ఇవనుక్కు పేక్షితమాన్ద ఫలవిశేషత్తైచ్చొన్దు కిఱతు” ఎన్దు శ్రియఃపతిపడియిలుమ్; “ఉత్తరవాక్యత్తాలే ప్రాప్త్యమ్ శొల్లు కిఱతు, పాస్యన్తరత్తుక్కున్దైన్దై” ఇత్యాదియాలముముత్తుప్పడియిలుమివర్ తా

మేయరుళిచ్చెయ్తారితే. (౧) “తిరుమాల్వైక్కైతొళివర్” (౨) “అడియార్వైచ్చేర్తల్ తీర్క్కుమ్తిరుమాల్వై” ఎన్నిటపడియే పురుషకారమ్ మున్నాకప్పన్ శ్రీప్రయోజనజ్ఞళైక్కొణ్ణకలాలే అవన్ శ్రైయొచ్చెన్దు (౩) *బణ్ణడియాళ్ తిరుమకళుమవనుమానశేర్ త్తియిలడిమైయై ప్పేత్తెన్దు కీర్తొచ్చొన్న ఉపాయఫలత్తైక్కొట్టుకిఱతుపిఱ్ఱులు” ఎన్నితే, ఇవర్ తిరుత్తప్పియారుమ్ అరుళిచ్చెయల్ రహస్య తిలరుళిచ్చెయ్తతు.

ఆక, (౪) “ఇవనవనై” ఎన్దుతుడణ్ణి ఇవ్వళవాకస్వగతస్వీకారానుపాయత్వముమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్, తత్త్వాబల్యముమ్, అవనేస్వీకరిక్కుమళవిలుమ్ పురుషకారమ్మున్నాకవే స్వీకరిక్కుప్పడియైయుమ్, ఇరువరుమ్ పురుషకారత్తై మున్నిదుకిఱతుతనక్కుప్రయోజనమిన్న తెన్దు మిడముమ్, ప్రపత్త్యధికారికళెల్లార్క్కుమ్పురుషకారమవర్జనీయమెన్ను మతువుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

ప్రథమప్రకరణ త్తిలే పురుషకారవై భవకథనముఖేన శ్రీమత్పదార్థతైయుమ్, ఉపాయవై భవకథనముఖేన “నారాయణచరణాశరణమ్” ఎన్నిటపదజ్ఞళిలర్థజ్ఞళైయుమ్ ప్రతిపాది త్తవన స్తరమ్, (౫) “ప్రపత్తిక్కుదేశనియమముమ్” ఎన్దుతుడణ్ణి “ప్రపద్యే” ఎన్నిటపదత్తాల్ శొల్లప్పట్ట ప్రపత్తియినుడై యదేశకాలాది నియమాభావత్తైయుమ్, అతుక్కువిషయనియమమ్ శొల్లుకైక్కాక (౬) “గుణపూర్తియుళ్ళవిడమే విషయమాకై” ఎన్దుతుడణ్ణి ముక్తకణ్ణమాకమీళవుమ్నారాయణపదార్థతైయుమ్ (౭) “ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణుమధికారికళ్ మూవర్” ఎన్దు ఉత్తమనాలేఆక్షిప్తనానవధికారియైయుమ్, ప్రపత్తియిల్ సాధనత్వసిల్లామైయైయుమ్, ప్రపత్త్యధికారాపేక్షితమాన శక్తిలజ్ఞాయత్తు నివృత్తిశమదమాతిశయమ్ ముతలానవన్ శ్రైయుమ్, ప్రపత్త్యజ్ఞతయాత్యాజ్యమాన ఉపాయా స్తర త్తి నుడైయదోషభాయ స్తతైయైయుమ్, తత్ప్రతికోటితయాప్రపత్తియినుడై యవైర్దోష్యాదికళైయుమ్, ప్రపత్తిప్రసంగత్తాలేముఖభేదేన స్వగతస్వీకా

౧౬౦. తనక్కుత్తా తేడుమ్నన్దేతీమైయోపాతి

వి ల క్కాయీరుక్కుమ్.

రానుసాయత్వత్తైయుమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వత్తైయుమ్, తత్పాబల్యత్తైయుమ్, ఆవసే స్వీకర్కు మళవిలుమ్ పురుషకారత్తైమున్నిట్టే స్వీకర్కుమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ఉభయరుమ్పురుషకారత్తైమున్నిడు మతుక్కుణ్ణానప్రయోజనవిశేషజ్ఞతైయుమ్, అధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ పురుషకారమవర్జనీయమెన్నుమత్తైయుమ్ ప్రతిపాదిత్కాయాలే, ఇవ్వ శవుమ్ పూర్వఖణ్డార్థతై యరుళిచ్చెయ్తారాయిత్తు. ఇప్పికరణాది యిలే (౧) “ఉపేయత్తుక్కు” ఎన్దుతుడగ్గిఉపేయాధికారముమ్శిలశొల్లి త్తేయోకిలుమ్ అతుపాసగ్గికమిత్తనై.

౧౬౦. ఇనిఉపేయాధికారపరమానప్రకరణశేషత్తాలుమ్ఉత్తర ఖణ్డార్థతై యరుళిచ్చెయ్కితార్. అతుశేయ్కిటివిడత్తిల్ భాష్యకారర్ గద్యత్తిలు త్తరఖణ్డార్థ మనుసన్ధిత్తరుళినక్రమత్తిలే నమశ్చబ్దార్థమ్ము న్నాకవరుళిచ్చెయ్కితార్ అతిల్ ఇన్దనమస్సుతాన్ ప్రాప్యవిరోధి నివృత్తి ప్రతిపాదకమాకైయాలే ప్రాప్యవిరోధికళావహత్తై దర్శిప్పి ప్పతాకత్తిరువుళిమ్పత్తీ ప్రథమమ్ అవత్తీలేయొన్దై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (తనక్కుత్తా) ఎన్దుతుడగ్గి కీథ్తే (౨) “శ్రీభరతాహ్వా నక్కు నన్దైతానేతీమైయాయిత్తు” ఎన్దున్దగతప్రపత్తి శరణ్యహృద యానుసారియల్లాతపోతు తీమైయాయ్ త్తలైక్కట్టుమ్బుడిశొన్నదిత్తాలే, ఉపాయదశైయిల్ తనక్కుత్తా తేడుమ్నన్దై తీమైయామెన్నుమిడమ రుళిచ్చెయ్తారాయి, ఇవ్వసగ్గిత్తిలే ఉపేయదశైయిలుమ్. తాన్ తనక్కు త్తేడుమ్ నన్దై తీమైయా మెన్నుమిడమరుళిచ్చెయ్కితారెన్దుకీహ్రిడితుక్కు నగ్గతి. (తనక్కు) ఇత్త్యాది. అతావతు - శేషియావవఖభోగదశైయిల్ తత్వ్యామోహత్తాలే (౩) “ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు” ఎన్ను మ్బుడితన్తితిత్తిల్ మికవుమ్ తామిన్దుపరిమాణుమళిల్, “నామ్ శేష భూతరన్దో? నమ్ శేషత్వత్తైన్కోక్కవేణ్ణావో?” ఎన్దు న్ననై చ్చానుసన్ధాన

౨౦౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౬౧. అహుకుక్కిట్టశట్టై అత్తైక్కైక్కు విరోధియామాపోలే.

౧౬౨. (౧) “హరోఽపి.”

౧౬౩. పుణ్యమోలే

త్రాలేపితార్కాలిత్తు, తనక్కుత్తాఁ తేమకిఱశేషత్వమాకిఱనన్తై, అనాది కాలమ్ “స్వతంత్రోఽహమ్” ఎన్నిరున్దతీమైయోపాతి అవభోగత్తుక్కు ప్రతిబంధకముమాయరుక్కుమెన్తై. (తీమై)ఎత్తు అకృత్యకరణాదికలైచ్చొల్లవుమామ్.

౧౬౧. శేషియిన్దుడైయ విరుప్పత్తుక్కుడలాయ్ ఆత్మవుక్కుల జ్ఞానరమాయరుక్కిఱ శేషత్వమ్, భోగవిరోధియాకిఱవడియెజ్జనేయెన్న అరుళిచ్చెయ్కేతార్, (అహుకుక్కిట్టశట్టై) ఎన్తుతుడజ్జి. అతానతు - (స్త్రీ) అహుకుక్కిట్టశట్టై నాయకనుకంపక్కు విషయముమాయ్ అనభుక్కుల జ్ఞానముమాయరున్దతేయాకిలుమ్, భోగదశైయిల్ ఆలిజనవిరోధియా మాపోలే, ఇతువుమ్భోగవిరోధియామెన్ద పడి.

౧౬౨. అహుకుక్కుడలానతుఅనుభవవిరోధియామెన్నుమిడమ్, శేషి వచనత్రాలే దర్శిప్పిక్కితార్మేల్, (హరోఽపి) ఎన్తుతుడజ్జి. “హరోఽపినార్పితః కణ్ఠే స్పర్శసంరోధభీరుణా । ఆమోరన్తరేజాతాః పర్వతాన్సరితోద్రుమాః” ఎన్తు సంక్లేషకశేయిల్ స్పర్శవిరోధియామెన్ను మచ్చుత్రాలే పిరాట్టి తిరుక్కుఱ్ఱుత్తిలారు ముత్తువడముట్టడ పూర్ణుత్తిలై ఎన్టారిత్తే పెరుచూళ్. “భీరుణా” ఎన్నిఱ లిజ్జర్యత్యయమార్షమ్—అన్తిక్కే, అహుకుక్కిట్టతణ్ణైక్కైక్కు విరోధియామెన్ను మిడను టివిక్కైయే ప్రయోజనమాక్కి, లిజ్జానుగుణమాక పెరుమాళ్ తన్దు శవిలే యోజిక్కవుమామ్.

౧౬౩. ఆనాల్ ప్పిన్దై పాగతన్యోమేయోనల్లెన్న, అరుళిచ్చెయ్కేతార్మేల్, (పుణ్యమోలే) ఎన్తుతుడజ్జి. (పుణ్యమ్) ఎన్నిఱతు-

పారతన్యముమ్ పరానుభవత్తుక్కువిలక్కు.

౧౬౪. గుణమౌలే దోషనివృత్తి.

కీర్త (౧) “న నై” ఎన్నిజశొల్లాలేశొన్న శేషత్వత్తై; అతుకీర్తొచ్చొన్న పడియే స్వనైచ్యానుసన్ధానత్తాలే ఇతాయ్ కైక్కుఱుప్పాయ్ కొణ్ణ యాతొరుపడి భోగవిరోధియాకానిఱుమ్; అప్పడియే భోగదశైయిల్ అవనుక్కుఎతిర్ విభిక్కోడాతే అచిత్తుప్పోలే కిడకైక్కుఱుప్పాన కేవల పారతన్యముమ్, †ఎతిర్ విభిసాపేక్షనాన వీశ్వరనుడై యభోగత్తుక్కు మిడఱుపిడియామెన్దపడి. — అష్టకే (పుణ్యమ్) ఎన్నిఱతు సత్కర్తై యాన్, అతుయాతొరుపడి పాప త్రిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమాయరుక్కుచ్చెయ్ తే భగవత్ప్రాప్తి ప్రతిబంధకమాకానిఱుమ్, అప్పడియే ఇతాయ్ కైక్కుఱుప్పాన శేషత్వత్తిత్కాట్టిల్, అచిత్తుప్పోలే ఎతిర్ త్తలై యిట్టతుపడుక్కాయరుక్కు క్కుఱుప్పాకై యాలే వ్యావృత్తమాన పారతన్యముమ్, ఎతిర్ విభిక్కోడుకైక్కుఱుప్పల్లామైయాలే పరనుడై యవనుభవత్తుక్కు ప్రతిబంధకమామెన్నపుమామ్. ఇత్తాల్, కేవల శేషత్వముమ్ కేవలపారతన్యముమ్ ఓరోరాకారజ్ఞాలే భోగవిరోధి యాకా నిఱుమ్; పారతన్యత్తోడేకూడిన శేషత్వమే ఉద్దేశ్యమెన్నె.

౧౬౪. ఇప్పడి ఉపేయదశైయిల్ శేషత్వపారతన్యజ్ఞో పరానుభవత్తుక్కు విలక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ తవనన్తరమ్, ప్రాప్తి దశైయిలివనుడైయ నిర్బంధమూలమాక ఉణ్ణానదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు విలక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గుణమౌలే దోషనివృత్తి) ఎన్టు. (గుణమ్) ఎన్నిఱతు-కీర్తొ విరోధియాకచ్చొన్న శేషత్వపారతన్యజ్ఞిరణ్ణయమ్. ఇవై తానాత్తాపుక్కు అన్తరంగనిరూపక గుణమాయితే యరుప్పతు; ఇతుపోలే (దోషనివృత్తి) ఎన్దతు-ఇవ్వాత్త గుణద్వయముమ్ కీర్తొచ్చొన్న పడియే యాతొరుపడి పరానుభవత్తు

‡ భగవత్ప్రియమానతే పుణ్యపదార్థమాకైయాలే భగవత్ప్రియమాన శేషత్వ మై పుణ్యమెన్నిఱతు. † ఎతిర్ విభి - భోగదశైయిల్ శేషత్వప్రామానుగుణమాకై యాన్ శితితువ్యాపరిక్కై.

(౧) ౧౬౦.

౧౬౫. ఆభరణమనభిమతమాయ్ అఘ్రుక్కభిమతమాయీరానిష్ఠతితే.

౧౬౬. “స్నానమ్ రోషజనకమ్” ఎన్నిటవారైయైస్థరిప్పతు.

క్కు విలక్కాకిటు; అప్పడియేఱవణ్ నిర్బిధ్దుత్తు ప్పణ్ణవిత్తుక్కొళ్ళుకిటు ప్రకృతిసమ్మన్ధమాకిటు దోషత్తినుడైయ నివృత్తియుమ్, చరమశరీర మ్మాయై, ఇఱ్ఱోడేశిటితునాళ్ వై త్తనుభవిక్కి విచ్చిక్కిటు అవను డైయ అనుభవత్తుక్కు విలక్కామెన్దై. (గుణమ్బాలే) ఎన్ఱు పారత స్త్రీ మొన్దైయుమ్ దృష్టాన్తిక్కిటతాకపుమామ్.

౧౬౫. దోషనివృత్తియిలా త్తస్వరూప మత్వ స్తపరిశుద్ధమాయ్ భోగ్యమాయరుక్కుమ త్తనైయన్దో, ఆనపిన్పు, దోషనివృత్తి అనభిమ తమాయ్ దోషమభిమతమా యిరుక్కుక్కూడుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆభరణమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు-లోక త్తిల్ విషయప్రవణ రాయరుప్పార్ క్కు అభిమతవిషయత్తినుడైయ బేజ్జ్వల్యహేతువాన ఆభరణమ్ అనభిమతమాయ్, అనౌజ్జ్వల్యహేతువాన అఘ్రుక్కభిమత మాయీరానిష్ఠతితేయెన్దై.

౧౬౬. ఇతుతాక్ తాకిక త్తిలన్దిక్కే పిరాట్టితిట త్తిలవన్దనక్కు మిప్పడియిరున్దమైక్కు సూచకమానవారైయై స్థరిప్పిక్కి తార్ మేల్, (స్నానమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు-పిరాట్టి తిరుమజ్జనమ్ శెయ్ తున్దతు పెరుమాళుక్కు రోషజనకమెన్నుమత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిట (౧) “దీపో నేత్రాతురస్యేవ ప్రతికూలాసిమేధ్రువమ్” ఎన్నిటవారైయై ఇవ్వర్థత్తు క్కుడలాక స్థరిప్పతెన్దై. (౨) “సపజ్కామనలజ్కారమ్” ఇత్తాది ప్పడియే పత్తుమాసమ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణామ అఘ్రుక్కడైన్దిరున్ద వడివై క్కాణవాళై ప్పట్టితున్దనర్ క్కు, ఇవళ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణివన్ద వితు రోష జనకమాక చ్చొల్ల వేణ్ణావితే. ఆనాల్ (౩) “దీర్ఘముష్ణం వినిశ్వస్యమేది నీనుపలోకయక్ । ఉనాచమేఘసజ్కాశం విభీషణముపస్థితమ్ । దివ్యా

జగరాగాం వై దేహీం దివ్యాభరణభూషితామ్ । ఇహసీతాం శిరస్సాన్
తా ముపసాహయమాచిరమ్” ఎన్టు ఇవర్ తామేయన్తో తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణి
అలక్కురిత్తుక్కొణ్ణువరుమ్బుడి శ్రీవిభీషణాశ్వానై ప్పార్ తరుళిచ్చెయ్
తవర్ ; ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్ తే పినై రోషమజనిప్పానెన్నిల్;
నామ్ నల్లవార్తై శొల్లి విడక్కడవోమ్, తానేయతియాళోవెన్టు శొల్లి
విట్టారి త్తనైపోక్కి, అతు సహృదయమాక చొన్న వార్తైయల్ల; అల్లాత
పోతు రుష్టరాకక్కుడాతితే. అవళ్ తా (౧) “అన్నా తాద్రష్టమి
చ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప” ఎన్టురుక్కచ్చెయ్ తే, (౨) “యదాహరా
మోభర్తా తేతథాతత్కర్తుమర్హసి” ఎన్టు శ్రీవిభీషణాశ్వాన్ నిర్బన్ధిత్తు
చొన్న పిన్బన్తో తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణిల్ శైన్నిల్ ; అవక పెరుమాళ్ తిరు
వుళ్ళక్కరు త్తటియాతే, అరుళిచ్చెయ్ తవార్తైయొక్కొణ్ణు శొన్నాని త్తనై
యితే ; ఎల్లామ్ శెయ్ తాలుమ్ పత్తుమాసమ్ రావణభవన త్తిలే
యిరున్దవివళ్ “శ్చితైయిరున్దవేషత్తోడే శెన్టుకాణుమి త్తనైయల్లతు తిరు
మజ్జనమ్ పణ్ణేన్” ఎన్టురుక్కవేణుమితే; అతు శెయ్యాతే శడక్కెన త్తిరు
మజ్జనమ్ పణ్ణివన్దాళితే, అతు అవ్విరుప్పక్కాణ వాశై ప్పట్టవర్ కు
రోషహేతువాయిల్ యి. ఆకైయాలే (స్నానమ్ రోషజనకమ్) ఎన్న
క్కుతైయిల్లె.

అన్తిక్కే, (స్నానమ్ రోషజనకమెగ్గిటవార్తైయావతు)-శ్రీవిభీష
ణాశ్వాన్ తిరుమజ్జనమ్ శెయ్ తరుళి చొన్న పోతు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళై
యతియుమవళాకైయాలే, అవర్ క్కితు అనభిమతమాకైయాలే రోష
జనకమాయవన్దు ముడియుమెన్టునినైత్తు, (౧) “అన్నా తా ద్రష్టమి
చ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప” ఎన్టు పిరాట్టి యరుళిచ్చెయ్ త వార్తై
యాకవుమామ్, రోషజనకమెన్నుమత్తే ప్రకాశిప్పిక్కిటవార్తై ఎన్టు
క్కిళ్ చొన్న న్యాయమ్ ఇట్లు మొక్కుమ్.

౧౬౭. (౧) “వజ్రకృష్ణ” (౨) “మగ్గవౌట్టు”.

౧౬౮. వేర్ చూచుడుమవర్కళ మణిపద్మముగదా
తానొప్పలేజ్ఞానియైవిగ్రహత్తోడేయాదరిక్కుమ్.

౧౬౭. ఇప్పడి అభిమతవిషయ త్రి లఘుక్కు-కర్కు-మాహాలే, ఆ త్త
జ్ఞానమేపిటన్దవివక్ (౩) “అఘుక్కు-డమ్ము” ఎన్తుకట్టికి-టవిద్దేహ తై, ఈశ్వ
రక్ విరుమ్మ ఎగ్గేకడ్డ తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (వజ్రకృష్ణ) ఇత్యాది
యాల్. అతావతు- (౧) “వజ్రకృష్ణ” ఎన్తుతుడగ్గి (౨) “మగ్గవౌట్టు”
ఎన్నుమళవాక త్తమ్ముడైయ తిరుమేనియలే అత్యాదర తైప్పణ్ణిఅవననుభ
విత్తపడికలై యుమ్, అవళవన్తిక్కే అతిచాపలత్తాలే ఇత్తిరుమేనియాడే
తమ్మై తిరునాటిలే కొండ్లపోవతాక అవనభినివిష్టనాయిరుక్కి-ట పడియై
క్కణ్ణు, “షిరానే ! ఇప్పడి శెయ్ తరుళవొణ్ణాతు” ఎన్తు నిర్బన్ధిత్తు, ఇతి
నుడై యదోష తై యవనుక్కు-ణర్ త్రి, ఇప్పడి హేయమానవితు మట్టు
మ్మడి ఇశైయవేణుమెన్తుకాలోకట్టి, అవన్ ఇతై విడువిత్తుక్కి-ణ్ణు పో
మ్మడివరున్ది ఇశై విత్తుక్కి-ణ్ణు పడియైయు మరుళిచ్చెయ్ తారితేయాళ్వార్.

౧౬౮. అభిమతవిషయ త్రి లఘుక్కు-హాలే ఆదరిక్కి-ట మాత్ర
మన్తిక్కే, ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళమ్ ఇద్దేహ త్తిలే ప్రకాశిక్కై-యా
లుమ్ ఇతైయాదరిక్కు-మెన్నుమిడతై సద్బన్ధాన్తమాక వరుళిచ్చెయ్
కితార్, (వేర్) ఇత్యాదియాల్. అతావతు-మణిత్తిన వాళియటిను
వేర్ చూచుడుమ్ భోగికళానవర్కళ, మణ్ణెయుతటిల్ మణమ్ కున్తుమెన్తు
మణిపద్మముగదాతే శూడుమాహాలే, పరమభోగియాన సర్వేశ్వ
రక్ జ్ఞానియాన ఇవనై విరుమ్మి అనుభవిక్కు-మిడత్తిల్ (౪) “అహ్లాద
శీతతేతామ్ముః” ఇత్యాదిప్పడియే జ్ఞానకార్యమాన వికృతికలుక్కెల్లా
మాత్రయమాయ్ కొండ్ల ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళమెల్లామ్ తో, ప్ద
మ్మడియరుక్కి-ట విగ్రహత్తోడేకూడ విరుమ్మ మెన్తు పడి.

౧౬౯. పరమార్తనానభవనుడైయశరీరస్థితిక్కుహేతు
కేవలభగవదీచ్చెయితే.

౧౭౦. (౧) “తిరునూలిరుజ్జోలైమలైయే” ఎన్నిపడియే

౧౬౯. ఇన్నముమ్ ముఖాన్తరత్తాలే ఇవణదేహత్తిలవణ విరు
ప్పత్తై దర్శిప్పిక్కితార్, (పరమార్త) ఎన్తుడుణ్ణి. (పరమార్తనాకి
తాణ్, (౨) “ఇన్నిన్జనీర్ మై యినియాముతామై” (౩) “ఎన్నాల్
యాన్ నై యినివన్దుకూడువణ్” (౪) “ఎన్గిని త్తలైప్పెయ్ వణ్” (౫)
“నాళేలటేయ్” (౬) “తరియేనిని” (౭) “కూవిక్కుళ్ళుమ్ కాల
మిన్నమ్ కుటుకాతో” ఎన్తు సంసారత్తిలడిక్కితిప్పాలుమ్ భగవదను
భవత్తిల్ పెరువిచాయాలుమ్ ఇతుక్కుమేలిల్లెయెన్నుమ్మడి ఆర్తి

వితైద్దవణ్. ఏవమ్భూతనానవనుడైయ శరీరస్థితిక్కుహేతు, ప్రారబ్ధ
కర్తమెన్నవొణ్ణాతితే, (౮) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్త
తోడు విరోధిక్కైయాలే; (౯) “ఆర్తానామాశుఫలదా సకృదేవకృ
తాహ్యసా । దృచ్ఛానామపిషన్తూనాం దేహాన్తరసివాణి” ఎన్తితే ప్రప
త్తిస్వభావనానిరుప్పతు. ఆకైయాలే ఇవనుడైయ శరీరస్థితిక్కుహేతు,
ఇన్నముమ్ శిలనాళివనై ఇశ్వరీరతోడేవై త్తనుభవిక్కువేణుమెన్గితి ఈశ్వ
రేచ్చెయ్యెయ్ వేటొన్జిల్లామైయాలే, (కేవలభగవదీచ్చెయితే) ఎన్గి
తార్. ప్రారబ్ధకర్తమడియాకవిరుక్కితి దృష్టవిషయత్తిలుమ్, భగవ
దీచ్చెయ్యణ్ణాకైయాలే అత్తైవ్యావర్తిక్కితితు కేవలశబ్దత్తాలే.

౧౭౦. ఇప్పడితకవిరుప్పత్తుక్కు విషయమాన ఇవణశరీరత్తై
అవణవిరుమ్ముమ్ ప్రకారమరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (తిరునూలిరుజ్జో
లైమలై) ఎన్తుడుణ్ణి. అతావతు-తెఱ్ఱు త్తిరుమలైయెయ్ మేలిరుప్పాఱ్కు
డలైయమ్ ఎన్నుత్తమాణ్ణి త్తైయ్ మొక్క విరుమ్బానిన్జాణ్, శ్రీవైకుంఠ
త్తైయమ్, వడక్కు త్తిరుమలైయెయ్ ఎన్నుడై యశరీరత్తైయ్ మొక్క

(౧) తి-వాయు-౧౦-౭. (౪) తి-వాయు-౭-౬-౪. (౭) తి-వాయు-౬-౯-౯.

(౨) తి-వి-౧. (౫) తి-వాయు-౯-౮-౪. (౮) గీ-౧౮-౬౬.

(౩) తి-వాయు-౩-౨-౧. (౬) తి-వాయు-౫-౮-౭. (౯) భగ-౩౦.

ఉకస్తరుళిననిలజశ్చెల్లావద్ శ్రీలుమ్పణ్ణమ్విరుప్పత్తై
ఇవనుడైయ శరీరైకదేశ త్తిలేపణ్ణమ్.

౧౭౧. అజ్గుత్తైవాసమ్సాధనమ్ ; ఇజ్గుత్తైవాసమ్సాధ్యమ్.

౧౭౨. (౧) “కల్లుమ్కనైకడలుమ్”

విరుమ్పానిన్తా నెన్టారితే ఆత్వార్. ఇప్పడి ఓరోరవయవజ్జళితే ఇరణ్డి
రణ్ణ తిరుప్పతియిల్ పణ్ణమ్విరుప్పత్తైప్పణ్ణినానెన్టవితు, ఎల్లాత్తిరుప్పతి
కళిలుమ్పణ్ణినవిరుప్పత్తైఓరోరవయవజ్జళితేపణ్ణినానెన్నుమతుక్కుఉపలడు
ణమ్. ఆత్తైయాలే ఇన్నాట్టిల్ శొల్లుకిఱపడియే తనక్కభినుతమానదివ్య
దేశజ్జళెల్లావద్ శ్రీలుమ్ పణ్ణమ్విరుప్పత్తై, జ్ఞానియాన ఇవనుడైయశరీ
రైకదేశ త్తిలే పణ్ణమెన్టితార్.

౧౭౧. ఉకస్తరుళిన నిలజళిలెల్లావద్ శ్రీలుమ్పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై
ఇవ్విషయమెన్టిలుమ్పణ్ణమెన్టార్ కీర్తీ; ఇవ్విషయమ్ సిద్ధితాల్ ఉకస్తరు
ళిననిలజళిలాదరమ్ అవనుక్కుసజు-చితమామెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్
కైక్కాక, ఇరణ్డిడతుక్కుముణ్ణాన వాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(అజ్గుత్తై) ఎన్టుతుడక్కి. ఉకస్తరుళిననిలజళిల్ విరుమ్పివ ర్తిక్కిఱతు, ఉచి
తోసాయజ్గళాలే చేతనరై యకప్పడుత్తి కొళ్ళుకై కాకై యాలే,
(అజ్గుత్తైవాసమ్సాధనమ్) ఎన్టిఱతు. ఇచ్చేతనకతిరున్ది ఇవకహృదయ
త్తినుళ్ళే తాకవసిక్కప్పెన్ శివితు, అజ్గునిన్టుమ్పణ్ణిన కృషిఫలమాకై
యాలే (ఇజ్గుత్తైవాసమ్సాధ్యమ్) ఎన్టిఱతు. (౨) “నాక త్తడైక్కుడన్దై”

(౩) “మలై మేల్తాన్నిన్టు”(౪) “పనిక్కడలుళ్ పళ్ళికోలై” ఇత్యాది
కళితే ఇవద్ శ్రీనుడైయ సాధనసాధ్యత్వజ్గళ్ తోన్దానిన్టుతితే.

౧౭౨. ఇన్దసాధనసాధ్యత్వప్రయుక్తమానఆదరతారతమ్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్కితార్ “కల్లుమ్” ఎన్టుతుడక్కి. అతావతు-తమేతిరువుళ్ళ
త్తిలే పుకున్దప్పిన్బు తనక్కు పుఱమొన్టిలు మాదరమిలైయెన్టుతోన్దు

ఎన్నిటవడియేగతుసిద్ధితాల్

అవన్ శ్రీలాదరమ్ మట్టమాయరుక్మమ్.

౧౭౩. (౧) “ఇశ్లోయిల్ కై విడేల్” ఎన్నుఇవక ప్రార్థిక్కు వేడ్లు
మృడియాయరుక్మమ్.

౧౭౪. ప్రాప్యప్రీతివిషయత్వతాముక్కుతజ్జతేయాలమ్పిన్నవై

మృడి అవన్ ఇతిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి నిత్యవాసమ్పణ్ణ కైయాలే, తిరు
మలైయుమ్, తన్ సన్ని ధానత్తాలే ఘోషిక్కిట తిరుప్పాఱుడలుమ్,
ఒరు త్తర్ కుమ్మెట్టత పరమపదమానదేశముమ్, పుల్లియవాయిన్ శీన
వో? ఎవ్వారితే ఆధ్వోర్. ఇప్పడిసాధ్యమాన ఇచ్చేతనహృదయమ్ సిద్ధి
త్తాల్ ఇతుక్కుసాధనమాక మున్నువిరుమ్మిప్పొన్ దివ్య దేశజళిలాదరమ్
సజ్జుచితమాయరుక్మమెన్. సాధ్యమ్ కై పుకురుమశేపుమితే సాధన త్తి
లాదరమ్ మిక్కిరుప్పతు.

౧౭౩. ఆదరమ్ మట్టమామృడిక్కు అవధియైదర్శిప్పిక్కితార్, (ఇశ్
లోయిల్) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - శ్రీపూతత్తార్, తమ్మైప్పెటుకై
క్కుటుప్పాక మున్నుతావిరుమ్మిన దివ్య దేశజళిల్ మున్నుజైయార
మిచ్చిక్కే, తమేతిరువుళ్ళత్తిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి చ్చెల్లుకిటపడియై
క్కణ్ణు, అవ్వోదివ్య దేశజళై కైవిడప్పకుకితానో వెన్దతిశ్చెల్లొవణ్ణి,
ఎకహృదయత్తిలే పుకురుకైక్కు బాలాలయమాన తిరుప్పాఱుడలై
కైవిడాతోయ వేణుమెన్దరితే. ఆకై యాల్ ఇప్పడిఇవక ప్రార్థిక్కు వే
ణుమృడియాయిన్ అవననుక్కు అవన్ శ్రీలాదరమ్ మట్టమామృడియెన్.

౧౭౪. ఇప్పడి ఇవనగ్ధిత్తాలుమ్, సాధ్యమ్ సిద్ధి త్తపిన్ను అవనుక్కు
వై యభినుతజ్గళాయిరుక్కుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ప్రార్థ్య)
ఇత్యాదియాలే. (ప్రార్థ్యప్రీతివిషయత్వమావతు)- తనక్కు ప్రాప్య
భూతనాన ఇచ్చేతననుడై య ఉకప్పక్కు విషయమాయరుక్మకై. (౨)
“కణ్డియారరగ్గమ్ మెయ్యమ్ కచ్చి పేర్ మల్లై” ఎన్దు మణ్ణియితే ఇవ

అభిమతజ్ఞానిరుక్ముమ్.

౧౭౫. ఆకై యాలే దోషనివృత్తిపోలే

నిరుప్పతు. (కృతజ్ఞతైయావతు)-ఇవ్వోదేశవాసత్తాలేయన్తో నామివనై
ప్పిల్ శతెన్దు అదేశమ్ తనక్కు-ప్పణ్ణిణ ఉపకారత్తై యనుసన్ధిక్కై.
ఇవైయిరణ్ణాలుమ్ సాధ్యమాన ఇచ్చేతనక్ కైపుకున్దిరుక్కు చ్చెయ్తే
యుమ్ అవనుక్కువ్వోదేశజ్ఞభిమతజ్ఞానిరుక్ముమ్-మెన్దై.

ఆక (౧) “గుణమోల్లాలే దోషనివృత్తి” ఎన్దు కీర్తించున్న
శేషత్వ పారతన్యరూపఆత్మగుణమోల్లాలే దోషనివృత్తియుమ్ (౧)
“పరానుభవత్తుక్కు చిలక్కు” ఎన్దు ప్రతిజ్ఞైపణ్ణి తదవపాదనార్థమాక,
అభిమతవిషయ త్రిలక్కుక్కు-అభిమతమాయిరుక్కుమ్మడియైయుమ్, ఇవన్
“ఆత్తుక్కుడమ్మ” ఎన్దు కట్టక్కి-అవితిలే అవనత్యానర త్తై పుణ్ణమ్మ
డియైయుమ్, జ్ఞానియానవివనై సవిగ్రహమాక వాదరిక్కైక్కు-హేతు
విశేషత్తైయుమ్, పరమార్తనానఇవన్ దేహస్థితికొణ్డై ఇవన్ దేహత్తి
లవన్ విరుప్పమతీయలామెన్ను మత్తైయుమ్, అవన్ ఇనన్దుడైయదేహత్తై
విరుమ్మమ్ ప్రకార త్తైయుమ్, సాధ్యమానవితు సిద్ధితాల్ సాధనాదరిమ్
మట్టమామ్మడియైయుమ్, అతిన్దెల్లైయైయుమ్, ఇవన్ “అవ్వోదేశజ్ఞ
క్కై-విడాతోళియవేణుమ్” ఎన్దుర్థితాల్ స్వసాధ్యమ్ సిద్ధి త్తిరుక్కు-చ్చెయ్
తేయుమ్ హేతుద్వయత్తాలే అవనుక్కువై అభిమతజ్ఞానిరుక్కు
మ్మడియైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్తార్.

౧౭౫. ఇప్పుడిదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు-చిలక్కు-న్నుమిడమ్
సుస్పష్టమామ్మడియాన హేతుక్కుల్ పలవల్లై యు మరుళిచ్చెయ్తై
యాలే అత్తైసిద్ధిపిత్రారాయ్, అతుతనై దృష్టాన్తమాక్కి-సింహవలో
కనన్యాయత్తాలే కీర్తించున్న శేషత్వపారతన్య రూపాత్మగుణత్తిను
డైయ పరానుభవవిరోధిత్వత్తై స్థిరీకరిక్కి-తార్, (ఆకై యాలే) ఎన్దు
తుడక్కి. (ఆకై యాలే) ఎన్దుకీర్తసిద్ధిపిత్రవర్ధత్తైయనువదిక్కి-తార్ ;
(దోషనివృత్తిపోలే) ఎన్దుతు - దోషమ్ కట్టక్కై స్వరూపాజ్జ్వల్యత్తుక్కు

ఆ స్తరగుణమువిరోధియాయరుక్కుమ్.

౧౭౬. దోషనివృత్తితానే దోషమామితే.

ఋష్యాయరుక్కుచ్చయేతేయుమ్, దోషతైయేభోగ్యమాక విరుమ్బుకిఱ ప్రణయియానవవనుక్కునభిమతమాకైయాలే యాతొరుపడిపరాను భవత్తుక్కు విరోధియాకిఱతు, అతుపోలేయెప్తపడి; (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు-శేషత్వపారతన్యైగ్గతై. ఇవత్తై (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు - జ్ఞానానందగిలుమ్కాట్టి లాత్తావుక్కు స్తరగమాకైయాలే. ఇతినుడైయ పరానుభవవిరోధిత్వప్రకారమ్ కీర్తించొల్లప్పట్టతిత్. ఇవిడైతిలుమ్(ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు పారతన్య మొన్టైయమాకవుమామ్.

౧౭౭. ఇప్పడిశొల్లుకైక్కు దోషనివృత్తియిల్ వరుమ్దోషమే తెన్న; వేటొరుదోషముమ్వేణా, ఇతుతానే దోషమెన్నితార్, (దోష) ఇత్యాదియాల్. అతావతు - కామినియానవత్ తన్నుడమ్మిలమ్మైక్కు క్కుత్తై భోగత్తిలే యన్వయిక్కు-విచ్చిక్కుమాపోలే, స్వతఃపరిశుద్ధ మానవాత్ స్వరూపత్తుక్కు వన్డేటియానదోషతైక్కుత్తై స్వశేషి క్కుభోగ్యమాక వినియోగప్పడవేణమెన్టు స్వనిర్భన్తతై ఇవ్కపణ్ణ విత్తుక్కుఘృకిఱ దోషనివృత్తితానే, కామినియినుడైయ అమ్మిక్కు కక్కుమ్కాముకనైప్పిలే దోషమేయభిమతమాయ్ ఇత్తోడతనై భుజిక్కువాదరిక్కిఱపరనుడైయ భోగత్తుక్కు విలక్కాకైయాలే దోష మామితేయెన్టై. అవనుక్కునిప్తమామితితే దోషమావతు. (ఇతే) ఎన్టు ప్రసిద్ధితోల్ వరుళిచ్చయేతతు, కీర్తుపపాది త్తతైయెల్లామ్నినైత్తు.

౧౭౮. ఆక (౧) “నన్దైతానే తీమైయాయ్తై” ఎన్టుమ్(౨) “తనక్కుత్తాత్తేడుమ్ నన్దైతీమైయోపాతి విలక్కాయరుక్కుమ్” ఎన్టుమ్, (౩) “దోషనివృత్తితానే దోషమామితే” ఎన్టుమ్ తనక్కుత్తాత్తేడుమ్నన్దై హేయమెన్నుమిడమ్ శొల్లుకైయాలే, అవన్ తేడుమ్

శ్రీ (ఇవిడైతిలుమ్) ఎన్నిఱసముచ్చయత్తో (గుఱ్ఱొలే) ఎన్టగుణపవడై సముచ్చయిక్కిఱతు. (౧) ౧౮౫. (౨) ౧౬౦. (౩) ౧౭౬.

౧౭౭. “తన్నాల్ వరుమ్ నన్నై విలై ప్పాల్ పోలే; అవనాల్
వరుమ్ నన్నై ములై ప్పాల్ పోలే” ఎన్ఱువిళ్ళావాడై.

౧౭౮. అవనై యొత్తియత్తా తనక్కునన్నై తేమకై యావతు-
స్తనన్దయప్రజ్జెయమాతాపితాక్కళ్ కై యిల్ నిన్ఱుమ్ వాణ్ణి
ఘాతుకనాన ఆట్టువాణియక్కై యిలే కాట్టిక్కొడుక్కుమా
పోలేయిరుప్పత్తోన్ఱు.

నన్నైయే ఉపాదేయమెన్ఱు ఫలిత్తతితే. ఇప్పడితాన్ తనక్కు త్తేడుమ్
నన్నై హేయమ్, అవన్ తేడుమ్ నన్నై ఉపాదేయమెన్నుమత్తై ఆ పవచ
నత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (తన్నాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (తన్నాల్ వరుమ్
నన్నై యావతు) - స్వయత్నత్తాలే తాన్ తనక్కుణ్ణాక్కిక్కొళ్ళుమ్ నన్నై.
(విలై ప్పాల్ పోలే) ఎన్ఱుతు-బాపాధికముమాయ్ విరసముమాయ్ అప్రాప్త
ముమా యిరుక్కుమెన్ఱై. (అవనాల్ వరుమ్ నన్నై యావతు) - నిరుపాధిక
స్వామియాన అవన్ఱానే ఇవనుక్కితువేణుమెన్ఱుణ్ణాక్కుమ్ నన్నై. (ములై
ప్పాల్ పోలే) ఎన్ఱుతు-నిరుపాధికముమాయ్ సరసముమాయ్ ప్రాప్తము
మా యిరుక్కుమెన్ఱై.

౧౭౯. ఇవ్వుళవన్ఱి క్కేఎమ్మెరుమానై యొత్తియత్తా తనక్కునన్నై
తేడవిత్తిన్దాల్, స్వవి నాశమే ఫలిక్కుమెన్నుమిడత్తై సనిదర్శనమాక
వరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (అవనై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - ప్రాప్తసుమా
యాప్తసుమానవన్ ఇవనుక్కు నన్నై తేడుమతోళియ, అతుక్కెత్తిర్
త్తట్టాన తాన్ తనక్కుస్సోజ్జీవనార్థమాన నన్నై సమ్పాదిక్కై యావతు,
స్వరక్షణోపయోగియాన జ్ఞానశక్తికళాన్ఱుమిన్ఱి క్కే స్వమాత్రాదికళు
ణర్ న్ఱు నోక్కవేణుమ్మడియాన స్తనన్దయప్రజ్జెయై, రక్షకరాసమాతా
పితాక్కళ్ కై యిల్ నిన్ఱుమ్ వలియవాణ్ణి, కొలైక్కుక్కుళా తేడయిర్
కొలై యాకొన్ఱుమాంసజ్గళోడేకలళి విత్తొరువిడుమ్ ఘాతుకనాన
ఆట్టువాణియక్కై యిలే, “ఇత్తెనోక్కిక్కొళ్ళొ” ఎన్ఱుకాట్టిక్కొడుక్కు-

౧౭౯. తనై ౨ త్తానేయితేముడిప్పాన్.

౧౮౦. తనై ౨ త్తానేముడిక్కైయావతు-అహజ్జార్ తై యమ్
విషయజ్జై యమ్ విరుమ్బుకై.

మాపోలేయరుప్పత్తోన్దైన్. ఇత్తాల్ సర్వేశ్వరనేరక్షక, తాన్ తనక్కు-
నాశక నెన్ను మిడమ్ శొల్ల ప్పట్టతు.

౧౭౯. శ్రీ ఇప్పడియివ తనై ౨ త్తానేముడిత్తుక్కొళ్ళు మోవెన్న,
అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తనై ౨) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-సర్వేశ్వరనివనై
యుజ్జీవిప్పిక్కైక్కవసరప్రతీక్షనాయ్ పోరుమవనాకై యాలే ఇవను
డైయ విసాశత్తుక్కొరునాళు మవన్ హేతువన్ఱు; ఇని (౧) + “అసన్నేవ”
ఎన్ను మ్పడితనై ౨ నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళువాన్ తానేయితేయెన్దై, (౨) “యానే
యెనై ౨” ఎన్ఱుపాట్టిలే “యానే” ఎన్ఱు-ఎన్నియపు భగవత్కృతమల్ల,
అవన్ (౩) *ఎత్తి శూన్యం పుక్కుత్తిరియానిఱ్ఱు నానేకీర్ విసాశతై
చ్చూత్తుక్కొణ్డేన్దైరితే ఆత్మార్.

౧౮౦. ఇవన్ తనై ౨ త్తానేముడిక్కైయావతేతెన్ను మాకాజ్జై
యిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తనై ౨ త్తానే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అహజ్జార్
మావతు)-దేహత్తాభిమానముమ్ స్వాతన్త్ర్యాభిమానముమ్. (విషయజ
శావన) విహితనివిధవిషయజ్జో ఇవన్ దై (విరుమ్బుకై యావతు) ఇవన్ దై
మికళుమ్ ప్రవణనాకై. ఆత్మస్వరూపమ్ తాన్ భగవదనన్యార్తేషమాయ్
భగవదేశభోగమాయితేయరుప్పతు, తాదృశస్వరూపతై నశిప్పిక్కైయితే
ఇవన్ దై యివన్ ప్రవణనాకై యావతు. ఉత్తరవాక్యనమశ్చ బ్ధార్థమిశొల్లు
కిఱార్ కిలే ఇవై యెల్లామెన్నెన్ని; ఉత్తరవాక్య త్తిల్ నమస్సిలే పురుషా
ర్థత్తుక్కిడై చ్చువరాన పిరోధిక శెల్లామ్ తళ్ళుణ్ణమెన్ను మిడమ్ తోన్ దై వితే

శ్రీ స్వతః ప్రేమాస్వదానతనై ౨ త్తాన్ ముడిక్కై అసంభావితమెన్ఱుకాగ్గి
ప్రాయమ్. + నిత్యమాన ఆత్మవస్తువుక్కునాశమ్ కూడామెయాలే (అసన్నేవ)
ఇత్యాది. (౧) తై-౨-౬-౧. (౨) తి-వాయ్-౨౯-౯. (౩) తి-వాయ్-౨౭-౬.

౨౦౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౧. అహజ్కారమగ్నిస్పర్శమౌల్.

౧౮౨. (౧) “నకామకలుషంచిత్తమ్”

(౨) “మనోవాక్కాయై” ఎన్టుతుడగ్గి మూన్టుచూర్చెయాలే సకలవిరోధి నివృత్తియైయుమ్ భావ్యకార రరుళిచ్చెయ్తతు. ఇవర్తాముమ్ ముము తుప్పడియిలే ఇన్దనమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లుకిటపశవిల్ (3) “ఇతిలే యవి ద్యాదికళుమ్ కశ్చియున్లుమ్” ఎన్టారిజే; ఆకై యాలే, ఇవిడ త్రిలుమ్ దేహ త్తాభిమానాదిరూపాహజ్కారమ్, తత్కార్యమానవిషయ ప్రావణ్యమ్, తదుభయకార్యమాన భాగవతాపచారమ్ ముతలానవిరోధికల్లై యెల్లామ్ ప్రసక్తాను ప్రసక్తమాకనరుళిచ్చెయ్ కీతారాకై యాలే విరోధమిల్లై.

౧౮౧ ఇవ్వహజ్కారాదికళికొడుమైయై విస్తరేణఉపపాదిష్టు తాక త్తిరువుళ్ళమ్పల్దీ, ప్రథమమ్ అహజ్కారత్తినొడుమైయైయరుళి చ్చెయ్ కీతార్, (అహజ్కారమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (అగ్నిస్పర్శమౌల్) ఎన్టు తు - అగ్నిస్పర్శమానతు - అన్వయి త్రివిడమెల్లుమ్ శుట్టుఉరువట్టిక్కు మాపోలే, † ఇతువుమాశ్రయాశియాయ్ స్వరూప తైనేరాక ఉరువట్టిత్తు విమమెన్లై.

౧౮౨. ఇవ్వహజ్కారత్తినుడైయకార్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు కీతార్ మేలే ; అతిల్ ప్రథమత్తిలే ఋగ్వేదఖలమాన జితన్తావచన తై యరుళిచ్చెయ్ కీతార్ “నకామకలుషంచిత్తంమమతే పాదయోస్థితమ్ | కామయేవైష్టవత్తన్తు సర్వజన్తసు కేవలమ్.” ఇతుక్కుర్థమ్ - నిరుపాధిక శేషిగూయ్ నిరతిశయభోగ్యరాన దేవరీర్ తిరువడికళిలే వ్యవస్థితమాన వెన్నెజ్జానతు, శ్రీవైకుంఠాదికళాకిట వేటొన్టై స్వయంపురుషార్థమాక నినైత్తుక్కులగ్గియిరుక్కిటత్తన్తు ; సర్వజన్తళిలుమ్ దేవర్ క్కే రసమా

† ఉపమానోపమేయజ్ఞానఅగ్నిస్పర్శహజ్కారజ్ఞకుక్కుసాధారణధర్మమాక పావనత్వాద్ వివక్షణమనుపపన్నమాకైయల్, ఆశ్రయాశియాయెన్లుతార్.

(౧) జి.స్తో-

(౨) గ-త్ర-౧.

(౩) ముముక్షు-౨-౬౮.

(౧) “సహిమే జీవితేనారః” (౨) “సదేహమ్”

మృడియిరుక్కిఱదాస్యః శైవ్యే ఆశైష్వదానిన్తతెన్త. కేవలపదత్తాల్, ఇత్త
 లైక్కుమాయరుక్కు మిరుప్పెక్కుక్కిఱతు. తుశబ్దమవధారణార్థమ్.
 ఇత్తాల్, మోక్షపర్యంతమాక తన్నుకప్పాల్ వరుమ తెల్లామ్ అహజ్కా
 రగర్భమాకైయాలే త్యాజ్యమెన్నుమిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అనన్తరమ్
 పిరాట్టివచనత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, “సహిమేజీవితేనారో నైవాధైర్మ
 చభూషణైః । వసన్త్యా రాక్షసీమధ్యే వినారామం మహారథమ్” ఇతుక్కు
 ర్థమ్ - మహారథరాన పెరుమాళైప్పిరిన్దు రాక్షసికల్ నడువే వసియాని
 ట్కిఱవెనక్కు, ప్రాణనాలొరు ప్రయోజనమిల్లై, అర్థజ్ఞాలు మొరు
 ప్రయోజనమిల్లై, ఆభరణజ్ఞాలు మొరుప్రయోజనమిల్లైయెన్దు. ఇత్తాల్,
 ప్రాణాదికల్లా మత్తలైయిల్ వినియోగత్తుక్కాక వన్ది క్కేతనక్కాన
 పోతు అహజ్కారస్పర్శియాకైయాలే త్యాజ్యమెన్నుమిడమ్ శొల్ల
 ప్పట్టతు. అనన్తరమ్, పరమాచార్యరాన ఆళవందార్ వచనత్తై యరుళి
 చ్చెయ్కితార్, “సదేహంనప్రాణాన్ నచనుఖమశేషాభిషేతం నచా
 త్తానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్ । బహిర్భూతం నాథక్షణమపి
 సహేయాతు శతథా వినాశంతత్సత్యం మధుమథన విజ్ఞాపనమిడమ్”
 ఇతుక్కురమ్ - ఎనక్కువకుత్త శేషియానవనే! ఉన్నుడైయ శేషత్వ
 మాకిట వైశ్వర్యత్తుక్కు ప్పఱిమ్మానదేహత్తైయుమ్ క్షణముమ్ సహి
 యే; ఇద్దేహత్తుక్కు ధారకజ్ఞాన ప్రాణస్థైయుమ్ సహియేన్; ఎల్లా
 రాలుమాశైష్వడప్పట్ట సుఖత్తైయుమ్ సహియే; పుత్రమిత్రకళిత్రా
 దికళాన మద్రోన్తైయుమ్ సహియే; ఇవైయిత్తెన్దుక్కుమ్ భోక్తా
 వాన్యవాత్తాతన్నైయుమ్ సహియే; ఇతెల్లామురుక్కాణివాన్తాతపడి
 శతథావాక నశిత్తుప్పోకవేణుమ్ ; ఇన్దవిజ్ఞాపనంసత్యమ్ ; ఇజ్జనన్తాకిల్

§ “సచాత్తానమ్” ఎన్దవిడత్తిల్ చశబ్దమ్ ప్రాధాన్యశ్చిలెన్ను మభిప్రాయస్తాలే
 (ఆత్మతన్నైయుమ్) ఇత్యాది. (౧) రా-సు- (౨) స్తో-ర-౫౭.

(౧) “ఎమ్మావీట్టు త్రితముమ్.”

౧౮౩. ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్ విషస్పర్శమ్యాశే ;
అనుకూల విషయస్పర్శమ్ విషమిశ్ర భోజనమ్యాశే.

దేవర్ కుప్పొయ్యనానమథుపట్టతుపడుకితేనెన్దు. ఇత్తాల్ అత్తలైయిల్ శేపత్వత్తుక్కు ప్పఱిమ్మాన తెల్లామ్ అహజ్కార దుష్టమాకైయాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అన నరమ్ * మయర్ వఱిమ తినలమరుళప్పెల్ వరకళిల్ తలైయానవర్ వచన తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎమ్మావీట్టు త్రితముమ్) ఎన్దు. అతావతు-“ఆట్టిర్ ! మోక్ష తెక్కొళ్ళుమ్” ఎన్న, ఎన్నుకప్పుక్కాక త్తరుకితమోక్షమ్ ఎప్పకార త్తా లుమ్ విలక్షణమాయిరున్ద తేయాకిలుమ్ అతినిడై యాట్టముమ్ ప్రసజ్గి క్కక్కడవో మల్లోమెన్దై. ఇత్తాల్, తన్నుకప్పాల్ వరుమ్ మోక్షముమ్ అహజ్కారగర్భమాకైయాలే, ఐశ్వర్యాదికళోపాతి త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౧౮౩. ఆక, అహజ్కార త్తికొడుమైయై యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్త్తి ; అన నరమ్ విషయజ్గళిక కొడుమైయైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్) ఎన్దుతుడజ్గి. (ప్రతికూలవిషయమావతు)- లోకవిరుద్ధముమాయ్ నరక హేతువుమాయిరున్దుళ్ళ నిషిద్ధవిషయమ్ ; తత్సర్వతై (విషస్పర్శమ్యాశే) ఎన్దుతు. ప్రాణబాధకత్వేన ప్రసిద్ధ మాకైయాలే ప్రాతికూల్యమ్ తోర్ నిన్దు ప్రాణనై ముడిక్కుమ్ విషస్పర్శమ్యాశే, శాస్త్రనిషిద్ధతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే ప్రతికూల మెన్దై తోర్ నిన్దు స్వరూపనాశ తైష్ఠ్యజ్గళికైయాలే. (అనుకూలవిష యమావతు)- లోకవిరుద్ధముమన్దిక్కే నరక హేతువుమన్దిక్కే విశిష్ట వేషానుకూలమాయిరున్దుళ్ళ విహితవిషయమ్ ; తత్సర్వతై (విషమి శ్రభోజనమ్యాశే) ఎన్దుతు - విషమిశ్రాన్నభోజనమ్ అతటియాతవను క్కనుకూలమెన్దై తోర్ నిన్దు అవప్రాణనై ముడిత్తు విషుమా

గీ విషయస్పర్శమ్ సుఖకరమాక సత్యక్షసిద్ధమాయినుమ్ ప్రాణబాధకత్వమ్ శా స్త్రసిద్ధమాకైయాలే “విషస్పర్శమ్యాశే” ఎన్దుతు. (౧) తి-వాయ్-౨౯-౧.

౧౦౮. అగ్నిజ్వాలైయైవిభుక్తి విడాయ కడనినైక్కుమాపోలే
యమ్, ఆదుకిఱపామ్మిన్ నిమలిలే యొతుజ్గనినైక్కుమా
పోలేయుమ్, విషయప్రవణనాయ్ సుఖిక్కునినైక్కె.

పోలే, శాస్త్రవిహితతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే అనుకూలమోలే
తోడైయిరున్దు ఆత్మవినుడైయ అనన్యభోగత్వరూపమాన స్వరూ
పతై నశిప్పిక్కెయాలే (౧) “విషస్యవిషయాణాశ్చ దూరమత్యంత
మన్తరమ్ | ఉపభుక్తంవిషంహన్తి విషయాః స్వరణాదపి” ఎన్దు భుజి
క్కువుమ్ వేణాతే స్వరణమాత్రతాలుమ్ ముడిక్కెయాలే, విషత్తిలుమ్
కాట్టిల్ విషయమతిక్కుగమెన్నానిన్దతితే.

౧౦౯. ఇష్టడివిన్యాకరమానవిషయజ్గలిలేప్రవణనాయ్ సుఖిక్కు
నినైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్నుమతై ప్రమాణ ప్రసిద్ధదృష్టా
స్తముఖేన వరుళిచ్చయ్ కితార్, (అగ్నిజ్వాలై) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు-
(-౨) “అన్వాద్యదహనజ్వాలా ముదన్యాశమనంయథా | తథావిషయ
సంసర్గాత్సుఖచింతాశరీరిణః” ఎన్దుమ్ (౩) “విషయాణాన్తు సంసర్గాద్యో
బిభర్తిసుఖంసరః | నృత్యతఃఘణినశ్చాయాం విశ్రమానూశ్రయేతసః”
ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే తణ్ణీర్ కు విడాయపట్టక విపరీతజ్ఞానతాలే
తావహేతువాన అగ్నిజ్వాలైయైవిభుక్తిత్త విడాయతీర నినైక్కుమా
పోలేయుమ్; ఆదిత్యకిరణజ్గళాలే యతిమాత్రత ప్రనానవక అన్దతాపతై
యాబ్బుకైక్కాక, నిమలిన్దిమాత్రతైక్కొణ్ణు ఆగామ్యనర్థతైనిరూ
పియాలే అత్యంతకుపితమాయ్ పడతైవిరిత్తు నిన్దాడుకిఱ పామ్మిన్ది
లిలే యొతుజ్గనినైక్కుమాపోలేయు మిరుప్పతోన్దు, బాధకమాన విష
యజ్గలై సుఖావహమాకభ్రమిత్తు అవశ్శిలే ప్రవణనాయ్, అవశ్శి
యసుభవిత్తు సుఖిక్కు నినైక్కుమతెన్దపడి.

౧౧౦. విషయస్పర్శమ్ స్వరూపనాశకమ్, విషయప్రవణనాయ్
సుఖిక్కు నినైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్దితే కీర్తించ్చొల్లిన్దతు;

౧౦౫. అశుణమాముడియుమాపోలే, భగవదనుభ
వైకపరనాయ్ మృదుప్రకృతియాయరుక్కు-
మవక్ విషయదర్శనత్తాలే ముడియుమ్మడి.

౧౦౬. (౧) “కాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౦౭. అజ్ఞనాన విషయప్రవణ్ కేవలనాస్తిక నైప్పోలే;

అవ్విషయస్పర్శమేవేణా, భగవద్గుణశ్శితే నై ద్విరుక్కుమవక్ ఇవన్ శ్రీ
క్కాణవే ముడియుమెన్నితార్ మేల్, (అశుణమా) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా
వతు - అశుణమాఎన్నిటపక్షి అతి మధురమాన గాన శ్రవణత్తాలే నెళ్ళు
నీర్ పుణ్ణమాంబిళకినదనైయిలే, అతికఠినమానపత్తయైయడిక్కేట్టు
ప్పట్టుక్కిడక్కుమాపోలేయాయ్ బు, భగవదనుభవ మొన్ఱిలుమేతత్పర
నాయ్ తద్గుణసత్తిలేనైన్ఱు ఇతరవిషయశ్శిక్ పేర్ క్కేట్టిలుమ్
మాన్ఱుమ్మడి మృదుప్రకృతియా యరుక్కుమవక్, భగవదేకభోగత్వ
రూప స్వరూపనాశకజ్ఞాన పిషయజ్ఞలైకొణ్ణమాత్రత్తిలే యేగ్గిముడి
యుమ్మడియెగ్గె.

౧౦౮. ఇవ్వర్థత్తై ఆప్తవచనత్తాలే యితైవిక్కితార్, (కాట్టి)
ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- అల్పరసజ్ఞళాయనేకవిధజ్ఞళాయరున్ఱుళ్ళ దుర్విష
యజ్ఞలైక్కాట్టి, అవన్ బ్రోడుపారున్ఱాతపడియాయ్, అవన్ బుక్కుప్ప
జ్ఞాన నిలత్తిలే యిరుక్కొక్కిడానపాప తైప్పణ్ణినవెన్నై ముడిక్కప్పార్
క్కితాయో ఎన్ఱుపడి.

౧౦౯. ఏవమ్భూతవిషయదోష త్తైయటియూమైయాలేయితిలే
ప్రవణనామవనుక్కుమ్ ఇత్తైయటిన్ఱువైత్తై ప్రవణనామవనుక్కుమ్
వాళియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (అజ్ఞనాన) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అజ్ఞనాన
విషయ ప్రవణనాకితాణ్) - విషయజ్ఞళిన్ఱున్ఱై దోషభూయస్సైయై
యమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మటియాలే, అవన్ బ్రైయూలైప్పట్టు
మేల్ విఘ్నపిటవక్ ; (కేవలనాస్తికనాకితాణ్) - భర్తాధర్మపరలోకచేత

జ్ఞానవానానవిషయప్రవణా ఆ స్తికనా స్తికనైవోపేతే.
౧౮౮. కేవలనా స్తికనై త్తిరు త్తలామ్;
ఆ స్తికనా స్తికనై యిరునాళుమ్ తిరు త్తవొణ్ణాతు.

నేశ్వరాదికళుక్కు ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రుత్తిల్ ప్రామాణ్యబుద్ధి
యొస్తు మిన్ది కేక్కు స్వైరసజ్ఞాపరనాయ్ తిరికిఱ శుద్ధనా స్తికా.
(జ్ఞానవానాన విషయప్రవణనాకితాన్) - విషయజ్ఞళిక దోషదుష్టతై
యైయుమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మఱిన్దువైళ్ళే, అవన్ శ్రోవిరుమ్మి
మేల్ విఘ్నకిఱవణ్. (ఆ స్తికనా స్తికనాకితాన్)-ధర్మాధర్మాదిసకల ప్రతి
పాదకమాన శాస్త్రుత్తై ప్రమాణమెట్టితైకై యాలే ఆ స్తికనెన్దు శొల్ల
లామ్బడి యిరుప్పానాయ్, అన్దో శాస్త్రమర్యాదై యిలడజ్ఞా తేతోన్ శ్రీ
న్దుచ్చెయ్తుతిరికై యాలే సా స్తిక సమనాయ్దుక్కుమవణ్.

౧౮౯. దృష్టాస్తభూతరానవివర్కళిరువర్క్కుమ్ విశేషమేతెన్దు;
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కేవల) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - శాస్త్రుత్తై
యిల్లెయెన్దు తోన్ శ్రీన్దుచ్చెయ్తు తిరికిఱవనై, శాస్త్రాస్తిక్యమ్పిఱ
క్కైక్కుఱుప్పాన ఉపదేశజ్ఞతైప్పణ్ణి విధినిషేధవశ్యనామ్బడి తిరు త్త
లామ్; † శాస్త్రాస్తిక్యముడైయనాయ్ తత్పరిపాద్య ప్రమేయజ్ఞళై
యుమఱిన్దువైత్తు పాపభయమిన్దియే, నా స్తికవత్స్వైరమ్ సజ్ఞరిక్కిఱ
వనైచ్చొల్లి యఱివిక్కు త్తక్క తొన్దిల్లామెయాలే ఉపదేశముఖత్రాలా
రునాళుమ్ తిరు త్తవొణ్ణాతెనై. ఇత్రాల్, అజ్ఞానాన విషయ ప్రవణనై
విషయదోషాద్యుపదేశముఖత్రాలే విరక్తనామ్బడి తిరు త్త లామ్; జ్ఞాన
వానాన విషయప్రవణనై, విషయదోషాదికళై వ్యక్తమాకసఱిన్దువైత్తై
ప్రవర్తిక్కిఱవనాకై యాలే తదుపదేశత్రా లొరునాళుమ్ తిరు త్తవరితెన్దు
తాయ్న్దు. † (౧) “అజ్ఞాన్సుఖి ॥ మారాధ్యన్సుఖతర మారాధ్యతే

§ శాస్త్రమర్యాదైయిల్-శాస్త్రబోధిత ప్రవృత్తినివృత్తియిల్. † శాస్త్రాస్తిక్యమ్ - శాస్త్రప్రామాణ్యబుద్ధి. ‡ అజ్ఞాన - గుణదోషవివేచనమిల్లాతవన్.
॥ ఆరాధ్యః-గుణదోషవివేచనత్రినాన్ అగ్గుణదోషజ్ఞళిన్ ప్రవృత్తినివృత్తికళితే
ప్రీతియుడైయవన్. (౧) భ-హ-మూ-ప-౧

౨౧౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౯. ఇవైయిరణ్డమ్స్వరూపేణముడిక్కు-మళవన్తిక్కే-
భాగవతవిరోధతైయుమ్ విశ్లేతుముడిక్కుమ్.

౧౯౦. నామరూపజ్జలైయుడైయరాయ్ భాగవతవి-
రోధమృణ్ణి పోరుమవర్కళ్ దగ్ధపటమోబ్బలే.

విశేషజ్ఞః | * జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం బ్రహ్మపినరం నరజ్ఞయతి" ఎన్న
క్కడవతితే. అకైయాల్, అవనిలుమిసన్ నిక్కవ్వుతమనెన్టుకరుత్తు.

౧౯౯. (౧) "తన్నైత్తానే" ఎన్నిటవాక్యత్తిలేస్వరూపనాశకజ్గళా
కచ్చొన్న అహజ్కారత్తినుడైయవుమ్ విషయజ్గళినుడైయవుమ్ కా-
ర్యత్తై త్తని త్తనియే యరుళిచ్చెయ్తార్కీర్తీ; ఉభయత్తుక్కు ముళ్ళ
తోరు కా'ర్యవిశేషత్తై త్తన్త్రేణవరుళిచ్చెయ్కీతార్మేల్, (ఇవై) ఎన్టు
తుడగ్గి. అతావతు - ఉక్తదోషయక్తమాన ఇవ్వహజ్కారముమ్ విష-
యప్రావణ్యముమాకిటవివై యిరణ్డమ్, తానానవాకారత్తాలే నిన్టునశి
ప్పిక్కు-మళవన్తిక్కే, భాగవతాపచారమాకిటమహానర్థత్తైయుమ్విశ్లేతు
స్వరూపనాశత్తైప్పణ్ణమెన్దై. (స్వరూపేణ) ఎన్టు-స్వేనరూపేణవెన్టుపడి.
అహజ్కారాదికళితే ప్రవణనానా లుళ్ళవళవన్తితే భాగవతాపచారమ్
పణ్ణినాలుళ్ళ భగవన్నిగ్రహమ్.

౧౯౦. ఆనాల్ భాగవతవిరోధమ్ విశ్లేన్దపోతే స్వరూపనాశమ్
పిటక్కుమాకిల్, భాగవతవిరోధత్తైప్పణ్ణి పోరునిఱ్ఱుచ్చెయ్తే స్వరూ-
పానురూపమాన నామరూపజ్జలైయుడైయరాయ్ కొణ్ణిరుక్కిటపడి
యెజ్జనేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కీతార్, (నామరూపజ్జలై) ఎన్టుతుడగ్గి.
అతావతు - వైన్దనత్వచిహ్నమాన దాస్యనామ తైయుమ్ తదనుగుణ
మాన * రూప తైయుముడైయరాయ్కొణ్ణు, ఉల్భోరుపళైయిన్తిక్కే-

* జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం-అల్పజ్ఞానముణ్డా యిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ అజ్ఞేన్దపడియే
శేయామో అజ్ఞవైపాపిలేయిరుక్కిటవన్దై.   శ్తన్త్రేణ-ఒరేవాక్యత్తాలే.

* రూపమ్-తిరువిలచ్చిన్దై-తిరుమణ్ కాప్పములలానవై.   (౧) ౧౭౯.

౧౯౧. మడిప్పుడైవై వెన్దొల్ ఉణ్డెయుమ్ పావు మొత్తు

క్కిడక్కుమ్ ; కాఁద్రుడి త్తవాతే పటన్దపోమ్.

౧౯౨. “ఈశ్వర నవతరిత్తుప్పణ్ణినఱైత్తోళ్ కళెల్లామ్

భాగవతాపచారమ్ పొతామై” ఎన్దు జీయరుళిచ్చెయ్ వర్.

† అహజ్కారాదివశ్యరాయ్ భాగవతర్ కళ్ తిఱ త్తిలే † విరోధ తైప్పణ్ణిప్పోర్
రునువర్ కళ్, ఉరుక్కులైయ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఉరువుడైత్తుప్పోలే
తోఁద్రొయిరుక్కుమ్ దగ్ధపటత్తోడు సదృశరెన్దై.

౧౯౧. దగ్ధపట త్తిన్దుడి త్తనై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (మడి)
ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - త్తప్పిమడి త్తిరుక్కిఱ వుడై నైయావతు తట్టురువ
ఎఱ్ఱమ్ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే * ఉణ్డెయుమ్ పావుమ్ మున్నుపోలే ఒత్తి
రుక్కుమ్ ; ఒరుకాఁద్రువన్దు శితఱవడి త్తవాతే ఉరుక్కాణవొణ్ణాత
పడి † పాటిప్పటన్దుపోమెన్దై, అప్పడియే అపచారాగ్ని దగ్ధరాయ్ నైత్తు
నామరూపజ్గళోడె యిరుక్కిఱవర్ కళుమ్ భగవన్నిగ్రహవిశేషత్తాలే
† పాఱవడియుణ్ణు ఉరుమాయ్ న్దుపోవర్ కళెన్దుకరుత్తు.

౧౯౨. భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినాల్ ఈశ్వర నసహమాననాయ్ ఉచి
తదణ్ణమ్ పణ్ణు మెన్ను మత్తైఱ ప్తవచనత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వ
రన్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-సక్కుల్పనూత్రత్తాలే సర్వత్తైయుమ్ నిర్వహి
క్కవల్ల సర్వశక్తియాన సర్వేశ్వరన్, త్తనై యథోయమాతి ఇతర
సజాతీయనా యవతరిత్తు * క్కైత్తోడనాయ్ నిన్దు శెయ్ తహిరణ్యరావణాది
నిరసనరూపాద్యతిమానుష చేష్టితజ్గళెల్లామ్, ప్రహ్లాదన్ మహర్షి కళ్
తుడక్కమాన అవ్యోభాగవతవిషయజ్గళే అవ్వవర్ పణ్ణిన అపచా
రమ్ సహియామైయాలేయెన్దు, ఆ ప్తతమరాననజ్జోయరుళిచ్చెయ్ వరెన్దై.

† అహజ్కారాది ఎన్దిఱదియినాల్ - విషయప్రావణ్యమ్ శొల్లిప్పడుకీఱతు.

† విరోధమ్-వైరమ్. * ఉణ్డె-కుఱుక్కిత్తో. † పావు-నెట్టిత్తో. † పాటి-ఓడి.

† పాఱ-నష్టాక. * కైతుడనాయ్-కైయాజోట్టవనాయ్.

౧౯౩. (౧) “అవమానక్రియా”

౧౯౪. భాగవతాపచారద్దాననేకవిధమ్.

౧౯౫. అతిలేయ్యున్ము అవర్కళోపకల్ అన్యనిరూపణమ్.

౧౯౬. ఇతుతాన్ అర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతియిలుమ్

౧౯౩. ఇన్ద్రభాగవతాపచార త్రినుడైయ కౌర్యత్తిల్ భగవదు క్షియై దర్శిప్పిక్కితార్, (అవమానక్రియా) ఎన్దు. “యాప్రీతి ర్మయసం నృతా మద్భుక్తేషుసదాస్తుతే| అవమానక్రియా తేషాం సంహరత్యఖిలం జగత్” ఎన్దానితే.

౧౯౪. ఇప్పడిప్పట్ట భాగవతాపచార త్రినుడైయ వైవిధ్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (భాగవతాపచారస్తోత్ర) ఎన్దుతుడగ్గి. (అనేకవిధమ్) ఎన్దుతు-జన్యనిరూపణమ్, జ్ఞాననిరూపణమ్, వృత్తనిరూపణమ్, ఆకారనిరూపణమ్, బద్ధనిరూపణమ్, † వాసనిరూపణమ్, ఇత్యాదికళాతే పలపడిప్పట్టిరుక్కుమెన్దుపడి.

౧౯౫. అవర్కళోపకల్ వైత్తుక్కుణ్డుజన్యనిరూపణ త్రినుడైయ కౌర్యత్తై యరుళిచ్చెయ్వతాక, అత్తై ఉపాదానమ్పణ్ణకితార్, (అతిలే యొన్దుఅవర్కళోపకల్ జన్యనిరూపణమ్) ఎన్దు. (జన్యనిరూపణమావతు)-నికృప్తకులజగళితే యవత్తీర్ణరాస భాగవతరకళై, భగవదీయత్వ ప్రయుక్తమాన నూహ త్యత్తైప్పారాతే నికర్నబుద్ధ్యా తత్త జన్యజ్జలై నిరూపిక్కె.

౧౯౬. ఇతినుడైయకౌర్యన్దనైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతు తా) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతా) ఎన్దు భాగవత జన్యనిరూపణ తై ప్పరా మర్శిక్కిఅతు. (* అర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతియావతు) - ఆశ్రిత రుక్తతేతేను మొరుద్రవ్యత్తై త్తనక్కుత్తిరుమేనియాకక్కుణ్డు అతిలే

‡ ఆకారమ్-పణ్ణజ్ఞప్రకృత్యాది. † వాసమ్-ఆరణ్యచక్రాలవాటికాది. * అర్చా-ప్రతిమై. అవతారమ్-ఆవిర్భావమ్, ఉపాదానమ్-పరిణామప్రయద్రవ్యమ్. (౧)

కాట్టిల్ కూరమ్.

౧౯౭. అత్తైమాత్యయోనిపరీత్తైయోడొక్కుమెన్ఱుశాస్త్రమ్ శొల్లుమ్.

౧౯౮. త్రిశఙ్కువై పోలే

అపాకృతదివ్యవిగ్రహాత్తిల్ పణ్ణుమ్విరుప్పైప్పణ్ణి యెఱున్దరుళి యిరుక్కిఱ వై భవత్తై యతీయాతే నికర్వబుద్ధిపణ్ణి, “విగ్రహోపాదాన ద్రవ్యమిన్నతన్వో” ఎన్ఱు చిన్ఱిక్కె ; (అతిలుమ్ కాట్టిల్ కూరమాకైయావతు)- అత్తైప్పన్ పుమ్ సర్వేశ్వరనుక్కత్తన్ఱ నిగ్రహహేతువాకై.

౧౯౭. అతుతన్ని నుడైయ కాగ్రిన్దానెవ్వళవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అత్తై) ఇత్యాదియాలే. (౧) “అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తిచిన్ఱనమ్ । మాతృయోనిపరీత్తాయా స్తుల్యమాహుర్గనీపిణః” ఎన్నానిష్ఠతితే. ఇప్పడి ఉభయత్తైయుమ్ మాతృయోనిపరీత్తా సమమాక శాస్త్రమ్ శొల్లిల్ శ్రేయాకిలుమ్, అతుఅర్చావతారత్తిలుపాదాన స్మృతిక్కు నిదర్శనమామిత్తనై ; వైష్ణవోత్పత్తి చిన్ఱనమ్ అతిలుమ్ కూరమెన్ఱివర్ కరుత్తు. (మాతృయోని పరీత్తయ్యావతు)- అన్యస్త్రీయోనివైలక్షణ్యావైలక్షణ్య నిరూపణవాసనైయాలే ఇత్తైయుమప్పడి నిరూపిక్కె. (అత్తోడొక్కుమ్) ఎన్ఱతు-ఇప్పడినిరూపిత్తాల్ అతుక్కెత్తనై పాపముణ్ణు, అర్చావతార విగ్రహోపాదాన చిన్ఱనత్తిలుమిత్తనై పాపముణ్ఱెన్ఱపడి.

౧౯౮. ఇవ్వపచారత్తుక్కుఘలమ్, దగ్గపటమ్బాలే నప్తకల్పనా యిరున్ద దేహోపసానత్తిలే ఉరుమాయ్న్ద పోమళవేయల్ల ; ఇవ్వపచారమ్ పణ్ణినపోతే కర్తృచణ్డాలనాయ్ విడుమెన్ఱిత్తార్, (త్రిశఙ్కువై పోలే) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు - ఇత్వాకువంశ్యనాయురుక్కిఱ త్రిశఙ్కువాకిఱ రాజా, తక్కులగురువాయురుక్కిఱ వసిష్ఠమహర్షియై “సశరీరస్వగ్రావాస్యైర్థమాక ఎన్నైయజిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్న ; మహర్షి “అతునమ

కర్తృచణాలనాయ్ మార్ విలిట్టయజ్జోపవీతమ్
తానే వారాయ్ విడుమ్.

కులశక్యమ్ ఎన్న; అజ్ఞు నిన్దుమ్ తిత్తుత్తర్కళ తపస్సుపణ్ణుకిఱవిడ
త్తిలేశెన్దు ఇచ్చయ్ తియైచ్చిల్లి అవర్ కళై మికవు మనువ ర్తిత్తు “నీజ్జ
శైన్వై యిప్పడి యజ్జిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్దు నిర్బన్దిక్క; “సీదుర్బుద్ధియా
యిరుద్దాయ్; మహర్షి ‘పోకాతు’ ఎన్దు తై ఎజ్జళాల్ శెయ్యప్పోమా?”
ఎన్న; (౧) “తేమాంతద్వచనంశ్రుత్వా క్రోధపర్వాకులాక్షరమ్ । సరా
జాపునరేవై తానిదంవచనమబ్రవీత్ । ప్రత్యాఖ్యాతోభగవతా గురు
పుత్రైస్తథైవచ । అన్యాంగతిం గమిష్యామి స్వస్తి వోస్తుతపోధనాః”
ఎన్దు అవక్ క్రుద్ధనాయ్ గురువాన అవరుమ్ తత్పుత్రైరాన నీజ్జభుమ్
“మాట్టామ్” ఎన్దుకోళాకిల్ నామత్ హోరిడత్తిల్ పోకితే, నీజ్జళే
సుఖమేయిరుజ్జోశెన్న; (౨) “ఋషిపుత్రాస్తతచ్ఛ్రుత్వా వాక్యం ఘో
రాభిసంహితమ్ । శేషుఃపరమసజ్జుద్ధాశ్చన్ద్రాలత్వంగమిష్యసి” ఎన్దు
స్వాచార్యునై యుమ్తత్పుత్రైరానతజ్జళైయుమ్ ఇవన్ అవమతిపణ్ణిచ్చిన్న
వార్తైమైక్కేట్టు అవర్ కళై మికవుమ్ క్రుద్ధరాయ్ “నీచణ్డాలనాకక్క
డవై” ఎన్దు శపిక్క; (౩) “అథరాత్మాంశ్చ తీతాయాం రాజాచణ్డాల
తాగతః । నీలవస్త్రధరోనీలః పురుషోద్వస్తమూర్ధజః । చిత్రమాల్యాజ్ఞ
రాగశ్చ ఆయసాభరణోభవత్” ఎన్దుఱపడియే అన న్దరమవక్ కర్త
చణ్డాలనాయ్ నిట్టానితే. అప్పడియే భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినపోతే
కర్తృచణాలనాయ్ బ్రహ్మవర్చసత్వత్తుక్కుఱుప్పాకమార్విలిట్టయజ్జోపవీత
న్దా చణ్డాలవేషత్తుక్కడై త వారాయ్ విడుమ్మెన్దై. అజ్ఞు శాపసిద్ధమా
కైయాలే ప్రత్యక్షమాయీదు ; ఇజ్ఞు శాస్త్రసిద్ధమాకైయాలే జ్ఞాన
దృష్టివిషయమాక ఇరుక్కుమ్. (౪) “అనాచారాదురాచారా నజ్ఞా
త్కాహీనజ న్నః । మద్భక్తాశోత్రియోనిన్దక్ సద్యశ్చణ్డాలతాంప్ర
జేత్” ఎన్నక్కడవతితే.

(౧) రా-బా-౫౮-౬. (౨) రా-బా-౫౮-౮. (౩) రా-బా-౫౮-౧౦.

(౪) బ్రహ్మపు.

౧౯౯. జాతిచణ్డాలనుక్కు క్కాలాస్తరత్తిలే భాగవతనా
కైక్కుయోగ్యతైయుణ్ణు, అతువుమిల్లైయివనుక్కు.

౨౦౦. ఆరూఢపతితనాకైయాలే.

౨౦౧. ఇతుతనక్కు అధికారినియమమిల్లై.

౨౦౨. (౧) “తమర్కళిల్ తలైవరాయ శ్వాతి

౧౯౯. చణ్డాలనోపాతియాకిలుమ్ ఇవను మొరుకాలత్తిలేయీజ్జే
ఱుమెచ్చుని నైక్కైక్కు అవకాశమిల్లాతపడి జాతిచణ్డాలనిల్ కర్తచణ్డాలను
క్కుళ్ళ తణ్డయైరుళిచ్చెయ్కితార్, (జాతిచణ్డాలనుక్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి.
అతావతు-జాత్యాచణ్డాలనావనుక్కు తజ్జనత్తిలేయాతల్ జన్నాస్తర
త్తిలే యాతల్ భాగవత్కటాక్షముళ్ళతోరు కాలవిశేష త్తిలేనామరూప
జ్జళైయుడైయనాయ్ భాగవత్సమృద్ధ నిరూపితనాకైక్కు యోగ్యతై
యుణ్ణు; అన్దయోగ్యతైయుమిల్లై భాగవతాపచారరూప కర్తతాలే
చణ్డాలనాన ఇప్పాపిష్ఠనుక్కు.

౨౦౦. అతుక్కడి భాగవతత్వమాకిఱ ఉయర్ న్దనిలత్తిలేయేటి
(౨) “ప ద్దళోటిశతేనాపి నక్షమామి” ఎన్నుమ్మడి అతిక్కూరమాన
భాగవన్నిగ్రహత్తుక్కు హేతువాన భాగవతాపచారతాలే పాటవడి
యుణ్ణు అధఃపతిత్తవనాకైయాలేయెన్దై.

౨౦౧. ఇతుతా జన్నాదికళాలుమ్ జ్ఞానాదికళాలు మపకృష్ట
రానవర్కళి ఉత్కృష్టవిషయత్తిల్ పణ్ణమళవిలేయో, అవర్ శాలుత్కృ
ష్టగానవర్కళి అపకృష్టవిషయత్తిల్ పణ్ణమళవిలు మొక్కుమో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-
భాగవతాపచారత్తుక్కుప్పడియిరుప్పతో రధికారినియతియిల్లైయెన్దై.

౨౦౨. ఇతుతనక్కు ప్రమాణముణ్ణోవెన్ను మాకాజ్జైయిలే
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (తమర్కళిల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - సాజ్జ

యస్థగర్కళేలుమ్” ఎన్నెయాలే.

౨౦౩. ఇవ్విడత్తిలే వైనతేయవృత్తాన్తత్తెయుమ్

మాక సకలవేదజ్ఞశ్చైయు మధ్యయనమ్ పణ్ణి తదీయశ్రేష్ఠరుమాయ్ ఉత్కృష్టజన్మాకళుమా యిరున్దార్కళేయాకిలుమ్, దేవర్ తిరువడికళిల్ సమ్మనైకనిరూపకరాన శ్రీవైష్ణవర్కళై జన్మాదికళై యిట్టు నిన్దిప్పర్ కళాకిల్, కాలాన్తరే దేశాన్తరేయన్దిక్కే అప్పోతే అవ్విడన్దన్ని లే అవర్కళితాన్తళి, చణ్ణాలరుమ్ ఇపర్కళుక్కొరుపోలిమాత్రమెన్నుమ్మడి అవర్కళితాన్తట్టి లత్యన్దనీచరావరెన్టు తత్త్వయాధాత్వ దర్శికళాన శ్రీతోన్డరడిప్పడి యాత్వార్దుళిచ్చెయ్ కై యాలేయెన్దై.

౨౦౩. ఇవ్వర్థవిషయమాక ఇరణ్ణైన్యత్తైన్దరిప్పిక్కిఱార్, (ఇవ్వి

డత్తిలే) ఎన్టుతుడజ్జి. (వైనతేయవృత్తాన్త మావతు) - విశ్వామిత్రన్ పక్కలిలే విద్యైకళెల్లా మధికరి త్తగాలవన్దెన్దిట బ్రాహ్మణ్, గురుదక్షిణైయైక్కొడుతా లొట్టియ నమక్కివ్విద్యైకళే నిలైనిల్లాతెన్టుపార్తు “నానిజ్ఞు తెక్కు దక్షిణైయాక త్తర త్తక్క లేతు” ఎన్టుకేట్కక, “నీన మక్కొన్టుమ్ శెయ్యవేణ్ణా, నామున్నుడైయ శిశూమ్మెయాలమ్ భక్తి యాలమ్మికవుమ్, వీతరానోమ్, ఇనిఉన్నుడైయ ఇన్ద్రత్తిలేపోయిరు” ఎన్టు పలకాలుమ్ శొన్న వళవిలుమ్, ఇవనతు శెయ్యాతే, “సర్వధా ఎన్దక్కలిలే దక్షిణై వాగ్గిక్కొళ్ళు వేణుమ్” ఎన్టు అతినిర్బన్ధమ్ పణ్ణుకై యాలే, (౧) “కిచ్చి దాగత్యి సంరమ్బా విశ్వామిత్రో బ్రవీదిదమ్ | ఏకతః శ్యామకర్ణానాం శతాన్యమౌతు దేహిమే | హయానాంచన్ద్రశుభ్రాణాం గచ్ఛగౌలవమా చిరమ్” ఎన్టు అవ్ కుపితనాయ్ ఇవనై ప్పార్తు ఉడప్పెన్ద్రుమ్ చన్ద్ర మణ్ణలమ్బాలే వెళుతురు శెవిప్పచ్చెయాయిరుక్కు మెన్ణాణుకుత్తిరైనమ క్కుక్కొన్ణువన్దుతా వెన్న, ఇత్తైక్కేట్టు మహావ్యాకులనాయ్, ఇతుక్కినిచ్చెయ్ వ తెన్నెన్టు బహుముఖమాక విచారిత్తు సర్వాపేక్షిత ప్రదనాన సర్వేశ్వర నెయుపాసిప్పో మెన్టుఉద్యోగిక్కిటవళిలే, మున్నేయివనుక్కు

సఖానాయురుక్కిరి పెరియతిరువడినాయనార్ ఇవనుక్కువన్దు మున్ని
 అను, అనరై స్తోత్రమివన్ది. “ఇతుక్కుచ్చెయ్యవడుప్ప తెన్?” ఎప్పు కేట్టు,
 అనర్, “ఉన్నై నానిబూభుమియెజ్జుమ్కొణ్ణుపోకితే, ఇరువగుమ్కూడ
 ఆరాయ్మోమ్నా” ఎప్పు ఇవనై యిడుక్కిక్కిణ్ణు తిరికిటవళివీలే, ఇరై
 ప్పాననాతే “ఇజ్జేఇరై ప్పాటి పోకక్కడవోమ్” ఎప్పు మేల్ సముద్ర
 త్తిల్ ఋషభమెన్దిట పర్వత త్తిన్ మేల్ వసియానిత్పాళాయ్ జ్ఞానాధి
 కైయాయురుక్కిరి శాణ్డెలైయెన్దిట భాగవతైయైచ్చెన్దు కణ్ణు అభివాద
 నాదికలై ప్పణ్ణు, అనళత్యాదరల్లోడే మికవుమ్ సత్కరిక్క, అన నరమ్
 విశ్రాంతరాయ శయిక్కిటవళివీలే, “ఇప్పడివిలక్షుడై యాయురుక్కిరి
 వివళో ఒరువిలక్షుడదేశగళిలే వసిక్కప్పెన్ద్రుతిల్లై” ఎప్పు పెరియతిరు
 వడినాయనార్ విచారిత్తు, “ఇవలై యిజ్జునిన్దుమ్ నామొరుదివ్య దేశగ
 లిలే కొణ్ణుపోయ్ వైక్కక్కడవోమ్” ఎప్పు నినైత్తుకొణ్ణు కిడక్కచ్చె
 య్తే, అన్దభాగవతైయిరున్ద దేశతై క్కుటైయనినైత్త ఇవ్వపచార
 త్తాలే శిఱకుకళుముతిర్న్దు నిశ్చేష్టరాయ్ విడ, ఇతైక్కుడప్పొన బ్రా
 హ్మణాకణ్ణు, (౧). “కిన్ను తేమనసాధ్యాత మశుభంపతతాంవర । నవ్యా
 యంభవతస్స్వల్పో వ్యభిచారోభవిష్యతి” ఎప్పు, ఏతేను ముమ్ముడైయ
 తిరువుళ్ళత్తాలే తీజుకళో నినైత్తతుణ్డో? దేవరీర్ కల్పముమ్*వ్యభిచా
 రమ్ వరుకైక్కు యోగ్యతై యిల్లయేయెన్న, “ఉణ్డాయిల్ ముకాణ్”
 ఎప్పు తామన్ద భాగవతైవిషయ త్తిల్ నినైత్తప్రకార తై అవనుక్కురు
 లిచ్చెయ్తు; అన నరమ్, “ఇతైప్పొలుక్కవేణుమ్” ఎప్పు అవలైచ్చెన్దు
 నువర్తిత్తు, అనళనుగ్రహత్తాలే అవ్వపచారమ్ సీజ్జ మున్నుపోలేయానా
 రెన్దిటతు. ఇతుతా శ్రీకృష్ణ శ్రీతూతెఱున్దరుళినపోతు నారదాదిమ
 హర్షికళో పలరుమ్ వన్దిరుక్కిరిటవళివీలే కృష్ణ తిరువుళ్ళక్కరు తై ప్పి

* వ్యభిచారమావతు - భగవద్భాగవతానుభవకైజ్జుర్యజుక్కు ఇట్టుప్పిన్ద
 కరణకళేబరగ్గైక్కిణ్ణు దోషగ్రహదాదికలై ప్పణ్ణు.

పిల్లైప్పిల్లైయాళ్వారునుక్కు-

అత్వాన్ పణి త్తవార్తైయైయమ్ సురప్పతు.

శెల్లుకైక్కులు పాపకథృతరాష్ట్రనైక్కుటిత్తు పలకథై కళమ్ శొల్లి వరుకిఱ ప్రకరణ త్తిలే, శ్రీనారదభగవా ననుగ్రహి త్తతాక ఉద్యోగపర్వత్తిలే ఉత్తమాకై యాలే, వేదాన్తోపబృంహణ సిద్ధమితి.

(పిల్లైప్పిల్లైయాళ్వారునుక్కు అత్వాన్ పణి త్తవార్తైయావతు)-
పిల్లైప్పిల్లై యాళ్వారై యజ్జీకరి త్తనాళిలే, ఇవర్ అభిజాత్యాదికళాలే ఉత్కృష్టరాకై యాలే భాగవతవిషయజ్ఞులి † అవినయమాకవ ర్తిత్తు కొండ్లుపోరుకిఱపడియెక్కణ్ణ, “ఇవర్ కు ఇబ్బాగవతాపచారమ్ ఇవ రుడై యజ్ఞానానుఘానజ్ఞ శెల్లావల్ శ్రీయమ్ కీర్త ప్పడు త్తి త్తానేమేలాయ్ వినాశ పర్యన్తమాక్కివిడుమ్, అతుక్కు-† వేలియిట్టువైక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పల్ శీ, ఓరయన త్తినన్ఱు నీరాడియేఱినవళవిలే, ఇవరై ప్పార్ త్తు, “ఎల్లారుమ్ దానమ్ పణ్ణకిఱ కాల త్తలే నీరుమ్ నమక్కొ రుదానమ్ పణ్ణమాట్టిరో”†; ఎన్న, అడియే నైతైదానమ్ పణ్ణవతు, ఎల్లమణ్ణు తె యతాయరున్దతే” ఎన్న ; “అర్థస్థితియన్తోవతు, * అవ్వళ పుటోరాతు, కరణత్రయత్తాయమ్ భాగవతాపచారమ్ పణ్ణమల్ వర్తిక్కక్కడవేన్” ఎన్ఱు నజ్జైయిలే ఉదకమ్ పణ్ణిత్తర వేణుమ్” ఎన్న ; అప్పడి ఇవరు ముదకమ్ పణ్ణిక్కొడు త్త వనన్తరమ్ ఒరుభాగ వతదాషత్తై పూర్వనానై యాలే నినైత్తు “నామిని ముడిన్దోమ్” ఎన్ఱు భయప్పట్టు మూడిక్కొణ్ణ తమతిరుమాళికైయిలే కణ్ వళర; ఇవర్ మున్ఱువరుకిఱ కాల త్తిల్ వరక్కాణామైయాలే అత్వానివర్ తిరు మాళికైయిలే యెఱున్దరుళి, “ఎన్ఱా, ముళిప్పెన్?” ఎన్ఱు వినవియ రుళ; తామ్మనస్సాల్ నినై త తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు, “కరణత్రయత్తాలు మపచారమ్ పుకురాతపడి ఇద్దేహత్తోడువ ర్తిక్కై యరితాయిరానిన్దతు,

† అవినయమాక - భాగవతకళుడెయ జన్మాద్యపకర్షావిష్కారయ క్తమాక.

† వేలి-వ్యవస్థై. * అవ్వళపు టోరాతు-శాస్త్రసిద్ధమానస్వాప్యమటోరాతు.

౨౦౪. జ్ఞానానుష్ఠానజ్యైయోభీంద్రాలుమ్ పేదోరుక్కులవర్కళో
పక్కల్ సమ్మన్థమేయమైకితాప్పోలే అవైయున్డానా
లుమ్ ఇళువుక్కులవర్కళో పక్క-లపచారమేపోరుమ్.

ఎకశైయ్యక్కడవేన్” ఎన్దు తిరువడికలైక్కట్టిక్కొండ్లు కిడ్దన్ శ్లోశిక్క,
“ఇత్తనై అనుతాపమివర్క్కున్డా పెన్ద్రోమే!” ఎన్దుకన్దుళి, “నా-
స్సాలే నిన్దైత్తతుక్కుఅనుతాప మున్డాకవే ఈశ్వరక తునిత్తరుళుమ్,
ప్రత్యక్షదణ్డళయత్తాలేకాయకమాకబరువరై యుమ్నలియక్కుడాతు,
ఆనపిన్బుఅనైయిరన్దుముమక్కుక్కట్టిత్తుత్తనోమ్, ఇనివాక్కిన్దైయమ్
నన్డాకక్కుటిక్కొండ్లు వర్తిత్తుపోరుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతు.

౨౦౪. భగవల్లాభహేతువాన జ్ఞానానుష్ఠానజ్యైరన్దుమ్ కరిపూ
ర్ణమాక వుడైయానొరువనుక్కు-భాగవతాపచార మున్డాయిల్ శితా
కిలుమ్, భగవానతుక్కు-లఘువానతోరు దణ్డళలైప్పణ్ణి కూట్టిక్కొండ్లు
విడానో; అవైయిరన్దు మసత్తమమాయ్, అపచారమే ప్రబలమాయ్,
ఎమ్మెరుమానై యిన్దైపోయ్విడుమ్ ఎన్నలామోఎన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (జ్ఞానానుష్ఠానజ్యో) ఎన్దుతుడన్ణి. ఆతావతు- (౧) “ఉభాభ్యా
మేవపక్షాభ్యా మాకాశేపక్షీణాంగతిఃత్వదైవజ్ఞానకర్తవ్యం ప్రాప్యతే
భగవాహరిః” ఎన్దుమ్, (౨) “ఏశుమ్ శిఱకాల్ పఱత్తీర్ విణ్ణాడు
నున్దుక్కుళితు” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భగవల్లాభహేతువాన తత్త్వ
జ్ఞానముమ్ తదనురూపానుష్ఠానముమిన్ది కే-యొభీంద్రాలుమ్, భగవల్లా
భత్తుక్కు (౩) “పశుర్దనువ్యః పక్షీవా యేచ వైష్ణవసంశ్రయాః
తేనైవతేప్రయాస్యన్తి తద్విష్టోపరమంపదమ్” ఎన్దుమ్, (౪) “యం
యంస్మృతపాణిభ్యాంయం యంపశ్యతిచక్షుషా । స్థావరాణ్యపిముచ్య
న్తే కిముపరార్బాధవాజనాః” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భాగవతసమ్మన్థమే
నిరపేక్షసాధనమాకితాప్పోలే, అన్దజ్ఞానానుష్ఠానజ్యైరన్దుమ్ కుజైసఱ

౨౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాశ్యాసమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమమిల్లె.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్

ఉద్దాయీ^స సతాకిలమ్, భగవద్విషయ తైయిన్దుపోకైక్కు-భగవదభిమతరాన అన్దభాగవతర్కళో విషయత్తిల్ పణ్ణమపచారమే నిరపేక్ష సాధనమాక పోరుమెన్ద్రపడి.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమముణ్డోవెన్నుమాకాజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతిల్) ఎన్దుతు--“పేర్^బలుక్కు-భాగవతసమృద్ధమేయమైయుచు, ఇళువుక్కు-అవర్కళోపక్క లవచారమేపోరుమ్” ఎన్దుశొన్న వివైయిరణ్ణిలుమెన్ద్రపడి. (జన్మవృత్తాదినియమమిల్లె) ఎన్దుతు - జన్మవృత్తాదికళాల్ ఉత్కృష్టరాన భాగవతర్కళోడుణ్డాన సమృద్ధమేపేర్^బలుక్కు హేతువావతు; అవర్^బద్రాలపకృష్టరాన వర్కళోజ్జై సమృద్ధమ్ పేర్^బలుక్కు హేతునాకాతెన్దిలి నియమముమ్, జన్మవృత్తాదికళా లుత్కృష్టరానవర్కళో తిఱత్తిల్ పణ్ణమపచారమే ఇళువుక్కు-డలావతు; అవర్^బద్రాలపకృష్టరానవర్కళో తిఱత్తిల్ పణ్ణమపచారమ్ అప్పడిఇళువుక్కు-డలాకాతెన్దిలి నియమముమిల్లెయెన్ద్రపడి.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్ కాణలామిడముణ్డోవెన్ను; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - చరకకులోద్భవనాన సోమశర్తావాకిఱ బ్రాహ్మణ్, యాగతైచ్చెయ్వతాక ఉపక్రమిత్తు యథాక్రమమనుష్ఠియామల్ అతు సమాపిప్పతఱ్కు-మున్నే మరిప్పతుమ్ శెయ్కై యాలే బ్రహ్మరాక్షసనాయ్ప్పిఱన్దు తిరియూనిఱ్కు, (౧) “మన్భక్తంశ్చేపచంనాపి” ఎన్దిపడియే జన్మసిద్ధమాన నైచ్చుత్తెయ్దైయరాయ్ భగవన్భక్తియే నిరూపకమామ్మడి యిరుప్పారొరుభాగవతర్, *ఉత్తానైకాదశియినన్దు రాత్రి సిద్ధాశ్రమమాన తిరుక్కుఱుగ్గుడియిలే నమ్మియైప్పాడిప్పత్తెకొళోవతాకవీణాపాడియాన్ కొంట్టుపోకానిఱ్కుచ్చెయ్తే,

* ఉత్తానైకాదశి-కార్తికమాస త్తిల్ శుక్లకాదశి.

కైశికవృత్తాన్తత్త్వియమ్,

అవరై భక్షిపుతాక వందడర్క్క, అవర్ మీణువరుకైక్కుటుప్పాన
అనేకశపథజ్జలై ప్పణ్ణిక్కుడుత్తు తదనుమతిక్కుణ్ణిపోన్ యథామనోర
థమ్ సేవిత్తు హృష్టరాయ్, అన్ద బ్రహ్మరాక్షసన్ నిన్దవిడత్తిలే మీళవుమ్
విరైన్దవన్ద, “యథేష్టమిన్యిఎకశరీర తైసీభుజి” ఎన్న; అవన్ ఇవరుడైయ
సత్యవాదిత్వాది వైభవ తైక్కుణ్ణి “సీగన్తుపాడినపాట్టిన్ ఫలత్తైత్తై,
నానున్నైప్రాణనోడేపోకవిడుమ్మడి” ఎన్న; అవర్ అతుక్కిశైయాతొ
ట్టియ; “అర్ధరాత్ర త్తిల్ ఫలమ్, ఏకయామత్తిల్ ఫలమ్” ఎన్టాత్పిలే
శొల్లిక్కుణ్ణివన్దవళియిమ్, “నానతుశైయవత్తిల్లె, మున్నుసీశొన్న పడియే
ఎన్నై భక్షిక్కుమత్తనై” ఎన్టు ఒరున్లెన్దవిడియాలే, (౧) “త్వం
వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి! ఏవముక్త్యాఽథచణాలం రాక్షస
శ్వరణజ్ఞతః” ఎన్లెపడియే నీడున్నుడైయ గీతప్రభావత్తాలే ఎన్నై ఇ
ప్పాపత్తిల్ నిన్దమీకరైయేన్, బ్రవేణమెన్తుశరణమ్ పురుర; అన్దభాగవతర్
(౨) “యన్తనూపశ్చినుంగీతం స్వరం కైశికముత్తమమ్” ఇత్యాదిప్ప
డియే తామ్ పిన్పుపాడిన కైశికమాకిట పణ్ణిఫలత్తైక్కుడుత్తు కర్
దోషత్తాలవన్ద రాక్షసవేషత్తైక్కుట్టిత్తు మున్నుపోలే బ్రాహ్మణనాయ్
అతుక్కుమేలే భాగవతనుమాయుజ్జీవిక్కుమ్మడి పణ్ణినారెన్లె కైశికవృ
త్తాన్తత్తిలే, జన్మాదికళాల్పుష్టరానభాగవతర్కళోత్పై సమ్మన్దమే ఉజ్జీ
వనహేతువావతు; అవన్ గ్రాలపకృష్టరానవర్కళోత్పై సమ్మన్ద ముజ్జీవన
హేతువాకా తెన్లె నియమమిల్లెయెన్నుమతు కాణలామ్.

ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్ తన్పక్కలిలే ధర్మసన్దేహమ్ కేట్టు
మ్మడి విద్యాధికనుమాయ్, స్వవర్ణానురూప వృత్తమాత్రమన్తిక్కే
సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్ భగవదారాధన తత్పరనాయ్క్కుణ్ణిపోరు

గ్ (పా) ఎన్నై. † (పా) తు. (౧) కైశికనూహత్త్యై. (౨) కైశికనూహత్త్యై.
గ్ సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్.

ఉపరిచరవసువృత్తాంత తిలుమ్ కాణలామ్.

కై యాలే వద్దవృత్తాధికనుమాయ్, స్వతపోబలత్తాలే సవాహన పరివార నాయ్ కొణ్ణు అన్తరిక్షచరనాయ్ త్రిణియుమ్ ఉపరిచరవసువెన్దిట రాజా వానవక్, యాగార్థమానవశునిమి త్రమాక ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్ తల్లలిల్ వివాదమ్ పణ్ణుకిటవళవిలే, (౧) “మార్గాగతోన్మపశేష్మస్తం దేశం ప్రాప్తవాన్ వసుః । అన్తరిక్షచరశ్రీమాన్ సమగ్రబలవాహనః । తందృష్ట్వా సహసాయాన్తమ్ వసుంతేత్వ న్తరిక్షగమ్ । ఊచుర్ద్విజాత యోదేవా ఏషచ్ఛేత్యతిసంశయమ్” ఎన్తు, ఆకాశత్తిలే పోకానిష్ట ఇవనైక్కణ్ణు, ఇవన్ సమ్ముడైయ సంశయత్తై యఱుక్కవల్ల నెన్ఱుటతి యిట్టు, ఇవనై చ్చెన్ఱుకిట్టి “శైయ్యవడుప్ప తెతు?” ఎన్తు కేట్కు; అవక్ “ఉద్దాముడై య మతల్లళ్ తన్నైచ్చొల్లజ్జళ్” ఎన్న; (౨) “ధాన్యై ర్యుష్టవ్యమిత్యేష పక్షోఽస్తాకం నరాధిప । దేవతానాం హి పశుభిః పక్షి రాజన్ వదస్యనః” ఎన్తు, “† ధాన్యాధికళాలే యజక్ పుడుమెన్ఱెజ్జళుక్కు పుక్షుమ్, పశుక్కుళాలే యజక్ వేణుమెన్ఱు దేవర్కళుక్కు పుక్షుమ్, నాల్లళ్ శైయ్యువ తెక్ శొల్” ఎన్తు ఋషికళో కేట్కు, (౩) “దేవానాన్తు మతం శ్రుత్వా వసునా పక్షసంశ్రయాత్ । * ఛాగేనాజేనయష్టవ్య మేవ ముక్తం వచస్తథా” ఎన్దిటపడియే, అవక్ దేవర్కళుళవిల్ పక్షపాత త్తాలే “ఛాగత్తాలేయజక్ వేణుమ్” ఎన్న; (౪) “కుపితాస్తేషదాసశ్వే మునయస్సూర్యనర్చనః । ఊచుర్వసుం విమానస్థం దేవ పతూర్థవాది నమ్ । సురపక్షిగృహీతస్తే యన్తా తన్తాద్దివః పత । అద్యప్రభృతి తేరాజ న్నా కాశేవిహతాగతిః । అస్త్తచ్చాపాభిఘాతేన మహింభిత్యాప్రవేక్ష్యసి । విరుద్ధం వేదసూత్రాణాముక్తం యదిభవేన్నృప । నయం విరుద్ధవచనాయది తత్రపతామహే” ఎన్తు ఋషికళెల్లారుమ్ కుపితరాయ్, దేవపతూర్థ

* ఛాగేనాజేన-ఆడాకిటయాలొరు అజశబ్దవాచ్యుణ్ణు, అత్తొల్ యజక్ వేణుమెన్ఱపడి, ధాన్యత్రినాల్ శైయవతు కూడా తెన్ఱెక్కాక. “ఛాగేన” ఎన్తు విశేషి త్తతు. † (పా) ధాన్యజ్జళాలే. (౧) భార-మోక్షధర్తే. (౨) భార-మోక్షధర్తే. (౩) భార-మోక్షధర్తే. (౪) భార-మోక్షధర్తే.

౨౦౭. బ్రాహ్మణ్యమ్ విలెశెల్లుకిటతు

వాదియాయ్ విమానస్థనాయుక్కిట ఇవనై ప్సార్ త్తు “నీశొన్న తువేద సూత్రజ్ఞుక్కు విరుద్ధమాకిల్, దేవపక్షపాతియాయ్ వాతైశొన్ననీ డ్యాపిల్ నిస్తు మధఃపాతియాయ్, ఇప్పొత్తుతుడజ్జి ఉన్నుడైయ ఆకాశ గమనముమ్మాటి పాతాళ త్రేవిక్కుడవై; నాగ్గళ్ తా విరుద్ధవచనమ్ శొన్నమాకిల్ అప్పడియేపాతాళ త్రిలేవిక్కుడవోమ్” ఎప్పుశపిక్కు, (౧) “తత స్త స్థితి ముహూర్తేతురాజోపరిచర స్తథా అధోవై సమ్యభావాశు భూమేర్వివర గోనృపః” ఎస్తిపడియే అప్పోతే పాతాళ త్రిలే విల్లున్దా నెన్ది ఉపరిచరవసు వృత్తాన్త త్రిల్, ఋషికళుమ్ ధర్మసన్దేహాగ్గళ్ త్తనై క్కేట్టుమ్మడివిద్యాదికళాల్ అవర్ కళిలుత్కృప్తనానవక్ అవర్ కళ్ తిట త్రి లపచార త్తాలే అధఃపతి త్తమైకాన్దైయాలే, జన్మవృత్తా దికళాలుత్కృప్తర్ తిట త్రిల్ అపకృప్తర్ పణ్ణమపచారమే ఇళువుక్కు డలావతు, అవర్ త్తాలుత్కృప్తరానవర్ కళ్ అపకృప్తర్ తిట త్రిల్ పణ్ణ మపచారమ్ ఇళువుక్కుడలాకా తెన్దిటనియమమిల్లయెన్ను మతుకాణలా మెన్దై జన్మాధిక్యమ్ ఋషికళుక్కున్దా నాలుమ్జ్ఞానాధిక్యమివనుక్కున్దా కై యాలే అవర్ కళిలివనుక్కేల్ ౨౦౮ శొల్లక్కు తెయిల్లై జన్మముమ్ జ్ఞానా దికళు మొరుతలైయాలాల్ జ్ఞానాదికళ్ ప్రబలగ్గళాయితే యిరుప్పతు. కై ఇకవృత్తాన్తమ్ శ్రీవరాహపురాణ త్రిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు శ్రీవరా హనాయనా రరుళిచ్చెయ్ త తాకై యాలుమ్, ఉపరిచరవసువృత్తాన్తమ్ పశ్చుమవేదమాన మహాభారత త్రిలే మోక్షధర్మ త్రిలే ధర్మపుత్రర్ క్కు శ్రీభీష్మరా లేశొల్లప్పట్టతాకై యాలుమ్, ఇవైతానా పుప్రమాణసిద్ధమితే.

౨౦౭. ఇప్పడి జన్మాదికళాల్ వరుముత్కర్ష త్రిల్ శీపశై యిల్లయెన్దు

శొల్లలామో, శాస్త్రుగ్గళెల్లామ్ బ్రాహ్మణ్యతై అత్యాదరమ్ పణ్ణిచ్చొల్లా నిఱుచ్చెయ్ తేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (బ్రాహ్మణ్యమ్) ఎన్దు

వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువైష్ణవః;
అతుతానే ఇహువుక్కుఱుప్పాకిల్ త్యాజ్యమామితే.

౨౦౮. జన్మవృత్తజ్ఞునిజ్ఞైయఉత్కర్షముమపకర్షముమ్

తుడగ్గి. (విలె శెల్లుకై యావతు)- విరుప్పత్తుక్కు విషయమాయ్చెల్లు కై. (వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతుపాకై యావతు)-
(౧) “సర్వేవేదాయత్పరమానునన్తి” ఎన్టుమ్, (౨) “వేదైశ్చసర్వై రహమేవవేద్యః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ఆరాధనస్వరూపతైయుమ్ ఆరాధ్యస్వరూపతైయుమ్ పూర్వోత్తరభాగజ్ఞతాలే ప్రతిపాదియానిన్టు కొణు భగవదేకపరమాయరుక్మిటవేదజ్ఞై, (౩) “స్వాధ్యాయోఽధ్య తవ్యః” ఎన్గిట విధిపరతప్రసాదాయ అధ్యయనమ్పణ్ణి, మీమాంసాదిక తాలే తదర్థనిర్ణయమ్శెయ్తు, భగవదుపాసనాదికళితే యిత్తిన్టు భగవ ద్విషయజ్ఞై పెఱుకైక్కుఱుప్పాకై. (అతుతానే ఇహువుక్కుఱుప్పా కిల్) ఎన్టు - అన్తబ్రాహ్మణ్యమ్తానే అహజ్కారహేతువాత్మకొణు, (౪) “మద్భక్తా శ్రోత్రీయోనిన్ద్రా సద్యశ్చక్షణాలతాంఽవతే” ఎన్గిటపడియే భగవదత్యవనిగ్రహ హేతువాన భాగవతాపచారతై పృచ్ఛిభగవద్విషయత్తుకళలాయ్ పోకైక్కుఱుప్పాకిలెన్టువడి. (త్యాజ్య మామితే) ఎన్టు, ప్రసిద్ధితోర్నివరుళిచ్చెయ్తతు - యాతోన్టు భగ వల్లాభత్తుక్కుఱుప్ప, అతు ఉపాదేయమ్; యాతోన్టు తదలాభత్తుక్కుఱుప్ప, అతు త్యాజ్యమాయ్నిసిన్టు, ఇతువు మిథువుక్కుఱుప్పాన పోతే అప్పడియాక కుఱైయిల్లై ఎన్గిటనిశ్చయత్తాలే.

౨౦౯. ఇప్పడి ఉత్కర్ష జన్మాదికళివుక్కుఱుప్పాకిల్ అపకృష్ట జన్మాదికళితా పేర్నిరుక్కుడలామోవెన్న్, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మవృత్తజ్ఞునిజ్ఞైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-జన్మవృత్తజ్ఞునిజ్ఞైయ ఉత్కర్షముమ్ పేర్నిరుక్కుమిథువుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టు; అవల్ని నుజ్జైయఅపకర్షముమివైయిరణ్ణుక్కుమ్ప్రయోజకమన్జెన్. -అన్టిక్కే,

పేజ్ బుక్కు మిట్టవుక్కు మప్రయోజకమ్.

౨౦౯. ప్రయోజకమ్ భగవత్సమ్మన్దముమ్, తదసమ్మన్దముమ్.

“ఇతిల్ జన్మత్తాది నియమమిల్లె” ఎన్నతు, “ఇట్టవుక్కుఁబ్బాకిల్ త్యాజ్యమామితే” ఎన్నతా కానిస్తీర్, ఇజ్జనేశొల్లలామో, వేదాధ్యయ నాదిముఖత్తాలే భగవల్లాభపేతువాకై యాలే జన్మత్తజ్జళినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేజ్ బుక్కుడలాకవుమ్, అవశ్శీనుడైయ అపకర్షమ్ అధ్యయనాదికళుక్కుఅనర్హనూకై యాలే ఇట్టవుక్కుడలాకవుమ్ కొళ్ళ వేడ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మత్తజ్జళినుడైయ) ఎన్నతు డడ్డి, అతావతు-జన్మత్తజ్జళినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేజ్ బుక్కు ప్రయో జకమన్దు; అవశ్శీనుడైయ అపకర్షముమ్ ఇట్టవుక్కు ప్రయోజకమన్దైన్దై. పేజ్ బుక్కుకళావన - భగవల్లాభతడలాభజ్జళి. ప్రయోజకమావతు - ఫలి ప్పిక్కుమతు. ఉత్కృష్ట జన్మత్తజ్జళుడైయవర్కళిల్ శిలర్రిమ్మారుమ్ శిలర్ పెఱువారుమాకక్కాన్దెయాలమ్, అపకృష్ట జన్మత్తజ్జళుడైయ వర్కళిలు మప్పడియే ఇరణ్ణువనైయు ముణ్డాకక్కాన్దెయాలమ్, ఇవై యిరణ్ణుమిరణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్దైన్దుమిడమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధమితే.

౨౦౯. ఆనాల్ పేజ్ బుక్కు ప్రయోజకమావతే తేన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రయోజకమ్) ఎన్నతుడడ్డి. అతావతు-భగవల్లా భమాకిఱపేజ్ బుక్కు ప్రయోజకమ్, నామ్భగవదనన్యార్త శేషభూత రెన్దిరుక్కైయాకిఱ భగవత్సమ్మన్దమ్; తదలాభమాకిఱ మిట్టవుక్కు ప్రయోజకమ్, తదనన్యార్త శేషత్వ జ్ఞానాభావమాకిఱ తత్సమ్మన్దా భావమెన్దపడి.

౨౧౦. ఉత్కృష్టపక్వజన్మాకళిరువర్ కుమ్ భగవత్సమ్మన్ద ముణ్డానాల్ భాగవతత్వ సామ్యమన్తోడళ్ళతు, అత్తోడే జన్తోత్కర్ష ముడైయవక మత్తైయవనై పున్ శ్రీ విశిష్టనన్తోవెన్దు నిన్దుత్తుప్పణ్ణుకిఱ

అతిర శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౧౦. భగవత్సమృద్ధముణ్డానాలిరణ్ణమొక్కుమోవెన్నిల్;

౨౧౧. ఒవ్వాతు.

౨౧౨. ఉత్కృష్టమాకభిమి త్తజన్తమ్ భింశసమ్భావనై
యాలే (౧) “శరీరేచ” ఎన్నిటపడియే భయజనకమ్.

ప్రశ్న తై యనుపదిక్కితార్, (భగవత్సమృద్ధముణ్డానా లిరణ్ణమొక్కు
మోవెన్నిల్) ఎన్టు. (ఇరణ్ణమ్) ఎన్టు ఉత్కృష్టాపకృష్ట జన్తజై
చొల్లుకిటతు.

౨౧౩. ప్రప్టావానవః ఉత్కృష్టమాక నిన్తైత్తై అపకృష్టమా
కవుమ్ అపకృష్టమాక నిన్తైత్తై ఉత్కృష్టమాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్
పర్శి, ఆతుక్కుఉత్తర మరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒవ్వాతు) ఎన్టు.

౨౧౪. అ తై ఉపపాదిక్కితార్, (ఉత్కృష్టమాక) ఎన్టుతుడక్కి.
ఆభిజాత్యాదికళాలే ఆపాక్కురిత్తు నశిక్కైక్కుటుప్పాకై యాలే అప
కృష్టమాయిరుక్కిటవిత్తై ఉత్కృష్టమాకనిన్తైత్తు ప్రశ్నమ్ పణ్ణిల్లు
* అత స్థిం సద్బుద్ధియాలే యెన్నుమిడమ్తోల్ (ఉత్కృష్టమాకభర
మిత్తజన్తమ్) ఎన్గితార్. (భింశసమ్భావనై యావతు)- ఉపాయాన్త
జళిలన్వయత్తాలే అనన్యోపాయత్వమాకిటఅధికార్ త్రిల్ నిన్టుమ్ నమ్మవు
తల్ వరుకైక్కు యోగ్యమాయిరుక్కై. (శరీరేచ ఎన్నిటపడియే భయ
జనకమ్) ఎన్టుతు - (౧) “కాలేష్వపిచ” ఎన్టుతుడక్కి ఉపాయాన్తరాను
ష్ఠానతుక్కు యోగ్యజళాకై యాలే భయహేతుక్కుళానవమ్ తై చొ
ల్లివరుకిటపడెటలే అన్తైయెల్లావర్శీలుమ్ ప్రధానమాక (౧) “శరీరేచ
వర్తతేమే మహద్భయమ్” ఎన్టు శొల్లుకిటపడియే స్వరూపయాథాత్మ్య
విత్తుక్కుళాయ్ ఉపాయాన్తరగన్ధాసహరాయిరుక్కు మధికారికళుక్కుమ్
“ఇతుఇరుక్కువిరుక్కు ఎక శైయ్యత్తేడుకిటతు” ఎన్నుమ్ భయత్తై విల్లై
క్కుమతొయిరుక్కుమెన్టుపడి.

౨౦౩. అతుక్కు-స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమ్ భావిక్కు-వేణుమ్.

౨౦౪. అపకృష్టమాకభ్రమి త్తడత్కృష్టజ స్తత్తుక్కు-

ఇరణ్ణదోషముమిల్లె.

౨౦౫. నై చ్యమ్ జ స్తసిద్ధమ్.

౨౦౬. ఆకై యాలేడత్కృష్టజ స్తమే శ్రేష్ఠమ్.

౨౦౩. ఇన్నముమితుక్కురుదోషమరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతుక్కు) ఎష్టతుడణ్ణి. (అతుక్కు) ఎష్ట కీర్త్ చ్చొన్న జ స్తత్తై పురామర్చిక్కి-అతు. (స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమ్ + భావిక్కు-వేణుమ్) ఎష్టతు- భాగవతానువర్తనాదికళిల్ వన్దాల్ శేషత్వమాకిట స్వరూపత్తుక్కు-త్తకుతి యూన తాల్ చ్చి, పిఱర్ శెయ్ కిటతుకణ్ణనుకరిత్తు క్కు-అ-వేణు మెష్టపడి.

౨౦౪. ఏతత్ప్రతికోటియాన జ స్తత్తినుడై య దోషాభావత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అపకృష్టమాక) ఎష్టతుడణ్ణి. ఆభిజాత్యాదికళాల్. వరు మహాజ్ఞానయోగ్యత్తై యిన్ది క్కే శేషత్వానుకూలమా యిరుక్కై-యాలే, డత్కృష్టమాయరుక్కి-అవి తై అపకృష్టమాకనినై త్తతుమ్ అత స్సిం స్తద్భుద్ధి యెన్ను మిడమ్ తో శ్శ్శ (అపకృష్టమాక భ్రమిత్త డత్కృష్టజ స్తమ్) ఎన్దితార్. (ఇరణ్ణదోషముమిల్లె) ఎష్టతు - భ్రంశ

సమ్భావనై యాలేవరుమ్ భయజనకత్వముమ్, స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమ్ భావిక్కు-వేణుకై యు మాకిట దోషద్వయముమిల్లెయెష్టపడి.

౨౦౫. భ్రంశసమ్భావనై యన్తో ఇల్లాతతు, నై చ్యభావనై యిల్లె యోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నై చ్యమ్ జ స్తసిద్ధమ్) ఎష్ట. అతావతు- భాగవతానువర్తనాదికళుక్కు-అప్పానతాల్ చ్చి పిఱన్దుడై మైయాయరుక్కై-యాలే, భావిక్కు-వేణుత్తై పళ్ళమడై యాయరుక్కు-మెష్టపడి.

౨౦౬. ఇవ్వరత్తై నిగమిక్కి-తార్, (ఆకై యాల్) ఎష్ట తుడణ్ణి. (ఆకై యాల్) ఎష్టతు-ఇప్పడి అతుసదోషముమ్ ఇతునిర్దోషముమాకై యాలెష్టపడి. (డత్కృష్టజ స్తమే శ్రేష్ఠమ్) ఎష్టతు- శేషతోచితమాయ్

౨౩౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౦౭. (౧) “శ్వపచోఽపిమహీపాల”

౨౦౮. నికృష్టజన్మత్వాల్ వందదోషమ్ శమిప్పతు విలక్షణసమ్బంధత్వాలే.

౨౦౯. సమ్బంధత్వం యోగ్యతైయన్తామౌభతు

కొండుఉత్కృష్టమాయరుక్మిణిజన్మమే, తదనుచిత జన్మకైష్ట్యం శ్రేష్ఠమేన పడి.

౨౦౭. ఇవ్వర్థత్వం ప్రమాణమ్ కాట్టకితార్, (శ్వపచోఽపి మహీపాల) ఎన్దు. (౧) “శ్వపచోఽపిమహీపాల విష్ణుభక్తోద్విజాధికః! విష్ణుభక్తివిహీనస్తయతిశ్వపచాధమః” ఎన్దు ఎత్తనైయేనుమ్ నికృష్టజన్మవాయరుద్దానేయాకిలుమ్, భగవద్భక్తనానవక్ ద్విజనిత్యాట్టి లధికః; ఉత్కృష్టజన్మవానవశవన్తి క్కే ఉత్తమాశ్రమియా యరుద్దానే యాకిలుమ్, భగవద్భక్తిహీననానవక్ శ్వపచనిత్యాట్టి లధమన్ ఎన్దు వర్ణాశ్రమజగిత శరక్కలుత్తు భగవత్సమ్బంధమే ఉత్కర్షహేతువాక చ్చెల్లుతైయాలే, భృంశసమ్భావనాదికళాలే తత్సమ్బంధవిరోధియాన జన్మత్తిత్యాట్టి తదనరూపమానజన్మమే శ్రేష్ఠమేన్దుకరుత్తు. ఇజ్జనస్తాకిల్ కీర్తించున్న వర్థత్వం ఇతు ప్రమాణమాకమాట్టాతితే.

౨౦౮. ఆక నికృష్టోత్కృష్ట జన్మభిన్నతెన్దు నిశ్చయిక్కప్పట్టతు కీర్తీ; అతిల్ నికృష్టజన్మత్వాల్ వందదోషమ్ శమిప్పతెత్తాలే యెన్దు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (నికృష్ట) ఇత్యాదియాలే. ఆతావతు-ఆహ ఙ్కార హేతుతయా నికృష్టమాన జన్మమదియాకవన్ద నైచ్చమ్ భవి క్క వేణుకై ముతలానదోషమ్ మఱువలిడతపడి మాఱువతు, జన్మ సిద్ధమాన నైచ్చతైయైయరాయ్ ఉపాయ స్థరాన్వయ యోగ్యతా గన్ధరహితరాయిరుక్మమ్ విలక్షణాధికారికళోడున్తాన శేషత్వరూప సేచ్ఛత్వాలేయెన్దు.

౨౦౯. తత్సమ్బంధయోగ్యతై సమ్బవిక్కుమ్బడియెన్దు ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (సమ్బంధత్వం) ఎన్దుతుడన్ది. ఆతావతు-అన్దవిలక్షణ

(౧) భాగవతే.

జన్మకొత్తై పోక వేణుమ్.

౨౨౦ జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్ అతుక్కు ప్పరిహారముమ్

(౧) “పట్టుతిలావొమ్ముకల్”

ఎన్ఱిఱపాటిలే యరుళిచ్చెయ్తార్.

రోప్పై సమ్మన్మత్తుక్కుర్హత్తై ఇవనుక్కుణ్డామ్బొత్తు, తన్నుడైయ జన్మ గతమాన † కొత్తైకట్టియ వేణుమెన్ఱ పడి.

౨.౨౦. జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైవత్తు, తత్పరిహారమేతుఎన్ను మాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్)ఎన్ఱుతుడగ్గి.

అతావతు * మయర్ వఱుమతిసలమరుళప్పెల్లు తత్త్వవిద్రోసర రాయ్ తదీయశేషత్వ సీమాభూమియాన శ్రీతోణ్ణరడిప్పొడియాత్వార్

(౧) “పట్టుతిలావొమ్ముకల్” ఇత్యాదియాలే, బ్రహ్మతుడగ్గిత్తజ్జశశవుమ్ పర నెఱుకప్పొరుకిఱవంశప్రవాహాత్తిల్ ఒరుదోషమిన్ఱిక్కేయరుక్కుమ పర్కళాయ్ పలరాయిరుక్కిఱ చతుర్వేదికాల్! ఇతిల్ కీర్త్తుట్టణ్ణిలై

యెన్నుమ్ నిహీనకులత్తిలే పిఱన్దార్కళేయాకిలుమ్, ఎన్నొడుణ్ణాన అసాధారణసమ్మన్మత్తైయటిన్ఱు అన్దజ్ఞానానురూపమాన స్వాచారత్తైయు

డైయరాకిల్, నీజ్గళ్ అవర్కళ్ కాలిలేవిఱ్ఱున్దఱరాధియున్దోళ్; అవర్కళ్ భుజ్గళ్ పక్కలిలే జ్ఞానాపేక్షైపణ్ణిల్ నీజ్గళాదరిత్తుచ్చొల్లున్దోళ్, అవర్కళ్ భగవద్దానత్తై యుజ్గళుక్కు ప్రసాదిక్కిల్ కేట్టుకృతార్థరాకున్దోళ్; ఎన

క్కుమేల్ పూజ్యరిల్లామైయాశే ఎన్ఱాత్రమాకిలు మవర్కళై యారాధిత్తునల్ పట్టిపోక్కోళెన్ఱు, ఇన్దపరమరహస్యత్తై(౨) “భక్తిరప్టవిధాప్యే

షాయస్త్రిక్లెన్ఱైచ్చేపివర్తతే! తన్దైదేయంతతోగ్రాహ్యం సచపూజ్యో యథాహ్యహమ్” ఎన్ఱు పరమాప్తరాన దేవరరుళిచ్చెయ్తపిన్ఱు ఇతి

లారు సంశయమున్దో? ; ఇప్పుడి ఉపదేశమాత్రమాయ్ పోకాణే కోయిలిలేవన్దరుళి లోకసారజ్ఞ మహామునితలైయిలే తిరుప్పావొన్దొరై

వైత్తు ఇన్ద్రత్తై వ్యాపరిపిత్తు కాట్టిల్ బీరిరోవెన్ఱు; ఇప్పొట్టలే, అభి

† కొత్తై-దోషమ్. ‡ వ్యాపరిపిత్తు-అనుష్ఠానపర్వస్తమాక్కి. (౧) తి.మా-౪౨. (౨)

౨౩౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౨౦. వేతకప్పొన్నోలే ఇవర్కళోట్టెనమ్మన్దమ్.

౨౨౧. ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్యబుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్
నడక్కవేణుమ్.

౨౨౩. అతావతు - ఆచార్యతుల్యరెన్దుమ్ సంసారికళిలుమ్

జనాద్యభిమానమ్ జన్మకొత్తై, అన్ద దురభిమానమిల్లాత విలక్షణ
రాన తదీయరళవిల్ పణ్ణుమనువర్తన విశేషమ్ అతుక్కు వ్పరిహారమ్
ఎన్దు సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్తార్కెన్.

౨౨౦. ఏవమ్భూతమాన జన్మకొత్తైకట్టిన్దు విలక్షణరోజే
సమ్మన్దముణ్ణాకవే ఇవనమ్ విలక్షణనాయ్ విషమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్
కితార్, (వేతకప్పొన్) ఎన్దుతుడగ్గి. వేధకమ్ ఎన్నివిత్తై వేతకమెన్దు
దావిడోక్రియాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (వేతకప్పొన్నావతు)- అనేక
సిద్ధాపధజ్జియిట్టు పలకాలురుక్కి గుళికైయాకప్పణ్ణి రసవాదికళో
కైయిలిరుక్కుమ్ స్పర్శవేధియానపొ; అతుస్పర్శమాత్రత్తాలే ఇరు
మ్మైప్పొన్నాక్కు-మాపోలే యాయిల్లు, జన్మసిద్ధమాననైచ్చాదికళై
యుడైయ విలక్షణరాన ఇవర్కళోట్టెనమ్మన్దమ్, నికృష్టజన్మత్తాల్వన్ద
దోషత్తైప్పొక్కి ఇవనైయుమ్ విలక్షణనాక్కి-విడుమ్మడి.

౨౨౧. ఇప్పడి స్వసమ్మన్దత్తాలే ఇత్తలైయిల్ దోషత్తైక్కట్టిత్తు
స్వసామ్యాపత్తియైత్తరుమ్ విలక్షణరానవర్కళై ఎజ్జనే ప్రతిపత్తిపణ్ణి
యిరుక్కువేణుమెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్య
బుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్ నడక్కవేణుమ్) ఎన్దు.

౨౨౩ ఇత్తైవివరిక్కితార్, (అతావతు) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఆచార్య
తుల్యరెన్దు నిన్దైక్కైయావతు)- (౧) “గురురేవపరం బ్రహ్మ” ఇత్యా
దిప్పడియే తనక్కు సర్వప్రకారోద్దేశ్యనాన ఆచార్యనోడుఇవర్కళై
సమరాక ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై. (సంసారికళి లధికరాకనిన్దైక్కై యావతు)-
జాత్యాదికళైయిట్టు సంసారికళోడు సమబుద్ధిపణ్ణాతేజ్ఞానాదికళాల్వన్ద

తన్నిలుమ్ ఈశ్వరనిలుమ్ అధికరెన్టుమ్నినైక్కై.

౨౨౪. ఆచార్యసామ్యత్తుక్కడి ఆచార్యవచనమ్.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతోట్టికై యుమపచారమ్.

వ్యావృత్తియాలేతదధికర్ ఎన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై. (తన్నిలధికరెన్టు నినైక్కైయావతు)- సంసారికళిల్ వ్యావృత్తి తనక్కు ముణ్ణాకై యాలే ఆత్మైయిట్టు త్తన్నోడొక్క నినై త్తిరుక్కై యన్బిక్కే, తనక్కు శేషి కళాన ఆకారత్తాలే తన్నిలధికరెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై, (ఈశ్వరనిలధికరెన్టు నినైక్కైయావతు)- శేషిత్వత్తైయిట్టు “నమక్కు అవనుమ్ ఇవర్ కళుమొక్కుమ్” ఎన్బిరాతే, కర్మానుగుణమాక లీలై యిలుమ్ వినియోగమ్ కొళ్ళక్కడవనాయ్, స్వచరణకమలసమాశ్రయణ దక్షైయిల్ పురుషకాలమ్ వేణుమ్మడియాయ్, ఉకన్దరుళిన నిలగళిలే సన్నిహితనా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అర్చావతార సమాధియాలే వాయ్ తిఱన్దొరు వార్తైశొల్ల క్కడవనుమన్బిక్కేయిరుక్కుమవనైప్పొలన్బియే, స్వరూపానుగుణమాక వే వినియోగమ్ కొళ్ళుమవర్ కళాయ్, స్వాశ్రయణ త్తిల్ పురుషకార నిరపేక్షరాయ్, వాయ్ తిఱన్దు త్యాజ్యోపాదేయగ్నై యుపదేశిత్తు నోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమవర్ కళాకై యాలే తదధికరెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై.

౨౨౪. ఆచార్యనోడొరు విషయత్తైయుమ్ సమబుద్ధిపణ్ణుకై అయుక్తమాయిరుక్క, ఆచార్య సామ్యబుద్ధిక్కడియే తెన్నుమాకాణ్ణై యిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్య) ఇత్యాదియాలే. అతావతు- ఆచార్యసామ్యప్రతిపత్తిక్కు-మూలమ్, “శ్రీవైష్ణవర్ కళైక్కణ్ణాల్ నమ్మైక్కణ్ణాత్పోలేకాణుమ్” ఎన్టుడపదేశసమయ త్తిలే ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్ తవచనమెన్దై.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతపోతు వరుమనర్థముణ్ణోవెన్న; అళిరుచ్చెయ్ కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-జ్ఞానికళైయిట్టు నికర్ వుద్ధి పణ్ణుకై అపచారమానాత్పోలే, ఇప్పడి గౌరవిత్తు నినై యాతోట్టికై యు మపచారమాయ్ త్తలైక్కట్టు మెన్టపడి.

౨౪౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨-౨౬. ఇవ్వర్థమ్ ఇతిహాస పురాణజ్ఞలిలుమ్

౨-౨౬. ఇప్పడిఇన్దభాగవత వైభవమ్ ఆప్తవచనజ్ఞలిలో విశేషమా
కక్కాణలా మిడజ్ఞభుక్తావేనన; ఆరుళిచ్చెయ్ కిఠార్, (ఇవ్వర్థమితిహాస
పురాణజ్ఞలిలుమ్) ఎఱ్ఱుతుడక్కి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎఱ్ఱు, కీర్థవిస్తరేణోక్తమాన
భాగవతవైభవతై స్పరామర్శికిఱతు. (౧) “మద్భక్తం శూద్రసా
మాన్యా దవమన్యన్తియేనరాః । సరకేష్వవత్స్యన్తి వర్షకోటిర్నరాభ
మాః । చణ్డాలమపి మద్భక్తం నావమన్యేతబుద్ధిమాన్ । అవమానాత్పు
తత్యేవ రారవే సరకేచసః” ఇత్యాదియాలుమ్, (౨) “నశూద్రాభగ
వన్భక్తా విప్రాభాగవతా స్తస్మై తాః । సర్వవర్ణేషు తే శూద్రాదేహ్యభక్తా
జనార్దనే” ఇత్యాదియాలుమ్, (౩) “మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజా
యాఞ్చానుమోదనమ్ । స్వయమభ్యర్చనశ్చైవ మదర్థేదమ్భవర్జనమ్ ।
మత్కథాశ్రవణేభక్తిః స్వరసేత్రాజ్ఞావిత్రీయా ॥ మమానుస్థరణనిత్యం
యచ్చమాంసోపజీవతి । భక్తిరప్రవిధాప్యేషా య స్తి క్షేప్తేచ్ఛివ ర్తతే ।
సవిపేంద్రోమునిశ్శీర్షిమాన్ సయతిస్సచపణ్డితః । సమేపూజ్యశ్చైతుర్వేదీ
పూజయన్భక్తివర్జితః । సమేపూజ్యస్సదాచాసా మద్భక్తశ్శ్వపచోఽపి
యః । తస్మై దేయంతతోగ్రాహ్యం సచ పూజ్యోయథాహ్యహమ్” ఇత్యాది
యాలుమ్ పలవిడజ్ఞలిలుమ్ భాగవతవైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇతిహా
సోత్తమత్తిలే (౪) “శూద్రం వాభగవద్భక్తమ్ నిషాదంశ్వపచంతథా ।
వీక్షతేజాతిసామాన్యా త్సయాతినరకంనరః” ఇత్యాదియాలే భాగవత
ప్రభావమ్ ప్రకీర్తితమ్. ఇన్నము మితిహాసత్తిలే పలవిడజ్ఞలిలుమ్ భాగ
వతమాహాత్మ్యప్రతిపాదనమ్ వందవిడజ్ఞలిలే కణ్ణకొళ్ వతు. శ్రీవరాహ
పురాణత్తిలే (౫) “మద్భక్తంశ్వపచంవాపి నిద్రాఙ్కుర్వన్తియేనరాః ।
పద్మకోటిశతేనాపి కీనక్షమామివసుస్థరే” ఇత్యాదియాలే భాగవతవైభవ
మ్ ప్రోక్తమ్; శ్రీభాగవతత్తిలే (౬) “శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో

శీ (పా) కదాచన.	(౧)	(౨)	(౩)
(౪)	(౫)	(౬)	

ద్విజాధికః । విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చత్వపచాధమః” (౧) “విప్రా
ద్విషడ్గుణయుతాదరవిద్వనాభ పాదారవిద్వ విమూఖాచ్ఛ్వాపచంపరిష్ఠమ్ ।
మన్యేతదర్పిత మనోవచనేహితార్థప్రాణః పునాతిసకలం సతుభూరి
మానః” ఇత్యాదికళాతే భాగవతవైభవమ్ పలవిడగ్గళిలుమభిహితమ్.
లైజ్జత్తిలుమ్,(౨)“వైష్ణవానాం విశేషోఽస్తి విష్ణోరాయతనంమహత్ ।
జగ్గమశ్రీవిమానాని హృదయానిమనీషిణామ్ । యఃపశ్యతి శుభాచారం
వైష్ణవంవీతకల్పమమ్ । యస్మిన్కౌక్స్మిక్కులేజాతం ప్రణమేద్దణ్డవద్భువి”
ఇత్యాదియాలే భాగవతవైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇప్పడి భాగవత
మాహాత్మ్యప్రతిపాదనమ్ పలపురాణగ్గళిలు ముణ్డాకై యాలే తత్తత్
స్థలగ్గళిలే కణ్డుకొళ్ వతు, ఇతిహాసాదికళిలుపాత్తనచనగ్గళిలే, భాగవతర్
కత్తై జన్మనిరూపణేనావమతిశేయతాల్ వరుమనర్థవిశేషముమ్, భాగ
వతరాసపోతే అవర్క శపకృష్టజాతీయరల్లర్ ఉత్కృష్టజాతీయతుల్య
రెన్నుమిడముమ్, ఉత్కృష్టజాతీయరిలుమ్ శ్రేష్ఠరాయ్ అవర్కళుక్కు
జ్ఞానప్రదాతృతయా గురుక్కుళుమాయ్ పరమశేషియాన వీశ్వరనోపాతి
పూజ్యరుమావర్కళెన్నుమిడముమ్, అవర్కళే తిఱితిలపచారమ్కాలత
త్వముశ్శతవైయు మీశ్వరకౌపోతానెన్నుమిడముమ్, కరణత్రయవ్యా
పారత్తోడు అర్థత్తోడు ప్రాణాదికళోడు వాశియతి భగవద్విషయత్తిలే
సమర్పిత్తు నిరభిమానరా యిరుక్కుమవర్కళే స్పర్శపావనరెన్నుమిడ
ముమ్, అవర్కళుడైయ హృదయమీశ్వరనుక్కు జగ్గమవిమానమెన్ను
మిడముమ్, అవర్కళైక్కణ్డాల్ దణ్డవత్ప్రణామమ్ శేయవానెన్ను
మిడముమ్ శొల్లప్పట్టతితే. ఇప్పడి ఇతిహాసపురాణగ్గళిలుమ్; సమ్మా
హ్వార్ (౩) “పాక్కడల్ శేర్స్తవరమనై ప్పయిలుమ్ తిరువుడై
యార్ - పయిలుమ్ పిఱిప్పిడై తో తెమ్మైయాళుమ్పరమరే” ఎన్ఱుతుడగ్గి
భగవద్గుణచేష్టితాదికళిలే ప్రవణరాసభాగవతర్కళే సమక్కుశేషికళె
న్నుమిడత్తై ప్రతిపాదిత్తరుళుకిఱివిడత్తిల్, (౩) “యవరేలుమవర్

(౧) * పయిలుమ్ శుడరొళి (౨) * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్

కణ్డీర్” (౩) “కుమ్బినరకర్కళేత్తునరేలుమవర్కణ్డీర్” (౪) “ఎత్తనె
నలందానిలాతశణ్ణాళశణ్ణాళర్కళాకిలుమ్” ఎన్దు జన్నాదికళాలెత్తనెయేనుమ్
తణ్ణియరేయూకిలుమ్ శేషత్వవిరోధియాన జన్నాద్యభిమాన మిల్లాతవర్
కళే కిడిత్ నమక్కు మికవుముద్రేశ్యరెన్దురుళిచ్చెయేత * పయిలుమ్ శుడ
రొళియిలుమ్; (౫) “కొడుమావిన్దెయేనవనడియారడియే కూడుమితు
వల్లాల్ - వియ్కమూవులకు. పెటినుమ్ - విడుమాతెన్పుతెన్నన్ది” ఎన్దు
తుడన్ది భాగవతర్కళే తమక్కు పరమప్రాప్యరెన్నుమిడతై ప్రతిపాది
క్కిఱవళవిల్, జన్మవృత్తాదివిభాగమన్దిక్కే, (౬) “శయమేయడిమై
తలైన్దిన్ది” (౭) “అవనడియార్” (౮) “మణిమలైపోల్ కిడన్దా
న్దుమర్కళే” (౯) “కోతిలడియార్” (౧౦) “సిక్కిమిల్లావడియార్”
ఎన్దు భగవత్సేంద్రర్యాదికళిలే తోత్తీరుక్కుమాకారమే అవర్కళుక్కు
నిరూపకమాక వరుళిచ్చెయేత * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్ ; తిరుమజ్జై
యాథ్వార్, (౧౧) “తణ్ శేతై యెమ్మెరుమా తాళే తొమ్మివార్ కాణ్
మినెన్ తలై మేలారే” ఎన్దుతుడన్ది, అర్చనాతార ప్రవణరాన శ్రీవైష్ణవర్
కళే నమక్కు శిరసావాహ్యార్, సదాధ్యేయర్, సూరికళిలుమ్ కై జ్ఞా
ర్యసంపూర్ణియైయనర్కళే, అవర్కళై యొరుక్షణకాలముమ్ పిరియక్ష
మనల్లైక్, అవర్కళుక్కే హృదయమ్ (౧౨) * తేనూటియెప్పొతుమినితా
కానిన్దుతు, అవర్కళై క్కణ్ణమాత్ర తిలే కణ్డీకోళేయెన్నుడైయ మనో
దృష్టికళే కళిక్కిఱవడి, అవర్కళళవిలే యాకానిన్దుతు ఎన్నన్బానతు,
అవర్కళై నెజ్జాల్ నిన్దైక్కవే మృత్యువుక్కుమ్ పావత్తుక్కు మజ్జ

(౧) తి-వాయ్-౩-౭. ౧

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౮-౩.

(౩) ,, ౮-౧౦.

(౪) ,, ,, ,, ,, ౮.

(౫) ,, ౩-౭-౮,

(౬) ,, ,, ,, ,, ౯.

(౬) ,, ,, ౯.

(౧౦) ,, ,, ,, ,, ౧౦.

(౭) ,, ౮-౧౦-౧.

(౧౧) తి - మొ ౭- ౪- ౧.

(౮) ,, ,, ,, ౨.

(౧౨) ,, ,, ,, ,, ౫.

(౧)*కణ్ శోర వెణ్ణురుతియిలుమ్,(౨)*నణ్ణాతవాళవుణరిలుమ్,

(౩) * తేట్టరుమ్ తిఱల్ శ్రేనిలుమ్(౪) *మే మ్మొరుళుక్కుమేలిల్

వేణ్ణా, ఎన్నుడై య హృదయమ్ అవర్ కళ విషయ త్తిలే ఇట్టికిఱపడి కణ్ణి
కోళే, ఎట్టిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ కిఱవిడగళిల్ జన్మాది ప్రసజ్గమఱ వరుళి
చ్చెయ్ త * కణ్ శోర వెణ్ణురుతియిలుమ్;(౫)*కడల్ మల్లెత్తల శయన
మార్ణెమ్ వెణ్ణుడై యారవరెమ్మెయాళ్ వాళే” ఎన్ఱు ఏతేనుమ్ జన్మ
త్తాదికల్లెయ్ డై యరాకవుమామ్, తిరుక్కుడల్ మల్లెత్తలశయన త్తైయను
సన్దిక్కుమవర్ కళ నిన్ఱున్ఱై కళిలే ప్రమాణమ్ కాట్టా తేనమ్మెక్కారియమ్
కోళ్ళువురియా రెన్ఱుతుడన్ఱై (౬) “భాన త్తినొళియురువై నిన్ఱై వా రెన్నా
యకర్”(౭)“అవరెగళి కుళై తేయవమే” ఎన్ఱు ఉకన్ఱరుళిచెయ్ త *నణ్ణాతవాళ
వుణరిలుమ్; శ్రీకులశేఖర ప్పెళ్ళుమాళ్, (౮) “మెయ్యడియార్ కళ
తమ్మాట్టమ్ కణ్ణిడక్కుడుమేలత్త కాణమ్ కణ్ణయనావతు”(౯)
‘తోణ్ణరడిప్పడియాడనామ్ పెటిల్ కణ్ణిన్ఱి కుడై న్నాడుమ్ వేట్ కై యెన్నా
వతు” ఇత్యాదికళాలే తమ్ముడై య భాగవతప్రేమ ప్రకర్షణై ప్రతిపాది
క్కిఱవళవిల్, జన్మాద్యత్కర్మాపకర్షప్రసజ్గమిన్ఱి యేభగవద్భక్తిపారవశ్యమే
అవర్ కళుక్కు నిరూపకమాక వరుళిచ్చెయ్ త * తేట్టరుమ్ తిఱల్ శ్రే
నిలుమ్; శ్రీతోణ్ణరడిప్పడియాళ్వార్ ద్వయనిష్ఠర్ పక్క లీశ్వరనుక్కు
ణ్ణాన ఉకప్పై యరుళిచ్చెయ్ త “మే మ్మొరుళ్” ఎన్ఱిఱిపాట్టక్కు
మేల్, ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియజన్మగళిలే విఱ్ణార్ కళేయాకిలుమ్
*మే మ్మొరుళిల్ శొన్నజ్ఞాన త్తిలే నిస్థై యై యుడై యరాకిల్ తిరుత్తుభాయో
పాతి ఈశ్వరనుక్కు శిరసావాహ్యరెన్ఱుమ్, జన్మత్తాల్ వన్ఱ తణ్ణమైయే
యన్ఱిక్కే ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియవృత్తముడై యారు మిన్ఱజ్ఞాననిస్థవా

(౧) తి-మొ-౨-౪.

(౪) తి-మా-౩౮.

(౭) తి-మొ-౨-౬-౪.

(౨) ,, ౨-౬.

(౫) తి-మొ-౨-౬-౨.

(౮) పెరు-తిరు-౨-౧.

(౩) పెరు-తిరు-౨.

(౬) ,, ౨-౬-౩.

(౯) ,, ,, .౨.

అరర శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

పాట్టుక్కళిలుమ్ విశదమాక క్కాణలామ్.

౨౨౭. శ్మత్రియనానవిశ్వామిత్రబ్రహ్మర్షియానాన్.

కిల్ అన్దదుష్కృతఫలమనుభవియారెన్దుమ్, తజ్జళుక్కు జన్మవృత్తాది కళాల్ వరుమ్కుత్తె యిల్లామెయేయన్దు, తజ్జళోడు సమ్మన్దిత్త సఁసారి కళుమ్ తజ్జళో స్రసాదస్వీకారత్తాలే పరిశుద్ధరామ్మడియాన ఉత్కర్షము డైయారెన్దుమ్, జన్మవృత్తాదికళాల్ కుత్తెయనిన్దే ఇన్దజ్ఞానముడైయ వర్కళో, ఇన్దజ్ఞానవిధురరాయ్ జన్మవృత్తాదికళాలుయర్ న్దవర్కళుక్కు సర్వేశ్వరనోపాతిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానదానప్రతిగ్రహజ్జళుక్కుర్వరావరె న్దుమ్, జన్మవృత్తాదికళుక్కుమేలే జ్ఞానాధికర్షణానవర్కళో జన్మవృత్తాది వైలక్షణ్యమిన్దిక్కే ఇన్దజ్ఞానముడైయ నవర్కళై భగవత్ప్రభా వత్తాలే వన్దవైలక్షణ్యత్తై బుద్ధిపణ్ణాతే క్కనిబన్ధనమాన జన్మాద్యపకర్ష త్తైయే బుద్ధిపణ్ణి త్తానినైత్తార్కళాః, అన్దక్షణత్తిలే అవర్కళో కర్తృచక్రాలరావరెన్దుమ్, ఇప్పడి ప్రతిపదిత్తవర్గజ్జళో సమ్మవిక్కు మెన్ను మిడమ్, బ్రహ్మదికళుక్కుదుర్లభమాన పేర్కై తిర్వగ్జాతయిలే పిఱిన్దా నొరువక్ పెర్కపిన్దు శొల్ల వేణుమోవెన్దు మరుళిచ్చెయ్త ఆఱు పాట్టుక్కళిలుమ్ ; (విశదమాక క్కాణలామ్) ఎన్దుతు - సంశయవిపర్య యమఱి దర్శిక్కులామెన్దుపడి.

౨౨౭. ఇప్పడిఇతిహాసాదికళిలేభాగవతవైభవమ్ శొల్లప్పట్టతే యాకిలుమ్ (౧) “నశూద్రాభగవద్భక్తా విప్రాభాగవతాస్త్వైతాః” (౨) “సవిప్రేంద్రోముని శ్రీహిమాన్ సయతిస్సచపణ్ణితః” ఎన్దుశొన్న విప్రత్వాదికశర్థనాదహూమిత్తనైయల్లతు, అపకర్షప్రజ్ఞావానవక్ అన్ద శరీరన్దనిలే ఉత్కృష్టనాకక్కుడుమోవెన్దు; కూడుమెన్నుమిడత్తుక్కు ఉదాహరణతయా వరుళిచ్చెయ్కీతార్, (శ్మత్రియనాన) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - శ్మత్రియకులోద్భవనాన విశ్వామిత్ర అజ్జన్మత్తిలే తాన్ పణ్ణిన తపోవిశేషమడియాక వసిష్ఠవాక్యత్తాలే శ్మత్రియత్వమ్ పిన్నాట్టా తపడి బ్రహ్మర్షియాయ్ విట్టానితే. ఆత్తెయాలే అత్యన్తాపకర్షకులోద్భవ

౨౨౮. విభీషణునై రావణా (౧) “కులపాంసనమ్” ఎన్త్రాన్, పెరు మాళ్ ఇత్వోకువంశ్యరాకనినైత్తు వార్తైయరుళిచ్చెయ్తార్.

రానాలుమ్ అన్దశరీరమ్ తన్నోడే అనవధికశక్తికభగవత్సమ్మన్మదూప సంస్కార విశేషత్తాలే, అత్యంతోత్కృష్టకుల జానువర్తసీయరామ్మడి ఉత్కృష్ట తమరాకక్కుటైయిల్లెయ్దై. అల్పశక్తిక వసిష్ఠవాక్యమ్ శెయ్ తవడికణ్డలో సర్వశక్తిసమ్మన్ద విశేషమ్ ఎకశెయ్యమాట్టాతు?

౨౨౯. ఇతీహాసాది ప్రమాణముఖత్తాలే భాగవతవైభవత్తై దర్శి ప్పిత్తార్ కీర్తీ ; శిష్టర్కభుడైయ ఆచారముఖత్తాలుమ్ భాగవత వైభవత్తై దర్శిప్పిక్కిత్తార్మే. (౨) “ధర్మజ్ఞనమయఃప్రమాణంవేదాశ్చ” ఎన్దు ఆప్తప్రమాణమానవేత్తక్కుమున్నే యెడుక్కుమ్మడియితే శిష్టాచారత్తినుడైయ ప్రామాణ్యురుప్పతు. అతిల్ ప్రథమత్తిలే, అవశ్యప్త జాతీయరావర్కళ అన్దశరీరత్తేడే సజాతీయవ్యాన్మత్తరాయ్ ఉత్కృష్టతమరావర్కళెన్దు కీర్తించొన్నవర్థత్తై స్థిరీకరిక్కైక్కాక, రావణాను జనైక్కుటిత్తు పెరుమాళరుళిచ్చెయ్తవార్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (విభీషణునై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- (౩) “ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ” ఎన్దు తనక్కు హితత్తైచొన్న ధర్మాత్తావాన శ్రీవిభీషణాత్వొనై, పాపిష్ఠనానరావణా కుపితనాయ్, (౧) “త్వాన్మధిక్కుల పాంసనమ్” ఎన్దుఇక్కులత్తు*క్కిఱుక్కాక ప్పిఱన్దపున్నై వేడ్డేనన్దు పరుషిత్తు తల్లివిట్టా ; ఇత్వోకుకులనాథరాన పెరుమాళ్ ఇవనై ఆదరపూర్వకమాక అగ్గీకరి త్తవన న్దరమ్, (౪) “ఆఖ్యాహిమఃతత్తేన్ద్రా రాక్షసానాం బలాబలమ్” ఎన్దు రాక్షసరుడైయ బలాబలమిరుక్కుమ్మడి నమక్కుచొల్లుమెన్దెయాలే, ఇవనై రాక్షసజాతీయనాకనినైయాలే తిరు త్తమ్మి మారోపాతీయాక వభిమానిత్తు వార్తైయరుళిచ్చెయ్తార్తెన్దై. ఇవాక్య

(౧) రా-య-౧౬-౧౫.

(౨) ఆపస్త-౧౭.

(౩) రా-య-౧౪-౩.

(౪) రా-య-౧౯-౭.

* ఇక్కుక్కాక-ఆగమనాక.

౨౪౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౨౯. పెరియపుడైయార్ కు పెరుమాళ్
బ్రహ్మమేధసంస్కారమ్ పణ్ణియరుళినాక్.

౨౩౦. ధర్మపుత్రర్

త్రిలే రావణాపరిత్యజితమైయుమ్ పెరుమాళ్ పరిగ్రహితమైయుమ్ శొల్లుకైయాలే, భగవదానుకూల్యముణ్డొకవే ప్రాకృతర్ “ఇవన్ నమ క్కుడలల్లన్” ఎన్టు కై విడువర్ కళెన్నుమిడముమ్, భగవాన్ విరుమ్మి మేల్ విఘ్నన్దు పరిగ్రహిక్కుమెన్నుమిడముమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౨౨౯. ఇప్పడి ఉక్తిమాత్రతాలవ్విక్కే భాగవతవైభవతై వృత్తి యాయుమ్ పెరుమాళ్ వెళియిట్టపడియైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (పెరియపుడైయార్ కు) ఎన్టుతుడక్కి. (౧) “మర్కాం నాశ్చ లోకస్య కర్తాకారయితాచసః” ఎన్దిటపడియే లోకమర్కాం స్థాపనార్థమాక వనతరిత్తు పితృవచన పరిపాలనాదికళాలే సామన్యధర్మ స్థాపనశీలరా యిరుప్పారొరువరితే పెరుమాళ్; ఏవమ్బూతనవర్, పిరాట్టి పిరివుకణ్డు పొటుక్కమాట్టామల్ తమైయత్తియమాటిన పెరియపుడైయార్ కు, జన్మవృత్తాదికళాల్ ఉత్కృష్టరానవర్ కళుక్కు తత్పుత్రశిష్యర్ కళే పణ్ణిమ్ బ్రహ్మమేధసంస్కారతై, అవరుడైయ ప్రేమాధిక్యమే హేతువాక, తిరుత్తమ్మియారుమ్ కూడనిట్టచ్చెయ్తే తామే సాదరమాక పుణ్ణియరుళినారితే. ఇత్రాల్, జన్మాద్యుత్కృష్టరానవర్ కళే అవన్ శాల్ కుత్తెన్దిరుక్కుమ్ విలక్షణ భాగవతవిషయత్తిల్ పుత్రకృత్యమనుష్టిక్కలామెన్నుమిడముమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౦. ఇన్ద్రధత్తై ధర్మపుత్రరసుస్థానతాలుమ్ తెళివిక్కితార్, (ధర్మపుత్రర్) ఎన్టుతుడక్కి. పెరుమాళ్ పరార్థమాక సామన్యధర్మతై పుణ్ణిప్పొన్దొరేయాకిలుమ్ విశేషధర్మతై తిరువుళ్ళమ్ ఊర్ శ్రిరుక్కైయాలే అవర్ కుచ్చెయ్యలామ్; ఇవర్ శైవతతిథేయరితు. స్వవర్ణధర్మతైయే ఉద్దేశ్యమాకనినైత్తు సర్వావస్థైయిలుమతుక్కురు నఘ్న

అశరీరివాక్యతైయుమ్ జ్ఞానాధిక్యతైయుమ్కొణ్ణ
 శ్రీవిదురరై బ్రహ్మమేధత్తాలే సంస్కరిత్తార్.

౨౩౧. ఋషికళే ధర్మవ్యాధకవాశలిలే తువణ్ణధర్మసద్దేహజ్జై శమి
 ప్పిత్తుకొణ్ణార్కళే.

పుతల్ వారాతపడి సావధానమాక నడత్తికొణ్ణ పోగుమపరితే
 యివర్, ఇప్పడియిరుక్కిఱవివర్ శ్రీవిదురరై సంస్కరిక్కిఱదైయిల్
 అవరుడై యవరై తై ప్పార్ ప్పతు జ్ఞానాధిక్యతై ప్పార్ ప్పతాయ్ , ఎక
 శైయ్యక్కడవోమ్' ఎన్ఱువ్యాకులప్పడా నిఱుచ్చెయ్తే, (౧) : 'ధర్మ
 రాజస్తుతత్రై'నం సజ్జుస్కారయిష్సు స్తథా । దధుకామోఽభవద్విద్వా
 నథాకాశేవచోఽబ్రవీత్ । భోభోరాజన్నదగ్ధవ్యమేతద్విదురసంజ్ఞకమ్ ।
 కళేభరమిహైతత్తే వైషధర్మస్సనాతనః । లోకవైలక్షణోనామ భవి
 ష్యత్యస్యస్థాని । యతిధర్మ మహేష్తోఽసౌ నశోచభరత్సభా' ఎన్ఱు
 ఇవర్ బ్రహ్మమేధసంస్కారార్హ రెన్ఱుశొన్న అశరీరివాక్యతైలుమ్, సమ్మి
 తిపన్నమాన ఇవరుడైయ జ్ఞానాధిక్యతైలుమ్ సద్దేహమబ్బి, వైదికా
 గ్రేసరర్ కుచ్చెయ్యక్కడవ బ్రహ్మమేధసంస్కార త్తాలేసంస్కరిత్తారితే.

౨౩౧. అన సరమ్, జన్మాద్యుత్పన్నరాన ఋషికళే తదపకృష్టన్
 పక్కలిలే ధర్మశ్రవణమ్ పణ్ణినపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఋషికళే)
 ఎన్ఱుతుడగ్గి, చతుర్వేదధర రాయ్ సర్వోత్కృష్టరాయితే ఋషికళిరుప్పతు;
 ఏవమ్భూతరానవర్కళే, వేదశ్రవణ యోగ్యతై యిల్లాత కులత్తిలే
 పిఱిన్దళ్ళవనాయ్, జాతిస్త్వతియోడే జాతనాకైయాలే పూర్వజన్తసిద్ధ
 మానజ్ఞానత్తిల్ భృంశమిల్లామైయాలుమ్ మాతాపితృ శిశ్రూషా
 విశేషత్తాలుమ్ సకలధర్మ సూక్ష్మజ్ఞాననాయిరుక్కుమ్ ధర్మవ్యాధకవాశ
 లిలేశెన్ఱు, మాతాపితృ శిశ్రూషైకపరనాయిరుక్కిఱ అవనవసరమ్
 పార్ త్తువన్ఱు జ్ఞాతవ్యజ్ఞాన ధర్మగ్గలిల్ తజ్జళుక్కు సద్విగ్ధజ్ఞానవైయె
 ల్లామవన్ పక్కలిలే కేట్టుఅతిల్ సద్దేహజ్జై ప్పొక్కికొణ్ణార్కళెన్ఱె. (౨)

“శచ్చిద్విజాతిప్రపరో వేదాధ్యాయా తపోధనః । తపస్విధర్మశీలశ్చ

కాశికోనామభారతసాక్షోపనిషదావేదానధీతేద్విజనత్తమః | సవృక్ష
 మూలేకస్త్రింశ్చిద్వేదాసుచ్చారయన్స్థితః | ఉపరిష్టాచ్చవృక్షస్యవలాకా
 సస్యలీయత | తయాచురీషముత్సృప్తం బ్రాహ్మణస్యతదోరసి” ఎన్టుతు
 డగ్గి, కాశిక నెన్టు పేరై యుడైయనాయ్ అధీతసాక్షసశిరస్సు సకలసేద
 నాయరుప్పానారు బ్రాహ్మణోత్తమన్, ఒరువృక్షమూలత్తిలే వేదజ్గలై
 యముచ్చరిత్తుక్కొణ్ణు నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, అతికమేలేయరున్దతొరుకొక్కు
 ఎచ్చమిట్టతు త్కమాన్ పిలేవన్దు పట్టవాతే క్రుద్ధనాయ్ ప్పార్ త్త
 పార్ వై యిలేఅళివట్టువిళి, అత్తైక్కణ్ణుత ప్తచి త్తనాయ్క్కనక్కళోకిత్తు
 “రాగద్వేషబలాత్కృతరాయ్క్కొణ్ణు అకృత్యత్తైచ్చెయ్తోమ్” ఎన్టు
 పలకాలుమ్ శొల్లికొణ్ణు, ఆసన్నమానతొరుగ్రామత్తిలే భిక్షార్థమాక
 ప్పొయ్, ప్రథమమెరుగృహత్తిలేశెన్టు “భిక్షాండేహి” ఎన్టు యాచి
 త్తవళివలే, అన్దగృహిణియానవళ్ “నిల్లుమ్ వరుకితేన్” ఎన్టుశొల్లికర
 శుద్ధ్యాదికత్తైప్పణ్ణి భిక్షైక్కొణ్ణువరువతాక ఉద్యోగియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే,
 భర్తావానవళ్ అతీవ తుధార్తనాయ్ వన్దుపుకుర, అవళ్ పతివ్రతైయా
 కైయాలే భిక్షైక్కొణ్ణు వరుకితైప్పట్టు పాద్యాచమనీయాసనప్రదానాది
 కళాలే అవనై శిశూపిక్కిఱపరాక్కిలే బ్రాహ్మణన్ నిఱ్ఱిఱ తైమఱన్దు
 నెడుమ్మోతునిన్దు, పిన్నై అవన్ నిఱ్ఱిఱ తైక్కణ్ణు నడుక్కి భిక్షైక్కొణ్ణు
 వన్దవళివలే, “ఎన్నై నిఱ్ఱుచ్చొల్లి ఇత్తనైపోతు నీపుఱప్పడాతిరుప్ప
 నెన్?” ఎన్టు అవన్ కుషితనానవాతే, అవళ్ అవనై సాన్ద్రవమ్ పణ్ణి
 “ఇత్తైప్పొటుక్కవేణుమ్” ఎన్టు వేణ్ణిక్కొణ్ణు, “నాన్ భర్తావేదైవమె
 వ్విరుప్పొళుర్ త్తి, అవనిశైత్తువరుకైయాలే తచ్చిశూషైవణ్ణినిన్దై నిత్త
 నై” ఎన్న ; “ఉనక్కు భర్తావేయన్తో సత్కరిక్కవేణువతు, బ్రాహ్మ
 ణరళివల్ శారవప్రతిపత్తియిల్లైయే” ఎన్టు వ్యజ్జ్యమాకచ్చొల్లి, “గృహ
 ధర్మత్తిలే వర్తిక్కిఱ సీబ్రాహ్మణరై అవమశివణ్ణు లాకాతుకాన్”
 ఎన్న ; “నానొరుకాలుమ్ బ్రాహ్మణరై అవమతిపణ్ణేక, బ్రాహ్మణరు
 డైయ వైభవమెల్లామ్ నన్దాకవటివన్” ఎన్టు పరక్కచ్చొల్లిక్కొట్టి

ఇవ్వపరాధః శైష్ట్యముక్త-వేణుమ్, భర్తావేదైవమెద్దిరుక్మై-యా లేతచ్చు
 శ్రూషైయిలే పరవశై యాయనిష్ఠే ని తనై, ఎన్నుడైయ పతిశ్రూషై
 యిసుడైయ బలశైష్ట్యరీర్, ఉమ్ముడైయరోషతైలే అద్దక్కొక్కు యా
 తోరుపడి దగ్ధమాయిల్లు, అతువు మెనక్కు విదితమ్ కాణుమ్”
 ఎన్ఱుళొల్లి (౧) “శ్రోధశ్శత్రుశ్శరీరస్థా మనుష్యాణాం ద్విజో త్తమః
 యః శోధ మోహశాత్యజతి తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః” ఎన్ఱుళుడగ్గి, కామ
 శ్రోధాదికభే బ్రాహ్మణనుక్కాకాతు, సత్యాజ్జవాదికభుడ్డాక జేణుమెన్ఱు
 విస్తరేణ తాప్రతిపాదిత్తు, (౨) “భవానపిపథ ర్నజ్ఞ స్సాన్విభ్యాయ
 నిరతశ్శుచిః । నతుత త్వేనభగవత్ ధర్మా వేత్సీతిమేమతిః । మాతా
 పితృభ్యాం శుశ్రూషుస్సత్యవాదీజితేన్ద్రియః । మిథిలాయాం వసత్వ్యాధ
 స్సతేధర్మా ప్రవక్ష్యతి । తత్రగచ్ఛస్వ భద్రస్తే యథాకామంద్విజో
 త్తమః । వ్యాధః పరమధర్మాత్తా సతేధేత్స్యతి సంశయాన్” ఎన్ఱు, నీరుమ్
 ధర్నజ్ఞర్, వేదాధ్యయన నిరతర్, శుద్ధర్, ఆయిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్
 ధర్నజ్ఞలైయుళ్ళపడి యటియారెన్ఱెనక్కు నిన్ఱెవు; మాతాపితృశుశ్రూ
 షువాయ్ సత్యవాదియాయ్ జితేన్ద్రియనాయ్కోణు మిథిలైయిలే
 యిరుక్కి-అవ్యాధనుమక్కు ధర్నజ్ఞలైచ్చొల్లక్కడవత్, అక్లేపోమ్, ఉమ
 క్కు నన్ఱెయుడ్డావతాక, పరమధర్మాత్తావాయిరుక్కి-అ అద్దవ్యాధక్
 వేడ్డినపడి ఉమ్ముడైయ సంశయజ్ఞలై యెల్లామ్ పోక్కక్కడవన్ఱెన్న; అవక్
 ప్రితనాయ్ ఇవలైక్కనక్క స్తోత్రమ్ పణ్ణి, అక్కునిన్ఱుమ్ మిథిలైయిలే
 శెన్ఱు, (౩) “పశ్చాకాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా । ఏతస్తహ
 మతేవ్యాధ ప్రబ్రహ్మీయథాతథమ్” ఎన్ఱు శిష్టాచారగళిలే ఎవోత్తు
 ముళవాయిరుక్కి-అ పవిత్రగళుమెన్ఱె, మహామతియానవనే! అతై
 చొల్లవేణుమెన్ఱు; (౪) “యజ్ఞోదానం తపోవేదాస్సత్యశ్చ ద్విజస
 త్తమః । పశ్చాతాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా” ఎన్ఱు, యజ్ఞముమ్
 దానముమ్ తపస్సుమ్ వేదగళుమ్ సత్యముమాకిటి పవిత్రగళాన ఇన్ఱె

(౧) భార-ఆర.

(౩) భార-ఆర.

(౨) భార-ఆర.

(౪) భార-ఆర.

౨౩౨. కృష్ణభీష్మద్రోణాదిగృహజ్జలై విట్టు

యైస్తుమ్ శిష్టాచారజ్జలిలే ఎప్పోతు ముళవాయరుక్కుమెన్తు ఇత్యాది
యాలే అవని తైయుపదేశిక్కు, మేల్ మేలుమ్ తనక్కు సంశయమానవై
యెల్లా మివక్ కేట్కు కేట్కు ఉపదేశముఖతాలే నకలధర్తసంశయజ్జ
లై యుమ్ ధర్తవ్యాధనలు త్తప్రకార తై ధర్తపుత్రర్కు మార్కణేయ
ననుగ్రహిత్తతాక, అరణ్యపర్వతిలే ఇరునూతామధ్యాయమ్ తొడజ్జి
పతిన్ మూన్తధ్యాయతాలే పరక-చ్చిల్లప్పట్టతిత్తే. ఇన్నము మిప్పడి
పలరు మివక్ వాశలిలే తువణు ధర్తసద్దహగ్గళ్ శమిప్పిత్తుక్కొణ్డమై పల
విడజ్జలిలుముణ్డు. ఇత్తాల్, జన్నాద్యుత్పష్టరానవర్ కళుక్కు తదపకృష్ట
రానవర్ కళ్ జ్ఞానాధికరాయిరుక్కిల్ అవర్ కళ్ వాశలిలే తువణు జ్ఞాత
వ్యాధిజ్జళ్ కేట్ కక్కుత్తెయిలైయెన్ను మిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౨. అనస్తరమ్ (౧) “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః” ఎన్తుకృష్ణనా
చరిత్తపడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కృష్ణన్) ఎన్తుతుడజ్జి, (౨) ధర్తసంస్థాప
నార్థమాకవవతరి త్తరుళి, (౩) “లోకసజ్జహమేవాపి సంవశ్యక ద్దమ
ర్హసి” ఎన్తు జ్ఞానియానాలుమ్ లోకసజ్జహ తైప్పార్ త్తు వర్ణాశ్రమధర్త
జ్జలై నన్తాకవనుస్తిక్కు వేణుమెన్తుపదేశిత్తుమ్, (౪) “యదిహ్యహంసవరే
యం జాతుక ర్త్యతిన్దితః । మమవర్తానువర్తన్తే మనుష్యాః సార్థ
సర్వశః” ఎన్తు ఒరుకాల్ కర్తత్తిల్ శోమ్బుతే నాక్రప్రవర్తియేనా
కిల్ మనుష్యరెల్లా మెక్ వర్తయై ప్పిక్ శెల్లుమెన్తుపడియే. పరార్థమాక
త్తాక్ కుఱిక్ కొణ్డనుస్తిత్తుప్పొరుమ్ స్వభావనితే కృష్ణకా; ఏవమ్బుత
నానవక్ శ్రీతూతెమ్మిందరుళినపోతు, (౫) “భీష్మద్రోణావతిక్రమ్య మా
జ్ఞాప్తవమధుసూదన । కిమర్థంపుణ్డరీకాక్ష భుక్తం వృషశభోజనమ్” ఎన్ను
మ్మడి ఉత్కృష్టపర్ణ వృత్తరాయ “ఇగ్నే ఘ్నోద్దరుళువర్” ఎన్తు పార్ త్తు
కొణ్డొరుద్ద భీష్మాదికళుడైయ గృహజ్జలై యుపేక్షిత్తు, వర్ణాద్యుత్ప-

౧ అన్యథాబిద్ధికజ్జెయిలైయెన్తెక్కాక (ధర్తత్యాది.) కుఱిక్ కొణ్డు-మేల్ వరుముత్తె
యనుపదిత్తు. (౧) గీతె-౩-౨౧. (౨) గీతె-౧-౨. (౩) గీతె-౩-౨౧. (౪) భార-ఉచ్ఛో-

శ్రీవిదురర్ తిరుమాళికై యిలే అముతు శెయ్ తాన్.

౨౩౩. పెరుమాళ్ శ్రీకబ్రికై నూలే అముతు శెయ్ తరున్.

రహితరాయ్, అత్తా లే, “ఇక్కేయ్దున్దరుళువర్” ఎన్నుమ్ నిన్దై వుమల్ శీరున్ద శ్రీవిదురర్ తిరుమాళికై యిలే సావరమాక చెన్చువువుక్కు. (౧) “సమ్మి మై స్తుస్య గోవిందపతన్మః పరమంధనమ్” ఎన్చుభక్తి పరవశరాన అపర్ పణ్ణిన సమ్మి ముగ్ధై యెల్లామ్ కణ్ణకన్ద, (౨) “విదురాన్నా నిబుభుజే శుచీని గుణవన్తిచ” ఎన్గిటపడియే అహజ్కారోపమాత మల్లామైయూలే పర మపావనమాయ్, భక్తుప్రహృతమాకై యూలే పరమభోగ్యమాయరు క్కిట అన్నతై, అన్దపాపనత్వభోగ్యత్వగ్గళిడియాక అత్తాదరమ్ పణ్ణి అముతు శెయ్ తానిణే.

౨౩౩. ఏత త్పూర్వావతారత్తియి మిప్పడి యనుష్ఠిత ప్రకారత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పెరుమాళ్) ఎన్చుతుడన్ణి అతావతు-రఘు కులతిలకరాయ్ ఆచారప్రధానరాన పెరుమాళ్, (౩) “శబర్యాపూజ తస్సమ్య గ్రామోదశరథాత్తజః” ఎన్నుమ్మడి వేమవిచ్చియాయ్ వైత్తే గురుశుశ్రూసై యిలే పట్టుత్తు జ్ఞానాధికై యాయ్, తన్ నావుక్కు ఇనితా యిరున్ద ఫలమూలాదిక శెల్లామ్, “ఇట్టైత్తెక్కు” ఎన్చు సజ్చయిత్తుక్కొణ్ణు వరపుపార్ త్తిరున్ద శ్రీకబ్రి, తన్నాదరానుగుణమాక త్తకై యూలే యము తు శెయ్యుప్పణ్ణి, ఆతిసన్తుష్టరా యముతు శెయ్ తారెన్దై. ఇత్తాల్, అభి జనాదికళాల్ పరు మభిమానగన్ధమల్, జ్ఞానప్రేమాధికరుడైయ అభి మానస్పర్శముళ్ళవై ఆత్మసున్దైకదర్శికళాన విశేషజ్ఞర్ క్కు అతీవపావన భోగ్యజ్ఞళాయిరుక్కు మెన్ను మిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౪. ఇప్పడి శ్రీరామాయణ మహాభారతసిద్ధమాన శిష్టాచార జ్ఞళాలే భాగవతవైభవత్తై ప్రకాశిప్పిత్తార్ కీత్; ఇన్నిముమివ్వర్థవిష యమాక పూర్వాచార్యవచనత్తై స్మరిప్పిక్కితార్, (మాటనేరినమ్మి)

౨౩౪. మాఱినేరినమ్మి విషయమాక పెరియనమ్మి
ఉడైయవర్క్కరుళిచ్చెయ్తవార్తైయై స్మరిప్పతు.

౨౩౫. (౧) “ప్రాదుర్భావైః” ఇత్యాది.

ఎన్టుతుడగ్గి, అతావతు - అభిమానహేతువాన జన్మన్వత్పాదకభిన్విక్టే
ఆళవనూర్ శ్రీపాద తైయుడైయరాయ్ అధ్యాత్మజ్ఞాన పరిపూర్ణరాయి
రుక్మిణి మాఱినేరినమ్మి, తమ్ముడైయ అన్తిమదశైయిలే, “ఆళవనూర్ అభి
మాని త్తరుళిన ఇద్దేహ తై ప్రకృతిబద్ధుక్కళ్ స్పర్శిక్కిల్ శెయ్వతెన్?”
ఎన్తుతిశ్చై-వణ్ణి, †సబ్రహ్మచారియాన పెరియనమ్మియైప్పార్తు, “పురో
డాశ శ్చేనాయ్క్కిడా తేకిడిర్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తు తిరునాట్టుక్కెఱ్ఱున్ద
రుళ, పెరియనమ్మియుమప్పడియే పిఱర్తైయిల్ కాట్టిక్కొడాతే
తామేపళిపడుత్తు వన్దెఱ్ఱున్దురుళియిరుక్క ; ఇతై ఉడైయవర్క్కేటరుళి
పెరియనమ్మి శ్రీపాద త్తిలేవన్దు, “జీయా! మర్యాదెడిడక్క క్కారియమ్
శెయ్యవేణ్ణావో? దేవరీర్ శెయ్తరుళవేణ్ణిన్ద్రో?” ఎన్న ; “ఆళిటన్ది
తొళివో? నాక పెరుమాళితాట్టిలుత్కప్పన్? ఇవర్ పెరియన్దై
యారితాట్టిలపక్కప్పరో? (౨) “వయిలుమ్ శుడరోళి” (౩) “నెడు
మాఱిడిమై” కడలోశైయోపాతియో? ఆఱ్ఱురరుళిచ్చెయ్త వర్తై
శిఱితుకుత్తైయ వాకిలు మాచరిక్కవేణ్ణావో?” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తవార్తై.

౨౩౫. ఇనిభాగవతజన్మాది శ్లోఘ్యతాకథనపూర్వకమాకలభా
గవతోత్కర్షనిద్యతైయై ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (ప్రాదుర్భావైః ఇత్యాది)
ఎన్టు. (౧) “ప్రాదుర్భావై స్మరనర సమా దేవదేవ స్తదీయా జాత్యా
వృత్తైరపిచ గుణతస్తాదృశోనాత్రగర్హా । కిన్తు శ్రీమద్భవనభవన త్రాణ
తోఽన్యేషు విద్యావృత్త ప్రాయోభవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః”
ఇత్యాల్, * అయర్ వలుమమరర్కళతిపతియానవక ప్రాదుర్భావజ్ఞ
భాలే సురనరసజాతీయనా కానిఱ్ఱుమ్, తదీయరుమ్ జాతియాలుమ్
వృత్తజ్ఞాలుమ్ గుణత్తాలు మప్పడియే ఇతరసమరాయిరుప్పర్కళ్,

(౧)

(౨) తి-వాయ-౩-౭. (౩) తి-వాయ-౮-౧౦.

‡ అధ్యాత్మజ్ఞానమ్ - ఆత్మపరమాత్మ యాభ్యాస్తా భవనసాయమ్. † సబ్రహ్మ
చారికళ్-పిరాచార్యునై యాత్రయిత్తవర్కళ్

౨౩౬. “భాగవతనన్ది క్షే వేదార్థజ్ఞానాదికలైయుడైయవన్
కుక్కుమమ్ శుమన్దకళుత్తైయోపాతి” ఎన్టుశొల్లానిన్టతితే.

౨౩౭. రాజావానశ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్

ఇతిల్ గన్టైయిల్లై, శ్లాఘైయేయుళుతు ; ఉభయరు మిప్పడినిట్కిఱతు
ఇన్దలోకరక్షణనిమిత్తమాక ; ఇని అభాగవతర్ పక్కలుణ్ణాన విద్యా
వృత్త బాహుళ్యరూపమాన ఉత్కర్షమ్ విధవాలజ్ఞాన మ్మాలే నిన్ద్య
మాకానిన్ట తెన్కిఱతు.

౨౩౮. భాగవతర్ కళన్టెన్నా అవర్ కళుక్కుణ్ణాన వేదవిద్యాదికల్
వ్యర్థమామోవెన్న ; అప్పడిప్రమాణమ్ శొల్లానిన్టతితేయెన్కిఱార్, (భాగ
వతనన్ది క్షే) ఎన్టుతుడన్కి. అతావతు-(౧) “చతుర్వేదధరోవిప్రా వాను
దేవంసవిన్దతి । వేదభారభరత్రాస్తస్యవై బ్రాహ్మణగర్వభః” ఎన్టు వేద
తాత్పర్యమానభగవద్ శ్జ్ఞానాదికళిల్లామెయాలే భాగవతనన్ది క్షే వేదా
ధ్యయనత్తోడేఅతిల్ స్థూలార్థశ్జ్ఞానాదికలైయుడైయనాయిరుక్కుమవన్,
భోగికళాయిరుప్పార్ విరుమ్బుమ్ పరిమళద్రవ్యమాన కుక్కుమ తె
చ్చుమన్దు తిరియానిఱుచ్చెయ్ తే అతిక్ వాశియటియాత కళుత్తైపోలే,
పూర్వోత్తరభాగజ్గళాలే ఆరాధన స్వరూప తైయు మారాధ్యస్వరూప
తైయుమ్ ప్రతిపాదియానిన్టుక్కుణ్డు భగవదేక పరమాయిరుక్కిఱ వేద
మాకిఱవిలక్షణవస్తుభార తై క్కినియచ్చుమన్దు క్కొణ్డిరుక్కుచ్చెయ్ తే,
అతిక్ శువడటియాత బ్రాహ్మణకళుత్తైయెన్టు వేదోపబృంహణమాన
ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్టతితేయెన్టే.

౨౩౯. భగవత్సమ్మన్దరహితమాన జన్మాదికల్ సద్గన్తితమెన్ను
మతై దర్శిప్పిత్తార్ కీర్థి ; తత్సమ్మన్దరహితమాన తిర్యగాదిజన్మముమ్
సత్సాన్ద్యమెన్నుమతై దర్శిప్పిక్కిత్తార్ మేల్. (రాజావాన) ఎన్టుతుడన్కి.
అతావతు - ద్వితీయపర్వరాన ఏన్. ౧౧ తైయుడైయ శ్రీకులశేఖరప్పె
రుమాళ్, తిర్యక్ స్థావరజన్మశానవై, (౧) “వాచితైః పక్షిమృగతామ్”

(౧)

(౨)

గీ ఆదియినాల్-భక్తిశొల్ల

ప్పడుకిఱతు. † ఇన్ద ఆదియినాల్-ప్రధారాహిత్యమవేషితమ్.

తిర్యక్ స్థావరజ స్తజ్జలై యాశై ప్పట్టార్.

౨౩౮. బ్రాహ్మణో త్తమరాన పెరియాళ్వారుమతిరుగుకళారుమ్
గోపజ స్తజై యాస్థానమ్ పణ్ణినార్ కళ.

ఇత్యాదికళాలే పాపయోనికళాక చ్చొల్లప్పడానిఱుచ్చెయ్ తే, (౧)
“వేజ్జడత్తుక్కు నేరివాళుమ్ కురుకాయప్పిఱప్పేనే” (౨) “మీనాయ్
ప్పిఱక్కుమ్ వితియుడై యేనావేనే” (౩) “శెణ్బకమాయ్ నిఱుమ్ తిరు
వుడై యేనావేనే” (౪) “తమ్మకమాయ్ నిఱుమ్ తవముడై యేనావేనే”
ఎన్దు తిరునులై యాళ్వారోడు సమ్మస్థముడై య తిర్యక్ స్థావరజ స్తజ్జలై
ప్పెతాప్పేతాక ఆశైప్పట్టారెన్ద పడి.

౨౩౯. ఇప్పడియాశైప్పట్టవళవన్ది క్కేతాన్ద స్తజ స్తజై యాస్థానమ్
పణ్ణినవర్ కళై యరుచ్చెయ్ కితార్, (బ్రాహ్మణో త్తమరాన) ఎన్దుతుడక్కి
అతావతు - “ఇని ఇఠుక్కు మేలిల్లై” ఎన్నుమ్బడియానవర్ణ త్తిలేయవత

రిత్తు విద్యామాహాత్మ్యాదికళాలే తజ్జాతీయ స్థ సకలో త్తమరాన పెరి
యాళ్వారుమ్, (౫)* వేతప్పయ్ కొళ్ళవల్లవర్ తమ్మైప్పోలే పే తైప్పరువ
త్తిలేవేన సార్థవి త్తమైయారుక్కుమ్ అవర్ తిరుమకళాన ఆణ్డాళుమ్,
శ్రీకృష్ణావతారానుభవత్తిల్ అభినివేశాతిశయత్తాలే, (౬) “మిడుక్కిలా
మైయాల్ నాక మెలిన్దే నజ్జాయ్” (౭) “ఎళమకళకో విన్దే” (౮)
“పన్నిరుతిజ్జళ్ వయిన్దీల్ కోణ్డవప్పాజ్జినాల్” ఇత్యాదియాలుమ్, (౯)
“ఆయ్ ప్పడిచ్చెల్ వచ్చిఱుమీర్ కాళే” (౧౦) “నాముమ్ నమ్బావై
క్కు” (౧౧). “ఆయ్ క్కులత్తున్దై ప్పిఱవి పెఱున్దనై పుణ్ణియమ్ యాము
డై యోమ్” ఇత్యాదియాలుమ్ తానవళాక ప్పేరుమ్బడి తాజ్జళవతరిత్తవర్ణ
త్తుక్కుమున్దానవర్ణమాకై యాలే తణ్ణితాయరున్ద శ్శ్శ (౧౨)* అఱివొన్దు
మిల్లాత గోపజ స్తజై ప్పురై యఱవఱిట్టుక్కిణ్డార్ కళన్దె.

గీ (పా) సకలలో త్తమరాన.

(౧) పెరు-తిరు-౪-౧.	(౫) పెరి-తిరు-౨-౮-౧౦.	(౯) తి-పా-౧.
(౨) పెరు-తిరు-౪-౨.	(౬) పెరి-తిరు-౧-౨-౯.	(౧౦) తి-పా-౨.
(౩) పెరు-తిరు-౪-౪.	(౭) పెరి-తిరు-౧-౫-౧.	(౧౧) తి-పా-౨౮.
(౪) పెరు-తిరు-౪-౫.	(౮) పెరి-తిరు-౨-౨-౮.	(౧౨) తి-పా-౨౯.

౨౩. కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్ సర్వార్ కుమ్ (౧) * నారీణాము త్త
మైయుడై యలవన్దై వరక్కడవతాయరుక్కుమ్.

౨౪౦. అఱుప్రకారత్తాలే పరిశుద్ధాత్మస్వరూప
త్తుక్కు త్తత్తాన్మయుణ్డాయరుక్కుమ్.

౨౩౯. ఇప్పడి అత్తై ప్పడుకై యమ్ ఆస్థానమ్ పణ్ణుకై యుమొట్టి
య, కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్ స్వరూపమిరుక్కుమ్మడి తానెన్నెన్న; అరుళిచ్చె
య్కితార్, (కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అన్దిక్కే, ఇప్పడి విశిష్ట
వేషప్రయుక్తమానసతారతమ్యాచక్కిళ్ళిన్దిక్కే, కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్ సక
లాత్మాక్కళుక్కుమ్ వరుమవన్దైతానే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితా రాకవు
మామ్, (కస్తల్ కఙ్గిద్దాల్) ఇత్యాది. అతావతు - ఆత్మస్వరూపత్తై
ఉళ్ళవడి ప్రకాశియాతపడి అనాదికాలమభిభవిత్తుప్పొన్ద వన్దేటియాన
అవిద్యాదిదోషమ్, భగవత్ప్రసాద విశేషత్తాలే విన్నాట్టాతపడి సవా
సనమాక ప్పొనాల్, సకలాత్మాక్కళుక్కుమ్, (౧) “సర్వలక్షణ సమ్మ
న్నానారీణా ముత్తమావధూః” ఎన్దిటపడియే స్త్రీత్వలక్షణజ్ఞ శ్లెల్లావ
త్తొర్రాటుమ్ కుత్తెవత్తొరు, స్వేతరసకలస్త్రీణా ముత్తమైయా యిరు
క్కుమ్ పెరియ పిరాట్టియారుడైయ నిలై తన్నడైయే వరక్కడవతా
యిరుక్కుమ్మెన్దై.

౨౪౦. అత్తెజ్జనేయెన్ను మప్పేయైలే అత్తై ఉపపాదిక్కి-తార్,
(అఱుప్రకారత్తాలే) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - అనన్యార్థ శేషత్వమ్,
అనన్యశరణత్వమ్, అనన్యభోగ్యత్వమ్, సున్లేష త్తిల్ ధరిక్కే, విన్లేష
త్తిల్ ధరియామై, తదేక నిర్వాహ్యత్వమ్, అకిఱ, అఱుప్రకారత్తాలే
నిశ్శేషసేవ్యత్వావిద్యానిదోషతయా “పరిశుద్ధమాన ఆత్మస్వరూపత్తు
క్కు, ప్రకారవట్టు పరిపూర్ణైయాన పిరాట్టియోడు సామ్యమ్ నై సత్తి
కమాక ఉణ్డాయరుక్కుమ్మెన్దై. ఇన్దసామ్యవట్టు త్తెనినై త్తిత్తే (౨) “కడి

౨౪౧. గృష్ట త్తిలుత్కుర్నమ్ అహజ్కారత్తాలే; అదృష్ట త్తిలుత్కుర్నమ్ అహజ్కార రాహిత్యత్తాలే.

౨౪౨. బ్రహ్మ వాయిన్దుపోతల్, ఇడై చ్చియాయ్ పెన్ బిడు తల్ శెయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్.

మామల్ ప్పావైయెప్పాల్” ఎన్దు ఆహ్వారదుళిచ్చెయ్ తతు. ఆక ఇన్దు రణ్డనాశ్యముమ్ ప్రాసజ్గిమ్.

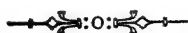
౨౪౩. ఇని, అవర్ కిత్ ఉత్కృష్టమాన జన్మజలై యుపేక్షిత్తు నికృష్టమాన జన్మజలై విరుమ్పువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దృష్ట త్తిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - అభిజాత్యాదికళు మైశ్వర్యముమాకిఱ దృష్టపురుషార్థ త్తిల్ ఒరువనుక్కుణ్డామ్ ఉయర్ త్తి విశ్వామిత్రాదికలై ప్పాలే తాన్ నిన్దునిలైక్కుమేలే ఉత్కృష్టమ్ శేడప్పణ్ణమహజ్కారత్తాలే యుణ్డామ్; శేషత్వాదికళుమ్ కైజ్కర్యసమ్మత్తుమాకిఱ అదృష్టపురుషార్థ త్తిల్ ఒరువనుక్కుణ్డామ్ ఉయర్ త్తి ఇన్దు న్నిన్దుడైయ అభివృద్ధియిలా శైయినాలే కీనిలైక్కునిలై తామిప్పొమ్మడియాన అహజ్కార రాహిత్యత్తాలే ఉణ్డమెన్దై.

౨౪౪ ఇవ్వహజ్కార తద్రాహిత్యజ్గల్ ఇళువుపేఱుకళుక్కుడలా మ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్; (బ్రహ్మ వాయ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-దృష్ట త్తిల్ రాహిత్యత్తుక్కుత్తక్క అహజ్కారాధికనాన బ్రహ్మ వాయ్, (౧) “ద్విపరాధావసానేమాం ప్రాప్తుమర్హసి పద్మజ” ఎన్దుమ్, (౨) “కడిక్కమలత్తుళిరున్దుమ్ కాణ్ణిలాన్ కణ్ణనడిక్కమలన్దన్నైయయన్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఇళున్దుపోతల్; అహజ్కార హేతుకళొన్దు మిల్లామైయాలే తద్రహితైయాయ్ ఇడక్కైవలక్కైయటియాత ఇడై చ్చియాన చిన్తయన్దియాయ్ (౩) “ముక్తిం గతాన్యాగోపకన్యకా” ఎన్నుమ్మడి అవన్తిరువడికలై పెన్ బిడుతల్ శెయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్ ఇవ్వహజ్కార తద్రాహిత్యజ్గల్ స్వరూపమెన్దై. ఇప్పడి

౨౪౩. ఇప్పడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్ నాశహేతువానఅహజ్కారత్తు
కుమ్, అతినుడైయకార్యమానవిష సప్రావణ్యత్తుకుమ్

అహజ్కార తద్రహిత్యజ్గల్ ఇవనైయిక్కైక్కుమ్ పెఱుకైక్కుమ్
ముడలొకైయాలే, శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్ ముతలానవకళ్ అహ
జ్కారహేతువాన జన్మజ్జలై అనాదరిత్తు తద్రహితజన్మజ్జలై యాదరి
త్తార్కళెన్దుకరుత్తు.

సిద్ధోపాయనిష్ఠ్ వైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్.

౨౪౩. (౧) “తన్నైత్తానేముడిక్కైయావతు” ఎఱుతుడగ్గిఇవ్వళవాక
అహజ్కారాదికొదోష మునపాదికొప్పట్టు; అనన్తరమ్, ప్రాప్య
ప్రాపకగ్గళిణ్ణువవనే” ఎఱ్ఱిరుక్కుమ్ ప్రపన్నాధికారియుడైయ దిన
చర్యావిశేషమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు, (ఇప్పడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్) ఎఱ్ఱు
తుడగ్గి. “సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కుమ్బడి పణ్ణొణ్ణు పోరక్క
డవ” ఎఱ్ఱుమళవాక. (ఇప్పడి) ఎఱ్ఱుక్కిఱుక్తమాన ప్రకారత్తై పురా
మర్చిక్కిఱతు. (సర్వప్రకారత్తాలుమ్ నాశహేతు వ్వాకైయావతు)-
స్వరూపేణముడిత్తుమ్ భాగవతవిరోధత్తై విళైత్తుముడిత్తుమ్ భగవల్లాభ
విరోధియాయమ్ ఎల్లాప్పడియాలమ్ (౨) “అనన్నేవ” ఎఱ్ఱిఱపడియే
అనత్కల్పమామ్బడి స్వరూపత్తై యరువళియ ప్పణ్ణమతాయురుక్కై.
అహజ్కారమ్తా దేహత్తాభిమాన రూపమాయమ్ దేహతిరిక్తాత్త
విషయత్తై స్వాతంత్ర్యాభిమాన రూపమాయమ్ ఇరణ్ణవకై ప్పట్టిఱేయి
రుప్పతు. ఇన్వొడత్తిలవై యిరణ్ణమ్ శేరచ్చొల్లప్పడుకిఱతు. (అతినుడై
యకార్యమాన విషయ ప్రావణ్యత్తుక్కుమ్) + దేహత్తాభిమానముమ్
+ స్వాతంత్ర్యాభిమానముమ్ విషయజ్గలై స్వభాగ్యత్వేన విరుమ్బుకై కుమ్

† దేహత్తాభిమానమ్-దేహత్తిరత్తభగ్గిమమ్. స్వాతంత్ర్యాభిమానమ్-స్వకేవత్వభగ్గి
ముమ్, స్వాధీనస్వార్థభక్తిత్వభగ్గిముమ్. (౧) ౧౦౦. (౨) తై-ఉ-౨-౬-౧.

౨౫౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

విశ్లేనిలమ్ తానాకై యాలే, తన్నైక్కణ్డాలే
శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్, అవల్ ముక్కువర్ధకరాన
సంసారికలైక్కణ్డాలే సర్పత్తైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్,

మూలమాకై యాలే విషయప్రావణ్యత్తై అహజ్కారకార్యమెన్నిటతు.
విషయశబ్దత్తాలే - కీహినుకూలమాకవుమ్ ప్రతికూలమాకవుమ్ శొల్ల
ప్పట్ట విసితనిసిద్ధరూప విషయద్వయత్తైయుమ్ శొల్లుకిటతు. (విశ్లే
నిలమ్ తానాకై యాలే) ఎన్దతు- ఇనైయిరిణ్ణుక్కుమ్ జన్మభూమి, భగ
వత్స్వరూప తిరోధానాదికలైప్పణ్ణక్కడన గుణత్రయాత్తక ప్రకృతిపరి
ణామరూపమాయ్ స్వకర్త విశేషారబ్ధమా యిరుక్కిట శరీరవిశిష్టనాన
తానాకై యాలే యెన్దపడి. కర్తానుగుణమాక రజస్తమస్సుక్కళాలే
కలజ్గపడిక్కుమ్ శరీరవిశిష్టత్తై యాలే మతిమయన్గి, తానల్లాతడేహత్తై
త్తానాకవుమ్ తనక్కురియ నల్లాతత్తన్నై స్వతన్త్రినాకవు మభిమాని
ప్పతుమ్, తనక్కనర్ధకరమాన విషయన్దళిలే అత్యాదరత్తై ప్పణ్ణవతు
మనన్దా నేయ్డే.

(తన్నైక్కణ్డాలే) ఇత్యాది. ఇప్పడి అనాదికాలమ్ పోన్దవనాయ్
ఇపోతుమతుక్కు యోగ్యమాన శరీరవిశిష్టనా యిరుక్కిట తన్నై
దర్శిత్రాల్, “కొన్దల్లతు విడేన్” ఎన్దు సాయుధనాయ్ పల్కవ్విత్తిరి
యుమ్ శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేకుడల్ కరిత్తుత్తనక్కు నాళకనాకనినైత్తుమ్.

తజ్గళుడై యడ్డక్కికళాలే దుర్వాసనైయైక్కిశప్పి అహజ్కారా
దికలై మేల్ మేలుమ్ వళరుమ్బడిప్పణ్ణమ్ తదుభయవశ్యరాన సంసారి
కలై క్కణ్డాతిరేకణ్డాలే, అణుకిల్ మేల్విఱున్దు అళిక్కొళ్ళుమ్ అతి
క్రూరమాన సర్పత్తైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్ ఆజ్జినడుగ్గి ప్పిత్కాలిత్తు నమ
క్కుబాధకరైన్ద నినైత్తుమ్.

అవధ్ బుక్కు నివర్తకరాన శ్రీవైష్ణవర్కత్తై
క్కణ్డాల్ బన్దుక్కుళైక్కణ్డాత్పిలేయుమ్,
ఈశ్వరనైక్కణ్డాల్ పితావైక్కణ్డాత్పిలేయుమ్,

తద్గతుడైయ ఉపదేశానుష్ఠానజళిరణ్డాలుమ్ అపజ్జా-రాదికళికా
దోషదర్శనతైష్ణవిత్తు, తత్ప్రసక్తిలే భీతభీతనామ్బడివణ్ణి సనాసన
మాక అవధ్ బై నివర్తిప్పిక్కుమ్మ్యమధ్యమపదనిష్ఠరాన శ్రీవైష్ణవర్కత్తై
క్కణ్డాల్ పెన్ద్రాల్, తన్నుడైయ అనర్థాభ్యుదయజళిరణ్డమ్ తద్గళతా
య్ త్రియతువిలక్కి నల్లతిల్ మూట్టి రక్షిక్కుమా ప్రబన్దుక్కుళైక్కణ్డా
త్పిలే అత్యాదరవచణ్ణి “నమక్కు నధ్ బుజ్జాయానవర్కత్తై” ఎన్దు
నినైత్తుమ్.

అడియిలే కరణకళేబరదత్తైత్తన్దు అవధ్ బైక్కొణ్డు వ్యభిచరి
యామల్ నల్ వట్టి నడక్కుమ్బడి శాస్త్రజ్ఞులైక్కాట్టి అకృత్యకరణాది
కళిల్ శిష్యిత్తు సర్వావస్థైయులుమ్ తన్నుడైయ హితమేపార్త్తు పోరు
మీశ్వరనై * అర్చాస్థలజళితే కణ్ణళారక్కణ్డాల్, ఉత్పాదకనాయ్
విద్యాప్రపదనాయ్ అపభేదప్రవృత్తనాకాతపడి నియమిత్తు నడత్తిక్కొణ్డు
పోరుమ్ హితైషియాన పితావైక్కణ్డాత్పిలే స్నేహాసాధ్యస వినయ
జళై యుడైయనాయ్ కొణ్డు “నమక్కు హితపరన్” ఎన్దునినైత్తుమ్.

అనాదికాలమ్ (౧) “అసన్నేవ” ఎన్నుమ్బడి కిడన్దత్తన్నైభగ
వత్సమ్బన్దతైయటివిత్తు సత్తావానాక్కి మేన్దేలుమ్ తన్నుపదేశత్తాలే
జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికళైవిళైత్తు (౨) “* కైయిక్కినియెన్న భగవద్వి
షయతైక్కాట్టిత్తరుమ్ మహోపకారకనాయ్ (౩) “ఉకళిరేడియిర్
క్కుయిరాయ్” ఎన్దుమ్ (౪) “ఉన్దన్దైయిట్టి అగ్గియశీరన్ది వేణ్డిలక్”
ఎన్దుమ్ శొల్లుమ్బడి గుణవిగ్రహజ్ఞళాలే తనక్కు ధారకభోగ్యనాయరు

శ్రీ మధ్యమపదమ్-నమఃపదమ్. * పరపూజాదికళిల్ కాట్టిక్కుప్రసక్తిమిల్లామై
యాలే (అర్చాస్థలజళితే యిత్యాది.) సాధ్యసమ్-సయమ్.

(౧) తై-ఉ-౨-౯-౨.

(౨) ఇ-రా-నూ-౨౪.

(౩) ఇ-రా-నూ-౧౦౪.

అచార్యనై క్కణ్డాల పశియళోల్ శ్చైక్కణ్డాత్పి
 లేయుమ్, శిష్యనై క్కణ్డాల అభిమతవిషయ శ్చైక్కణ్డాత్పి
 లేయుమ్ నిన్దెత్తు; అహజ్కారార్థకామజ్గల్ మూన్తుమ్,
 అనుకూలర్ పక్కలనాదర శ్చైయుమ్,

కుమాచార్యనై క్కణ్ణక్కిలక్కామ్మడికణ్డాల, కణ్ణజ్జులై యిడుమ్
 పెరుమ్మశియళ ధారకముమాయ్ భోగ్యముమానళోల్ శ్చైక్కణ్డాత్పి లే
 అత్యభినివేశత్తోజ్ అనుభవిత్తు “సమక్కు ధారకభోగ్యవిషయమ్”
 ఎత్తేనిన్దెత్తుమ్.

సాధ్యాస్తరనివృత్త్యాది సమస్తస్వభావ సమ్పన్నతయా సమ్యక్
 జ్ఞాన ప్రేమవానాయరుక్కుమ్ సచ్చిష్యనై క్కణ్డాల, తనక్కానన్దా
 వహమాన అభిమతవిషయ శ్చైక్కణ్డాత్పి లే “జ్ఞగవద్గుణానుసద్ధానదత్తై
 యిల్ నామ్ శొల్లుకటి భగవద్గుణజ్ఞై యాదరిత్తు క్కేట్ వతు అనుభాషి
 ప్పతువిధనావతామాకారజ్గళినా లేనమక్కానన్దావహన్” ఎన్తునిన్దెత్తుమ్.

(అహజ్కారార్థకామజ్గల్ మూన్తుమ్) ఇత్యాది. ఇన్దె మూన్దిలుమ్
 వైత్తుక్కిణ్ణ (అహజ్కారమనుకూలర్ పక్కల్ అనాదర శ్చై ప్పిటిప్పి
 క్కుమ్) అతావతు - శేషత్వశ్చై త్తక్ సన్నిధియిల్ జీవిక్కువొట్టాతపడి
 యితే అహజ్కార త్రికబలమిరుప్పతు. అహజ్కారియూనవక్ (౧) “నన
 మేయమ్” ఎన్దిగుక్కుమలోక్తియ ఒరువిషయ త్తిలుమ్ తలైతాళ్ క్క
 విశైయానే; ఆకై యాలే అహజ్కారమ్ మేలిడుమాకిల్ * స్వరూప
 వర్ధకరాయ్ కొణ్ణ అనుకూలరాయరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్క శ్చైక్కణ్డాల
 నమ్మడెయ శేషికశ్చైత్తు తుడైనడుగి యెఱున్దిరున్దు ప్రణామాది పూర్వ
 కనూక అనువర్తనశ్చై ప్పణ్ణవొట్టాతే, తన్నై అవర్కళిలధికనాకవా
 తల్ అవర్కళై త్తన్నేడు సమరాకవాలే బుద్ధిపణ్ణ అనాదరిత్తిరుక్కు
 మ్మశి పణ్ణమెన్దె;

ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతైయుమ్, ఉపేక్షిక్కుమవర్ కళ
పక్కలపేక్షైయైయుమ్ పిఱప్పిక్కుమెన్దజ్జె;

(అర్థమ్ ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతై ప్పిఱప్పిక్కుమ్) అతా
వతు-“ఆరై యాకిలుమ్ శెన్బ నువ ర్రిత్తు బరుకాశు పెన్ద తాయ విడవేణు
మ్” ఎన్నుమ్మడియితే ఆర్థరాగమిరుక్కుమ్మడి; ఆరై యాలే, అతు స్వ
రూపనాశకజ్జేన ప్రతికూలరాససంసారికలై క్కుణ్డల్ యెరువియోడి
ప్పొకవేణ్డియిరుక్కు, బరుకాశై † నచ్చి అవర్ కళోడే ఉఱవుపణ్డి అవర్
కళిరుద్దపడబ్బళిలే పలకాలుమ్ శెల్లువతు, అవర్ కళైయత్తైత్తు విరున్దిడు
వతు, అవర్ కళో గుణకీర్తనమ్ పణ్ణువతామ్మడి అవర్ కళో విషయత్తిలే
ప్రావణ్యతైయైక్కుమెన్దజ్జె.

(కానుమ్ ఉపేక్షిక్కుమవర్ కళో పక్కలపేక్షైయైపిఱప్పిక్కుమ్)
“కాన్యతథాకామః” ఎన్దిటపడియే కామశబ్దతాలే విషయసమ్భాగ
సుఖతైవ్విల్లుటతు; ఆతు- (౧) “ఈశిపోమిన్” ఇత్యాదిప్పడియే
దాగిద్దొక్కాదికొడియాక తన్నెముఖమ్ పారామల్ తల్పి క్కులవ
డైత్తు ఉపేక్షావాగమ్ పణ్ణుమ్ స్త్రీకళో పక్కలిలే (౨) “పత్తైయర్ తా
మిల్లప్పచ్చెల్ వర్” ఎన్దిటపడియే అవర్ కళు పేక్షావాగమ్ మాతలానవై
తన్నెయే ఉదేశ్యమాకొక్కొణ్ణు శెల్లుమ్మడి విలక్షణర్ కేట్టల్ శరీక్కు
మ్మడియూన హేయాపేక్షైయై వ్విలైక్కుమెన్దజ్జె.

ఆక, ఇప్పడి అహజ్కారాదికళో మూన్దుమ్ స్వరూపవర్ధకరై
అనాదరిక్కుమ్మడియుమ్ స్వరూపనాశకరై ఆదరిక్కుమ్మడియుమ్ స్వ
రూపనాశకతైయోడే ఉపేక్షిక్కుమాయిరుక్కు మవర్ కళై అపేక్షి
క్కుమ్మడియుమ్ పణ్ణుమెన్దు అవర్ కళొకొడుమొకళై యనున్దైత్తు “ఎక
శెయ్యత్తెడుకిఱతో?” ఎన్దజ్జె. —(అర్థకామాభిమానజ్జళో మూన్దుమ్) ఎన్దు

ఆత్మగుణజ్ఞో నమ్నూలుమ్ పిఠరాలుమ్ పిఠప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణా
తు, సదాచార్యప్రసాదమడియాకవరుకిఱ భగవత్ప్రసాదత్తాలే
పిఠక్కుమ త్తనై యెన్ఱు తుణిన్ఱు ; దేహయాత్త్రైయిలపేత్తైయమ్,
మ్, ఆత్మయాత్త్రైయిలపేత్తైయమ్,

పారమానాలుమ్ (౧) “గర్వోఽభిమానోఽహంకారః” ఎన్నిఱపడియే
అభిమానశబ్దత్తాలేఅహంకార త్రైచ్చొల్లుకిఱ తాత్తైయాలే (అనుకూలర్
వక్కల్) ఇత్యాదియైర్నిరనిత్తైయాక్కాతే యథాయోగమకొణ్ణ కీర్త
చ్చొన్నప్రకారత్తిలే యోజక్కక్కడవతు.

(ఆత్మగుణజ్ఞో) ఇత్యాదిశమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞో అనాదికాలమహ
జ్ఞారాదికళుక్కు విత్తై నిలమాయ్ అనాత్మగుణజ్ఞై క్కుడుపూరి
త్తుక్కొణ్ణ కర్తవరతన్త్రైయిరుక్కిఱ నమ్మడైయ యత్నత్తాలుమ్
ఆత్మగుణోదయవిరోధికళాన అహంకారాదికళుక్కు వరకరాయ్ అనా
త్మగుణపరిపూర్ణరాయ్ కర్తవశ్యరాయిరుక్కిఱ పిఠరుడైయ యత్నత్తా
లుమ్ పిఠప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణాతు ; ఆత్మగుణజ్ఞభుక్కెల్లామ్ కొళ్ళకల
మాయ్ అడియిలే తన్నుడైయ నిర్దేతుకకృపైయాలే నమ్మైయగ్గీకరిత్త
రుళి “నమక్కాత్మగుణముణ్ణావ తెప్పోతో?” ఎన్ఱు పలకాలుమ్ కర్తై
వతు భగవాన్తై యర్థిప్పతాయ్కొణ్ణపోరుమ్ సదాచార్యనుడైయ
ప్రసాదమడియాకవరుకిఱ నమ్మడైయ ఆత్మగుణోదయవిరోధి పాపక్ష
యమ్ పిఠక్కుమ్బడి (౨) *చమలజ్ఞాకవిక్లిక్కుమ్ భగవాన్మడైయ
పరిపూర్ణప్రసాదత్తాలే పిఠక్కుమత్తనై యెన్ఱు ధ్యసన్ఱు.

(దేహయాత్త్రైయిలపేత్తైయావతు)- దేహరక్షణార్థమాన వ్యా
పారత్తిల్ విరుప్పమన్ శీరుక్కై.

(ఆత్మయాత్త్రైయిలపేత్తైయావతు)- శేషత్వమే వడివానవా
త్తావుక్కు ధారకాదికళాన గుణానుభవకై జ్యూర్యప్రవృత్తియిల్ పెన్ ౨
వళవాల్ తృప్తనాయిరాతే మేమేలుమాన్తైప్పడుకై.

§ నిరనిత్తైయాక్కాతే-యథాసభ్యమస్వయియాతే. (౧) అమరకో-కా-౧.

(౨) తి-వాయ్-౧.౯-౯.

ప్రాకృతపస్తుక్కళిల్ భోగ్యతాబుద్ధినివృత్తియుమ్, దేహధారణమ్ పరమాత్మసమారాధనసమాప్తి ప్రసాదప్రతిపత్తియెన్నిట బుద్ధివిశేషముమ్, తనక్కరుక్లేశముణ్డానాల్ కర్తృఫలమెన్డా తల్ కృపాఫలమెన్డాతల్ పిఱక్కుమ్ప్రీతియుమ్,

(ప్రా)కృతపస్తుక్కళిల్ భోగ్యతాబుద్ధి నివృత్తియావతు-అశనా చ్చాదనజ్జఘక్కుఱుప్పాన ప్రాకృతపదార్థజ్జళి లాదరత్తు క్కుడియాన భోగ్యత్వబుద్ధి తవిరుకై.

(దేహధారణమ్) ఇత్యాది అతావతు-అస్తప్రాకృతపస్తుక్కళిల్ దేహమ్ ధరిక్కైక్కుత్తక్కవశేవుభుజ్జైక్కై, పరమాత్మావాన సర్వేశ్వరినుడైయ సమారాధనత్తి సమాప్తిరూపైయాన ప్రసాద ప్రతిపత్తియెన్నిట బుద్ధివిశేషముమైనై - అప్తి క్కే, (పరమాత్మసమారాధనసమాప్తి) ఎన్నిటబుద్ధివిశేషముమ్, (తత్ప్రసాద ప్రతిపత్తియెన్నిట బుద్ధివిశేషముమ్) ఎన్నవుమామ్.

(తనక్కు) ఇత్యాది. అతావతు - ముముక్షునాయ్ ప్రపన్న నాలుమ్ ప్రారబ్ధశరీరమిరుక్కుమళవుమ్తాపత్రయమ్వరుకై తవిరాతితే; ఆకైయాలే, ఇశ్వరీరత్తోడె యిరుక్కిట తనక్కు- త్తాపత్రయజ్జళి లేతేను మొరుక్లేశముణ్డానాల్, “ఇతు అనుభవవివాశ్యమాన ప్రారబ్ధకర్తృఫలమప్తో, ఏవమూర్భతకర్తృజ్జఘత్తై కఙ్గీయుమళవన్తో ఇశ్వరీరత్తోడు నమ్మై యెమ్మెరుమాక్వైక్కిటతు, ప్రాప్తిప్రతిబద్ధకజ్జళిలే యొన్డాకిలుమ్ కఙ్గీ యప్పెల్లోమే” ఎన్నిటవనుసన్ధానత్తాలేయాతల్, “దుర్వాసనైయాలే ఇవ్వడమ్మైవిడవిలై యామల్ ప్రాకృతపదార్థజ్జళై యుజ్జీవిత్తుక్కొణ్ణు సంసారత్తుక్కుళ్ళే పొరున్దియిరుక్కిటనమ్మై దుఃఖదర్శనత్తెప్పణ్ణువిత్తు ఇతిల్ హల్ నిఱుత్తుక్కొణ్ణుపోక నిన్దైక్కిట సర్వేశ్వరనుడైయ కృపైయిక్కుల మన్తో ఇతు” ఎన్నిట వనుసన్ధానత్తాలేనూత లుక్కాకక్కడవ ప్రీతియు

స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధినివృత్తియుమ్,
విలక్షణరుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానశ్శిల్ వాఙ్మోయుమ్,

మెన్దై. శ్రీపూర్వాఘమ్ †ఉత్తరాఘమ్ ‡ప్రారబ్ధజ్ఞమ్ ఎల్లామ్కట్టిక్కిఱ
వనుక్కు వర్తమానశరీర త్తి లనుభావ్యకర్తమత్తనైయుమ్ కట్టిక్కై
అరితన్బితే; కర్తఫలమాన దుఃఖపరమృతై కళైయనుభవియా నిష్టాలుమ్
ఇద్దేహ తైవిదవెన్టాలి శైయాతవివనై, నిర్దుఃఖనాక్కినై పోమాకిల్, ఇశ్వ
రీరత్తోడేనెమజ్జాలమిరుక్కవిచ్చిత్తల్, ఇన్ను మొరుశరీరమేతన్నైయిచ్చి
క్కులల్ శైయ్యమాకైయాలే ఇశ్వరీరత్తుక్కుళ్ళకర్తమనుభవిత్తేయిరు
క్కక్కడవనెన్బితే వైక్కిఱతు ; ఆనపిన్బు, మల్ మణాన కర్తజ్జెల్లామ్
కట్టిత్తతు సంసార త్తిల్ నిన్బు మివనైక్కడుక త్తిరువడికలై శేర్ తు
క్కుళ్ళుకైయిన్బాన కృపైయాలేయానాట్యైలే, ఇత్తనైయుమ్ శ్చై
యాసుల్ వైత్తమమ్ కృపైయాలేయితే; అనాదికాలమ్ పరిగ్రహిత్త శరీ
రస్తోమనుభవితదుఃఖమ్ భగవన్నిగ్రహఫలమ్, ఇతులవననుగ్రహ
ఫలమ్. (౧) “యస్మానుగ్రహమిచ్చామితస్యవిత్తం హరావ్యహమ్”
ఎన్టానితే ; ఆకైయాలే ఇత్తై (కృపాఫలమ్) ఎన్దిఱతు.

(స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధి నివృత్తియావతు)- ప్రపన్న
నాన తన్నుడైయ వధికారానుగుణమాక వనుష్ఠిత్తుక్కుణ్ణ పోరుమ్
నల్లొట్టుక్కబ్బళై ప్పేల్ మిక్కు సాధనమాక నిన్టాయాతోట్టికై.

(విలక్షణరుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానశ్శిల్ వాఙ్మోయువావతు)- (౨)
* నాట్టారోడియల్ మొట్టిన్దు నారణనై నణ్ణియిరుక్కైయాలే, నిర్తలజ్ఞాన
భక్తికరాయిరుక్కుమ్ విలక్షణరాన పూర్వర్ కభుడైయ విలక్షణమాన
అన్దజ్ఞానముమ్ అనుష్ఠానముమ్ నమక్కుణ్డాక వేణుమెన్నుమాకై.

శ్రీ పూర్వాఘమ్-ఉపాయవరణత్తుక్కు పూర్వమిపణ్ణిన పుణ్యపాపజ్ఞో. †ఉత్తరా
ఘమ్-ఉపాయవరణాన వ్రరమిపణ్ణిన పుణ్యపాపజ్ఞో. ‡ప్రారబ్ధమ్-దేహస్తరాన
భావ్యమాయ సద్యఃఫలప్రదానోస్తుభిమానకర్తమ్. (౧) గీతై- (౨) తిహాయ్-౧౦-౬-౨.

ఉకన్ద్యులిననిలజ్ఞః లానరాతిశయముఁ, మగ్గళాశాసనముమ్,
ఇతరవిషయజ్ఞః లరుచియుమ్. ఆర్తియుమ్, అనువర్తననియతి
యుమ్, ఆహారనియతియుమ్,

(ఉకన్ద్యులిననిలజ్ఞః లానరాతిశయమావతు)- (౧) "తానుకన్ద్యుః" పడియే సర్వేశ్వరనుకన్ద్యు వర్తిక్కిట దిన్యదేశజ్ఞత్వాల్ (౨) "కణ్డియూరరజ్ఞమ్ మెయ్యన్ కచ్చిసేవత్తెయ్యన్ ముద్దనాన్" పడియే మనస్సులజ్ఞేమహ్మవిష్టుచ్చుడి మేకమేబమ్ సెరుకుటివాచిరమ్.

(మగ్గళాశాసనమావతు)- అవ్యోదిన్యదేశజ్ఞత్వే విరుమ్మినవర్తిక్కిట అవనుడై య శీ (సాద్యతైయుమ్) సాకుమ్యతైయుమ్ నాయత్తెన్దు నోక్కుమ్ పరివరిల్లామైయైయుమ్, ప్రతికూలవర్గజ్ఞః సతిశయతైయుమ్ నిలైత్తేగ్గి, 'ఎకశెయ్యత్తేడుకిటతు' ఎత్తు వయితెన్దు ఇరవుమేపకలుమ్ తిరుప్పల్లొలుపాడుకై.

(ఇతరవిషయజ్ఞః లరుచియావతు)- భగవద్వ్యతిరిక్తగ్గళాసహేయ విషయజ్ఞః దోషదర్శనాదికళాల్ విరుప్పహ్నోరుత్తై.

(ఆర్తియావతు)- ఇతరవిషయప్రావణ్యహేతువాస ఇవ్వడమొజ్జే (౩) *ఇరుక తరుమాళాల త్తిలిరుక్కిటవిలడిక్కిలిప్పలుమ్ ప్రావ్యవైల త్తణ్యదర్శనత్తాల్ వన్ద ప్రాప్తివిలమ్బాసహత్వత్తాలుమ్ పడుమ్లేశమ్.

(అనువర్తననియతి యావతు)- భగవద్భాగవత విషయజ్ఞః స్వశేషత్వానుగుణమాక సీచోక్తి సీచవృత్తికళాల్ పణ్ణమనువర్తనజై ప్రాప్తివిషయజ్ఞః మఱియు శెయ్యుత్తోక్తికై

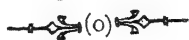
(ఆహారనియతియావతు)- శీ జాత్యాశ్రయసిమిత్రాదుష్టజ్ఞాయ సర్వేశ్వరనుడైయవుమ్ తదీయరుడైయవుమ్ ప్రసాదగ్గళాన పస్తుక్కుళై

శీ కణ్డిశంకవచిన్నాపి. శీ జాతిదుష్టమ్-అనునాది ఆశ్రయదుష్టమ్-పతితాన్నాది. విమిత్తదుష్టమ్-నూతకాన్నాది ఇసు-కాలక్రిగాసంసర్గహేతుకదోషకాన్యజ్ఞశుక్కుము పలక్షణమ్ కాలదుష్టమ్-తౌగద్యవృష్టసమ్యక్ తాదికమ్. క్రియాదుష్టమ్-ఘృతానన్విత డిష్టాన్యాది. సంసరుదుష్టమ్-క్రిమికళాదియుక్తమ్. (౧) తి-శె-౨-

(౨) తి-కుటు-౧౯.

(౩) తి-చ మీ-౧౦-౬౫.

అనుకూలసహవాసముమ్, ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియుమ్,
సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవన్.
పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

యే ఆహారమాకక్కొళ్ళుమతోఱియ, తదితరజ్గళానవై కొళ్ళక్కడవో
మల్లోమెద్దిరుక్కై.

(అనుకూలసహవాసమావతు)-స్వసంసర్గత్తాలే జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళై
వర్ధిప్పియానిఱ్ఱుమ్ మనుకూలరానవర్కళుడనే ఊణకాలముమ్ పిరియాతే
కూడివర్తిక్కై.

(ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియావతు)- స్వసంసర్గత్తాలే జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్గళై నశిప్పియానిఱ్ఱుమ్ ప్రతికూలరానవర్కళుడన్ ఊణకాల
ముమ్ కూడి వర్తియూతోఱిక్కై. ఇజ్జుచ్చొన్న అనుకూలరుమ్ ప్రతికూ
లరుమ్ ఇన్నారెన్ను మిడమ్ మేలే తామేయరుళిచ్చెయ్యక్కడవరితే.

(సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కొణ్ణు పోరక్కడ
వన్) అతావతు- కీర్త్తిచ్చొన్న వివైయి త్తనైయుమ్ జ్ఞానానుష్ఠాన పరి
పూర్ణనాన సదాచార్యనుడైయ సర్వమగ్గళావహమాన ప్రసాదత్తాలే
తన్నడైయే మేకమేయ మభివృద్ధమామ్బుడి శెయ్తుకొణ్ణు పోరక్కడవ
నెన్టపడి. సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కుమ్బుడి ఇవన్ పణ్ణిక్కొణ్ణు
పోరుక్కైయావతు- తత్ప్రసాదకజ్గళై చెయ్తు కొణ్ణుపోరుక్కై. తత్ప్రసా
దకజ్గళావన-ఇతినుడైయ † ఉపపాదనస్థల త్తి లరుళిచ్చెయ్కిటవై. (పోర
క్కడవన్) ఎన్టు విధిరూపేణ వరుళిచ్చెయ్తతు-ఇతినుడైయ అవశ్యా
నుష్ఠేయత్వమ్ తోబ్రిరుక్కైక్కాక.

ఇరణ్డామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీ వ చ న భూ ప ణ మ్.

మూన్తామ్ ప్రకరణమ్.

౨౪౪. మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; జ్ఞానదశైయిల్
రక్ష్యరక్షకభావమ్ తకకప్పిలే కిడక్కుమ్; ప్రేమదశైయిల్

౨౪౪. ఇద్ద దినచర్యైయిల్ శొన్నవల్ శీల్ వివరిక్కవేణుమన
లోలై వివరిప్పతాక త్తిరువుళ్ళవేపల్ శీ, ప్రథమత్తిల్ మగ్గళాశాసన తై
వివరి త్తిరుళుకితార్, (మగ్గళాశాసనమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. హేయప్రత్యసేక
నాయ్ కల్యాణైకతాననాయ్ స్వేతర సకలరక్షకనాయితే సర్వేశ్వరనిరు
ప్పతు ; ఇప్పడియిరుక్కిఱవననై కొండ్లు తనక్కుణ్డాన అమగ్గళజ్జలై
హ్మిక్కి ఇల్లాతమగ్గళజ్జలై యుణ్డాక్కికొళ్ళక్కడవ తద్రక్ష్యభూతనాన
ఇవన్ తనక్కు రక్షకనాన అవనుక్కుతాన్ మగ్గళజ్జలై యాశాసిక్కై
తదేకరక్ష్యత్వరూపమాన స్వరూపత్తుక్కు విరుద్ధమన్తో వెన్ఱిఱశక్కై
యై యనువదిక్కితార్; (మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్)
ఎన్ఱు. అ తైప్పరిహరిక్కితార్, (జ్ఞానదశైయిల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశై
యావతు)-సర్వేశ్వర సేరక్షకనాకవుమ్ తాన్ అవనుక్కు రక్ష్యభూతనాక
వుమ్ ప్రణమత్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే తెళియక్కణ్డానుసన్నిక్కుమ్దశై.
అద్దదశైయిల్ (౧) “కలై వాయ్ తున్ఱుమ్ కలై యాతొళివాయ్” ఇత్యా
దిప్పడియే తన్నుడైయ అనిష్ఠనివృత్త్యాదికళుక్కు అవనే కడవనెన్ఱిరు
క్కైయాలే, రక్ష్యరక్షకభావమ్ తనక్కుడై త్త ఆశ్రయ త్తిలేకిడక్కుమ్
(ప్రేమదశై యావతు)- సర్వేశ్వరమడైయ సౌందర్య సౌకుమార్యజ్జలై
యనుసన్నిత్తు “ఇవ్విషయత్తుక్కై వరుకిఱతో?” ఎన్ఱు ॥ అస్థానేభయ
శక్కైవణ్ణే, అవన్ స్వరూప తైయనుసన్నిక్కుత్తుమరన్ఱిక్కై నెన్ఱు ॥ మఱు

॥ అస్థానే-అవిషయత్తిల్. ॥ మఱుకుమ్మడి-సన్తపిక్కుమ్మడి. (౧) తి-వాయ్-౧-౨-౩.

౧౬౮ ప్రేమచనభావనామ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩ ప్రకరణమ్.

తట్టుమాటిక్కిడక్కుమ్.

౨౪౧. అవక్షస్వరూపతై యనుసన్నితాల్ అవనై క్కడకాకక్కొణ్ణు
తన్నెనోక్కుమ్; సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్ తన్నె
క్కడకాకక్కొణ్ణు అవనైనోక్కుమ్.

౨౪౨. ఇవ్వర్థమ్, చక్రవర్తి,

కుమ్బుడియానదశై. అన్తదశైయిల్ ఈశ్వరనైరక్షిక్కవత్తేడి త్తడు
మాటుకై యాలే ఈశ్వరన్ పక్కలిలే రక్ష్యభావముమ్ చేతనన్ పక్క
లిలే రక్షకభావముమాయ్, తనక్కడై త్తత్రయ త్తిలన్తి క్కే మాతాడి
క్కిడక్కు మెన్త పడి.

౨౪౩. ఉక్తార్థతై వివదీకరిక్కితార్, (అవక్షస్వరూపతై) ఎన్తుతు
డక్కి. అతావతు ప్రథమాక్షర త్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే సర్వజ్ఞనాయసర్వ
శక్తియాయ్ సర్వరక్షకనాన అవనుడై యస్వరూపతై యనుసన్నితాల్,
అవనై త్తనక్కనిష్టనివారకనాకక్కొణ్ణు అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్ అప్రాప్త
నాన తన్నెరక్షిత్తుక్కొళ్ళుమ్; † పేశప్పిశకుమ్బుడియాన అవనుడైయ
సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్, అవనుడైయ సర్వశక్తిత్వాదికళైమఱ
న్దు కుత్తైచ్చరక్కాకనినైత్తు, తన్నెరక్షకనాకక్కొణ్ణు మగ్గళాశాన
సమ్పణ్ణి అవనైరక్షిక్కుమెన్తై. ఇవ్విడ త్తిల్ సాన్దర్యమ్ శొల్లిల్ శీలైయ
యాకిలుమ్ అతువుమ్ మగ్గళాశానన హేతువాకై యాలుమ్ * మేలే శొల్లు
కై యాలుమ్, సాకుమార్యమ్ ఇతుక్కుముపలక్షణమ్.

౨౪౪. ఇప్పడి సాకుమార్యాదికళైక్కొణ్ణు కలజ్జీ రక్షకనాన అవను
డైయ శక్తివై భవతై మఱన్దు, తానవనైరక్షిక్కుమెన్తిఱ ఇవ్వర్థ మెన్జే
కాణలామెన్ను మపేత్తైయిలే, ఇతు శిష్టాచారసిద్ధమెన్ను మిడమ్ కాట్టు
కితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్తుతుడక్కి. చక్రవర్తి, పెరుమాళ్ పిరాట్టైయ

† పేశప్పిశకుమ్బుడియాన - పేశినాల్ నలుపమ్బుడియాన.

* మేలే శొల్లుకై యాలుమ్ ఎన్తుతు - పెరుమాళ్ ముఖత్తి లేవిన్ త్తివర్ కళై వడిమగ్గుకు
పడుత్తుమ్ పాడాయిల్ బుధతుమ్ ఎన్తుశొల్లుకై.

శ్రీజనకరాజ్ తిరుమకళ్,

తిరుమణిమృణాల్ న్దు మీణ్ణెల్లున్దురుళానిల్లు, పరశురామన్ వన్దు వో
 ధీనవళవిలే, తాటకాతాటకేయ నిరసనగ్గళాలే ఇవరుడైయ శక్తివైభ
 వత్తై వ్యక్తమాక వటిన్దిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, ఇవరుడైయ బాల్యచై
 యుమ్ సాకుమార్యత్తైయుమేపార్ త్తు, “ఎన్నాకప్పుకుకిఱతో?” ఎన్దుభీతనా
 య్, తాన్మున్నే యోడిచ్చెన్దు (౧) “క్షుత్రోహత్పూళాన్దన్దున్దు బాన్దా
 ణశ్చమహాయ శాః బాలానాం మమపుత్రాణా మభయం దాతుమర్హసి”
 ఎన్దు శరణమ్ పుక్కు, పిన్నైయు మవన్ పెరుమాళ్ మేలేయడర్ న్దు
 శెల్లుకిఱపడియెక్కణ్ణు నిష్క్రిణనాయ్ నిన్దు, (౨) “గతోరామ ఇతి శ్రు
 త్వాహృష్టః ప్రముదితోన్మహః పునర్జాతం తదామేనే సుతానాత్తాన
 మేవచ” ఎన్దిఱపడియే అవన్ తోల్ మిన్దుపోనానెన్దు కేట్టపిన్దు తా
 నుమ్ పిల్లైకళుమ్ మఱుపిఱవిపిఱన్దారాక నిన్దై తిరున్దానితే.

శ్రీజనకరాజ్ తిరుమకళ్, తలైసీర్ ప్పాట్టిలే ఇవరుడైయ వైభవ
 మెల్లామఱియు మవళాయ్ రుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, తిరువభిషేకమ్ పణ్ణుకె
 కాక అలఱ్ఱుతదివ్యగాత్రరాయ్ కొణ్ణు చక్రవర్తి తిరుమాళికె
 క్కెల్లున్దురుళుకిఱపోతు, ఇవరుళిలేతోల్ మిన్దు “ఇతుక్కెన్ వరుకిఱతో?”
 ఎన్దు ప్రేమత్తాలేకలగ్గి, (౩) “పతిసమ్మానితాసీతా భర్తారమసి తేక్షణా |
 ఆద్యారమనువవ్రాజ మగ్గళాన్దభిదధ్యుషీ” ఎన్దు తిరువాళలళవుమ్ తాన్
 మగ్గళాళాసనమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు పిన్ శెన్దు, (౪) “పూర్వాదిశంవజ్రధరో
 దక్షిణాంవాతు తేయమః | వరుణః పశ్చిమామాళాం ధనదస్తూత్రరాం
 దిశమ్” ఎన్దు దిక్పాలకర్ కలై ఇవర్ కు రక్షకరాక వపేక్షిత్తాళేతే.

(శ్రీజనకరాజ్) ఎన్దుమ్ (తిరుమకళ్) ఎన్దుమ్ విరిత్తుచ్చొల్లవు
 మామ్. అప్పొత్తెక్కు, శ్రీజనకరాజ్, మహేశ్వరధనుర్భగత్తాలే పెరు
 మాళుడైయ శక్తివైభవ తైక్కణ్డిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, (౫) “ఇయంసీతా

(౧) రా-బా-౨౫-౬.
 (౨) రా-బా-౨౭-౬.
 (౫) రా-బా-౨౩-౨౭.

(౩) రా-ఆ-౧౬-౨౧.
 (౪) రా-ఆ-౧౬-౨౪.

విశ్వామిత్రన్, శ్రీదణ్డకారణ్యవాసికశాసనముపకల్, తిరువడి,

మమసుతా సహధర్మచరీతవ । ప్రతీచ్ఛవైనాంభద్రం తే పాణిం గృహ్ణీష్వపాణినా” ఎన్ఱు అభిజాత్యాదికళాల్ వీటుడైయళాన ఇవళైక్కైక్కొణ్డరుళుమెన్ఱు కాట్టిక్కొడుక్కిఱవళవిలే, ఇవరుడైయవళుకైయుమ్ సాకుమార్యతైయుమ్ కణ్డకలగ్గి ఇచ్చేర్ త్రిక్కొరు తీగ్గువారాతొట్టియవేణుమెన్ఱు “భద్రన్తే” ఎన్ఱు మగ్గళాశాసనమ్పణ్ణినానెన్ఱే.

విశ్వామిత్రక, తన్నుడైయలధ్వరత్రాణార్థమాక ప్పెరుమాళైయళైత్తుక్కొణ్డపొరుకిఱపొతు, నడువే తాటకై పెరియ ఆకప్పరవత్తోడే ఆక్రమిన్ఱుక్కొణ్డవరుకిఱపడియెక్కణ్డు, (3) “అహంవేద్దిమహాత్మానం రామంసత్యపరాక్రమమ్” ఎన్ఱిఱపడియే పెరుమాళుడైయశక్తివైధవతైయటిన్దిరుక్కచ్చయ్తేయుమ్ సాకుమార్యతైప్పార్త్తుక్కలగ్గి, (౨) “విశ్వామిత్రస్తు బ్రహ్మర్షిర్హుజ్కారేణాభిధర్తస్యతామ్ । స్వస్తిరాఘవయోరస్తు జనుశ్చౌవాభ్యభాషత” ఎన్ఱిఱపడియే తాకమున్నేనిన్ఱు అవళై హుజ్కరిత్తు ప్పెరుమాళుక్కుమ్ తిరుత్తమ్మియార్కుమ్ ఒరుతీగ్గు వారామైక్కాక మగ్గళాశాసనముమ్ శెయ్తానితే.

శ్రీదణ్డకారణ్యవాసికశాసనముపకల్, (3) “తేతంసోమమిహోద్యన్తగ దృష్ట్వావైధర్మచారిణః । మగ్గళాని ప్రయుజ్ఞానాః ప్రత్యగృహ్ణాన్ దృఢవ్రతాః” ఎన్ఱు తగ్గళాపన్నివృత్తియైయుమ్ అభిమతసిద్ధియైయుమ్ పణ్ణిత్తరువారివరే యెన్ఱు సాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణికిఱ తాగ్గళ్, ఇవర్ సన్నిహితరాసవాతే అవల్లైమఱన్ఱు, ఇవర్ వడివళుకిలేతువళుగ్గు మగ్గళాశాసనమ్పణ్ణినార్ కళితే.

తిరువడి, ప్రథమదర్శనత్రిలే, (౪) “ఆయతాశ్చనువృత్తాశ్చ బాహవఃపరి ఘోషమాః । సర్వభూషణభూషార్హాః కిమర్థం ననిభూషితాః” ఎన్ఱు † కణ్డైయగ్గళ్ పోలే యిరుక్కిఱ సిరుత్తోళ్ కళిల్ మిడుక్కైక్కణ్డు

గ్గి అధ్వరత్రాణార్థమాక-యాగరక్షణార్థమాక. (౧) రా-బా-౧౯-౧౪.

(౨) రా-బా-౨౬-౧౪. (3) రా-ఆ-౧-౧౧. (౪) రా-కి-౩-౧౪.

† కణ్డైయమ్-అనేకట్టుమకమ్మమ్.

శ్రీనందగోపర్,

క్మాట్టియుమ్ స్ కపోతోపాఖ్యానమ్ కణ్ణాపాఖ్యానమ్ ఇనైయరుళిచ్చె య్తుమ్, తెలివిత్తు భయతై క్కెడుతు, (౧) “అనయైనంహరిశ్రేష్ఠ” ఎన్న వేణ్ణుమ్మడి పెరుమాళై క్కుడైచ్చరక్కా-కనినైత్తు క్కాత్తు క్కొణ్ణు పోనానితే.

(మహారాజర్) ఎన్నిటతు - శ్రీజటాయమహారాజరై యెన్ఱుమ్ శొల్లువర్ కళ్ళ; అతావతు - శ్రీజటాయమహారాజర్, పిరాట్టిక్కాక రావణనోడేపారుతు క్కుడు బుయిరాయ్ క్కిడక్కితమై పెరుమాళ్ వన్ఱు కణవళవిలే, జనస్థాన త్తిలిరున్ఱ పతినాలాయిరమ్ రాక్షసరై యుమ్ తని వీరమ్ శెయ్తు నిన్ఱుకాన్ఱ తోళ్ళ వలియై యజ్జినిరుక్క చెయ్ తేయుమ్, (౨) “యా మోషధిమివాయుష్షన్న్ స్వేషసిమహవనే సాదేవీమమచప్రాణారావణేనోభయంహృతమ్” ఎన్ఱు అరుమరున్ఱు తేమవారటవిఱోటుమ్ తడుమాటుమాపోలే యావళోరు త్తియై యిన్ఱపర్వకాట్టిలే తేడిక్కొణ్ణు తిరికిఱీర్, ఉమక్కు నిత్యమ్ ప్రాణసమైయాన అపభుమ్ ఎన్నుడైయ ప్రాణజ్జళు మిరణ్ణుమ్ రావణనాకిటపైయలాలే అపహృతమాయ్ బు కాణుమెన్ఱు శొల్లానిక్కుచ్చెయ్ తే, ఇవరుడైయ విరహాన్లేశత్రాల్ వన్ఱ తళర్ త్తియైయుమ్ సాకుమార్యత్తైయుమ్ రాక్షసరొట్టై వాపకైయై యుమ్ నినైత్తు “ఎన్నా కత్తేషుకిటతో” ఎన్ఱజ్జ, “ఆయుష్ష” ఎన్ఱు ఆయుపైన్ఱ ప్రార్థితారితే.

శ్రీనందగోపర్, పూతనానిరసనత్తాలే కృష్ణనుడైయ దివ్యశక్తి యోగ తై క్కణ్ణిరుక్క చెయ్ తేయుమ్, * శైశవప్రయుక్తమాన సాకు మార్యత్తైయే పార్త్తుక్కలగ్గి వయితెన్ఱు, (౩) “రక్షతుత్వామశేషాణాంభూతానాం ప్రభవోహరిః | యస్యనాభిసముద్భూత పఙ్కజాదభ వజ్రగత్” ఎన్ఱు సర్వజగత్కారణ భూతనాయ సకలవిగోధ నిరసనశీల నాన సర్వేశ్వరనుమ్మై రక్షి ప్పానాక వేన్ఱు రత్నైయిట్టారితే.

§ ఇవ్విరణ్ణు ఉపాఖ్యానజ్జళుమ్-శ్రీరామాయణత్తిల్ పతిసెట్టావతుర్గమ్-౨౪-౨౬-శ్లోకభగీర్ కాణ. † కుడు బుయిరాయ్-అల్పప్రాణరాయ్. ‡ తనివీరమ్-అసహాయ యుద్ధమ్. * శైశవమ్-బాల్యమ్, (౧) రా-యు-౧౮-౨౪, (౨) రా-౪-౬౭-౧౫, (౩) భార-

శ్రీవిమరర్, ప్తిశ్చైయుటక్గావిల్లిదాసర్,
తుడక్కమానవర్కళి పక్కలిలే కాణలామ్.

శ్రీవిమరర్, కృష్ణనుజైయ సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాదికత్వైయ
జిద్దిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, దుర్యోధనగోష్ఠియిలే యొడ్డుపరుళినహాతు
పాయ్యాసనమిట్టపడియై క్కణ్ణజ్జి, ప్రేమాన్ధతైయాలే (౧) “సంస్పృశ
న్నాసనంశౌరే ద్విదురస్సమహమతిః” ఎన్ఱు తమ్ముజైయతిరుమాళ్ళికై
యిల్ తామిట్ట ఆసన తైయుమ్ అతిశక్తైపణ్ణి త్తన్కైయాలే అము
క్కిప్పార్ త్తారితే.

ప్తిశ్చైయుటక్గావిల్లిదాసర్, అత్తలైయిల్ జ్ఞానశక్త్యాదిక
తైల్లామతిన్ఱు “పెరుమాళ్ నమక్కు రక్షకర్” ఎన్ఱిరానిట్టుచ్చయ్ తే
యుమ్, ప్రేమపరవశరాకై యాలే కీ పెరుమాళులావియరుళుమ్మాత్తు
ఎగ్జేను మొరుచలనమ్పిటిక్కిల్ నమ్ప్రాణనై విడుమిత్తనైయెన్ఱుశొ
త్తైయై యరువిప్పిడిత్తుక్కిణ్ణ సేవిప్పరెన్ఱు ప్రసిద్ధమితే.

తుడక్కమానవర్కళివిత్తల్, (౨) “స్త్రియోపృథ్వా సరు
ణ్యశ్చ సాయంప్రాతస్సమాహితాః । సర్వా దేవాన్ సమస్యన్తి రామ
స్యాధ్యేయశస్వింసః” ఎన్ఱు తిరువయోధ్యావాసిజనగళి ; (౩) “యన్తజ్జ
ళంసుపర్ణస్య వినతాకల్పయత్పురా । అమృతంప్రార్థయానస్య తత్తేభవ
తుమజ్జళమ్” ఎన్ఱు శ్రీకౌసలైయార్ ; (౪) “జాతోఽసిదేవదేవేశ శబ్ద
చక్రగదాధర । దివ్యరూపమిదందేవ ప్రసాదేనోపసంహర” ఎన్ఱు శ్రీవసు
దేవర్ ; (౫) “ఉపసంహరసర్వాత్మక రూపమేతచ్ఛతుర్భుజమ్ । జానా
తు మావతారన్తే కంసోఽయందితిజన్మజః” ఎన్ఱు దేవకిప్పిరాట్టిముతలా
నారైయెల్లామ్ నిన్ఱైక్కిటతు.

శ్రీ పెరుమాళులావియరుళుమ్మాత్తు-న మ్మెరుమాళ్ పుటప్పాడుకొణ్డరుళుమ్మాళ్ళు.
† శొత్తై-తురికై. (౧) భార-ఉద్యో (౨) రా-అ-౨-౫౨. (౩) రా-ఆ-౫౨-౩౩.

(౪) వి-పు-౫-౩-౧౦.

(౫) వి-పు-౫-౩-౧౩.

౨౭౪ శ్రీవచసభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౭౨. ఇతైయ పెరుమాళై శ్రీగుహప్పెరుమాళతిశక్తై పణ్ణ, ఇరువరై
యు మతి శక్తై పణ్ణి శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ పరికరమ్ పెరుమా
ళై నోక్కిల్ గ్రీతే.

౨౭౨. ఇద్విషయవై లక్షణ్యమ్ ఎల్లారై యమ్ మగ్గళాశాసన త్తిలే
మూట్టుమెన్ను మిడత్తుక్కు ఇన్ను మెరు ఉదాహరణమ్ కాట్టుకితార్ (ఇతై
య పెరుమాళై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-శృగ్గి బేరపుర త్తిలే యెమ్మనరుళి శ్రీ
గుహప్పెరుమాళై విషయీకరిత్తరుళినవన్ఱు, పాణ్ణిన్ఱు ఇతైయ పెరు
మాళ్ పడుత్తుక్కుడు త్తవర్ణశయ్యైయిలే పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియమ్
పళ్ళికొండరుళానిట్టు, (౧) * బాల్యాత్ప)భృతినున్సిగ్ధరాకై యాలే ఎ
వరుకిటతోవెన్ఱు, ముతుకిలిట్ట అమ్మతాత్తూణియుమ్ కట్టినవిరత్చుర
డుమ్ సాణియేటిట్ట నడుక్కొత్తుప్పిడి త్తవిల్లుమ్ తాముమాయనడై యా
డుమ్ మతిళోపోలే వతైయవరుకిట ఇతైయ పెరుమాళైక్కణ్ణు, శ్రీగుహ
ప్పెరుమాళ్, “ఒరుతమ్మి తాయెక్కొణ్ణు రాజ్యతైవాగ్గి కట్టినకాప్పోడే
కాట్టిలేతళివిట్టా, ఇవనమవ్వోపాతి ఒరుతమ్మియన్ఱో, తనియిడ త్తిలే
ఎకశైయ్యనినై త్తు ఇప్పడిఁ ఆయ త్తమాయ్ నిన్ఱానన్ఱు తెరియాతు” ఎన్ఱుతి
శక్తై పణ్ణి, “అప్పడివతేను మెరుతీజునినై క్కిల్ ఇవన్ఱునై త్తిర క్కాణ
క్కడవోమ్” ఎన్ఱు విల్లుమ్ * కోలుమాయ్ కొణ్ణు ఇవరిట్టనడియిలేయ
డియిట్టునిట్టు, శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ ఏవల్ తొళిల్ శెయ్తు తిరియుమ్
పరికరమ్, “అవకాజ్ఞాతి, ఇవకాక్షుకుటమ్మనానవన్యన్, ఇవర్ కళిరువరు
మాక ఇద్విషయ త్తై ఎకశైయ్య త్తేడుకితార్ కళో?” ఎన్ఱు ఇరువరై యమతి
శక్తై పణ్ణి, “అప్పడిశైయ్యల్ ఇవర్ కళై యభియచ్చెయ్ తుమనామ త్తలై
యెనోక్కక్కడవోమ్” ఎన్ఱు తని త్తనియేకై యమ్ విల్లుమాయ్ కొణ్ణు
పెరుమాళై రక్షి త్తతితేయెన్ఱై. శ్రీభరతాహ్వానక్కు విశేషమ్ శొల్లు

† ఆయ త్తనాయ్ సన్నద్ధనాయ్. * కోల్-బాణమ్, గి కుటుమ్మన్-కుటిలవృత్తికన్,

౨౮౮. ఒరునాళ్ ముక త్రిలేవిట్టి త్తవర్ కళై వడివట్టుకుపడుత్తుమ్ -
పాడాయిల్ బ్రీతు.

౨౮౯. ఇవర్ కళి

కిఱవిడ త్రిలే శ్రీగుహ పెరుమాళ్, (౧) "నియమ్యపృష్ఠేతు తలాఙ్గుళిత్ర
వాన్ శరైస్సుపూర్ణామిషుధింపరంతపః । మహద్ధనుస్సజ్యమపోహ్య
లత్తుణ్ నిశామతిష్ఠ త్వరితోఽస్య కేవలామ్ । తత స్త్వహాఘ్నోత్తమ
చాపబాణభృత్ సితోఽభవం తత్రసయత్రలత్తుణః । అతన్నిభిర్జాతిభిరా
త్తకార్తు కైర్మహేన్ద్రకల్పంపరిచాలయం స్తదా" ఎన్ఱులల్ బైరాత్రియిల్
వృత్తాన్తైచ్చొన్నానితే.

౨౮౮. శ్రీగుహ పెరుమాళ్కుమ్ పరికరత్తుక్కుమ్ అన్ఱుకణ్డమాత్ర
మొట్టియ పెరుమాళ్కుడన్ మున్ఱు వాసనై యిల్లైయితే ; ఇప్పడియరు
క్కచ్చెయ్ తే ఇవర్ కళుక్కిన్వారమ్ కూడినపడియెన్నెన్న; అరుళిచ్చె
య్ కితార్, (ఒరునాళ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - నెడునాళ్ వాసనై
పణ్ణుకై యన్ఱిక్కే ఒరునాళ్ ముఖదర్శనమ్ పణ్ణినవర్ కళైయుమ్, అవన్
విగ్రహవైలక్షణ్యమ్ పడుత్తుమ్బడియాయిల్ బ్రీతువెన్ఱై. (౨)*సదాపశ్యన్తి
పణ్ణినారోపాతి సకృద్దర్శనమ్ పణ్ణినారై యుమ్, ప్రేమాస్థరాయ్ అస్థానే
భయశక్తైరూలే అనుకూలరై యు మతిశక్తైః పణ్ణి ప్పరిన్దనోక్కు
మ్బడిపణ్ణవల్ బ్రాయితే భగవద్విగ్రహసౌందర్య మిరుప్పతు.

౨౮౯. ఇన్న ముమివ్వర్థత్తుక్కుడదాహరణమాకక్కిల్ చొచ్చొన్నవర్ క
ళితాట్టిల్ వ్యావృత్తరాన ఆహ్వాకళుడైయ మగ్గళాశాసననిష్ఠయై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవర్ కళి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇవర్ కళి) ఎన్ఱు చక్ర
వర్తిముతతాకక్కిల్ చొచ్చొన్న వధికారికళైయడైయ పరామర్శిక్కిఱతు.
ఆనాల్ పిరాట్టియైయు మొక్కచొల్లలామోవెన్నిల్; ఆహ్వాకళిల్
తలైవరాననమ్మాహ్వారిలుమ్ కాట్టిల్ పెరియాహ్వార్ క్కువల్ సమ్ శొల్లు

నమ్ముడైయకోటియిలే యెన్నుమ్బడియాయీల్ ముఱ్ఱావ్ కళ్ నిలై.

౨౫౦. ఆర్వార్ కళ్ళెల్లారై యుమ్పోలల్లర్ పెరియాళ్వార్.

౨౫౧. అవర్ కళుక్కు ఇతుకాదాచిత్కమ్, ఇవర్ కు ఇతునిత్తమ్.

కిఱివోపాతి, భోగపరవతైయాన అవళితాట్టిల్ మజ్జళాశాసనత్తి లూల్ శిత్తాలే ఆర్వార్ కళుక్కేల్ శిమ్ శొల్లక్కుణ్డెయిలై. ఆనాలుమ్ (నమ్ముడైయకోటియిలే) ఎన్నలామోవెన్నిల్; ఇవ్వర్నిష్టెయిలవర్ కళు డైయ ఆధిక్యతై దర్శిప్పికైక్కా-క చొన్నతాకైయాలే విరోధ మిలై. ఆకైయాల్, ఇవిష్వయవైలక్షణ్యకలుషచిత్తరాయ్ “ఇతుక్కే వసుకిఱితో?” ఎన్దుపరిన్దునోక్కినవర్ కళాక స్కీల్ చొల్లప్పట్టవర్ కళ్ళెల్లారుమెన్టపడి. (నమ్ముడైయకోటియిలే యెన్నుమ్బడియాయీల్ ము) ఎన్దుతు- ఇవిష్వయ త్తిలే యన్వయి త్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, ప్రేమాభావత్తాలే మజ్జళాశాసన త్తి లూల్ శిమ్ శీరుక్కిఱ, నమ్మోల్ వార్ మాత్రమెన్దు శొల్లలామ్బడియాయీల్ శ్రెన్టపడి. (ఆర్వార్ కళ్ నిలై) ఎన్దుతు- *మయర్ వఱమతిసలమ్ పెల్ శివర్ కళాకైయాలే నిరతిశయ ప్రేమయక్తరాన ఆర్వార్ కళుడైయ మజ్జళాశాసన నిష్టెయెన్టపడి.

౨౫౦. ఇవ్వార్వార్ కళ్ తాళ్ళల్ మజ్జళాశాసనత్తిల్ వన్దాల్ తజ్గళిలాప్పర్ కళోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఆర్వార్ కళ్) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు- (౧) * మజ్జళాశాసనత్తిల్ మల్ ముళ్ళు ఆర్వార్ కళు కుమ్ పెరియాళ్వారుక్కుమ్ నెమవాశియుడ్డెన్ట.

౨౫౧. అవర్ కళైప్పల్ ఇవర్ క్కితిలేల్ శిమ్ మేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అవర్ కళుక్కితు) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు- *మయర్ వఱమతిసలమ్ పెల్ శిమ్మె యై త్తిరుక్కచ్చెయ్ తే వయిరపురుక్కాయ్ ఆణ్ణళైయుమ్ పెణ్ణుడై యుడుత్తుమ్ భగవద్విగ్రహ వైలక్షణ్యతై యను సన్దితాల్, ఉత్తరోత్తరానుభవకామరాకానిక్కుమ్ మల్ శ్రాయాళ్వార్

౨౫౨. అవర్కళుడైయ ఆళిక్కాల్ తానే ఇవర్క్కు మేడాయరుక్కుమ్.

౨౫౩. అవర్కళుక్కుఉభయశేషత్వత్తైయుమభిత్తుస్వరూప తై

కళుక్కు పరసమృద్ధియేప్రయోజనమానఇంద్రమజ్జళాశాసనమ్ ఎప్పోతు మొక్కవిట్టిక్కే ఎక్లేను మొరుదలైయిలే తేడిప్పిడిక్క వేణుమ్బడియా యరుక్కుమ్; తద్వైలక్షణ్య గర్మానానస్తరమ్ తదనుభవపరరాకైయ విట్టిక్కే అస్థానేభయశక్తైపణ్ణి త్తిరుప్పల్లాణ్ణుపాడుమ్ ప్రేమస్వభావ గాన ఇవర్క్కుఇంద్రమజ్జళాశాసనమ్ సర్వకాలవర్తియాయ్చెల్లుమెన్దై.

౨౫౨. అతుక్కు హేతువెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవర్కళుడైయ)ఎన్ఱుతుడజి. అతానతు-అనుభవపరరానఅవర్కళై దృష్టి చిత్తాపహరమ్పణ్ణి ఆళిక్కాల్ పడుత్తుమవన్దైయ సౌందర్యనాసే, “అతుక్కేవరుకిఱి” ఎన్ఱజ్జి మేకమేలుమ్ కాప్పిడుమ్బడి మజ్జళా శాసనపరరానవివర్క్కుత్తిరిత్తునిన్ఱు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకైక్కిడాన నిలమాయరుక్కుమెన్దై.

౨౫౩. అతేజ్జనేయెన్నుమపేత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవర్కళుక్కు ఉభయశేషత్వత్తైయుమ్)ఎన్ఱుతుడజి. అతానతు-భగవదనుభవైకపరరాయ్ తదలాభత్తిలాన్ద్రామై కరైపురళుమ్బడి యరుక్కుమ్ మన్ద్రైయాత్వార్కళుక్కు (౧) “కణ్ణపురమొన్ఱుడైగూను క్కడియేనొరువర్క్కురియేనో” ఎన్ఱమ్, (౨)“ఉన్ద్రతుమున్నడియార్క్కడిమై” ఎన్ఱు మనుసన్ధిక్కుమ్బడి, ప్రథమమధ్యమపదసిద్ధమాన భగవచ్ఛేషత్వముమ్ తత్కాష్టైయాన భాగవతశేషత్వముమాకిఱ ఉభయశేషత్వత్తైయుమ్ (౩) “నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్నుమ్బడి స్వప్రయోజనత్తిలేమూట్టియుమ్, విలప్పరోషత్తాలే(౪) “పోకునమ్బి”

(౧) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౩) తి-మొ-౯-౪-౯,

(౨) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౪) తి-వాయ్-౬-౨-౨.

క్కుమిట్ నీరుణ్ణప్పణ్ణమతు, ఇవర్ కు ఉభయవృద్ధి
క్కుమ్ హేతువాయ్ స్వరూప తైక్కరై యేర్ ముమ్.

౨౫౪. భయ నివర్తకభుక్కు భయప్పడువతు,

(౧) “కళికమేతేల్ నమ్మి” ఎన్నుప్పడియాక్కియుమ్, స్వప్రవృత్తియా
కా తెన్నుమళవిల్ (౨) “ఉజ్జళోడెజ్జళిడై యిల్లై” ఎన్ఱు ఉతటుమ్బడిప్పణ్ణి
యుమ్, (౩) “వెజ్జైత్తప్పళ్” ఇత్తాదియాలే వెఱుత్తు వార్తైశొల్లువిత్తు
మట్టిత్తు, పరాతిశయకరత్వమేవడివానస్వరూప తై మజ్జళాశాసనమెన్న
తోన్ఱటియాలతపడి తన్ పక్కలిలేమగ్నమాకప్పణ్ణమతాన భగవత్సేంద్ర
ర్యమ్ ; అన్దసాన్దర్యదర్శనత్తిల్ అనుభవత్తిల్ నెజ్జుశెల్లాతే “అతు
క్కేవరుకిఱితో?” ఎన్ఱు పయితెరిన్ద కాప్పిడుమవరానఇవర్ కు (౪)
“ఉజ్జ శెవ్వుడి శెవ్వితిరుక్కాప్ప” (౫) “మజ్జెయుమ్ పల్లాణ్ణు” “శుడ
రాట్టియుమ్ పల్లాణ్ణు” “అప్పాజ్జశన్నియముమ్ పల్లాణ్ణు” ఎన్ఱు తద్విష
యత్తుక్కుమ్ తదీయవిషయత్తుక్కుమ్ మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణువిక్కె
యాలే ఉభయశేషత్వవృద్ధిక్కుమ్ హేతువాయ్, స్వరూప తై తన్న
క్కల్ మగ్నమాకాతపడి నడత్తుమెన్ఱపడి. ఆక, అవర్ కభుక్కుప్పడి
స్వరూప తై క్కుమిట్ నీరుణ్ణప్పణ్ణిఱిఅవను డైయసాన్దర్యమ్ ఇవర్ క్కి
ప్పడి శెయ్ కైయాలే, అవర్ కభుడైయ ఆఱిక్కాల్ తానేఇవర్ కు మేడా
యిరుక్కెయాలే, అవర్ కభుక్కుప్పిలే కాదాచిత్కమాకైయన్ఱిక్కే,
మజ్జళాశాసన మివర్ కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమెన్ఱతాయ్ ము.

౨౫౪. ముత్తైయాత్వార్ కభుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ కాదాచి
త్కమాక చెయ్ తే, ఇవర్ కు నిత్యమాకైక్కు నిదానమిన్న తెన్ఱు
దర్శిప్పితార్ కీట్; ఇతుతానివర్ కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమ్బడి తన్నై
వ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (భయనివర్తకభుక్కు) ఎన్ఱు
తుడణ్ణి. అతావతు- తక సాకునూర్య తై క్కుణ్ణుకలణ్ణి “ఇవ్విషయత్తు

(౧) తి-వాయ్-౬-౨-౬.

(౪) తిరుప్ప-౧.

(౨) తి-వాయ్-౯-౩-౭.

(౫) తిరుప్ప-౨.

(౩) తి-వాయ్-౧-౪-౧.

ప్రతికూలరై యమనుకూలరాక్కిక్కొళ్ళువతు, అతీతకాలజ్గళిల
పదానజ్గళుక్కు ఉత్తరకాలత్తిలేవయితెరివతు,

“కై-వరుకిటతో?” ఎన్ఱు మఱుకుకిట ఇవర్ భయత్తై ప్పరిహరిక్కై-
క్కాక, మల్లవర్గత్తై అనాయాసేన అట్టి త తోళ్ వలియైక్కాట్ట, ఇన్ద
తోళ్ వలియై నిన్దైత్తు మతియాతే అసురరాక్షసయుద్ధత్తిలేవుకి లేన్నా
కక్కడవతెన్ఱు అతుతనక్కు భయప్పట్టు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణవతు;
ఉడ్డానఅమజ్గళజ్గళ్ పోకైక్కుమ్ ఇల్లాత మజ్గళజ్గళున్డాకైక్కుమ్ తక
కటాక్షమేయమైదిరుక్కిట ఇవళ్ (౨) “అకలకిల్లేనిత్తెయుమ్” ఎన్ఱు
నమ్మైప్పిరియమాట్టాతేయిరుక్క, నమక్కునరువతోరు అమజ్గళజ్గళున్దో?
ఎకశెయ్యప్పడుకిటీర్” ఎన్ఱు లక్ష్మీసమ్మనత్తైక్కాట్ట, ఇచ్చేర్ త్రితన
క్కిరుతీజువరిల్ శెయ్ వతెన్ఱెన్దజ్జి, “మడ్రాబ్బియుమ్ పల్లాణు” ఎన్ఱు మజ్గ
ళాశాసనమ్ పణ్ణవతు ; ఇన్దభయత్తై ప్పరిహరిక్కైక్కాక “ఇచ్చేర్ త్రి
క్కిరు తీజునారాతపడి కల్ మతిళ్ళిట్టాతోలేయిరుక్కిట ఇవర్ కత్తై
ప్పూర్” ఎన్ఱు ఇరణ్డిడత్తిలుమేన్దిన ఆత్వార్కత్తైక్కాట్ట, అవర్ కళ్
తజ్గళుక్కిరుతీజువరిల్ శెయ్ వతెన్ఱెన్దజ్జి, “శుడ్రాబ్బియుమ్ పల్లాణు”
“అప్పజ్జశన్నియముమ్ పల్లాణు” ఎన్ఱు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణవతు; అనన్ద
ప్రయోజనతయా అనుకూలరాన భగవచ్చరణార్థికత్తై మజ్గళాశాసన
త్తుక్కు త్తుణైయాక క్కూట్టిక్కొణ్డవళనాల్ పర్యాప్తి పిఠివామై
యాలే, ప్రయోజనాన్తరపరతయా ప్రతికూలరాన కేవలరైయమ్
ఐశ్వర్యాధికత్తైయమ్ తిరుత్తి మజ్గళాశాసనత్తు క్కాళామ్బడి అనుకూ
లరాక్కిక్కొళ్ వతు ; (౩) “ఇలగ్గైపాళాళాకప్పడై పారుతానుక్కు
ప్పల్లాణుకూఱుతుమ్” ఇత్యాదియాలే కీర్తీక్కట్టిన్ద కాలత్తిలవకశెయ్
తవపదానజ్గళుక్కుప్పిత్కాలత్తిలే సమకాలత్తిల్ పోలేవయితెరిన్దమజ్గ

(౧) పెరి-తిరు-౫-౨౯.

(౨) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౩) తిరుప్ప-౨౨

ప్రాప్తిఫలముమితవేయన్బతు, అనిమిషరైప్పార్తు (౧)
 “ఉటకలుటకల్” ఎన్నతాయ్కోణ్ణు ఇతుతానేయాఁడై
 యాయనడక్కుమ్.

౨౫౫. అల్లాతవర్కళైప్పోలే కేటకీటవర్కళుడైయవుమ్ శొల్లు
 కీటవర్కళుడైయవుమ్తనిమైయై త్తవిర్క్కైయన్బిక్కే,

శాశాసనమ్ పణ్ణువతు ; (౧) “శూర్త్ నిరుదైత్తువర్ పల్లాడై” ఎన్దు భగ
 వత్ప్రాప్తిక్కుఫలముమ్ అన్దమజ్జశాశాసనమేయన్బతు ; (3) “సేహ
 దస్థానరత్నావ్యసనిభిరభయం శార్దచక్రాసిముఖైః” ఎన్దిటపడియేఅస్థా
 నే రత్నావ్యసనికళాకైయాలే అనిమిషరాయరుక్కిఱదివ్యాయుధాహ్వార్
 కళో ముతలానారైప్పార్తు గుణవిధరాయనజ్జుణ్డారైప్పోలే ఉన్దామై
 యటియాయ్ తల్ అనుభవత్తేయిళిన్దు కైజ్జర్యపరరాయరు త్తల్
 శెయ్యూతే ఉణ్డన్దు నోక్కుజ్జోళెన్దు పలకాలుమ్ శొల్లువతాయ్కోణ్ణు
 ఇప్పుజ్జశాశాసనమే వృత్తియాయ్ చెల్లుమెన్దై.

౨౫౬. ఇప్పడి మజ్జశాశాసనత్తుక్కు ఆళోతేడి ప్రతికూలరై
 అనుకూలరాక్కుకైక్కు పుణ్ణుకీట ఉపదేశమ్ తిరుప్పల్లాణ్డొన్బిలుమవో
 వుళ్ళతు, మేలివరుపదేశి త్తవిడజ్జళిల్ అల్లాతారుపదేశ త్తిత్కాట్టిల్ వ్యా
 వృత్తియెన్నెన్దిట శక్కైయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్, (అల్లాతవర్కళైప్పో
 లే) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు-పరోపదేశ త్తిల్ వన్దాల్ ముఖ్యవాహ్వార్
 కళైయుమ్ ఆచార్యర్కళైయుమ్మాలే ఉపదేశిక్కిటవర్థమ్ కేటకీట
 సంసారికళుడైయ అనాద్యజ్ఞానత్తాలే న్నోబుడైయాన భగవద్విషయత్తై
 యకన్దుతిరికైయాలే వన్దతనిమైయెయుమ్, వత్కాక్కళాన త్తజ్జళుడైయ
 భగవద్గుణానుసన్ధానదశైయిల్ (3) * బోధయన్తః పరస్పరమ్ పణ్ణుకై
 క్కు ఉశాత్తుడైయిల్లామైయాలే వన్ద తనిమైయెయుమ్ త్తవిర్క్కై
 ప్రయోజనమాక ఉపదేశిక్కైయన్బిక్కే, సాకుమార్యానుసన్ధానత్తాలే

(౧) “అశుమాశాన్” ఎన్నిటవన్నడై య తనిమైయై త్తవిక్కై
క్కాక వాయిల్లు భాష్యకారరు మివరుముప దేశిప్పతు.

౨౫౨. అల్లాతార్ కున్నతా సమృద్ధికళ

వయిటుమటుకిన ఆళ్వార్ ఆరాయ్ న్దుపార్ త్తవిడ త్తిల్ అడై య అస్య
పరరాయ్ త్తోల్లు కై యాలే “ఉభయవిభూతియిలుమ్ పరికైక్కాన్తిలై,
తమ్ వాళియత్తిన్దు పరిన్దు నొక్కుకై కుమ్ ఓరాళుమాళుకిఱిల?” ఎన్దు
పేశుమ్బడియిరుక్కిఱ నిరతిశయ సౌకుమార్యయుక్తనాన సర్వేశ్వరను
డై య తనిమైతీర మగ్గళాశాసనత్తుక్కు ఇవర్ కళాళాక వేణుమెన్దు, ఇతువే
ప్రయోజనమాక వాయిల్లు ప్రామాణిక రాన ఆచార్యర్ కళిల్ భాష్యకా
రరుమ్, *మయర్ వఱమతినలమరుళప్పెల్ నివర్ కళిల్ ఇవ్వాళ్వారుముప
దేశి త్తరుళువ తెన్లై. ఆకై యాల్, ఇవ్వాళ్వార్ ప్రతికూలరై యనుకూ
లమాక ఉపదేశిక్కు మిడమెల్లామ్ మగ్గళాశాసనార్థమాక వెన్నక్కుత్తై
యిల్లైయెన్దుకరుత్తు. ఎమ్మెరుమానారెన్నా తేభాష్యకారరెన్దు-శ్రీభాష్య
ముఖతాలే వేదాంతతాత్పర్యనిర్ణయమ్ పణ్ణి యరుళినవరెన్నుమ్ వైభ
వమ్ తోల్లు కైక్కా-క.

౨౫౩. *మయర్ వఱమతినలమ్ పెల్ నివర్ కళెల్లార్ కుమ్
సతాసమృద్ధికళ భగవద్దర్శనానుభవకైక్కుర్యజ్గలాళే యాక వన్తో
తోల్లు కిఱుతు, అవ్వాకారమివర్ కు మొవ్వాతో, అప్పొత్తెక్కు
మగ్గళాశాసనమేయాత్తై యాక నడక్కు మెన్ను మితు కూడుమ్బడియె
న్నెన్గిఱ శైక్కెయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అల్లాతార్ కు) ఎన్దుతుడగ్గి.
సత్తైయావతు - తాగ్గళుళరాకై. ఇతు భగవద్దర్శనానుభవ కైక్కుర్య
కామరాన మల్ శైయాళ్వార్ కళుక్కు, అవనైక్కాణాతపోతు ధరిక్కు
మాట్టాతే (౨) “కాణవారాయ్” ఎన్దు కూప్పిడుకై యాలే తద్దర్శన
త్తాలే యాయిగుక్కుమ్ ; (3) “అవరావితువరామున్ - అవర్ పీతియె

దర్శనానుభవకై జ్ఞర్యజ్ఞతాలే; ఇవర్ క్కు మజ్జళాశాసనతాలే.

రునాళ్ అరుళాఢిప్పట్ కడవిర్” ఎన్దు ఎజ్జళ్ సత్తెక్కిక్కైక్కుళ్ళ జాలక రన్ద్రత్తాలేయాకిలు మొరుకాల్ కాణుమ్మడి ఎజ్జళ్ తెరువేయిరునాళ్ పోకవమైయు మెన్దు శొల్లెన్దెయాలే, దర్శనమే సత్తాహేతువెన్నుమిడమ్

సిద్ధమితే. (సమృద్ధియావతు)- ఉళరాయరుక్మిణిమాత్ర మన్త్రిక్కే మేలుణ్ణాయ్ చెల్లుమ తథైప్ప. అతుఅవర్ కళుక్కు, (౧)*అద్దామ త్తన్న (౨)*మడిచోత్తి తుడక్కుమానవల్ శీటోలుణ్ణాన వనుభవత్తాలుమ్, (౩)*బిట్టవిల్ కాల్ త్తిట్టిడియే శెయ్యమ్ కైజ్జర్యత్తాలుమాయరుక్కుమ్.

అన్త్రిక్కే, దర్శనానుభవజ్ఞశిరణ్ణాలుమ్ సత్తెయమ్, కైజ్జర్యత్తాలే సమృద్ధియుమాక చొల్లవుమామ్.

అజ్ఞనుమన్త్రిక్కే, (౪) “అన్దసత్తె ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవ మిల్లాతపోతు కులైయుమ్” ఎన్దు ఇవర్ తామే కీర్తయరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నాళైవినియోగమ్ కొళ్ళుకితోమెన్నిల్ అఘ్రుకవుమ్ కూడనత్తె యిల్లెయెన్దు కైజ్జర్యమ్ సత్తాహేతువాక † అనుసన్ధానత్తిలే శొల్లుకై యాలుమ్, (౫) “కణ్ణకళిప్ప” ఎన్దు దర్శనన్దాక సమృద్ధిహేతువాక వుమ్ తోల్ బుక్కై యాలుమ్, సత్తెక్కుమ్ సమృద్ధిక్కుమ్ మూన్దుమ్ కార మెన్నువుమామ్. *మయర్ వఱిమతినలమ్ పెల్ వన్దుముతల్ భగ వత్తొకుమార్యాదికళై క్కణ్ణ “ఇవల్ బుక్కై వరుకిఱితో?” ఎన్దు వయితెరిన్దు మజ్జళాశాసనాభినివిష్టరానవివర్ క్కు, మజ్జళాశాసన విచ్చే డమ్ పరిల్ తాముళరాకమాట్టామైయాలమ్, అప్పడి అవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లుకె తానే తథైప్పక్కుడలాయ్ రుక్కై యాలుమ్, సత్తెయమ్ సమృద్ధియుమిరన్దుమ్ మజ్జళాశాసనతాలేయాయరుక్కుమ్. ఆకైయాల ఇవర్ క్కు మజ్జళాశాసనమ్ నిత్యమాయ్ చెల్లు తట్టిల్లెయెన్దుకరుత్తు.

శ్రీ జాలకరన్ద్రమ్-గవాక్షరన్ద్రమ్. † అనుసన్ధానత్తిలే-“అనుసన్ధానమ్” ఎన్దిఱ గ్రన్థత్తిలే. (౧) తి-వాయ్-౨-౫-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౧.

(౩) తి-వాయ్-౩-౩. (౪)

(౫) తి-వాయ్-౧౦-౮-౨.

౨౪౭. ఉకస్తరుళిననిలజ్జలై యనుసన్ధితాల్ ఊణముఱక్కము
మిన్మిక్కేఱవరుడైయయాత్రైయే నమక్కెల్లార్ కుమ్
యాత్రైయాక వేణుమ్.

౨౪౮. ఆకైయాలే మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపానుగుణమ్.

౨౪౭. ఆక, మజ్జళాశాసన త్రిల్ పెరియార్వాల్ క్కుణాన
అనవరతనిష్ఠైయై దర్శిప్పిత్తార్ కీఠ్; ఇనిమేల్ అవరుడైయ యాత్రైయే
నమక్కెల్లార్ కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెన్మ (౧) “ఉకస్తరుళిననిల
జ్జి లాదరాతిశయముమ్ మజ్జళాశాసనముమ్” ఎన్మ మున్నుదినచర్వై
యిలుక్తమాన మజ్జళాశాసన త్రిన్మడైయ అవశ్యక ర్తవ్యతైయై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (ఉకస్తరుళిననిలజ్జలై) ఎన్మతుడన్గి, అతావతు - అత్త్యన్మ
సుకుమారనాన సోర్వేశ్వర ఆశ్రితసులభత్వార్థమాక త్తన్నైయమై
త్తుక్కొణ్ణు, (౨) “తానుకస్తపూర్” ఎన్నుప్పడి తానత్గాదర తైప్పణ్ణి
వర్తిక్కుమ్ కోయిల్ తిరుమలైముతలాన దివ్య దేశజ్జలై యనుసన్ధితాల్,
“అనాయబహుళమానదేశమాకైయాలే ఇక్కెల్లుస్తరుళినిఱ్ఱిఱిని లెక్కు
ఏతేనుమొరుట్టిక్కుళోవరిలెన్నాకక్కడవతు?” ఎన్నుమ్ వయితెరిచ్చ
లాలే, ఆహారనిద్రైకళిలు మన్వయమిన్మిక్కే నిఠిశయ ప్రేమయుక్త
రాన ఇవ్వాత్వారుడైయ నిరస్తర మజ్జళాశాసనయాత్రైయే శేషభూత
రాన నమక్కెల్లార్ కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెన్మ.

౨౪౮. ఉక్తార్థతైనిగమిత్తరుళుకితార్, (ఆకైయాలే) ఎన్మ
తుడన్గి, అతావతు - ఇప్పడి శేషభూతరానవర్ కళుక్కెల్లా మవశ్య
క ర్తవ్యమాయిరుప్ప తొన్మాకైయాలే, మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపత్తు
క్కుచ్చేరుమెన్మ, శేషవస్తువాకిల్ శేషిక్కితిశయ తైవ్విళై త్తే తాస్వరూప
సిద్ధియాకైయాలే, శేషిక్కితిశయ తై యాశాసిక్కిఱవితు శేషభూత
నాన ఇవనుడైయ స్వరూపత్తు క్కునుగుణమితే.

౨౫౯. అనుకూలరాకితార్ జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞానో ఇట్లు
మాఱినాటోలే, వడివిలేతోడైకొళ్ళలామ్బడియరుక్కుమ్

౨౫౯. ఇప్పుడి దినచర్యయిలుక్తమాన మజ్జభాశాసన త్రి
నుజ్జయ స్వరూపవిరుద్ధత్వశ్చైవైయై పురిహరి త్తవన సరమ్, (౧) “అను
కూలసహవాసముమ్” ఎట్టవిడ త్తిటొన్న అనుకూలరుడై యలక్షణ తై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అనుకూలర్) ఎట్టుతుడజ్జి, (అనుకూలరాకితార్)
ఎట్టతు-జ్ఞానాదివర్ధక రాకై యాలే సహవాసయోగ్యరాక కీ-హ్ చొన్న,
ప్పట్ట అనుకూలరాకితార్ రెట్టపడి, (జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞానావన)-త త్త్వ
యాథా త్త్వజ్ఞానముమ్ భగవదేకవిషయోయానభక్తియుమ్, తదుభయ
కార్యమాయవరుమ్ భగవద్వ్యతిరిక్త విషయవిరక్తియుమ్, ఇవైతాన్
వైష్ణవాలజ్ఞానరగ్గళితే, ఇవన్ శ్రైయిట్టితే శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కుమ్ శో
ల్లువతు, ఆకై యితే నాథమునికళుడైయ దివ్యవైభవ తై యరుళిచ్చెయ్
కిఱ ఆశవందార్, (౨) “అచిన్త్యాద్భుతాన్లీప్తజ్ఞాన వైరాగ్యరాశయే-
అగాధభగవద్భక్తిసిన్ధవే” ఎట్టురుళిచ్చెయ్ తతు, (ఇట్టుమాఱినాటోలే) ఎట్ట
తు-బరుపదార్థమిరున్ద పాత్ర త్తిలే పదార్థాన్తర తైయిట్టు మున్నిరున్దై
మాన్ శీనాల్ అతు వేయుళ్ళ తాయ్ తోన్ బుమాపోలే, ఇన్దజ్ఞానాదికళే
మాన్యుమ్ ఏకాశ్రయగతమాయరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇవన్ శ్రీలోరొట్టైయే
పార్ కుమ్మళవిల్ ఒన్టైయిట్టు మన్ శ్రైయవన్ శ్రై మాన్ శీనాటోలే
ఇతువే ఇన్వాశ్రయ త్తిలుళ్ళ తైన్దు తోన్ బుమ్బడియరుక్కు, (వడివిలే
తోడైకొళ్ళలామ్బడియరుక్కుయాయవతు)- ఇవర్కళే వడివుకణ్డపోతే
ఇవన్ శ్రీడివర్కళుక్కుణ్డాన సమ్మన్దమ్ గ్రహిక్కులామ్బడి యరుక్కు,
త్యాజ్యోపాదేయ వివేకపూర్వకమాన పరిమాన్ శ్రుతాలే, జ్ఞానమ్
వడివిలే తోడైకొళ్ళలామ్; (౩) “అహ్లాదశీత సేతా” మ్ముః” (౪) “కా
లుమెహాకణ్డసిరుమ్ నిల్లా” ఇత్యాదిప్పడియే యరుక్కుయాలే భక్తి

† తత్త్వమ్-స్వస్వరూపాదికమ్, శ్రీ తోడై-సంబంధమ్-కొత్తై-గ్రహిత్కై, అతా
వతు-అమ్మనితిరూపజ్ఞానమ్, (౧) ౨౪౩, (౨) స్తో-౪-౧.

పరమార్థర్.

౨౬౦. ఒరుశైయనిరమ్మనీర్నిన్టాల్ అశల్ శైయపాశిన్దు కాట్టు మాపోలే, ఇవైయిల్లాతార్ క్కుమ్ ఇవర్ కళోత్తెనమ్మ

సత్తాలే ఉతాపుతల్ తీరక్కడవతా యిరుక్కుమ్.

౨౬౧. ఆటునీర్ వరవణిత్రానాల్ అతుక్కుణ్ణాన వడైయాళు

వడివిలేత్తోడైకొళ్ళలామ్; ఇతరవిషయజ్ఞలైక్కడైక్కణియామలిరుక్కై యాలే వైరాగ్యమ్ వడివిలే తోడైకొళ్ళలామ్. అన్తిక్కే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞలొ మూన్దుమ్ నవనవోన్మేష శాలికళాయ్ వరుక్కైయాలే అపూర్వమాన జ్ఞానాదికళైయిట్టు పూర్వత్తిలవ్ శ్రైమాన్ శీనాత్పోలే, తద్గళో వడివిలే ఇవై కాణలామ్మడియిరుక్కుమ్ పరమార్థ రెన్నపుమామ్, (పరమార్థర్) ఎన్దుతు- సంసారత్తిల్ పొరున్దామైయాలుమ్, భగవద్విషయ తైక్కిట్ట ప్పెళ్ళామైయాలుమ్, ఇనియితుక్కు మేలిల్లై యెన్నుమ్మడి యాన ఆర్తియైయుడైయవర్కళెన్దై.

౨౬౨. ఇవర్ కళోత్తెనమావాసత్తాల్ సిద్ధిక్కుమ్ తే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱాల్ మేల్, (ఒరుశైయ్) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు - ఒరువయలిలేనితైయనీర్నిన్టాల్, నీరన్దు సీఉతావిక్కిడక్కిటాళల్ వయల్ తదా సత్తియాల్ వన్దుపాశివాలే వాట్టమన్ బుక్కిడక్కుమాపోలే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞలొకట ఇవైయిల్లామైయాలే స్వరూపముతావి క్కిడక్కిట వర్కళుక్కుమ్ ఇవన్ శాల్ పరిపూర్ణరాన ఇవర్ కళోత్తెనమావాసరూప సమ్మనత్తాలే ఇవన్ శీలే శిఱితు అన్వయముణ్ణాయ్, ఇవై నేరాక ఇల్లామై యాలుణ్డొన ఉతాపుతల్ తీరక్కడవతాయిరుక్కుమెన్దై.

౨౬౩. ఏతత్సమావాసత్తాల్ ఇప్పడి ఉతాపుతల్ తీర్న్దు కిడక్కుమ్ శవోవెన్నిల్; ఇవ్వళపుమన్దు, ఇన్దస్వభావవిశేషజ్ఞలొ ప్రాప్తిక్కుమున్నే పూర్ణమాక విశ్చెన్దుటమెన్దిఱార్, (ఆటునీర్) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతా

౧౨౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్న్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

భుజ్ఞామాపాలే, ప్రాప్తియణిత్రానవాతే ఇన్దస్వభావ
విశేషజ్ఞో తన్నడైయే విశ్లేయక్కడవతాయరుక్కుమ్.

౧౨౭. ఇన్దోక్కోణ్ణు చరమశరీరమెన్దు తనక్కే యటుతియిడ
లాయరుక్కుమ్.

౧౨౮. ప్రతికూలరాకితార్ దేహత్వాభిమానికభుమ్స్వత స్త్రుమ్

వతు - పోశీక్కిడక్కిట ఆటు నీర్ వరత్తుఆనన్న మానవాతే తత్సూచక
మాన మణల్ పొశికైముతలాన అడైయాళజ్ఞభుజ్ఞామాపాలే, భగవ
త్ప్రాప్తి ఆసన్నైయానవాతే తత్సూచకమాన ఇన్దజ్ఞానాది స్వభావ
విశేషజ్ఞో న్దయమేవ విశ్లేయక్కడవతాయరుక్కుమెన్దై.

౧౨౯. ఇన్దై యిప్పడివిన్దై నరప్పక్కాల్ ప్రాప్తియణి
తైన్దు తోశీయిరుక్కుమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇన్దోక్
కోణ్ణు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి మేమేలుమ్ పుత్తుకణిత్తు
విన్దైదునరుక్కి జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞైక్కోణ్ణు, “ఇని నమక్కొరుశరీర
పరిగ్రహమిల్లె, ఇతుచరమశరీరమ్” ఎన్దు తామనస్సుక్కే నిశ్చయిత్తు
క్కొళ్ళలాయరుక్కుమెన్దై.

౧౩౦. ఆక, ఇప్పడిసహవాసవిషయమాక దినచర్యైయిల్
శొన్న అనుకూలరుడైయి లక్షణతైయుమ్ తత్సహవాసఫలతైయు
మరుళిచ్చెయ్తు, తదనన్దమ్, సహవాసనివృత్తివిషయమాకచ్చొన్న
ప్రతికూలరిన్నా రెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ప్రతికూలరాకి
తార్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ప్రతికూలరాకితార్) ఎన్దుతు-జ్ఞానాదినాశకర్మాకైయా
శే సహవాసయోగ్యరల్ల రాకీక్కిచ్చొన్న ప్రతికూలరాకితార్ రెన్దపడి.

(దేహత్వాభిమానికళో) ఇత్యది. (దేహత్వాభిమానికళాకితార్)
కాణ్ణిట దేహత్తుక్కవ్వరుకోరాత్తాడణ్డెన్దటియాతే దేహత్రిలేఅహముబ
ద్ధిమైప్పణ్ణి ఇతైయే ఆత్మావాక వభిమానిత్తిరుక్కుమవర్కళో.

(స్వతస్త్రిరాకితార్)- దేహతిరిక్తమాన ఆత్మవస్తువై యజిని
రుక్కచ్చెయ్తే ఆత్మైత్తనక్కురిత్తాక వేనినైత్తు ఒరువిషయత్తిలుమ్ శేష
త్వైత్తుక్కు ఇన్దైయాతవర్కళో.

అన్య శేషభూతరుమ్ ఉపాయాన్తరనిష్ఠరుమ్ స్వప్రయోజనపరరుమ్.

౨౬౪. ఇవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యరుమ్ ఉపాయాపేయజ్ఞళుమ్ భేదితిరుక్కుమ్.

(అన్య శేషభూతరాకితార్)- శేషత్వతై ఇతైర్నిరుక్కుచ్చెయ్తే అతై అప్రాప్తిపిషయజ్ఞళితే వినియోగితిరుక్కు మవర్కళే.

(ఉపాయాన్తరనిష్ఠరాకితార్)- ప్రాప్తశేషివిషయ శేషత్వతై యుజైయరాయ్నైతై తత్ప్రాప్తిసాయమ్ తచ్చరణారవిష్ట శరణాగతియైర్నిరుక్కుచ్చెయ్తే, కర్తాద్యపాయజ్ఞళైష్ఠ్ శీనిక్కిఁజవర్కళే.

(స్వప్రయోజనపరరాకితార్)- ప్రాప్తశేషిచరణ కమలజ్ఞళై ఉపాయమాకప్ష్ఠ్ శీనిరుక్కుచ్చెయ్తే, తాజ్ఞళే పశ్శీనపశ్శ్తై ఉపాయమాకనినైత్తుమ్, ఉపేయమాన కైజ్ఞళై స్వభోగ్యమాక నినైత్తుమిరుక్కుమ్మవర్కళే. ఇప్పడియిరుక్కిఁజివర్కళే, ప్రణవత్తిల్ తృతీయాక్షరత్తాలే, అత్తావినుజైయ దేహతిరిక్తతైయెయమ్, † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతురియాలే భగవచ్ఛేషత్వతైయమ్, ‡ మధ్యమాక్షరత్తాలే తదనన్యార్థత్వతైయమ్, * మధ్యమపదత్తాలే అనన్యతరణత్వతైయమ్, ¶ చరమపదత్తాలే అనన్యభోగ్యత్వతైయమ్ దర్శితిరుక్కు మధికారిక్కు ప్రతికూలరితే.

౨౬౪. ఇన్ద్రప్రాతికూల్యతై యుపపాదిక్కైక్కాక ఇవర్కళుజైయవిప్రతిప త్తి నిబన్ధనమాన ఉద్దేశ్యాదిభేదజ్ఞళై యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇవర్కళుక్కు) ఎత్తుతుడక్కి. (ఉద్దేశ్యరాకితార్)- ఆదరణీయర్, అవర్కళాకితార్- ఇవ్విడ త్తిల్ స్వాభిమతప్రపరానవర్కళే. (ఉపాయజ్ఞళావన)- స్వాభిమతపురుషార్థసాధనజ్ఞళే. (ఉపేయజ్ఞళావన)- స్వాభిమత పురుషార్థజ్ఞళే. ఇవై (భేదితిరుక్కుయావతు)- తత్తద్విప్రతిప త్త్యనుగుణమాక వేఱుపట్టిరుక్కు.

§ తృతీయాక్షరమ్-మకారమ్. † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతురి-అకార త్తిన్ మేలేటిలుప్రమాన చతుర్థి. ‡ మధ్యమాక్షరమ్-ఉకారమ్. * మధ్యమపదమ్-సఖిజ్ఞానమిషపదమ్.

¶ చరమపదమ్-వ్యక్తచతుర్థ్యస్తమాన నారాయణపదమ్.

౨౬౫. దేహత్వాభిమానికళుక్కుద్దేశ్యర్దేహవర్ధకరాస మనుష్యకళ, ఉపాయమర్థమ్, ఉపేయమైహికభోగమ్ ; స్వతస్త్వోక్కుద్దేశ్యర్ స్వగ్రాదిభోగప్రదర్, ఉపాయమకర్తానుష్ఠానమ్, ఉపేయమ్ స్వగ్రాదిభోగమ్ అన్యశేషభూతర్ కుక్కుద్దేశ్యర్ బ్రహ్మరుద్రాదికళ, ఉపాయమ్ తత్సమాశ్రయణమ్, ఉపేయమ్ తత్సాయజ్యమ్ ;

౨౬౬. అతుతన్నైయడై వే ఉపపాదిక్కి-తార్ మేల్, (దేహత్వాభిమానికళుక్కు) ఎత్తుతుడక్కి. అతావతు - దేహత్వైయే తానాకవభిమాని త్తిరుక్కి-అవర్ కళుక్కు ఉద్దేశ్యర్-ధారకపోషక భోగ్యపదార్థజ్జైయిట్టు దేహత్వై నవ్తాకవళర్ త్తుక్కుణ్ణ పోరుమ్ మనుష్యర్. అభిమతస్సిద్ధిక్కు పాయమ్-సువర్ణాదియానధనమ్. అభిమతమాన ఉపేయమ్ - ఇహలోక త్తిలుణ్ణాన (స్వప్న) పానాదివిషయానుభవమ్.

దేహతిరిక్తనాయురుప్పనారు ఆత్మాఉళళి, అవష్టాజ్ఞాత్మత్వకర్తృత్వ భోక్తృత్వయుక్తనాయురుక్కు-మెన్నిఱమాత్ర తై శా(స్రముఖతా)లే యటిన్దు తజ్జళై స్వతస్త్వోరాక నిన్నె త్తిరుక్కు-మవర్ కళుక్కు ఉద్దేశ్యర్ - అనుష్ఠితసాధనత్తుక్కు అనుగుణమాంక స్వగ్రాద్యాముష్ఠిక భోగజ్జైక్కుడుక్కుమ్ అగ్నిన్ద్రాదికళానదేవతైకళ, ఉపాయమ్(౧) “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత” ఇత్యాదికళాలే శొల్లప్పడుకిఱ ఘలాభిసన్నిహితమాన యాగాదికర్తానుష్ఠానమ్, ఉపేయమ్ ఐహికభోగాద్విలక్షణమాన స్వగ్రాద్యనుభవమ్.

జగత్తు దైవాధీనమ్ ఎన్నుమ తైశా(స్ర)జళిల్ కేట్ కై యాలే శేషత్వ తై యిశైన్దువై త్తే అత్తై పరదేవతాపర్యస్తమాక పోషకవటి యాతే ఆపాతప్రతీతిసిద్ధజళిలే ఒన్టైప్పల్ శ్రీనిఱు-మన్య శేషభూతర్ కుక్కుద్దేశ్యర్ జగత్స్వగ్రాదికర్తృత్వయాపరత్వబుద్ధిర్హరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళ, ఉపాయమ్ దురారాధరానవర్ కళోపక్రత్ పణ్ణమ్ దుష్కరసమాశ్రయణమ్, ఉపేయమ్ అవర్ కళోడు సమానభోగ్యనాకైయాకిఱ సాయు

ఉపాయాస్తర నిష్కర్కుడదేశ్యే దేవతాస్త
ర్యామియాన సర్వేశ్వరక, ఉపాయమ్ కర్తజ్ఞానభక్తికల్,

జ్యమ్. (౧) “సాయుజ్యముభయోరత్ర భోక్తవ్యస్యావిశిష్టతా । సాద్వి
తాతత్రభోగస్య తారతమ్యవిహీనతా” ఎన్నక్కడవతితే.

ఆత్మస్వరూపమ్ భగవదనన్యార్హశేషమెన్నమిడతై వేదాస్త
ముఖేనవజిస్తునై శ్తే అభిమతలాభతుక్కు అవత్తనైయే ఉపాయమాక
ప్పరిగ్రహిక్కవటియాతే ఉపాయాస్తరనిష్కరానవర్కభుక్కు ఉద్దేశ్యే
అగ్నిన్దాది దేవతైకభుక్కుస్తర్యామియాన వీశ్వరక. ఇతు కర్తయోగ
తుక్కు స్వరసమ్ ; జ్ఞాన + యోగభక్తి యోగభుక్కు అసాధారణ
విగ్రహ విషయత్వముణ్డేయాకిలుమ్ కర్తానుష్ఠానమ్ † తళమాక వెబ్బున్ది
రున్దవై యాకైయాలుమ్, కర్తారాధ్యనానవవనే స్వాసాధారణ విగ్రహ
విశిష్టవేషతై నమక్కు ప్రకాశిప్పిత్తానెన్నమ్ నినైపు నడకైయా
లుమ్, దేవతాస్తర్యామియే ఉద్దేశ్యనాకచ్చొల్లుకిటతెన్దు కొళ్ళవేణుమ్.
(ఉపాయమ్)- తనిత్తని మోక్షసాధనతయా శాస్త్రునిర్దగ్ధాన కర్తజ్ఞాన
భక్తియోగజ్ఞల్. ఇనై తనిత్తని ఉపాయమామిడత్తిల్ ఓరొస్తుక్కు
మల్లైయవైయిరణ్ణ మగ్ధమాయిరుక్కుమ్. (౨) “జ్ఞానభక్త్యన్వితం
కర్త జనకాదిమద్యశ్యతే । కర్తభక్త్యన్వితం జ్ఞానం ప్రాయోగభరతాది
మకర్తజ్ఞానాన్వితాభక్తిః ప్రహ్లాదప్రముఖాశ్రయా” ఎన్నక్కడవతితే.

అన్తిక్కే, (కర్తజ్ఞానభక్తికల్) ఎన్గిటవిడత్తిల్, వేదాస్తమర్యాదె
యాలే కర్తజ్ఞానానుగృహీతైయానభక్తియే ఉపాయమాయ తదగ్ధ
తయా కర్తజ్ఞానగ్ధై ఉపాయమెన్దు ఉపచరిత్తుచ్చొల్లుకిటతాకవుమామ్.

(ఉపేయమ్)- (౩) “సోఽశ్నుతే సర్వాకామాక సహబ్రహ్మణా
విపశ్చితా” ఇత్యాదిసుతికళాలుమ్, (౪) “నిరస్తాతితయాహ్లాదసుఖ

† యోగమ్-ఉపాయమ్.

‡ తళమాక-తాళియాక; అథవా-స్థలమాక.

౨౯౦ శ్రీవచనభాషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

ఉపేయమ్ భగవదనుభవమ్; స్వప్రయోజనపరర్కు-ఉద్దేశ్యే (౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పన్యవన్” ఎన్నిటవన్, ఉపాయమ్ స్వకీయ స్వీకారమ్, ఉపేయమ్ స్వార్థకైజ్జుర్యమ్.

౨౯౧. ముతల్ శొన్నమూవరుమ్ నిగహత్తుక్కిలక్కు,

భావై కలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాంతాత్మనికీమతా” ఇత్యాది శ్రుత్యపబ్బంహణజ్జాలుమ్ శొల్లప్పడుకిట నిరతిశయానందరూప భగవదనుభవమ్. ఇంద్రియే త్తిల్ “భగవత్ప్రాప్తిః” ఎన్నిటవతు భగవదనుభవమాకవితే నమ్మాచార్యర్కళే స్వప్రబంధజ్జలిలే యరుళిచ్చెయ్తతు.

కర్తాద్యవాయజ్జలిల్ దుష్కరత్వబుద్ధియాలే అవత్తవిట్టు సుకరత్వబుద్ధ్యా ప్రపత్తియిలే యిట్టిన్ద స్వప్రయోజనపరర్కు ఉద్దేశ్యే (౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పన్యవన్” ఎన్నిటవడియే ఆశ్రితర్ తజ్జల్ నెజ్జాలే యాతారుద్రవ్యతైత్తనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొలినార్కళే, అత్తయే తనక్కు త్తిరుమేనియాకవభిమానిత్తు అతిలే అప్రాకృతవిగ్రహాత్తిల్ పణ్ణు మాదరత్తెప్పణ్ణిక్కిణ్ణు అత్యంత సులభనాయుక్కిట అర్చావతారమాన సర్వేశ్వరన్; (ఉపాయమ్)- అనిస్తనివృత్తిక్కు మిష్టప్రాప్తిక్కు మవనై ఉపాయమాకనినైత్తు తాన్ పహ్ నీనపహ్ ను; (ఉపేయమ్)- తనక్కుకప్పకప్పణ్ణమ్ కైజ్జుర్యమ్.

౨౯౨. ఆక, ఉద్దేశ్యాదిభేదత్రాలే అవర్కకళుక్కుణ్ణాన అన్యోన్యవిశేష తైదర్శిప్పితార్ కీర్త్తి; ఇవర్కళిల్ భగవద్విషయత్తోడు బట్టట నిష్టమూవర్కుమ్, భగవద్విషయ తైయేవహ్ నీనిష్ట ఇరువర్కుమ్ము ణ్ణానవిశేష తై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (ముతల్ శొన్నమూవరుమ్) ఎన్దు తుడగ్గి అతావతు- దేహత్తాభిమానముమ్ స్వస్వాతంత్ర్యము మన్యశేషత్వముమాకిట వివహ్ బుక్కవ్వరుకొన్ఱటియామైయ్యాలే. భగవదస్వయగన్ధరహితరాసమూవరుమ్, (౨) “షీపామి” ఎన్నిటభగవన్నిగ్రహత్తుక్కు విషయమ్; ప్రకృతేషరమాయ భగవదనన్యార్త శేషమాన

మద్రో యిరునరు మనుగ్రహత్తు క్కిలక్కు.

౨౬౭. మూవరుడైయవుమ్ కర్తమనుభవ వినాశ్యమ్, నాలా మధికారిక్కు ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యమ్, అజ్ఞామధికారి క్కు ప్పరుషకారవినాశ్యమ్.

స్వరూప తై యజిన్దు భగవదనుభవ కైజ్జుర్యజ్జలై ప్పరుషార్థమాక క్కొళ్ళుకైయాలే అనన్యప్రయోజనరాయ్, కర్తజ్ఞానాదికళాన ఉపాయాస్తరజ్జళిలుమ్ ప్రపదన త్రిలుమ్ నిష్ఠరానవిరువరుమ్(౧) “దదామి” (౨) “మోక్షయిష్యామి” ఎన్నిట భగవదనుగ్రహత్తుక్కు విషయమైన్దై.

౨౬౮. ఇవర్ కళుక్కు కర్తవినాశహేతుభేదత్తాల్ వస్త విశేషజ్జలై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (మూవరుడైయవుమ్) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - నిగ్రహత్తుక్కిలక్కాన మూవరుడైయవుమ్ అనాది కాలా ర్జితమాన సదసత్కర్తమ్ (౩) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్త శుభాశుభమ్ । నాభుక్తంక్షీయతే కర్తకల్పకోటిశతైరపి” ఎన్నిటపడియే అవశ్యమ్ తత్ఫలముశ్చతనుభవితాలప్తి నశియామైయాలే అనుభవవినా శ్యమెన్నితార్ అనుగ్రహత్తుక్కిలక్కాకచ్చొన్న విరువరిలుమ్వైత్తు క్కొణ్డై ఉపాయాస్తరనిష్ఠనాన నాలామధికారిక్కు, కర్తజ్ఞానభక్తి కళాకట ఉపాయవిశేషజ్జళిలొన్దై యనుస్మితాల్ అత్తైప్రాయశ్చిత్తస్థానీయ మాక్కి ఈశ్వరక్ సర్వకర్తజ్జలైయుమ్ కభ్బిక్కైయాలే కర్తమ్ ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యమెన్నితార్. ప్రపదననిష్ఠనాన అజ్ఞామధికారిక్కు ఆశ్రయణ వేల్తైయిలే, అనాదికాలకృతా పరాధభీతనాయ్, అవద్రోయడైయ ఈశ్వరక్ పొణ్డుక్కైక్కుఱుప్పాక ప్పిరాట్టియైప్పరుషకారమాక మున్ని ట్టాశ్రయిక్కైయాలే అవళుక్కాక ఇవనుడైయ అపరాధత్తైయెల్లామ్ పొణ్డుత్తక్కిరిత్తు ఇవనుడైయ అఖిలకర్తజ్జలైయుమ్ తశ్చిప్పొకడుకై యాలే పురుషకార వినాశ్యమెన్నితార్.

౧౯౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౧౯౩. ఉపాయమ్ స్వీకారకాలత్తిల్ పురుషసాపేక్షముమాయ్
పురుషకారసాపేక్షముమాయరుక్కుమ్; కార్యకాలత్తి
లుభయనిరపేక్షమాయరుక్కుమ్.

౧౯౪. స్వప్రయోజనపరరెల్లారై యుమ్

౧౯౫. ఇప్పడి పురుషకారసాపేక్షమెన్నిల్ ఉపాయ త్రిను
డైయ నైరపేక్ష్యహనివారాత్తో వెన్ఱిఱశ్శైయిలే యరుళిచ్చెయ్కి
ఊర్, (ఉపాయమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు- సహాయాన్తర సంసర్గాసహ
మాన సిద్ధిపాయమ్, శరణవరణరూపస్వీకారకాలత్తిల్ స్వీకర్తావాస
పురుషనైయుమ్ స్వీకరిప్పిక్కుమ్ పురుషకారత్తైయు మపేక్షి త్తిరు
క్కుమ్; స్వీకృతమానతాన్ ఇవనుక్కనిప్పనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తి
యైప్పణ్ణకైయాకిఱ కార్యకాలత్తిల్, పురుషనుమ్ పురుషకారముమా
కిఱ ఉభయత్తైయు మపేక్షియాతే తానేశెయ్తు తలైక్కట్టుమెన్ఱై.
కార్యకాలత్తిల్ సహకారిసాపేక్షముణ్ణాకిలితే ఉపాయ త్రినుడైయ నైర
పేక్ష్యత్తుక్కు హనివరువతుఎన్ఱుకరుత్తు.

౧౯౬. స్వప్రయోజనపరరై (ప్రతికూలర్) ఎన్ఱు విశేషేణ
వరుళిచ్చెయ్తాళితే; ఇన్దస్వప్రయోజనపరతై అనుకూలాగ్రేసరరాన
అహ్వార్కళో పక్కలిలుమ్ తోదీయిరుక్కైయాళే తన్నిబన్ధనమాన
ప్రాతికూల్య మవర్కళోపక్కల్ వారాతపడి పరిహరిక్కువేణుమెన్ఱు
తిరువుళ్ళమ్పదీ, తద్విషయశ్శైయై యనువదిక్కిఊర్, (స్వప్ర
యోజనపరరెల్లారై యుమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (౧) “నమక్కేనలమాతలిల్”
ఎన్ఱుమ్, (౨) “నామ్కణ్ణకన్ఱుకూత్తాడ ఇలత్తూడేనడవాయే” ఎన్ఱుమ్,
(౩) “కణ్ణనానునైయుకక్క” ఎన్ఱుమ్ ఇత్యాది వచనజ్ఞానము, మడ
లెడుకైముతలాన ప్రవృత్తికళాలుమ్ అహ్వార్కళుక్కుమ్ ఇన్దస్వప్ర
యోజన పరత్వముణ్ణాకత్తోదీగానిన్ఱుతితే; ఆనపిన్ఱు స్వప్రయోజనపర

ప్రతికూలరాకనినై క్కలాలామోవెన్నిల్;

౨౭౦. ఇజ్జుస్వప్రయోజనమెన్నిటతు ఆశ్రయదోషజన్యమానతై.

౨౭౧. ఆకైయాలే దోషమిల్లై.

రెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరెన్ఱు శొల్లప్పార్ క్కిల్ ఆఱ్ఱావర్ కళై యుమ్ పుడి నినై క్కవేణ్ణి వారాతోవెన్ఱు శ్శెక్కళి పాయమ్..

౨౭౦. అష్టైప్పరిసాఁకిఱార్, (ఇజ్జు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా వతు-ప్రతికూలమాక చొల్లుకిఱవిన్విడత్తిల్ స్వప్రయోజనమెన్నిటతు-అనుభవకై జ్జుర్యజ్జు క్కాశ్రయమానచేతననుడైయో అవిద్యాదిదోష త్తాల్ వన్ద స్వప్రయోజనమైయెన్ఱై. ఇతై (ఆశ్రయదోషజన్యమ్) ఎన్ఱు ఒతుక్కుకైయాలే, ఆఱ్ఱావర్ కళుడై యు స్వప్రయోజనమ్ విషయదోష జన్యమెన్ఱుకరుత్తు. ఇతు త్తెన్ఱై (౧) “విషయదోషత్తాల్ వరుమవై” ఎన్నిటవాక్యత్తిలే వ్యక్తమాకవరుళిచ్చెయ్కిఱారిఱే.

౨౭౧. ఇవ్వర్థతై నిగమిక్కిఱార్. (ఆకైయాలేదోషమిల్లై)

ఎన్ఱు. అతావతు-ప్రతికూల్యహేతువాకచొల్లుప్పట్ట స్వప్రయోజనమ్ ఆశ్రయదోషజన్యమాయ్, ఆఱ్ఱావర్ కళో పక్కల్ స్వప్రయోజనమ్ విషయదోషజన్యమా యిరుక్కెయ్-యాలే, అన్దప్రతికూల్య మివర్ కళో పక్కలిలుమ్ వరుమెన్నిటదోషమిల్లైయెన్ఱై.

౨౭౨. అన్ఱిక్కే, స్వప్రయోజనపరరై సామాన్యేనప్రతికూలరెన్ఱు శొల్లుమళవిల్, అనుకూలరాన ఆఱ్ఱావర్ కళో పక్కలిలుమ్ ఇన్ద స్వప్రయోజనపరరై తోబ్బుకైయాలే అవర్ కళై యుమ్ ప్రతికూలరెన్ఱు నినై క్కవేణ్ణివరుకైయాల్, స్వప్రయోజనపరరై ప్రతికూలరెన్ఱై దోషమన్ఱోవెన్ఱునినైత్తు పుణ్ణికిఱశ్శెయై యనువదిక్కిఱార్, (స్వప్రయోజనపరరెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరాకనినై క్కలాలామోవెన్నిల్) ఎన్ఱు.

† అవిద్యా-తత్వజ్ఞానాభావమ్-అదియి నాలో-యచివాన్దనైకణో శొల్లుప్పడుకిఱగు.

౨౭౨. విషయదోషత్తాల్ వరుమవై యెల్లామ్
దు స్త్యజమాయితే యిరుప్పతు.

౨౭౩. (౧) “ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై” (౨) “కథమన్య
దిచ్చతి.”

౨౭౦. అత్తై పురిహరిక్కిఱార్, (ఇణ్ణు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అర్థమ్
పూర్వవత్.

౨౭౧. నిగమిక్కిఱార్, (ఆకై యాలే దోషమిల్లై) ఎన్ఱు. (ఆకై
యాలే) ఎన్ఱిఱవితుక్కర్థమ్ పూర్వవత్; (దోషమిల్లై) ఎన్ఱుతు- స్వప్ర
యోజనపరర్తై స్రతికూలరెన్ఱుశొన్నతిల్ దోషమిల్లైయెన్ఱై. ఎన్ఱిజ్జనే
యోజిక్కప్రమామ్.

౨౭౨. ఇప్పుడి ఆశ్రయదోషజన్యమన్ఱిక్కే విషయదోషజన్య
మానాలుమ్ స్వరూపవిరుద్ధమానతు త్యాజ్యమన్ఱోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్
కిఱార్ మేల్, (విషయదోషత్తాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - అనుభవ
విషయమాన అవనుడైయ వయిరవురుక్కాయ్ ఆన్ఱైయెమ్ పెణ్ణు
డై యుడుత్తుమ్బడియాన *విగ్రహవైలక్షణ్యమాకిఱదోషత్తాలే వరుకిఱ
స్వప్రయోజనపరత్తై; తద్దేతువానప్రవాణ్యమ్, తత్పిర్థ్యర్థమానవ్యాపా
రజ్గళాకిఱవివై యెల్లామ్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్ఱు విడప్పార్ తాలుమ్ విడవ
రితాయితే యిరుప్పతెన్ఱై. (విషయదోషత్తాలేవరుమతు) ఎన్ఱుపాఠమా
నహోతు, స్వప్రయోజనమాత్రత్తైయో శొల్లుకిఱతు.

౨౭౩. విషయదోషత్తాల్ వరుమతిడు స్త్యజత్వత్తిల్ ప్రమా
ణమ్ కాట్టుకిఱార్ మేల్, (ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై, కథమన్య
దిచ్చతి) ఎన్ఱు. (౧) “మన్ శీరున్దీర్ కట్కు” ఎన్ఱుతుడణ్ణి “అత్తలైయాలే
వేఱెన్ఱుఱుతియిట్టాల్ అవక వరుమళవుమ్ క్రమప్రప్తిపార్ త్తు ఆఱియి

* విగ్రహవైలక్షణ్యమకల్యాణగుణమాయినమ్, దోషత్వకథనమ్-స్వరూపవిరుద్ధ
స్వప్రయోజనాద్యాపాదకత్వత్తాఱే. (౧) నా-తి-౧౨-౧. (౨) స్తో-౪-౨౭.

౨౭౪. ఇప్పడి యివై యిత్తనై యమ్ సదాచార్య

రుక్క-వేణుక్గాణ్, నీగిజ్జనేపతటలాకాతుకాణ్” ఎన్ఱతాయ్మారై క్కు-
టిత్తు, “ఇన్విషయత్తిల్ ప్రావణ్యమిన్ఱి క్కే ఎన్నుడై యనిలై క్కువేతా
యిరున్దడగ్గళుక్కు ఎనక్కో-డుకిటదశైయటియప్పొకాతు; అవన్ అవన్”
ఎన్ఱ వాయ్పులల్ బుమ్మడి శ్రియఃపతివిషయమాన ప్రావణ్యత్తైమటు
పాడురువవుడైయళాయ్, ఇప్పడి ఇననై యొట్టియచ్చెల్లామైయున్ఱానాల్
అవనిరున్దవిడత్తే శెన్ఱ కిట్టుకై ప్రాప్తమాయిరుక్కు, అతుక్కు కాల్
నడై తారాతపడియిరుక్కిట వెనక్కు, నానవన్ డే శెన్ఱ శేరామై
క్కుటుప్పాక నీజ్జళ్ శొల్లుమ్ వార్తై, కేట్ కైక్కు పురికరమిల్లాత శెవి
డరోడే శొల్లుకైక్కు-పురికరమిల్లాత డొమైకళ్ వార్తై శొన్నాట్పోలే
యిరుప్పత్తిన్ఱ” ఎన్ఱ ఆణ్ణాశరుళిచ్చెయ్ కైయాలమ్; (౧) “తవామృతస్య
న్దిన” ఎన్ఱతుడగ్గి “వకుత్త శేషియాన దేవరుడైయ (౨)* తేనేమలరుమ్
తిరువడిత్తామరై కళిల్ భాగ్యత్తైయిలే యున్ఱున్దిన నెన్ఱు మల్ గొరుత్తుద్ర
విషయత్తై విరుమ్బుమ్మడి యెజ్జనే? మధువే జీవనమానవణ్ణు, మధుపరి
పూర్ణమాన తామరై పూవానతు నిల్లానిట్టుచ్చెయ్ తే ఆతిశయవడటిన్ద
తాణ్, కిట్టుకై యరితాయ్ కిట్టినాలుమ్ నాక్కుననైక్కప్పొకాతతాయి
రుక్కిట ముళ్ళిప్పువిల్ శెన్ఱ పడియాతమాత్రమన్ఱిక్కే, అత్తైక్కటా
క్షిప్పతుమ్ శెయ్యాతిత్” ఎన్ఱ ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ కైయాలమ్. విగ్ర
హవైలక్షణ్యమీకణ్ణు భగవద్విషయత్తిల్ ప్రవణరానవర్కళై ఫీట్క
వరితెన్ఱ తోన్ బుకైయాలే, విషయదోషత్తాల్ వరుమతు దున్ద్రజ
మెన్నుమిడమ్ సిద్ధమితే.

౨౭౪. ఆక, దినచర్యోక్త మగ్గళాశాసన అనుకూలసహవాస ప్రతి
కూలసహవాసనివృత్తికళై వివరిత్తార్ కీర్త్; (౩) “సదాచార్య ప్రసాద
త్తాలే వర్ధిక్కుమ్మడి పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవణ్” ఎన్ఱత్తై వివరిక్కి-తార్
మేల్, (ఇప్పడి) ఎన్ఱతుడగ్గి. (ఇప్పడి యివై యిత్తనై యమ్ సదాచార్య

ప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కు-మోబ్బితైక్కు,
 వస్తవ్యమ్ ఆచార్య సన్నిధియుమ్ భగవత్సన్నిధియుమ్;
 వక్తవ్యమ్ ఆచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్;
 జస్తవ్యమ్ గురుపరమ్మరై యమ్ ద్వయముమ్ ;

(ప్రసాదత్తాలేవర్ధిక్కు-మోబ్బితైక్కు) ఎత్తతు-క్తిల్ చొచ్చున్న ప్రకార త్తిలే ఇంద్ర
 స్వభావవిశేషజ్ఞేల్లామ్ సదాచార్యనుడైయ ప్రసాదత్తాలేకొమ్మింద్రుపట్టు
 వళిన్దు వరుమ్బొత్తై క్కెన్దు పడి. (వస్తవ్యమాచార్యసన్నిధియుమ్ భగ
 వత్సన్నిధియుమ్) అతావతు-ఇవనుక్కు వాసస్థలమ్, హితైషియామ్
 ఉపదేశాదికళాలే ఇవన్ బుక్కు ఉత్పాదకనాసన్యాచార్యనుడైయ సన్నిధి
 యమ్, అవకాట్టిక్కొడుక్కొక్కొక్కొణ్ణు అవనుకన్దవిషయమాయ్
 తన్మక్కలిలే విశేష కటాక్షాదికళై పుణ్ణిక్కొణ్ణుపోరు మచ్చవతార
 మానభగవాన్ సన్నిధియుమెన్దై ఇతుసముచ్చయసుమన్దు, సమవికల్ప
 ముమన్దు, ఆచార్యసన్నిధియేప్రధానమ్; తదలాభత్తిల్ ఆర్చావతార
 సన్నిధియెన్దు పడి. ఆకైయితే ఆచార్యసన్నిధియై ముఱ్ఱుడవరుళిచ్చెయ్
 తతు. (౧) “మద్భక్తైస్సహసంవాస స్తదసిద్ధామయాపివా” ఎన్దితే భగ
 వదుక్తియుమ్. ఇని (వక్తవ్యమ్) తుడగ్గి మేలడైయ సముచ్చయమ్.

(వక్తవ్యమాచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్) అతావతు-
 ఇవనుక్కు సర్వకాలముమ్ వాక్కాల్ శొల్లప్పడుమతు-దుర్గతియేప
 ధ్దానాశాకత్తన్నై యగ్గీకరిత్తరుళిన ఆచార్యనుడైయ దయాక్షాన్త్యాది
 వైభవముమ్, ఎత్తనైయేనుమ్ దయాదిగుణపరిపూర్ణరు మేటిట్టుప్ప
 ర్క్కిల్ అరునరుక్కుమ్మడినిన్దు అనాత్మగుణపూర్తియాకితి తన్నుడైయ
 నికర్షముమాకితి వివైయెన్దై. శ్రీమధురకవియాభ్యాస్ (౨) “న నై
 యాల్” ఎన్దితిపాట్టుతుడగ్గి ఇవై యిరణ్డైయుమ్ విశదమాక వరుళి
 చెయ్ తారితే.

(జస్తవ్యమ్ గురుపరమ్మరై యమ్ ద్వయముమ్) అతావతు-ఇవ
 నుక్కు క్కాలక్షేపత్తుక్కుమ్ భోగత్తుక్కు ముఱ్ఱుప్పాక రహస్యమాక

పరిగ్రాహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచనముమ్
అనుష్ఠానముమ్;

పరిత్యాజ్యమ్ అవైష్ణవ సహవాసము మభిమానముమ్;

వచననిర్ధిక్తుక్కుణ్ణుపోరప్పడుమతు-(౧)-“రామానుజాజ్ఞేశ్వరణోఽస్తి”
ఇత్యాదియిట్టుడియే సర్వేశ్వరక కుళిరనోక్కుకైక్కుడలాయ్ (౨)
“సచాచార్యనంశోజ్ఞేయః” (౩) “ఆచార్యాణామసావసావిత్యాదిగ
నత్తః” ఎన్నిటపడియే స్వాచార్యాదిపరమాచార్య భగవత్పర్యంతయాస
గురుపరమ్పరైయుమ్, అన్తగురుపరమ్పరాప్రాప్తమాయ్ స్వాచార్యో
తనక్కుత్తజ్జమాక ఉపదేశితృద్యయముమెన్జై. ఇత్రాల్, గురుపరమ్పరా
పూర్వకమానద్యయమే ఇవనుక్కు రహస్యమాకవచనసన్నిత్తుక్కుణ్ణు
పోరప్పడుమెన్జై పడి. భావ్యకారర్క్కుక్కాల్జే పప్రకారమరుళిచ్చెయ్
కిఱవిడత్తిల్ (౪) “ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ నదైవంవక్తా” ఎన్జితే
పెరియ పెరునూళరుళిచ్చెయ్తెతు.

(పరిగ్రాహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచనము మనుష్ఠా
నముమ్) అతావతు. తనక్కు జ్ఞానానుషానజ్గ భూద్ శీర్మక్కుక్కుణ్ణు
ప్పాక క్కుణ్ణకణ్ణవిడగళిలే ఇవనాల్ పరిగ్రహిక్కుప్పడుమతు-నాథముని
కళ్ ముతలాక ఇవ్వరుకుళపూర్వాచార్యోకభుజైయ జ్ఞాతవ్యాధ
ప్రకాశకమానదివ్యవచనజ్గళుమ్, అన్తవచనానురూపమాక మఱువన్
వచుష్ఠానజ్గళుమెన్జై. (౫) “సువ్యాహృతానిమహతాంసుకృతానితతస్తతః
సశ్చిన్వకాధీర ఆసీత శిలహః శిలం యథా” ఎన్నక్కడవతితే.

(పరిత్యాజ్యమవైష్ణవసహవాసము మభిమానముమ్) అతావ
తు - జ్ఞానానుష్ఠాననాశకమెన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు సహాస
మాక విడప్పడుమతు-వైష్ణవలక్షణమిల్లాతవర్కళోక్తై సహవాసముమ్,

(౧) వరదరాజస్త- / ౧౭

(౨)

(౩)

(౪) శంకరాచార్యమ్.

కర్తవ్యమాచార్యకై జ్ఞర్యముమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యముమ్.
 ౨౭౫. కీర్తించొన్న భగవత్కై జ్ఞర్యమణివతు శాస్త్రముఖతా లే.
 ఆచార్యకై జ్ఞర్యమణివతు- శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య
 వచనతాలుమ్.

అవర్కళే “ఇవన్ సమ్మదై యవన్” ఎన్టు ఓరస్వయజ్ఞశాలే తన్వితి త్తిల్
 పణ్ణ మభిమానముమెన్దై.

(కర్తవ్యమాచార్య కై జ్ఞర్యముమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యముమ్)
 అతావతు - ఇవనుక్కు స్వరూపానుకూలమాకవే ఎప్పోతుమ్ శెయ్య
 ప్పడుమతు, మహాపకారకనాన స్వాచార్యవిషయత్తిల్ ప్రేమపూ
 ర్వకమాకప్పణ్ణమ్ కై జ్ఞర్యముమ్, తన్నియోగపరతన్త్రినాయ్ ప్పణ్ణమ్
 భగవత్కై జ్ఞర్యముమెన్దై. ఆక, దినచర్యైయిల్ శొన్న స్వభావవిశేష

జ్ఞళెల్లామ్ (సదాచార్యప్రసాదతా లే వర్ధిక్కున్పుడి పణ్ణిక్కొంజుపోరు
 కై యావతు)- ఇప్పడి యిరుద్దళ్ళ వస్తవ్యన క్తవ్య జస్తవ్య పరిగ్రాహ్య
 పరిత్యాజ్యకర్తవ్యజ్ఞళెయ్ తిన్దు ఇవన్ శీలే నిస్సనాయ్ ప్పొరుకై యెన్ద
 తాయిన్దై.

౨౭౬. ఇప్పడి కర్తవ్యమాన కై జ్ఞర్యజగ్గిరణ్ణ మణివతెమ్ముఖ
 తా లే యెన్ను మాకాక్ష్యైయిలేయరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ మేల్, (కీర్తించొన్న)

ఎన్టుతుడగ్గి. (కీర్త) ఎన్టుతు- వస్తవ్యాదికళై చొన్న ఇన్దగణ్ణనైయిలెన్ద
 పడి. (భగవత్కై జ్ఞర్యమణివతు శాస్త్రముఖతా లే) ఎన్టుతు- భగవాని
 వనుక్కిప్పోతు వాయ్ తితిన్దు ఒన్దై అరుళిచ్చెయ్యామెయాలే తత్ప్రతిపాద

కమాన శ్రుతి స్త్రొత్యాది శాస్త్రముఖతా లే అణియవేమెన్దై. (ఆచా

ర్యకై జ్ఞర్యమణివతు శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య వచనతాలుమ్)
 ఎన్టుతు - ఆచార్యవిషయత్తిల్ శిశ్రూషాప్రకారజ్ఞళై ప్రతిపాదిక్కిఱ
 శాస్త్రముఖతాలుమ్, తనక్కిష్టానిష్టజగ్గిన్న తెన్నుమిడతై యవనరుళిచ్చె
 యేత నచనతాలుమెన్దై.

౨౭౬. కైజ్యర్యన్దానిరణ్ణు.

౭౨౭. అతావతు-ఇన్ద్రమ్ శైయ్ కై యుమ్ అనిన్ద్రమ్ తవిరు కై యుమ్.

౭౨౮. ఇన్ద్రానిన్ద్రజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞై యుమ్

౨౭౬. ఇనిమేల్ కైజ్యర్యవేషస్దన్దై యటివిక్రైక్కాక
(కైజ్యర్యన్దానిరణ్ణు) ఎన్గితార్.

౨౭౭. అతావతే తెన్ను; (అతావజిన్ద్రమ్ శైయ్ కైయు మనిన్ద్రమ్
తవిరు కైయుమ్) ఎన్గితార్.

౨౭౮. ఇవై తానిరణ్ణుమై తై యవలమ్బిత్తిరుక్కుమెన్ను; అరుళి
చ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇన్ద్రానిన్ద్రజ్ఞో) ఎన్ద్రతుడగ్గి. అతావతు - కీర్త
చ్చొన్నకైజ్యర్య ప్రతిసమ్మన్ధిక భిరువరుడై యవు మిన్ద్రానిన్ద్రజ్ఞో ఇవ్వ
ధికారియుడై య వర్ణాశ్రమజ్ఞై యుమ్ ఆత్మస్వరూప తైయుమ్ పశ్చి
యిరుక్కుమెన్దై. (ఇన్ద్రానిన్ద్రజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞై పశ్చి యిరుక్కుయా
వతు)-స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమానధర్మజ్ఞై పురార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠిక్రై
ఇన్ద్రమాయ్, స్వాధ్యాయబుద్ధ్యావనుష్ఠిక్రై అనిన్ద్రమాయరుక్రై. పరార్థ
బుద్ధ్యా అనుష్ఠిక్రైయావతు-లోకసద్భిహతయావాకవుమ్ శిష్యపుత్రర్
కళుడై య ఉజ్జీవనార్థమాకవుమ్ ఆనృశంస్యతా లే అనుష్ఠిక్రై. ఇవ్వర్థతై
(౧) “ఇనియివో శీల్ సమ్మాచార్యో కళునష్ఠిక్రై అవై శిష్యపుత్రర్ కళు
డై య ఉజ్జీవనార్థమాక ఆనృశంస్యతా లే అనుష్ఠిక్రై తార్ కళి త్తనై.
ఇప్పడియరుక్మియాతపోతు భగవద్విభూతిభూతరాన చేతనర్ కు
నాశసేతువాకె యాలే ఈశ్వరను క్కనభిమత భూతనావక్ ; ఆకై
యోల్ యాతోరళవాలే లోకసద్భిహమ్ పిఱక్కుమ్, యాతోరళ
వాలే శిష్యపుత్రర్ కళుక్కు జీవనముణ్డమ్, అవ్వళవుమనుష్ఠేయ మెన్ద్ర
తాయ్ బు. ప్రవృత్తిధర్మమతానే అభిసన్ధిభేదతా లే నివృత్తిధర్మ
మానవోపాతి ఇన్ద్రనివృత్తిధర్మముమ్ ప్రాప్యమాకక్కడవతు. ఇవ్విడ
త్తిల్ అకరణే ప్రత్యవాయమ్ ఎమ్మెరుమానుడై య అనభిమతశ్వముమ్
తన్నుడై య పురుషార్థహానియు, మాకక్కడవతు” ఎన్ద్ర తనిన్ద్రజ్ఞో కత్తిలే
ఇవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్ తారిటే. ఇనిస్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠిక్రైయావతు-

ఆత్మస్వరూప తైయమ్ అవలమ్బిత్తిరుక్కుమ్.

స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమాక విహితమాకైయాలే నమక్కివై యనుష్ఠియాతోధయిల్ కృత్యాకరణరూపసాపవమవరు మెన్టు ని నైత్తనుష్ఠిక్కై. (ఇష్టానిష్ఠజ్ఞాత్మ స్వరూప తైప్పూశీయిరుక్కైయావతు)- “ఇచ్చెస్వరూపమ్” ఎన్నిఅపడియే వినియోగదశైయిల్ శేషియుడైయ ఇచ్చాను గుణమాః స్వరూప తైవినియోగ పృడుత్తుకై ఇష్టమాయ్, తట్టుమాటివినియోగమేకొళ్ళుమశవిల్ తన్నుడైయ శేషత్వ తైయిట్టు ఇతాయ్ తల్ పారతన్య తైయిట్టు ఎతిర్ విధికోడాతోధితల్ శేయ్ కై అనిష్టమాయిరుక్కై.

అజ్ఞనన్దిక్కే, (ఇష్టానిష్ఠజ్ఞ) ఇత్యాదిక్కు, స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితజ్ఞైచ్చెయ్ కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చెయ్ కై అనిష్టమెన్టుమ్, ఆత్మస్వరూపత్తుక్కుడచితమానవత్తైచ్చెయ్ కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చెయ్ కై యనిష్టమెన్టుమ్ యోజిక్కువునూమ్.

అజ్ఞనుమన్దిక్కే, బోధాధికముమాయ్ అనిత్యముమాన వర్ణాశ్రమగ్గలిలే ఊదోధిరుక్కై అనిష్టమ్, నిరుపాధికనిత్యశేషమాన ఆత్మస్వరూపత్తిలే ఊదోధిరుక్కై ఇష్టమెన్టుమ్ యోజిక్కువునూమ్. ఇజ్ఞనూదోధి తైయిట్టు చొల్లుకైయన్దిక్కే, అనిష్టమ్ వర్ణాశ్రమతై యవలమ్బిత్తిరుక్కుమ్, ఇష్టమాత్మస్వరూపతై యవలమ్బిత్తిరుక్కు మెన్దిజ్ఞనే విభజిత్తు వర్ణాశ్రమాచార తై అనిష్టకోటియాక చొల్లప్పార్ కిల్, (౧) “శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేనాజ్ఞా యస్తా ముల్లంఘ్యన ర్తతే । ఆజ్ఞాచ్ఛేదీమమ ద్రోహీ మద్యక్తోఽపినవైష్ణవః” ఎన్టుమ్, (౨) “అవిష్ణవాయధర్మాణాం పాలనాయకులస్యచ । సజ్గిహాయచలోకస్య మర్యాదాస్థాపనాయచ । ప్రియాయమమవిష్ణోశ్చ దేవదేవస్య శార్ఙ్గణః । మనీషీవై దికాచారంమన సాసినలఙ్ఘయేత్ । యథాహివల్లభోరాజ్ఞో నదీం రాజ్ఞాప్రవర్తితామ్ । లోకోపయో గినిరన్యూం బహుసస్య విసర్ధనీమ్ । లఙ్ఘయకశూలమా రోహదన పేక్షోఽపితామ్పృతి । ఏవంవిలఙ్ఘయకమర్త్యమర్యాదాంవేద నిర్గితామ్ । ప్రియోఽపినప్రియోఽసౌమే మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ । ఉపా

౨౭౯. పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిటవక్ పాప తైప్పణ్ణానితే.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యత్తై ప్పాపమెచ్చిరుక్కుమ్.

యత్వగ్రహం తత్రవర్జయే స్తనసాసుధీః'' ఎత్తుమ్ సత్వేశ్వరనుమ్ పిరా
ట్టియు మరుళిచ్చెయ్ త వచనజ్ఞలోడుమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచ
నానుష్ఠానజ్ఞలోడుమ్ విరోధిక్కుమితే ; ఆనవిన్య కీర్తించొన్నపడియే
ఇవ్యాక్యత్తుక్కు పొరుళాకక్కడవతు.

౨౭౯. ఇమ్మాచ్చుయోజనైక్కుమ్ మేలిల్ వాక్యత్తోడు సజ్జ
తియెన్నెన్నిల్ ; ప్రథమయోజనైయిల్, ఇప్పడి వర్ణాశ్రమానుష్ఠాన
త్తిల్ ప్రతిపత్తివిశేషజ్ఞలిలుమ్ ఆత్తస్వరూపత్తినుడైయ వినియోగద
శైయిల్ ఆనుకూల్య ప్రాతికూల్యజ్ఞలిలుమాక ఇష్టానిష్ఠజ్ఞభుక్కు విష
యవిభాగమ్ పణ్ణపేణమో ? వర్ణాశ్రమానురూపమాయమ్ స్వరూ
పానురూపమాయ ముళ్ళవత్ శైచ్చెయ్ కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞాన
అకృత్యాదిక శైచ్చెయ్ కై అనిష్టమెష్టాలోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్
మేల్, (పుణ్యత్తుక్కు) ఎత్తుతుడణ్ణి. ద్వితీయయోజనైయిల్, ఇప్పడివర్ణా
శ్రమవిరుద్ధజ్ఞైయమ్ స్వరూపవిరుద్ధజ్ఞైయమ్ శెయ్ కై అనిష్టమెష్టాఇవ
నుక్కుచ్చొల్లి తవిర్ ప్పిక్కై తాక్ పేణమో ? ఎన్న ; (పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిట
వక్) ఎత్తుతుడణ్ణి యరుళిచ్చెయ్ కితార్. తృతీయయోజనైయిల్, ఇప్పడి
వర్ణాశ్రమజ్ఞ లిలూత్ సముత్తాల్ అకృత్యకరణజ్ఞల్ వద్దు పుకురాతో
వెన్న ; (పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిటవక్) ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్.
(పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుకిటవక్ పాప తైప్పణ్ణానితే) ఎత్తు - భగవదనుగ్రహ
హేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్ మోక్షవిరోధి
యెన్నునుత్తాలే పుణ్యమ్ శెయ్ కైక్కుట్ పడ అజ్ఞుకిట ఇవ్యధికారి,
భగవన్నిగ్రహహేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయ సరకావహమెష్ట సామా
న్యరుముట్ పడ చెయ్యూతపాప తైయెరుకాలుమ్ శెయ్యానితేయెన్తె.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యత్తుక్కజ్ఞుమ్బడియెయమ్ సత్తలనానవీశ్వ
రనుక్కు మిడమలుమ్బడి పాపప్రవృత్తియిలన్వయ మత్ శ్రేయస్కుమ్బడి
డియెయమ్ గర్భిష్టిక్కితార్ మేల్, (ఇవక్ పుణ్యత్తై) ఇత్యానివాక్యలి

అవక్ పాపతై ప్పణ్య మెన్బిరుక్కుమ్.

అవనుక్కు అతుక్కిడై యాతు, ఇవనతు శెయ్యూక్.

౨౦౧. కైజ్కర్యన్దాక్ భక్తిమూలమల్లాత

పోతు భీతిమూలమాయ్ వరవేణమ్.

యత్తాలే. అతావతు, (౧) “తదావిద్వాక్ పుణ్యపాపేవిధూయ నిరజ్ఞానఃపరమంసామ్యముపైతి” ఎన్దెయాలే పుణ్యపాపగ్గిరణ్డమ్ మోక్ష

విరోధియెన్బిరుక్కు మివ్వధికారి, నాట్టార్ సుఖహేతువెన్టు విరుమ్బియిరుక్కుమ్ పుణ్యతై భగవత్పాప్తి ప్రతిబంధకతయా అనిష్టావహమాకై యాలే, దుఃఖహేతువాన పాపమెన్టునినైత్తు వెరువియిరుక్కుమ్; ఆశ్రితర్ శెయ్తకున్దమ్ నన్ద్రునూకవే కొళ్ళుమతిమాత్రవత్సలనాన వీశ్వరక్, ఇవ్వధికారి ఏతేను మొరుపాప తైప్పణ్ణిలుమ్ అత్తైక్కున్దమాక నినైయాలే నన్ద్రుమాకనినైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కుమ్; అవనప్పడియిరున్దానే యాకిలుమ్ ఇవ్వధికారి పాపప్రవృత్తియి లన్వయమన్ద్రు నియతనాయ్ వర్తిక్కైయాలే, పాపతైపుణ్యమాకొళ్ళుమ్ వత్సలనానవనుక్కు అతుక్కిడైప్పట్టుపోమి త్తనైయొమ్మీయక్కిడై యా తెన్దె. ఆక, కీర్తీకర్తవ్య

మాకచ్చొన్న కైజ్కర్యమతివతు ఇన్న తాలేయెన్టుమ్, కైజ్కర్యన్దాక్ ద్వివిధమెన్టుమ్, అతుతానిన్న తెన్టుమ్, తదుభయము మిన్న శ్చైయవల మ్బిత్తిరుక్కు మెన్టుమ్ శొల్లి, అతిల్ ప్రాసక్తిక శజ్కా-పరిహారమ్ పణ్ణప్పట్టతు

౨౦౨. ఈదృశకైజ్కర్యమివనుక్కు ఏతేను మొరువట్టియాలే యాకిలు ముణ్ణాకవేణుమెన్ను మితినుడైయ అవశ్యకరణీయత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (కైజ్కర్యన్దాక్) ఎన్టుతుడక్కి. (భక్తి మూలమాయ్ వరుకై యావతు)- శేషియుడైయ ముకమల్ త్తిక్కులు ప్పానవైయే శెయ్తుకొణ్ణు నిఱ్ఱు వేణుమ్బడియాన తద్విషయప్రేమ మడియాకవర్తుకై. (అల్లాతపోతు భీతిమూలమాయ్ వరుకై యావతు)- అత్తన్బి శ్చైయొమ్మీనాల్, (౨) “అకిచ్చిత్రరస్య శేష త్వానుపపత్తిః”

౨౮-౨. అతువు మిల్లాతపోతు అధికార త్రిలుమ్

ఉపాయోపేయజ్గిలుమ్ అన్వయమిన్జి క్కే యొట్టియుమ్.

౨౮-౩. కైజ్జుర్యన్దన్నై ఫలసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కవేణుమ్.

౨౮-౪. అతావతు - తాకైయేలాతే అవన్నైక్కైయేఱ్ఱుప్పణ్ణుకై.

ఎన్నిటపడియే శేషత్వవృత్తియిల్లాతపోతు శేషత్వహానిపిఱక్కుమెన్నుమ్ భీతియడియాకవరుకై. ఇతిల్ భక్తిమూలమానతువే ముఖ్యమ్, తదలా భక్తిల్ భీతిమూలనానాకిలుమ్ వేణుమెప్పపడి.

౨౮-౨. అతుతానుమిల్లావిడిల్ శేయవతెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతువుమిల్లాతపోతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- అముఖ్యమాన భీతిమూలకైజ్జుర్యన్దాను మిల్లాతపోతు, కిచ్చిత్కారాభావత్తాలే శేషత్వమాన వధికార త్రిలుమ్, అధికారి సాపేక్షమాయరుద్దళ్ళ శేషి యుడైయ కృపారూపమాన ఉపాయ త్రిలుమ్, ఇవనుడైయ అనుకూల వృత్తి సాపేక్షమాన అవనుడైయ ముకమల్ త్రియాకిట ఉపేయ త్రిలు మన్వయమబ్బివిడుమెన్నై.

౨౮-౩. ఆక, కీఢీరణ్ణువాక్యతాలుమ్ కైజ్జుర్యావశ్య కర్తవ్యత్వ ముమ్ కైజ్జుర్యాభావ త్రిల్ వరు మనర్థవిశేషజ్గళుమ్ కాట్టప్పట్టతు; ఏవం విధకైజ్జుర్య త్రిల్ సాధనబుద్ధియై త్రివిర్క్కితార్ మేల్, (కైజ్జుర్య న్దన్నై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడి అవశ్యకరణీయమాక క్కీఢ్ చొచ్చి న్నకైజ్జుర్యన్దన్నై ప్పణ్ణుమళవిత్ దృష్టాదృష్టఫలజ్గళితేను మొన్ఱు క్కు సాధనమాక ప్రతిపత్తిపణ్ణాతే స్వయమ్మియోజనమాక ప్రతి పత్తిపణ్ణవేణుమెన్నై.

౨౮-౪. ఇత్తై విశదీకరిక్కితార్ మేల్, (అతావతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అతావతు) ఎన్ఱుతు - ఇత్తైసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కుకైయావ తెన్ఱుపడి. (తాకైయేలాతే అవన్నైక్కైయేఱ్ఱుప్పణ్ణుకైయావతు)-కై జ్జుర్యమ్పణ్ణుకిటతాకై అతుక్కు ఫలనూక అవకాపక్కులిలే ఒన్ఱైయర్థి

౨౦౫. కొడుత్తుక్కొళ్ళాతే కొణ్ణత్తుక్కు కైక్కులీ కొడుక్క వేణుమ్.

౨౦౬. శ్రీవిదురరై యుమ్ శ్రీమాలాకారరై యుమ్ కూనియెయు మ్మోలే కిళ్ళిత్తురిత్తాల్ స్వరూపమ్నిఱుమ్ పెఱువతు.

౨౦౭. మడి తడవాతశోఱుమ్

యా తే స్వయమ్ప్రయోజనమాక చ్చెయ్యానిష్ఠుకొణ్ణ, కైజ్జర్యమ్ కొళ్ళుకిఱవవనై (౧) “తాస్సర్వాశ్శిరసాదేవః ప్రతిగృహ్లాతివై స్వయమ్” ఎన్నిఱపడియే తక్కువారిపారాతే సాసేక్షనాయ విరుమ్మిక్కై కొళ్ళుమ్మడిపణ్ణుకై.

౨౦౮. ఇవ్వళవుమ్పోరాతు, తాకొడు త్తత్తై అవకొణ్ణత్తుక్కు ప్రత్తుప్రకారమ్ పణ్ణవుమ్ వేణుమ్మెత్తార్ మేల్, (కొడుత్తు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- (౨) “దేహిమేదదామి తే” ఎన్నిఱపడియే తానవనుక్కొన్ఱై సమర్పిత్తు అవకపక్కలిలే ఒరుప్రయోజనమ్కొళ్ళాతే, (౩) “ఇన్ఱు వన్ఱి త్తనైయు మముతుశెయ్తిడప్పెటిల్ నానొన్ఱు నూతాయీరమాక కొడుత్తు ప్పిన్నుమాళుమ్ శెయ్వక” ఎన్ఱ పెరియాళ్వార్ తిరుమకళై పోలే తాకసమర్పిత్తద్రవ్యత్తై అవనగ్గీకరిత్త ఉపకారత్తుక్కాక, అప్ప డియిరున్ఱుళవల్లై త్తన్న భినివేశానుగుణమాక నిత్తయకొణ్ణువన్ఱు సమర్పియానిష్ఠుకొణ్ణ పిన్నైయుమడిమై శెయ్కైయాకిఱ కైక్కులీ కొడుక్క వేణుమ్మెన్ఱై.

౨౦౯. ఇప్పడి యనన్యప్రయోజననాయ కిళ్ళిత్తురిత్తాలాయి ల్లొ స్వరూపము జ్వలమావ తెన్ను మత్తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చె య్కితార్ మేల్, (శ్రీవిదురరై యుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి.

౨౧౦. దృష్టాన్తభూతరానవకళే కిళ్ళిత్తురిత్తప్రకారన్దన్ఱై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (మడితడవాత) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (మడితడవాతశోతా వతు)-మున్ఱువవాదరత్తోడేగట్టుప్పిన్ఱై “ఇతుక్కుక్కా శుతరలాకాతో”

శురుభీనాతాత పూవుమ్

శుణ్ణామ్బుపడాతశాన్దుమితే ఇవర్కళకొడు త్తతు.

ఎత్తుకొమడిచ్చిరై శోధిక్కైక్కాక మడియైప్పిడిత్తు త్తడవి ఉణ్ణవన్ నెణ్ణు
 †ఉత్తైయుమ్బుడిపణ్ణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరరిడుమ్ శోటుపోలన్తిక్కై,
 ఉణ్ణవన్ నెణ్ణు ఉకక్కుమ్బుడి అనన్యప్రయోజనమానశోటు. ఇప్పడియి
 రున్దుళ్ళశోటితే (౧) “భుక్తవత్సుద్విజాగ్యోషు నిష్ణణ్ణివరమానసేవిదు
 రాన్నా నిబుభుజేసుచీనిగుణవన్తిచ” ఎన్దుపావనత్వభాగ్యత్వ ప్రళ స్రమా
 మ్బుడి శ్రీవిదుర్ అవనుక్కు సమర్పిత్తతు. (శురుభీనాతాతపూవా
 వతు)-అగ్నిస్పర్శముణ్ణానాల్ శురుభీనాటుమ్బుడియితే పూవిన్ స్వభా
 వమిరుప్పతు; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిటశురుభీనాల్ మి
 మిల్లాతపడి అనన్యప్రయోజనత్వ పరిమళయుక్తమాక ఇడుమ్ పుష్పమ్.
 ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళపూవితే (౨) “ప్రసాదపరమానాథో మమగేహము
 పాగతే । ధన్యోఽహమర్చయిష్యామి త్యాహ మాలోక్యపజీవనః” ఎన్దు
 విశేషజ్ఞర్. శ్లాఘిక్కుమ్బుడి అత్యాదర పూర్వకమాక శ్రీమాలాకారర్
 అవనుక్కుక్కొడు త్తతు. (శుణ్ణామ్బుపడాతశాన్దావతు)-ఆయిరమ్ పొన్న
 ధ్రియక్కుట్టియుమ్ శుణ్ణామ్బుత్తివలై పడ క్కెడుమ్బుడియితే శాన్తిన్
 స్వభావమ్ ; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిట దోషమిన్తిక్కై
 అనన్యప్రయోజనమాన శాన్దు. ఇప్పడియిరున్దుళ్ళశాన్దితే (౩). “సుగంధ
 మేత ద్రాజార్హం రుచిరంరుచిరాననే । ఆవయోగ్గాత్ర సదృశందీయ
 తామనులేపనమ్” ఎన్దు అవనర్థితవనన్తరమ్ పూశుమ్ శాన్దామ్బుడి
 కూనికొడు త్తతు. ఆక, ఇప్పడి అనన్యప్రయోజనమాక క్కిళ్ళిత్కరిత్తా
 లాయిల్ మి కైజ్జుర్యాశ్రయమాన స్వరూపముజ్జ్వలమావత్తెన్దై. ఆక,
 ఇవ్వళవుమ్ వస్త్రవ్యాదిగణనైయిల్ చరమోక్తమాన కర్తవ్యరూప
 కైజ్జుర్యైత్తెశోధిత్తు, తాదృశకైజ్జుర్యతాలే స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్ను
 మిడ త్తెయు మరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్ మి.

‡ మడిచ్చిరై-మడియిలే కట్టినకాశుపై. † ఉత్తైయుమ్బుడినోవుమ్బుడి. ‡ శురుభీ-
 మయిర్. (౧) భార-ఉచ్ఛో (౨) వి-పు-౫-౧౯-౨౧. (౩) వి-పు-౫-౨౦-౬.

౨౦౮. కై జ్ఞుర్యదశైపోలే మున్బుళ్ళదశై కళిలుమ్
స్వరూపతై ఉజ్జ్వల మాక్కవేణుమ్.

౨౦౯. మున్నే నాలుదశై యుణ్ణు.

౨౧౦. అతావతు-జ్ఞానదశై యుమ్, వరణదశై యుమ్,
ప్రాప్తిదశై యుమ్, ప్రాప్యానుభవదశై యుమ్,

౨౦౮. ఇప్పడి అనన్యప్రయోజననాయకొణ్ణు కై జ్ఞుర్యమ్
శైయతాలే స్వరూపముజ్జ్వలమావతెన్దు శొన్నవితీలే ముక్తావస్థైయిల్
కై జ్ఞుర్యదశైయిల్ స్వరూపజ్జ్వల్యముమ్ అర్థాదు క్తమెన్దునినైత్తు,
ఇప్పడి కై జ్ఞుర్యదశైయిల్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుమోపాతి ఏత
త్పూర్వదశా విశేషకళిలుమ్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కవేణుమెన్దురుళి
చ్చెయ్కితార్ మేల్, (కై జ్ఞుర్యదశై పోలే) ఎన్దుతుడగ్గి. (మున్బుళ్ళదశై
కళిలుమ్) ఎన్దుతు- కై జ్ఞుర్యత్తుక్కు పూర్వదశై కళిలుమెన్దు పడి.

౨౦౯. మున్నే ఎత్తనైదశై యుణ్ణు ఎన్నమాకాణ్ణైయిలే యరుళి

చ్చెయ్కితార్, (మున్నే నాలుదశై యుణ్ణు) ఎన్దు.

౨౧౦. అన్ద నాలుదశై యున్దానే తెన్ను మప్పేత్తైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (అతావతు) ఎన్దుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైయావతు)- ఆచా
ర్యోపదేశత్తాలే తనక్కుజ్ఞానమ్ పిఱ్ఱు శెల్లుకిఱదశై. (వరణదశైయా
వతు)- సిన్హాపాయభూతనాన చర్యేశ్వరనై తనక్కు ఉపాయమాక
వరిక్కిఱదశై. (ప్రాప్తిదశైయావతు)- సాంసారికసకలదురిత నివృత్తి
పూర్వకమాక అవకతిరువడికశై ప్రాప్తిక్కిఱదశై. (ప్రాప్యానుభవదశై
యావతు)- ప్రాప్యభూతనానవనైక్కిట్టి యనుభవిక్కిఱదశై. ఇవ్వను
భవజనితప్రీతికారిత కై జ్ఞుర్యమితే పరమపురుషార్థమ్ ప్రథమాపేక్షీ
తమాన తత్త్వజ్ఞానముమ్, జ్ఞానఫలమాన ఉపాయవరణముమ్, వరణ
ఫలమానప్రాప్తీయుమ్, ప్రాప్తిఫలమాన అనుభవముమ్, అనుభవజనిత
ప్రీతికారితకై జ్ఞుర్యముమాయితే క్రమమిరుప్పతు. ఆకైయాలే, కై జ్ఞు
ర్యదశై చరమదశైయాయ్, పూర్వదశై కళి నాలుమ్ ఇత్తిలేవదైఱుకై
క్కిట్ట పడి యొక్కుక్కాయగుక్కుమ్.

౨౯౦. జ్ఞానదశైయిల్ అజ్ఞానతై మున్నిడుమ్ ;
 వరణదశైయిల్ అపూర్తియైమున్నిడుమ్;
 ప్రాప్తిదశైయిల్ ఆర్తియై మున్నిడుమ్;
 ప్రాప్త్యానుభవదశైయిల్ అభినివేశతైమున్నిడుమ్.
 ౨౯౧. అజ్ఞానమ్ పోవతు

౨౯౦. ఇహోద్దేశైకళిల్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుమ్బుడియై దర్శిప్పిక్కిఁజార్ మేల్, (జ్ఞానదశైయిల్) ఎత్తుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైయిల్ జ్ఞానతై మున్నిడుకై యావతు)- ఆచార్యన్ మేష్టోతనక్కు అజ్ఞాత జ్ఞాపనమ్ పణ్ణున్బడి తత్త్వహితపురుషార్థజగిల్ తన్నుడైయ అజ్ఞానతై ప్పలకాలుమ్ విజ్ఞాపిక్కై. (వరణదశైయిల్ అపూర్తియై మున్నిడుకై యావతు)- (౧) “సోఁనోన్బిలేన్” (౨) “నధర్తనిష్టోఽస్తి” (౩) “సత్కర్తనైకసిద్ధిన్ సజ్చి నోమి” ఇత్యాదియిట్పడియే పేర్లుక్కు హేతువాక కొల్మలాపతొదుసుకృతాదికళొన్తుమ్ తనక్కిల్లామైయాకిఱ ఆకిఱ్ఱన్యతైపురస్కరిక్కై. (ప్రాప్తిదశైయిల్ ఆర్తియై మున్నిడుకై యావతు)- “పేర్లపోతు పెఱుకిఱోమ్” ఎన్బిరాళే (౪) “వానులకమ్ తెలిన్దేయైయైతువతు” (౫) “తరియేని” (౬) “కూవిక్కొళ్ళుమ్ కాల మిన్నమ్ కుఱుకాతో” ఇత్యాదిప్పడియే విలమృసహత్వనిబద్ధనమాన తన్నుడైయ క్లేశాతిశయతై దర్శిప్పిక్కై. (ప్రాప్త్యానుభవదశైయిల్ అభినివేశతై మున్నిడుకై యావతు)- పెరువిడాయనుక్కు క్కుడిత్తతణ్ణి రారాతాప్పోలే అనుభూతాంశతాల్ తృప్తిపిఱవాలే మేక మేలుమ్ తనక్కు విలైన్దు శెల్లుకిఱ అనుభవాభినివేశతై ప్రకాశిప్పిక్కై. ఆక జ్ఞానదశైముతల్లాన నాలుదశైయిలుమ్ స్వరూపతై ఉజ్జ్వలమాక్కుకై యావతు - ఇహోపకారజ్గలై మున్నిడుకై యెత్తుకరుత్తు.

౨౯౧. ఇప్పడి ఇవనివల్లై మున్నిట్టాల్ ఇవనుక్కివై శమిప్ప తెత్తాలేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (అజ్ఞానమ్ పోవతు) ఎన్బు

౧ ఆదియినాల్-జ్ఞానయోగధర్మియోగజ్గల్ గ్రాహ్యజ్గల్. (౧) తి-వాయ్-౫-౭-౧,
 (౨) స్తోత్ర-౨౨. (౩) వైకుంఠ-౨౬. (౪) తి-మె-౬-౩-౮,
 (౫) తి-వాయ్-౫-౮-౭, (౬) తి-వాయ్-౬-౯-౯.

ఆచార్యజ్ఞానతాలే; అపూర్తిపోవతు ఈశ్వరపూర్తియాలే;
ఆర్తిపోవతు అరుళాలే; అభినివేశమ్ పోవతు అనుభవతాలే.
౨౯౩. అజ్ఞానత్తుక్కుడి అపరాధమ్; అపూర్తిక్కుడి జ్ఞానపూర్తి;
ఆర్తిక్కుడి అలాభమ్ ;

తుడగ్గి. అతావతు- † తత్త్వహితాదికళిల్ ఇవనుక్కుళ్ళ అజ్ఞానమ్ సవాసనమాక నివృత్తమావతు అవద్యై అలకలకాకదర్శిప్పిత్తు అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణకై క్కీడాన ఆచార్యనుడై యజ్ఞానతాలే. పేర్దు క్కుహేతువాయిరుద్దళ్ళ సత్కర్మాదికళొన్ఱుమ్ తనక్కిల్లామైయాకిఱ అపూర్తిశమిప్పతు, ఇత్తలైయిలుళ్ళతోన్ఱైయమపేషీయామల్ కార్యమ్ శెయ్యు ముపాయభూతనాన ఈశ్వరనుడైయ సహకారిన్దైరవేష్యమాకిఱ పూర్తియాలే. అవిలమ్మేన తిరువడికళై ప్రాపిక్కుప్పెతామై యాలుణ్డైన ఆర్తితీరువతు, ఆర్తికణ్డల్ ఆదీమాట్టాతే అప్పోతే కార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కుట్టుకై క్కుఱుప్పాన పరదుఃఖానహిన్ఱుత్వ మాకిఱ అవనుడైయకృపెయాలే. అనుభవదశైయి లనుక్షణమ్ పిఱ క్కుమభినివేశమడఱువతు, అన్విషయశై మేమాలు మనుభవిక్కై యాలేయెన్దై.

౨౯౩. ఇవ్వజ్ఞానాది చతుష్టయత్తుక్కుమ్ హేతువేతెన్నమా కాశ్చైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అజ్ఞానత్తుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - జ్ఞానదశైయిల్ మున్నిడుకిఱ అజ్ఞానత్తుక్కు-మూలమ్-అనాదికాల కృతాకృత్యకరణ కృత్యాకరణాదిరూపమాన అపరాధమ్. వరణదశైయిల్ మున్నిడుకిఱ అపూర్తిక్కు-నిదానమ్ - పేర్దుక్కు హేతువాక. నిన్దైక్కులావతోన్ఱుమ్ తనక్కిల్లామైయై దర్శిప్పిక్కైక్కుడలాన జ్ఞాన పూర్తి. ప్రాప్తిదశైయిల్ మున్నిడుకిఱ ఆర్తిక్కుహేతు-ప్రాప్యవస్తువై శీఘ్రమాక క్కిట్టప్పెతామైయాకిఱ అలాభమ్. ప్రాప్యానుభవదశై

† తత్త్వమ్-స్వరూపమ్. హితమ్-ఉపాయమ్. అదియి నాల్, పురుషార్థమోల్లంపడుకిఱతు.

అభినివేశత్తుక్కుడి అర్హు.

౨౯౮. ఆర్తియుమభినివేశముమిరుక్కుమ్బడి

అర్చిరాదిగతియిలే శొన్నోమ్.

౨౯౯. ఇవస్తనక్కు నాలుదశైపోలే నాలుగుణముణ్ణు.

యిల్ మున్నిడుకిట అభినివేశత్తుక్కు క్కారణమ్-అనుభవిత్తవళనాల్ తృప్తిపిటవాతే మేకమేలు మాశైప్పడప్పణ్ణు మవకవడివహకెన్టె.

౨౯౮. ఆర్త్యభినివేశ వేషమిరుక్కుమ్బడి యెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆర్తియు మభినివేశము మిరుక్కుమ్బడి అర్చిరాది గతియిలేశొన్నోమ్) ఎన్టు. (౧) “ఇన్నిన్టనీర్మై యినియాముతామై” ఎన్టుతుడగ్గి (౨) “తిరువాణైనిన్నాణైకణ్ణాయ్” ఎన్టు, తడత్తుమ్ వళైత్తుమ్ పెటవేణుమ్బడి పరమభక్తితలైయెడుతల్” ఎన్నుమళవాక ఆర్తియిరుక్కుమ్బడియైయుమ్; (౩) “శెయ్యప్పడైయుమ్ తిరుముకముమ్, శెణ్ణినివాయుమ్కుళులుమ్కణ్ణు” ఎన్టెటపడియే మున్ప్పోలైయళైయనుభ విత్తు” ఎన్టుతుడగ్గి, “తన్నైప్పెన్ శ్రీప్రీతియాల్ వన్తశెవ్వియైయనుభ విత్తు” ఎన్నుమళవాక అభినివేశమిరుక్కుమ్బడియైయుమ్ అన్దప్రబన్దత్తిలే సున్దప్టమాక అరుళిచ్చెయ్తారిటే. ఆక, కైజ్కర్వదశైక్కుము న్నేసాలు దశైయ్ణెన్టుమ్, అవైతానిన్న తెన్టుమ్, అవ్వవదశానుగుణమాన అజ్ఞా నాదికళైమున్నిడవే అవ్వవదశైకళిల్ స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్టుమ్, అవ్వజ్ఞానాదికళైప్పొక్కుమువై ఆచార్యజ్ఞానాదికళెన్టుమ్, అవ్వజ్ఞానాది కళుక్కు నిదానగ్గళుమ్ శొల్లిల్ శ్లోయిల్ బు.

౨౯౯. ఇన్ద దశాచతుష్టయ ప్రసన్దత్తిలే ఇవనుడైయగుణ చతుష్టయతైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇవన్దనక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపజ్జ్వల్యత్తుక్కుడలొకక్కిల్ చొన్ను దశాచతుష్టయమోలే స్వరూపజ్జ్వల్యహేతువాన గుణచతుష్టయము ముణ్డెన్టె.

౨౯౧. అతావతు-జ్ఞానముమి, అజ్ఞానముమ్, శక్తియుమ్, అశక్తియుమ్.

౨౯౨. ఇతుతా నవనుక్కు-ముణ్ణు.

౨౯౩. అవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయ గుణమ్,
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయదోషమ్,

౨౯౪. అవైతానైవైయెన్ను మాకాజ్జైయిలే (అతావతు జ్ఞానముమ్ అజ్ఞానముమ్ శక్తియుమశక్తియుమ్) ఎన్ఱు అన్దగుణజ్ఞల్ తనై ఎయరుళిచ్చెయ్కితార్.

౨౯౫. ఇవనుడైయ గుణచతుష్టయమ్ శొన్నప్రసక్తిలే ఈశ్వరనుక్కు మివైయణ్ణెన్ను మిడత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతా నవనుక్కు-ముణ్ణు) ఎన్ఱు. (అవన్) ఎన్ఱు-కీర్చిచ్చొల్లిక్కుణ్ణువన్ద ఈశ్వరనై ఘరామర్కిక్కిటతు.

౨౯౬. ఇప్పడియిరున్దళ్ళ ఇరువరుడైయగుణజ్ఞుక్కు విషయజ్ఞళెవైయెన్ను; అవన్ విభజిత్తు అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవనుడైయ) ఎన్ఱుతుడగ్గి. కీర్తెడు త్తవడైవిలన్ఱిక్కి ఈశ్వరగుణవిషయజ్ఞళై మున్దట వరుళిచ్చెయ్తతు, చేతనగుణవిషయజ్ఞల్ శొల్లిముడిత్తాల్ అతికామేలే ప్రాసగ్గికమాక నిష్ఠిచ్చాతుర్విధ్యత్తై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్కైక్కాక. (అవనుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఇవనుడైయగుణమ్) ఎన్ఱుతు-(౧) “యస్స ర్వజ్ఞః” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికిటపడియే సర్వజ్ఞానాన అవనుడైయ దివ్యజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్, అద్వేషాభిముఖ్యమ్ తుడగ్గి ఇచ్చేతనన్వకలుణ్ణాన ఆత్మగుణమెన్దై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయదోషమ్) ఎన్ఱుతు- (౩) “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్, (౩) “అవిజ్ఞాతాహిభక్తానా మాగస్సుకమలేక్షణః । సదాజగత్సమస్తజ్చపశ్యన్నపిహృదిస్థితః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికిటపడియే సర్వజ్ఞానాయురుక్కచ్చెయ్తే అవిజ్ఞాతావాయురుక్కు-మవనుడైయఅజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్,

శ్రీ సహస్రాంశుః-అపరిమితిమాన జ్ఞానత్తైయుడైయవన్. (౧) ముణ్ణ-౧-౧.

(౨) సహస్రనామ.

(3)

శక్తిక్కిలక్కు ఇవనుడైయ రక్షణమ్,
అశక్తిక్కిలక్కు పరిత్యాగమ్.

౨౯౯. ఇవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యగుణమ్.
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్,
శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్,

ప్రకృతివశ్యనాన ఇవన్ పణ్ణు మకృత్యకరణాదిదోషమెన్దై. (శక్తిక్కిలక్కు ఇవనుడైయ రక్షణమ్) ఎన్దతు- (౧) “పరాస్యశక్తిర్వివిధైవశ్రూయతే” ఎన్దిటపడియే సర్వశక్తియానాన ఇవనుడైయ అఘటితఘటనాసామర్థ్యమాకిట శక్తిక్కువిషయమ్, ఇవనుడైయ సకలానిష్పజ్జళైయమ్ పోక్కి స్వరూపానుగుణనూన సకలేష్టజ్జళైయమ్ కొడుక్కైయాకిట రక్షణమెన్దై. (అశక్తిక్కిలక్కు పరిత్యాగమ్) ఎన్దతు- అప్పడి సర్వశక్తియాన అవనుడైయ అశక్తిక్కువిషయమ్, దుస్సహమాక ఇవన్ శెయ్యుమ్ దోషజ్జళాలే శీఘ్రైక్కువిడుక్కైయెన్దై.

౩౦౦. ఇప్పడి ఈశ్వరగుణవిషయజ్జళై యరుళిచ్చెయ్తు మేల్ చేతనగుణవిషయజ్జళై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవనుడైయ) ఎన్దతుడక్కి. (ఇవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఆచార్యగుణమ్) ఎన్దతు- ఇచ్చేతననుడైయ. జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్, మహాపకారకనాన ఆచార్యనుడైయ సద్గుణసమూహమెన్దై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్) ఎన్దతు- ఇవనుడైయ అజ్ఞానత్తుక్కువిషయమ్, ఆచార్యకౌతిరుమేనిస్వభావజమాయ్ కిరగ న్దుకమాయుళ్ళదోషమెన్దై. (శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్)

ఎన్దతు- ఇవన్ ప్రవృత్తిశక్తిక్కువిషయమ్, స్వాచార్యనుక్కు ఉకప్పాక

1. † “త్యక్తధర్మచవిప్రేక్ష్యం నరుంప్రాజ్ఞోనకల్పయేత్” ఎన్దిటపడికళాలే ఆచార్యనుక్కు మానసదోషమిడియైతాకైయాలే తిరుమేని స్వభావజమాయ్ ఎన్దతు. ౨. “అన్యూనానతిక్రొధమ్-పాపసోగవివర్జితమ్” ఇత్యాదికళాలే ఇవన్ శ్రయిక్కుమ్మై తు తిరుమేని దోషమిల్లామైయాలే (అగన్దుకమాయ్) ఎన్దతు. (౧) శ్లోతాశ్వా-౬.

30-౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

అశక్తిక్కిలక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్.

30౦. నిషిద్ధనానుమ్ నాలుపడియాయరుక్కుమ్.

3౦౧. అతావతు-అకృత్యకరణముమ్, భగవదపచారముమ్,
భాగవతాపచారముమ్, అసహ్యపచారముమ్.

3౦౨. అకృత్యకరణమావతు-పరహింసై, పరస్తోత్రమ్,
పరదారపరిగ్రహమ్, పరద్రవ్యాపహరమ్,

చ్చెయ్యమ్ కైజ్కర్వమెనై. (అశక్తిక్కిలక్కు-నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎవ్వుతు-
ఇవనుడైయ అశక్తిక్కు విషయమ్, స్వరూపోపాయ పురుషార్థవిరోధి
కళాన శాస్త్రనిషిద్ధజ్ఞుడైయ అనుష్ఠానమెనై.

3౦౦. ఇప్పడియరుద్దుళ్ళ నిషిద్ధత్తినుడైయపడియై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (నిషిద్ధనానుమ్) ఎవ్వుతుడజ్జి. అతావతు-ఉపాదేయమాన
గుణచతుష్టయమ్మాలే హేయమాన నిషిద్ధనానుమ్ చతుర్విధమాయరు
క్కుమెనై.

3౦౧. అన్నాలుపడియాన అతుతానే తెన్ను మపేత్తైయిలే
(అతావతు అకృత్యకరణముమ్ భగవదపచారముమ్ భాగవతాపచా
రముమ్ అసహ్యపచారముమ్) ఎవ్వుఅవైతన్నై యుద్దేశిక్కితార్.

3౦౨. ఇవల్ శీనుడైయ వేషన్దానే తెన్ను మాకాత్తైయిలే ఇవ్వులే
అడైవేవివకిత్తార్, (అకృత్యకరణమావతు) ఎవ్వుతుడజ్జి. (పరహింసై
యావతు) (౧) “సహింస్యాత్ సర్వాభూతాని” ఎన్నివిధియై యతిక్ర
మిత్తుప్పణ్ణమ్ ప్రాణిపీడై. (పరస్తోత్రమావతు)- ప్రాప్తవిషయస్తోత్రా
ర్హమాన వాక్యైక్కిండ్లు అప్రాప్తవిషయజ్ఞులై స్తుతిక్కై. (పరదార
పరిగ్రహమావతు)-పిఱ్ఱక్కు అనన్యార్హ మానస్త్రీవిషయజ్ఞులై మోహ
దికళాలే స్వీకరిక్కై. (పరద్రవ్యాపహరమావతు)- పిఱరుడై మైయాన
వల్లై అవర్కళిళై విప్రిక్కై యిరుక్కు ప్రకాశమాకవాతల్ అప్రకా
శమాకవాతల్ గ్రహిక్కై.

అసత్త్వకథనమ్, అభిక్ష్యభక్షణమ్ తుడక్కమాననై.

3౦౩. భగవదపరచామావతు-దేవతా స్తరజ్జళోడొక్క ఈశ్వరనై నిన్నైక్కైయుమ్, రామకృష్ణాద్యవతారజ్జళిల్ మనుష్య సజాతీయతాబుద్ధియుమ్,

(అసత్త్వకథనమావతు)- యథాదృష్టార్థవిషయముమ్ భూతహితముమన్నిక్కైయిరుక్కుమ్ వచనతై చొచ్చున్దికై. (అభిక్ష్య భక్షణమావతు)- జాత్యాశ్రయనిమిత్తదుష్టజ్ఞానొక్కొడ్లు తనక్కుభక్ష్యముక్కుక్కై యిరుక్కుమవల్ తైభక్షిక్కై. (తుడక్కమాననై) ఎన్నతు- (౧) పరద్రవ్యేష్వభిభాసంమనసాన్విచిస్తనమ్ । వితథాభినివేశశ్చ త్వివిధం కర్తమానసమ్। పారుష్యమన్యతజ్జైవ పైశునజ్జైవసర్వశః। అవిబద్ధప్రలాపశ్చ వాఙ్మయంస్యాచ్చతుర్విధమ్। అదత్తానాముపాదానం గాంసానైవావిధానతః। పరదారోపసేవాచ శారీరంత్రివిధం స్తృతమ్” శత్యాదికళాలేమన్వాది స్తృతికళిల్ శొల్లప్పగుడిటవై అనేకమాకాయాలే.

3౦౩. అనస్తరమ్ భగవదపచార తైవివరిక్కితార్, (భగవదపచారమ్) ఎన్నతుడక్కి. (దేవతా స్తరజ్జళోడొక్క ఈశ్వరనైనిన్నైక్కైమావతు)- (౨) “యేతుసామాన్యభావేన మన్యస్తే పురుషోత్తమమ్! తేనైపాషడ్విన్షోజ్ఞయాః సర్వకర్తృబహిష్కృతాః । యస్తనారాయణం దేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే । సమాతినరకం ఘోరం యావచ్చస్త్రీకివాకరమ్” ఎన్న దేవతా స్తరజ్జళోడు ఈశ్వరనై సమబుద్ధిపట్టలాకాతెన్దు శాస్త్రమ్ శొల్లానిచ్చు, (3) “అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్త్రజనానాం సర్వాత్” (౪) “తపిత్వరాణాంపరమం మహేశ్వరమ్” (5) “నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ సృశ్యతే” ఎన్నిపడియే స్వేతరసకలనియామకనాయ సమానాధిక హితనాన ఈశ్వరనై, (౬) “అక్లాన్యన్యాదేవతాః” ఎన్న తచ్చరీరయాభిహితరాన బ్రహ్మాదీదేవతైకిళోడు సమబుద్ధిపట్టలై. (రామకృష్ణాద్యవతారజ్జళిల్ మనుష్యసజాతీయతాబుద్ధియావతు)- (౭) “అజోషిసన్న

(౧) మను స్మృతి-౧౨-౫. (3) ఆరణ్యమ్-3-౨౧. (౫) శ్వేతాశ్వ-౬.

(౨) (౪) ఔత్తరాశ్వ. (౬) తై-౨- (౭) కి-౪-౬.

వర్ణాశ్రమ విపరీతమాన ఉపచారముమ్, అర్చావతా
త్తిల్ ఉపాదాననిరూపణముమ్,
ఆత్మాపహారముమ్, భగవద్ద్రవ్యాపహారముమ్

వ్యయాత్తాభూతానామీశ్వరోపిసః । ప్రకృతింస్వామధిషాయ సమ్భవా
మ్యోత్తమాయయా” ఎన్నిటపడియే అజహత్స్వభావనాయ్ అప్రాకృత
దివ్యసంస్థానతై ఇతరసజాతీయమాక్కిక్కొట్టు (౧) “*తుయరిల్ మలి
యుమ్ మనిశర్ పిఱివియిల్ తోష్టినిఱ్ఱిఱనిలై యైయటియాతే అవతార
త్తిల్ మెయ్ ప్పట్టుక్కాక అవకశెయ్ తుక్కాట్టిన గర్భవాసజననశోక
మోహాదికలైయిట్టు కర్తవశ్యరాన మనుష్యరోడు సజాతీయనాక
నినైక్కె. (వర్ణాశ్రమవిపరీతమానఉపచారమావతు)-తదారాధనదత్తై
యిల్ త్రైవర్ణికార్తవ్యమాన వైదికమస్త్రీజ్ఞశాలే చతుర్థవర్ణరానవర్
కళారాధి త్తల్, ఉత్తమాశ్రమికళ ముతలానార్ గృహస్థవతి తామ్బూల
+నివేదనాదికలై ప్పట్టుతల్ తుడక్కమానవై. (అర్చావతార త్తిలుపా
దాననిరూపణమావతు)- (౨) “తమరుకస్తతైవ్వరువ మవ్వరువమ్”
ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రితర్ క్కభిమతమానతేతేను మొరుద్రవ్యత్తైత్తిరు
మేనియాక వణ్ణీకరిత్తు, అతితే అప్రాకృతవిగ్రహత్తిల్ ప్పట్టుమాదర తై
ప్పణ్ణియెఱుందరుళియరుక్కిఱిన్ తై యటియాతే, మాతృయోనిపరీక్ష
కరైప్పోలే “ఇతు ఇన్నద్రవ్యమన్తో” ఎన్ఱు విగ్రహోపాదానత్తై నిరూ
పిక్కె. (ఆత్మాపహారమావతు) (3) “యోఽన్యథా సస్తమాత్మాన
మన్యథాప్రతిపద్యతే । కిస్తేననకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా”
ఎన్ఱు సకలపాపమూలమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱి భగవదేకశేషభూతమాన
ఆత్మవస్తువిల్ స్వతస్త్రిబుద్ధి. (భగవద్ద్రవ్యాపహారమావతు)- అముతు
పడి శాత్తుప్పడిక్కర్తవ్యమానవత్ ప్రకాశనూకవాతల్ అప్రకాశనూక

శ్రీ ఉత్తమాశ్రమ - సన్యాసి. ముతలానార్ ఎన్ఱు-బ్రహ్మచారి, పత్నిహీనముత
లానవర్ కలై చొల్లకిఱితు. + ఆదియినాల్-స్వయముత్పాటిత పత్రపుష్పాదికళ
సంబంధిస్తాతర్జళ్, (౧) తి-నాయ్-3-౧౦-౬, (౨) ౧-తిరు-౪౪.
(3) బార్హస్పత్య-

తుడక్కుమానవై.

308. భగవద్ద్రవ్యతైత్తానపహరిక్రైయుమ్, అపహరిక్కిఱ
వర్కళుక్కు సహకరిక్రైయుమ్, అవర్కళి పక్కలిలే
యాచితమాకవుమ్

వాతల్ తనక్కాక్కుకై. (తుడక్కుమానవై) ఎఱ్ఱతు. ఇన్నుమిప్పడి
క్రూరమాక శాస్త్రజ్ఞులి శొల్లుమవై పలవుముణ్డాకైయాలే. †ద్వాత్రిం
శదపచారాదికళుముణ్డే.

309. కీర్తీచ్చొన్నవల్లూ పాతి భగవద్ద్రవ్యాపహరముమ్
భగవదనిష్టమాయరుక్కుమో వెన్దిఱ శ్శైయిలే, తానపహరిక్కిఱ
మాత్రమన్దిక్కి అపహరిప్పార్క్కు సహకరిక్రైయుమ్ తలానవైయుమ్
అవనుక్కునిష్టమాయరుక్కుమెన్దితార్, (భగవద్ద్రవ్యతై) ఎఱ్ఱతుడక్కి.
(తానపహరిక్రైయూవతు)-నేరే తానేయితుక్కుక్కర్తావాయ్ చెప్పయ్
కై. (అపహరిక్కిఱవర్కళుక్కు సహకరిక్రైయూవతు)-“నామపహరి
క్కిఱోమిల్లెయితే” ఎఱ్ఱనినైత్తు అపహర్తాకళుక్కు అనుమత్యాదిక
ళాలే సహాయమ్వణ్డాకై. (అవర్కళి పక్కలిలే యాచితమాకప్పరిగ్రహి
క్రైయూవతు)-“నామివ్వపహరత్తుక్కు కూట్టవై;” ఎఱ్ఱనినైత్తు త్తాన

† ‘అపచారాస్తథావిష్టోద్వాత్రింశత్పరిక్రితాః । యానైర్వాపారుక్తైర్వాపిగ
మనం భగవద్ద్రవ్యే । దేవోత్పవాద్యసేవాచాప్య ప్రణామస్తదగ్రతః । ఏకహస్తప్రణా
మశ్చాప్యేకవారప్రదక్షిణమ్ । ఉచ్చిష్టేవాపిచాశాచే భగవద్వద్దనాదికమ్ । పాదప్రసా
రణంచాగ్రే తథాపర్యజ్ఞబంధనమ్ । శయనంభోజనంచైవ మిథ్యాభాషణమేవచ । ఉచ్చై
ర్వాసోవృథాజలౌపి రోదనానిచవిగ్రహః । నిగ్రహోనుగ్రహశ్చైవ స్త్రీపునాపాతభా
షణమ్ । కమ్బులావరణంచైవ పరనిన్దాపరస్తుతిః । అశ్లిలకథనంచైవా ప్యభోవాయువిమో
క్షణమ్ । తత్తత్కాలోద్యవనాంచ ఫలాదీనామనర్పణమ్ । వినియుక్తావశిష్టస్యప్రదానం
వ్యజ్ఞనాదిషు । పృష్టికృత్యాసనంచైవ పరేషామభివాదనమ్ । గురౌషానం నిజస్తోత్రం దేవ
తానిస్తనంతథా । శక్తాగ్రాహోపచారశ్చ అనివేదితభక్షణమ్ । ద్వాత్రింశదపచారేణరార
వం నరకంప్రవేశేత్ ” ఇతివరాహపురాణోక్తమెఱ్ఱ ప్రపన్నపారిజాతోపాల్తమ్ । ఆది
యినాల్-గీతేవాదిత్రలోపన వస్త్రచ్చొన్నప్రణామాదికళో సజ్జుహీతమ్.

అఱగూచితమాకవుమ్ పరిగ్రహిక్తైయమ్,

భగవానుక్కు అనిష్టమాయరుక్కుమ్.

3౦౫. భాగవతాపచారమావతు - అహజ్కారార్థకామజ్ఞ
శఢియాక శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు ప్పణ్ణుమ్ విరోధమ్.

3౦౬. అసహ్యపచారమావతు-

నిర్నిబన్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్టాల్ అసహ
మాననాయరుక్తైయమ్,

వర్కళే పక్కలిలే శిలవన్ శ్రేయ పేక్షిత్తు వాణ్ణిక్కొళ్ళుక్తై. (అయాచిత
మాక ప్పరిగ్రహిక్తైయావతు). “నామ పేక్షిత్తిలోమే” ఎన్టునినైత్తు
అవర్కళే తాజ్జళే తరుమన్ శ్రేవాణ్ణుక్తై. (భగవానుక్కు అనిష్టమాయరు
క్కుమ్) ఎన్టు- ఇన్టైయి తనైయమ్ ఇననుష్టైయ ఉజ్జవనపరనాయ్
క్కుపి పణ్ణిప్పారుమ్ సర్వేశ్వరన్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనభిమతమాయరు
క్కుమెన్టై.

3౦౫. అనన్తరమ్ భాగవతాపచారత్తై వివరిక్కితార్, (భాగ
వతాపచారమావతు) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు- పరోత్కర్షణ్ణుమ్ కణ్ణు సహి
యామైక్కుమ్ సోత్కర్షణ్ణు బుద్ధిక్కుముడలాన అహజ్కారమడియాక
వుమ్, అవర్కళే వైష్ణవాకారత్తై బుద్ధిపణ్ణి “ఇవర్కళాశైష్ట్ర తొన్టా
కిల్ ఇవన్ శ్రీ విట్టుప్పన్ బువోమ్” ఎన్తిరుక్కుమాట్టామల్, అర్థకామజ్ఞ
శఢియాకవుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కుచ్చెయ్యుమ్ విరోధమెన్టై.

3౦౬. అనన్తరమ్ అసహ్యపచార తైవివరిక్కితార్, (అసహ్య
పచారమ్) ఎన్టుతుడణ్ణి. అల్లాత అపచారజ్ఞళిలుమ్ కాట్టిల్ ఈశ్వర
నుక్కు ఇళు అత్యన్తాసహ్యమాయరుక్తైయాలే అసహ్యపచారమెన్తి
అతు. (౧) “భగవదసహసేయాగసిరతిః” ఎన్తితే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.
(నిర్నిబన్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్టాల్ అసహమాననాయరుక్తై
యావతు)- కీర్తచ్చొన్నపడియే అర్థకామాది నిబన్ధనమాక నన్తికే,

ఆచార్యాపచారముమ్, తద్భక్తాపచారముమ్.

302. ఇవై యొచ్చుకొన్న క్రూరజ్ఞభూమాన్

హిరణ్యైస్త్వేష్టే భగవద్విషయముమ్ భాగవతవిషయముమ్ మెన్తాల్ కాణక్కేట్ట ప్పొతాతపడియిరుక్కై. (ఆచార్యాపచారమావతు)- అవనరుళిచ్చెయ్త వర్ణత్తిన్నడి యన్మస్థియామైయుమ్, అవనుపదేశిత్ర మన్త్రతదర్శజ్జలై అల్పప్రయోజనజ్జలై నచ్చి అసధికారికభుక్కు ఉపదేశిక్కైయుమ్ తుడక్కమానవై. (తద్భక్తాపచారమావతు)- ఆచార్య భక్తరాన సబ్రహ్మచారికభుడన్ ఐకరస్యముణ్డాయ్ వర్తిక్కవేడ్డియిరుక్క అతుశెయ్యాతే అవర్కళ తిఱల్తై ప్పణ్ణమసూయైయుమ్ అవజ్ఞైయుమ్ తుడక్కమానవై.

302. ఇప్పడి యకృత్యకరణాది చతుష్టయ తైయు మడైవే వివరిత్రుళి, ఇవన్ శ్రీనుడైయ క్రూర్యవిశేషజ్జలైయుమ్, ఇవైతా నిన్న తుక్కు విరోధియాయిరుక్కు మెన్నుమత్తైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇవై) ఎచ్చునుడగ్గి. (బచ్చుకొన్న క్రూరజ్ఞభూమాన్)- అకృత్యకరణత్తిల్ భగవదపచారమ్ క్రూరమాన్, అతిలుమ్ భాగవతాపచారమ్ క్రూరమాన్, అతుతన్నిలు మసహ్యపచారమ్ క్రూరమాయిరుక్కై. ఇతుక్కడిపూర్వపూర్వజ్ఞభిత్కాట్టి లుత్తరోత్తరజ్ఞభిల్ భగవన్నిగ్రహమతిశయిత్తిరుక్కై. అకృత్యకరణత్తిల్ స్వాజ్ఞాతిలజ్ఞనమడియానశీర్మమితే ; అవ్వళవస్థితే ఇవ్వాత్తావుక్కాత్తావాయ్ అతికనతైయే పిడిత్తునోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమ్ తన్బిఱత్తి లపచారత్తాల్. వరుమ్ శీర్మమ్ ; అవ్వళవుమస్థితే (౧) “జ్ఞానీత్వాత్తైవ” ఎన్ఱిపడియే తనకుఁడయిరాకనినైత్తిరుక్కుమ్ భాగవతవిషయజ్ఞభిల్ అనాజ్కారాది కళడియాక ప్పణ్ణమపచారత్తాల్ వరుమ్ శీర్మమ్ ; అతు తన్నళవుమస్థితే నిర్నిబన్ధనమాక తన్ పక్కలిలుమ్ తన్నుడైయార్ పక్కలిలుమాతల్, ఉభయవైభవ జ్ఞాపకనాయ్ ఉభయాభిమతనాన ఆచార్యన్ పక్కలితేయాతల్ మూవర్ కుమభిమతరాన తద్భక్త పక్కలితేయాతల్

ఉపాయ విరోధికభూమాయ్ ఉపేయవిరోధికభూమాయరుక్మమ్.

తేయ్యమపచారత్తాల్ వరుమ్శీర్శమ్; ఆకై యాల్ ఒన్ఱుక్కొన్ఱు క్రూరమాయరుక్మమ్. అకృత్యకరణత్తిలే భగవదపచారాద్విభుమ్ అన్ఱర్భవిక్కుమాయరుక్మ- త్తని త్తని ఇప్పడిపిరిత్తువ్వుల్లుకిఱు- ఇవల్ శ్రీ నుడైయ క్రొర్యవిశేషజ్ఞులై పుల్ శీవితే. (ఉపాయవిరోధికభూమాయ్ ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మకై-యావతు)-ఇవ్వాత్తావినుడై యఉజ్జీవన త్తిలారుప్పట్టు మేల్ మేలుమ్ కృషిపణ్ణుకై కుఱుప్పాన ఎమ్మెరుమానుడై యు కృపైక్కుమ్, ఎహితుమివనుక్కు ప్రాప్యమాయరుద్దుళ్ళ అవనుడై య ముఖోల్లానత్తుక్కుమ్ విలక్కాయరుక్మై. (౧) “ఇరక్కము పాయమ్ ఇనిమైయుపేయమ్” ఎన్నక్కడవతితే. ఆకై యాల్ ఇవ్వకృత్యకరణాదికల్ నీరిలేనెరుప్పెయిమాపోలే అవన్తిరువుళ్ళత్తిలే నిగ్రహత్తై క్కిశప్పి, అవనుడై యకృపైయుముకప్పమ్ ఇవన్ పక్కలఱుమ్బడిపణ్ణుకై యాల్ ఇవల్ శ్రీ ఉపాయోపేయ విరోధికళెన్న త్తట్టిల్.

(౨) “తనక్కుత్తా తేడుమ్నన్ఱై” ఎన్ఱుతుడణ్ణి నమళ్ళ బ్దార్థత్తై విన్ఱరేణ ప్రతిపాదిక్కై యాలుమ్, (౩) “ఉకన్ఱరుళిననిలగళి లాదరాతిశయముమ్” ఎన్ఱు ఉకన్ఱరుళిన నిలప్రసజ్గత్తాలుమ్, మేలే (౪) “భగవత్కై జ్ఞుర్యమ్” ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ భగవచ్చబ్దత్తాలుమ్, కై జ్ఞుర్య ప్రతిసమ్మిన్ఱిప్రతిపాదకమాన శ్రీమత్పదనారాయణపదార్థజ్ఞై సూచిప్పిక్కై యాలుమ్, మగళాశాసనప్రకరణత్తాలుమ్, (౫) “కరవ్యమాచార్యకై జ్ఞుర్యముమ్ భగవత్కై జ్ఞుర్యముమ్” ఎన్ఱుతుడణ్ణి, (౬) “కిళ్ళిత్తురిత్తాల్ స్వరూపమ్ నిఱుమ్ పెఱువతు” ఎన్ను మళవాకవుమ్ చతుర్థ్యర్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నిషిద్ధచాతుర్విధ్యప్రతిపాదనముఖేన ప్రాసజ్ఞికమాకమీళవుమ్ నమళ్ళ బ్దార్థత్తై పేళ్ళుకై యాలుమ్, ఇవ్వళవుమ్ ఉత్తరఖణ్డార్థత్తై యరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్.

307. తాకహితోపదేశమ్ పణ్ణమ్బాతు

అక, ఇప్రకరణత్తాల్, కీర్తిక్రొపాయ త్తైక్కొణ్ణ ఉపేయ త్తైప్పె
టుమ్ చేతననుక్కు ఉపాయోపేయాధికార ప్రధానాపేక్షితశ్చై యమ్,
ప్రాపకాంతర పరిత్యాగహేతువాన స్వరూపనాశకత్వాదియైయమ్,
ప్రపత్తియిక్ స్వరూపానుకూలత్వాదియైయమ్, స్వగతస్వీకారాను
పాయత్వత్తైయమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వత్తైయమ్, తత్ప్రబల్య
త్తైయమ్, అవసేస్వీకారిక్కుమిడత్తిలుమ్ పురుషకార త్తై మున్నిడుమ్బడి
యైయమ్, ఉభయరుమ్ మున్నిడుమతుక్కు ప్రయోజనవిశేషశ్చై
యమ్, ఉపేయదశైయిలుమ్ ప్రాప్తిదశైయిలు మివకశేషత్వ పార
తస్త్రిజ్గభుమ్ స్వదోషనివృత్తియమ్ పరానుభవ విరోధియామ్బడియై
యమ్, తన్నాల్వరుమ్న నైయిల్ అవనాల్వరుమ్న నైక్కుళ్ళవాశియై
యమ్, ఈశ్వర నేరక్షకతా తనక్కునాశక నెన్నుమ్ త్తైయమ్, తన్నై
త్తాన్ నశిప్పిక్కుమ్ ప్రకార త్తైయమ్, అహజ్కారముమ్ విషయజ్గభుమ్
స్వరూపేణవుమ్ భాగవతవిరోధ త్తై విత్తైత్తుమ్ ఇవకస్వరూప త్తై నశిప్పి
క్కుమ్బడియైయమ్, భాగవతాపచారక్రొర్యత్తైయమ్, తత్ప్రసగ్గత్తిలే
భాగవతమాహాత్మ్యత్తైయమ్, ఇవకదినచర్యైయైయమ్, దినచర్యైక్
జ్గళైయై సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వధిక్కుమ్బాత్తైక్కు అపేక్షితమాన
న స్తవ్యాదియైయమ్, తచ్చరమోక్త కర్తవ్యరూప కైజ్కర్యవేష త్తై
యమ్, కైజ్కర్య తత్సూర్యదశైకళిల్ స్వరూప త్తై ఉజ్జ్వలిమాక్కు
మ్బడియైయమ్, ఇవనుక్కుణ్ణాన గుణచతుష్టయ త్తైయమ్, తద్విషయవి
భాగ త్తైయమ్, అతిల్ అశక్తివిషయనిషిద్ధచాతుర్విధ్య త్తైయమ్ శొల్లు
కైయాలే అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

308. అనంతరమ్, (తాకహితోపదేశమ్ పణ్ణమ్బాతు) ఎత్తు
గుడజ్జి, (౧) “ఉకప్పముపకార స్త్రైయియమ్ నడక్కవేణుమ్” ఎన్ను

తన్నెయుమ్ శిష్యునైయుమ్ ఫలతైయుమ్
మాతాడినినైక్కై, క్రూరనిసిద్ధమ్.

30౯. తన్నెమాతాడినినైక్కైయావతు-

మళవాకభవ్యధికారిక్కుక్కీడ్ చొన్న వర్ధవిశేషజ్ఞులై ముపదేష్టా
వాన ఆచార్యవిషయత్తిలుణ్ణాకవేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకార
జ్ఞతై దర్శిప్పిక్కైక్కాక, సదాచార్యలక్షణమ్ సచ్చివ్యలక్షణమ్ తదు
భయరుడైయ పరిమాణ్మమ్ ఇనైయిరుక్కుమ్పడియై ప్రసక్తాను ప్రస
క్తమాక వరుళిచ్చెయ్కెతార్. ఇవ్యధికారిక్కు అశక్తివిషయమాన
నిసిద్ధజ్ఞల్ శొన్నప్రసక్తత్తిల్ అనైయెల్లావణ్మిలుమ్ క్రూరనిసిద్ధమ్
పరోపదేశసమయత్తిల్ విప్రతిపత్తియెట్టరుళిచ్చెయ్కెతార్, (తాహి
తోపదేశమ్పణ్ణమ్బాతు) ఇత్యాదివాక్యతై. అతావతు-క్కిడ్ ప్రకరణ
త్తిల్ శొల్లప్పట్ట అధికారిలక్షణజ్ఞెల్లావణ్మిలుమ్ కుత్తెవణ్మీరున్దుళ్ళ
తా, ఉజ్జీణివిషుక్కుళాయ్నదు తన్నె ఉపసత్తి పణ్ణినవర్కళుక్కు
ఉజ్జీననహేతువాన మన్త్రరూపహితత్తై ఉపదేశిక్కుమ్కాలత్తిల్, ఉప
దేష్టావాన తన్నెయుమ్ ఉపదేశపాత్రనాన శిష్యునైయుమ్ ఉపదేశ
ఫలతైయుమ్ విపరీతప్రతిపత్తిపణ్ణుకై పూర్వోక్తనిసిద్ధజ్ఞభిత్కాట్టిల్
క్రూరనిసిద్ధమెనై. అవోనిసిద్ధజ్ఞల్ ఇవకతనక్కు నాశకమిత్తనైయితే;
అవ్యవస్థిక్కే ఇవనుక్కుమ్ ఉపదేశమ్ కేట్టననుక్కుమ్ కేడాకై యాలే
ఇత్తైలవణ్మిలుమ్కాట్టిల్ క్రూరనిసిద్ధమెనిటతు. (౧) “ఇరువర్క్కుమ్
స్వరూపసిద్ధియిల్లై.” ఎన్జితే మేల్ శొల్లజ్జేడుకిటతు.

3౦౯. తన్నెయుమ్ శిష్యునైయుమ్ ఫలతైయుమ్ మాతాడినినై
క్కైయావతే తెన్నుమాకాణ్ణైయిలే అవణ్మి యుపపాదిక్కితార్,
(తన్నెమాతాడినినైక్కైయావతు) ఎన్జతుడన్జి. అతావతు- ఉపదేష్టా
వానతన్నె ఉళ్ళవడినినైయామల్ మాతాడినినైక్కైయావతు- ఉప
దేశసమయత్తిల్ తన్నుడైయ ఆచార్యునైయే ఇవనుక్కు ఉపదేష్టావాక

తన్నై ఆచార్య నెన్ఱు నిన్ఱైక్కై; శిష్యునైమాతాడి నిన్ఱైక్కై
యావతు-తనక్కు శిష్యునెన్ఱునిన్ఱైక్కై; ఫల తైమాతాడినిన్ఱై
క్కై యావతు-దృష్టప్రయోజన తైయుమ్, శిష్యుడై యడజ్జీ
వన తైయుమ్, భగవత్కై జ్జుర్య తైయుమ్, సహవాస తై
యుమ్, ఫలమాకనిన్ఱైక్కై.

3౧౦. నిన్ఱైయాతిరుక్క ఇన్నా లుఫలముమ్ సిద్ధిక్కి అపడియెన్నెన్నిల్

వుమ్ తానఱ్ఱు తైక్కు క్కరణభూతనాకవుమ్ ప్రతిపత్తిపణ్ణిక్కొణ్ణు ఉప
దేశిక్కవేణ్ణియరుక్క, అప్పడిశెయ్యాతే, స్వాచార్య పరతన్త్ర)నాయి
రుక్కి అ తన్నై ఇవనక్కు ఆచార్య నెన్ఱు నిన్ఱైక్కై. ఉపదేశపాత్రనాన
శిష్యునై ఉళ్ళపడినిన్ఱై యామల్ మాతాడినిన్ఱైక్కై యావతు- తన్నై
పాతి ఇవనైయుమ్ తన్నుడై ఆచార్య నుక్కు శిష్యునాక ప్రతిపత్తిపణ్ణి
ఉపదేశిక్కవేణ్ణియరుక్క, అతుశెయ్యాతే ఇవనై త్తనక్కు శిష్యునెన్ఱు
నిన్ఱైక్కై. ఉపదేశఫల తై ఉళ్ళపడినిన్ఱై యాతే మాతాడినిన్ఱైక్కై
యావతు-పరోపదేశమ్ పణ్ణుమళవిల్ ఇవ్వాత్తా తిరున్ది (౧) “ఆళుమా
ళార్” ఎన్నిటవిషయత్తుక్కు మజ్జళాశాసనత్తుక్కు ఆళాకవేణుమెన్ను
మితువేఫలమాక ఉపదేశియాతే, ఇవనాల్ వరుమ్ అర్థశుశ్రూషాహూప
మాన దృష్టప్రయోజన తైయాతల్, శిష్యునానవివక్ సంసారాదు త్తీర్ణ
నాయ్ వాఱ్ఱుకై యాకిట ఉజ్జీవన తైయాతల్, తిరునన్దనవనాదికలై చ్చె
య్ కిటతిలుమ్ కాట్టిల్ ఓరాత్తానై తిరు తినాల్ ఎమ్మెరుమాన్ తిరువుళ్ళ
ముక్కై యాలే ఇప్పడియిరున్దళ్ళ భగవత్కై జ్జుర్య తైయాతల్, సం
సార త్తిలిరుక్కుమ్ నాళ్ తళ తనిమై తీరక్కుడి వర్తిక్కై యాకిట సహ
వాస తైయాతల్ ఉపదేశత్తుక్కు ఫలమాకనిన్ఱైక్కై యెన్ఱుపడి.

3౧౦. ఇప్పడి ఇవక్ నిన్ఱైయాతిరుక్క ఇన్నా లుఫలముమ్ సిద్ధిక్కి అ
పడితానెన్నెన్నిట 'తజ్జిజ్ఞాసు ప్రశ్న తై యనువదిత్తుక్కొణ్ణు, అన్ఱెసిద్ధి
క్కుమ్ వర్ధియరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నిన్ఱైయాతిరుక్క) ఎన్ఱుతుడక్కి.

శేషభూతనానశిష్యునినై వాలేదృష్టఫలమ్
సిద్ధిక్కుమ్ ; ఈశ్వరనినై వాలే ఉజ్జీవనమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఆచార్యన్ నినై వాలే భగవత్తైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఉపకార స్మృతియాలే సహవాసమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

(శేషభూతనానశిష్యునినై వాలే దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వతు-శిష్యు
నానవకతనక్కు శేషత్వమేస్వరూపమెవ్వనుసన్నితుక్కుండిరుక్కయాలే,
కిచ్చిత్కారమిల్లాతపోతు శేషత్వమకూడాతెవ్వు తకస్వరూప లాభత్తు
క్కాక తన్నాలాన కిచ్చిత్కారమ్ పణ్ణిక్కుండిరుక్కయాలే అర్థశు
శ్రూమైకళాకితి దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి. (ఈశ్వరనినై వాలే
ఉజ్జీవనమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వతు- (౧) * ఎతిర్ శూర్లుల్ పుక్కుత్తిరిన్దు తక
విశేషకటాక్షగళాలే అద్యేషాదికలైయుణ్ణాక్కి ఆచార్యసమాశ్రయణ
త్తిలేమూట్టి ఇవ్వాచార్యుడైయ ఉపదేశాస్వయ తైయుణ్ణాక్కి అత
డియాక-“ఇవనై సంసారత్తిల్ నిన్దుమక్కురైప్పడుత్త వేణుమ్” ఎన్నిటి ఎమ్మెరు
మానుడైయ కృపాకార్యమాన నినై వాలే శిష్యునానవమడైయ ఉజ్జీవ
నమ్ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి. (ఆచార్యన్ నినై వాలే భగవత్తైజ్జ్యమ్ సిద్ధి
క్కుమ్) ఎవ్వతు- ఇవకహితోపదేశమ్ పణ్ణి మగ్గళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్బుడి చేతనరై త్తిరుత్తుకివితు ఎమ్మెరుమాతిరువుళ్ళత్తుక్కు మికవు
ముకప్పాకై యాలే “ఇతుభగవత్తైజ్జ్యమన్తో” ఎవ్వనుసన్నిత్తిరు
క్కుమ్ తన్నుడైయ ఆచార్యనినై వాలే ఉపదేశావాసతనక్కుభగ
వత్తైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి. (ఉపకార స్మృతియాలే సహవా
సమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎవ్వతు- “అనాదికాల మహాజ్కార మమకారగళాలే
నస్సప్రాయనాయ్ క్కిడన్దవెన్నై నిర్హేతుకమాకవగ్గీకరిత్తు అజ్ఞాతజ్ఞాపన
ముఖితాలే అవశ్శిల్ రుచియైమాశ్శి మగ్గళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్బుడి పణ్ణిన మహోపకారకనన్తో” ఎన్నిటిఉపకార స్మృతియాలే, శిష్యు
నానవక క్షణకాలముమ్ పిరియక్షమనన్తిక్కే కూడివడక్కైయాలే
అవనోడుణ్ణాన సహవాసమ్ తన్నుడైయ సిద్ధిక్కుమెవ్వపడి.

300. సాక్షాత్ఫలముమ్, ఆచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కి-అపడి యెన్నె
నిల్, తన్ నిన్నె వాలు, మీశ్వరన్ నిన్నె వాలుమ్ సిద్ధిక్కుమ్.
301. ఇప్పడియొట్టియ ఉపదేశిక్కిల్ ఇరువర్ కుమ్
స్వరూపసిద్ధియిల్లె.

300. ఇప్పడి ఇవన్ నిన్నె యాతిరుక్కు ఇప్పలచతుష్టయముమ్ శిష్యేశ్వర స్వాచార్యకల్ నిన్నె వాలేసిద్ధిక్కుమెన్నెమిడ మరుళి చెప్పయ్తు, ఉపదేశత్తుక్కు సాక్షాత్ఫలమాయుభృతుమ్, ఉపదేష్టావాన ఆచార్యపరతన్త్రునుక్కు ఉపదేశపాత్రమానఇవనైక్కు-తిత్తుణ్ణామాచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కు-వృద్ధియై ప్రశోన్ని తరరూపేణమరుళి చెప్పయ్కితార్, (సాక్షాత్ఫలముమ్) ఎస్తుతుడగ్గి. (సాక్షాత్ఫలమావతు)- ఉపదేశపాత్ర మానవివన్ తిరుద్ది మజ్జళాశాసనత్తుక్కాళాకై. ఇతు (తన్నినెవాలే సిద్ధికై-యావతు)-ఉపదేష్టావానతాన్ విప్రతిపత్తికళాస్తుమిన్ది ఇతువే ఫలమాక నిన్నెత్తు ఉపదేశిక్కువే, అవనప్పడితిరుద్ది మజ్జళాశాసనాధికారియాకై. (ఆచార్యత్వమావతు)- తన్నె ఆచార్యపరతన్త్రునాకవే యనుసన్ధితిరుక్కి-అ ఇవన్ తన్ పక్క లుపదేశమ్ కేట్ కిఱవనుక్కు ఆచార్యనాకై. ఇతు (ఈశ్వరన్ నిన్నెవాలేసిద్ధికై-యావతు)- “ఇప్పడి తన్నె యుమ్ శిష్యునెయుమ్ ఫలత్తెయుమ్ విప్రతిపత్తిపణ్ణాతే ఉభృపడి యనుసన్ధిత్తుఉపదేశిక్కుమ్ పరిపాకముడై యనానవివన్ ఇవనుక్కాచార్యన్” ఎస్తునిన్నె ప్పిట్టరుభుకై యాలే ఇవనుక్కాచార్యత్వముణ్ణాకై.

301. ఇజ్జనన్దిక్రూరనిషిద్ధమాక అడియిత్తున్న విప్రతిపత్తియోడే ఉపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియాతెన్నితార్, (ఇప్పడియొట్టియ) ఎస్తుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపసిద్ధియిల్లె) ఎగ్గి-అతు- కీర్త చొన్నె పడియే యథాప్రతిపత్తియోడే ఉపదేశిక్కి-లాగ్గియ ఈశ్వరన్ ఇవనె ఆచార్యనాక నిన్నె ప్పిచామెయాలే ఉపదేష్టావుక్కు ఆచార్యత్వ మాకీఱ స్వరూపసిద్ధియిల్లె; అప్పడి యథాప్రతిపత్తియోడే ఇవనుపదేశి

3౧3. ఆచార్యనుక్కు శిష్యకృపకల్ శృపైయుమ్,
స్వాచార్యకృపకల్ పారతన్యముమ్ వేణుమ్.

3౧౪. శృపైయాలే శిష్యస్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
పారతన్యత్రాలే త్కస్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

యాతవళవిల్ ఉపదేశ శుద్ధియిల్లామైయాలే ఉపదేశపాత్రమానవన
నుక్కు- శిష్యత్వమాకీట స్వరూపసిద్ధియిల్లెయెన్దె.

3౧3. ఆచార్యనుక్కు ఇరణ్ణుగుణముమ్ అవశ్యమ్ వేణుమెన్దితార్,
(ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు-ఉపదేష్టావాన ఆచార్యనుక్కు
ఉజ్జీవీషువాయవన్ఱు ఉపసన్ననాన శిష్యస్సకల్ “ఐయో” ఎన్ఱిరగ్గి
అవనుజ్జీవితైక్కులుప్పనఉపదేశాదికల్ పుణ్ణుక్కేడాన్ఱకృపైయుమ్,
త్తన్నై క్కర్తావాకనినైయాలే అత్తలైక్కుక్కరణభూతనాక అను
సన్ధిక్కేడాన స్వాచార్యవిషయత్తిల్ పారతన్యముమ్ అవశ్య
ముణ్ణాక వేణుమెన్దె.

3౧౪. ఇవన్ శ్చైతన్యమన్దై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (శృపై
యాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు - అప్పడి అవకాస్వరూపమ్ తిరున్దుమళ
వుమ్ ఉపదేశాదికల్ పుణ్ణి పోరుమివకృపైయాలే నాళుక్కునాళుమ్
స్వరూపమ్ నిర్లమాకైయాలే శిష్యనుడైయ స్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
స్వకర్తృత్వబుద్ధియన్దు స్వాచార్యకరణభూతనాక త్తన్నైయనుసన్ధి
క్కేక్కుమ్, మన్దుమ్ సర్వకాలత్తిలుమ్ తదధీననాయవ ర్తిక్కేక్కుమ్
ముడలాన పారతన్యత్రాలే ఆచార్యనానతన్నుడైయ స్వరూపమ్
సిద్ధిక్కుమ్మెన్దె.

ఆక, కీర్తీచ్చెయ్తతాయన్దు తు-హితోపదేశసమయత్తిల్ స్వవి
షయత్తిలుమ్ శిష్యవిషయత్తిలుమ్ ఫలవిషయత్తిలుముణ్ణామ్ విప్రతి
పత్తికల్ క్రూరనిసిద్ధమెన్ఱుమ్ అన్దవిప్రతిపత్తితా నిన్నతెన్ఱుమ్, ఇవక

30గీ. నేరేఆచార్యనెన్నతు సంసారనివర్తకమాన
పెరియ తిరుమన్మొత్తై యుపదేశితవనై.

నినైయాతిరుక్కద్యప్రయోజనాదికల్ వస్తుసిద్ధిక్కుమ్వట్టియుమ్, సాత్తు
త్ఫలాచార్యత్వజ్ఞో సిద్ధిక్కుమ్వట్టియుమ్, ఇప్పడియన్దియే విప్రతిపత్త్యై
ఉపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియామైయుమ్, ఆచార్యనాన
వనుక్కు అవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయముమ్, తదుభయఫలముమ్ శొల్లి
న్దొయిన్దొయి.

30గీ. ఇప్పడి ఉపదేశానుగుణనియమజ్ఞల్లై దర్శిప్పిత్తవన స్తరమ్
ఉపదేశిక్కుమ్వళవిల్ ఇన్నమన్మొత్తై యుపదేశితవనైయే సాత్తుదా
చార్య నెన్నతెన్దితార్, (నేరే) ఎన్దుతుడక్కి. (నేరేఆచార్యనెన్నతు) ఎన్ది
అతు - ఆచార్యత్వమ్ కుజైవళవిన్దియిరుక్కచ్చెయ్తే ప్రతీతిమా
త్రమ్కొణ్ణు శొల్లుమళవన్దిక్కే సాత్తుదాచార్యనెన్దు శొల్లువతెన్దుపడి.
(సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమన్మొత్తై యుపదేశితవనై)
ఎన్దుతు - (1) “విహవౌకికమైర్వర్యమ్” ఇత్యాదిష్టుడియే అఖిలఫల
ప్రదమాయిరున్దతేయాకిలుమ్ అన్యఫలజ్ఞళిల్ తాత్పర్యవిన్దిక్కే మో
క్షఫలత్తిలే నోక్కాయిరుక్కైయాలే, (2) “సర్వవేదాన్తసారార్థస్సం
సారార్థవశారకః । గతిరష్టాక్షరోన్మాణామపునర్భవకాక్షిణమ్” ఎన్ది
పడియే సంసారనివర్తకమాయ్, అతవవ (3) “మన్త్రిణాం పరమో
మన్త్రి గుహ్యనాంగుహ్యముత్తమమ్ । పవిత్రశ్చపవిత్రాణాం మూల
మన్త్రిస్సనాతనః” ఎన్దిపడియే సర్వమన్త్రిస్త్రోత్కృష్టమాన పెరు
మైయైయుడై త్తాన తిరుమన్మొత్తై. సంసారనివర్తకత్వ ప్రతిపత్తియోడే
ఉపదేశితవనైయెన్దొద్వయమ్ పూర్వోత్తరవాక్యజ్ఞళాలే ఇతిల్ మధ్యమ
చరమపద వివరణమాయ్, చరమశ్లోకమ్ పూర్వోత్తరార్థజ్ఞళాలే
అతిల్ పూర్వోత్తరవాక్య వివరణమాయిరుక్కైయాలే, మన్ద్రై
రహస్యద్వయముమ్ ప్రథమరహస్యమాన ఇత్తోడ నన్యమాయిరుక్కై-

3౧౬. సంసారవర్ధకజ్జఘమాయ్ యద్రజ్జఘమానభగవన్తన్త్రో
జ్జలై ఉపదేశితైవర్తవర్కఘక్కు ఆచార్యత్వపూర్తియై.

3౧౭. భగవన్తన్త్రోజ్జలై యద్రజ్జఘైన్నిజతు ఫలద్వారా.

3౧౮. సంసారవర్ధకజ్జఘైన్నిజతుమ్ అత్తాలే.

3౧౯. ఇతుతాన్

యాలే, ఇతైచ్చొల్లవే అవర్తనైన్మడైయ ఉపదేశముమ్ తన్నడైయే
శొల్లిన్ద్రామెచ్చు తిరువుళ్ళమ్పవ్ శి (పెరియతిరుమన్త్రై యుపదేశి
త్తవనై) ఎన్ఱిత్తార్ ; ఆత్తైయాలే ఇతు రహస్యత్రయోపదేశత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్.

3౧౬. భగవన్తన్త్రోజ్జలై పతేనుమ్మెన్తై ఉపదేశితైవర్తవర్కఘక్కుమ్
ఆచార్యత్వమైయైయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కిత్తార్, (సంసారవర్ధకజ్జఘ
మాయ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - సంసారత్తై నివర్తిప్పియాత మాత్ర
మన్ఱిక్కే వళర్ క్కుమవైయాయ్ పెరుమైయిన్ఱిక్కే యద్రజ్జఘమాయి
రున్దళ్ళ తదితరభగవన్తన్త్రోజ్జలై ఉపదేశితైవర్తవర్కఘక్కు, ఉపదేశ్యత్వ
ప్రయుక్తమాన ఆచార్యత్వప్రతీతిమాత్రమొట్టియ తత్పూర్తియై
యెన్ఱై.

3౧౭. యద్రజ్జఘైన్నిజతు యద్రదేవతామన్త్రోజ్జలైయన్ఱో, భగవ
న్తన్త్రోజ్జలై ఇప్పడిశొల్లికిటలెన్ఱెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కిత్తార్, (భగవన్త
న్త్రోజ్జలై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-పరదేవత్రయోన భగవద్విషయమా
త్తైయాలే వన్దపెరుమైయెయ్మడైయ మన్త్రోజ్జలై యద్రజ్జఘైన్ఱు శొల్లికి
టతు, అర్థకామపుత్రవిద్యాది యద్రఘలజ్జలై కొడుక్కి-టవట్టియాలే.

3౧౮. సంసారవర్ధకజ్జఘైన్నిజతులెన్ఱెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిత్తార్, (సం
సార) ఇత్తాదియాలే. (అత్తాలే) ఎన్ఱుతు - కీర్తొచ్చొన్న బంధకమాన
యద్రఘలజ్జలై కొడుక్కైయాలేయెన్ఱై.

3౧౯. ఆనాల్, ఇవర్తనైన్మక్కితు స్వాభావికమోవెన్న; అరుళి
చ్చెయ్కిత్తార్, (ఇతుతాన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి, (ఇతుతాన్) ఎన్ఱు యద్రఘ

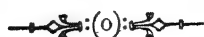
బౌపాధికమ్.

3౨౦. చేతననుడైయరుచియా లే వరుకై యాలే.

ప్రదత్వతై పురామర్మిక్కిఱతు. (బౌపాధికమ్) ఎన్ఱతు-ఉపాధిప్రయుక్త మాయవన్ద తి త్తనై యెన్దై.

3౨౦. అత్తై యుపపాదిక్కిఱార్, (చేతననుడైయ రుచియా లే వరుకై యాలే) ఎన్ఱు. అతావతు- భగవన్తన్తన్దళాకై యాలే మోక్షప్రదత్వశక్తియుముణ్డాయరుక్కుచ్చెయ్తే, ఇవన్ శీనుడైయత్తుద్రఫలప్రవత్వమ్, ప్రకృతివశ్యనాన చేతననుడైయ త్తుద్రఫలరుచియా లే వరుకై యాలేయెన్దై. ఐశ్వర్యకామర్క్కుగోపాలమన్తాదికళుమ్, పుత్రకామర్క్కు † రామమన్తాదికళుమ్, విద్యాకామర్క్కు ‡ హయగ్రీవమన్తాదికళుమ్, విజయకామర్క్కు సుదర్శన § నారసింహాదిమన్తన్దళుమ్, ఇప్పడినియమేనత్తుద్రఫలన్దలై యే కొడుత్తుక్కొణ్ణుపోరుకివిత్తు, చేతనరుడైయ రుచ్యనుగుణమాక “ఇవోమన్తన్దళివోఫలన్దలై కొడుక్కక్కడవతు” ఎన్ఱు ఈశ్వరకానియమేన కల్పిత్తువైక్కెయిత్తే; అతుతాన్ చేతనరుడైయ రుచ్యనుగుణమాక కల్పిత్తతాకై యాలే అవన్ బుక్కవై స్వాభావికమన్ఱు, బౌపాధికమెన్నలామిత్తే.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

§ ఆదియినాల్-వరాహమన్తమ్ గ్రాహ్యమ్. † ఆదిపదమ్ సన్తాన గోపాలమన్తపరమ్. ‡ ఇవాదిపదమ్-మత్స్యనూర్తిమన్తపరమ్. § ఇట్టళ్ళ ఆదిపదమ్-కల్పిమన్తపరమ్.

3-౨౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

3-౨౯. శిష్యనెన్నతు సాధ్యాన్తరనివృత్తియుమ్, ఫలసాధనశుశ్రూషై
యుమ్, ఆర్తియుమ్, ఆదరముమ్,

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

3-౨౯. ఆక, (౧) “తాహితోపదేశమ్ పణ్ణమౌత్తు” ఎన్ఱుతుడక్కి,
(౨) “ఆచార్యత్వపూర్తియై” ఎన్నుమశవుమ్ ఆచార్యస్వరూపశోధ
నమ్ పణ్ణి, అనన్తరమ్ అతికమేల్ వన్ద ప్రాసక్తికశక్తైకైయుమ్ పరి
హరిత్తార్ కీర్త ; మేల్ శిష్యస్వరూప శోధనమ్ పణ్ణకిత్తార్, (శిష్యనె
న్నతు) ఎన్ఱుతుడక్కి. (శిష్యనెన్నతు) ఎన్ఱుతు-ఉపదేశశ్రవణమాత్రమకొండు
మేలెట్టున్దవారియాక చొల్లుకైయన్ఱి క్కే శిష్యనెన్ఱు ముఖ్యమాక చొల్లు
వ తెన్దపడి. (సాధ్యాన్తరనివృత్తియావతు)- *స్వరూపవిరోధియాన
విశ్వర్యకై వల్యణశాకితి ప్రాప్త్యాన్తర తిల్ మఱిన్దమ్ అన్వయమల్ శీ
రుక్కే. అన్ఱి క్కే, “ఇవ్యాచార్యన్తనై యొక్కియ వేతారు ప్రాప్యవన్తు
వటియేన్” ఎన్ఱి రుక్కే-యాక వుమామ్. (ఫలసాధనశుశ్రూషైయా
వతు)-(3) “గురుశుశ్రూషయావిద్యా” ఎన్ఱిటపడియే ఆచార్యనై త్తా
పణ్ణకిటశుశ్రూషైయా లే సనోపిన్ఱిత్తు జ్ఞానోపజీవనమ్ పణ్ణకై ప్రాప్త
మాకై యాతే, ఆచార్యకృతనకు- ఉపకరిక్కి-అత త్వజ్ఞానమాకిట ఫల
త్తినుడై యసిద్ధికు- సాధనమాయరున్దనుళ ఆచార్యపరిచర్యై. అన్ఱి క్కే,
స్వరూపానురూపమానఫల తిలుమ్ శోతుమే చ్చైయాక వుమామ్. అథ
వా, ఆచార్యముఖోల్లాసమాకిటి పూత్తుకు- సాధనమాన తత్పరిచర్యై
యెన్న వుమామ్. (ఆర్తియావతు)- (౪) “ఇరుళ్ తరుమాళ్లాలమ్”
ఎన్ఱిటపడియే పిఱన్దజ్ఞానత్తుకు- విరోధియాన ఇవ్విభూతియిల్ నిన్ఱుమ్
కడుకప్పొక పె్పెత్తామైయా లే ఉళ్ళక్కేళమ్, అన్ఱి క్కే, ఆచార్యవిగ్రహ
మభవాలాభత్తిల్ క్లేశమాక వుమామ్. (ఆదరమావతు)- ఉత్తరోత్త
రమనుబుభూషైవిన్ఱియున్ద డి ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్ కిట భగవద్గుణాను

* స్వరూపమ్-అనన్యభోగ్యత్వమ్. (౧) 3౦౮. (౨) 3౧౬.

(3)

(౪) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧.

అనసూయైయుముడైయవనై.

3-౨౨. మన్త్రిముమ్ దేవతైయుమ్ ఫలముమ్ ఫలా
నుబద్ధికళుమ్ ఫలసాధనముమ్ ఐహికభోగముమ్

భవత్తిల్ మేకమేలు ముణ్డాకానిట్కిల విరుప్పమ్. అన్తికే, (౧)
* ఆచార్యనైక్కణ్డాల్ పశియకళోన్దై క్కణ్డాన్పిలే తదనుభవ
తైజ్జుర్యజ్జిలే మణ్ణివిల్లుమ్బుడియాన విరుప్పమాకవుమామ్. (అన
సూయైయావతు)- ఆచార్యక భగవద్భాగవత వైభవజ్జలై పురక్క
ఉపపాదియానిన్టాల్ (౨) “ప్రవత్యోమ్యనసూయవే” ఎన్నుమ్బుడి అతిల
సూయైయబ్బీరుక్కై. అన్తికే, ఆచార్యనుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్
సబ్రహ్మచారికళుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్కణ్డాల్ అతిల్ అసూయైయబ్బీ
రుక్కైయెన్నువుమామ్. (3) “అసూయాప్రవవభూః” ఎన్ఱిఱివితుక్కు
“హితమ్ శొన్నవనుడైయ ఉత్కర్ష మేయాయ్బ్బువ్వుతాతతు” ఎన్ఱితే
పూర్వకకళరుళిచ్చెయ్తతు. భగవద్విషయ త్తిలుట్ పడ అసూయైపణ్ణా
నిన్టాల్ తదీయవిషయ త్తిల్ శొల్ల వేణుమా? (౪) “ఇదన్తు తేగుహ్యత
మంప్రవత్యోమ్యనసూయవే” ఎన్ఱానితే. ఆక ఇప్పడియిరుద్దుళ్ళ సద్గుణ
సమ్మన్నైయాయ్బ్బు నేరేశిష్యనెన్ఱు.

3-౨౨. ఇప్పడి ఉక్తలక్షణయుక్తనాన శిష్యసుక్కు స్వాచా
ర్యవిషయ త్తిలుణ్ణాకవేణుమ్ + ప్రతిపత్తివిశేషతై విధిక్కితార్ మేల్,
(మన్త్రిముమ్) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-“మన్తారంత్రాయత ఇతిమన్త్రిః”
ఎన్ఱిఱిపడియే అనుసన్ధాత్పరక్షకమాయిరుద్దుళ్ళతిరుమన్త్రిముమ్, తత్ప్ర
తిపాద్యపరదేవతైయుమ్, తత్ప్రసాదలభ్యమాన తైజ్జుర్యరూప మహా
ఫలముమ్, తదనుబద్ధికళాన † అవిద్యాదినివృత్తి పూర్వకమాన స్వస్వ
రూపావిర్భావముమ్ * సాలోక్యాదికళుమాకిఅవివైయుమ్, తథావిధఫల
ప్రదమానసాధనముమ్, పుత్రదార గృహక్షేత్ర పశ్వన్నాద్యనుభవ

‡ పూర్వకకళ-సమ్మిశ్చైముతలానవర్కళ. † ప్రతిపత్తి-అనుసన్ధానమ్.

† ఆదిపదమ్-కర్తవ్యాససారుచి ప్రకృతిసంబంధపరమ్. * ఆదిపదమ్-సామీప్యాదిపరమ్.

(౧) ౨౪౩, (౨) గీ-౯-౧, (3) స్తో-౪-౨౨, (౪) గీ-౯-౧.

ఎల్లామ్ ఆచార్య నేయెన్టు నిన్దైక్కక్కడవన్.

3-23. (౧) “మాతాపితాయువతయః” ఎన్ది అశ్లోక త్తిలే

ఇవ్వర్థత్తైప్పరమాచార్యరుమరుళిచ్చెయ్ తార్.

3-24. ఇతుక్కుడి ఉపకార స్మృతి.

రూపనూన ఇహలోక త్తిల్ భోగ్యమాకిఱ ఇన్దైయెల్లామ్, నమక్కు నమ్మడైయ ఆచార్య నేయెన్టు ప్రతిప త్తిపణ్ణక్కడవనెన్దై. (౨) “గురు రేవపరంబ్రహ్మ గురు రేవపరాగతిః । గురు రేవపరావిద్యా గురు రేవ పరాయణమ్ । గురు రేవపరఃకామో గురు రేవపరంధనమ్ । యస్తా త్తమప దేష్టా సౌతస్తాద్గురుతరోగురుః” ఎన్టుమ్, (3) “ఐహికాముష్మికంసర్వం సచాస్తాక్షరదోగురుః । ఇత్యేవంయోనమస్యస్త త్యక్తవ్యాస్తేమసిసిభిః” ఎన్టుమ్ ఇప్పడి శాస్త్రబ్రహ్మలో శొల్లుకైయాలే (నిన్దైక్కక్కడవన్) ఎన్టు విధిరూపేణ అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

3-23. ఇప్పడి తామరుళిచ్చెయ్ త ఇవ్వర్థత్తి లా ప్తిక్కుడలాక ఇతుపరమాచార్యవచనసిద్ధము మెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్, (మాతా) ఎన్టు తుడగ్గి. అతావతు- “మాతాపితా యువతయ స్తనయావిభూతిః” ఎన్టు ఐహికభోగజ్జలైయుమ్, “సర్వమ్” ఎన్టు అనుక్తసకలకథనత్తాలే మన్ద్రదేవతాఫలాదికలైయుమెడుత్తు, ఇత్తనైయు మాత్వార్ తిరువడి కళే యెన్దరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, అన్దశ్లోక త్తిలే ఇవ్వర్థత్తై ప్పరమాచార్యరాన ఆళవన్దారు మరుళిచ్చెయ్ తారెన్దై.

3-24. ఇప్పడి ఎల్లామివనే యెన్దనుసన్దిక్కైక్కడియే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుక్కుడి ఉపకార స్మృతి) ఎన్టు. అతావతు- ఇప్పడి ఆచార్య నే నమక్కు సకలము మెన్దనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, నిత్యసంసారియాన్కిడన్దతన్నె ఉపదేశాదికళాలే తిరుత్తి నిత్యసూరికభుజ్జైయ అనుభవత్తుక్కుర్నా నాన్పుడిపణ్ణిన ఉపకారానుసన్ధానమెన్దై.

3-౨౧. ఉపకార స్మృతిక్కు ముతలడి ఆచార్యస్వక్కుల్
కృతజ్ఞతై ; ముడిన్దనిలమ్ ఈశ్వరస్వక్కుల్ కృతజ్ఞతై.

3-౨౨. శిష్యునుమ్ ఆచార్యనుమ్ అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతై
నడత్తక్కడవర్కళి.

3-౨౩. శిష్యున్ తాన్ ప్రియ తైనడత్తక్కడవన్,

3-౨౧. ఇవ్వుపకార స్మృతి ప్రసజ్జతిలే అతినుడైయ ప్రథమ చరమావధికతై దర్శిప్పిక్కితార్, (ఉపకార స్మృతిక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. ఇచ్చేతనన్ మున్దఱవనుసన్నిపతు. అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖతైలే తనక్కుఅఖిల తైయుమటివిత్తు భగవద్విషయతైక్కెప్పడుత్తిన ఆచార్యన్ పణ్ణనడపకార తైయూకైయాలే (ఉపకార స్మృతిక్కుముతలడి ఆచార్యన్ పక్కుల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్ఱిఱతు. కృతజ్ఞతైయు ముపకార స్మృతియుమ్ పర్యాయమ్. ఆచార్యగౌరవమ్ నెజ్జిల్ పడప్పడ అవిషయత్తిలే త్తన్నెక్కొన్ఱువన్ఱు శేర్ త్త ఈశ్వరన్ పణ్ణన కృషిపరమ్మరైయైప్పిన్ఱై యనుసన్ఱిక్కెయాలే (ముడిన్దనిలమీశ్వరన్ పక్కుల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్ఱిఱతు. ఇతువుమీశ్వరన్ పక్కులుపకార స్మృతియెన్ఱువడి. ఇత్తాల్, భగవద్విషయ తైయుపకరి త్త ఆచార్యన్ పణ్ణన ఉపకార తై యనుసన్ఱిక్కవిధిన్దాల్ అవనుడైయవై భవమ్ నెజ్జిలే ఊడ్రీరున్దవాతే, “ఇప్పడియిరుక్కిఅవిషయ తైనామ్ పెన్ఱుతు ఎమ్మెరుమానాలేయన్ఱు” ఎన్ఱు తత్కృతోపకారానుసన్ధానత్తిలే శెన్ఱు తలైక్కట్టుమెన్ఱుతాయిన్ఱు.

3-౨౨. ఇని ఇన్ద సదాచార్యసచ్చిష్యుర్ కళుడైయ పరిమాన్ఱు మిరుక్కుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (శిష్యునుమాచార్యునుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి, (అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతైనడత్తుకైయాలే)- శిష్యునాచార్యునుక్కు ప్రియహితజ్ఞభిరజ్ఞైయుమ్ నడత్తుకైయుమ్, ఆచార్యున్ శిష్యునుక్కు ప్రియహితజ్ఞభిరజ్ఞైయుమ్ నడత్తుకైయుమ్, (నడత్తక్కడవర్కళి) ఎన్ఱుతు-ఇతినుడైయ అవశ్యకరణీయత్వమ్తోన్ఱుకైక్కాళ.

3-౨౩. ఇరువరుమిరజ్జైయుమ్ అన్యోన్యమ్ నడత్తుమ్ (కమమెన్ఱున్ఱు; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (శిష్యున్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-శిష్యున్

ఈశ్వరనైక్కొణ్ణు హితత్తై నడత్తక్కడవణ్;

ఆచార్యన్ మాతాడి నడత్తక్కడవణ్.

3-౨౮. శిష్యన్ ఉకప్పిలే యూప్తిప్పరుమ్;

ఆచార్యన్ ఉజ్జీవనత్తిలే యూప్తిప్పరుమ్.

ఆచార్యనుక్కిరణ్ణాయమ్ నడత్తుమిడత్తిల్ తన్ స్వరూపానుగుణమాశ
“ఆచార్యముఖోల్లాసమే పురుషార్థమ్” ఎన్ఱునినైత్తు తన్నుడైయ కిళ్ళి
త్కారాదికళాలే తానాచార్యనుక్కు సర్వకాలముమ్ ప్రియత్తైనడత్తి
ప్పొరక్కడవణ్. మజ్జళాశాసనపరనాకైయాలే “ఇవ్విభూతిస్సభావ
త్తాల్ తిరువుళ్ళత్తిలొరుకలక్కమ్ వారాత్తోయివేణుమ్” ఎన్ఱుమ్,
“అప్పడియేతేనుమొన్ఱు వద్దకాలత్తిల్ ఇన్ఱొప్పొక్కి త్తన్దరుళవేణుమ్”
ఎన్ఱుమ్ ప్రార్థిత్తు ఈశ్వరనైక్కొణ్ణు హితత్తైనడత్తక్కడవనెన్ఱై. (ఆచా
ర్యమాతాడినడత్తుకై యావతు)- హితైకపరనాకైయాలే ఇవనుక్కు
స్వరూపహానివారాతపడి హేయోపాదేయజ్గళినుడైయ హానోపాదాన
జ్గళిల్ స్థాలిత్యమ్పిఱవామల్ నియమిత్తు, సర్వకాలముమ్ నల్వట్టినడ
త్తిక్కిణ్ణు పోరుకైయాకిఱ హితత్తైత్తాన్ నడత్తి, వ్రద్దప్పత్తిల్ సజ్జో
చత్తాలే ఇవణ్మికవుమ్ నలజ్గమళవిల్ “ఇరున్దనాల్లెక్కు ఇవణ్ నలక్కా
మల్ ఇవైయుచువనుక్కుణ్ణాప్పడి తిరువుళ్ళమ్పల్లి యరుళవేణుమ్”
ఎన్ఱుగిత్తు, ఈశ్వరనైక్కొణ్ణు ప్రియత్తైనడత్తక్కడవనెన్ఱై.

3-౨౯. ఇప్పడిశేయేతు పోరుమిడత్తిల్ ఇరువర్క్కు మిరణ్ణుమ్
సమప్రధానమాయిరుక్కుమో వెన్ఱిఱజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (శిష్యన్ ఉకప్పిలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-శిష్యశేషభూతనాకై
యాలే శేషియానఆచార్యనుడైయప్రీతియిలే ఊర్ నమాయ్ పోరుమ్;
ఆచార్యన్ పరమకృపావానాకైయాలే తన్నుడైయ శిష్యనానవివణ్
సంసారాదు తీర్చనాయ్ ఉజ్జీవిక్రైయిలే ఊర్ నమాయ్ పోరుమెన్ఱై.

గీ దృష్టత్తిల్ సజ్జోచత్తాలే-శరీరధాన్యోపయుక్త అశనాచ్ఛాదనాదికళల్
వార్ధక్యతే.

3_౨౯. ఆకైయాల్ శిష్యుఁ అచార్యునుడైయ
హర్షత్తుక్కు ఇలక్కాకై యొట్టియ
రోషత్తుక్కిలక్కాకైక్కు అవకాశమిల్లె.

330. నిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్బాతు అతుహితరూప
మాకై యాలే ఇరువర్క్కు ముపాదేయమ్.

ఆకై యాలే, శిష్యునుక్కు ప్రియకరణముమ్ అచార్యునుక్కు హితకరణ
ముమే ప్రధానమెట్టుకరుత్తు.

3_౨౯. కీథ్ చొన్నవల్ ద్రాల్ ఫలిక్కుమ తై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (ఆకై యాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యుఁ అచార్యునుడైయ
ప్రియకరణముమ్ అచార్యుఁ శిష్యునుడైయ హితకరణముమ్ ప్రధాన
మాక నడత్తిప్పొరుకై యాలే, శిష్యుఁ నాన ఇవన్ అచార్యునుడైయ ప్రితిక్కు
విషయమాయ్ పొప్పొరుకై యొట్టియ, అనిష్టకరణాదికళాలే నిగ్రహత్తు
క్కు విషయమాకైక్కు ఇడన్దా ముతలిలేయిల్లెయెన్దె. (ఆకై యాల్)
ఎన్ఱు- (ఉకప్పిలే యూన్ఱిప్పొరుమ్) ఎన్ఱు శొన్న తొన్ఱైయు మనువదిక్కిఱ
తాకప్రమామ్.

330. ప్రకృతిసవ్యవధిలోడే యిరుక్కిఱ ఇవనుక్కు ఎప్పొతు
మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమో, కాలువ్యజ్ఞభుక్తాకాతో? అతడియాక నిగ్ర
హపాత్రమామ్బాతు అన్దనిగ్రహమిరణ్ణుతలైక్కు మెజ్జనేయాకక్కడవ
తెన్నిల్; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నిగ్రహత్తుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-
అనిష్టకరణాదికళడియాక అచార్యునిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్దన్దై
యిల్, అన్దనిగ్రహమ్ శిష్యుఁ నాన ఇవనై అపథేప్రవృత్తనాకాతపడి
నియమిత్తు సల్ వట్టివడత్తుకై క్కుఱుప్పొయ్ కొన్ఱు హితరూపమాయి
రుప్పొత్తొన్ఱై యాలే, “ఇప్పడి నమ్మైనిగ్రహిప్పతే” ఎన్ఱు ఇవన్ నెన్ఱు
ఉన్దై తల్, “ఇవనై యిప్పడినిగ్రహిక్కవేన్ఱుకిఱతే” ఎన్ఱు అచార్యుఁ

33౧. శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్.

33౨. నిగ్రహన్దాన్ భగవన్నిగ్రహమ్బాలే ప్రాప్త్యానర్గతమ్.

నెట్టు ౩ ఉత్తైతల్ శెయ్తైయన్ త్తే, నిగ్రహవిషయమానభవనుక్కుమ్ నిగ్రహశ్రయమాన ఆచార్యనుక్కుమ్ అక్లీకార్యమెనై.

33౧. నిగ్రహముపాదేయమాకిల్ నిగ్రహకారణము ముపాదేయమాకాతోవెన్న, (శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్) ఎన్నితార్. అతావతు-నిగ్రహముపాదేయమెన్నునినెత్తు, మీశవుమ్ తత్కారణత్తైచ్చెయ్యవొణ్ణతు ; యాతోరుకారణత్తాలే నీరిలే నెరుప్పెట్టు మాపోలే తన్ విషయత్తిల్ కుళిర్ న్దు తెళిర్దిరుక్కిఱ ఆచార్యహృదయత్తిల్ నిగ్రహమెట్టుదిరుద్దతు, అన్దక్కారణత్తై మఱువలిడతపడి విడవేణుమెనై.

33౨. కీర్త్తచ్చొన్న ఆచార్యనిగ్రహమ్ హితరూపమెన్ను వైధమాక ఉపాదేయమామళవన్తి క్కే, భవనుక్కు ప్రాప్త్యోటిఘటిత మాయరుక్కు మెన్నుమత్తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నిగ్రహన్దాన్) ఎన్ఱుతుడన్ది. అతావతు - స్వాచార్యన్ స్వవిషయత్తిల్ హితరూపేణపణ్ణుకిఱ నిగ్రహన్దాన్ స్వవిరోధి నివృత్తిక్కుఱుప్పొక్కె యాలే, (౧) “కొణ్డశీర్ మొన్ఱుణ్” (౨) “శెయ్యోల్ తీవినై” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱ భగవన్నిగ్రహమ్బాలే పురుషార్థోటియిలే అన్దబొత్తమెనై. “ఆచార్యనర్థకామజ్జళిలే నశైయన్ నవనాకై యాలే అవై హేతువాకప్పొలుక్కువుమ్ వెలుక్కువుమ్ ప్రాప్తియిల్లై ; ఇని భవనుడైయ హితరూపమాక వెలుత్తైనాకిల్ అతువుమ్ ప్రాప్త్యానర్గతమాక క్కడవతు” ఎన్ఱు ఇతుత్తనై మాణిక్కుమాలైయిలే ఆచార్యునిచ్చెయ్ తారిణే.

333. ఆచార్యో శిష్యునడైయ స్వరూపతై ప్పేణక్కడవళ;
శిష్యన్ ఆచార్యునడైయ దేహతై ప్పేణక్కడవళ.

33౪. ఇరణ్ణుం ఇరువర్ క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్,
భగవత్కైర్జ్యముమా యిరుక్కుమ్.

333. కీర్తి ఇరువర్ క్కుమ్ ప్రధానకృత్యజ్ఞశాకచ్చన్న హిత కరణ ప్రియకరణజ్ఞలిక్ వేష తై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యో) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఉజ్జీవనపరనాన ఆచార్యో, ఉజ్జీవీషు వాయ్ వస్తు ఉపసత్తివణ్ణి ఉకప్పిలే యూచ్చిపోర్నుకిట శిష్యునడైయ స్వరూపతై ప్రామాదికమాకవు మొరుపట్టుతు వారాతపడి ఏకాగ్ర చిత్తనాయ్ కొణ్ణు ఉపదేశాదికళాలే నోక్కికొణ్ణు పోరక్కడవళ; ప్రియపరనానశిష్యో తన్నుడైయ ఉజ్జీవనపరనాయ్ తక్ స్వరూపరక్షణమ్ ప్పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరుకై ఆచార్యునడైయ తిరుమేనియై ఉచితకైర్జ్య-ర్యజ్ఞశాలే సర్వకాలము మేకాగ్రచిత్తనాయ్ నోక్కికొణ్ణు పోరక్కడ వనెనై.

33౪. ఇప్పడి యిరువరుమిరణ్ణైయుమ్ పేణినాల్ ఇరణ్ణుతలై క్కుమ్ భలిక్కుమతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరణ్ణుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఆచార్యనానాల్ శిష్యునడైయ స్వరూపతై ప్పేణుకై యుమ్, శిష్యనానాల్ ఆచార్యునడైయ దేహతై ప్పేణుకై యుమ్ స్వాసాధారణాకారజ్ఞశాలైయాలే ఇరణ్ణుమ్ ఇరువర్ క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్, (౧) “అమామన్నమ్” ఎన్ఱిటపడియే అవనుక్కు భాగ్యమాకైక్కు యోగ్యమాయ్ వైత్తు అనాదికాలమప్పడి వినియోగప్పడ పె్పెతామల్ కీడన్ద ఇవళ స్వరూపమ్ తాదృశవినియోగార్హమాక త్తిరుప్పుప్పడి పేణిక్కొణ్ణు పోరుకై యుమ్, (౨) “ననెన్నుడలమ్ కైవిడా” ఎన్ఱిటపడియే అవనుక్కు-విట్టుప్పిడిక్క సహియాతిపడి భాగ్యమాయురుక్కిట ఆచార్యవిగ్రహతై ప్పేణిక్కొణ్ణు పోరుకై యుమ్ భగవానుక్కు-

33౧. ఆచార్యనుక్కు దేహరక్షణమ్ స్వరూపహాని ;
శిష్యనుక్కు ఆత్మరక్షణమ్ స్వరూపహాని.

33౨ ఆచార్యన్ ఆత్మరక్షణమ్ పణ్ణమిడత్తిల్ అహజ్జారన్
విరోధి ; శిష్య్ దేహరక్షణమ్

మికపు ముకప్పాకై యాలే, ఇవై తాన్ వస్తుగత్యాభగవత్తైజ్జుర్యము
మాయరుక్కుమెనై.

33౧. ఇప్పుడి వ్యవస్థితమాకవేణమో, ఆచార్యనుక్కు-
త్తన్నడైయ దేహరక్షణత్తియిమ్ శిష్యనుక్కు తన్నడైయ స్వరూప
రక్షణత్తిలు మన్వయముణ్ణానాల్ వరును తెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్
కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - తన్నడైయదేహ
యాత్తైయిల్ తానుపేక్షకనాయరుక్క, శిష్యనానవక్ “ఇతువేనమ
క్కుస్వరూపమ్” ఎన్ఱు తన్నడైయదేహత్తైప్పేణిక్కొణ్ణు పోరుకైయొ
ట్టియ, తన్నడైయదేహత్తైత్తాన్ రక్షిత్తైయాకిఱవితు ఆచార్యనుక్కు
ఆచార్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కుహాని; తానాచార్య్ పక్కలిలేన్యస్త
భరనానపిన్ఱు తక్ స్వరూపత్తై అనక్ పేణిక్కొణ్ణు పోరక్కణ్ణిరుక్కై
యొట్టియ, తాన్ తన్నాత్మరక్షణమ్ పణ్ణుకైయాకిఱవితు, శిష్యనుక్కు
శిష్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కు హానియెన్ఱై ఆకైయూల్ మఱిన్ఱుమ్
శిష్యనుక్కు తన్నడైయ స్వరూపరక్షణముమ్ ఆచార్యనుక్కు తన్న
డైయ దేహరక్షణముమ్ కర్తవ్యమత్తైవతాయీరు.

33౨. ఇని, ఆచార్యనుమ్ శిష్యనుమ్ ఇప్పుడితన్దాముక్కువ్యవస్థితజ్ఞ
ళాన ఆత్మరక్షణ దేహరక్షణజ్ఞలై ప్పణ్ణమిడత్తిల్ అనశ్యన్ పరిహరణీ
యజ్ఞళాన విరోధికలై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యనాత్మరక్షణమ్
పణ్ణమిడత్తిల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు-హితపరనానఆచార్య్ స్వోపదేశా
దికళాలే శిష్యాత్మరక్షణమ్ పణ్ణమిడత్తిల్, నాన్ రక్షిత్తైక్కొణ్ణు పోరు
కితేన్” ఎన్ఱి అహజ్జారన్, ఆచార్యపారతన్యమాకిఱతన్నధికార
విరోధి ; ప్రియపరనానశిష్య్ ప్రవ్యాదికళాలే ఆచార్యదేహరక్షణమ్

పణ్ణమిడ త్తిల్ మమకారమ్ విరోధి.

332. ఆచార్యకౌతన్నుడై యదేహరక్షణమ్ తక్ వస్తువైకొండ్లు
పణ్ణక్కడవన్; శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచార్యక్
వస్తువైకొండ్లు పణ్ణక్కడవన్.

333. ఆచార్యక్ శిష్యక్ వస్తువైకొంళ్ళక్కడవనల్లన్ ;

పణ్ణమిడ త్తిల్, “ఎన్నుడైయ ద్రవ్యజ్ఞళాలుమ్ కరణజ్ఞళాలుమ్ ఇప్పడి
రక్షేత్తుకొండ్లుపోరుకిత్తేన్” ఎన్నిట మమకారమ్, “శరీరార్థప్రాణాదిక
శేల్లా మాచార్యశేషమ్” ఎన్నిరుక్కడవ తన్నధికారవిరోధియెనై.

332. ఆచార్యనుక్కుమ్ శిష్యనుక్కుమ్ తద్దాముడైయ దేహ
రక్షణదత్తైయిల్ ప్రతిప్రతివిశేషజ్ఞతై వకుత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్,
(ఆచార్యన్) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (ఆచార్యక్ తన్నుడైయ దేహరక్షణమ్ తక్
వస్తువైకొండ్లు పణ్ణక్కడవన్) ఎన్ఱుతు- (౧) “శరీరమర్థం పాశ్చా
సద్గురుభ్యో నివేదయేత్” ఎన్నిట పడియే శిష్యసర్వస్వముమ్ అడియిలే
సమర్పితమాకై యాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కుటుప్పాక అవన్ కాలోచి
తమాక కిచ్చిత్తుక్కుమువన్దై అవన తెన్నుమ్ నినై విన్ఱిక్కే తన్న తెన్ఱు
వాన్జి వినియోగమ్ కొళ్ళక్కడవనెనై. (శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచా
ర్యక్ వస్తువైకొండ్లు పణ్ణక్కడవన్) ఎన్ఱుతు-తనక్కోరుడై మెయిన్ఱిక్కే
సకలముమాచార్యశేషమాకై యాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కుటుప్పాక
వినియోగమ్ కొళ్ళమువన్దై ఆచార్యనుడై మెయెన్ఱు ప్రతిప్రతిపట్టి విని
యోగమ్ కొళ్ళక్కడవనెనై.

333. ఆచార్యదేహరక్షణ త్తిల్ వద్దాల్ శిష్యక్ తనకుళ్ళ తెల్లామ్
అజ్ఞు తెయ్యుడై మెయెన్నుమ్ నినై వాలే కొడుక్కెయమ్, ఆచార్యనుమ్
తాదృశవస్తువైవాజ్ఞుకై యుమొట్టియ, శిష్యనుడైయ మమతాదూషిత
మానవస్తువైతరువరుమ్ కొళ్ళువుమ్ కొడుక్కవుమ్ డవర్ కళ్లరెన్ఱితార్,
(ఆచార్యక్ శిష్యక్ వస్తువై) ఎన్ఱుతుడజ్జి. (శిష్యక్ వస్తువైకొంళ్ళక్కడవ

శిష్యః తత్వస్తువైక్యోడుక్కుక్కుడవనల్లః.

33౯. కొల్లిల్ మిడియనామ్, కొడుక్కిల్ కళ్ళనామ్

3౪౦ కొల్ కొడై యుణ్ణానాల్

నల్లః) ఎన్ఱతు- ఇవత్ “మదీయమ్” ఎన్ఱభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వస్తువై
మఱున్దమ్. అగ్గీకరిక్కుక్కుడవనల్లనెన్ఱై శిష్యః తత్వస్తువై కొడుక్కు
క్కుడవనల్లః) ఎన్ఱతు- “స్వకీయమ్” ఎన్ఱభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వస్తువై
“అహఙ్కారమమకారస్పర్శముశ్శవై వివమ్” ఎన్ఱ వెరువియరుక్కుమ్
మృదుప్రకృతియాన ఆచార్యనుక్కు, విష జ్ఞేయిడుచూపోలే సమర్పి
క్కుక్కుడవనల్లనెన్ఱై

33౯ అప్పడికొళ్ళుత్తల్ కొడుత్తల్ శెయ్ తాల్ వరువతె
న్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కొల్లిల్) ఎన్ఱతుడగ్గి అతావతు-శిష్యః
“ఎన్నతు” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ వస్తువై చ్చాపల తా లే స్వీకరిక్కిల్, “ఈశ్వరః
అఖిలభరనిర్వాహకనాయ్ పోరుక్తె యాలే నమక్కెన్న త్తె యుణ్ణా”
ఎన్ఱిరుక్కుమ్ పూర్ణనానత్త్, దేహయాత్తైక్కుమ్ కూడ ముతలల్
దరిద్రనాయ్ విడుమ్, “ఎన్నతు” ఎన్ఱ బుద్ధిపణ్ణి బున్ఱై ఆచార్యనుక్కు
కొడుక్కిల్, (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే అడియిలే సమ
ర్పితమాకై యాలే తదీయమాయిరుక్కిటవతిలే మదీయత్వబుద్ధిపణ్ణికై
యాలే ఆచార్యస్వాపహరియాయ్ విడుమ్మెన్ఱై.

3౪౦ ఇవ్వళవేయన్ఱు, సమ్మన్దహనియుమ్ వరుమ్మెన్ఱితార్, (కొల్
కొడై) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యాచార్యత్వమాకిట సమ్మన్దముణ్ణా
వా శే. గు నా. శిష్యః (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే
సమ్మన్దముణ్ణా “ఎన్నునెన్ఱై నాలే సమర్పిక్కెయుమ్, అప్పడిన
మర్పి తప్పి అచార్యుని కైక్కెయుమ్ ముత్తెయ్యరుక్కు,
ఇవ్వు “ఎన్నతు” ఎన్ఱ అభిమాని త్తవల్ ఆచార్యః స్వీకరిక్కెయుమ్.

సమృద్ధమకులైయుమ్.

380. ఇవన్ మిడియనాకై యాలే కొడాణ్;

అవన్ పూర్ణనాకై యాలే కొళ్ళాన్.

381. అవనుక్కుప్పూర్తియాలే స్వరూపమ్ జీవి త్తతు;

ఇవనుక్కుమిడియాలే స్వరూపమ్ జీవి త్తతు.

ఇవన్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱు అభిమాని త్తతోన్ఱై ఆచార్యునుక్కు సమృద్ధియై యుమాకిట ముత్తేకేదాన కొల్ కొడైయున్ఱానబోతు, శిష్యాచార్యత్వ రూపసమృద్ధమ్ కులైన్ఱువిడుమెన్ఱె.

380. ఇప్పడి దారిద్ర్యోద్రవ్యాపహరణ్ఱో వరువతుమ్ సమృద్ధమకులైవతుమ్ కొల్ కొడై తానున్ఱాకిలితే, ఆతుతానవర్కల్ శిష్యాన్ఱ కళెన్నుమిడ తై సహేతుకమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యనానవివన్ “సకలముమాచార్యత్వమ్, ‘నన్ఱతు’ ఎన్ఱు సమర్పిక్కలావతోన్ఱుమిల్లై” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ మిడియనాకై యాలే, “నా మఱుత్తైక్కొన్ఱైక్కొడుక్కిటోమ్” ఎన్ఱుకొడాణ్; ఆచార్యనానవన్, “ఈశ్వరన్ సకలభరనిర్వాహకనాయ్ నడ త్తిక్కొన్ఱుబోరుకై యాలే నమక్కిని యెన్నుకున్ఱైయున్ఱు” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ పరిపూర్ణనాయుర్నై యాలే, ఇవ నభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమ్ గీకరియానెన్ఱె.

381. ఇన్ఱపూర్తిదారిద్ర్యజ్ఞా లిరువర్కుమ్ ఫలిత్తవన్ఱై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఆచార్యు నుక్కు ఇవనభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమ్ కొళ్ళామైక్కుడ లాన పూర్తియాలే ఆచార్యత్వమాకిట స్వరూపమ్ జీవి త్తతు; శిష్యనాన వివనుక్కు స్వకీయత్వబుద్ధ్యా ఒన్ఱైయుమ్ సమర్పిక్కుక్కు యోగ్యతై యిల్లాత సకల తదీయత్వ ప్రతిపత్తిసిద్ధ దారిద్ర్యత్తాలే శిష్యత్వ మాకిట స్వరూపమ్ జీవి త్తతెన్ఱె.

3౪3. ఆనాల్ శిష్యన్ ఆచార్యనుక్కు-పృణ్ణ
ముపకారమ్ ఒన్టుమిల్లెయోవెన్నిల్ ;

3౪౪. ఆచార్యనినై వాలేఉణ్ణు.

3౪5. అతావతు-జ్ఞాన వ్యవసాయ ప్రేమ సమాచారజ్ఞల్.

3౪౬. ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిరవేణువతు

3౪3. ఇని శిష్యనాచార్యనుక్కు- పృణ్ణముపకారమిన్న తెన్ట
రుశిచ్చెయ్ వతాక తద్విషయప్రశ్న తెై యనువదిక్కి-తార్, (ఆనాల్ శిష్య
నాచార్యనుక్కు- పృణ్ణముపకార మొన్టుమిల్లెయోవెన్నిల్) ఎన్టు, అతా
వతు- ఇప్పడి కొళ్ కొడైకళుక్కు యోగ్యతెయిల్లెయాకిలుమ్ ఉపకార
స్మృతియడైయశిష్యన్ మహోపకారకనాన ఆచార్యనుక్కు- పృణ్ణము
పకార మొన్టు మిల్లెయోవెన్ని లెన్టె.

3౪౪. అతుక్కు-త్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యనినై
వాలేయుణ్ణు) ఎన్టు. అతావతు-స్వరూపజ్ఞనాన శిష్యన్ నినై వాల్ ఒరు
కాలు మొన్టుమిల్లె; స్వకృషిఫలసన్తుప్తనాన ఆచార్యనినై వాలేయుణ్టెన్టె.

3౪5. అతేతెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతావతు) ఎన్టుతు
డణ్టి. (జ్ఞానవ్యవసాయ ప్రేమసమాచారజ్ఞావన)-స్వరూపయాథా త్యై
జ్ఞానముమ్, తదనురూపజ్ఞళాన ఉపాయాధ్యవసాయముమ్, ఉపేయప్రే
మముమ్, ఇవైమున్టుక్కు-మనురూపమాన సమ్యగనుష్ఠానముమ్.
ఇత్రాల్, తిరుమన్త్రిత్ పదత్రయత్తాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పడుకిఱ
స్వరూపోపాయపురుషార్థజ్ఞల్ త్ జ్ఞానవ్యవసాయప్రేమజ్ఞళైయుమ్, తదను
రూపానుష్ఠానజ్ఞళై యుమ్ శొల్లుకిఱతు.

3౪౬. ఆచార్యనుక్కు ఉకప్పాకవివక్షపణ్ణమ్ కై జ్ఞుర్యన్దా
ప్రవృత్తినివృత్తిరూపనూయిరుక్కైయాలే ప్రవృత్తిరూపమానవత్తై
యరుళిచ్చెయ్ తవన న్తరమ్, నివృత్తిరూపనూనవత్తై యరుళిచ్చెయ్
కితార్ మేల్, (ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిరవేణువతు)

భగవద్ద్రవ్యతై యపహరిక్మైయుమ్,
భగవద్భోజన తైవిలక్కుకైయుమ్, గురుమన్త్రదేవతా
పరిభవముమ్.

382. భగవద్ద్రవ్యాపహరమావతు - స్వాతస్త్రిముమ్ అన్య
శేషత్వముమ్. భగవద్భోజనతై విలక్కుకైయావతు-

ఎన్టుతుడన్తి. (భగవద్ద్రవ్యతై) ఇత్యాదియాలే ఇన్వె తన్నెఉద్దేశిక్కి
తార్.

382. ఇప్పుడి ఉద్దేశి తవన్ శ్రీక ప్రకారజ్జలై అడవే విశదీకరి
క్కితార్ మేల్, (భగవద్ద్రవ్యాపహరమావతు) ఎన్టుతుడన్తి. (భగవద్ద్ర
వ్యమెన్గిటతు) (1) “పిఱ్ కనన్బరుళ్” ఎన్నుమ్బడి శ్రీకాస్తుభమ్మాలే
ఈశ్వరనుక్కు స్పృహణీయమాన ఆత్మద్రవ్యతై. (స్వాతస్త్రిమా
వతు)- శేషత్వైకనినూపణీయమానవన్ శ్రీ తనక్కురితాకనినై త్తిరు
క్కై. (అన్యశేషత్వమావతు)- భగవదేక శేషమానవన్ శ్రీ త్తదితర
శేషమాక నినై త్తిరుక్కై. ఇతుతా మాతాపిత్రాది దేవతాన్తర
పర్యన్తమాయిరుక్కుమ్. ఇన్వెయిరణ్ణుమ్ ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి
యాలుమ్ మధ్యమాక్షరత్తాలుమ్ కట్టక్కప్పడుకిటవైయితే. ఇతు
తన్నె (2) “కిన్దేననకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహరిణా” ఎన్టు
సకలపాపమూలనూక చ్చొల్లానిన్టితే.

(భగవద్భోజనమ్) ఇత్యాది. రక్షణతై భగవద్భోజనమెన్గిటతు-
రక్ష్యవర్గత్తినుడైయ రక్షణమ్ అవనుక్కు, పశిత్రవనుక్కు-ఊణ్బోలే
ధారకమాయిరుక్కైయాలే (3) “మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ మెల్లాముడనుణ్ణ” ఎన్గిట
విడత్తిల్, (4) “రక్షణమవనుక్కు ధారకమాయిరుక్కైయాలే ‘ఉణ్ణ’
ఎన్గిటతు, ఇల్లెయాకిల్ ‘కాక్కుమ్’ ఎన్నవమైయుమ్” ఎన్టితే సమ్మిత్తై

అవనుడైయరక్షకత్వత్తైవిలక్కుకై.

383. అవనుడైయరక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణత్తిలేళొన్నోమ్.
గురుపరిభవనూవతు - కేట్టవర్థత్తిన్నడి యనుస్థియాతోట్టికై
యుమ్, అనధికారికళుక్కుపదేశిక్కైయుమ్.

యరుళిచ్చెయ్ తతు. ఏవమ్భూతమాన అవనుడైయ రక్షకత్వత్తై విలక్కుకై యావతు - (౧) “అవ-రక్షణే” ఎన్నిఱుధాతువా లే నిరుపాధిక సర్వరక్షకనాక చొల్లప్పడుకిల అవనుక్కురక్షిక్క-ఇడమటుమ్బడిన్వయ త్నత్తాలే యాతల్ పిఱురాలేయూతల్ తన్నై రక్షిక్కైయిలే ప్రవృత్త నాకై. ఇతుతా భగవదేశరక్ష్యత్వ ప్రతిపాదకమాననమస్సాలే కట్టి క్కప్పడుకిలతిడే.

384. అవణ రక్షిత్తురుళుమ్ క్రమన్దానెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుడైయ) ఎత్తుతుడణ్ణి. అతావతు-సర్వరక్షకనాన అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణమెన్నిఱి ప్రబంధత్తిలే విశద మాక చొన్నోమ్, అణ్ణేకణ్ణుకొల్ వత్తెన్దై, అతిలే, అవనై యొట్టిందారడ జ్జలుమ్మోరక్షకరల్లరెన్నుమడై ప్రతిపాదిత్తవన న్తరమ్, “ఈశ్వరమా తాపితాక్కల్ కై విట్టవనస్థైయిలుమ్ (౨) “పిన్ను నిష్టడియేనుక్కుమ్ నా నాయవళర్ తు” ఎన్నిఱుపడియే తన్నురుక్కెడుత్తువేన్ బురుక్కొణుతామ్ ముకమ్ కాట్టిణ్ శొల్ శొల్లియుమ్” ఎత్తుతుడణ్ణి, “ఇవనేయెల్లార్ కుమ్ రక్షకణ్” ఎన్నిఱుతళవాక అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమత్తై సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్ తారిడే.

(గురుపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కేట్టవర్థత్తిన్నడి యనుస్థియా తోట్టికై యావతు)-స్వోజ్ఞేవనార్థమాక అవనరుళిచ్చెయ్య కేట్ట త్యాజ్యో పాదేయరూపమాన అర్థవిశేషజ్ఞుక్కు త్తకుతియాయరుద్దళ్ళ త్యాగ స్వీకారరూపమాన అనుష్ఠానత్తై ప్పణ్ణితోట్టికై. (అనధికారికళు క్కుపదేశిక్కై యావతు)- తనక్కు త్తజ్ఞమాక అవనపదేశిత్త సారాథ్

మస్త్రపరిభవమావతు-అర్థత్తిల్ విస్తృతియుమ్, విపరీ
తార్థప్రతిపత్తియుమ్. దేవతాపరిభవమావతు-కరణత్ర
యతైయు మప్రాప్తవిషయజ్ఞళితే ప్రవణమాక్కుకై
యుమ్ తద్విషయత్తిల్ ప్రవణమాక్కుతోట్టికైయుమ్.

జ్ఞళితే నాస్తిక్యాదికళాలే ఇతుక్కుధికారికళల్లాతవర్కళుక్కు ఖ్యాతిలా
భాదికళై నచ్చియుపదేశిక్కై.

(మస్త్రపరిభవమ్) ఇత్యాది. (అర్థత్తిల్ విస్తృతియావతు)-ఆచా
ర్యన్ అన్తమస్త్రత్తుక్కురుళిచ్చెయ్. తయధార్థజ్ఞళితే పులకాలునునుసస్థిత్తు
నోక్కి-కొండ్లుపోరుకై యన్తిక్కే. ఔదాసీన్యతాలే ముట్టువిడుకై. (విప
రీతార్థప్రతిపత్తియావతు)- ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్. త ప్రకారమన్తిక్కే.
మస్త్రత్తుక్కు విపరీతమాయరుక్కు మర్థజ్ఞళితే ఇతుక్కుర్థమెన్టు భాన్తి
యాలే ప్రతిపత్తిపణ్ణియరుక్కై.

(దేవతాపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కరణత్రయతైయుమప్రాప్తవిషయజ్ఞ
ళితే ప్రవణమాక్కుకై యావతు)- (౧) “విచిత్రాదేహసన్నత్తిరీశ్వరా
యనివేదితమ్” (౨) “మాయవక్తనై నణజ్జవై త్తకరణమివై” ఎన్ది
అపడియే భగవత్పరిచర్యార్థమాక సప్తజ్ఞళాయ్, (౩) “ఉక్కిశిన్నముమ్
తిరుమూర్తియుమ్ శిన్దిత్తైత్తిక్కై-శొళువే” ఎన్ది అపడియే అననైన్ది
నైక్కుక్కుమ్ స్తుత్తిక్కైక్కుమ్ వణజ్జుకై కుమ్ ముఱుప్పానమనోవాక్కు
యజ్జళితే, స్వరూపప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజ్ఞళితే, మేట్టిల్ సీర్ పళ్ళ
త్తిలై విఱుమాపోలే ప్రవణమామ్మడిపణ్ణుకై. (తద్విషయత్తిల్ ప్రవ
ణమాక్కుతోట్టికై యావతు)- (౪) “నాత్తఱుమ్మెళునారణావెన్టైత్తు
మెయ్ తఱుమ్మత్తిఱుత్తేత్తి” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకి అపడియే స్వరూపప్రాప్త
మాన అన్విషయత్తిల్ మణ్ణివిఱుమ్మడి పణ్ణవియతోట్టికై. ఆక (౫)
“మస్త్రేతద్దేవతాయాశ్చ తథామస్త్రప్రదేగురా । త్రిషుభక్తిన్మదా
కార్యా” ఎన్టుమ్, (౬) “మస్త్రనాథం గురుంమస్త్రం సమత్వేనాను

388. ఇవనుక్కుశరీరావసాన త్తశపుమ్ ఆచార్యవిషయ త్తిల్
(1) “ఎన్నై తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” (2) “మరువి
త్తోట్టుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్ఱు ఉపకార స్మృతి నడక్కు
వేణుమ్.

389. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు-స్వగుణ త్తైయుమ్, భగవ

భావయేత్” ఎన్ఱుమ్ పూజ్యమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱ ఇమ్మాన్ఱు విషయ
త్తైయుమ్ పరిభవిత్కైయానతి వైయాయ్ 10.

389. ఆకళిప్పడి ఆచార్యప్రీత్యర్థమాకచ్చెయ్యవేణుమవై
యుమ్ తవిరవేణుమవైయు మరుళిచ్చెయ్తారాయ్ నిన్ఱార్ కీర్తీ; ఇన్న
ముమ్ ఇవనుక్కుపేయీతమా యిరుప్పత్తోన్ఱై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్,
(ఇవనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఇవ్వధికారిక్కు శరీరత్తోడిరు
క్కుమ్ కాలమి త్తనైయుమ్ మహాపకారకనాన ఆచార్యన్ పక్కలిల్
“ఎన్నడైయ తీయనన్ఱైప్పోక్కినాయ్, అనన్య ప్రయోజనమాక
అనుకూలవృత్తికలై ప్పణ్ణుమ్ మనస్సెన్ఱదాయ్,” ఎన్ఱు ఉపకార స్మృతి
యనువర్తిక వేణుమెన్ఱై.

390. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతే తేన్ను మాకాత్తైయిలే
యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (మనస్సుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (స్వగుణ త్తైన్ఱై
త్కైయావతు)- శమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞ తనక్కుణ్ణానాలుమ్ (3)
“నిత్తైవాన్ఱుమిలే” (4) “నలన్దానాన్ఱుమిలే” ఎన్ఱిఱపడియే నమ
క్కో-రాత్మగుణముమిలైయెన్ఱు త్తేవెణుమైయై యనుసన్నిక వేళ్ళియిరు
క్కు, “ఇన్ఱైయెల్లామ్ నమక్కిప్పోతుణ్ణు” ఎన్ఱు తనక్కుణ్ణానసద్గుణజ్ఞ
ప్పోరప్పొలియన్ఱైన్ఱై. (భగవాన్ డైయదోష త్తైన్ఱైన్ఱై త్కైయావతు)-
తనక్కుప్పరతన్త్రమాన ఇన్వ్యాత్తవన్ఱువై త్తన్ను వేత్తైయాలే అనాది
కాలమ్ కర్తై వ్యాజమాక్కి త్కైవిట్టిరున్దవ్, అవ్వశపుమన్ఱి కేన్ఱిర్ద

(1) తి-వాయ్-2-2.

(2) తి-వాయ్-2-2.

(3) తి-వాయ్-3-3-4.

(4) తి-మొ-౧-౯-౪.

ద్యాగవత దోష తైయుమ్ నిన్తైక్కె.

3౫౧. దోషమ్ నిన్తెయూతోఁబ్రీకిటతు, గుణమ్యా లే

య రెప్పోలే యధాకర్మఫలదాయియాయ్ నిరయగ్గళిల్ తళియఱుత్త
ఱుత్తు త్తీర్ తుమ్ అవన్ కైక్కొణ్ణాలుమ్, నిరఙ్కుశస్వతన్ నాకై యాలే
“ఇన్న పోతిన్న పడి శెయ్యుమ్” ఎన్ఱు విశ్వసిక్కివొణ్ణాతవన్ ఎన్ఱాఱ్పొల
వుమ్, కృష్ణావతార త్తిలే నైన్దొరవిహారజ్జలైయిట్టు “ధర్మసంస్థాపనమ్
పణ్ణప్పిఱన్దవనుక్కు ఇజ్జక శెయ్ కై ముత్తెమైయాయుర్నన్దతిల్లయే”
ఎన్ఱాఱ్పొలవుమ్ నిన్తైక్కె; అల్లఱు సమస్తకల్యాణగుణాత్తకమాన
విషయ త్తిల్ నిన్తెక్కలావతోరుదోషమిల్లయిటే. ఇని (భాగవతదోష
త్తెనిన్తైక్కెయావతు)- తిరుమేనియోడే యిరుక్కైయాలే మేలెత్తో
బ్రీకిట ఆకారజ్జలైయిట్టు ప్రకృతివశ్యర్ అహఙ్కారగ్రస్తర్ ఎన్ఱా
ఱ్పొలే నిన్తైక్కె; ఆక ఇతు (స్వగుణ తైయుమ్ భగవద్భాగవతదోష తై
యుమ్ నిన్తైక్కెయావతు).

3౫౧. ఆనాల్ తనక్కుచ్చిలగుణముణ్ణాయరుక్క అతునిన్తె
క్కలాకా తెన్ఱితాప్పోలే, అత్తలెక్కుమ్ శిలదోష ముణ్ణాయరుక్క
నిన్తెక్కలాకా తెన్ఱిటతోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషమ్ నిన్తె యా
తోఁబ్రీకిటతు) ఎన్ఱుతుడజ్జి. అతావతు - భగవద్భాగవత విషయగ్గళిల్
దోషమ్ నిన్తె యాతోఁబ్రీకిటతు, తనక్కుగుణముణ్ణాయరుక్క- అతునిన్తె
యాతోఁబ్రీకిటాప్పోలే, ఉణ్ణాయరుక్క నిన్తె యాతోఁబ్రీకిటతన్ఱు; ముతలిలే ఇ
వ్విషయగ్గళిల్ అతిల్లామైయాలేయెన్దె. ఎజ్జనేయెన్నిల్, సరవ్వు క్రిప్రసజ్గమ్
వారాతపడి తానిట్టకట్టలైయిలే అజ్జేకరిక్కైక్కాక, (౧) “ఒన్ఱియొన్ఱి
యులకమ్ పడైత్తా” ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఎతిర్ శూఱోళుక్కు” ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకిటపడియే సకలాత్తాక్కళుడై యఉజ్జీవనత్తుక్కు సృష్ట్యవతారాది
కళాలే కృషిపణ్ణిక్కొణ్ణుపోరుకై యాలే, “అనాదికాల ముపేక్షకనాయ్

ఉణ్ణాయరుక్కవస్తు ; ఇల్లామెయాలే.

3౫.౨. దోషముణ్ణెన్దునినైక్కిల్

క్రైవిట్టిరుద్దాన్" ఎన్నవొణ్ణాతు ; నిర్దయరైప్పోలే కర్తానుగుణమాక
దణ్ణిక్కిఱతుమ్, మణ్ తిన్ద్రప్రజ్జెయై నాక్కిలే కుటియిట్టజ్జప్పణ్ణమ్ మా
తావైప్పోలే హితపరనాయ్ చ్చెయ్కైయాలే ఉజ్జీవనత్తుక్కుడలామి
త్తనై ; నిరజ్కుశస్వాతన్ద్ర్యమ్ పూర్వమ్ బంధహేతువాయ్ పోస్వతే
యాకిలుమ్ కృపాపరతన్ద్రనాయక్కికరిత్తపిన్దు, నిత్యసంసారియై నిత్య
సూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుమళవిల్ నివాసకరఱచ్చెయ్
కైక్కుఱుప్పామి త్తనెయ్యాకైయాలే శ్లాఘ్యమామి త్తనై. కృష్ణావతా
రత్తిల్ వైరవిహారమ్, (౧) "యదిమేబ్రహ్మచర్యస్యాత్" ఎన్నిటపడియే
తనక్కిన్ద్రభోగ త్తిలొట్టిల్లామెయై వెళియిడుకై కాకవుమ్, (౨) "గోప్యః
కామాత్" ఎన్నిటపడియే అవ్వభియాలే యవరోకళై త్తన్ పక్కల్
ప్రవణరాక్కి ఉద్దరిప్పికై కాకవుమ్ శెయ్తతాకైయాలే గుణమి త్త
నైయల్లతు కున్ద్రమస్తు, ఇని భాగవతరోకళుమ్, (౩) "కున్ద్రమిన్ద్ర
క్కుణమ్ పెరుక్కి" ఎన్నిటపడియేనిర్దోషరాయ్ నిరవధికగుణరాయరుక్కు
యాలే ఉభృటవారాయ్ న్దుపార్తాల్ అవరోకళో పక్కలిలుమ్ కాణ
లావతొరు దోషమిల్లెయితే. మన్ద్రమిప్పడైకళిలే భగవద్భాగవత
విషయజ్గళిల్ దోషజ్గళో త్తోన్ద్రీన్ద్రాకిల్ పరిహారజ్గళో కణ్ణుకోళోవతు.
ఇవైయెల్లామ్ తిరువుళ్ళు పన్ద్రీయాయ్ ద్రు(ఇల్లామెయాలే)ఎన్దు ఇవర
రుళిచ్చెయ్తతు.

3౫.౨. (దోషమిల్లె) ఎన్దు స్వపక్షత్తాలే సాధిత్రాక్ కీర్త్ ; ఇని

పరపక్షత్తాలే దోషసద్భావతై యక్కికరిత్తుక్కుణ్ణు తత్పరిహారతైయరు
ళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (దోషముణ్ణు) ఎన్దుతుడణ్ణి అతావతు - కీర్త్ చొన్
న్నపడియన్దిక్కై భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిల్ దోషముణ్ణెన్దునినైక్కిల్

అతుపరదోషమస్తు, స్వదోషమ్.

343. స్వదోషమానపడి యెన్నెన్నిల్ ;

344. స్వదోషత్తాలుమ్ బన్ధత్తాలుమ్.

345. స్వదోషమిల్లెయాకిల్ గుణప్రతిపత్తి నడక్కుమ్.

అవర్కళి పక్కల్ తనక్కుత్తోద్ బుకిటదోషమ్ అవర్కళి దోషమస్తు; తద్ద్రిష్టావాన తన్నుడై యదోషమెన్నె.

343. అతుస్వదోషమానపడియై సాధికైక్కాక తద్విషయ ప్రశ్నై తై యనువదిక్కితార్, (స్వదోషమానపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్తు. పరగతమాయ్తోద్ బుకిటపతుస్వదోషమానపడియెజ్జనేయెన్ని లెన్తు పడి.

344. అతుక్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషత్తాలుమ్) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కాచాదిదృష్టదృష్టిమానుక్కు చన్ద్రద్విత్వాదికళి తోద్ బుమాపోలే, నిర్దోషమానవిషయజ్గళిలే దోషమ్ తోన్టుమ్బుడియాన దుర్గాసనాదుప్పచి త్తైయాకిట స్వదోషత్తాలుమ్, పుత్రాదికళి దోషమ్ పిత్రాదికళితామాపోలే అవర్కళిక్కుణ్ణానదోషమ్ తన్నతామ్బుడి అవర్కళిడు తనక్కుణ్ణాన బన్ధవిశేషత్తాలుమెన్నె. (స్వదోషత్తాలుమ్) ఎన్గిటవితు, అత్తలైయిల్ దోషాభావజైప్పశ్శి చొల్లుకిటతు ; మత్తైయతు దోషవత్తైయై యక్షీకరిత్తుక్కుణ్ణు శొల్లుకిటతు.

345. (స్వదోషత్తాలే) ఎన్నలావతు దోషస్తానుణ్ణానాన్తొ వేన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషమిల్లెయాకిల్) ఎన్తుతుడక్షి. అతావతు-చన్ద్రద్విత్వదర్శనహేతువాన చతుర్దోషమిల్లాతపోతు చన్ద్రోకత్వమే తోద్ బుమాపోలే, దోషదర్శనహేతువాన స్వచి తదోషమిల్లాతపోతు, భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిలే గుణప్రతిపత్తియెనడక్కుమెన్నె. అతునడ వామైయాలి దోషముణ్ణెన్తు కొళ్ళవేణుమెన్తుకరుత్తు.

38౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

3౫౬. నడన్దతిల్లెయాకిల్ దోషజ్ఞానమే దోషమామ్.

3౫౭. ఇతుతనక్కు-అవసరమిల్లె.

3౫౮. స్వదోషత్తుక్కుమ్.

3౫౬. నడన్దతిల్లెయాకిల్ వరుమ్ దోషమెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (నడన్దతిల్లెయాకిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - గుణప్రతిపత్తి నడవాత్తోన్దొల్ దోషప్రతిపత్తియితే నడప్పతు ; అన్దదోషజ్ఞానన్దానే ఇననుక్కు భగవన్నిగ్రహపేతువాన దోషమామ్. ఇతడియాక వేతూ రుదోషముణ్ణా మెన్న వేణ్ణావెనై. ఇత్తాల్, ఇతు అవశ్యమ్పరిహరణీయ మెన్నుమిడమ్ శొల్లిన్దొయిన్దు.

3౫౭. ఇతుతానెల్లామ్ శొల్ల వేణ్ణువతు ఇతుతనక్కు-అవకాశమివ నుక్కుణ్ణానాళితేయెన్దిత్తార్ మేల్, (ఇతుతనక్కు-వసరమిల్లె) ఎన్దు. అతా వతు - భగవద్భాగవతదోష చిన్తనమాకిట వితుతనక్కు అవసరన్దా నివనుక్కు ముతలిలేయిల్లెయెనై.

3౫౮. అతెత్తాలేయెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (స్వదోషత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-(౧) “నీశ నేన్ నితైవాన్దుమిలే” (౨) “పాయ్ నిన్దుజ్ఞానముమ్ పొల్లావొమ్మక్కు-మమ్మక్కు-డమ్బుమిన్దున్ద నీర్ మై” (౩) “అమర్యాదఃక్షుద్రః” (౪) “విద్వేషమానమదరాగ విలోభ మోహాద్యజ్ఞానభూమిః” (౫) “అతిక్రామన్నాజ్ఞాం తవవిధినిషేధేషు భవతేష్యభిప్రహ్యాన్వాగ్ధీకృతిభిరపి భక్తాయనతతమ్ | అజానన్ జానన్వా భవదసహనీయాగనిరతః” (౬) “శ్రీరక్షేత త్వద్గుణానామివా స్తద్దోషాణాంకఃపారదృశ్వాయతోహమ్” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లికిటపడియే అన వధికమాన తన్నుడైయ దోషానుసన్ధానత్తుక్కుమ్, అన్దదోషతైప్పా

(౧) తి-వాయ్-3-౪.

(౩) స్తో-౪-౬౨.

(౫) ర-౪౨-94

(౨) తి-వి-౧-

(౪) వ-స్త-౭౬.

(౬) ర-స్త-౨-౯౪.

భగవద్భాగవతగుణజ్ఞుక్కుమే కాలమ్ పోరుకై యాలే.

రామలక్ష్మీకరి తరుళిన భగవానుడై యవుమ్, (1) “వేతమ్ వల్లార్ కళై కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (2) “బోధయ న్నః పరస్పరమ్” ఎన్ఱుమ్, (3) “అవ నడియార్ శిటుమామనిశరాయె న్నై యాణ్ణారి క్కేతిరియ-నటుమావిరై నాన్ మలరడిక్కిళ్ ప్పకుతల్ - ఉటుమో” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే పురుషకారము ముశాత్తుణ్ణై యుమ్ ప్రాప్యరుమాన భాగవతర్ కళుడై యవుమ్, (4) “సమ స్తకల్యాణగుణామృతాదధిః” (5) “అసజ్జేయ కల్యాణగుణగణౌఘమహార్ణవ” (6) “యథార త్నా నిజలభేర సజ్జేయాని పుత్రక! తథాగుణాహ్యోన న్తస్య అసజ్జేయమామహాత్మనః” (7) నాహం సమర్థో భగవత్ప్రియాణాం వక్తుం గుణాన్ పద్మభువోప్యగమ్యాన్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే అసజ్జేయమాయరున్దళ్ళ గుణానునన్దానజ్ఞుక్కుమే కాలమ్ పోన్దు మశ్ బొన్దు క్కవకాశమిల్లామైయాలే యెన్ఱై. (ఇవశ్ బుక్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే) ఎన్ఱైయాలే స్వగుణ స్తరణత్తుక్కు వకాశమిల్లై యెన్నుమిడము మర్థాత్సిద్ధమితే.

308. ఆక, (౮) “మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు” ఎన్ఱుతుడక్కి ఇవ్వళవుమ్ భగవద్భాగవతదోష స్తరణమాకాతెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళుడైయ నైర్దోష్యముమ్, దోషముణ్ణెన్ఱునినై క్కిల్ అతుతద్దోషమన్ఱు స్వదోషమెన్ఱుమ్, అతుస్వదోషమాకైక్కు నిదానజ్ఞుమ్, స్వదోషా భావశక్తైక్కుడ త్తరముమ్, దోషప్రతిపత్తి నడక్కిల్ అతుతానే ఇవ నుక్కుమహాదోషమెన్ఱుమ్, స్వదోష భగవద్భాగవతగుణానునన్దానత్తు క్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే ఇతుతనక్కు ఇవనుక్కవసరమిల్లై యెన్ఱుమరుళి చ్చెయ్ తార్ కీర్త్తి; ఇప్పడి తనక్కుడ ద్దేశ్యమాన భగవద్భాగవత విష

(1) తి-వాయ్-౪-౬-౮.

(౪) ప్దో-౪-

(2)

(౨) గీతై-౧౦-౯.

(౫) గ-త్ర-

(౮) 3౫౦-

(3) తి-వాయ్-౮-౧౦-3.

(౬)

310 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

311. సంసారికళో దోషమ్స్వదోషమెష్టు ని నైక్కక్కడవన్.

312. అతుక్కుహేతు బన్ధజ్ఞానమ్.

313. (1) “ఇతైప్పొయ్తుమెణ్ణోమ్”

యద్గళిలో దోషమ్ని నైయామలుమ్, ని నైత్తానాకిలుమ్ అతు తన్నుడై య దోషమాక ని నైత్తిరుక్కవేణు మెష్టరుళిచ్చెయ్త ప్రసజ్జత్తిలే, సంసారి కళో దోషవిషయానుసన్ధానముమ్ ఇన్న పడియాక వేణు మెన్నితార్ మేల్, (సంసారికళో) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు- సంసారికళుక్కుణ్ణాన భగవద్వై ముఖ్యమ్ * అనాత్మన్యాత్మబుద్ధి అస్వేస్వబుద్ధి ముతలాన దోషమ్ కణ్ణాల్ అన్దదోషజ్జళైయిట్టు అవర్కళై ఇక్కోన్దు “ఇవర్కళుక్కుమ్ నమక్కుమ్ పణియెన్?” ఎన్దిరాతే, అవర్కళుడై యదోషముమ్ తన్ను డై య దోషమెష్టనుసన్దిత్తిరుక్కక్కడవనెన్.

314. అతుక్కుహేతు వెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కెతార్, (అతు క్కుహేతుబన్ధజ్ఞానమ్) ఎన్టు. అతావతు - తనక్కు శేషికళాన భగవ ద్భాగవత్కళోదోషమ్ స్వదోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, అవర్ కళోడు తనక్కుణ్ణాన సమ్యన్ధజ్ఞానమానాటోలే, సంసారికళో దోషత్తై తన్నుడై య దోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కుహేతు, నారాయణత్వ ప్రయుక్తమాన సమ్యన్ధజ్ఞానమెన్. ఎల్లార్క్కు మీశ్వరనోడు సమ్యన్ధ మొత్తిరుక్కైయాలే అవ్వళియాలే తనక్కు మవర్కళుక్కుమ్ సమ్యన్ధముణ్ణాకైయాలే, తనక్కు అవర్జనీయరాన ప్రకృతిబన్ధుక్కుళుక్కునన్దదో షమ్ తనక్కువన్దతాకని నైత్తిరుక్కుమోపాతి, సంసారికళుక్కుణ్ణానదో షమ్ తన్నుడై యదోషమెట్టే ని నైక్కక్కటైయిల్లైయిత్.

315. ఇతుతాన్ వేణువతు అవర్కళోదోషన్దా నివనుక్కు ట్రోన్దిలిత్, అతుతాన్ ముతలిలే యివనుక్కు ట్రోన్దా తెన్దితార్ మేల్, (ఇతైప్పొయ్తుమెణ్ణోమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు- (1) “కడల్ మల్లై

ఎన్నెయాలే అతుతాత్తోన్తాతు.

3౬౨. తోన్తవతు నివర్తనార్థమాక.

త్తలశయనత్తుత్తెవారై యెణ్ణా తేయిరుప్పారై యిత్తెప్పొముతుమెణ్ణా మే” ఎన్దు పరమపద త్తిలే నిత్యసూరికళ్ పరిన్దుపరిచర్నై పణ్ణవిరుక్కుమ్ పెరుమైయెయ్డైయనాయ్ వెత్తు త్తిరుక్కుడల్ మల్లెయిలేవన్దు త్తజ్జళై పెఱ్ఱుకైక్కాకత్తై రెక్కిడైకిడక్కిఁజ్జిన్ మైయెయ్డై యవనై, “ఇతోరు నీర్ మైయిరుక్కుమ్మడియెన్!” ఎన్దు అన్నీర్ మైయిలేతోబ్బు అనవర తానునన్దానమ్ పణ్ణవేఱ్ఱియిరుక్కు, అవనిఁడైయాట్టమ్కొండు కార్య మబ్బు, కేవలదేహపోషణాదిపరరాయిరుక్కిఁజ్జి సంసారికళై త్తణకా లముమ్ నినై యోమెన్దైయాలే, సంసారికళ్ దోషన్దా ఇవ్వధికారిక్కు తోన్తా తెన్దై, తిరుమక్కయ్యాత్వో రరుళిచ్చెయ్తవితు శ్రీవైష్ణవర్ కళెల్లార్ క్కు మొక్కుమితే.

3౬౩. (తోన్తాతు) ఎన్నప్పోమో, (౧) “జొన్నాల్ విరోతమ్” (౨) “బరునాయకమ్” (౩) “కోణ్డ పెణ్డీర్” ఇత్యాదియిలే ఆత్మార్ క్కు ముట్ పడ సంసారికళ్ కుల్ మ తోన్తిల్ శీల్లెయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (తోన్తవతు) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - సంసారికళ్ దో షమ్ తోన్తవతు అన్దదోషజళిల్ నిన్దుమ్ అవర్ కళై నివ ర్తిప్పికైక్కాక వెన్దై. (౧) *జొన్నాల్ విరోతమ్ ముతలానవబ్బాల్ ఆత్మారు మతిల్ తిరువు శ్శమ్ వై త్తతు అసేవ్య సేవాదికళిల్ నిన్దు మవర్ కళై నివ ర్తిప్పికైక్కాక వితే ; అతెల్లార్ క్కు మొక్కు మెన్దుకరుత్తు.

3౬౩. ఆక, ఇవ్వధికారి సంసారికళ్ దోషమ్ కణ్ణాలనుసన్దిక్కుమ్ ప్రకారముమ్, తద్దోషద్వా నివసుక్కు తోన్తా తెన్నుమిడముమ్, తోన్త వతు ఇన్దుతుక్కాక వెన్దు మరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్థ్ ; ఇప్పడి కాదాచిత్తు-

343. పిరాట్టి రాక్షసికల్ కుష్ఠమ్ పెరుమాళుక్కుమ్ తిరు
వడిక్కుమ్ అఱివియూతాప్పోలే, తనక్కు ప్పిఱర్
శెయ్తకుష్ఠజ్జై భగవద్భాగవతవిషయజ్జి లఱివిక్కు
క్కడవనల్లఱ్.

344. అఱివిక్కుడరియవనకప్పడ వాయ్తఱిఱవాతే,

మాకత్తోస్తుమ్ సంసారికల్ దోషజ్జై స్వదోషమాకనినైత్తుమ్, తన్ని
వర్తకనాయుమ్ పోరుమళవన్తిక్కే, స్వవిషయత్తిలే కుష్ఠజ్జైచ్చెయ్
తాల్ ఇవనిరుక్కవడుక్కుమ్మడి యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (పిరాట్టి)
ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు - ఏకాక్షి ఏకకర్ణి ముతలాన ఎఱ్ఱునూఱురాక్ష
సికల్ ఏకదివనమ్మోలే పత్తుమాసమ్ తర్జనభర్తనమ్పణ్ణవిరున్దపిరాట్టి,
ఇవర్ కళప్పడి శెయ్తకుష్ఠజ్జై, భగవద్విషయమాన పెరుమాళుక్కుమ్
భాగవతవిషయమాన తిరువడిక్కుమ్ మఱివియూతాప్పోలే, తనవిషయ
మాకప్పిఱర్ శెయ్తకుష్ఠజ్జై, భగవద్విషయత్తిలాతల్ భాగవత
విషయత్తిలాతల్ మఱిన్దమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్క్కడవనల్లనెన్దై. (అఱివి
క్కక్కడవనల్లఱ్) ఎన్ఱిఱతు - అవర్ కల్ తిరువుళ్ళైత్తిలే పుణ్ణట్టాల్
పణ్ణేయభిన్దకిడక్కిఱ ఇవర్ కళుక్కు మికవుమ్ వినాశహేతువామెన్ఱు
నినైత్తు.

345. ఇతుకిమునర్వాయసిద్ధమామ్మడి ఈశ్వరన్ పడియై
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అఱివిక్కుడరియవన) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-(1)
“ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు” ఎన్ఱిఱపడియై తన్నుడైయ శీలసాలభ్యాదికల్
క్కాట్టి సంసారిచేతనరై త్తన్నామలకప్పడుత్తి క్కొళ్ళువతాక వన్దవత
రిత్తు, తమక్కుడియార్ వేణుమెన్ఱ పేక్షిత్రాల్ అవర్ కళప్పడి యనుసూ
లరాయ్ త్తోన్ఱాతోన్ఱున్దాలుమ్, “ఇవర్ కల్ శెయ్తపడి శెయ్కితార్
కల్, నామివర్ కళుక్కుఱుప్పాకప్పేయ్ మిఱే” ఎన్ఱు అతుతానే
భోగ్యమాకవిరుప్పర్ ; అతుక్కుమేల్ “అవర్ కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణి

సర్వజ్ఞవిషయజ్ఞభుక్కుమ్ మత్తైక్కుమెన్నానిష్టతిజే.
 3౬౫ కుశ్శమ్ శెయ్తవర్కళి పక్కల్ పొత్తైయుమ్,
 క్కప్పైయుమ్, శిరిప్పమ్, ఉకప్పమ్,

నార్కళి" ఎన్ఱు అవర్కళి కుశ్శమ్ తై త్తనియిరుప్పిలే పిరాట్టిక్కు మరు
 శిచ్చెయ్యార్ ఎన్ఱి (౧) "శూన్యస్థియార్" ఎన్ఱి పాట్టిలే చేతనర్
 శెయ్త కుశ్శమ్ తై త్తతిరువుళ్ళత్తుక్కు ఉకన్దవర్కళుడక అటివిక్కె-
 క్కు-ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనుముట్టడ త్తతిరుప్పవళమ్ తితిన్దరుశిచ్చె-
 య్యై, తానరుశిచ్చెయ్యై త్తొన్దాలుమ్ అటియవల్ల సర్వజ్ఞవిషయ
 జ్ఞభుక్కుమ్ మత్తైక్కుమెన్ఱు శొల్లానిష్టతిజేయెన్ఱై ఇత్తాల్, అవనుట్టడ
 ఇప్పడిమత్తైయానిన్ఱాల్ ఇననుక్కు ప్పిన్నై శొల్ల వేణుమోవెన్ఱవడి.

3౬౫. ఇప్పడి ఉద్దేశ్యవిషయజ్ఞభిలషియతిరుక్కుమ్మాత్ర
 ముమ్ పోరాతు, కుశ్శమ్ శెయ్తవర్కళి విషయమాక శూమాదయాది
 కళుమ్ నడక్కవేణు మెన్ఱితార్ మేల్, (కుశ్శమ్ శెయ్తవర్కళి
 పక్కల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (పొత్తైయావతు)- అవర్కళి శెయ్తకుశ్శమ్ త్తు
 క్కు-త్తా మెరు ప్రతిక్రియేపణ్ణులల్, నెజ్జిలే కన్ఱియిరుత్తల్ శెయ్యై మై
 యాకిల అపరాధసహత్వమ్. (క్కప్పైయావతు)- "నామ్ పొలు త్తిరున్దో
 మాకిలు మెమ్మెరుమానుచితదణ్ణమ్ పణ్ణవన్ఱోపుకుకిత్తా, ఏయో! ఇని
 యితుక్కెన్ శెయ్వోమ్" ఎన్ఱి పరమఃఖాసహిష్ఠత్వమ్. (శిరిప్పా
 వతు)- "అదృష్టవిరోధమాక ఇవర్కళాల్ శెయ్యలావత్తోన్ఱిల్లైయిజే, పారు
 ప్పాదిముఖత్తాలే ఖ్యాతిలాభాదివృష్టవిరోధజ్ఞభిజే ఇవర్కళాల్ శెయ్య
 లావతు; అన్నడి శిలవల్లైచ్చెయ్తాల్ తజ్జళోపాతి నాముమివల్లీలే
 చపలరాయ్ ఇవర్శీన్దైయహానియెప్పశ్శ నెజ్జాళల్ పట్టుత్తళర్
 వుతో మెన్ఱిరున్దార్ కళాకాతే, ఇవర్కళిజివిలి త్తనమిరున్దవడి యెన్!
 ఎన్ఱు పణ్ణమ్ హాస్యమ్. (ఉకప్పావతు)- అవర్కళి పణ్ణమ్ పరిభవాదిక
 భుక్కు విషయమానశరీర తై త్తనక్కు-శత్రువాకవుమ్, అవర్కళి హాని

ఉపకార స్మృతియుమ్ నడక్కవేణుమ్.

పణ్ణమ్ దృష్టపదార్థజ్ఞో తనక్కుప్రతికూలజ్ఞభావమ్ ని నై త్తిరుక్కై యాలే, తన్నుడైయ శత్రువిషయమాక ఒరువక పరిభవాదికలై ప్పణ్ణ తల్ తనక్కు ప్రతికూలజ్ఞభావమ్ నై పోక్కుతల్ శెయ్తాలుకక్కు మాపోలే, అనరకశళవిల్ పిఱక్కుమ్ సీతి. (ఉపకార స్మృతియావతు)-
“నన్నుడైయదోషజ్ఞలై నామ్మఱన్దిరుక్కుమ్ దళైకళిలేఱ్ఱణ్ణ త్తియుమ్, నఱ్ఱక్కివ్విరుప్పిల్ నలైయఱుమ్మడియాన శైరుప్పక్కలై చ్చెయ్తమ్ ఇవర్కళో నమక్కుప్పణ్ణఱిఱిఉపకారమెన్ఱాన్”! ఎన్దిరుక్కుమ్కృతజ్ఞతై. (నడక్కవేణుమ్) ఎన్ఱెత్తు ఇన్ఱెయ్ త్తెన్ఱెయుమ్ కుల్ నిమ్ శెయ్తవర్విషయ త్తిలే ఇవనక్కుఅవశ్యముణ్ణాయ్ పోర్ వేణుమెన్ఱుతోన్ బుకైక్కాక.

అక, ఇప్పకరణత్తాల్, హితోపదేశసమయత్తిల్ విప్రతిపత్తి విశేషజ్ఞభుమ్, తద్రహితమాక ఉపదేశిక వేణుమెన్ను మిడముమ్, ఉపదేశసాక్షాత్పలముమ్ ఉపదేస్తావినాచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కుమ్ వర్ధిక భుమ్, విప్రతిపత్తియుడనుపదేశిక్కిలుభయర్ కుమ్ స్వరూపసిద్ధియిల్లా మైయెయుమ్, ఉపదేస్తావానాచార్యను క్కుఅవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయముమ్, సాక్షాదాచార్యత్వమిన్నమన్ఱై యుపదేశిత్తవనుక్కెన్ఱుమ్ శొల్లుకెయాలే సదాచార్యలక్షణత్తెయుమ్; తదనన్తరమ్ సచ్చిష్యలక్షణత్తెయుమ్, తదుభయరుడైయపరిమాన్ నిజ్జలైయుమ్, శిష్యనుక్కుఅచార్యవిషయత్తిల్ (౧) “తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” ఇత్యాదిప్పడియే యావచ్చరీరపాళ ముపకార స్మృతి నడక్కవేణుమెన్ను మ్మలైయుమ్, ¹⁰ మనస్సుక్కు త్తైమై. ఇన్నశెన్ను మిడత్తెయుమ్, ¹¹ అతిలుపపాదసియాంశత్తి నుపపాదనత్తెయుమ్, తత్ప్రసంగత్తిలేమన్ బుమివనుక్కుఅపేక్షితమాన అర్థవిశేషజ్ఞలైయుమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, కీర్తోచ్చొల్లివనద్దవ్వయ నిష్ఠ నానవధికారిక్కు తదుపదేస్తావానాచార్యవిషయత్తి లుణ్ణాక వేణుమ్ ప్రతిపత్తినువన్తన ప్రకారజ్ఞభుమ్ శొల్లపట్టతు.

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సమూర్ణమ్.

౩౬౬. స్వదోషానుసన్ధానమ్ భయహేతు ; భగవద్గుణానుసన్ధానమ్ అభయహేతు.

భగవన్నిర్వైతుక విషయీకార ప్రకరణమ్.

౩౬౬. ఇని (స్వదోషానుసన్ధానమ్ భయహేతు భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు) ఎన్టుతుడగ్గి, (౧) “నివర్తకజ్ఞానమ్ భయహేతు; నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమశవాక, ఇవ్వధికారిక్కు. అనాది కాలార్జిత కర్తృనివాశకారణమాయ్ అద్వైషమ్ముతలాక ప్రాప్తిపర్యస్తమాక నడుపుశృపేటుకళుక్కెల్లామ్ ప్రధానహేతువాన భగవన్నిర్వైతుక కృపావైభవమ్ శొల్లప్పడుకీటతు.

సంసారికభోదోషముమ్ స్వదోషమెన్లు నిన్వైక్కెముతలాక ప్రసక్తానుప్రసక్తమాయ్ వస్త అర్థవిశేషజ్గళై ప్రతిపాదిత్తు తల్లెక్కట్టిన వనస్తరమ్, కీర్తి, (౨) “స్వదోషత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదివాక్యత్తిలే ఇవనుక్కు అనవరతకర్తవ్యమాకచ్చిన్న స్వదోషభగవద్భాగవత గుణానుసన్ధానజ్గళిల్ వైత్తుక్కుండు భాగవతగుణానుసన్ధానమ్ ప్రతిపాద్యాశత్తుక్కు ఉపయుక్తమల్లామెయాలే ఇతైవిట్టు, అతుక్కు ఉపయుక్తమానస్వదోష భగవద్గుణానుసన్ధానజ్గళై యజ్గీకరిత్తుక్కుండు అవైయిరణ్డుక్కుమ్ ప్రయోజనమిన్న తెన్నితార్ మేల్, (స్వదోషానుసన్ధానమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (స్వదోషమావతు) అనాత్మగుణాదికళుమ్, అతుక్కు మూలమాయ్ అనాదికాలమేపిడిత్తు క్కాన్ ప్పేటిక్కిడక్కి అవిద్యాదికళుమ్; ఏతదనుసన్ధానమ్, ఇతువితువాక ఇన్నుమ్ సంసరణమ్ వరిల్ శేయవ తెన్నెన్నుమ్ భయత్తుక్కు హేతు. (భగవద్గుణమావతు) ఇద్దోష తైప్పార్ త్తు ఇకథామలగ్గీకరిత్తు ఇవన్ ద్రౌపియుత్తు ఇవ్వాత్తైవై తిరువడిళిలే శేర్ త్తక్కొళ్ళుకైక్కుడలాన అవనుడైయ దయాత్మాన్యూదికళి; ఏతదనుసన్ధానమ్, అనాదికాలమ్ సంసార హేతువాయ్ పోన్ద స్వదోషబల తైప్పార్ త్తు. ఇన్నముమప్పడియాకిల్ శేయవ తెన్? ఎన్నిట భయ త్తినుడైయ నివృత్తిక్కు హేతు

3౬2. భయాభయద్గళిరణ్ణమ్ మాతాడిల్ అజ్ఞతైయేసిద్ధిక్కుమ్

వెనై. (౧) “దురస్తస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో నిహీనాచా
రోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపిదయాసిన్ధోబన్ధోనిరవధికవాత్సల్య
జలధే తవస్తారంస్తారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః” ఎన్నక్కడవతితే.

3౬౨. ఇప్పడి ఇప్పడత్తిలే భయాభయహేతుక్కళాక నకల
దోషగుణజ్ఞతైయుమ్ శేరచ్చొల్లియిరుక్కచ్చెయ్తే, (౨) “ఇతిపుక్కడి
కర్తమ్, పేర్బుక్కడికృపై” ఎన్దుమ్, (3) “కర్తఫలమ్నాలే కృపా
ఫలముమనుభవితే యఃపేణుమ్” ఎన్దుమ్కర్తతైయుమ్కృపైయైయుమ్
ఇళుపుపేటుకళుక్కుహేతువాక చొల్లిక్కొణ్ణుపోయ్, (౪) “భయహే
తుకర్తమ్, అభయహేతుకారుణ్యమ్” ఎన్దు నిగమిత్తతు, ఇనైయెల్లా
వశ్శీలు మివమక్కు సంసారమోక్షద్గళుక్కు ప్రధానహేతుక్కళవై
యాకైయాలే ; ఇవైయిరణ్ణైయుమ్ పికళెల్లుమ్మశ్శీలవైయు మివై
పుక్కవిడతైతానే నన్దువిడుమితే. ఇజ్జనన్దిక్కే అవన్బడియెనినైత్తుభయ
ముమ్ తన్బడియెనినైత్తుఅభయముమామళవిల్ ఆటివిలిత్తనమే ఫలిక్కు
మెన్దితార్, (భయాభయద్గళిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- క్కీర్చొన్
న్నపడియన్దిక్కే “అనాదికాలమ్ తనక్కు-పురతన్త్రీమానకత్తవస్తువై
కర్తవ్యాజత్తాలే సంసరిప్పిత్తు పోన్దవనన్తో, నిరఙ్కుశస్వతన్త్రీనానవ
నీన్దుముమ్ సంసరిప్పిక్కిల్ శెయ్వతెన్?” ఎన్దు అవన్బడియెనినైత్తు
భయప్పడుకైయుమ్ ; “మున్బుపోలన్దిక్కే, నమక్కిపోతాత్త గుణజ్ఞ
భుక్తాకైయాలే పేర్బుల్ కణ్ణభీవిల్లై” ఎన్దు తన్బడియెనినైత్తు భయమ్
కెడుకైయుమామళవిల్; తాన్తనక్కునాశకనెన్దు. భయప్పడుకైయుమ్
ఈశ్వరనే రక్షకనెన్దు భయమ్కెడుకైయుమాకిఱ జ్ఞాతృత్వవేషమిల్లా
మెయాలే అజ్ఞతైయేసిద్ధిత్తు విడుమెన్దై.

3౬౮. ఆనాల్ (౧) “నలివానిన్న మెణ్ణుకిన్టాయ్” (౨) “ఆల్ బు
జ్జరై వాల్ మర మ్బొలజ్జుకిన్టే” ఎన్నిటపాశురజ్గళుక్కు
అడియెన్నెన్నిల్;

3౬౯. బన్దానుసన్దానమ్.

3౬౮. (అజ్జతైయేసిదిక్కుమ్) ఎన్న్వి తై త్తళ్ళుకైక్కాక ఆత్వార్
కల్ పాశురజ్జళైక్కొణ్ణు ప్రత్తవస్థానమ్ పణ్ణివవర్కల్ శ్చెయై
యనువదిక్కితార్, (ఆనాల్) ఎన్న్తుడక్కి. అతావతు- ఇప్పడియాకిల్
తత్త్వవిదగ్రేసరరాన ఆత్వార్కల్ (౧) “ఉణ్ణిలావియవైవరాల్కుమై
తీర్ శీ యెన్నెయున్ పాతపజ్జముమ్ నణ్ణిలావక్తయే నలివానిన్న మెణ్ణు
కిన్టాయ్” ఎన్న్తుమ్, (3) “కాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్నిటపడియే విషయజ్గ
లైక్కాణిల్ ముడియుమ్బడియాన వెన్నె, ఉళ్ళేనిర న్నరవాసమ్ పణ్ణు
కై యాలే ఆ న్నరశత్రుక్కుళాయిరుక్కిట ఇన్న్రియజ్గళైవ్దాలుమ్ నలివుణ్ణు
మ్బడిపణ్ణి, ప్రాప్తముమాయభోగ్యముమాన ఉన్ తిరువడికలై క్కిట్టాత
పడియాకవే, శరణాగతనానపిన్బుమ్ సంసార త్రిలేవైత్తు నలియవెణ్ణా
నిన్టాయెన్న్తుమ్; (౨) “మక్కల్ తోర్ శ్శక్కుట్తోర్ శ్శువిప్పాయ్కొలెన్న్
న్నమాల్ నిజరై వాల్ మర మ్బొలజ్జుకిన్టే” ఎన్న్-మనుష్యర్ కళుడైయ
గర్భస్థాన త్రిలే ఎన్న్డుడైయ కర్తానుగుణమాక ఇన్నమ్ సంసరిప్పిక్కి
తాయోవెన్న్, “ఇప్పోతిప్పోతుపోయిల్” ఎన్న్ మ్బడి భయస్థానమాన
ఆల్ నిజరైయిలే వర్తిక్కిటమర మ్బొతే, ఉక్ స్యాత న్న్రొత్తై నిన్న్తు
అజ్జానిన్టేనెన్న్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్త పాశురజ్గళుక్కు నిదానమెన్నెన్నిలెన్న్.

3౬౯. అతుక్కు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (బన్దానుసన్దా
నమ్) ఎన్న్. అతావతు- పేటిమవుకళిరణ్ణు నువనాలేయెన్నలామ్బడి నిరు
పాధికరతుకనానవవనోడు తద్గళుక్కుణ్డాన సమ్మన్మత్తినుడైయ అను
సన్దానమెన్న్.

32౦. ప్రజై తెరువిలే ఇడటి త్తాయ్ముతుకిలేకుత్తుమాపోలే,
నిరుపాధికబన్ధువాయ్ శక్తనాయరుక్కిఱవక్ విలక్కా
తోభీంద్రాల్ అప్పడిశొల్లలామితే.

32౧. ప్రజైయైక్కిణ్ శీకరైయిల్ నిస్తుమ్ వాక్కాతోభీంద్రాల్
“తాయ్తళినాల్” ఎన్నక్కడవతితే.

32౦. బన్ధానుసన్ధానత్రాలే ఇప్పడి తన్నాల్ వరుమవల్లై అవక్
కుత్తెయాక చొచ్చుల్లలామోవెన్న; ఆమెన్నుమిడతై సదృష్టాస్తమాక
వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రజై) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - క్రీడార్థమాక
తైరువిలేయోడి త్తిరికిఱప్రజై, అక్కియిడటి క్కాల్ నొన్దవాతే అమ్మతు
కొణ్ణ అక త్తిలేవన్దు, తనక్కుఱవ్వేదనై నన్దుతుతాయాలేయాక నిన్దుతు
అవళ్ ముతుకిలే కుత్తుమాపోలే, ఓరుపాధిప్రయుక్త మల్లామైయాలే
(౧) *బుట్టెక్కవొచ్చియాతబన్ధతైయుడై యవనుమాయ్ ఇచ్చే తననుడైయ
కర్తతోడు ప్రకృతి ప్రాకృతజతోడు వాళియఱ సర్వముమ్ స్వాధీన
మోకైయాలే, కర్తానుగుణమాక ప్రకృతిప్రాకృతజళాలే ఇవక్ పడు
కిఱ నలివై త్తవిర్ క్కైక్కు శక్తనుమాయరుక్కిఱవక్, నలివుపడవిట్టు
విలక్కాతోభీంద్రాల్, “అవనివల్లైయిట్టు నలివిక్కితాన్” ఎన్నలా
మితేయెన్దై.

32౧. విలక్కాతమాత్రమ్ కొణ్ణ అవక్ శెయ్ తానెన్నలామో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రజైయై) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - కిణ
శీకరైయిలే ప్రజైయరుక్కిఱ పడియైక్కిణ్ణ మాలావానవళ్
అప్పోతేయోడిచ్చెన్దు కిణ్ శీకరై నిస్తుమ్ వాక్కాతోభీంద్రాల్, కిణ్ శీలే
ప్రజైవిట్టున్దవళవిల్ “తాయ్పోతే శెన్దైడుత్తాళాకిల్ ఇప్రజైవిట్టు
మో? కిణ్ శీకరైయిలిరుప్పై ఇవళనుమతిపణ్ణియరుక్కైయాలే
యన్తోవిట్టున్దుతు, ఆనెప్పి ఇవళన్తో తళినాల్” ఎన్దు లోకమ్ శొల్లక్క
డవతితేయెన్దై.

322. ఇవనుడైయ అనుమతి పేర్ బుక్కు హేతువల్లాతాప్పోలే,
అవనుడైయ అనుమతియుమ్ ఇళివుక్కు హేతువన్టు.

323. ఇరణ్ణు మిరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్.

324. ఇళివుక్కుడిక ర్తమ్, పేర్ బుక్కుడికృపై.

322. ఆనాల్ “అప్రతిపిద్ధమనుమతమ్” ఎన్నిజన్యాయత్తాలే విలక్కమైయూవతు అనుమతియాయల్ పిన్బు, అవసనుమతియో పిన్నై ఇవన్మివుక్కు హేతువెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (అవను డైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - రక్ష్యభూతనాన ఇవనుడైయ రక్ష్య త్వానుమతి అచిద్వ్యావృత్తవేష మాకైయాలే భగవల్లాభత్తుక్కు హేతువల్లాతవోపాతి, రక్షకనాన అవనుడైయ సంసారానుమతియుమ్, స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రమర్యాదై జీవితైక్కాక “క్రమేణాగ్గీకరిప్పోమ్” ఎన్టు ఇవన్ రుచిపార్ త్తిరుక్కిట విరుప్పాకైయాలే తదలాభత్తుక్కు హేతువన్టెన్టే.

323. ఇవ్వను మతిద్వయముమ్ పిన్నైయేతావతెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరణ్ణు) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్) ఎన్టుతు - పరతస్త్రినాయుమ్ స్వతస్త్రినాయుమిరుక్కిటవిరువర్ కుమ్ స్వాసాధారణాకారమెన్టుపడి. అతావతు - పరతస్త్రినాన ఇవనుక్కు స్వరక్ష్యత్వానుమతి స్వరూపాతిరేకియల్లామైయాలే స్వరూపమ్; స్వతస్త్రినాన అవనుక్కు స్వరక్ష్యవస్తురక్షణత్తిల్ స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రాను గుణ నిర్వహణార్థమాన సంసారానుమతి స్వాతస్త్రివేషమాకైయాలే స్వరూపమెన్టే.

324. ఆనాల్ ఇళివుపేటుకళుక్కుడియెవైయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇళివుక్కుడి) ఎన్టుతుడగ్గి-అతావతు-భగవద్విషయత్తై అనాది కాలమిక్కుక్కు హేతు (1) “మున్ శెయ్ తముఱువినై” ఎన్నుమ్మడి అనాదికాలసంబంధమాన ఇవనుడైయక ర్తమ్; ఇప్పడియిళిన్టుకిడన్దవివన్

32౫. మన్ శైష్వడిశొల్లిల్ ఇళువుక్కుఱుప్పామ్.

32౬. ఎడుక్కునినైక్కిఱవనై “తల్ళినాయ్” ఎన్జై ఎడమై
క్కుఱుప్పిఱే.

అవ్విషయత్తై పెఱుక్కు-హేతు (౧) “విలివాయ్ క్కిన్ఱు కాప్పా
రార్” ఎన్నుమ్బడిఱుకరైయుమళియ పెరుకుమ్ భగవత్కృపెయెన్జై.

32౫. ఇజ్జనన్ఱి కే-మాటిచ్చొల్లుమళవిల్ వరుమనర్థత్తై యరు
ళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (మన్ శైష్వడి) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడియ
న్ఱి కే-(౨) “భయాభయగ్గళిరణ్ణుమ్ మాతాడిల్” ఎన్ఱిఱవిడత్తైల్ పోలే
ఇళువుకడి ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమ్ పేర్ బుక్కుడి చేతనసద్గుణమెన్ఱు
ఇళువు పేఱుకళుక్కు-హేతువై మాన్ శీచ్చొల్లిల్ ఈశ్వరకై వాఱ్ఱు
కైయాలే, అవన్ఱివడికరై పెఱామ ల్లిదుపోకైక్కుడలాయెన్జై. అభ
వా, (మన్ శైష్వడి) ఇత్యాదిక్కు, ఇళువుకడిచేతనకర్తమ్ పేర్ బుక్కుడి
ఈశ్వరకృపెఎన్ఱు ఇళువుఇవనాలుమ్ పేఱు అవనాలుమాకచ్చొన్న పడి
యన్ఱి కే, ఇళువు పేఱుకళిరణ్ణుక్కుమడి ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమెన్ఱు అనా
దికాలమిళున్దతుక్కుమడి అవనాకచ్చొల్లిల్ అవకై వాఱ్ఱుకైయాలే,
ఒరుకాలము మవనై పెఱామల్లిదుపోకైక్కుడలాయెన్జిడు మెన్న
వుమామ్.

32౬. ఇప్పడిశొల్లుమళవిల్ ఈశ్వరకై వాఱ్ఱు మెన్నుమత్తై
యుపజీవిత్తుక్కుణ్ణు దర్శిప్పిక్కి-తార్, (ఎడుక్కునినైక్కిఱవనై) ఎన్ఱుతు
డగ్గి. అతావతు - ఆఱ్ న్దకిణ్ణిల్ త్తేకర్తానుగుణమాక అనవధాన
త్తాలే విఱున్దవనై, అరుకున్ఱిన్దానారు కృపావానానవ నెడుప్పతాకయత్తి
క్కిఱవళవిలే, తా విఱుకిఱిపోతు అవనాసన్న నెన్ఱిఱ నూత్రత్తైక్కుణ్ణు,
అవన్ తన్నైత్తళినానాకనినైత్తు “ఇక్కిణ్ణిల్ లేయెన్జై త్తళినాయమ్
నీయన్దో” ఎన్ఱాల్, “నాకైయ్యాతకారియత్తై యివక శొల్లువతే” ఎన్ఱు
శీర్ మెఱున్దరున్ద ఎడమల్ కై వాఱ్ఱుకై క్కుఱుప్పామాపోలే, స్వకర్త

322. (౧) “శీర్శముళ” ఎన్ట వన స్తర త్తిలే ఇన్వర్థతై త్తామే
యరుళిచ్చెయ్తారిణ్.

32౩. శీర్శముడైన్టాన్దొల్ శొల్లుమ్బడియెన్నెన్నిల్, అరుళుమ్
త్తాలే సంసారమాకిపడుకుట్టయిలే విహిన్దుకిడక్కిటన్దై ఎమక్కన్దినై
క్కిట కృపావానాన ఈశ్వర నై “ఇత్తనై కాలముమెన్నై సంసార త్తిలే
తల్లివిట్టువై త్తాయమ్నీయే” ఎన్దొల్ శీటిక్కెవాణ్ణి “పట్టతుపడుకితాన్”
ఎన్దిరున్దువిడుకై కుటుప్పామితేయెన్దై.

322. అప్పడిశొల్లుకై ఈశ్వరనుక్కు శీర్శత్తుక్కుడలెన్ను
మితు లాకికన్యాయమ్కొణ్ణ శొల్ల వేణుమోత త్త్వదర్శికళాన తిరుమక్తై
యాత్వోర్ పూర్వోక్తిక్కున స్తర త్తిలే తామే యరుళిచ్చెయ్తారిణ్
యెన్దితార్, (శీర్శముళ) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు. (౧) “ఇన్నమ్-
మక్కల్ తోర్శ్మకుట్టతోర్శ్మవిప్పాయ్కొల్” ఎన్టు ఈశ్వరకతా.
స్వాతన్యతాలే సంసరిప్పిక్కితానాకచ్చొన్న వితు కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కిటాత్తావై సంసార త్తిలేన్దుమెడుక్కైక్కుక్కప్పి పణ్ణిప్పొరు
మవన్దిరువుళ్ళమ్ శీటుకై కుడులెన్దునిన్దుత్తుక్కిథ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్త వార్తై
యాలే తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్శముడైన్ట ముతల్ వార్తైక్కున స్తర త్తిలే,
ఇళివుక్కుడి అవనాకచ్చొల్లుకై నిగ్రహజనకమెన్నుమిన్వర్థతై మున్పు
ప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతామే యరుళిచ్చెయ్తారిణ్.

32౩. (౧) “శీర్శముళ” ఎన్టపిన్బుమ్ (౧) “అకిలుమ్
శెప్పవణ్” ఎన్టు మున్పుశొన్నతు తన్నైయేశొల్లుకైక్కు హేతువై
ప్రశ్నోత్తరరూపేణ ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (శీర్శము) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతా
వతు. కీథ్చొన్నవితాలే ఈశ్వరక తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్శముడైన్టాన్
దొల్ పిన్నెయు మిన్వార్తైయెక్కుళామల్ తిరుమున్నే శొల్లుమ్బడి
యెన్జనేయెన్నిల్, అవణ్ శీర్శతై త్తొన్నిధియిల్ జీవక్కువొట్టాత
పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వరూపైయాన కృపెయుమ్ ; శీర్శము కణ్ణి
డైన్

ఆర్తీయుమ్ అనన్యగతిత్వముమ్ శొల్లప్పణ్ణుమ్.

32౯. శీఠినాలుమ్ కాలైక్కట్టిక్కొళ్ళలామ్బడియిరుప్పానోరు
పనై పెప్పిల్లై న్నాల్ ఎల్లామ్ శొల్లలామితే.

వాయ్ మూడవొట్టాతవడి కరైయభిన్దు శెల్లుకిఱ సుసారార్తీయుమ్;
శీఠియెడు తైఱియిలుమ్ వేఱుపుకలిల్లామైయాకిఱ అనన్యగతిత్వముమ్
శొల్లమ్బడి వణ్ణుమెన్దై. ఇత్తిరు మొట్టియిలే (౧) “అడైయవరుళాయెన
క్కున్దనరుళే” (౨) “తుణియేనిని నిన్నరుళల్ల తేనక్కు” (3) “తొ
ణ్ణరానవర్క్కిన్నరుళే శెయ్ వాయ్” ఎన్దుపలవిడఱ్ఱళిలు మవనరుళైయు
మ్, (౪) “ఆర్ శిర్గరై వాల్ మరమ్బొలఱ్ఱుకిన్దై” (5) “కాల్ శిత్తి
డైప్పట్టకలవల్ మనమ్బొలాల్ శిత్తుళక్గానిఱ్ఱు” (౬) “పామ్బొడొ
రుకూరైయిలే పయన్దాప్పోల్ తాక్లాతుళ్ళమ్ తళ్ళమ్” (౭) ఇరుపాడెరి
కొళ్ళియినుళైఱుమ్మేపొలురుకానిఱ్ఱు మెన్నుళ్ళమ్” (౮) “వెళ్ళత్తి
డైప్పట్ట నరియనమ్బొలే ఉళ్ళమ్ తుళక్గానిఱ్ఱు” ఎన్దు పలదప్పాన్దఱ్ఱ
ళాలుమ్ తమ్ముడైయ ఆర్తీనన్యగతిత్వగ్నైయు మరుళిచ్చెయ్ తారితే.

32౯. ఇప్పడి అనన్యగతిత్వాదికళుణ్ణానాలుమ్ అవనుక్కు శీర్ శిమ్
పిఱక్కుమ్బడి శిలవల్ శిత్తిచ్చొల్లలామోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(శీఠినాలుమ్) ఎన్దుతుడఱ్ఱి, అతావతు- శీఠినకాల త్తిలుమ్ శీర్ శిత్తుక్కు
విషయమానవర్ కళుక్కుచ్చెన్దు తిరువడికలైప్పుణ్ణు కొళ్ళలామ్బడి పర
మకృపావానాయిరుప్పానోరువనై పెప్పిల్లై న్నాల్ నిన్దైత్తపడియెల్లామ్
శొల్లలామితేయెన్దై.

3౩౦. శీఠినదళైయిలుమ్ కాలైక్కట్టి కొళ్ళలాయిరుక్కు
మ్బడిక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్, (కృపయాపర్యపాలయత్ అరిశిన

(౧) తి-మొ-౧౧-౮-౬.

(౫) తి-మొ-౧౧-౮-౨.

(౨) తి-మొ-౧౧-౮-౮.

(౬) తి-మొ-౧౧-౮-3.

(3) తి-మొ-౧౧-౮-౯.

(౭) తి-మొ-౧౧-౮-౪.

(౪) తి-మొ-౧౧-౮-౧.

(౮) తి-మొ-౧౧-౮-౫.

3౨౦. (౧) “కృపయాపర్యపాలయత్” (౨) “అరిశినత్తాల్”.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

త్తాల్) ఎన్ఱు. అతావతు-“సతంనిపతితంభూమా శరణ్యశ్వరణాగతమ్।
వధార్వమపికాకుత్స్థఃకృపయా పర్యపాలయత్” ఎన్ఱు ఆపరాధ తై త్తిర
క్కట్టియచ్చెయ్తుబ్రహ్మస్తుక్కిలక్కాయ్వుఱమ్ముపుకలల్ శవాతే
వన్ద తిరువడికళితే విఘ్నకాకతై కృపైయాలే రక్షితారాకైయా
లుమ్ ; “అరిశినత్తాల్తైతాయక్కల్ శ్రీడినుమ్ మల్ శివళ తనరుళన్దై
నేయఘమ్ కుఱవియతువే పోన్దరుదేనే” ఎన్ఱు పెఱుకైక్కువరున్దై వర
క్షిడన్ద పెల్ శతాయానవళ ఇతు శెయ్తతీమైక్కణ్ణు అరిన్దపొకడ
వేణ్ణుమ్ శీర్ శతైయ్డైయళాయ్క్కొణ్ణుకిట్టవరవొట్టామల్ తళివిట్టాలుమ్
వేఱుపోక్కడియల్ శీటియెడుతైటికిఱవళుడైయ ముకత్తిరక్కత్తై
యేన్దైత్తు, అఱుతుకాలై త్తఱువిక్కొళ్ళుమ్ కుఱవిపాల, ఎన్నపరాధతై
క్కణ్ణు అరుకువారాతపడి దేవర్ తళివిడప్పార్ క్కిలుమ్, తిరువడికళల్లతు
వేఱుపోక్కడియల్ శీరుదేనెన్ఱు శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్కై
యాలుమ్, “శీటినాలుమ్ కాలైక్కట్టిక్కొళ్ళులాప్పడి యిరుప్పానొరు
వకై” ఎన్నుమిడమ్ సిద్ధమెన్దై. ఇప్పడి ఆఱ్ఱార్వరుళిచ్చెయ్త ఇవ్వళత్తై,

(3) “నిరాసకస్యాపి సతావదుత్సహే మహేశ హతుం తవ పాదపఙ్కు
జమ్। దుషానిరస్తోఽపి శిశు స్తనన్దయోనజాతుమాతు శ్వరణౌజహసతి”
ఎన్ఱు ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్తారిటే.

ఆక ఇవ్వళపుమ్ (౪) “భయాభయజ్గళిరణ్ణుమ్ మాతాడిలజ్జ
తైయే సిద్ధిక్కుమ్” ఎన్ఱిఱిఱిమేల్ వన్దశక్కాపరిహారజ్గళే వణ్ణప్పట్టతు.

మూన్ఱామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ వ చ న భూ షణ మ్.

నా లా మ్ ప్ర క రణ మ్.

3౮౧. త్రిపాద్విభూతియిలే

3౮౧. ఇని, (౧) “భగవద్గుణానుసన్ధాన మభయహేతు” ఎన్ఱు క్షీరుళిచ్చెయ్త తై విశదీకర్తైక్కాక, ఈశ్వరక్ ఇవ్వాత్తోజ్జీవనత్తు క్కుప్పణ్ణమ్ కృషేపరమ్మరైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (త్రిపాద్విభూతియిలే) ఎన్ఱుతుడణ్ణ. (౨) “త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱైయాలే నిత్య విభూతియై త్రిపాద్విభూతియెన్నక్కడవతితే. ఇతినుడైయ త్రిపాత్త్వద్వాన్ పలపడియాక నిర్వహిక్కలాయరుక్కుమ్, ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “పాదో స్యవిశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱు ఇన్దవిభూతియిల్ ఎల్లా భూతజ్గళు మివనక్కు నాలత్తొన్ఱెన్నుమ్మడి అల్పమాయరుక్కుమ్; పర మాకాశ త్రిలవనుడైయ నిత్యమానవిభూతి త్రిపాత్తెన్నుమ్మడి ముమ్మడ క్కాయరుక్కుమ్; “ఇన్దవిభూతిద్వయ విషయమాన పాదశబ్దముమ్ త్రిపా చ్చబ్దముమ్, అల్పత్వమహత్త్వజ్గళుక్కు ఉపలక్షణ మిత్తనైయొట్టియ పరిచ్ఛేదపరమన్ఱు; లీలావిభూతియిలణ్ణజ్గళ తానే అసంఖ్యాతజ్గళాయితే యిరుప్పతు” ఎన్ఱు దీపప్రకాశ త్తిలే జీయరుళిచ్చెయ్కైయాలే, ఇవ్వి భూతియిల్ కార్యరూపప్రదేశ తైప్పిల్ శీ, ధరమాకాశ త్తిల్ నిత్యవిభూతిముమ్మడక్కాయరుక్కు మెన్నపుమామ్. అన్ఱిక్కే, (౨) “దివి ఇత్య ప్రాకృతం స్థానముచ్యతే, త్రిపాత్త్వం చ అప్రాకృతైర్భౌగ్య భోగోప కరణ భోగస్థానవిశేషైర్వా భూషణాస్తాదిరూపేణ జగదన్తర్గతవన్స్వభి

పరిపూర్ణానుభవమ్ నడవానిఱ్ఱు, అతు ఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే,
దేశాన్తరగతనానపుత్త్రీన్ పక్కలిలే పితృహృదయమ్ కిడక్కు
మాపోలే,

మానిభిర్నిత్యైర్భగవదను భవమాత్రపరైశ్చనిత్యసిద్ధైర్నైకైశ్చాత్మభిర్వా
సమ్భవతి” ఎన్న శ్రుతప్రకాశికైయిలేభట్టరుచ్చెయ్తవడియే అప్రా
కృతమాయరుద్దృశ్య భోగ్యవిశేషజ్ఞో భోగోపకరణ విశేషజ్ఞో భోగ
స్థానవిశేషజ్ఞాకాఠిమూన్తంశజ్ఞోడేకూడియరుక్కైయాలేయాతల్, అ
శ్రుభూషణాధ్యాయ త్తిప్పడియే భూషణాస్త్రిదిరూపత్తాలేజగదన్తరత
వస్త్యభిమానికళాన నిత్యరుమ్. కేవల భగవదనుభవపరరాయరు
క్కుమ్ నిత్యరుమ్, ముక్తరుమాయ్ ఇప్పడి మూన్తంశమాయరు
క్కు మాత్తాక్కలై యుడైత్తాకైయాలే యాతల్ త్రిపాత్తెన్నపు
మామ్. ఆక ఇప్పడి లీలావిభూతియిల్ అత్యస్త వ్యావృత్తైయాకై
యాలే నిరతిశయ సుఖావహాయాన నిత్యపిభూతియిలే. (పరిపూ
ర్ణానుభవమ్ నడవానిఱ్ఱు) నిత్యము క్తరోడే కూడియరుద్ద ఓరొన్తే నిర
తిశయానన్తజనకమాన స్వరూపరూపగుణ విభూతికళెల్లావద్దైయమ్
యుగవదేవానుభవిక్కైయాకాఠి పరిపూర్ణానుభవమ్ అవిచ్చిన్నమాయ్
చ్చెల్లానిఱ్ఱువెన్దై (అతుణ్ణతురుక్కాట్టాతే) అతావతు అహ్వోతహ్వతు
వడిపుఇట్టు మాఠినాఱ్ఱోలే పుతుక్కణిత్తు వరప్పణ్ణమన్ద అనుభవమొ
న్దుమ్ వడివిల్ తోద్రాతేయెన్దై. (దేశాన్తరగతనానపుత్త్రీన్ పక్కలిలే
పితృహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే, సంసారికల్ పక్కలిలే తిరువుళ్ళమ్
కుడిపోయ్) అతావతు అనేకపుత్త్రీకళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఒరువన్ స్వక
ర్మానుగుణమాక దేశాన్తరమేపోనాల్, మద్రుణ్ణాన పుత్త్రీరుమ్ తాను
మాయరుద్ద జీవియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తేయమ్, ఇవర్ కళోపాతి అవనుమ్
కూడియరుద్ద వాఱుకైక్కిట్టుప్పిఱ్ఱువైత్తుమ్ ఇత్తైయొభిన్దుకిడక్కి తానే”
ఎన్దు, దేశాన్తరగతనాన అన్దపుత్త్రీన్ పక్కలిలేపితావిన్దు యహృదయమ్
కిడక్కుమాపోలే, నిత్యము కరుమ్ తానుమ్ కూడియరుద్ద వాఱుచ్చెయ్తే,

సంసారికభోషకలీలే తిరువుళ్ళమ్ కుడిపోయ్, ఇవర్
కలైప్పిరిన్దాలాల్ మాట్టాతే, ఇవర్ కళోడేకలన్దు పరిమా
ఱుకైక్కుక్కరణకళేబరజ్జలైక్కొడుత్తు, అవల్ దై

“ఇబ్బొగత్తిల్ ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క ఇచ్చేతనరిత్తై యిహన్దుకిడప్పతే!”
ఎన్దుదేశాన్తరస్థరానసంసారికభోషకలీలే తిరువుళ్ళమ్ నేరాకప్పొయ్దై.
(ఇవర్ కలైప్పిరిన్దా లాల్ మాట్టాతే) అతావతు - సంహృతిసమయ
త్తిల్, ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క, నిత్యవిభూతియిలే ఇస్సంసారి చేతనరై
ప్పిరిన్దు తానిరుక్కుమళవిల్ పుత్త్రైపాత్తాదికళోడే జీవితవక్
అవర్ కలై యిహన్దు తనియనానాత్పిలే (౧) “సపకాకీనర
మేత” ఎన్గిఱపడియే అవ్విళువుసహిక్కమాట్టా తేయెన్దై. సంహృత
రాయ్ క్కిడక్కుమళవిలుమ్ ఇవర్ కలై చ్చరీరమాకక్కొణ్డ తా శరీ
రియాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అత్తైయెరుకలవియాక నిన్దై యాతే,
కరణకళేబరసహితరాయ్ అవర్ కళో వర్తిక్కిఱకాలత్తిల్ అన్తరాత్త
తయా ప్రవృత్తినివృత్తికళై నిర్వహిత్తుక్కొణ్డిరుక్కై ముతలానవల్ దై
ఇవర్ కళోట్టైక్కలవియాకవుమ్, ఇవర్ కళో కరణకళేబర విధురరాయ్
(౨) *అచిదవిశేషితరాయ్ క్కిడక్కుత్తాన్ నిత్యవిభూతియిలేయిరుక్కు
మిరుప్పు ఇవర్ కలైప్పిరిన్దిరుక్కిఱ విరుప్పాకవుమ్ అవన్ నిన్దై త్తిరుక్కై
యాలే (ఇవర్ కలైప్పిరిన్దాల్) ఎన్దురుళిచ్చెయ్ కితార్. (ఇవర్ కళోడే
కలన్దు పరిమాఱుకైక్కు క్కురణకళేబరజ్జలైక్కొడుత్తు) అతావతు-
అన్తరాత్తైయాయుమ్ అవతారార్చావతారజ్జళాలుమ్ ఇవర్ కళోడేకలన్దు
పరిమాఱుకైక్కుఱుప్పాక (౩) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తిః” ఇత్యాదిప్ప
డియే స్వచరణకమల సమాశ్రయణోప కరణమాస కరణకళేబర
జ్జలై (౨) *దయమానమనాహాయ్ క్కొడుత్తెన్దై. (అవల్ దైక్కొణ్డు
వ్యాపర్తిక్కైక్కిడాన శక్తివిశేషజ్జలై యుమ్కొడుత్తు) అతావతు-అన్ద

కొండ్లు వ్యాపరిక్లైక్కిడాన శక్తివిశేషజ్ఞైయుమ్
కొడుత్తు, కణ్ కాణనిట్కిల్ అణైయిట్టు విలక్కువర్
కళెన్దుకణ్ణుక్కుత్తోన్ త్రాతపడి, ఉటక్కుకీటప్రజైయై తా
యముతుకిలేయణైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, తాన
టిన్దసమ్మన్దమే హేతువాకవిడమాట్టాతే, అకవాయిలే
యణైత్తుకొండ్లు,

కర్కరణకళేబరజ్ఞై కొండ్లు అటయవేణుమవన్దై యటిన్దుశెయ్యవేణు
మవన్దైచ్చెయ్తు తవిరవేణుమవన్దై తవిన్దు, ఇప్పడి వ్యాపరిక్లై
క్కిడాన చిచ్చుక్కి ప్రవృత్తిశక్తి నివృత్తిశక్తికళాకిట శక్తివిశేషజ్ఞై
యుమ్ కొడుత్తై. (కణ్ కాణనిట్కిలాణైయిట్టు విలక్కువర్కళెన్దు కణ్ణు
క్కుత్తోన్ త్రాతపడి) అతావతు-ఇ త్తనై యమ్ శెయ్తు స్వామిత్వప్రా
ప్తితోన్ ఇవర్కళ్కణ్ణుక్కు విషయమాయ్నిట్కిల్, (౧) “త్వం
మే” ఎన్టాల్ సహియామల్ (౧) “అహమ్మే” ఎన్నుమ్ స్వతన్త్రా
కైయాలే, “ఎజ్జళ్కణ్ ముకప్పిల్ నీయిరుకాలుమ్ నిట్కొడ్డవై
యల్లై” ఎన్దు తిరువాణైయిట్టు నిషేధిప్పర్కళెన్దు నిన్దైత్తు, (౨) “నచ
తుషాపశ్యతికళ్ళనై నమ్” (౩) “కటాకిలి” ఎన్నిటపడియే ఇవర్కళ్
కణ్ణుకొండ్లు కాలముమ్ విషయమాకాతపడియెన్దై.

(ఉటక్కుకీటప్రజైయైతాయముతుకిలేయణైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమా
పోలే తానటిన్దసమ్మన్దమే హేతువాక అకవాయిలేయణైత్తు) అతావతు-
త్తనై యమ్ తాయైయమటియాతే కిడన్దుటక్కుకీటప్రజైయై వత్సలై
యానవళ్ తానటిన్దరత్కరత్కళాన సమ్మన్దమడియాక ముతుకిలేయణై
త్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, (౪) * అనాదిమాయయాను ప్తరాయ్
స్వపరస్వరూపజ్ఞిలోన్దైయ మటియామల్ కిడక్కిట ఇచ్చేతనరై,
శేషియాన తానటిన్ద రత్కరత్కళాన సమ్మన్దమే హేతువాక విడత్తుమనన్ది
క్కే, (౫) “యత త్తనిత్తిష్ణ” ఎన్నిటపడియే అన్తరాత్తత్వేనఇవన్దై

(౧) కట్టర్ము.

(౨)

(౩) తి-వాయ-౭-౦-౩.

(౪) మాణ్డా-

(౫) బృహ-౫-౩.

ఆట్ చియిల్ తుడర్చిన నైను విడాతే, సత్తెయెనోక్కి ఉడకా
కేడనాయ్ ఇవర్ కళసత్కర్తజ్జళితే ప్రవర్తిక్కుమోత్తు
మీట్ కమాట్టాతే, అనుమతి దాన తైప్పణ్ణి ఉదాసీనరై
పోలేయిరున్దు, మీట్ కైక్కిడమ్ పార్ త్తు

స్పర్శిత్తుక్కిణ్డెనై. (ఆట్ చియిల్ తుడర్ చ్చిన నైను విడాతే సత్తెయె
నోక్కి) అతావతు- ఒరువనుడైమైయై ఒరువనపహరిత్రాళానిఱ్కు ఉండై
యవనాయ్ వైత్తు ఉండైమైయై యిత్తన్దవక తన్న తెన్ను మిడమ్ తోడై
ప్పలనాళుమ్ తుడర్ న్దుపోన్దాల్ పిన్ను వ్యవహారత్తిల్ విజయహేతు
వాక నిఱ్కుమితే, అప్పడియే (౧) “అనుభవవిభవాత్” ఎన్నిఱ చేతనరు
డైయ ఆట్ చియిలుమ్ “నమ్మతు” ఎన్ను మిడమ్ తోడై ఒరుత్తలై
పదైక్కిణ్డు పోరుకిఱ తుడర్ చ్చి ప్రబలమెన్దునినైత్తు, అన్తరాత్తత
యావస్థితనానతా ఇవర్ కళై యెరుకాలుమ్ కై విడాతే ధారకనాయ్
క్కిణ్డు ధార్యభూతరాన ఇవర్ కళ సత్తెయిథియామల్ నోక్కి యెనై.
(ఉడకా కేడనాయ్) అతావతు- ఇప్పడి సత్తాధారకతయా స్వర్గ నరక
ప్రవేశాది సర్వావస్థయిలు మివర్ కళుక్కు త్తుణ్డెయాయ్ పోరుకై. (ఉ
డకా కేడకా) ఎన్నతు- ఇవకా కేడు తకా కేడాయి రుక్కుమవనైయితే.
(ఇవర్ కళసత్కర్తజ్జళితే ప్రవర్తిక్కుమోత్తు మీట్ కమాట్టాతే యను
మతి దాన తైప్పణ్ణి ఉదాసీనరై పోలేయిరున్దు మీట్ కైక్కిడమ్ పార్ త్తు)
అతావతు- (౨) “ఆదావీశ్వరద త్తయైవపురుషః స్వాతన్త్ర్యశక్తియాసే స్వ
రుద్రగుణనూక ప్రవృత్తికళైప్పణ్ణిక్కిణ్డు పోరుకైక్కు యోగ్య
రాన ఇచ్చేతనర్, దుర్వాసనాబలత్తాలే పాపకర్తజ్జళితే ప్రవర్తిక్కు
మళవిలుమ్, అన్తర్యామియానతా నిన్తెత్తాల్ మీట్ కలాయిరుక్కు

న నైయెన్దు పేరిడలావతోరు తీమైయుమ్ కాణాతే,
నెల్లీయై కొత్తిప్పార్ త్తాల్ ఒరువట్టియాలుమ్
పల్లై కాణా తోట్టిన్దాల్, అప్పాప్యమెన్దు కణ్ణ
నీరోడేమీళువతు;

చెప్పయేయిమ్, అప్పడి శెయ్యుమళవిల్ స్వాజ్ఞానూపశాస్త్ర వినియో
గమటుమెన్నుమ తై ప్పల్లీపుమ్, సర్వము క్తీప్రసక్తమ్ వరుమెన్ను
మ తైప్పల్లీపుమ్ మీట్ కమాట్టాతే అనుమతిదాన తై ప్పణ్ణియుమ్,
ఉదాసీననన్ది క్కేయిరుక్క-చెప్పయేతే, “ఇవర్ కళే ఎన్ పట్టాల్ నల్ల తు” ఎన్ది
రుక్కుముదాసీనరై ప్పొలే యిరున్దుమ్, అతిల్ నిన్దుమవర్ కళై మీట్
క్కై క్కుటుప్పావ చ్చొల్లికొళ్ళ త్తక్కతోరు న నైయాకిట అవకాశమ్
పార్ త్తెన్దె.

(న నైయెన్దు పేరిడలావతోరు తీమైయుమ్ కాణాతే) అతావతు-
ఇప్పడి ఇడమ్ పార్ త్తు ప్పొరుమళవిల్ శాస్త్రమర్యాదానుగుణమాక
వాతల్, తానతిన్దతాక వారోప్పిత్తుకొన్డాతల్, ఇవర్ కళై అసత్కర్త
త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్ కైక్క-వకాశమా యిరుప్పళొరున నై కాణాతవళ
వన్దిక్కే, అవ్వసత్కర్త ఇట్ తన్నిలే న నైయెన్దు పేరిట్టు కొళ్ళలావ
తోరు తీమైతానుట్ వడక్కాణప్పెతాతేయెన్దె. (న నైయెన్దు పేరిడలావ
తోరు తీమైయావతు)- పరహింసై శెయ్ తుకొణ్ణ తిరియానిట్టు-చెప్పయేతే,
భగవద్బాగవత విరోధికళాయరుప్పరై యాద్యచ్చికమాకహింసిక్కే.
విషయప్రవణనాయ్ భగవద్దాసికళై ప్పిన్ పల్లీ ప్పలకాలుమ్ కోయిల్ క
ళిలే పుక్కుప్పటప్పడుకై; వయల్ తిన్ద పశువైత్తుడర్ న్దవాతే అతోరు
కోయిలై వళైయవరుమాకిల్ అత్తైయడి క్కేయిలుణ్ణాన ఆగ్రహత్తాలే
తానుమ తైవళైయవరుకై; నిన్దార్థమాక త్తిరునామజ్జళై చ్చొల్లుకై
ముతలానన్దె. (నెల్లీయై కొత్తిప్పార్ త్తాలొరువట్టియాలుమ్ పల్లై కా
ణాతోట్టిన్దాల ప్రాప్యమెన్దు కణ్ణనీరోడేమీళువతు) అతావతు- సర్వదప్ప
రాయ్ మృతకల్పరానవర్ కళై మన్తాదికళాలే యెఱుప్పుకై క్కుప్రాణ

తనక్కే అదడమ్ పెరిగివళవిలే, “ఎన్నురై చొన్నాయ్,

స్థితి పరీక్షార్థమాక నెల్లీయైక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్ బరుప్రకారముమ్ రక్తప్పశైకాణాతవళవిల్, “ఇవ్విషయమ్ నమక్కినికై పుకుకిటాన్” ఎన్నిరాతే ఇళివోడేకై వాక్కుమ్ బన్ధుక్కలై ప్పొలే, న నైకాణాతవళవిల్ విచాతే న నైయెచ్చు పేరిడలావతోరుతీమైతానుణ్ణో వెన్నుమళవాక ప్పార్ త్తవళవిలుమ్ బరుప్రకారత్తాలు మివర్ కళే పక్కల్ పళై కాణావిట్టాల్ “ఇవ్విషయమ్ నమక్కు ప్రాపిక్కప్పడుమళల్ల, ఇ తైయిళు ద్దోమ్” ఎన్ఱుత్తు కణ్ణనీరోడేమీళువ తెన్ఱై-అన్ఱిక్కే, (నకమైయెచ్చు పేరిడలావతోరుతీమై) ఎన్ఱిటతు (౧) “శ్యేనేనాభిచరన్యజేత” ఎన్ఱు ఆస్తికృజనకమాక విహితమాకైయాలే నకమైయెచ్చు పేరిడలాయగు క్కుమతాయ్, పరహింసైయూకైయాలే తీమైయాయగుక్కిట శ్యేన విధ్యసంతాన తైయాయ్, అన్ఱీకారత్తుక్కుడలానతోరు నకమైకాణాత వళవన్ఱిక్కే, శాస్త్రమర్వాదైయాలే మేల్తానాకిలుమాక్కిక్కొళ్ళు కైక్కు యోగ్యమాన శాస్త్రస్తికృత్తు క్కుడలానవతుతానుముట్ పడ ఇవర్ కళే పక్కల్ కాణప్పెతాతే యెన్నవుమామ్ ; అప్పొత్తైక్కు (నెల్లీయైక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్) ఇత్యాదియూల్, జ్ఞాతసుకృతయోగ్యతై యిల్లామైయాలే అజ్ఞాతసుకృతదానుణ్ణో వెన్ఱారాయన్ఱు అతువుమిల్లామై యాలే బరువళియూలు మన్ఱీకారయోగ్యతైయన్ఱు ఇళివోడే మీళు వ్బుడిశొల్లుకిటతు.

(తనక్కే అదడమ్ పెరిగివళవిల్) అతావతు - ఇప్పడి మీణ్ణాతోప్పలే మీణ్ణువిడుకై యన్ఱిక్కే ఇవర్ కళైయజ్జవిప్పికై క్కవ కాశమ్ పార్ త్తు త్తిరియుమ్ తనక్కే అవకాశమ్ పెరిగివళవిలేన్ఱై.

(ఎన్నురై చొన్నాయ్) ఇత్యాది (ఎన్ఱాతోప్పలే శిలవన్ఱైయే టిట్టు) అతావతు-అప్రవృత్తిరెన్ఱు ఇవన్ పలహూర్ కళైయమ్ శొల్లా నిట్క, కోయిల్ తిరుమలై ముతలాక త్తానుకన్ఱడోర్ కళిలే ఏతేను

ఎకపేరైచ్చొన్నాయ్, ఎన్నడి యారై నోక్కినాయ్
అవర్ కళ్ విడాయైత్తీర్ తాయ్, అవర్ కళ్ళుక్కొత్తుజ్జ
నిమిలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టాత్పే శిలవన్ శైయేటిట్టు,
మడిమాన్దాయ్ ట్టు,

మొట్టెచ్చొన్నాల్ అమ్మాత్రమే పర్ గ్రాశాక “ఎన్నడైయడారైచ్చొ
న్నాయ్” ఎన్టమ్; అవరివరెన్టాత్పే శొల్లానిట్టు, ఒరువకపేరైచ్చొ
ల్లుణితాక త్తిరునామజ్జళితే యొన్టెచ్చొన్నాల్ అన్వళవైక్కొణ్ణు “ఎన్
పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టమ్; శిలభాగవతర్ కాట్టిలేవళిపోకానిట్టు అవర్
కన్తేహింసిత్తుక్కైయిలుళ్ళుతపహరిప్పతాక వళిపటిక్కారదున్యోగిక్కిట
వళిలే, స్వకార్యత్తిలే పోకితానారు శేవక అవర్ కళ్ పిన్నేతోన్ట,
అవనై తద్రక్షణార్థనూక వరుకితానాకనినైత్తు అవర్ కళ్ భయప్పట్టు
ప్పటియాతోయి, అతుపర్ గ్రాశాక అన్దశేవకనై “ఎన్నడియారై
నోక్కినాయ్” ఎన్టమ్; ఒరువక ఘర్తకాలత్తిలే తకవయల్ తీయప్ప
క్కవాటే నీరుళ్ళవిడత్తిల్ నిన్ట వయలిశేవర నెడుమ్దూరత్తిలే తులై
యిట్టితైయానిట్టు, మరుభూమియిలే నెడుమ్దూరమ్నడన్ట “ఇ తనై
జలమ్ పెటిల్ నమ్ ప్రాణాధరిక్కుమ్” ఎన్నుమ్మడి ఇళైత్తువరుకితార్ కళ్
శిలభాగవతర్ అవనతియామ లన్దనీరిలే తజ్జళ్ శ్రీపాదమ్ ముతలాన
నన్ శైవిళక్కి ఇళైప్పాటిప్పనాల్ అతడియాక “ఎన్నడియార్ విడాయై
త్తీర్ తాయ్” ఎన్టమ్; ఒరువక తనక్కు శూతుశతురజ్జమ్ పొరుకైక్కుమ్
కాన్ దుఅపేటి తమానపోతువన్దిర్ కైక్కుమ్ ఇవన్ దుక్కాక ప్పుటన్ది
న్దైకట్టిప్తక్క, వర్షపీడితరాయ్ “అజ్గేయైతుజ్జువోమ్” ఎన్ట వరుకితార్
శిలభాగవత రజ్గేయైతుజ్గియిరున్దపోక, తావన్మాత్రతై “ఎన్నడియార్
క్కొత్తుజ్జనిమిలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టమ్; ఇప్పడైకళితే శిలవన్ శై అవర్
కళియాయ్ తిరుక్కత్తానే యూరోపిత్తెన్దై. (మడిమాన్దాయ్ ట్టుకై యావతు)

పాణవాణియన్ పొన్నె ఉరైకల్లిలేయురైత్తు మెట్టు
కాలేయెడుత్తుక్కాల్ కళిజ్జన్తు తిరట్టుమాపోలే, జన్తప
రమ్పరై కళితోఱుమ్, యాదృచ్చికమ్ ప్రాసగ్గికమ్ ఆను
షగ్గిక మెగ్గిఱ సుకృతవిశేషజ్గళై క్కట్టిత్తుక్కొణ్ణు,
తానే అవన్ శై ఒన్టువత్తాక్కి నడత్తిక్కొణ్ణుపోరుమ్.

3౮-౧. లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురుక్క మొట్టియక్కా
ణలామ్.

మాక్లాయెడామల్ వెలుమనే వట్టిపోకిఱవక మడియిలే మాక్లాయై
మత్తైత్తుక్కొణ్ణు శెన్జిట్టు “మాక్లాయ్ కళవుకణ్డాయ్” ఎన్తె. ఇతువలియ
ఆరోపిక్కు మతుక్కు దృష్టాన్తమ్.

(పాణవాణియన్) ఇత్యాది, (ఒన్టువత్తాక్కి నడత్తి
క్కొణ్ణుపోరుమ్) అతావతు - పాణవాణియమ్ శెయ్ వానొరువక
ఆరేనుమ్ పరీక్షైక్కైక్కుక్కాట్టినపొన్నె ఉరైకల్లిలేఉరైత్తు ఒన్టుమ్
శోరాలపడి మెట్టుకాలేయై త్రియెడుత్తు, నాళ్ వట్టత్తుడనే “కాలే పొ
న్నాయిల్లు, కళిజ్జుపొన్నాయిల్లు” ఎన్టు తిరట్టుమాపోలే, ఒరుజన్త
మిరణ్ణు జన్తత్తళవన్టిక్కే చేతనరుడైయ జన్తపరమ్పరైకళితోఱుమ్,
“విడాయైత్తీర్తాయ్ ఒతుజ్గ నిటలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టాఱ్పిలే ఉణ్ణా
క్కుమ్ యాదృచ్చికమ్, “ఉరైచ్చొన్నాయ్ పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టా
ఱ్పిలేవరుమ్ ప్రాసగ్గికమ్, “అడియారై నొక్కిసాయ్” ఎన్టాఱ్పిలే
ఉణ్ణామానుషగ్గిక మెగ్గిఱ సుకృతవిశేషజ్గళై, శాన్త్రవిహితముమ్ చేత
నవిదితముమన్టియిరుక్క తానేకల్పిత్తుమ్; కల్పితమానవై తన్నె ఒన్టై
అనేకమాక్కి నడత్తిక్కొణ్ణుపోరుమెన్తె.

3౮-౧. ఇవ్వజ్ఞాత సుకృతమడియాక ఈశ్వరసగ్గీకరిక్కుమెన్ను
మతు కాణలామిడముణ్ణోవెన్న, (లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురు
క్క మొట్టియక్కాణలామ్) ఎన్టార్. అతావతు - విదర్భరాజస్సు
యాయ్ కాశీరాజవహిసియానలలితై, సపత్నికళాన మున్నుఱ్పి

కళితాట్టల్ ఆభిరూప్యమ్ అతివశ్యభర్తృమత్తై దేహతేజస్సు సర్వగుణ
సమ్పత్తి ఇవై యుజ్జయతాయ్, అహోరాత్రవిభాగముల భగవత్సన్నిధి
యిలే అనేకమ్ తిరువిళక్కేల్ అతిలేనిరత్తై యాయ్ ప్పొరుకిఱపడియై
క్కణ్ణు, “ఉనక్కివ్యాభిరూప్యాదికళుక్కుమ్ దీపాగోపణకై జ్జుర్య ప్రా
వణ్యత్తుక్కుమ్ కారణమెన్?” ఎన్ఱు సపత్నికల్ కేట్క, అవళ్ జాతి
స్తృతియోడే పిఱనవళాకై యాలే (౧) “తదేహాకథయామ్యేత ద్య
ద్వృత్తం మమశోభనాః” ఎన్ఱుతుడగ్గి, (౨) “సావీరరాజస్య పురామై
త్రేయోఽభూత్పురోహితః తేనచాయతనంవిష్ణుః కారితందేవికాతశ్చ!
అహస్యహనిశుశ్రూషాం పుష్పధూపామ్బులేపనైః । దీపాదానాదిభి
తైచివ చక్రేతత్రవనకద్విజః” ఎన్ఱు సావీరరాజ పురోహితనాన మై
త్రేయక, దేవియాన్ బిడరై యిలే ఓరెమ్మెరుమాకోయిలై యుణ్ణాక్కి-
అగ్గే నాళ్ తోఱుమ్ సకలకై జ్జుర్యజ్జళైయుమ్పణ్ణి నత్తిత్తిపడియై
యుమ్ ; (౩) “కార్తికేదీపితోదీప ఉపాత్తస్తేనచైకదా । ఆసీన్నిర్వాణ
భూయిష్టో దేవస్యపురతోనిశి । దేవతాయతనేచాసం తతాహమాపి
మూషికా । ప్రదీపవర్తిగహణే కృతబుద్ధిర్వగాననాః । గృహీతాచమ
యావర్తి పృషదంశోరగావచ । నష్టాచాహంతతస్తస్య మార్జాలస్య
భయానుగా । వక్త్రీవాస్తేనసశ్యన్త్యా సదీపఃపేరితోమయః । జిజ్వాళ
పూర్ణవస్థేస్త్యా తస్మిన్నాయతనేపునః” ఎన్ఱు కార్తికమాసత్తిలే అవ
నన్ద ఎమ్మెరుమాకోసన్నిధియిలే శీనతిరువిళక్క-వియ త్రేమకిఱపళవిలే,
అన్దక్కయిలిలే ఒరుపెణ్ణెలియాయ్కొణ్ణు నర్తిక్కేఱతా అత్తిరు
విళక్కీల్ తిరియైక్కవ్విక్కొణ్ణు పోవతాకనినైత్తుచ్చెన్ఱు కవ్విన్వపళవిలే,
ఒరుపూనైక త్తిన కురులై క్కేట్టజ్జి మరణ తైయడై యానిక్క, అప్పోతు
భయత్తాలే నడుఱుకిఱ తకమూజ్జియాలే అత్తిరితూణ్ణప్పట్టు మున్ను
పోలే అత్తిరువిళక్కు ప్పళపళ తైరిన్దపడియైయుమ్; (౪) “మృతాచా
హంతతోజాతా వైదర్భిరాజకన్యకా । జాతిస్తరాకాన్తిమతీ భవతీనాం

పరాగుణైః” ఎఱ్ఱు అనన్తరమ్ తామరిత్తు విదర్భరాజనుక్కు పుత్రి
యాయ్ జాతి స్మృత్యాదికళోడే పిఱన్దపడియైయుమ్, (౧) “ఏషప్రభా
వోదీపస్య కార్తికేమాసిశోభనాః । దత్తస్యవిష్ణ్వాయతనే యస్యేయం
ప్యష్టిరుత్తమా । అనన్దుల్పితమహ్యస్య ప్రేరణంయత్కృతంమయా ।
విష్ణ్వాయతనదీపస్య తస్యైతద్భుజ్యతేఫలమ్ । తతోజాతి స్మృతిర్జన్మ
మానుష్యం శోభనంవపుః । వశ్యఃపతి ర్దేసర్వాసాం కిమునర్దీపదాయ
నామ్” ఎఱ్ఱు అన్దవజ్ఞాతసుకృతఫలమాక తనక్కివ్వేల్ల జ్ఞానముణ్ణా
నపడియైయుమ్ శొన్నాళెఱ్ఱు శ్రీవిష్ణుధర్మత్తిలే లలితాచరితమ్ విస్తరేణ
శొల్లప్పటతితే.

ఇనిఆదిశబ్దత్తాలే, తత్త్వవిత్రాయరుప్పా నొరుబ్రాహ్మణనుడైయ
పుత్రియూనసువ్రతై, అతిబాల్యత్తిలేమాతృహీనైయానుజ్ఞతోన్ద్రా
తపడి పరమదయాళువాన పితా వర్ధిష్ఠిత్తుక్కొణ్ణుపోర వళిన్ద్రు, ఇని
యొరువకకైయిలే ప్రదానమ్పణ్ణ ప్రాప్తమెన్నుమళవిలే, అన్దపితా
పుమ్ మరిక్కైయాలే అతీవశోకాచైయాయ్, (౨) “యేనసంవర్ధితా
బాలా యేనాస్తిపరిరక్షితా । తేనపిత్రావియక్తాహం నజీవేయంకథ
జ్ఞున । నద్యాంవానిపతిష్యామి సమిద్ధేవాహుతాశనే । పర్వతాద్వా
పతిష్యామి పితృహీనానిరాశ్రయా” ఎఱ్ఱు దేహత్యాగోద్యుక్తైయాన
వళవిలే (3) “ఆగత్యకరుణావిష్టో యమస్సర్వహితేరతః । స్థవిరో
బ్రాహ్మణోభూత్వా ప్రోవాచేదంవచస్తథా” ఎన్గిఱపడియే సర్వప్రాణి
కళుడైయపుమ్ హితత్తిలే నిరతనాయరుక్కుమ్ యమః, కృపావిష్ట
నాయ్ ఒరు వృద్ధబ్రాహ్మణవేషత్తైక్కొణ్ణువన్ద్రు, (౪) “అలంబాలే విశా
లాక్షి రోదనేనాతివిహ్వాలే । నభూయఃప్రాప్యతేతాతస్తస్మాన్నార్హ
తిశోచితుమ్” ఇత్యాదియాలే ఇవళుడైయ శోకాపనోదనత్తైప్పణ్ణి, (5)
“తస్మాత్త్వం దుఃఖముత్సృజ్య శోతుమర్హసినువ్రతే । పితృభ్యాంవిప్ర

యోగోయం యేనాభూత్కర్తృణాతవ” ఎన్టు ఆకైయాలున్నడైయ
దుఃఖతైవిట్టు ఇన్దమాతాపితృవియోగమ్ ఉన్నడైయ యాతొరుకర్త
తాలే యుక్తాయీశ్శ్రీః అతైచ్చొల్లక్కేళెన్టు తాణొల్లి, (౧) “పురా
త్వంసున్దరీనామ వేశ్యాపరమసున్దరీ | నృత్తగీతాదినిపుణా వీణావేణు
విచక్షణా” ఎన్టుతుడగ్గి నీపూర్వజన్తత్తిల్ సున్దరియెన్బాళొరువేళైయై,
ఉన్నాల్ వశీకృతనాయ్ ఉన్నుడనే సంసర్గిత్తుప్పొరువానొరు బ్రాహ్మణ
పుత్రనై ఉన్నిమిత్తమాక, న్నున్దైయాలే ఒరుశూద్రకవధిక్క, అవను
డైయ. మాతాపితాక్కళ్ “ఎజ్జళ్ పుత్రనైక్కొల్లువిత్తనీ ఇనియెరు
జన్తత్తిల్ మాతాపితాక్కళైయిన్దు మఱుకిప్పరితపిప్పాయ్” ఎన్టు శపి
త్తవడియాలే కాణనక్కిన్దశోకమ్వన్దతెన్న్; ఆనాలిన్దపాపినియాన నాను
త్తమజన్తత్తిలేపిత్తక్కైక్కు హేతువెన్నెన్టుకేట్క, (౨) “శృణుతస్య
మహాప్రాణ్ణే నిమిత్తంగదతోమమ | యేనత్వం బ్రాహ్మణస్యాస్య కులే
జాతామహాత్తనః” ఎన్టుతుడగ్గి, జ్ఞానాధికనాయ్ ఒన్బిలుమ్ పశ్శిన్దు
సర్వత్రసమదర్శియాయ్ భగవద్ధ్యానపరనాయ్ గ్రామైకరాత్రన్యాయ
తాలే ఎఱుమ్ సజ్జరిప్పొనొరు, భాగవత్ ఒరురాత్రి ఉక్వాశల్
పుత్తిన్దైయిలే ఒతుగ్గినవళవిలే, తలారిక్కార్ అవనై క్కళ్ళనెన్టు
పిడిత్తుక్కట్ట, అవ్వళవిలే నీయోడిచ్చెన్టు అక్కశ్చైవిమవిత్తు అన్దభాగవ
తనై ఉక్గృహత్తిలేకొణ్ణుపుక్కు ఆశ్వసిప్పిత్తాయ్, అతాలే ఇతు ఉన
క్కుణ్డాయీశ్శ్రీన్దు ఇతిహాససముచ్చయత్తిలే శొల్లప్పట్ట సువ్రతో
పాఖ్యానముమ్;

ఇన్నముమ్, ఒరుస్త్రీ యమభటరాలే అత్యన్తపీడితైయాయ్
ఆకాశత్తిలే రక్షణాపేక్షైతోశ్శ్రీకూక్కిట్టుకొణ్ణు వారానిఱ్ఱ,
అశ్వత్థతీర్థతిలే చిరకాలమ్ తపస్సుపణ్ణియిరున్దమాతలి అత్తైక్కణ్ణు
కృపైపణ్ణి తానొరునాళ్ శెయ్త తపఃఫలత్తై అవళుక్కుక్కొడుక్క,
అప్పొతే యమభటరుమ్ బద్ధభూతరాయ్ యామ్యమూర్గముమ్ సుఖో

త్తరమాయ యాతనాశరీరముమహాయ విలక్షణరూపమాయ ఇవలై
 యుమ్కొణ్ణు అవర్కళో యనుసన్నిధియిలే శెష్ఠనశవిత్, (౧) “పితేవ
 ధర్మహజోఽభూత్తస్యాంతత్ప్రియదర్శనః । సాన్ద్యయన్ సమహతేజా
 వ్యాజసారచ తామ్ప్రతి” ఎష్ఠు శిత్పవత్ప్రసన్నవదననాయ ఇవలైక్కు
 తిత్తు ఇక్ళోల్లుచ్చొల్లియమక్ (౨) “భద్రేత్వయాసుష్మకృతం నకిళ్ళిది
 హవిన్యతే । ఇతోద్వాదశజన్మాన్తే త్వం కళ్ళిత్సిద్ధతవిశత్ । విష్ణుభక్తో
 నివాసార్థం రాత్ర్యాస్త్రుతవవేత్తని । తత్సన్నిధానప్రభవస్తవ సాధుస
 మాగమః । సాహవైబ్రహ్మవిదుషీ శ్రీనుద్రగముపాశ్రితా । తత్రపీఠోత్త
 మం శ్రీమదశ్లతం నామ సంశ్రితా । ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమా యస్యాస్తే
 సజ్జమోఽభవత్ ” ఎష్ఠు నూతలియినుడైయ అట్లకారమునక్కు వరు
 కైక్కుటుప్పక నీయటియచ్చెయ్తతోరునచ్చెయ్తై ; ఇజ్జన్తుక్కు
 పున్నిరణ్ణామ్జన్మత్తిలే ఒరురాత్రి ఉన్నుడైయ గృహల్లిలే తణ్ణిప్ప
 కైక్కాక ఒరుభాగవతకవద్దుడైన్మిక్కిట్టిరుదునుహానాత్తత్సన్నిధా
 నత్తలే యుణ్ణానతుకా ణనక్కిన్ద సాధుసమాగమమెష్ఠు సాధుస
 ణ్ణానతో రజ్జాతసుకృతతై ఇవళో పేర్మిక్కుడియాక చ్చొన్నాన్దొట
 గారుడపురాణత్తిలే ణోయిలో మాహాత్మ్యత్తిల్ కళైయుమ్ ముతలా
 నవోచ్చొల్లుకిటతు. (శురుక్కు మొట్టియక్కాణలామ్) ఎన్దతు-విస్త
 రేణకాణలామెన్దపడి. ఇవ్వజ్జాతసుకృతజ్జడియాన భగవక్కాటామే
 ఇవర్కళుక్కివోవ్ఫలగళో వరుకైక్కుహేతువాకైయాలే అజ్ఞాతసుకృ
 తజ్జళై పున్ద్రాశాకక్కొణ్ణు ఈశ్వరనగ్గీకరిక్కు మెన్నుమితుక్కు ఇవై
 ఉదాహరణమాకలామితే.

3౨౩. ఆక సర్వేశ్వరక తన్ నిర్వేతుకకృపైయాలే సంసారిచేత
 నరై ఉజ్జివిప్పిక్కెయిలే ఉద్యుక్తనాయ, కరణకళేబర ప్రదానాడికలై
 పుణ్ణి స్వాజ్ఞారూప శాస్త్రానుగుణమాక ఇవర్కళో పక్కలిలే శిలసుకృత
 విశేషమ్ కణ్ణగ్గీకరిక్కులామ్ వట్టియుణ్ణోవెన్దుపార్త్తు, తదభావత్తిల్

3౮౩. అజ్ఞరానమనుష్యర్కళో
వాళాతద్వానైస్త్విరుప్పర్కళో.

3౮౪. జ్ఞానవాన్గళో, (౧) “ఇన్ద్రైన్ద్రైస్పృహాక్కి త్తన్నైయై
న్నుళ్ వైత్తా” (౨) “ఎన్నైన్ద్రైశైయ్తేనా వెన్నైజ్జిల్
తిక్కన్ వతువే”

సర్వముక్తి ప్రసక్తముమ్ వైషమ్యనైర్భృణ్యముమ్ వారామైక్కాక
అజ్ఞాతసుకృతజ్ఞతై త్తానేకల్పితు, అవై తన్నై జన్మపరమ్పరైకళో తో
ఋమోస్తుపత్తాక్కినడ త్తిక్కాణు పోరుమ్బడియైవిస్తరేణనరుళిచ్చెయ్తు,
అజ్ఞాత సుకృత మణీకారహేతువామ్బుడియైయుమ్ దర్శిప్పిత్తారాయ్
నిన్దార్ కీర్తీ ; ఇన్నిర్వైతుక విషయీకారవాళియతియాతవర్కళో
ఇతుక్కిశైన్ద్రవైత్తే ఏతదనుసన్ధానేన విన్ధరాకామలిరుప్పర్కళైన్దితార్
మేల్, (అజ్ఞరానమనుష్యర్కళో) ఎన్దుతుడగ్గి. (అజ్ఞరాకితార్)- నిర్వై
తుకవిషయీకార వైభవమతియాతవర్కళో. (వాళాతద్వానైస్త్విరుప్పర్
కళో) ఎన్దుతు-“ఇప్పడి యుపకరి తరుళువతే” ఎన్దు తలైశీయ్తు ఈడుప
డవేణ్ణియరుక్క, అతు శైయ్యామల్ వెఱుమనేయుపకరిత్తాన్దైతి మా
త్రతై యనుసన్ది త్తిరున్దువిడువర్కళైన్దుపడి.

3౮౪. ఇతివాళియతిన్దవర్కళీడుపడుమ్బుడియై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (జ్ఞానవాన్గళో) ఎన్దుతుడగ్గి. (జ్ఞానవాన్గళాకితార్)- నిర్వైతుక
విషయీకారవైభవతై యుళ్యపడి యతియుమవర్కళో. (ఇన్ద్రైన్ద్రైస్పృ
హాక్కి త్తన్నైయైన్నుళ్ వైత్తా) ఇత్యాది- అనాదికాలమ్ అవన్దు
వాయ్కిడన్దవైన్ద్రై ఇన్దువన్దువాక్కి నిత్యసూరికళుక్కు మవ్వరుకాన
తన్నై నిత్యసంసారికళు క్కివ్వరుకాన ఎన్నుడైయ హేయమాశ
నైజ్జిల్ వైత్తా; పెరియవుడైయా రెప్పోలే తడైయో డేముడిన్దేనోతిరు
వడియైప్పోలే (3) “దృష్టాసీతా” ఎన్దువన్దేనో అన్దిక్కి, తన్నుడైయ
అజ్ఞానవర్తనమ్పణ్ణినేనామ్బుడి విహితక ర్తజ్ఞతై యనుస్థితైనో? ఎన్న

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౮-౯.

(3) రా-బా-౧-౭౯.

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౮.

- (౧) “నడువేవద్దుయ్యక్కొళ్ళోకిష్టనాతక” (౨) “అఱి
యాతన వఱివిత్తవత్తా నీశెయ్తనవడియే నఱియేనే”
(౩) “పొరుళల్లాతవెన్నై ప్పొరుళాక్కియడిమైకొణ్డాయ్”
(౪) “ఎన్నైత్తిమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౫) “మరువి
త్తోఱుమ్మనమే తన్నాయ్” ఎన్ఱు ఈడుపడానిఱ్పర్కళ్.

నకమైశెయ్తేనాక వెన్నెన్ఱైలే పుకున్ఱు పెఱాప్పేఱు పెన్ఱొనాయ్ విఱి
ఙ్ఁగిఱిఱు ; విప్రయప్రవణనాయ్ పోకానిఱ్ఱు నకువేవద్దుజ్జీవిప్పియా
నిష్ఠస్వామి ! ఎనక్కు అఱ్ఱాతఱ్ఱాపన తైప్పన్ఱి స్వామియాననీ శేషభూత
నాన ఎన్ఱక్కల్ పణ్ణినఱ్ఱపకారమ్ ఉపకరిత్తనీయఱిఱియిలఱియు మిత్త
నై, ఎన్నాల్ శొల్లిత్తలెక్కటప్పోమో? (౬) “అసన్నేవ” ఎన్ఱిఱపడియే
అసత్కల్పనాయ్ క్కిడన్ఱవెన్నై (౭) “సన్తమేనమ్” ఎన్ఱిఱపడియే
సత్తావానాయ్ ఒరువస్తువామ్బడిపన్ఱి అన్ఱసత్తై నిలైనిఱ్ఱుమ్బడికైఱ్ఱ
ర్యత్తైయుమ్ కొణరుళినాయ్ ; అమృతత్తైయుమ్ విషత్తైయుమ్మొక్క
విరుమ్బువారైప్పోలే ఉన్నైయుముకన్ఱు త్తుద్రవిషయఙ్గళై యు ముక
క్కుమ్ పొల్లాతనెఱ్ఱాప్పోక్కినాయ్ ; అనన్యప్రయోజనమాయ్ కొణ్ఱు
ఉన్నైయే యనుభవిక్కుమ్ మనస్సెన్ఱన్నాయ్; ఎన్ఱు అనక నిర్హేతుక
మాకప్పణ్ణిన ఉపకారిశేషఙ్గళై యనుసన్ఱిత్తు త్తలెళియ్తొ ఈషు
పడానిఱ్పర్కళెన్ఱె.

౩౮౩. అన్ఱి క్కే (అఱ్ఱర్) ఇత్యాదిక్కు (వాళార్ తన్నార్) ఎన్ఱు
పాతమాకిళ్, ఇప్పడి సర్వేశ్వరక తన్నిర్హేతుకకృపైయాలే తన్ఱళై
యజ్జీవిప్పిక్కృపిపణ్ణికొణ్ఱువరుమ్ ప్రకార తైయఱియాతమనుష్యర్,
వాళోవలియాలే జీవిత్తుత్తిరివార్ తన్ఱళుక్కు వన్ఱతొరు సమ్మన్ఱియై
“నమ్ముడైయవాళార్ తన్నార్” ఎన్ఱు నిన్ఱెత్తిరుక్కుమాపోలే, నిర్హేతుక
మాకవన్ఱ భగవదగ్గీకార తై తన్ఱళో సుకృతబలత్తాలేవన్ఱతాక నిన్ఱెత్తి

(౧) తి-వాయ్-౧-౩-౫.

(౪) తి-వా-య్-౨౭-౮.

(౨) తి-వాయ్-౨-౩-౨.

(౫) తి-వా-య్-౨-౭-౨.

(౩) తి-వాయ్-౫-౩-౩.

(౬) తై-ఱ్ఱి-

3౦౫. భాష్యకారర్కాలత్తిలే ఒరునాళ్ పెరుమాళ్ పుఱ
ప్పట్టరుళున్దనై యుమ్పార్ త్తు పెరియతిరుమణ్డపత్తుక్కు-
క్కిఱ్ఱాక ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళవిలే ఇవ్వు
ర్థమ్ ప్రస్తుతమాక, పిన్బుపిటన్దవార్తై శై స్థరిప్పతు.

రుప్పర్కళెన్దు పొరుళాకక్కడవతు. 3౦౪. అప్పొత్తెక్కు, సకలముమవ
నరుళాలేవన్దతెన్దు తెలియక్కణ్డవర్కళ్, అవన్ నిర్దేతుకమాకప్పణ్డన
ఉపకారవిశేషజ్ఞతై యనుస్థిత్తు ఈడుపడుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్. కి
తారెన్దు మేలిల్ వాన్యత్తుక్కు-సజ్జతి.

3౦౫. ఇన్నిర్దేతుక విషయాకారస్థాపకమానతొరు ఐతిహ్య
త్తై స్థరిప్పిక్కితార్, (భాష్యకారర్కాలత్తిలే) ఎన్దుతుడణ్డి. అతావతు-
సకలవేదాన్త తాత్పర్యార్థజ్ఞెల్లార్మ్ సంశయవివర్యయవతి నడన్దు
శెల్లుకిఱి నల్లడిక్కాలమాన భాష్యకారర్కాలత్తిలే, ఒరునాళ్ పెరు
మాళ్ పుఱప్పట్టరుళున్దనై యుమ్పార్ త్తు పెరియతిరుమణ్డపత్తుక్కుక్కి-
ఱ్ఱాక జ్ఞానాధికరాన ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళవిలే, ఒరు శ్రీ
వైష్ణవర్, “ఇతునెడుజ్ఞాలమ్ ఆర్వాళలిలే అవర్కళ్ పుఱప్పాడు
పార్త్తిరున్దోమా ఎన్దు తెరియాతు, ఇన్దు వకుత్తశేషియాన పెరు
మాళ్ పుఱప్పాడుపార్త్తువన్దిరుక్క ఎన్నుకుత్తమ్పణ్ణిన్మ” ఎన్న,
తత్ప్రసజ్జతిలే “నిత్యసంసారియాయ్ పోన్దవనుక్కుభగవద్విషయ త్తిలే
రుచిపిఱక్కెక్కడియెన్?” ఎన్దు విచారక్కచ్చెయ్తే, యాదృచ్ఛిక
సుకృతమెన్న అజ్ఞాతసుకృతమెన్న ప్పిఱన్దతాయ్, అవ్వళవిల్ కిడామ్బి
పెరునూళిరున్దవర్, “నమక్కు భగవద్విషయమ్మాలే సుకృతదేవ
రెన్దు మొరువరుణ్ణోఆశ్రయణీయర్” ఎన్న, ప్పిల్లైతిరునత్తెయూరరై యర్
“సుకృతమెన్దుళొల్లుకిఱితుమ్నినై క్కిఱవిషయన్దనై క్కాణ్” ఎన్దురుళి
చ్చెయ్య, ఆక ఇప్పడి పిన్బు పిటన్దవార్తై ఇవిన్ద త్తిలేనినైప్ప
తెన్దపడి. ఇక్కణ్డతాన్ (౧) “తరుతుయర్మతడాయేల్” ఎన్దిఱపాట్టిల్

3౫౧. ఆత్మయాల్ అజ్ఞాతమానన నైకలై యే
పథ్త్రాశాకక్కొణ్ణు కటాక్షి యానిఱ్ఱుమ్.

3౫2. ఇవైయుజ్జూడ ఇవనుక్కువ్విలై యుమ్మడియితే ఇవన్జనై
ముతలిల్ అవన్ సృష్టిత్తు.

వ్యాఖ్యాన త్రిలే సద్భ్రహ్మేణ పూర్వార్థక శరుళిచ్చయేతు వైత్తార్కళితే.
ఇత్తాలే, అజ్ఞాతనుకృతముణ్ణాయ్ దాకిలుమ్ ఆతుఫలహేతువన్తు, అత్తై
వ్యాజమాక్కి యన్టీకరిక్కుమీశ్వరనే ఫలహేతువెన్తుతాయ్ దు.

3౫౩. కీర్టుక్తమానవర్థత్తై నిగమిక్కితార్, (ఆత్మయాల్) ఎన్తు
తుడగ్గి. అతావతు-కీర్త్తచ్చొన్నప్రకారత్తాలే సర్వముక్తి ప్రసక్తాది
కళ వారామైక్కాక ఇచ్చేతననఱియామలే వ్విలైయుమనైయాన
శిలనుకృతవిశేషజ్జలైయే, ఇవనై యన్టీకరిక్కైక్కు ప్పథ్త్రాశాకప్పిడి
త్తుక్కొణ్ణు విశేషకటాక్షుత్తై ప్పణ్ణానిఱ్ఱుమెన్దై.

3౫౪. ఇప్పడి అజ్ఞాతనుకృతజ్జలైయాకిలుమ్ హేతువాకక్కొ
ణ్ణు కటాక్షిక్కుమళవిల్, అన్టీకారమ్ సహేతుకమాకాణోవెన్న; అరు
ళిచ్చయేకితార్, (ఇవైయుమ్కూడ) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఇన్దయా
దృచ్చికాది నుకృతజ్జభుముట్పడ ఇవనుక్కుణ్ణామ్మడియితే ఇవన్ దు
క్కుమ్ యోగ్యతైయిల్లాతపడి కరణకళేబర విధురనాయ్ క్కిడన్ద ఇవ
న్జనై సృష్టికాలత్రిలే కరణాదికలైక్కొడుత్తు అవనుణ్ణాక్కిన్దైన్దై.

ఇత్తాలే, కటాక్షహేతువాకచ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళుమ్ అవను
జ్జయకృషిఫలమెన్దై. చశబ్దత్తాలే తుల్యన్యాయ జ్ఞాతనుకృతఫలజ్జ
భుక్కుమడి అవన్ కృషియెన్దిఱు. - అన్దిక్కే వక్ష్యమాణ నిరూపణ
విశేషజ్జలై సముచ్చయిక్కిఅతాకపుమామ్, సృష్టితాన్చేతన కర్తాను
గుణమన్తోవెన్నిల్ ; సృష్టిప్పతు కర్తైక్కటాక్షి త్రేయాకిలుమ్ యాగ
పద్యమనుగ్రహకార్యమితే.

౩౮౮. అతుత్తన్నైనిరూపితాల్ ఇవన్తనక్కు ఒన్తుమ్ శెయ్య వేణ్ణాతపడియా యిరుక్కుమ్.

౩౮౯. పత్తైయతాక ఉఱువతు నడువతు విళైవతాయ్ప్పొరుమ్ జేత్రత్తిల్ ఉతిరిముళైత్తు ఫలపర్యన్తమామాపోలే, ఇనైతాకతన్నడైయేవిళైయుమ్మడియాయ్బొలు, (౧)
* పత్తియుళివకపళిమ్మన తై సృష్టిత్తకట్టళై.

౮౮౩. తన్నిరూపణత్తిల్ ఇవనుక్కునమ్మవిక్కుమ్ తై యరు శిచ్చెయ్కితార్, (అతుత్తన్నై) ఎన్తుడుక్కి. అతావతు-(౨) * అచిద విశేషితమాయ్ క్కిడక్కిఅదళైయిలే ఉజ్జీవనోపయోగియాన కరణ కళేబరజ్జళై పురమదయైయాలే అనకతన్దపడియైయనుసన్ధితాల్, తద ధీనసత్తాదికనాన ఇవన్తనక్కు స్వాజ్జీవనాంశత్తిల్ అవకశెయ్తపడి కణ్ణిరుక్కైయొట్టియ తానొరుప్రవృత్తి పణ్ణవేణ్ణాతపడియా యిరుక్కు మ్మెన్తె.

౩౮౯. ఈశ్వరసృష్టియాలివనుక్కువిళైయు మగ్గీకారప్పోగ్రా శుకళో యాదృచ్చికాదికళో మాత్రమేయన్తు, ఇన్నమ్ శిలఉడ్డన్తు దర్శి ప్పిక్కైక్కాకవాతల్ ; కీర్థ్చొన్న ఇనైతానుజ్ఞామ్ ప్రకారత్తై ఉపపాదిక్కైక్కాకవాత లరుశిచ్చెయ్కితార్మేల్, (పత్తైయతాక) ఎన్తుడుక్కి. అతావతు - పుతిశాక త్తరిశుతిరు త్తినతన్దిక్కే పత్తైయ తాక ఉఱువతు నడువతువిళైవతాయ్క్కొణ్ణు శెయ్కాలాయ్ప్పొరుమ్ జేత్రత్తిలే, కర్నకన్ అతుక్కొన్నఒరు కృషియుమ్పణ్ణతిరుక్క, ఉతిరి యానతుముళైత్తు విళైన్దు తలైక్కట్టిమామాపోలే, మేఱ్ఱొల్లప్పడుకిఱ నిరూపణవిశేషజ్ఞాతల్, కీర్థ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళాతల్, ఇతు క్కొన్నవొరుకృషిశెయ్యవేణ్ణాతే ఇచ్చేతనర్ పక్కలిలే తన్నడైయేవిళై యుమ్మడియాయ్బొలు, భక్తిక్కు కర్నకనానవీశ్వరక ప్రవాహరూ పేణ నడక్కిఅనంసారమాకిఱ పళిమ్మన తై సృష్టిత్తు త్తిరుత్తుమ్మెన్తపడి.

3౯౦. అవై తానెవై యెన్టాల్;

3౯౧. పూర్వకృత పుణ్యపుణ్యఫలజ్ఞులై చ్చిరకాలమ్భుజత్తు,
ఉత్తరకాలత్తిల్ వాసనైకొణ్ణు ప్రవర్తిక్కును త్తనై
యెన్ను మ్మడి కైయొట్టిన్దదనైయిలే, “నామార్, నామ్
నిన్దనిలై యేతు, నమక్కినిమేల్ పోక్కడియేతు?” ఎన్ఱు
పిఱప్పన శిల నిరూపణ విశేషజ్ఞభుజ్ఞు; అవైయాతల్,
మున్ముళొన్నవైయాతల్.

3౯౦. (ఇవై) ఎన్ఱు కీహరుళిచ్చెయ్తవన్ శై విశదీకర్తైక్కాక్క
తద్విషయప్రశ్నతై యనుపదిక్కితార్, (అవై తానెవై యెన్టాల్) ఎన్ఱు.

3౯౧. అతుక్కు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్వకృత)
ఇత్యాదియాలే. అతావతు - మున్ముళొయ్యప్పట్ట పుణ్యపాపరూప కర్మ
ద్యయత్తినుడైయవుమ్ ఫలజ్ఞులై స్వర్గసరికాదికళిలే నెడజ్ఞాలమనుభ
విత్తు, మేలుళ్యకాలత్తిల్ పూర్వకర్మవాసనైకొణ్ణు పుణ్యపాపరూప
కర్మజ్ఞులై ప్రవృత్తిక్కు మత్తనైయెన్ఱు శొల్లత్తక్కతామ్మడి అచ్చ
కర్మావాయ్ కర్మఫలానుభవత్తిల్ కైయొట్టిన్ద నిన్దదనైయిలే, “కాణ్ణిఱ
దేహమా? దేహఁతిరిక్తరో? స్వతన్త్రిరో? పరతన్త్రిరో? నామార్?”
ఎన్ఱుమ్, “నశిక్కుమ్మడినిన్ఱోమో? పిఠైక్కుమ్మడినిన్ఱోమో? నామ్నిన్ద
నిలైయేతు?” ఎన్ఱుమ్, “ఇప్పడినిన్ద నమక్కినిమేల్ దేఱు కైక్కిడాన
పోక్కడియేతు?” ఎన్ఱుమ్ తన్నుడైయే రాణ్ణావన శిలనిరూపణవిశేషజ్ఞ
భుజ్ఞు, అన్నిరూపణవిశేషజ్ఞభాతల్, పూర్వోక్తజ్ఞాన యాదృచ్చికాది
సుకృతజ్ఞభాతలెనై.

3౯౨. ఇన్నిరేతుక విషయికారక్రమమ్ శాస్త్రుత్తిలెన్దే
శొల్లిన్దైన్ద; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (యథాహ) ఎన్ఱుతుడజ్జి. భగవచ్చా
స్త్రుమ్నూన్ శ్రియసంహితై యాయితేయిరుప్పతు; అతిలేయొన్ఱితేఅహ
ర్బుధ్విసంహితై. (౧) “పచ్చారాత్రస్యకృత్సస్యవక్తానారాయణస్వ

యమ్” ఎన్నిటపడియే సకలత్తుక్కు మాదివక్తా భగవానాయరుక్కు
 చెయ్తే తత్తత్సంహితైకశ్తోటుమ్ అవాన్తవక్తాక్కుళుముణ్ణితే;
 అతిల్ ఇన్దసంహితైక్కు అహిర్బుధ్న్యసంజ్ఞితనానరుద్రక వక్తావా
 యిరుక్కైయాలే ఇన్దై అహిర్బుధ్న్యసంహితైయెన్ణిటను. ఇన్దసంహితై
 యిలే, (౧) “నుణ్ణణ్ణివిల్ నీలార్కణ్డత్తమాన్” ఎన్నిటపడియే
 సత్వమ్ తలైయెడు త్తపోతు సూక్ష్మదర్శియాయరుక్కుమీనుద్రనై, దేవ
 ర్షియాయ్ బ్రహ్మవిత్తమనాన శ్రీనారదభగవాన్ శెన్ద్రనువర్తిత్తు స్వ
 సంశయస్థైల్లామ్కేట్క, అవన్ నిర్ణయిత్తుక్కుణ్ణి వారానిట్కు, పతి
 సాలామధ్యాయత్తిల్ ఇవన్ పణ్ణిన ప్రశ్నత్తుక్కుఉత్తరమాకసంసారమో
 క్షహేతుక్కుళాక నిగ్రహాశక్తి అనుగ్రహాశక్తియెన్ద్ర సర్వేశ్వరనుక్కి
 ర్ణు శక్తియుణ్డెన్ద్ర ప్రతిజ్ఞైపణ్ణి, అతిల్ (౨) “తిరోధానకరీశక్తిస్సా
 నిగ్రహసమాహ్వనూపుమాంసంజీవసంజ్ఞంసాతిరోభావయతిస్వయమ్”
 ఎన్దుతుడణ్ణి నిగ్రహత్తికైయానశక్తియాలే తిరోహితస్వస్వరూపానిక
 నాయ్ జీవాత్మాసంసరిక్కుమ్బుడియై విస్తరేణప్రతిపాదిత్తు, అనన్తరమ్,
 అనుగ్రహత్తికైయాన శక్తియాలే సంసారాన్తుక్తనామ్బుడియై ప్రతి
 పాదిప్పతాక, (౩) “ఏవంసంస్మృతిచక్రస్థే శ్రామ్యమాణి స్వకర్తభిః
 జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోః కృపాకావ్యుపజాయతే సమీక్షితస్తుదాసోఽయం
 కరుణావర్షరూపయా । కర్తసామ్యంధజత్వేవ జీవోవిష్ణుసమీక్షయా ।
 శక్తిభావన్మజీవ ముత్తారయతిసంస్మృతేః । కర్తణీచసమేతత్ర తూష్టి
 మ్భావముపాగతే” ఎన్దు సంసారచక్రస్థనాయ్ దుఃఖాకులనాన జీవన్
 విషయమాక సర్వేశ్వరనుక్కురు కృపై జనిక్కుమ్బుడియైయుమ్,
 అన్దకృపైయడియూక ఉణ్ణాన అవన్కటాక్షత్తుక్కు విషయభూతనాయ్
 క్కుణ్ణు ఇవన్ కర్తసామ్యత్తై భజిక్కుమెన్నుమత్తైయుమ్, అన్ద అను
 గ్రహత్తికైయాన శక్తియిన్దుడైయ సద్భావ మివనై సంసార త్రిల్నిన్దు

3౯౨. (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథ్” ఎన్టుతుడగ్గి ఇతిసు
డైయక్రమత్తై భగవచ్చాస్త్రుత్తిలేశొల్లిత్తు.

ముద్ధరిప్పిక్కు మెన్నుమిడ తైయుమ్, క్షీర్ణకర్తసామ్యమెన్టుతిక్ కరుత్తై
యుమ్ సజ్జహేణశొల్లి, (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథ్ పరిబర్హ
ముపేయుషి । నిన్పత్తమోషణోద్యోగా స్తదాసన్తడిదాసతే । అనుగ్ర
హత్తికాయాస్తు శక్తేఃపాతక్షణేతథా । ఉదాసాతేసమీభాయ కర్తణీతే
శుభాశుభే । తత్పాతానన్తరం జన్తుర్యుక్తోమోక్షసమీక్షయా । ప్రవర్త
మాన వైరాగ్యో వివేకేభినివేశవాక్ । ఆగమాననుసంఘిన్త్యగు
రూనవ్యుపసర్పచ । లబ్ధసత్తఃప్రకారైస్తైః ప్రబుద్ధోబోధపాలనః”
ఇత్యావ్యధ్యాయశేషత్తాలే, వట్టిపోకిఅవక్ సంభారత్తైవైత్తు మత్తైయ
నిష్టవశవిల్ అవనుడైయసమ్భారత్తై అపహరిప్పతాక ఉద్యోగిక్కిఱ
తన్మరర్, అన్దసమ్భారత్తై అవక్వన్దు కైప్పత్తైనవళవిల్ యాతొరు
పడి నిన్పత్తమోషణోద్యోగరాకానిష్టకొణ్ణు ఎప్పొతు ముదాసీనరా
యిరున్దు విడువర్కళ, అప్పడియే భగవదనుగ్రహశక్తి ఇవక్వక్కు
లిలే వన్దక్షణత్తిలే, ఇవ్వాత్తావైత్తవట్టియే యిటుప్పతాకానిష్ట
పుణ్యపాపకర్తజ్జలిరణ్ణుమ్, ఇవనైవన్దుమేలిడామలుదాసీని త్తిరున్దువిడుమ్;
అన్ద అనుగ్రహత్తికై యాన శక్తి తన్మక్కల్వన్ద వనన్తరమ్ ఇచ్చే
తన్వక్ మోక్షసమీక్షాయుక్తనాయ్ ప్రవృత్తమాన వైరాగ్యనాయ్
వివేకాభినివేశియాయ్ శాస్త్రప్రవణనాయ్ సదాచార్యసమాశ్రయణమ్
పణ్ణి లబ్ధసత్తాకనాయ్ లబ్ధజ్ఞాననాయ్ అన్దజ్ఞానతైరక్షిత్తుక్కొణ్ణు సార
గ్రాహియాయ్ సముచితోపాయ పరిగ్రహత్తాలేసంసారాదుత్తిర్ణనాయ్
పరమపదత్తై చాపిక్కుమెన్టు శొన్నానితే. ఆకైయాలే, “యథాహి
మోషకాఃపాథ్” ఎన్టుతుడగ్గి ఇన్నిరేతుక విషయికార తిచుడైయ
క్రమత్తై ఆప్తప్రమాణమాన భగవచ్చాస్త్రుత్తిలే శొల్లిత్తైన్దితార్.

3౯3 (౧) “వెటితేయరుళ్ శెయ్ వర్” ఎన్ఱు ఇన్ఱర్థతై స్పష్టమాక వరుళిచ్చెయ్ తారితే.

3౯౪. (౧) “శెయ్ వార్ కట్ కు” ఎన్ఱు అరుళుక్కు హేతు సుకృతమెన్నానిన్ఱు తేయెన్నిల్ ; అప్పోతు “వెటితే” ఎన్ఱిఱవిడమ్ శేరాతు.

3౯3. ఇప్పడి శాస్త్రమ్ శొన్నవళవన్ఱిక్కే నిర్దేతుకవిషయీ కారత్తుక్కునేరే పాత్రభూతరాయ్, ఆ పత్రమా గ్రేసరరాన అథ్వారిన్ఱు ర్థతై శైళియవరుళిచ్చెయ్ తారెన్ఱితార్ మేల్, (వెటితే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. “వెటితేయరుళ్ శెయ్ వర్” ఎన్ఱుతు-నిర్దేతుకమాక క్కప్పైపణ్ణువరెన్ఱు పడి. (ఇన్ఱర్థతై స్పష్టమాకవరుళిచ్చెయ్ తార్) ఎన్ఱుతు - ఇన్నిర్దేతుక విషయీ కారమాకిఱ రహస్యార్థతై సంశయవిపర్యయమఱి సకలరుమఱి యుమ్బడి ప్రకాశమాక వరుళిచ్చెయ్ తారెన్ఱె.

3౯౪. అన్ఱదిన్ఱు సూక్తిక్కున స్తరోక్తియి లభిప్రాయ మఱియా తార్ శక్తయై యనువదిత్తు పురిహరిక్కితార్, (శెయ్ వార్ కట్ కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అరుళ్ శెయ్ వరెన్ఱు వన స్తరమ్ ఆర్ క్కుత్తా నెన్ను మప్పేన్ఱైయిలే “శెయ్ వార్ కట్ కు” ఎన్ఱు-అరుళుకైక్కుఱుప్పాక త్తిరువుళ్ళముకక్కుమ్బడి శిలవల్లైచ్చెయ్యి మవర్ కఱ్కెన్ఱైయాలే, అవక్ కప్పై పణ్ణుకైక్కు-హేతు చేతనసుకృతమెన్నానిన్ఱు తేయెన్నిల్ ; అప్పడి శొల్లుమ్బోతు నిర్దేతుక వాచకమాన “వెటితే” ఎన్ఱిఱవిడమ్ సజ్జతమాకాతెన్ఱై ; ఆకైయాలే “శెయ్ వార్ కట్ కు” ఎన్ఱుతు-తాన్ శెయ్యనిన్ఱై తవర్ కళు క్కెన్ఱు పడి.

3౯౫. ఆభిముఖ్యత్తుక్కు భగవత్కృపై కారణమ్, అద్వైపత్తుక్కు సుకృతమ్ కారణమెన్ఱునిన్ఱైత్తు చొల్లువార్ వచన తై యనువది

౩౯౫. భగవదాభిముఖ్యమ్ సుకృతత్తాలన్నిక్కే భగవత్కృపై
యా లే పిఱక్కిఱతు, అద్వేషమ్ సుకృతత్తాలేయెన్నిల్;
అన్దఘలవిశేషత్తుక్కు అత్తై సాధననూక్కవొణ్ణాతు.
౩౯౬. శాస్త్రముమ్ విధియాతేనాముమతియాతే యిరుక్కిఱ
విత్తై, సుకృతమెన్దు నామ్ పేరిడుకిఱపడియెన్నెన్నిల్;
నామన్దు, ఈశ్వరన్ ఎన్దు కేట్టిర్క్కెయాయరుక్కుమ్.

త్తుక్కొణ్ణ పరిహరిక్కిఱార్, (భగవదాభిముఖ్యమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ విముఖనాయప్పొన్ద ఇచ్చేతననుక్కు, భగవద్విష
యత్తిల్ పిఱక్కిఱ ఆభిముఖ్యమ్ ఇవనుడైయ సుకృతనిబన్ధనమాక
వన్దిక్కే కేవలభగవత్కృపైయా లే పిఱక్కిఱతు, తత్పూర్వభావి
యాన అద్వేషమ్ సుకృతమడియాక పిఱక్కిఱతెన్దు శొల్లప్పార్క్కిల్,
అఖిలాత్తగుణాదియాయ్ ఆత్మోజ్జీవనాఙ్కురమాయరున్దుళ్ళ భగవదద్వే
షనూకిఱ ఇప్పలవిశేషత్తుక్కు అతిత్తుద్రమాన యాదృచ్ఛికాది
సుకృతతై క్కారణమెన్దు శొల్లవొణ్ణాతెన్దై. అకైయాల్ అద్వేషత్తు
క్కుమ్ భగవత్కృపైయే కారణమెన్దు శొల్లవేణుమెన్దు కరుత్తు.

౩౯౭. శాస్త్రావిహితమునూయ్ చేతనావిదితముమాన ఇన్దయా
దృచ్ఛికాదిక్కు-సుకృతమెన్దు పేరిట్టరిన్నా రెన్ను మిడతై శఙ్కాపరిహార
రూపేణ వరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (శాస్త్రముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
“ఇదంకుర్యాత్” ఎన్దు శాస్త్రావిహితమునూయ్ కర్తృభూతరాన
చేతనరాలే బుద్ధిపూర్వేణానుష్ఠితముమానతోన్దైయితేసుకృతమెన్పుతు;
అప్పడియే ఇత్తైచ్చెయ్వానెన్దు శాస్త్రముమ్ విధియాతే, ఇన్న
సుకృతమ్ పణ్ణిలోమెన్దు తత్కర్తాకళాన నాముమతియాతే యిరుక్కిఱ
ఇన్దయాదృచ్ఛికాదియైసుకృతమెన్దునామ్ పేరిడుకిఱపడియెజ్జనేయెన్నిల్;
“ఇతుక్కు-సుకృతమెన్దు పేరిడుకిఱోమ్ నామన్దు, సర్వముక్తిప్రసక్తమ్
వాతామైక్కాక సర్వజ్ఞానాన ఈశ్వరన్ సుకృతమెన్దు పేరిట్టువెత్తాన్” ఎన్దు

3౯2. ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆహ్వాంకళి పాశురజ్జలిల్

తత్త్వదర్శికళాన ఆచార్యార్కళరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టిరుక్కైయాయరు క్కుమెన్నే. ఆకక్కీర్త్త “వెటితేయరుళి శెయ్వర్” ఎన్ఱు * మయర్ వఱి మఱిసలమ్ పెన్ శివర్ కళిల్ తలై వరాన నమ్మాహ్వాం నిర్దేతుకవిష యీకారమాకిఱ ఇవ్వర్థతై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ తపడియై దర్శి ప్పిత్తు అతిఁమేల్ వద్దశజ్కాపరిహారశ్శుమ్ పణ్ణియరుళినారాయిన్ యి.

3౯2. ఇని ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆహ్వాంకళి పాశురజ్జలిల్ అన్యోన్యవిరుద్ధమోల్లేతోన్ యి మవన్ యిక్కు ప్పరిహారముమ్, ఇవ్వ ర్థస్థాపకమాక మన్ యిమ్ శొల్లవేణ్ణుమ్ ప్రమాణతర్కజ్జళుమ్ ఇవ్విడ త్తిల్ తామరుళిచ్చెయ్యమెక్కు హేతువిన్న తెన్ఱితార్, (ఇవ్వర్థవిషయ మాక) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - నిర్దేతుకవిషయీకారమాకిఱ ఇవ్వర్థ విషయమాక, ఇవ్విషయీకారత్తుక్కిలక్కాయ్ * మయర్ వఱిమఱి సలమ్ పెన్ శివర్ ఆహ్వాంకళుడైయ భగవదగ్గీకారప్రకాశకగ్గళాన పాశురజ్జ లిల్ (౧) “వెటితేయరుళి శెయ్వర్” (౨) “ఎన్ఱున్ఱి శెయ్ తేనా వెన్ఱు జ్జిల్ తికల్ వతువే” ఎన్ఱుమ్, (3) “తిరుమాలిరుజ్జులై మలైయెన్ఱే నెన్ఱు” (౪) “మాతవనెన్ఱ తేకొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (౫) “నల్లతోరఱమ్ శెయ్ తుమిలే” ఎన్ఱుమ్, (౬) “నోన్ శ్శేపల్ పిఱవి” ఎన్ఱుమ్, (౭) “యా నెత్తవత్తాల్ కాణ్ మిళకొలిన్ఱు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “యా నెత్తవమ్ శెయ్ తే” ఎన్ఱుమ్ ఇత్యాదికళాలే, భగవదగ్గీకారహేతుక్కుళొన్ఱుమ్ తగ్గళి పక్కలిల్లెయెన్ఱు ఉణ్ణానాఱ్పిలే శొల్లువత్తాకెయాలే కరు త్తఱి యాతవర్ కళుక్కుప్పరస్పరవిరుద్ధమోల్లే ప్రతిభాసిక్కుమెన్ఱే. అవన్ శి

(౧) తి-వాయ్-౮-౭-౮. (౪) తి-వాయ్-౨-౭-౩. (౭) ౨-తిరు-౮-౬.

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౮. (౫) తి-మొ-౧-౯-౪. (౮) ౨-తిరు-౭-౪.

(౩) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧. (౬) తి-మొ-౧-౯-౮.

పరస్పరవిరుద్ధమౌ త్రోత్ బుమ్; అవత్ బిల్ శొల్లుకిఱ
పరిహారముమ్, మత్ బుముణ్ణాన వక్తవ్యజ్ఞభుమ్ విస్తర
భయత్తాలే శొల్లుకిఱిలోమ్.

అచ్చిల్లుమ్ పరిహారజ్ఞభావన-(౧) “మాతవక్” (౨) “మలై” ఎన్నిటవై వ్యా
వృత్తుక్తిమాత్రమాకై యాల్ అవత్ బిల్ యారోపిత్తువన్దు మేల్ విఘ్నకిఱ
భగవత్కృపైయేయగ్గీకారహేతు, అవైహేతువన్దెన్నుమిడమ్ సిద్ధమ్;
(3) “నోత్ శ్రేక పల్ పిఱవి” ఎన్దతు - ఎనక్కు పులజన్దగ్గళుణ్ణామృషి
యాక వాయిత్ బు నాక సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిత్ శ్రెన్దు స్వనికర్షమ్ శొన్న
విత్తనై; అనేకజన్దమిడ్డనై పెఱుకై క్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణినేనన్ద
పడియన్దు. (౪) “యానేతవమ్ శెయ్ తేక్” ఎన్దతు- (౪) * ఇరున్ద
మిత్తన్ నామాలై యిన్దైయడిక్కే శొల్లుప్పెత్ బి వ్రీత్యతిశయత్తాలే
ఎన్దైప్పిలేభాగ్యమ్ పణ్ణినారెన్దయన్దు ఇప్పేఱుపెత్ బి తమ్మై శ్లాఘిత
మాత్రమెన్దు ఇప్పుడైకళిలే నిర్దైతుకవచనవిరోధమ్ వారాతపడి సహే
తుక మౌత్తొత్ బుమవత్ బుక్కు చొల్లుమ్ పరిహారజ్ఞ. (మత్ బు
ముణ్ణాన వక్తవ్యజ్ఞభావన)- మత్ బుమిన్నిర్దైతుక స్థాపనార్థమాక చొల్లు
వేణ్ణుమవై యాన, (౫) “ఏవంసంసృతిచక్రస్థే భామ్యమాణేస్వకర్తభిః
జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోఃకృపాకావ్యుపజాయతే” (౬) “నిర్దైతుకకటాక్షేణ
మదీయేనమహామతే । ఆచార్యవిషయాకారాత్ప్రప్నువన్తి పరాజ్ఞ
తిమ్” (౭) “నాసౌపురుషకారేణనచాప్యస్యేనహేతునా । కేవలంస్వే
చ్ఛయైవాహం ప్రవేక్ష్యేకశ్చిత్కదాచన” ఇత్యాదిప్రమాణజ్ఞభుమ్.
(విస్తరభయత్తాలే శొల్లుకిఱిలోమ్) ఎన్దతు- ఇన్దైయెల్లామ్ శొల్లుప్పార్
క్కుమళవిల్ గ్రన్థపూర్వపువరుమెన్దజ్ఞై శొల్లుకిఱోమిన్దైయెన్దపడి.

(౧) తి-వాయ్-౨-౩. (౪) ౨-తిరు-౩౪. (౭) పాశ్చ-
(౨) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧. (౫) ఆహిర్బుధ్య-
(౩) తి-మొ-౧-౯-౮. (౬) పాశ్చ-

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్. ౩౮౯

౩౮౮. ఆకై యాల్ ఇవకవిముఖనానదశైయిలుమ్ కూడ ఉజ్జీని కైక్కుక్కుప్పిపణ్ణిన వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్, ఎపో తుమ్ నిర్భరనాయే యిరుక్కుమి త్తనై.

౩౮౯. (౧) “ఎతిర్ శూఝల్ పుక్కు.”

౩౮౮. ఆక, కీర్త్తి, (౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు” ఎన్ట ప్రతిజ్ఞెక్కు ఉపపాదకమాక (౩) “త్రిపాద్విభూతియితే” ఎన్టు తుడగ్గి, ఇన్వళపుమ్ ఈశ్వరనివ్యాత్తోజ్జీవనార్థమాక విముఖదశైయేపిడిత్తు క్కుప్పిపణ్ణిపోర్పురుమ్మడియై విస్తరేణవరుళిచ్చెయ్ తార్; అతుత నై నిగ మిక్కితార్, (ఆకై యాల్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనివ్యాత్తో జ్జీవనత్తుక్కు క్కుప్పిపణ్ణమ్ కట్టలైయితువాకై యాలే ఇప్పడి ఇచ్చే తనకై తన్మక్కుల్ విముఖనానవన్ధైయిలుముట్ పడ ఇవనుజ్జీవ్విక్కుక్కు క్కుప్పిపణ్ణిపోర్పు గుణాధికనానవనై యనుసన్ధితాల్, ఏవమ్భూతనాన అవనో ఇవ్వవస్థాపన్న రాక్కినమ్మైక్కుర్తానుగుణమాక సంసరిక్కివిడానెన్టు తద్గుణవిశ్వాసత్తాలే సర్వకాలముమ్ నిర్భరనాయేయిరుక్కుమి త్తనై, భయప్రసజ్గమిలైయెన్టు పడి.

౩౮౯. (౪) “విముఖనానదశైయిలుమ్ కూడ ఉజ్జీవిక్కుక్కుప్పిపణ్ణిన వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్” ఎన్టుతామ్ కీర్తురుళిచ్చెయ్ త వర్థత్తిలా ప్తిక్కు డలాక జ్ఞానాధికరుడైయ వనుసన్ధానవిశేషత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎతిర్ శూఝల్ పుక్కు) ఎన్టు. (౧) “ఎతిర్ శూఝల్ పుక్కు” ఎన్టుతు- ఎనక్కుత్తప్ప వొణ్ణాతపడి పార్ త్తవిడమెఱ్ఱమ్ తానేయాప్పుడియాన వ్యాప్తియితే ఉళోపుక్కెన్టు పడి. “ఎతిర్ శూఝల్” ఎన్గిఱతు- అవతా రపరమాక మల్ బుముళ్ళారాలే వ్యాఖ్యాతమాయిల్ శాకిలుమ్. ఇప్పొతి వరివ్విడత్తిల్ వ్యాప్తిపరమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్; అనేకయోజ్జనై కళుణ్ణాయితే యిరుప్పతు.

(౧) తి-వాయ్-౨-౩-౬.

(౩) ౩౮౧.

(౨) ౩౬౬.

(౪) ౩౮౯

౩౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౦౦. ఒరువనైప్పిడిక్కన్దైన్దు ఊరై వళైవారైప్పోలే వ్యాప్తి యుమ్.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికళైప్పోలే స్వార్థమాకవెన్దితే జ్ఞానాధి కరనుసన్దిప్పతు.

౪౦౨. కర్తృఫలమోప్పోలేకృపాఫలముమనుభవిత్తేయఁజవేణుమ్.

౪౦౦. అతుక్కుదృష్టాస్తమరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒరువనైప్పిడి క్కన్దైన్దు ఊరై వళైవారైప్పోలే) ఎన్దు. అతావతు - ఒరువనైప్పిడి క్కన్దైన్దు తవణ్ అవనైత్తప్పామల్ పిడిక్కవేణుమెన్ను మభినివేశ్తాలే అవూరైచ్చేరవళై యుమాపోలేయాయ్దు ఓరాత్తావైయకప్పడు త్తి కొళ్ళుకైక్కాక సకలచేతనాచేతనజ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్ఱుప్పడి; ఆత్తేయాలే వ్యాప్తియుమ్ స్వార్థమాకవెన్దితే జ్ఞానాధికరనుసన్దిప్ప తెన్దితార్. (వ్యాప్తియుమ్) ఎన్దుతు - సర్వసత్తాహేతువాన అతువు ముట్పడ వెన్దువడి.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికళై స్వార్థమాక వనుసన్దిక్కైయై సిద్ధవత్కరిత్తు, ఇతుక్కుదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్, (సృష్ట్యవ తారాదికళైప్పోలే)ఎన్దు. (౧)*మున్నీర్ ఇలత్తిల్ముతత్తాట్టిలే సృష్టి యైస్వార్థమాకవుమ్, ఇరణ్ణామ్పాట్టిలుమ్ మూన్తామ్పాట్టిలుమ్ అవతార జ్గళై స్వార్థమాకవుమ్ ఇవర్తామేయనుసన్ది త్తరుళినాఁతే. (అవతారా దికళే) ఎన్దిఱవిడ త్తిల్ ఆదిశబ్దతాలే గుణచేష్టితాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు.

౪౦౨. ఇప్పడి ఇవణ్ విముఖనానదళైయిలుమ్ సృష్ట్యవతా రాదికళాలే ఇవనుడైయ ఊజ్జీవనత్తుక్కుఅవణ్ కృపివణ్ణిప్పోరుకిఱతు తన్నుడైయ నిర్దేతుకకృపైయాలేయిత్తే; తాదృశకృపాఫలమివనుక్కు అవశ్యానుభావ్యమెన్నుమిడతై నదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్యనిన్దు కొణ్ణ, కీర్త్తి (౨) “నిర్భరనాయురుక్కుమిత్తనై” ఎన్దువల్ తైస్థిరీకరిక్కి తార్ మేల్, (కర్తృఫలమోప్పోలే) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు - తాణ్ శేయ్త

రం3. కృపై పెరుకప్పుక్కాల్ ఇరువర్ స్వాత స్త్రితాలుమ్
త్తకైయవాణ్ణాతపడి ఇరుకరై యు ముట్టియప్పెరుకుమ్.

పుణ్యపాపరూపక ర్తఫలమ్, (౧) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్” ఎన్నిటపడియే
అనుభవిత్తే యటవేణ్ణమోపాతి, నిత్యసంసారహేతువాన కర్తత్తై
త్తల్ళి నిత్యసూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుత్తెక్కు హేతువాన
అవనుడై యకృపాఫలమ్ ఇవనుక్కిచ్చెయిల్లైయేయాకిలుమ్ అవశ్యమను
భవిత్తే విడవేణ్ణమెనై.

రం3. ఏవమ్భూత కృపై అనాదియాయరుక్కచ్చెయ్తే, కర్త
కర్తావాన చేతననుడై యపుమ్ తత్ఫలభోక్తావాన ఈశ్వరనుడై య
పుమ్ స్వాత స్త్రితాలే తకైయప్పట్టన్తోకిడన్దుపోన్దుతు, ఇన్నముమప్ప
డియానాలోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కృపై పెరుకప్పుక్కాల్)
ఎఱ్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-కృపాగుణమ్, నిరఙ్కుశస్వత స్త్రినానవీశ్వరకా
తానిట్టకట్టలై యిలే వన్దవాతే యగ్గీకరిక్కక్కడవోమెన్ఱు ఇచ్చేతననై
క్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కుమళవిల్, ఇరువర్ స్వాత స్త్రితాలుమ్
త్తకైయప్పట్టు నిఱ్ఱుమతోట్టియ, అక్కట్టలైయిల్ వారామైయాలే
దుర్గతియేవో బాశాక ఇవనై అవన్తానే మేల్విఱ్ఱున్దగ్గీకర్క్కై కుడ
లాప్పడి పెరుకుమళవిల్, స్వాశ్రయమానవీశ్వరనుడై య చేతనకర్తా
నుగుణమాక వే నిర్వహిక్కక్కడవోమెన్ఱు స్వాత స్త్రితాలుమ్, స్వ
విషయమానచేతననుడై య (౨) “శుతి స్మృతి ర్మైవాజ్ఞాయస్తాముల్ల
ఙ్ఘ్యవ ర్తతే” ఎన్నిటపడియే ఈశ్వరాజ్ఞైయై యతిలఙ్ఘత్తు నడక్కైక్క
డియాన స్వాత స్త్రితాలుమ్ నిరోధిక్కవాణ్ణాతపడి (౩) “వితివాయ్
క్కిన్ఱు కాప్పారా” ఎన్నిటపడియే ఉభయస్వాత స్త్రితరూపమాన
ఇరణ్ణకరై యు ముడైన్దట్టియుమ్మడి యొరుమట్టిల్ నిల్లామైమేల్ మేలుమ్
పెరుకానిఱ్ఱుమెనై.

౪౦౪. భయహేతు కర్తమ్ ; అభయహేతుకారుణ్యమ్.

౪౦౫. భయాభయజ్ఞశిరణ్ణమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశశ్రుమ్ నడక్కుమ్.

౪౦౪. ప్రకరణాదియల్ భయాభయహేతుక్కుళాకచ్చొన్న స్వదోషభగవద్గుణజ్ఞుల్ వైత్తుక్కుణ్ణు, కర్తకారుణ్యజ్ఞుల్ ప్రధానజ్ఞ త్తాయాలే అవత్తాయుపపాదిత్తుక్కుణ్ణు వద్దార్ కీర్త ; అతుత్తన్నై నిగమిత్రుభుకితార్ మేల్, (భయహేతు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-ఈశ్వరనే ఉపాయమెద్దిరుక్కిఱ ఇన్వధికారిక్కు ఇన్ముమ్ సంసారమను వర్తిక్కిల్ శెయవతెన్నెన్దిట భయతుక్కుహేతు, అనాదికాలమ్ సంసరిక్కైక్కు క్కారణమాయ్ పోన్ద స్వకర్తస్థరణమ్ ; (౧) “శూఢ్రి పిటప్పమ్ మరుజ్జేవరప్పెలుమ్” ఎన్దిటపడియే సంసారమ్ నమ్మరుక్కుమ్ వరమాట్టాతు, శరీరావసానత్తిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కుమ్కణ్ణభివిల్లె యెన్తు నిర్భయనాయరుక్కైక్కుహేతు, కర్తజ్ఞైప్పారామలగ్గీకరిత్తు సంసారత్తై యడియలుత్తు త్తైత్తిరువడికలిలే శేర్త్తుక్కుళ్ళుకైక్కుఱుప్పాన అవ న్దుడైయ నిర్దేతుక కారుణ్యస్థరణమెన్దై. (౨) “స్వదోషానుసన్ధానమ్”

(౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమ్” ఎన్తుతుడగ్గిన జ్ఞైనిగమిక్కిఱ విడమాకై యాలే(కర్తమ్)(కారుణ్యమ్)ఎన్దిటవిడత్తిల్ స్థరణపర్యంతమివవీతమ్.

౪౦౫. ఇబ్బయాభయజ్ఞశిరణ్ణ మివసుక్కైవ్యశవాక నడక్కుమెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (భయాభయజ్ఞశిరణ్ణమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - భగవత్కృపావిషయమాయ్, ప్రకృతియోడే యరుక్కైయాలే యనాదికాలమ్ సంసరణహేతువాయ్ పోన్ద స్వకర్తజ్ఞై యనుసన్నిప్తు, అజ్ఞైప్పారాతే అగ్గీకరిత్రభగవత్కారుణ్యజ్ఞై యను సన్నిప్తుతాయ్ క్కొడితే ఇన్వధికారియిరుప్పతు. అథిల్ కర్తజ్ఞై యనుసన్ని త్తహేతు భయముమ్, కారుణ్యజ్ఞై యనుసన్ని త్తహేతు అభయము మాయ్ ఇరణ్ణమ్మాటిమాటి ప్రకృతినమ్మనదుల్ భగవత్ప్రాప్తి పణ్ణమశశ్రుమ్ నడక్కుమెన్దై.

౪౦౬. నివర్తజ్ఞానమ్ భయహేతు, నివర్తజ్ఞానమభయహేతు.

౪౦౬. ఇప్పుడి ఉభయముమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశవుమ్ నడకీటతె? తద్గుణవిశ్వాసత్తాలే ఎప్పోతుమొక్క నిర్భయనాయిరు క్కనొణ్ణాతోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నివర్తజ్ఞానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అవనుడైయ కారుణ్యత్తాలే నివర్తిక్కుప్పడుమతాన అవి ద్వాక ర్తవాసనారుచి ప్రకృతి. సమృద్ధవిషయజ్ఞానమ్, ఇవైకిడక్కె యాలే ఇన్నముమ్ సంసారమ్ మేల్పిల్ శెయ్ తెన్నెనిజభయహేతు; (౧) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్ఱు సర్వేశ్వరనివద్ శైత్యి ప్పొకడుమ్మడిపణ్ణుకైయాలే ఇవద్ బుక్కు నివర్తమాన అవనుడైయ కారుణ్యవిషయజ్ఞానమ్ తద్భయరాహిత్యహేతువెన్ఱై. నివర్తకబలమటి న్దాలుమ్ నివర్తమిడికకు-మశవుమ్ భయముమ్ నడునడువే కలశిచ్చె ణ్ణుమెన్ఱుకరుత్తు.

అక, ఇప్రుకరణత్తాలే-ఇవనుక్కు భయాభయహేతుక్కుళుమ్, తదుభయవిపర్యయ త్తిల్ సిద్ధిక్కు-మతువుమ్, తన్ని బద్ధనశక్తా-పరిహారశక్తి ఖమ్, సర్వేశ్వర సంసారికకుజ్జీవనత్తిల్ శృషిషణ్ణుమ్మడియుమ్, అజ్ఞాతసుకృతభగవదగ్గీకారహేతుత్వముమ్, ఇన్ని ర్హేతుకవిషయీకార వైభవానభిజ్ఞి పడియుమ్, ఏతద్వైభవాభిజ్ఞి పడియుమ్, ఇన్వర్థ మభి యు కవచన సిద్ధమెన్ను మతువుమ్, అజ్ఞాతసుకృతవ్యాజేన అవనగ్గీకరి క్కుమ్మడియుమ్, తగ్గీకారహేతువాక్కు మజ్ఞాతసుకృతదర్శి తత్కృషి ఫలత్వముమ్, తన్ని రూపణఫలితముమ్, తగ్గీకారప్పద్ శామవై కాదా చిత్కమాక స్వయమేవ విశ్లేక్కడియుమ్, అనద్ శిక్ష ద్వైవిధ్య ముమ్, ఏవమ్భూతవిషయీకార శాస్త్రసిద్ధత్వముమ్, ఇన్విషయీకార మ్ పెన్ఱి నర్ ఇతైవేలియాక ప్పేళినపడియుమ్, ఏతదనభిజ్ఞవచనపరిహార ముమ్, ఆభిముఖ్యవదద్వేషతత్పాజనితత్వముమ్, యాదృచ్ఛికాది కళిల్ సుకృతనామమీశ్వర శృతమెన్ను మతువుమ్, ఏతదర్థవిషయాభియు

క్తవచన పరిస్పరవిరోధ పరిహారాద్యనుక్తి హేతువుమ్, కీర్తీపరక్క
ఉపపాదిత్తువస్తతికాఫలితముమ్, ¹⁹తదాప్తిహేతుతయా జ్ఞానాధికరను
సన్ధానముమ్, ²⁰నిష్టేతుక కృపాఫలావశ్యానుభావ్యత్వముమ్, ²¹ఈదృశ
కృపాప్రవాహదుర్నివారకత్వముమ్, ²²ప్రకరణాది ప్రతిజ్ఞా తార్థనిగమన
ముమ్, ²³భయాభయానువర్తనకాలావధియుమ్, ²⁴పితదుభయహేతు
భూత జ్ఞానవిశేషశ్చతుమ్ శొల్లుకైయా లే ఇవ్యధికారిక్కు అద్వేషాది
మోక్ష పర్యంతాఖిల లాభహేతువాన భగవదాకస్మిక కృపాప్రభావమ్
విస్తరేణ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు. ఇత్యాలే, ద్వయోపదేప్తృభూతాచా
ర్యోపసత్త్వాదికభుక్కుమ్, తదుపదిప్తద్వయార్థ జ్ఞానాదికభుక్కుమ్
హేతువాన భగవన్నిష్టేతుక కృపావైభవమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

నిష్టేతుకకృపావైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

చరమప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

౪౦౭. ఇష్టినిబన్ధితీ ఉపక్రమమేసిడిత్తు ఇవ్యశవాక, సిద్ధోప
యభూతనాన సర్వేశ్వరనే చేతనర్క్కు పురమపురుషార్థలక్షణ మో
క్షసిద్ధిక్కు. ¹ఋషేక్షసాధనమెత్తరుచ్చయేతు, ఉపాయభూతనాన సర్వ
ేశ్వరక కర్తనిబన్ధనమాక సంసరిష్టిక్కువుమ్, కారుణ్యనిబన్ధనమాక
ముక్తనాకక్కువుమ్ వల్లనిరజ్కుశ స్వతంత్రినాకైయా లే, అవనై ఉపా
యమాకప్పుశీయిరుక్కు మవర్కభుక్కు స్వకర్తానుసన్ధానత్తాలుమ్
తత్కారుణ్యానుసన్ధానత్తాలుమ్వరుమ్ భయాభయజ్గళియానత్త్వై
మాతీమాతీ నడక్కుమ్మృషియైయుమ్ దర్శిష్టిత్తార్కీర్తీ ; ఇనిమేల్, (౧)
“సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీంతనుమ్” ఎన్తుమ్,
(౨) “తిరువకామకళి కొఱునకాతానేకురువాకి” ఎన్తుమ్ శొల్లుకైయా లే
అన్దసిద్ధోపాయ బహిర్భూతమన్దియే తచ్చరమావధియాయ్, బన్ధమో

౪౦౭. స్వత స్త్రీనై ఉపాయమాకత్తా పద్ శీనపోతితే ఇప్రు
సగ్గదానుశ్చతు.

తజ్గళిరణ్ణుక్కుమ్ పొతువాయిరుక్కైయన్తి క్కే మోత్తైక హేతువా
యిరుక్కైయా లే తన్నివర్ కుక్కు భయప్రసగ్గమిన్తి యే ఎప్పోతుమొక్క
నిర్భయరాయ్ కొణ్ణిరుక్కులామ్బడియాయ్, చరమావధియానస్వరూప
ప్రాప్యగ్గళుక్కు అనురూపచూనచర మోసాయమ్ సదాచార్యాభిమాన
మేయెన్తు సకలవేదా స్ససారి విత్తమరాన పూర్వాచార్యర్ కళ్ తజ్గళు
క్కు తజ్జమాక వనుసగ్గిత్తు మువదేశిత్తుమ్ పోన్ రహస్యాగ్గతై సకలరు
మతిన్దజ్జీవిక్కుమ్బడి ప్రబద్ధశేష త్తాలుమ్ సుస్వస్థమాక నరుళిచ్చెయ్
కితార్.

అతిల్, ఇప్పుడి భయాభయజ్గళిరణ్ణుమ్ మాటిమాటి యనున ర్తి
యామల్ ఎప్పోతుమొక్క నిర్భయనాయిరుక్కులావతొరు వట్టియిల్లై
యోవెన్నుమా కాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వత స్త్రీనై) ఎన్తు
తుడగ్గి, అతావతు - కర్తానుగుణమాక సంసరిప్పిక్కువుమ్ కారుణ్యాను
గుణమాక సంసారినివృత్తియైప్పణ్ణి త్తిరువడికళిలే శేర్ త్తుక్కుళ్ళవుమ్
వల్ల నిరజ్కుశ స్వత స్త్రీనానవీశ్వరనై ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారగ్గ
ళుక్కు ఉపాయమాకప్పద్ శీనపోతితే, యావత్త్వైప్తి భయాభయజ్గ
ళిరణ్ణుమ్ మాటిమాటి నడక్కుమెన్నుమిప్పి సగ్గదానుశ్చ తెన్దై. పర
త స్త్రీస్వరూపనాయ్ మోత్తైక హేతువా నస్వాచార్యనై యుపాయమాక
ప్పద్ శీనాల్ ఇప్పి సగ్గమిల్లై; సతతనిర్భయనాయిరుక్కులామెన్తు కరుత్తు.
(ఉపాయమాకత్తా) ఎన్తు ఒరుముఱున్సొల్లి త్తన్దై.

౪౦౮. ప్రమాణాత్పమేయ నీశ్చయమ్ పణ్ణవేణుమితే, ఇవ్వ
గ్గమెక్ కొణ్ణు నిశ్చయిక్కుక్కడవోమెన్నుమా కాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్

రంగా, ఉణ్ణపోతొరువారైయుమ్

కితార్. (ఉణ్ణపోతు) ఎన్ఱుతుడజ్జి. * మయర్ వఱుమతిసలమ్ పెరియ
భగవదనుభవైక భారకరాయరుక్కు మాత్వార్ కళుక్కు, ఉణ్ణపోతు
ముణ్ణాతపోతుమావన - భగవదనుభవతదలాభకాలజ్జల్ ; ఆతిల్ భగ
వదనుభవమ్ పణ్ణి హృష్టరాసపోతు, తద్దాస్యవివృద్ధికామతయా తదీయ
దాస్యత్తిలేయూన్ఱి, (౧) “పఱులుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుమ్
పరమర్” (౨) “నాళుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుడై నాతర్” (౩)
“సరుమైయు మిమ్మైయుమ్ నమ్మై యళిక్కుమ్ పిరాక్కళ్” (౪) “శలిప్పిన్ఱి
యాడైమ్మై చ్చున్ఱశన్దాన్దరమ్ కాప్పర్” (౫) “నన్దై పెరుత్తెమ్మై
నాళుయ్యక్కోళ్ కిన్ఱనమ్మర్” (౬) “ఎమ్మల్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మై
కులమ్ తాజ్జళ్” (౭) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశరాయ్నై యా
ణ్ణారిజ్జేరియ - శెన్దామరై క్కట్టరుక్కుఱళన్ నఱుమావిరై నాణ్ మల
రడిక్కిళ్ పుకుతల్ - ఉఱుమాపావియేనుక్కు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “ఆరె
ణ్ణమ్ నెణ్ణుడైయారవరెమ్మైయాళ్ వారే” (౯) “ఞాన త్తినొళియురువై
నినై వారెన్నాయకరే” (౧౦) “నచ్చిత్తొళువారై నచ్చెన్ఱన్ నన్నె
జ్జే” (౧౧) “పేరాళన్ పేరోతుమ్ పెరియోరై యెరుకాలుమ్ పిరికి
లేనే” (౧౨) కణ్ణారక్కణ్ణురుకి క్కెయారత్తొళువారై క్కరుతుమ్
కాల్-ఉణ్ణాతు వెమ్ కూర్ మోవాతుపావజ్జళ్ శేరా” ఎన్ఱుమ్, (౧౩)
“ఈట్టమ్ కణ్ణిడక్కాడు మేలతు కాణుమ్ కణ్ణయనావతే” (౧౪) “తొ
ణ్ణరడిప్పిడియాడనామ్మెటిల్ కణ్ణనీర్ కుడైన్దాడుమ్ వేట్టైయెన్నావతే”
(౧౫) “ఇన్బుఱుమ్ తొణ్ణర్ శేవడియే త్రివాళ్ త్తమ్మెన్ఱెజ్జమే” ఎన్ఱుమ్
ఇత్యాదికళాతేతద్విషయ త్తిలుమ్ కాట్టిల్ తదీయరేనమక్కు శేషికళుము

(౧) తి-వాయ్-౩-౭-౧.

(౬) తి-వాయ్-౩-౭-౮.

(౧౧) తి-మొ-౭-౪-౪.

(౨) తి-వాయ్-౩-౭-౨.

(౭) తి-వాయ్-౮-౧౦-౩.

(౧౨) తి-మొ-౭-౪-౮.

(౩) తి-వాయ్-౩-౭-౫.

(౮) తి-మొ-౨-౬-౨.

(౧౩) పెరు-తిరు-౨-౧.

(౪) తి-వాయ్-౩-౭-౬.

(౯) తి-మొ-౨-౬-౩.

(౧౪) పెరు-తిరు-౨-౨.

(౫) తి-వాయ్-౩-౭-౭.

(౧౦) తి-మొ-౨-౬-౫.

(౧౫) పెరు-తిరు-౨-౪

ఉణ్ణాతపోతొరు వార్తైయుమ్ శొల్లువార్ పత్తుప్పేరుణ్ణితే.
అవర్ కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణత్తు ఇవ్వర్థమటుతియిడువతు.

పాయోపేయభూతరు మెన్టులత్యాదర తైప్పణ్ణిప్పేశువతు; భగవదనుభవా
లాభక్లిష్టరానపోతు, అప్పడి పరమశేషికళుమ్ పరమప్రాప్య ప్రాపక
భూతరుమాన తదీయర్ సన్నిహితరాయరుద్దాలుమ్ అవర్ కళ్
పక్కల్ నెణ్ణుశెల్లామల్ భగవద్విషయమే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము
మాకనినైత్తు, (౧) “కాణవాగాయ్” (౨) “కాణమాటరుళాయ్” (3)
“వరికొళ్ వెణ్ణై వళైవి త్తమైననుమ్ వనిలనెన్ శెయ్ కే” (౪) “వెణ్ణ
మత్తశుశరమ్ తురన్ద మ్మెడికళుమ్ వారానాల్” (౫) “నాశుతేవా వున్
వరవుపార్ తు-వార్ మణల్ కున్త్రిల్ పులరనిన్టే” ఎన్దు ఇత్యాదికళాలే
ఆర్తిపరవశరాయ్ అలల్ మువతుడువతు, (౬) “వెణ్ణైప్పళ్” (౭)
“ఉగ్గళోడెల్లిచ్చైయిలై” ఎన్దు ఇత్యాదికళాలే వెలుప్పతుడుతిటువతాకై
యాలే, (ఉణ్ణాతపోతొరువార్తైయు ముణ్ణాతపోతొరు వార్తైయుమ్ శొల్లు
వార్) ఎన్దితార్. ఆహ్వార్ కళెల్లారు మేకప్రకృతికళాయ్ ఏకకణ్ణరా
యిరుక్కెయాలే (పత్తుప్పేరుణ్ణితే) ఎన్దితార్. (అవర్ కళ్ పాశురమ్
కొణ్ణత్తు ఇవ్వర్థమటుతియిడువతు) ఎన్దు తు-మయర్ వతిమతి నలమ్ పె
ల్ శివర్ కళాకైయాలే ప్రథమపర్వత్తిత్తాట్టిల్ చరమపర్వత్తుక్కుళ్ళు
తన్నేల్ శిమడైయత్తెలియక్కణ్ణు పేళినార్ కళేయాకిలుమ్, చరమపర్వ
కనిష్ఠరన్దియే ప్రథమపర్వత్తిలేమణ్ణి, తదనుభవ హృష్టరానపోతొన్తైచ్చొ
ల్లువతు, తదలాభక్లిష్టరానపోతొన్తైచ్చొల్లువతాయ్ ఒరుపడిప్పాడరల్లా
తవర్ కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణత్తు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్దివ్వర్థ నిశ్చయమ్
వణ్ణువతెన్దై.

(౧) తి-వాయ్-౮-౫-౨.

(౫) పెరు-తిరు-౬-౧-

(౨) తి-వాయ్-౮-౧-౨.

(౬)

(౩) తి-మొ-౮-౫-౬.

(౭) తి-వాయ్-౮-౨-౮.

(౪) తి-మొ-౮-౫-౭.

౪౦౯. అవర్కళై చ్చిరిత్తిరుప్పా రొరువరుణ్ణితే ; అవర్ పాశు
రమ్కొణ్ణు ఇవ్వరమఱుతియిడక్కడవోమ్.

౪౦౯. పిన్నెయార్ పాశురమ్ కొణ్ణఱుతియిడువతెన్న ; అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (అవర్కళై) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు: (౧) “మేవిసేసు
వకాహన్నడి-తేవుమన్ శతీయే” ఎన్ఱు స్వాచార్యరాననమ్మాత్వార్ తిరు
వడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాకప్పరైయటప్పోదీ అవిదితాన్య
దేవతరాయ్, (౧) “నావినాల్ నవిన్ శ్రీన్మమెయ్ తినే” ఎన్ఱు తత్ప
జ్జీర్తనానన్దనిర్భరరాయ్ (౨) “అడియే శతీర్ త్తే” ఎన్ఱు ఉఱునతఱిన్ఱు
పన్ శీనచతురరాయ్ రుక్మాయాలే, చరమపర్వత్తిలేశ్ శ్రీమఱిన్ఱు పేశా
నిఱ్ఱు-చ్చెయ్ తే తదేకనిష్ఠరన్ఱియే ప్రథమపర్వత్తిలేమన్ఱి తద్వైలక్షణ్య
పరవశరాయ్ ఉణ్ణిపోతొరువారైయు ముణ్ణితపోళొరువారైయుమ్కొ
ల్లుకిఱి ఆత్వార్కళే పత్తిన్ఱరై యుమ్, “అడియిలే యోరాచార్య తిరు
వడికళైప్పోదీ అనవరతసుఖకళాయరుక్కప్పెతాతే స్వవైలక్షణ్య
తాలే పిచ్చేన్ఱుమ్ భగవద్విషయత్తిలే మున్ఱుఱుమున్నమిళిన్ఱు తవను
భవదైయిలొన్ఱైచ్చొల్లువఱు తదలాభదైయిలొన్ఱై చ్చొల్లువతాయ్
ఇవర్కళే పడుకిఱిసాడెన్!” ఎన్ఱు పరిహాసిత్తిరుక్కుమ్ శ్రీమధురకవి
యాత్వార్ రొరువరుణ్ణితే ; చరమపర్వనిష్ఠరాయ్ సదైకరూపవచనరాన
ఇవరుడైయపాశురమానశిన్ఱినుణ్ శిఱుత్తామైకొణ్ణు ఇవ్వరత్తై సంశ
యవిపర్యయగఢమఱి నిశ్చయిక్కక్కడవోమ్మెన్.

అథవా, (ఉణ్ణిపోతు) ఇత్యాదిక్కు, భగవదనుభవమ్ పణ్ణన
పోతు, (౩) “ఉణ్ణిక్కళి త్తేఱ్ఱుమ్మరైక్కుత్తై” (౫) “యావర్ నికరకల్
వానత్తే” (౫) “మాఱుళితోవిన్ఱిన్ఱిమిన్ఱై” ఎన్ఱు ఇప్పడి అనుభవజనిత
హర్షప్రకర్షగర్వితమానతొరు వారైయుమ్, తదనుభవమ్ పెతాత

౪౦౦. స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్న్దిరుక్కువేణుమితే ప్రాపకమ్.

పోతు, (౧) “మతియెల్లాముళ్ కలగ్గి మయజ్ఞుమాల్” (౨) “శాయలొడుమణిమామైతళర్ ద్దేకనాన్” (౩) “కాణవారాయెన్దైన్దు కణ్ణమ్ వాయుమ్ తువర్న్దు” (౪) “తీయోడుడక శేర్ మెఱ్ఱుకాయులకిల్ తిరివేన్” ఎన్దు ఇప్పడి శోక వేగజనితమాన తోరునా రైయుమ్ శొల్లునా రొరువరిరువరన్దు క్కే పత్తుప్పేరుణ్డితే ; తదీయరే శేషికళు ముపాయో పేయభూతరు మెన్దైన్దిరుక్కుచ్చెయ్తే, తదనుగుణమాక నిఱ్ఱిమాట్టా మల్ భగవద్విషయతైలక్షణ్య పరివశరాయ్ ఇప్పడి ఉణ్ణపోతోరునా రై శొల్లుఁటవర్ కళు క్కీకొణ్ణన్దు స్వాచార్యచరణయగళమే ఉపాయోపేయ మెన్దిఱ ఇప్పరమార్థనిరయమ్ పణ్ణవతు ; ఆహ్వాన్ తిరువడికలైయే తమ క్కు-త్తెఱ్ఱమాకప్పన్ ద్దీ, (౫) “తేవుమన్ తియేన్” ఎన్దు రుక్కైయాలే, ప్రథమపర్వత్తిలేమణ్డి హర్షశోకపరివశరాయ్ ప్పేశుకిఱవర్ కలై ప్పరి హస్తిత్తిరుప్పారొరువరుణ్డితే; అప్పడియిరున్దు శ్శ్రీమధురకవికళో దివ్యసూ క్కైయొక్కొణ్ణ ఇవ్వర్థనిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవోమెన్దు ఇజ్జనేయోజకవుమామ్.

౪౦౦. ఇప్పడి ప్రమాణసిద్ధమానవర్థతై ఉపపత్తియాలే సిఱ్ఱి కరిక్కితార్ మేల్, (స్వరూపత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. స్వరూపాపాయ పురుషార్థజలై నిష్కర్షిక్కుమళవిల్, ప్రథమమ్ స్వరూప తైయుళ్ళపడి నిష్కర్షిత్తు, అనన్తరమ్ ప్రాప్యతై తదనుభూపమాక నిష్కర్షిత్తు, ప్రాప క్ తై తదుభ యానురూపమాక నిష్కర్షిక్కువేణుమితే; వ్యుత్పత్తిదన్దైయిల్ ఉపేయమ్ ముఱ్ఱుట్టుఉపాయమ్ పిఱ్ఱుట్టిరుక్కుమ్, అనుపానదన్దైయిల్ మాతాడియిరుక్కుమ్ ; స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేరామై యాలేయితే ఉపాయాన్తర తై ప్పరిల్యజి త్తతు ; ఆరైయాలే (స్వరూప త్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్న్దిరుక్కువేణుమితే) ఎన్దితార్. ఇనిస్వరూ పన్దన్దై నిరూపితోల్ జ్ఞానానన్దజ్ఞమ్ పుఱ్ఱువితైన్దు మ్మడి భగవదన

౧౦౦. శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౧౧. వడుక్తపబ్బ ఆత్మానైయుమ్ ఆణ్డానైయుమ్ ఇరుక్రైయ
రెన్నర్.

స్వార్థ శేషత్వమేవదివాయ్, అతినుడైయయాథాత్మమ్, తచ్చేషత్వ
ముమ్ పుఅవితధైన్నుమ్బడితదీయశేషత్వమే వడివాయితేయరుప్పతు;
ఏవమ్బూత స్వరూపానురూపమానప్రాప్యతైనిరూపితాల్, తత్కై-జ్జ-
ర్యమ్ ప్రధమావధియాయ్ తదీయకై జ్జర్యమ్ చరమావధియాయరు
క్కుమ్ ; స్వరూపప్రాప్యవేష మితువాకైయాలే తదుభయానుగుణ
మాన ప్రాపకమ్ తదీయరేనూకవేణ్ణియితే యరుప్పతు; ఇని అన్తత్తదీ
యరిల్ వైత్తుక్కుణ్ణ, ముతలడియిలే తన్నైయగ్గేరిత్తు, తత్త్యజ్ఞాన
ప్రదానత్తైప్పణ్ణిన మహాపకారకానాన స్వాచార్యసుక్కు శేషమాయి
రుక్కు సమస్తభాగవతిరుడైయ ఉకప్పమాయ్ తక్ స్వరూపత్తినుడై
యవ్తై నిలముమాయరుక్కుమ్ ; ఇన్దస్వరూపత్తుక్కును రూపమాన
ప్రాప్యముమ్ స్వాచార్యత్తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కై జ్జర్యమాయరు
క్కుమ్ ; ఇప్పడి స్వరూపప్రాప్యజ్ఞతాయ్ శ్రాల్ ఇన్దైయిరణ్ణుక్కుమ్
సద్భవమానప్రాపకమ్ స్వాచార్యచరణయుగళమాకవేణుమెన్దై, ఇతువే
స్వరూపప్రాప్యజ్ఞభుక్కుచ్చేర్ న్దఉపాయమెన్దైయాల్, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్య
భీత్యా నిర్భయత్వత్తైప్పన్ ౨ ఇతిల్ పోన్దవళవల్ల, ముఖ్యోపాయమితువే
యెన్నుమిడమ్ సమ్మత్తివన్నమితే.

౪౧౧. ఇవ్వర్థవిషయమాకటైతిహ్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్
మేల్, (వడుకనమ్మి) ఎన్తుతుడగ్గి, అతావతు - ఆత్మార్ తిరువడికళిల్
శ్రీమధురకవికళిరున్దాత్సలే, “ప్రాప్యప్రాపకజ్జిరణ్ణ మెమ్మెరుమా
నార్ తిరువడికళే” ఎన్తుప్రతిపత్తిపణ్ణి(౧) “తేవుమన్ ౨ తియే” ఎన్దురు
క్కుమ్ వడుకనమ్మి, ఎమ్మెరుమానార్ క్కు నిఱలుమడితాటుమ్బాలే
అవినాభూతరాయ్, (౨) “రామానుజస్వచరణాశరణప్రవద్యే” (౩)
“రామానుజార్యవళగః పరివర్తిషీయ” ఎన్తుఉపాయోపేయజ్గల్ అవర్

౪౦౨. ప్రాప్యత్తుక్కు ప్రథమపర్వమ్ ఆచార్యకై జ్ఞర్యమ్;
మధ్యమపర్వమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యమ్;

తిరువడికళిల్ అత్తిరువడికళిల్ పణ్ణమ్ కై జ్ఞర్యము మెన్బిరుక్కుమ్ కూరత్తాత్త్వొనైయుమ్ తాదృశరాస ముతలియాణ్ణానైయుమ్, సంసార త్తిలిరుప్పిడిక్కొత్తిప్పాల్ వస్త ఆర్తియిమికుతియాలేకలగ్గి కాదాచి త్కమాక పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ శెన్బు పల్ కాట్టువతు, తద్వైలక్షణ్యమ్ కణ్ణనాతే ప్రవణారాయ్ ప్పరువతా మివ్వళవైక్కొణ్ణు, “ఎప్పెరు మానార్ తిరువడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమానాల్, (౧) ‘తేవు మనో నియోగో ఎన్బిరుక్కవేణ్ణావో, అజ్జనన్బి కేళి, చరమావధియిలుమ్ ప్రథమావధియిలుమ్ కైవైత్తునిట్కిటవర్క కళిరుకరైయర్” ఎన్బరుళిచ్చెయవరెన్బపడి.

౪౦౨. (౨) “స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్న్దిరుక్కవేణుమితే” ఎన్బవిడ త్తిల్ స్వరూప తై యెరువచ్చియాలిశైన్బు, భగవత్కై జ్ఞర్యమన్బో ప్రాప్యమ్, ప్రాప్యత్తుక్కు సదృశమాక వేణుమెన్బపడి యెజ్జనేయెన్బారుడైయ శజ్జెయై ప్పరిహరిక్కైక్కాక, ప్రథమమ్ ప్రాప్య వేష తై ఓడవైత్తుక్కాట్టుకితార్, (ప్రాప్యత్తుక్కు) ఎన్బతుడగ్గి, (ప్రాప్యమావతు)-శేషత్వైకనిరూపణీయమాన ఆత్మవస్తువుక్కుప్పురు షార్థమానకై జ్ఞర్యమ్. పర్వశబ్దమ్ అంశవాచి; ఇజ్జు ప్రథమపర్వమాక చొచ్చెల్లుకిట ఆచార్యకై జ్ఞర్యమావతు- (౩) “తిరు త్తిత్తిరుమకళో కేశ్వనుక్కొక్కియప్పిన్” ఎన్బిటపడియేముతలడియిలే తన్నెయగ్గీకరిత్తు భగవద్విషయత్తుక్కాళామ్మడి తిరు త్తినఆచార్యనుక్కు కప్పాకప్పణ్ణమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యమ్ ; మధ్యమపర్వమాక చొచ్చెల్లుకిట భగవత్కై జ్ఞర్యమావతు- (౪) “అడియార్ క్కెన్నెయ్యాట్ పడు త్తవిమలన్” ఎన్బిట పడియే తానుకన్దరైత్తన్న డియార్ క్కడిమైప్పడుత్తుమ్ భగవానుక్కు

చరమపర్వమ్ భాగవతకైజ్జుర్యమ్.

ర౧౩. స్వరూపప్రాప్తియై శాస్త్రమ్ పురుషార్థమాకచ్చోల్లానిఱ్ఱు,
ప్రాప్తిఫలమాయ్కొణ్ణు కైజ్జుర్యమ్ వరుకితాప్పోలే,

కప్పాకప్పణ్ణుమ్ భాగవత కైజ్జుర్యమ్ ; చరమపర్వమాకచ్చోల్లా
కిఱ్ఱ భాగవతకైజ్జుర్యమావతు- ఆచార్యపర నెచ్చు కక్కుమవర్కళాయ్
ఆచార్యవై భవజ్ఞాపకరాయ్ ఆచార్యకైజ్జుర్యత్తి నేత్రి నిమియుమవర్
కళాన భాగవతిర్కళెల్లార్ క్కు ముకప్పాకప్పణ్ణుమాచార్యకైజ్జుర్యమ్.
ఆక, ఆచార్యప్రీతివిషయమాన భగవత్కైజ్జుర్యత్తై ఆచార్యకైజ్జుర్య
మెచ్చుమ్, భగవత్ప్రీతివిషయమాన భాగవతకైజ్జుర్యత్తై భగవత్కై
జ్జుర్యమెచ్చుమ్, భాగవతప్రీతివిషయమాన ఆచార్యకైజ్జుర్యత్తై
భాగవతకైజ్జుర్యమెచ్చుమ్ శొల్లిత్రియైత్తి. ఆకై యాల్ ఆచార్య
కైజ్జుర్యమ్ ప్రాప్యమెచ్చుశొన్న వితిల్ కుత్తెయిలైయెచ్చు కరుత్తు.

ర౧౩ ఇప్పడి ఆచార్యకైజ్జుర్యమేచరమపర్వమెచ్చు శాస్త్రమ్
శొల్లాతిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇతువరుకిఱవత్తా నెన్నెనిఱ్ఱైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వరూపప్రాప్తియై) ఎచ్చుతుడక్కి. అతావతు-(౧)
“పరజ్ఞోతిరుపసమృద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే” ఎచ్చు పరప్రాప్తి
పూర్వైకైయాయ్ అనాది కర్తనిబన్ధనాచిత్తన్నున్దతాలే మలావకుత్తత
మణి ప్రభే పోలే తిరోహితమాన స్వాసాధారణాకార త్తినుడైయ్ ఆవి
ర్భావరూపైయూనప్రాప్తియే వేదాంతశాస్త్రమ్ పురుషార్థమాకచ్చోల్లా
నిఱ్ఱు, ఇప్పడి ఆవిర్భూతమాన స్వరూపత్తైయ్ డైయ్ వాత్తా, శేష
త్తైయ్ క నిరూపణీయతయూ శేషివిషయ కిళ్ళిత్కొరత్తాలల్లతు శెల్లాత
పడియాయ్ కైయాలే, అన్ద స్వరూపప్రాప్తి ఫలమాయ్కొణ్ణు
భగవదనుభవజనిత ప్రీతికారితకైజ్జుర్యమ్ వరుకితాప్పోలే, శేషియాన
భగతానుక్కు స్వవిషయకిళ్ళిత్కొరత్తిలుమ్ స్వకీయవిషయ కిళ్ళి
త్కొరముకప్పాకైయాలే, అన్దభగవత్కైజ్జుర్యమాకిఱ సాధ్యత్కొ

సాధ్యవివృద్ధియాంకొంజుచరమపర్వమ్ పరక్కడవతు.

౪౦౪. ఇతుతాన్ దుర్లభమ్.

౪౦౫. విషయప్రవణనుక్కు అత్తైవిట్టుభగవద్విషయ త్తిలే వరు కైక్కుళ్ళవరుమైపోలన్టు, ప్రథమపర్వత్తైవిట్టు చరమ పర్వ త్తిలే వరు కైక్కుళ్ళవరుమై.

౪౦౬. అజ్ఞు దోషదర్శనత్తాలే మీశలామ్;

వృద్ధిగూఢమాయ్ కొంజు మధ్యమపర్వమాన భాగవతకై జ్ఞాన్యమ్. వర క్కడవతాయ్, అన్తభాగవతర్ కళెల్లార్ క్కుమ్ స్వవిషయకిచ్చిత్కార త్తి లుమ్ తనక్కు పకారకనాన ఆచార్యవిషయ త్తిల్ కిచ్చిత్కారమే ఉక ప్పాకై యాలే అన్తసాధ్యత్తినుడై య విశేషవృద్ధియాంకొంజు చరమ పర్వమాన ఆచార్యకై జ్ఞాన్యమ్ పరక్కడవత్తెన్.

౪౦౪. ఇన్ద్ర చరమపర్వలాభ త్తి నరుమైయై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (ఇతుతాన్ దుర్లభమ్) ఎన్టు.

౪౦౫. ఇతుత్తన్నై వివరిక్కితార్ మేల్, (విషయప్రవణ నుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-క్షుద్రవిషయగ్గళిల్ పుఱిచ్చాచ్చాన వైలక్షణ్యత్తిలే ఈడుపట్టు మీట్ కవొణ్ణాళపడి అవత్తొలైలే ప్రవణ నాయ్ విన్దవనుక్కు అవత్తొలైక్కి విట్టు వకు త్తవిషయమాన భగవద్విష య త్తిలే వరు కైక్కుళ్ళ వరుమైపోలన్టు, (౧) * పుంసాంద్యప్తి చిత్తాప హరియాన భగవద్విషయ ప్రవణనాయ్ తత్తై జ్ఞాన్యనిరతనాననను క్కు ప్రథమపర్వమాన అత్తైవిట్టు చరమపర్వమాన ఆచార్యకై జ్ఞాన్య త్తిలే వరు కైక్కుళ్ళవరుమైయెన్టుపడి.

౪౦౬. అత్తెజ్జనేయన్నమా కాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (అజ్ఞు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-క్షుద్రవిషయగ్గళిల్ దేహదోషాదికళుమ్ అల్పాస్థిరత్వాదిదోషగళు ముణ్ణాయ్ రుక్కైయాలే అవత్తొలై దర్శిక్క వే అరుఘరుత్తు మీశలాయ్ రుక్కుమ్; విలక్షణవిగ్రహాయ్ క్తమాయ్ సమస్త

ఇట్లు అతుశెయ్యవొణ్ణతు.

౪౦౭. దోషముణ్ణానాలుమ్ గుణమోల్ ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్.

౪౦౮. లోకవిపరీతమాయితే ఇజ్జిరుప్పతు.

కల్యాణగుణాత్తకమాయ నిత్యమాయ అపరిచ్ఛేద్యమాన ఇవ్వమయత్తిల్ దోషగన్ధపిల్లామెయాలే, దోషదర్శనమ్పణ్ణి మీళప్పొకాతెన్నే. (౧)
“సంఖ్యాతుం వైవశక్యస్తే గుణా దోషాశ్చ శార్థిణః | ఆనన్త్యాత్ప్రథమో రాశి రభావాదేవపశ్చిమః” ఎన్నక్కడవతితే.

౪౦౭. తుద్రవిషయజ్ఞభుక్కు చొల్లకిఱదోషమొస్తు విజ్ఞు చొల్లలావత్తిల్లెయేయాకిలుమ్, స్వవిషయభక్తిపరవశోక్కు స్వసంశ్లేషగుభుత్తే ఉరువనడతాతే విశ్లేషిత్తు దుఃఖత్తే విత్తైక్కెయాలే. (౧)
“కడియకొడియక” ఇత్యాదిప్పడియే శొల్లలామ్బడి తోల్ మివన శిలదోషముణ్ణే, అతుతా మిళుకైక్కుడలామోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషముణ్ణానాల్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - అప్పడి ఆత్తొ మెయాలేతోల్ మివన శిలదోషముణ్ణానాలుమ్, (౨) “కొడియ వెన్నెజ్జ మవ నెన్ఱేకిడక్కుమ్” ఎన్ఱు అవై తన్నెయేవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుమ్బడి యిరుక్కెయాలే హేయమాయిరాతు, విషయత్తేవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుకైక్కుడలాన గుణమోల్ ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్మెన్నే.

౪౦౮. లోకత్తిల్ దోషమ్ హేయమాయ్ గుణముపాదేయమాయన్ఱో విరుప్పతు, దోషమ్ గుణమోల్ ఉపాదేయమోమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (లోకవిపరీతమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు- దోషమ్ విడుకైక్కుడలాయ్ గుణమ్ పత్తొమ్మికైక్కుడలాయురుక్కుమ్ లోకప్రక్రియైయన్ఱియే, దోషముమ్ గుణమోల్ ఉపాదేయమాయితే ఇవ్వమయత్తిరుప్పతెన్నే.

౪౦౯. గుణ ముపాదేయమాకై క్కీడాన హేతు దోషత్తుక్కు
ముణ్ణిత్తే.

౪౨౦. నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్ఱుమున్నే

౪౦౯. ఎల్లామ్ శైయ్తాలుమ్ దోషమ్ గుణమోల్లై ఉపాదేయ
మాకక్కుడుమోవెన్ను మాకాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (గుణ
ముపాదేయమాకై క్కు) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - భగవద్గుణమ్ తత్ప
వణర్ క్కుపాదేయమాకై క్కీడాన ప్రాప్తశేషితత్వమాకటహేతు,
అవ్విషయ త్తిల్ తోర్ శ్రియ్ కిటదోషత్తుక్కుముణ్ణిత్తేయైన్. ఇత్తాల్, అవ
పక్కలుళ్ళతెన్ను మత్తాలే గుణముపాదేయమాకటవోపాతి అవన్పక్క
లుళ్ళతెన్ను మత్తైప్పర్ దోషము ముపాదేయమాక క్కుత్తైయిల్లై
యెన్ఱుతాయ్ శ్రియ్. ఇప్పడియాకై యాల్ దోషముణ్ణానాలు మతు మీట్
కై క్కుడలాకా తెన్ఱుకరుత్తు.

౪౨౦. విశ్లేషదత్తైయిల్ తోర్ శ్రియ్ నైర్ఘృణ్యాదిదోషత్తై
యణ్ణికిరిత్తు, అతుతా గుణవదుపాదేయమాయిరుక్కుమ్బడియై యరు
ళిచ్చెయ్ తాల్ కీర్ ; అన్దనైర్ఘృణ్యాదిదోషన్దా ముతలిలే ఇవ్విష
య త్తిలిల్లెయెన్ను మిడత్తై అభియు క్తవచనజ్ఞభాలేదర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్;
అతిల్ ముతలిలే ఆర్వోరుడైయవచనత్తై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (నిర్ఘృ
ణ) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు, (౧) “ఎనతవళవణ్ణర్ తకవుకళే” ఎన్ఱు
ఎజ్జనేయరున్దన శుద్ధస్వభావరాని ఉమ్మడైయకృపైకళే, నాట్టిలే ఇప్పడి
ముజుక్కళుమాయ్ పరదుఃఖానపాఞ్ణుక్కళుమాయిరుప్పార్ శిలధార్తి
కర్ నడైయాడ అబలైకళుక్కు అఱ్ఱికితాకక్కుడిక్కిడక్కలాయిరు
న్ద తెన్ఱు పెణ్ ప్పిళ్ళైయార్ శ్రియ్ కుత్తవతతుకొణ్ణు తిరుత్తాయార్
నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్ఱుమున్నే అవళే వాయ్ ప్పత్తైత్తా
తోలే, (౨) “తకవుడైయవనే” ఎన్ఱు, కెడువాయ్ ! ఆకర త్తిల్ తకవు

ఘృణావానెస్తు శొల్లుమ్బడియాయరుస్తతితే.

౪౨౦. ఇప్పడి శొల్లుమ్బడిపణ్ణిల్లు కృపెయాలేయెస్తు 'న్నేహా
ము ముపకార స్మృతియుమ్ నడస్తతితే.

౪౨౧. నిర్ఘృణానాకశజ్జిత్తుచ్చొల్లుమవస్థయిలుమ్ కారణత్తై
స్వగతమాకవితేశొల్లిల్లు.

మఱుక్కుమో, అతు నమ్మకున్ శ్లాణెస్తు ఘృణావత్తెయై చొల్లుమ్బడి
యాయరుస్తతితే యెస్తపడి.

౪౨౦. ఇన్క్రితా తాయార్ శొన్నగుణహానిక్కు ఒరువరి
హారమ్ పణ్ణినహూత్రమో, సహృదయమాకచ్చొన్నతో వెన్ఱితిశ్చైన్
యిలే, అతిసహృదయత్వత్తై మూతలిక్కి-తార్, (ఇప్పడి) ఎన్ఱుతుడణ్ణి.
అతావతు- గుణహానిశొన్నత్తై తల్చి గుణమ్ శొల్లుమ్బడిపణ్ణిల్లు కృపె
యాలేయెస్తు, (౧) “మికవిరుమ్బుమ్” ఎన్ఱు న్నేహముమ్, (౧)
“పిరా” ఎన్ఱు ఉపకార స్మృతియుమ్ నడస్తతితే; ఆకై యాల్, (౧)
“తకవుడైయవనే” ఎన్ఱువితు సహృదయోక్తియెన్ఱై.

౪౨౧. అనన్తరమ్ పిరాట్టియుడైయవచనత్తై దర్శిప్పిక్కి-తార్,
(నిర్ఘృణాక) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - పిరివాన్ ద్రామైయాలే పెరుక్
క్కలణ్ణిన శ్రీజనకరాజాతిరుమకల్ పెరుమాల్ తన్నాన్ ద్రామైక్కు
ఉతపవన్ఱు ముకమ్ కాట్రప్పెతాత ఇన్నాప్పాలే, (౨) “ఖ్యాతఃప్రాజ్ఞః
కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చరాఘవః | సద్వృత్తోనిరనుక్రోశశ్చ జ్ఞే” ఎన్ఱు
పెరుమాళై నిర్ఘృణాక శజ్జిత్తుచ్చొల్లుకిటవస్థయిలుమ్, (౨)
“మద్భాగ్యసజ్జ యాల్” ఎన్ఱుఇప్పడిశజ్జిక్కైక్కడి ఎన్ఱుడైయభాగ్య
హాని యెన్ఱైయానే, శజ్జాకారణత్తై స్వగతమాకవితే శొల్లిల్లున్ఱై.

౪-౨౩. గుణదోషజగిరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థ తైయుమ్
పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కుమ్.

౪-౨౩. (౧) ‘ప్రథమపర్వతైవిట్టు’ ఎన్నివిడత్తిల్ అర్థాదు
క్తమాన భగవత్సంశ్లేషముమ్, (౨) ‘దోషముణ్డానాలుమ్’ ఎన్నివి
డిడత్తిల్ అర్థాదు క్తమాన భగవద్విశ్లేషముమాకిటి ఇవైయిరణ్ణమ్
శెయ్యుమ్ శై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణదోషజగిరణ్ణమ్) ఎస్తుతుడగ్గి,
గుణమావతు- స్వసాంద్ర్యాదికలై ఆశ్రితర్క్కుమ్ మున్ముట్టాక వను
భవిక్కొమ్మత్తు కొణ్ణిరుక్కుమ్కలవి ; దోషమావతు - అవ్యయ
భవాలాభత్తాలే. అవర్కళిక్కణ్ణాళుళులైయిట్టు త్తుడిక్క త్తాకముకమ్
కాట్టాతిరుక్కెయాకిటి పిరివు ; (ఇవైయిరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థతై
యుమ్ పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కెయావతు)- ఓరొన్టే ఇరణ్ణ
యుమ్ కులైక్కె ; ఇతిల్ గుణమిరణ్ణయుమ్ కులైక్కెయావతు- (౩)
‘మూత్పాల్ మనజ్జుభిప్ప మజ్జెయర్తోళిక్కైవిట్టు’ ఎస్తుమ్, (౪)
‘మనైప్పాల్ పిటన్దార్ పిటన్దెయ్తుమ్ పేరిన్పమెల్లామ్ తుటన్దార్
తోళుతార్తోళి’ ఎస్తుమ్ తద్విషయవైలక్షణ్యత్తాలే త్సుద్రవిషయ
వైరాగ్యతై పిటపిక్కెయాలే, త్సుద్రపురుషార్థాన్వయతై క్కులై
క్కెయామ్, (౫) * ‘పయిలుజ్జుడరొళియిలే తదీయశేషత్వత్తిలే
యూన్పిసఱ్ఱొరై, అన్దతదీయరుడైయస్వరూపనిరూపకత్వేన ప్రస్తు
తమాన తత్సాన్దర్య శీలాదికళాలే తదీయదాన్యరసత్వైమఱు అననై
యనుభవిక్కెయిలాలైకరై పురణ్ణ, అనన్దరమ్ తిరునాయ్మొళియిలే
తాముమ్ తమ్ముడైయ కరణగ్రామజ్గళుమ్ పెరువిడాయ్పట్టు కూప్పి
డుమ్బడిపణ్ణిణాళ్ళిలే, వేతొన్టు కాకప్పకున్దాలుమ్ తన్నైయొళియ
పుటమ్మొన్టుకాళాకాతపడిపణ్ణమ్, (౬) * దృష్టిచిత్తాపహరియాన

అవకాపకకలిలే శుభ్రీయాలుపడు త్తిప్పురుషార్థకాష్టేయాన తదీయశేష
త్వత్తిల్ నిలై ధైక్కులైక్కెయుమ్, దోష మిరణ్డైయుమ్కులైక్కె
యావతు - అనుభవాలాభశ్శేత్రాలే సర్వకాలముమ్ తకాపకకలిలే
మనస్సాయ్, (౧) “ఉణ్ణటియాళుఱ్ఱమ్ పేణాళి,” (౨) “పన్దోడు
కళుల్ మరువాళి పైణ్ణియుమ్ పాలూట్టాళి పావై పేణాళి” ఎన్దిఱ
పడియే మున్నునుభవిత్తుప్పొన్దప్రాకృతభోగజ్ఞతాకిఱ్ఱుద్రపురుషార్థజ్ఞిల్
పొరున్దామైయై విలైక్కెయుమ్; (౩) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశే
రాయెన్నై యాణ్ణారిణ్ణేతిరియ - శెన్దామరైక్కట్టిరుక్కుఱ్ఱన్ నఱు
మావిరై నాణ్ మలరడిక్కిళ్ ప్పకుతల్ - ఉఱుమోపావియేనుక్కు”
ఎన్దుమ్, (౪) “తనిమా తైయ వ త్తళిరడిక్కిళ్ ప్పకుతలన్ది యవనడి
యార్ ననిమాక్కలవి యిన్బమేనాళుమ్ వాయ్క్కనజ్జిక్కు” ఎన్దుమ్
ఇప్పడి తద్విషయ సంశ్లేషరసమ్ వేణ్ణాతపడి తదీయవిషయసంశ్లేష
రసమే అమైయుమెన్దిరుక్కుమవర్కళై యుమ్, అన్ద త్తదీయగుడనేకూడి
యిరున్దాలుమ్ అవర్కళి పక్కల్ నెఱ్ఱాల్లు, అవనైయనుభవిక్కె
యిలైక్కెయాలే, (౫) “కాణవారాయ్” (౬) “కాణుమాఱుళాయ్”
ఎన్దుకూప్పిడువతు, (౭) “వెణ్ణైప్పళి” ఇత్యాదికళాలే అవర్కళి
తజ్జళిడేవెఱుత్తు వారైశొల్లువతామ్బడి ప్పణ్ణుకైయాలే, పురుషార్థ
కాష్టేయిల్ నెఱ్ఱుపల్లొతపడిపణ్ణుకై యుమ్.

౪౦౯. ఇతిల్ యుద్రపురుషార్థతైక్కులై క్కుమెన్దవితు, తన్
పక్కలిలే. యకప్పట్టరై ప్పుఱుమొరువిషయమఱియాతపడిపణ్ణ మిన్ది
పయత్తిక స్వభావమ్ శొల్లుకైక్కాక కూట్టిక్కొన్ద విత్తనై,
పురుషార్థకాష్టేయై క్కులైక్కుమెన్నుమతువే ఇన్దిడత్తిలపేక్షితమ్;
అనవిన్బ యుద్రపురుషార్థభజ్జకత్వమ్ ప్రాసజ్జికమాకైయాలే అన్దెవిన్బ

(౧) తి-సె-౧౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౧౦-౩. (౩)

(౨) తి-మొ-౫-౫-౯. (౫) తి-వాయ్-౨-౫-౨.

(౩) తి-వాయ్-౨-౧౦-౩, (౬) తి-వాయ్-౨-౧-౨.

౪౨౪. “ * నిత్యశత్రువాయితేయిరుప్పతు.

ప్రాకరణికమాన చరమపురుషార్థభజ్జ్ఞాత్వై మూతలిక్కితార్, (నిత్యశత్రువాయితే యిరుప్పతు) ఎన్టు. అతావతు, (౧) “శత్రు ఘ్నా నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్టు పెరుమాళుక్కు అభిమతవిషయమాన శ్రీభరతాశ్వానైయే తనక్కుడద్యేశ్యమాకప్పన్ శ్రీఅవనైయల్లతటియాతే యిరుక్కుమ్ శ్రీ శత్రుఘ్నాశ్వాన్ భరతానువృత్తిక్కు విరోధియాన రామసౌందర్యమాకిఱ నిత్యశత్రువై జయిత్తిరుక్కుమెన్దెయూలే, తదీయ కై జ్ఞర్యనిష్ఠనుక్కు నిత్యశత్రువాయితే భగవత్సౌందర్యమిరుప్పకెన్దె. ఆకై యాల్ ఇప్పడివిలక్షణమానవిషయ త్తిల్ సుక్లేషవిక్లేషజగ్గిరణ్డుమ్ పురుషార్థకాష్టేయై క్కులైక్కుమెన్న క్కుత్తెయిల్లెయెన్టుకరుత్తు.

౪౨౩. అన్తిక్కే, కీర్తించొన్న గుణదోషజగ్గిరణ్డుమ్ శెయ్యు మత్తై యదుగిచ్చెయ్ కితార్, (గుణదోషజగ్గిరణ్డుమ్) ఎన్టుతుడద్య. గుణ మావతు-(౨) “ఇజ్జుఅతు శెయ్యువొణ్ణాతు” ఎన్గిఱవిడ త్తిల్ శొన్న (౩) *పుం సాంద్యప్తి చిత్రాపహారియాన సౌందర్యశీలాదికల్ ; దోషమావతు- (౪) “గుణమ్బాలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్” ఎన్గిఱవిడ త్తిల్ శొన్న, (౫) “కడియకొడియక” ఇత్యాదికల్. (౬) “ఇరణ్డుమ్ త్సుద్రపురుషార్థత్తై యుమ్ పురుషార్థకాష్టేయైయుమ్ కులైక్కుమ్” ఎన్టుతు- ఓరొన్టే ఇరణ్డై యుమ్ శెయ్యుమెన్టు పడి. గుణమిరణ్డైయుమ్ శెయ్ కై యావతు, (౭) “మనై ప్పూల్ పిఱన్దార్ పిఱన్దెయ్ తుమ్ పేరిన్బ మెల్లామ్ తుఱన్దార్ తొమ్మితార్ త్తోల్” ఇత్యాదికల్ శొల్లుకిఱపడియే త్సుద్రపురుషార్థత్తై క్కులై క్కైయుమ్, స్వనైలక్షణ్యత్తాలేఅభక్తాల్ పడు త్తిపురుషార్థకాష్టేయాన తదీయ శేషత్వనిలైయై క్కులై క్కైయుమ్ ; దోషమిరణ్డైయుమ్ కులై

(౧) రా-అ-౧-౧.	(౪) ౪౧౭.	(౭) ౨-తిరు-౪౨.
(౨) ౪౧౬.	(౫) తి-వాయ్-౫-౩-౫.	
(౩) రా-అ-౩-౨౯.	(౬) ౪౨౩.	

౪౨౫. ఇప్పడి ప్రాప్యతై యఱుతియిట్టల్, అతుక్కు సదృశ
మాక వేణుమితే ప్రాపకమ్.

త్కైయావతు - గుణమ్మోలే ఉపాదేయమాయ్, (౧) * అవనెన్టేకిడ
క్కుమ్బడిపణ్ణుకై యాలే ఊణుఱక్కుమ్ పన్దు క్కుల్ ముతలానవల్ నిల్
పొగున్దామైయైవిళైత్తు త్సుద్రపురుషార్థతై క్కులైక్కైయుమ్, (౨)
“శిఱుమామనిశరాయె న్నై యాణ్డారిజ్జేతిరియ - నఱుమావిరైనాణ్
మలరడిక్కిళ్ళిప్పుకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్నుమ్బడియాన పురుషార్థ
కాష్టైయై క్కులైక్కైయుమ్ ఎన్ఱిజ్జనే యోజిక్కపుమామ్. ఇన్దయో
జనైక్కు (౩) “నిత్యశత్రు” ఎన్ఱిఱతు-సోన్దర్యాది గుణవిశిష్టవస్తువిష
యమాకక్కడవతు.

౪౨౩. అజ్ఞనుమన్ఱిక్కే, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయై క్కులై
క్కుమ్, దోషమ్ త్సుద్రపురుషార్థతైక్కులైక్కుమ్ ఎన్ఱు ఇజ్జనేవిభజత్తు
యోజిప్పారుముణ్డు ; అప్పోతైక్కుమ్, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయైక్కు
లైక్కుమ్ మెన్ను మతుక్కుమ్ దోషమ్ త్సుద్రపురుషార్థతై క్కులైక్కు
మ్ మెన్ను మతుక్కుమ్, పూర్వయోజనకళిత్తున్న పడియే పొరుళాకక్క
డవతు. ఇవ్విషయస్వభావమితువాకై యాలేచరమపర్వమానఆచార్య
కై జ్ఞుర్వమాకిఱ ఇతుతా దుర్లభమెన్ఱు సింహావలోకనన్యాయత్రాలే
క్షిత్తోడేయన్యయమ్.

౪౨౫. (౪) “స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేకేన్దిరు
క్క వేణుమితే ప్రాపకమ్” ఎన్ఱువితిల్ స్వరూపానురూపమానప్రాప్యమ్
చరమపర్వమాన ఆచార్యకై జ్ఞుర్వమెన్ఱు నిర్ణయిత్తారాయ్ నిన్ఱార్
క్కిళ్ళి; ఇన్దప్రాప్యనురూపమాన ప్రాపకనిర్ణయమ్ పణ్ణుకితార్ మేల్,
(ఇప్పడిప్రాప్యతై యఱుతియిట్టల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. ఆతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యకై జ్ఞుర్వమే ప్రాప్యమెన్ఱుతియిట్టల్ ఇన్దప్రాప్యత్తుక్కు

౪-౨౬. అల్లాతపోతు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభుక్కువిక్యమిల్లె.

౪-౨౭. ఈశ్వరనై పుష్కరుకై యైప్పిడిత్తు క్కారియమ్కొళ్ళు మోపాతి;

త్తుకుతియాక వేణుమితే ఏతత్ప్రాపకమైనై. ఇత్తాల్ ఆచార్యకై జ్జుర్య మాకిట చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే ప్రాపకనాక వేణుమెన్జ పడి.

౪-౨౮. ఇప్పడి యల్లాతపోతు వరుమహనియే తెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అల్లాతపోతు) ఎన్జుతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి ఇప్పొ ప్యత్తుక్కు సదృశమామ్బుడి ఆచార్యనై ప్రాపకనాక కొళ్ళాతే ఈశ్వరనై ప్రాపకనాక కొళ్ళుమ్బాతు, ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ ప్రాప కత్తుక్కుమ్ తన్నిలైక్యమిల్లెయైనై. ప్రథమపర్వత్తుక్కుజ్జాన ప్రాప్య ప్రాప్తకైక్యమ్ చరమపర్వత్తుక్కు-మొక్కుమితే; ఆకై యాలేయితే ప్పిల్లె యముతనార్, (౧) “పేటొన్జుమన్ శీలైనిశరణన్జి అప్పేటళిత్తత్కా టొన్జుమిలై మన్ బచ్చరణన్జి” ఎన్జు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభిరణ్ణ మేకవిషయ మేనూక వరుళిచ్చెయ్తతు.

౪-౨౯. ఇప్పొబన్దత్తిలపక్రమమేసిడిత్తు, (౨) “స్వతన్త్రినై” ఇత్యాదివాక్యత్తశవుమ్, సిన్దోపాయతయా సకలశాస్త్రసిద్ధనాన ఈశ్వ రనై పురమోపాయమాకవుమ్, ఆచార్యన్ అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేన ఉపకా రకనాకవుమితే శొల్లిపోన్దతు ; ఇపోతు ఈశ్వరనై విట్టు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్ను మళవిల్ శాస్త్రవిరోధముమ్ స్వాక్షివిరోధముమ్ సమ్మి వియాతో, ఈశ్వరనై ఉపాయమాకప్పన్ బుమతిత్కాట్టిల్ ఆచా ర్యనై ఉపాయమాకప్పన్ బీనాల్ వరుమన్ బీన్దానేతోవెన్గిట శక్లై యిమ్మేలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఈశ్వరనై పుష్కరుకై) ఎన్జుతుడగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనై పుష్కరుకై అవకై యైప్పిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమ్మోపాతి ; ఆచార్యనై పుష్కరుకై అవకై కాలైప్పిడిత్తు క్కారి యమ్కొళ్ళుమ్మోపాతియెన్జై ఇజ్జనరుళిచ్చెయ్తతు, ఈశ్వరవిషయత్తోడు

౪౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఆచార్యనైప్పహ్మకై కాలైప్పిడిత్తుక్కారియమ్ కొళ్ళు
మోపాతి.

ఆచార్యవిషయత్తుక్కుణ్డైన అనన్యత్వముమ్, అవిషయత్తైప్పహ్మకై మతిల్ ఇవిషయత్తైప్పహ్మకై మతుక్కుణ్డైన కార్యసిద్ధియిలమోఘత్వముమ్ తోహ్మకై క్కాక ; అతెజ్జనేయెన్నిల్; చరణత్తోక్తియాలే తదనన్యత్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. (ఈశ్వరనైప్పహ్మకై అవకైయైప్పిడిత్తుక్కారియమ్కొళ్ళుమోపాతి) ఎన్నెయాలే, మహాప్రభువానిరుప్పానిరు వనై వశీకరిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళువానిరువకై అవకైయైప్పిడిత్తు వేక్కింణ్డు కారియమ్ కొళ్ళప్పార్కుమళవిల్, సీర్మెయాలే నెజ్జళకిక్కారియమ్ శెయ్యపునూయ్, స్వాతస్త్వత్తాలే ఉతటివిడవు నూనిరుక్కెయాలే ఇన్న పడి యెన్ఱుతియిడ వొణ్ణాతాప్పాలే ఆశ్రితనాన ఇవనడైయ వపేక్షితమ్ తన్నుడైయ క్కప్పెయాలే నెజ్జళకిక్కారియమ్ శెయ్యిల్ ఫలిక్కుమ్బడియూయ్, స్వాతస్త్వత్తాలే ముఱుకిచ్చెయ్యత్తోట్టియిల్ విఫలిక్కుమ్బడియూనిరుక్కెయాలమ్; (ఆచార్యనైప్పహ్మకై అవకైకాలైప్పిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమోపాతి) ఎన్నెయాలే, అప్పడి ప్రభువానవకై తన్నెయై కాలైప్పిడిత్తు వేక్కింణ్డు కారియమ్కొళ్ళుమళవిల్ దయాపరవశనూయ్ కారియమ్ శెయ్తల్లతు నిల్లామెయాలే తప్పామల్ కారియమ్ సిద్ధిక్కుమాహాలే, ఆశ్రితనాన ఇవనడైయ అపేక్షిత మఱుతియాక ఫలిక్కుమ్బడి యిరుక్కెయాలమ్ అమోఘత్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

౪౨౦. ఆక, ప్రాప్యనిర్ణయత్తైప్పణ్ణి, (౧) “ఇతుక్కు సదృశమాకవేణుమితే ప్రాపకమ్” ఎన్ఱవిత్తాలే ఆచార్యకై జ్ఞర్యమాకిఱ చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే సదృశోపాయమెన్నును తై ప్రతిపా

౪౨౨. ఆచార్యన్ ఇరువర్క్కు ముపకారకన్.

౪౨౩. ఈశ్వరనుక్కు శేషవస్తువై యుపకరితాన్;
చేతననుక్కు శేషియై యుపకరితాన్.

౪౩౦. ఈశ్వరన్ తానుమాచార్యత్వత్తైయాశైష్వర్యమనుక్కుమ్.

దిష్టు, అప్పడియన్టి కేళి- ఈశ్వరనై ఉపాయమాకకొమ్మ మళవిల్ వరుమ్ విరోధముకాట్టి, ఆచార్యనుక్కు ప్రాప్యత్వ మీశ్వరనోడన్వయత్తాలే యామోపాతి ప్రాపకత్వముమ్ తదనన్యత్వనిబద్ధనమెన్నుమ త్తైయుమ్, ఈశ్వరనై పుష్కలమతిల్ ఇవనై పుష్కలమతుక్కుళ్ళ పుష్కల త్తైయుమరుళి చ్చెయ్ తాన్ కీర్తన్ ; ఇనిమేల్ పలహేతుక్కుళాలు మాచార్యవై భవత్తై ప్రకాశిప్పిక్కితార్, ఇవ్విషయత్తై ఉపాయమాకకపుష్కల మనిర్కళుక్కు రుచివిశ్వాసగ్గిల్ ప్తైకైక్కుటుప్పాక. అతిల్ ప్రథమత్తిల్, ఈశ్వర చేతనర్ కళిరువర్క్కు మివనుపకారకనానమైయై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యన్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి ఉపాయమాక కీర్తన్ చ్చొల్ల ప్పట్టవాచార్యన్, శేషి శేషభూతరాన ఈశ్వరచేతన రిరు వర్క్కుమ్ అభిమతవస్తుకళైకొడుత్త ఉపకారకనెన్ఱై.

౪౨౪. ఇరణ్ణుతలైక్కు మివనుపకరిత్తవై ఎవైయెన్న, ఆరుళి చ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వరనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- మేక మేలుమ్ సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి వశీకరిక్కుప్పార్ త్త విడత్తిలుమ్ ఓరాత్త వస్తువు మెట్టప్పడామెయాలే ఇతిహాశనాయరుక్కిట ఈశ్వరనుక్కు, శేషమాన ఆ త్తన వస్తువై అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేనతిరు త్తి ఇష్టవినియోగార్ మామ్మడి కైప్పడు త్తినాన్ ; భగవద్దానాభావత్తాలే అనాదికాలమ సత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దచేతననుక్కు, భగవత్సమ్మన్దత్తైయటివిత్తు శేషి యానవవనై కాట్టికొడుత్తానెన్ఱై. ఇత్తాల్, ఆచార్యనుడైయ చేత నేశ్వరర్ కళిరువర్క్కు ముపకారకనాకై యాకిటవైభవమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౪౩౦. ఇన్నము మొరుప్రకారత్తాలే ఆచార్యవై భవత్తై ప్రకా శిప్పిక్కితార్ (ఈశ్వరన్ తానుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఇతిక్కిట్టు

౪౩౧. ఆకై యితే గురుపరమ్పరై యిలే యన్వయి త్తతుమ్
శ్రీగీతై యమ్ అభయప్రదానము మరుళిచ్చెయ్తతుమ్.

౪౩౨. ఆచార్యనుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమ్ పణ్డలావతు
విభూతిచతుష్టయము మీశ్వరద్వయము ముణ్డాకిల్.

పిఱవాత ఈశ్వరకౌతానుమ్ ఇవ్యాచార్యత్వత్తినేన్ తైప్పన్ ఇతిలే
మికవుమ్ శ్రద్ధాపణ్ణి యిరుక్కుమెన్.

౪౩౧. అతెజ్జేణ్ణతెన్ను మపేక్షైయిలే అతైమూలలిక్కితార్,
(ఆకై యితే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆచార్యత్వత్తై యాశైప్పట్టి
రుక్కెయాలేయితే, (౧) “సత్తాచార్యవంశోజ్జయః” (౨) “ఆచా
ర్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః” ఎన్నుమ్బడి గురుపరమ్పరై యిలే
ద్వయోపదేష్టత్వేన అన్వయి త్తతుమ్, ఆచార్యకృత్యత్తై యేఱ్ఱి
క్కిణ్ణు అర్జుననైక్కుఱ్ఱి, తత్త్వవివేకాది చరమోపాయపర్యన్తార్థ
ప్రతిపాదికైయాన శ్రీగీతైయరుళిచ్చెయ్తతుమ్, శ్రీవిభీషణాధ్వాన్
నిమిత్తమాక, (౩) “సకృదేనప్రపన్నాయ తవా స్తీతిచయాచతే అభ
యంసర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వీతంమమ” ఎన్ఱు అభయప్రదాన
మరుళిచ్చెయ్తతుమెన్. ఇత్తాల్ ఈశ్వరను మాశైప్పడుమ్బడియన్తో
ఆచార్యత్వత్తికపెరుమైయెన్ఱు ఆచార్యవైభవమ్ శొల్లిల్ థాయ్ థాయ్.

౪౩౨. ఇన్నము మెరుమ్మియాలే ఆచార్యనైభవత్తై దర్శిప్పి
క్కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఉభయవిభూతియై
యుమ్ విభూతిమానాన వీశ్వరనై యమ్ తానిట్టతు వహక్కామ్బడిపణ్ణి
క్కిణ్ణుత్త ఆచార్యకృణ్ణిన ఉపకారతుక్కు సదృశమాన ప్రత్యుప
కారమ్ పణ్డలావతు, ఇప్పడియే ఇన్నము మిరణ్ణువిభూతియుమ్ విభూతి
మానాయరుప్పనోరీశ్వరనుమ్ వేతేయుణ్డాకిలెన్. (౪) “యోదద్యా

౪౩౩. ఈశ్వరసమృద్ధమ్ బద్ధమోక్షజల్గిరణుక్కుమ్ పాతువా
యిరుక్కుమ్ ; ఆచార్యసమృద్ధమ్ మోక్షత్తుక్కే హేతు
వాయిరుక్కుమ్.

భగవద్దానం కుర్యాద్ధర్మపసేవనమ్ । కృతాన్నింవాపృథివీందద్యాన్న
తత్తుల్యం కథంశ్చన” ఎన్నానిస్తతితే. ఇత్తాల్, ఆచార్యన్మడైయ
ప్రత్యుపకారావకాశ రహిత మహాపకారకత్వమాకితి వైభవమ్ శొల్లి
ద్రోహాయద్రోహు.

౪౩౩. ఇన్నము మొరుముఖత్తాలే ఆచార్యవైభవశై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వరసమృద్ధమ్) ఎన్ఱుతుడజ్జి. ఇవిడత్తిల్ (ఈశ్వర
సమృద్ధమ్) ఎన్ఱిఱుతు- (౧) “ఈశ్వరనైప్పద్రుకై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న
తదాశ్రయరూపసమృద్ధత్తై; అతు (బద్ధమోక్షజల్గిరణుక్కుమ్ పాతువాకై
యావతు) కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కివుమ్ కారుణ్యానుగుణమాక
ముక్తనాక్కవుమ్ వల్ల నిరంకుశస్వతన్త్రినోడుణ్ణాన సమృద్ధమాకై
యాలే, ఉభయసాధారణమాయిరుక్కు. (ఆచార్యసమృద్ధమాకితి)-
(౧) “ఆచార్యనైప్పద్రుకై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న తదాశ్రయరూపసమృ
ద్ధమ్; అతు (మోక్షత్తుక్కే హేతువాకై యావతు) - కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కివుమ్ విడుమ్ స్వతన్త్రినన్ఱిక్కే సర్వప్రకారత్తాలుమ్ ఇవనై
యుజ్జీవిప్పిత్తేవిడుమ్ నిరతిశయకృపావానోట్టై సమృద్ధమాకై యాలే,
సంసారమోక్షజుక్కుమ్ పాతువన్ఱిక్కే సంసారవిమోచనైకహేతు
వాయిరుక్కు. ఇత్తాల్, మోక్షైకహేతుత్వ నిబద్ధనమానవైభవమ్
శొల్లప్పట్టతు.

౪౩౪. ఉత్తారకత్వత్తిల్ ఆచార్యన్మడైయ ఆధిక్యత్తై యరుళి
చ్చెయ్ తార్ కీడ్, ఉపకారకత్వత్తిల్ ఈశ్వరన్మడైయ ఆధిక్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కైక్కాక అడికొణ్ణున్దిరుక్కితార్ మేల్, (భగవల్లాభమ్)

౪౦౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౩౪. భగవల్లాభమ్ ఆచార్యనాలే.

౪౩౫. ఆచార్యలాభమ్ భగవానాలే.

౪౩౬. ఉపకార్యవస్తుగౌరవత్తాలే ఆచార్యనిత్యాట్టిల్ మిశ్ర
ముపకారకన్ ఈశ్వరక్.

ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు - నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరఙ్కుశస్వతంత్రినా
యిరుక్కుమ్ భగవానైలభిక్తై, తత్సమృద్ధైక ప్రయోజననాయ్
క్యోణ్ణ మజ్జాశాసనత్తుక్కాళోక వేణుమేఱు తన్నైయగ్గీకరిత్తు,
తద్వ్యామోహవిషయమాక్కిన స్వాచార్యనాలేయెనై.

౪౩౫. ఏనమ్మాతనాన ఆచార్యత్తన్నైలభిక్తైక్కు హేతు
వేత్తెన్ను మపేత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యలాభమ్) ఎఱు
తుడగ్గి. అతావతు - భగవల్లాభహేతువాన్ పరమప్రాప్యభూతనాన
ఆచార్యనైలభిక్తై, (౧) “ఈశ్వరస్వరూప సాహార్దమ్” ఇత్యాదిప్రడియ్
నిరుపాధికసుహృత్తాయ్ విశేషకటాక్షప్పల్లీద్రాశుశ్చైయుమేతానేకల్పి
తుక్కుణ్ణ విశేషకటాక్షైప్పణ్ణి, అద్వేష శైషిఱప్పిత్తు ఆభిముఖ్యతై
యుణ్డాక్కి సాత్వికసమ్భాషణ త్తిలేమ్మాట్టి నదాచార్యప్రాప్తియైప్పణ్ణ
విక్కుమ్ నిర్వేతుకకృపావానాన భగవానాలేయెనై.

౪౩౬. ఆనాల్ ఇరువరు ముపకారత్తిల్ సమరోవెన్న ; అరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపకార్యవస్తు) ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఉభయరు
ముపకరిత్తవస్తుకల్తై చ్చీర్తుక్కిప్పార్తాల్, ఆచార్యోపకార్య
వస్తువాన బద్ధమోక్షోభయహేతువాన్ ప్రథమపర్యముమా యిరు
క్కిఱ భగవద్విషయత్తిత్తాట్టిల్ భగవదుపకార్యవస్తువాన మోక్షైక
హేతువాన్చరమపర్యముమాయిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయత్తిన్నడైయ
గౌరవత్తాలే, ఈశ్వరస్త. ఉపకరిత్తఆచార్యనిత్యాట్టిల్ ఆచార్యనై
యుపకరిత్తఈశ్వరక్ మహోపకారకనెనై.

ర౩౭ ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులైయాతేకిడన్దాల్ జ్ఞానభక్తివైరా
గ్యజ్ఞభుక్తాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్యసమ్మన్ధమ్ కులై
న్దాల్ అవైయుణ్డానాలుమ్ ప్రయోజనమిల్లై.

ర౩౮. తాలి కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞోపణిప్పుణలామ్ ; తాలి

ర౩౭. (౧) “అచిన్త్యాదృశ్యాత్మజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే...
అగాధభగవద్భక్తిస్థిపే” ఎన్నిటపడియే ఆచార్యతనక్కేసమ్ జ్ఞాన
వైరాగ్యభక్తికళాలేయితే ; అదజ్ఞానవైరాగ్య భక్తికళుణ్డానవన్ ఇదై
ఆచార్యసమ్మన్ధత్తై నెకిరిన్టానాకిలుమ్ అవైభగవల్లాభత్తు క్కుడలా
మోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (ఆచార్యసమ్మన్ధమ్కులైయాతే
కిడన్దాల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - కీర్తించొన్న పడియే ఉత్తారకను
మాయ్ ఉపకారకనుమాయిరున్దుళ్ళ స్వాచార్యక్ “ఇవనెన్నుడైయ
వన్” ఎన్ఱుభిమానిత్తిరుక్కుమ్మడి అవకతిరుపడికిలి తనక్కుణ్డాన
సమ్మన్ధమ్, స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైయాతపడి అత్తెనొక్కిక్కొణ్డా
కిడన్దాల్, ఆత్మలక్ష్మారజ్ఞళాన తత్త్వజ్ఞానమ్ అప్రాప్తవిషయ వైరా
గ్యమ్ ప్రాప్తవిషయభక్తియాకి ఆత్మగుణజ్ఞిల్లైయాకిలుమ్, అవ్వా
చార్యప్రసాదాదికళాలే క్రమేణ ఉడ్డాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; సర్వమజ్జళ
హేతువాన అదృశ్యాచార్యసమ్మన్ధమ్ స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైన్దాల్,
జ్ఞానాదికళానవనై పూర్వసుకృతజ్ఞళాలే శితితుణ్డాయ్నోనాకిలుమ్
భగవదగ్గీకార హేతువాకామైయాలే నిష్ప్రియోజనమెన్ఱై.

ర౩౮. ప్రయోజనమిల్లామైయెన్ఱు, అవద్యకరముమెన్ఱితార్,
(తాలికిడన్దాల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-పతివ్రతైయాన స్త్రీక్కు ప్పతి
సమ్మన్ధసూచకమాన తాలియెన్ఱుమ్ పోకామల్కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞ
ల్లిల్లైయెయాకిలుమ్ ముతలుణ్డానహేతు పణిప్పుణ్డాకొళ్ళలాయ్దుక్కుమ్;
“ఇత్తనై భూషణముణ్డే” ఎన్ఱునినైత్తు తాలియెవాగ్గిప్పొకట్టాల్, విధవా

పోనాల్ భూషణశ్చైల్లా మవద్యత్తై విలైక్కుమ్.

౪౩౯. తామరై యైయలర్ త్తక్కడవ ఆదిత్యన్తానే నీరైప్పి
రినాల్ అత్తై. యలర్ త్తునూపోలే, స్వరూపవికాస తై
ప్పణ్ణు మీశ్వరన్తానే ఆచార్యసమ్మన్థమ్ కులైన్దాల్

లక్కార కల్పమాకై యాలే పూణ్ణభూషణశ్చైల్లా మవద్యావహణ్ణ
ళాయిరుక్కుమ్మెన్దై. ఇత్తాల్, ఆ త్తభూషణశ్చాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తిక
ళిలైయేయాకిలుమ్ ఆచార్యసమ్మన్థమాత్రమ్ కులై యామల్ కిడన్దాల్
అవణ్ ప్రసాదతాలే అవై క్రమేణ ఉడ్డాక్కిక్కిళ్ళలామ్ ; ఆచార్య
సమ్మన్థమి త్తనైయుమ్ కులైన్దాల్ ఆ త్తగుణజ్ఞాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తిక
శ్చైల్లాముణ్డానాలుమ్, అవై శ్లాఘ్యతాహేతువన్తి క్కే అవద్యావహ
మాయ్ విడుమెన్ద పడి.

౪౩౯. ఆచార్యసమ్మన్థమేకిడన్దాలుమ్ స్వరూప వికాసక నీశ్వర
నన్త్రి, అతు కులైన్ద తాకిలుమ్ ఇత్తనై ఆ త్తగుణముడైయవనుక్కు
అవణ్ స్వరూపవికాస తై ప్పణ్ణానోవెన్ది ఆ శక్తైయిలే యరుళిచ్చెన్దు
కితార్, (తామరైయై) ఎన్దుతుడన్తి. అతావతు - జలజమెన్నుమ్మడి
జలత్తిలే పిఱన్దు జలైకధారకమాయిరుక్కుమ్ తామరైక్కు, (౧)
“శైడమలమన్దరమ్ శేర్ వెడతిరోఱ్కల్లాలలరావాలి” ఎన్నుమ్మడి నియ
మేన వికాసకనాయ్ ప్పొరు మాదిత్యన్తానే, స్వధారకమాన జలత్తై
విల్లైపిత్తాల్ అన్దత్తామరైయై వికసిప్పియాతమాత్రమన్తి క్కే శోషి
ప్పిక్కుమాపోలే, ఆచార్యాన్వయత్తాలే సత్తై పెట్టు స్వసత్తాధారక
మాన తత్సమ్మన్థమేకులై యాతే నిఱ్కుమశ్చిలల్, ఇవనుడైయ స్వరూ
ప తై జ్ఞానవికాసముఖేన, (౨) “ఉళ్ళవులక శవుమేయానుముశనావణ్”
ఎన్నుమ్మడి వికసిప్పిక్కు మీశ్వరన్తానే, స్వసత్తాధారకమాన ఆచార్య
సమ్మన్థతై స్వవిప్రతిపత్తియాలే ఇవణ్ కులైత్తు క్కొన్డకాలత్తిల్ తాణ్
వికసిప్పిక్కక్కడవ అన్ద స్వరూప తై వికసిప్పియాతమాత్ర మన్తి క్కే

అతే వాడప్పణమ్.

రరం. ఇత్యయ్యోధ్యాయ భగవత్సమృద్ధానమ్ దుర్గభమ్.

౪౪౧. ఇరణ్డమమైయాలో, నడువిల్ పెరుజుడియెన్నెన్నిల్;

నాళుక్కు-నాళుమ్ నష్టప్రజ్ఞమాయ్ సజ్జో-చిత్తుప్పోవ్వుడిపణ్ణుమెన్ఱె. (౧)

“నారాయణోపవిశ్రుతిం యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్యదుర్బుధ్దేః । కమలం
జలాదపేతం శోషయతి రవిర్న తోషయతి” ఎన్నక్కడవతితే.

రరం. ఇజ్జత్-ఖొల్లుకీజ్ తెజ్, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్లమ్ కులైన్ద తాకిలమ్ (౨) “బుచ్చిక్క-వొట్టియాతు” ఎన్ని భగవత్సమ్మన్ల ముజ్జీవన త్తుక్కుడలాకాతోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇత్తైయొట్టియ) ఎన్ఱు తుడక్కి. అతావతు - అనాదిసిద్ధమాయరుక్క-చ్చెయ్ తేయుమ్, ఆచార్య నుణార్ త్తువతల్కుమున్ను అసత్కల్పనాయ్ అవనుణార్ త్తినప్పిన్ను ఇవ నుక్కు క్కార్యకరమాకక్కడవతొయిరుక్కుమతు, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్లమ్ కులైన్దపోతు ఇతడియాకవన్దతానుమ్ కులైన్దపోమాకై యాలే, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్లత్తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్ల మివననుక్కు క్కిడై యాతెనై. ఆకై యాలే ఇతుపోయిల్ టాకిలమ్ అతునమక్కు ఉజ్జీవనత్తు క్కుడలెన్ఱిరుక్క విరకిల్లెయెన్ఱు కరుత్తు.

రరగ. ఇప్పటి ఆచార్యసమ్మన్మనైయ్యుభియ భగవత్సమ్మన్మనై
 లభియమైయాలే ఆత్మజీవనత్తుక్కు ఇరణ్ణుమ్ వేణుమెన్ను మత్తై
 దర్శిప్పిత్తవన న్తరమ్, భాగవతవిషయసమ్మన్మనై అవోపాతి ఇవసు
 క్క-నశ్యాపేటితమెన్ను మత్తై దర్శిప్పిక్కైక్కాక తద్విషయప్రశ్నత్తై
 యనువదిక్కితార్, (ఇరణ్ణుమమైయాలే నడువిల్ పెరుణ్ణుడియెన్నై
 న్నిల్). ఎత్తు. అతావతు- ఆత్మజీవనత్తుక్కు భగవత్సమ్మన్మనైపకమాన
 ఆచార్యసమ్మన్మనై తత్ స్థాపితమాన భగవత్సమ్మన్మనైమాకిట ఉభ
 యముమ్ పోరాలే, ప్రాప్యమధ్యమపర్వోక్తతయ నడువిల్ పెరు

(౧) పురాణసముచ్చయే- ఆచార్యమాహాత్మ్య ప్రకరణే.

(७) वि-पा-२५.

౪౪౨. కొడియైక్కొల్ కొమ్మిలే తువక్కుమ్మాతు శుళ్ళిక్కాల్
వేణుమాపోలే, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కు మితువేణుమ్.

కొడిపోలేయిరుక్కిట భాగవతర్కభోడు, (౧) “సాత్వికై న్నమ్భూషణమ్”
ఎన్నిట సమ్బంధమైపుట్ట వేణువత్తెన్నిటలాకిలెన్ద.

౪౪౩. ఇప్పిశ్శత్తుక్కుడు త్తరమరులిచ్చెయ్కితార్, (కొడియై)
ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - ఉపభూషేతుమాయ్ వళరువతోరుకొడియై
అతిపరిణామత్తుక్కెల్లామిడమ్కొడుక్కత్తక్కు పెరియతోరు ఉపభూ
త్తిలే శేర్క్కుమ్మాతు ముతలిలే అతుతిన్నోడే శేర్క్కుమ్మాకాన్దె
యాలే, తరైప్పడామల్ మున్దుట త్తానితుక్కాశ్రయమాయ్కొన్దు
అణుకినిన్దు తిన్నోట్టై యన్వయముఖేన కొళ్ కొమ్మిలేకొమ్మిన్దువిక్కుమ్
శుళ్ళిక్కాల్ పేషీతమామాపోలే, (౨) * కోల్ తేడియోడున్దు కొమ్మిన్దు
పోలే అభిముఖనాన ఇచ్చేతనక, ఆశ్రితర్ అధఃపతియామలుధరిప్పి
క్కుమ్ మహాదాశ్రయమాన ఆచార్యక తిరునడికళి లన్వయిక్కు
మ్మాతు, ముతలిలే తదన్వయమ్సిద్ధిత్తై అరితాకై యాలే మున్దుటత్తా
న్దళానన్దురాయ్నిన్దు తదభోడే ఇగుక్కున్దు అన్వయియాలే ఆచార్యవిష
యత్తిలే శేర్క్కుమ్ భాగవతర్కభోట్టై సమ్బంధమవశ్యాపేషీతిమెన్దై.

ఇప్పడి ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుడి భాగవతర్కకళాత్, (౩) “ఆచార్య
లాభమ్ భగవానాలే” ఎన్నానెన్నెన్నిల్; అతుక్కుక్కుత్తైయిల్లై, భాగ
వతాన్వయమ్తనక్కడి అవనాకైయాలే; అభిముఖ్యపర్యవచూక
త్తానే కృపిపణ్ణిక్కొన్దువన్దు ప్పిన్నై భాగవతర్కభోడే ఇగ్గి అన్వయి
యాలేయితే అవన్దానాచార్యవిషయత్తిలే శేర్ప్పతు. ఇతిత్తనైయుమ్
ఇవరరులిచ్చెయ్తి దృష్టాన్తత్తిలేసిద్ధమ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్; చేతననై
కొండియిన్దుడైయ్ఫానేయాకవుమ్ ఆచార్యనైక్కొళ్ కొమ్మిన్దుడైయ
ఫానేయాకవుమ్ భాగవతర్కకళై చుళ్ళిక్కాల్నిన్దుడైయ్ ఫానేయాకవు
మరులిచ్చెయ్కై యాలే, కర్వకనాయరుప్పానోరువక స్వప్రయోజనార్థ

మాక ముతలిలే విత్తైయిట్టు ముత్తైప్పిత్తు కొమ్మిన్దుశరిక్కు మళవుమ్ వళర్ త్తుకొండ్లు పోస్తతారుకొడియై, ఇతుక్కు ఇనియోరుపప్పుమ్ వేణుమెన్డు తానే ఉపప్పుముమ్ తేడి అతిలే శెట్టేఱుకైక్కు శుళ్ళికా-
లుమ్ నాట్టి అవ్వభియా లే ఉపప్పుత్తిలే శేర్ క్కుమాపోలే, సర్వశేషి-
యాన సర్వేశ్వరక్ స్వప్రయోజనార్థమాక ఇచ్చేతననై ముతలిలే
సృష్టిత్తు, (౧) “ఈశ్వర సృచసౌహార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియేక్రమేణ అభి-
ముఖ్యపర్యస్తమాకవిత్తైత్తు ఇవనుక్కోరాచార్యునైయు మిన్నా నెన్డు
తానే తిరువుళ్ళమ్ పల్లీ అవనోడేశేర్ క్కుమ్ భాగవతర్ కళోడే ముత-
లనన్వయిప్పిత్తు అవ్వభియా లే ఆచార్యవిషయత్తిలే యన్వయిప్పిక్కు-
మెన్ను మిడమ్ తోడై యాలే; కొళ్ళ కొమ్మిలేయేఱవిట్ట కర్వకనుక్కే-
అద్దకొడియాలుళ్ళ ప్రయోజనమామాపోలే, ఆచార్యవిషయత్తి-
లీశ్వరక్ శేర్ త్త చేతనాలుళ్ళ ప్రయోజనము మీశ్వరనతేయెన్ను మిడ-
ముమ్ ఫలితమ్, ఇని అచేతనమాన కొళ్ళ కొమ్మిపోలన్దియే చేతనో త్త-
మనాన ఇవ్వాచార్యత్తానుమ్ పరసమృద్ధైక మనాకై యాలే,
సర్వశేషియాన ఈశ్వరనుడైయ ప్రయోజనమే స్వప్రయోజనమాక
నినై త్తిరుక్కుమితే.

౪౪౩. ఇని (స్వాభిమానత్తాలే) ఎన్దుతుడణ్ణి. (౨) “ఆచార్యాభి-
మానమే ఉత్తారకమ్” ఎన్ను మళవాక, ఇప్పడి తదీయర్మున్నాక
ప్పల్లెడుమ్ సదాచార్యుడైయ అభిమానమే ఉజ్జ్వలన్దుక్కు ఉచి-
తోపాయమెన్డు ఇప్ప బద్ధతాత్పర్యతై ప్రకాశిప్పి త్తరుళుకితార్. పెరు-
వితైయనాన ఆధరణత్తుక్కు నాయకక్కల్ పోలేయాయీల్లు వచన-
భూషణత్తుక్కు ఇప్పదేశమ్ నాయకరత్ననూ యిరుక్కుమ్మడి. ఇత్త-
నైయు మరుళిచ్చెయ్ కైయైప్పల్లె అధిస్థితై యిట్టుకొండ్లువద్దతు కీళ-
డల్లలుమ్, మేలడల్లలు మితిలే నిష్టయై స్థాపిక్కి-ఆతు, అతిల్ ప్రథమ-
త్తిల్ ఇన్వర్థమ్ సత్సమ్మదాయసిద్ధమెన్డు సర్వరుమ్ విశ్వస్తిక్కైక్కు-

౪౪౩. “స్వాభిమానత్రా లే ఈశ్వరాభిమానతై క్కులైత్తు
కొణ్ణ ఇవనుక్కు, ఆచార్యాభిమానమొట్టియ గతి
యిలై” ఎన్ఱు ప్పిళ్ళైపలకాలు మరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టి
రుక్కెయూ యిరుక్కుమ్.

౪౪౪. స్వస్వాత స్త్యభయత్రా లే భక్తి నమ్మవిఱ్ఱు.

డలాక ఇతుతమక్కు ఆప్తోపదేశలబ్ధమెన్ను మిడ తైయరుళిచ్చెయ్కితార్,
(స్వాభిమానత్రా లే) ఎన్ఱుతుడగ్గి అతావతు-అనాదికాలమ్, “నా నేయెనక్కు
నిర్వాహకన్” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ తన్నుడైయ దురభిమానత్రా లే, “ఇవన్
నమక్కు శేషమ్, ఇవన్ కాణియమ్ నమక్కేభరమ్” ఎన్ఱుతనై ఉజ్జీవిప్పి
క్కెక్కుడలాన ఈశ్వరాభిమానతై యట్టిత్తుకొణ్ణ ఇవనుక్కు, దుర్గ
తియే పఱ్ఱా శాకవగ్గీకరిత్తు తన్నుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు క్కుప్పిపణ్ణి
ప్పొరుమ్ పరమదయాభువాన ఆచార్యన్, “ఇవన్ నమ్మడైయవన్”
ఎన్ఱుభిమానిత్తిరుక్కుమన్ద వభిమానమొట్టియ, వేటుఉజ్జీవనోపాయమిలై
యెన్ఱు సకలశాస్త్రసారవిదగ్రేసరరాన నమ్మిళ్ళైతిరువడికళిలే ప్పమ్మ
క్కుసేవిత్తు తదేకపరతన్త్రాయ సకలశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞతైయు మవ
రరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టు తన్నిష్ఠరాయిరుక్కుమ్ నమ్మడైయ ఆచార్యరాన
ప్పిళ్ళై, తజ్ఞమాకప్పలకాలుమరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టిరుక్కెయూయిరుక్కు
మెన్ఱవడి. ఆకైయూల్, ఆచార్యాభిమానమే ఇవ్వాత్తాపుక్కు ఉజ్జీవనో
పాయమెన్ఱు కరుత్తు.

౪౪౪. ఇప్పడి “ఆచార్యాభిమానమొట్టియగతియిలై” ఎన్ఱా
నన్, శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాద్యుపాయ విశేషజగ్గుణ్డైయెన్ఱిటశ్చై
యిలే, ఇతోభీష్టవైయెల్లా మివనుక్కు ఉపాయమన్ఱి క్కే నిన్ఱమైయై
లడైవే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ ప్రథమత్తిలేభక్తి ఉపాయ
మన్ఱియే నిన్ఱపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వస్వాత స్త్య) ఇత్యాది
యాలే. అతావతు-భగవత్ప్రాప్తిసాధనతయా విహితైయాయ్ స్వయ
త్సాధ్యాయానభక్తి భగవదేక పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వస్వాత

౪౪౧. భగవత్స్వాత స్త్ర్యభయత్తాలే ప్రపత్తి నమ్రువిశ్లు.

౪౪౨. ఆచార్యనైయుమ్ తావత్తుమ్పశ్లు అహజ్కార
గర్భమాకైయాలే, కాలన్కొణ్ణమోతిరమిషుమోపాతి.

౪౪౩. ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్.

స్త్ర్యతై యుష్ణాక్కుమెన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తి
యిలే నమ్రువిన్తి తెన్తె.

౪౪౧. అనన్తరమ్, ప్రపత్తి ఉపాయమన్తి యే నిన్తపడియెయరు
శిచ్చెయ్కితార్, (భగవత్స్వాత స్త్ర్య) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-స్వ
పారతన్త్ర్యనురూపైయాయ్ మహావిశ్వాసరూపైయానప్రపత్తి, బద్ధ
మోక్షోభయ నిర్వాహకనాన భగవాన్ త్వాత స్త్ర్యత్తాలే మీశ
వుమ్ కర్తానుగుణమాక, (౧) * వైత్తశిన్దైవాన్లువిత్తు సంసరిప్పిక్కిల్
శెయ్వతెన్నెన్తి మహాభయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తి యిలే నమ్రువి
నిన్త తెన్తె.

౪౪౨. అనన్తరమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వకీయస్వీకారము
పాయమన్తిక్కే యుష్మిన్దమైయె యరుశిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యనై
యుమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-ఆచార్యనైయుమ్ ఉపాయమాకత్తా
స్వీకరిక్కిట స్వీకారమ్ స్వఫలిత్వక ర్తృత్వరూపమాయ్ స్వరూపనాశ
కమాయిరుక్కిట అహజ్కార తై ఉళ్ళే యుడైత్తాయరుక్కేయాలే,
స్వవినాశకరమాన కాలనైప్పరిగహిత్తు అన్దప్పొన్నాలే అన్లుళీయక
ధారణమ్పణ్ణినాల్ అవద్యకరమామోపాతితన్నుడైయస్వరూపత్తుక్కు
అవద్యకరమాయిరుక్కుమెన్తె. ఆకైయాలే ఇతువు ముపాయమన్తి యే
నిన్త తెన్తుకరుత్తు.

౪౪౩. పారిశేష్యాత్ కీర్థితామరుశిచ్చెయ్తతే ఉపాయమెన్తు
తలైక్కట్టుకితార్, (ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్) ఎన్తు. అతా
వతు-మోక్షసాధనతయా శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాదికళొన్తు ముపాయ

౪౪౮. కైప్పట్టపొరులై కైవిట్టు ప్పత్తై త్తపొరులై క్కణిశిక్క-
క్కడవనల్లన్.

మన్నియిలేనినసిన్బు, నిరతిశయ కృపావానాయ్ నిర్దేతుకమాకి త్తనై
యగ్గీకరి త్తరుళి నిరపాయమాక నోక్కిక్కొణ్ణుపోరు మాచార్యన్
“ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్నిరుక్కు మన్ద అభిమానమే ఇవనై సంసార
త్తిల్ నిన్బు ముద్ధరిప్పిక్కుమెనై. ఆక, (౧) “స్వతన్త్రై నై యుపాయమాక
త్తాన్ పగ్గీనపోతితే” ఎన్దుతుడగ్గి ఉపపాదిత్తుక్కొణ్ణువన్ద చరమో
పాయస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి శోధిత్తు నిర్ణయి త్తరుళినాచాయీబు.

౪౪౯. అనన్తరమ్, ఇన్దుపాయనిష్ఠనానవధికారిక్కు క్కర్త
వ్యాకర్తవ్య విశేషజ్ఞలై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్కెతార్. అతిల్ ప్రథమ
త్తిలే, సులభమాన ఆచార్యవిషయ తైవిట్టు దుర్లభమాన భగవద్విష
యత్తై ఇచ్చిప్పానల్లనెన్నుమిడత్తై దృష్టాన్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్కె
తార్, (కైప్పట్ట) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కైయిలే యిరుక్కిఱ
ధనమ్మోలే అతిసులభనాయిరుక్కిఱ ఆచార్యనై క్కుత్తైయనినైత్తు
అనాదరత్తాలేకైవిట్టు, భూమియిలే పిల్ వుత్తైత్తువై త్త ధనమ్మోలే
‘ఎట్టప్పడామైయాలే (౨) “అరుమ్మొరుళి” ఎన్నుమ్మడిదుర్లభమాన భగ
వద్విషయత్తై రక్షకమాకప్పన్ విచ్చిక్క క్కడవనల్లనెనై. (౩) సుల
భాన్దగురుంత్యక్వా దుర్లభంయఉపాసతే | లబ్ధంత్యక్వాధనంమూఢో
గుప్తమన్వేషతిషీతా” ఎన్దుమ్, (౪) “పల్బురువై” ఎన్దుతుడగ్గి, (౪)
“తన్ కైప్పొరుళి విట్టారేసుమ్ కాశినియిల్ తామ్ పుత్తై త్త వప్పొరుళి
తేడి త్తిరినానన్బు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

౪౫౦. ఇన్నముమ్ శిలదృష్టాన్తముఖత్తాలే సులభమానఆచా
ర్యవిషయ తైవిట్టు దుర్లభమానభగవద్విషయత్తై యాలై ప్పడువానల్ల

(౧) ౪౦౭.

(౩) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్య

(౨) తి-వాయ్-౯-౩-౩

(౪) భానసారమ్-౩౪.

౪౨౫. విడాన్ పిఱన్దపోతు కరస్థమానఉదక శ్చైయుపేక్షిత్తు,
జీమూతజల శ్చైయుమ్ సాగరసలిల త్తైయుమ్ సరిత్సలిల త్తై
యుమ్ వాపీ కూప పయస్సుక్కశ్చైయుమ్ వాఙ్మక్క
క్కడవనల్లఁ.

నెన్దితార్ మేల్, (విడాన్ పిఱన్దపోతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - పిప్పాసై
విజ్ఞానపోతు శడక్కెనప్పానమ్ పణ్ణలామ్బడి పాత్రగతమాయ్కోణ్ణు
తళకైయిలిరుక్కిఱజల త్తై సులభత్తైయేహేతువాకఅనాదరిత్తు. త్తైరై
యిలేయుకుత్తు ఆకాశస్థమాయ్కోణ్ణుతపడియాయుమ్, భూమిస్థమా
యిరుక్కు దూరస్థమాయుమ్, ఆసన్నమాయిరుక్కుచ్చెయ్ తే పెరుకుమ్
కాలమెఱియ వల్లీనకాలమిన్ది క్కేయుమ్, ఎప్పోతుముణ్ణానాలుమ్
అవ్వళవుమ్ శెన్దు ఉపజీవిక వేణ్డియుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లేయుణ్ణా
యుమ్ ఖనిత్రాదికళి కొణ్ణు కల్లిప్పెఱవేణ్డియుమిరుక్కుమ్ జీమూతాది
కళిక జల త్తై యాశైప్పడుమవనైప్పోలే, రక్షకాపేత్తై పిఱన్దశ్చైయిల్
ఆప్పోలే తనక్కు ఉతవున్బడి కైపుకున్దిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయ శ్చై
సాలభ్యమేపల్లీగ్రాశాకఉపేక్షిత్తు, పరమాకాశన రియాయ్ దుమ్మోప
మాయిరుక్కిఱ పరత్వ త్తైయుమ్, భూమియిలేయాయుమ్ క్షీరాబ్ధియళ
వుమ్ శెల్లవల్లవర్ కళుక్కన్దియుతవాత వ్యూహ త్తైయుమ్, ఆసన్నమాక
వన్దుమ్ తాత్కాలికర్కొఱియ వాఙ్మత్త్యర్కుతవాత విభవ త్తై
యుమ్, నిత్యసన్నిధియుణ్ణాయుమ్ సమ్భాషణాదికళా లివనోడు కైకల
న్దిరాత అర్చానతార్ త్తైయుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లే యుణ్ణాయిరున్ద
తాకిలుమ్ యమనియమాదిక్రమేణ యత్తిత్తుదర్శిక్కవేణ్ణు మన్తర్యా
మిత్వ త్తైయు మాశైప్పడక్కడవనల్లనెన్ద. (౧) “చక్షుర్గమ్యంగురుంత్య

త్వా శాస్త్రగమ్యన్తయః స్తరేత్ | ॥ హస్తస్థముదకంత్యత్వా ఘనస్థం
సోఽభినాన్భుతి” ఎన్దుమ్, (౨) “ఎట్టవిరున్దకురువైయిత్తైయ నైన్దువిట్టు”
ఎన్దుతుడగ్గి, (౩) “అమ్బుత త్తై వ్పార్ త్తిరుప్పానన్దు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్క
డవతిత్తే. ఇతు వ్యూహానికళుక్కు ముపలక్షణమ్.

(శ్రీ) పాకరస్థమ్. (౧) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్యప్రకరణే. (౨) భావ
సారమ్ - 33.

౪౫౦. పాట్టుక్కేట్టుమిడముమ్ కూప్పీడుక్కేట్టుమిడముమ్
కుత్తి త్తవిడముమ్ వల్లై త్తవిడముమ్ ఊట్టుమిడముమ్
ఎల్లామ్ వకు త్తవిడమే యెచ్చిరుక్కక్కడవన్.

౪౫౦. ఇప్పడి సులభమానవాచార్యవిషయమ్ స్వరక్షణత్తు
క్కుణ్డాయిరుక్క ఇ త్తైయుపేక్షిత్తు దుర్లభమాన పరత్వాదికలైవాళ్ళి
క్కక్కడవనల్లనేయాకిలుమ్, ప్రాప్యత్వేన అవై ఇవనుక్కు వాళ్ళునీ
యజ్ఞశస్త్రో వెన్న, అవై యెల్లామాచార్యనేయెచ్చిరుక్క క్కడవ నెన్గితార్,
(పాట్టుక్కేట్టుమిడముమ్)ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు-(౧)“ఏతత్సామదాయ
న్నాస్తే” ఎన్ఱిపడియే నిరస్తరానుభవపరరాననిత్యముక్తర్ అనుభవ
త్తుక్కుప్పొక్కువీడాకప్పణ్ణమ్ సామగానమ్ కేట్టుమ్ స్థలమానపరమ
పదముమ్, అసురరాతునపీడితరాన బ్రహ్మాదిదేవర్కళార్తనాదమ్ కేట్క
చ్చెవికొడుత్తుక్కుణ్డకణ్ వళరుమ్ పూహస్థలముమ్, అవర్కళార్తధర్మ
నికేట్టుత్తుడిత్తుక్కుణ్డెచ్చుదిరున్దు,(౨)“నాగపర్యజ్కుముత్సృజ్యహ్యగతో
మధురాంపురమ్” ఎన్ఱిపడియే తిరుప్పావ్కడలిలే తిరువరవళైయిల్ నిన్ఱు
మిన్వరుకేవరక్కుత్తిప్పారైప్పోలే వద్దవతిరిత్త అవతారస్థలముమ్, నిన్ఱై
త్తుత్తు త్తలైక్కట్టుమశవుమ్ మలై యాళర్ + వల్లై క్కుమాపోలే ఇట్టవడి
పేరవిడాతే వల్లైత్తుక్కుణ్డెరుక్కిఱ అర్చావతారస్థలజ్ఞుమ్, (౩)“యేషా
మిందీవరశ్యామో హృదయేనుప్రశిషితః” ఎన్ఱుమ్, (౪) “బణ్ శజ్జతై
వాళాభియానోరువనడియేనుళ్ళాన” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే హృదయ
కమలత్తిలేయిరున్దు తానుకన్దార్క్కు త్తన్నుకై భుజిప్పిక్కుమ్
అన్తర్యామిత్యస్థలమాకిఱ ఇన్ద్రప్రాప్యస్థలజ్ఞెల్లామ్, తనక్కువకుత్త
స్థలమాయ్ ప్రాప్యమాయిరుక్కుమాచార్యవిషయమే యెన్దధ్యవసన్తి
రుక్కక్కడవనెన్ఱై- (వల్లై త్తపడమావతు)- పిఱరటియాతపడి త్తిరై
వల్లై త్తుక్కుణ్డెరుక్కిఱ అన్తర్యామిత్యస్థలమ్.(ఊట్టుమిడమావతు)-చతు

+ (పా) వల్లైప్పొలే.

(౧) తైళ్ళు

(౨) హరివంశమ్-౧౧౩-౬౨.

(౩)

(౪) తి.వాయు-౮-౧౦.

౪౫౧. ఇవనుక్కుప్రతికూలర్-స్వతస్త్రియమ్, దేవతా స్తరపర
రుమ్; అనుకూలర్-ఆచార్యపరతస్త్రిర్; ఉపేక్షణీయర్-

ర్విషయమాయరున్దు త్కవడివహుకైయుమ్ గుణజ్ఞతైయుమ్ ఆశ్రితరై
భుజిష్పిక్కు మర్పావతారస్థలమెన్దుశొల్లవుమామ్. (౧) “యేనైవగురు
ణాయస్య న్యాసవిద్యాప్రదీయతే తస్యవైకుణ్ఠదుగ్ధాబ్ధి ద్వారకాస్సర్వ
ఏవసః” ఎన్దుమ్, (౨) “విల్లార్ మణికొట్టిక్కుమ్” ఎన్దుతుడగ్గి, (౩)
“అరుళాలేవైత్తవర్” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

అస్తిక్కే, (పాట్టుక్కేట్టుమిడమ్) ఇత్యాదిక్కు రక్షకమాక
అవన్ శ్రైయాలైపుడక్కడవనల్ల నెన్దిఅవళవన్దిక్కే అవైయెల్లామ్ తన
క్కివ్విషయమే యెన్దిరుక్కక్కడవనెన్ది అతెన్దు కీఘోడేశేర యాజిక్కు
వుమామ్.

౪౫౧. ఏవమ్భూతనాన ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపనాశకత్వ
స్వరూపవర్ధకత్వ తదుభయ రహితత్వజ్ఞాల్ ప్రతికూలరాయమ్ అను
కూలరాయమ్ అనుభయరాయ మిరుక్కు-మవర్కతై దర్శిప్పిక్కితార్
మేల్, (ఇవనుక్కు ప్రతికూలర్) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాయపరత్వాదిపశ్చక్తిలుముళ్ళప్రావణ్యమడైయ
ఇవ్విషయత్తిలే ఒరుమడైపుడుత్తి (౩) “తేవుమన్ శ్రీతియే” ఎన్దు
రుక్కు మివ్వధికారిక్కు, అణకిల్ ఆత్మనాశతై ప్పిఱప్పిక్కుమ్ ప్రతి
కూలర్, ఆత్మాపహారికశాన స్వతస్త్రియమ్ పారతస్త్రిత్తుక్కిశెన్దు
వైతై భగవద్వ్యతిరిక్తదేవతైకళుక్కు పురతస్త్రిరాయరుక్కు
మవర్కకళుమ్; స్వసంసర్గత్తాలే స్వరూపతై వళర్క్కుమనుకూలర్,
స్వరూపతై ఉళ్ళపడియుణర్న్దు తచ్చరమావధి నిష్ఠరాన సదాచార్య
పరతస్త్రిర్; ఇప్పడి స్వరూపనాశకరుమ్ స్వరూపవర్ధకరుమల్లామై
యాలే వెరువుతలుక్కుమ్ విరుప్పత్తుక్కుమ్ విషయమల్లాత ఉపేక్షణీ
యర్, చరమపర్వమాన ఆచార్యపారతస్త్రిత్తిలూన్ శ్రీమన్దియిలే

ఈశ్వరపరతన్త్ర్.

౪౫౨. జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళిరణ్ణమ్ అల్లాతార్ క్కు ఉపాయాగ్గమా
యిరుక్కుమ్, ఇవనుక్కు ఉపేయాజ్గమాయిరుక్కుమ్.

ప్రథమవ్యవహారమున ఈశ్వర పారతన్త్ర్యత్తిలే యూన్తినిఱ్ఱు మవర్క
శేష్టపడి. ప్రతికూలరై చ్చొల్లుకిఱవిడత్తిల్ స్యతన్త్ర్ దేవతాన్తర పర
తన్త్ర్రిరువరై యుమ్ శొన్నవితు, ప్రపత్తిప్రకరణత్తిల్ శొన్నమల్ ముళి
ప్రతికూలర్ క్కుముపలక్షణమ్. ప్రథమపరవ్యనిష్ఠనుక్కు ప్రతికూలరాన
వర్కళ ఇవనుక్కు ప్రతికూలరల్లామైయిల్లైయితే. ఇత్తాల్, కీర్థభగవత్త్రి
పన్నాధికారిక్కు సహవాసతన్త్ర్ సృష్టికళుక్కుఱుప్పాక అనుకూలప్రతి
కూలదర్శనమ్ పణ్ణపిత్రాత్పిలే, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవను
క్కుమ్ సహవాసనిష్ఠత్తి విషయమాన ప్రతికూలరై యుమ్ సహవాస
విషయమాన అనుకూలరై యుమ్ దర్శిప్పిత్తు, తదధికమానఉపేక్షణీయ
విషయముమ్ ఇవనుక్కుఱ్ఱుణ్ణన్దుమిడమ్ దర్శిప్పిత్రారాయిల్ ము.

౪౫౩. ఇవ్యధికారిక్కుణ్ణాక వేణ్ణమ్ ప్రతిపత్త్యనుష్ఠానజ్గళి
ష్టలపడియాలు మరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్థి ; ఇన్ద్రప్రసగ్గత్తిలే అన్యోపాయ
నిష్ఠర్దుడై య జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళుక్కుమ్ ఇవనుడై య జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళుక్కు
ముణ్ణానవినియోగ విశేషత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ మేల్, (జ్ఞానానుష్ఠా
నజ్గళిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు-త త్వజ్ఞానముమ్ తదనురూపమాన
అనుష్ఠానముమ్, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవనై యొట్టిన్ద్ర అధికారి
కళుక్కు, ఉపాయమధికారి సాపేక్షమాకై యాలే ఉపేయప్రాప్తియళ
వుముపాయాధికారి న్మువామల్ నడ్దక్కెక్కుఱుప్పాయ్ క్కొణ్ణ
అవ్వభీయాల్. ఉపాయశేషమాయిరుక్కుమ్ ; ఆచార్యాభిమానమే
ఉత్తరకమాకై యాలే ఉపాయాధికారి శేషమాక వేణ్ణవత్తోన్దిల్లామై
యాలే, ఇవ్యధికారిక్కుణ్ణాన జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళిరణ్ణమ్ ఆచార్య్ ముక
మల్ త్రియాకిఱ ఉపేయత్తుక్కు శేషమాయిరుక్కుమ్ మెన్దై. (ఇవనుక్కు
ఉపేయమాయిరుక్కుమ్) ఎన్దు పాశమానపోతు, ఆచార్య్ నుకళుభిమత
మాయ్ క్కొణ్ణ ఇన్ద్ర తానివనుక్కు ఉపేయమాయిరుక్కుమ్ మెన్దుపడి.

౪౫౩. ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ తన్నైయుమ్ పిఱరై యుమ్
సశిప్పిక్కైయాలే త్యాజ్యమ్.

౪౫౪. తానశిక్కిఱతు మూన్టపచారత్తిలు మన్వయిక్కై
యాలే; పిఱన్ నశిక్కిఱతు తన్నైయనాదరిత్తుమ్ తన్న
నుష్ఠానత్తై యగ్గీకరిత్తుమ్.

౪౫౩. ఇప్పుడి జ్ఞానానుమానజగ్గిరణ్డుమ్ ఆచార్యశ్రీతిహేతు
వాక నిన్నెత్తు క్కుఱిక్కిణ్ణవ రిక్కు మిన్వధికారిక్కు అవశ్యమ్ నివ
ర్తనీయజ్జళై యరుళిచ్చెయ్ పతాక త్తిరువుళ్ళమ్ పల్లీ, ప్రథమమ్ నిషి
ద్ధానుష్ఠానమ్ త్యాజ్యమెన్నుమత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవనుక్కు
నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఏవమ్మాతనాన ఇన్వధికా
రిక్కు పురదారపర్తిగహాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్, స్వవినాశ త్తైయుమ్
స్వానుష్ఠానమకణ్ణ పరరుడైయ వినాశ త్తైయుమ్ పణ్ణకైయాలే పరిత్య
జక్కుప్పడుమతోన్ఱెన్ఱె.

౪౫౪. ఉభయవినాశముమిత్రాలే వరుకిఱపడి యెజ్జనేయెన్న ;
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (తానశిక్కిఱతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆ
చార్యాభిమాన త్తిలేయెత్తుగ్గి భగవద్భాగవతాచార్యవిషయజ్జళమ్మాన్ఱు
క్కుమభిమత విషయమాయిరుక్కిఱతానశిక్కిఱతు, అమ్మానర్ క్కు
మితు అనిష్టమూకై యాలుమ్, (అపచారమావతు)- అనిష్టకరణమ్మాకై
యాలుమ్ అతిక్రూరమాన ఆపచారత్రయ త్తిలు మన్వయిక్కైయాలే;
పిఱన్ నశిక్కిఱతు, చరమపర్వపర్వస్తమాకవన్ఱు నిఱ్కిఱ భాగవతోత్త
మనాన తన్నైనిషిద్ధానుష్ఠానమ్ పణ్ణినవనెన్ఱుఅనాదరిత్తుమ్, “త త్త్వవి
త్తాన ఇవనిప్పడిశెయ్ కితా ఇతిల్ దోషమిల్లెయ్యాకప్పట్టన్ఱో, సమక్కు
ప్పిన్నై యెన్?” ఎన్ఱుతన్నుడైయవనుష్ఠానత్తైతాజ్జళగ్గీకరిత్తుమెన్ఱై అనా
దరిప్పార్ భాగవతవైభవ మఱియాతవర్కళో, అనుష్ఠానత్తై యగ్గీకరి
ప్పార్ ప్రాప్తాప్రాప్త వివేకశూన్యరానవర్కళో. అనుష్ఠానత్తై యగ్గీకరి
క్కిఱవర్కళో నశిక్కిఱతార్కళో, అనాదరిత్తవర్కళో నశిప్పానో?

౪౫౫. విహితభోగమ్ నిషిద్ధభోగమ్బాలే లోకవిరుద్ధముమస్తు,
నరకహేతువుమస్తు ; అయిరుక్కచ్చెయ్తే, స్వరూప
విరుద్ధమునూయ్

దోషమకణా లనాదరిక్కలాకాతోవెన్నిల్; రాజపుత్రినుక్కు దోష
ముణానాల్ రాజా తాకశిక్షిత్తుక్కుళ్ళుమతోభియ అవనై యనాద
రిత్తవర్కళే మేలేనిగ్రహమ్వణి దణ్ణిక్కుమాపోలే, స్వాభిమతనాన ఇవ
నుక్కు దోషముణానాలుమ్ సర్వేశ్వరస్తానేతిరుత్తిక్కుళ్ళుమతోభియ
పిఱరనాదరిక్క ప్పొత్తామెయాలే, అనాదరిత్తవర్కళుక్కు వినాశమే
ఫలిక్కెయాల అనాదరిక్కలాకాతు. (౧) “అపిచేత్సుదురాచారో
భజతే నూమనన్యభాక్ సాధురేవ సమస్తస్య సృష్ట్యగ్వ్యవహితోహి
సః” ఎన్టు ఉపాసకవిషయమాక వరుశిచ్చెయ్తపడి కణ్ణాల్ ఎల్లెనిల

త్తిల్వద్దనిష్ట ఇవ్వధికారి విషయత్తిలవనిరుక్కుమ్బడి శొల్లవేణ్ణావిఠే;
అక్కెయాల, ఇప్పడి తానుమ్ పిఱరుమ్ నశిక్కుమ్బడియిరుక్కెయాలే
ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుషానమ్ పరిత్యాజ్యమెన్టతాయిల్లు.

౪౫౫. ఇప్పడి పరదారాదిభోగమ్ స్వపరవివాశ హేతువాకై
క్కడి శాస్త్రనిషిద్ధమాకెయితే, ఇజ్జనన్తిక్కే శాస్త్రవిహితవిషయ
మాన స్వదారభోగత్తుక్కు క్కుత్తెయిల్లెయ్తెన్న ; అరుశిచ్చెయ్
కితార్మేల్, (విహితభోగమ్) ఎన్టుతుడన్తి. అతావతు-విశిష్టవేషవిషయి
యానశాస్త్రత్తిలే విధిక్కప్పట్ట స్వదారత్తిల్ భోగమ్, తాదృశశాస్త్ర
నిషిద్ధమాన పరదారభోగమ్బాలే లోకవిరుద్ధముమస్తు, (౨) * శెమ్మి
నాలియన్ట పావైయై త్త్రువుకైముతలాన ఘోరదుఃఖానుభవమ్
వణ్ణమ్ నరకహేతువుమస్తు; ఇప్పడి ప్రత్యక్షపరోక్షసిద్ధజ్ఞాన లోకవిరు
ద్ధత్వ నరకహేతుత్వజ్ఞశిరణ్ణు మన్దీరుక్కచ్చెయ్తే, అనన్యభోగత్వ
రూపమాన స్వరూపత్తుక్కువిరుద్ధముమాయ్. (౩) “శాన్తోదాన్త ఉపరత
స్తితిక్షుస్సమాహితోభూత్వా౭౭ త్తన్యేవా౭౭ త్తానంపశ్యేత్” ఇత్యా

వేదాంతవిరుద్ధముమాయ శిష్టగర్హితముమాయ ప్రాప్య ప్రతిబంధకముమాయ యిరుక్కైయాలే త్యాజ్యమ్.

౪౫౬. భోగ్యతాబుద్ధి కులైన్దు ధర్మబుద్ధ్యా ప్రవర్తితాలుమ్ స్వరూపమ్ కులైయుమ్.

దికళాలుమ్ తిరుమన్ద్రాదికళాలుమ్, ఉపాసకనోడుప్రపన్ననోడువాశియల ఇరువర్ కుమ్ విషయభోగమాకాతెన్ను మిడతై ప్రతిపాదిక్కిల వేదాంతతుక్కు విరుద్ధముమాయ, దోషదర్శనతాలు మప్రాప్తదర్శనతాలుమ్ విషయభోగతై అరువరు తిరుక్కుమాచార్యప్రధానరాన శిష్టర్కళాలే హేయమెట్టు నిదిక్క-ప్పట్టిరుప్పతుమాయ, అప్రాప్తవిషయవిరక్తి ప్రియనాన ఆచార్యనుక్కనభినుతమాకై యాల్ ఆచార్యముఖ కమల వికాసానుభవరూపప్రాప్యతుక్కు ప్రతిబంధకముమాయ, ఇప్పడిఅనేకాన ధావహమాయిరుక్కైయాలే ఇవ్వధికారిక్కు పురిత్యాజ్యమెన్దపడి.

౪౫౭. భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమళవిల్ ఇనైయొస్తుమిలైయేయెన్ను ; అరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (భోగ్యతాబుద్ధి కులైన్దు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-విహితవిషయప్రవృత్తియిల్ కాముక తయా వరుమ్ భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ఉపాసకరాన మహర్షికళ్ తుడ క్కమానశిష్టర్ పైత్తకముణమోచక ప్రజోత్పాదనార్థమాకవుమ్ స్నానదివసత్తిలగ్గీకరియావిడిల్ బూణహత్యాది దోషముణ్డెన్ను మత్తై ప్పూరివుమ్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమాపోలే ఇవనుమప్పడి ధర్మ బుద్ధ్యాప్రవర్తితాలుమ్, సిద్ధధర్మనిష్ఠనాన ఇవనుక్కు అన్యధర్మాన్వ యమ్ విరోధియైకైయాలే అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్ కులైయుమెగ్గె. ఇత్తాల్, భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్ అనన్యభోగత్వ రూపమాన స్వరూపమ్ కులైయుమోపాతి ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్ అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్ కులైయుమ్; ఆనసిన్బు ఒరుపడి యాలు మివ్వధికారిక్కు, విహితవిషయ ప్రవృత్తియాకాతెన్దతా యిల్ ఆకైయాలే ఏతేను మొరుపడి అన్వయిత్తాలుమ్ స్వరూపహాని తప్పాతు, ఆనసిన్బు పరిత్యజ్జిక్క వేణు మెన్ను మిడమ్ నిశ్చింతి.

౪౫౭. (౧) “క్షేత్రాణిమిత్రాణి” ఎన్నిఁజ్ఞోక త్రి.లవ స్థైవిఱక్క
వేణుమ్ స్వరూపమ్కులైయామైక్కు.

౪౫౮. ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యమున్, త్యాజ్యభూమియిల్
జహన్నైయుమ్, అనుభవాలాభ త్రి లా త్తధారణాఽ

౪౫౭. ఇప్పటి స్వరూపహని వరుమెన్నుమ్భయత్తాలే విషు
కిఱవళపుపోరాతు, ప్రాప్తవిషయ ప్రవణచిత్తశ్చెయాలే ప్రాకృతసకల
భోగ్యవస్తుక్కుళుమ్ ప్రతికూలమాయత్తోద్భుత్తువస్థై విఱక్కవుమ్
వేణుమ్ స్వరూపమ్ కులైయామైక్కెన్గితార్మేల్, (క్షేత్రాణి) ఎన్దు
తుడగ్గి. అతావతు-“క్షేత్రాణిమిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః
వశవోగృహాణి । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్తవృత్తేః భవంతిసర్వే ప్రభికూ
లరూపాః” ఎన్దు పేరరుళాళరాన పెరుమాళ్కైక్కుఱిత్తు బ్రహ్మ విజ్ఞాపిత
జ్ఞోక త్రిల్ శొల్లుకిఱి క్షేత్రమిత్రధనాదికళాన నమస్తవస్తుక్కుళు మగ్ని
కల్పమాయత్తోద్భుత్తుప్పడియానవస్థైవిఱక్క వేణుమ్ స్వరూపప్రచ్యుతి
విఱనామైక్కెన్దై. ఇన్దజ్ఞోక్కార్తై, (౨) “నల్లపుతల్ వర్” ఇత్యాది
యాలే అరుళాళప్పెరుమాళ్కెమ్మెరుమానాగు మరుళిచ్చెయ్తారిణే.

౪౫౮. ఇనిమేల్, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదిత్రయము
మివనుక్కవశ్యాపేక్షితమెన్నుమత్తై యజివిక్కైక్కాక, అవద్రీని
యైయ ఉపాయచతుష్టయ సాధారణ్యతైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రాప్య
భూమియిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ప్రాప్యభూమియావతు)- తనక్కువకుత్త
శేషియాన విషయమెఱున్దరుళియిరుక్కిఱదేశమ్. (తత్ప్రావణ్యమా
వతు)-అదేశ తైక్కిట్టియల్లతు తరియాత అవిమాత్రమానఅతై. (త్యాజ్య
భూమియావతు)- అవిషయతై యకన్దిరుక్కెక్కుడలాన దేశమ్.
(తజ్జహన్నైయావతు)-ఇతైవిత్తే నిఱు వేణుమెన్నుమిచ్చె. (అనుభవా
లాభ త్రిలా త్తధారణాయోగ్యతైయావతు)- వకుత్తశేషియాన విషయ

యోగ్యతైయుమ్, ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్.

త్తినుడైయ విగ్రహాద్యనుభవమ్ పెతాతపోతు, దేహధారణమాన భాజనమిల్లావిడిల్ దేహమ్ధరియాతాప్వలే తాకధరిత్తిరుక్కైక్కుమ్ యోగ్యనస్తిక్కేయిరుక్కై. (ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్) ఎస్తతు - ఇవైయి త్తనైయు ముపాయచతుష్టయాధికారికభుక్కుమ్ అధికారానుగుణమాక వేణుమెస్తపడి. (ఉపాయచతుష్టయమావతు)- (౧) “స్వస్వాత స్త్ర్యభయత్తాలే” ఎన్తుతుడడ్డి కీటరుళిచ్చెయ్తభక్తిప్రపత్తి కళుమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్. భగవద్విషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్ ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగత పరగత స్వీకారజ్ఞభుమాకవుమామ్. ఇతిలుమ్ ముఱ్ఱిట్టయోజనైక్కుఁ బొచిత్తముణ్ణు ; కీడ్లే నాలు ఉపాయ తైయుమ్ శేర ఇవర్ తామే యరుళిచ్చెయ్తతుక్కుఁ చ్చేరుక్కైయాలే. ఇతిల్ భక్తిప్రపత్తిపరమర్థం క్కుమ్, (౨) “మాకవైకున్దమ్ కాణ్బతక్కై మనమేకమెణ్ణుమ్” ఎన్నిట ప్రాప్యభూమియానపరమపదత్తిల్ ప్రావణ్యముమ్, (౩) “వరం హుతవహజ్వాలా పఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః | నశౌరిచిన్తావిముఖ జననంవాస వైశసమ్” (౪) “కొడువులకమ్కాట్టేల్” ఎన్నుమ్బడి ప్రాప్యవస్తువైయిన్దు ప్రాకృతమధ్యేయిరుక్కైక్కుడలాన సంసారమాకిట త్యాజ్యభూమియిల్ జహస్సైయుమ్, (౫) “ఉన్నైవిట్టాన్తుమాన్ ౨కిఱ్ఱిన్తిలే” ఎన్నిటపడియే భగవదనుభవాలాభత్తి లాత్తధారణాయోగ్యతైయు మవశ్యముణ్ణాకవేణుమ్. ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకార నిష్ఠరానఇరువర్ క్కుమ్-(౬) “ఎల్లామ్వకు త్తవిడమే” ఎన్దిరుక్కైయాలే ఆచార్యనెఱ్ఱున్దరుళియిరున్దదేశమ్ ప్రాప్యభూమియాయ్, అననై ప్పిరిన్ది గుక్కిటవిడమ్ త్యాజ్యభూమియాయ్, అసన్దుడైయ విగ్రహాదికళే అను

(౧) ౪౪౪.

(౪) తి-వాయ్-౪-౨.

(౨) తి-వాయ్-౩-౨.

(౫) తి-వాయ్-౫-౨-౧.

(౩)

(౬) ౪౫౦.

౪౫౬. (౧) “పశుతాకాతొష్టతిన్దే”

భవ విషయముమూలై యాలే, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదికళో
మూన్టు మివనుక్కనుగుణమాక అవశ్యముణ్ణాక వేఱుమెన్టు అధికారాను
గుణమ్ విభజిత్తుచ్చొల్లక్కడవతు. — అన్బిక్కే, (౧) “మతురకవిశొన్న
శొల్ నమ్మువార్ పతి వైకున్దమ్” ఎన్టు తామరుళిచ్చెయ్త ప్రబన్ధత్తై
యభ్యసి త్తవర్కళుక్కు వాసస్థానమ్ తదీయవైభవమే నడక్కుమ్
శ్రీవైకున్ఠమెన్టు శ్రీమధురకవియాత్వారరుళిచ్చెయ్తై యాలుమ్, చరమ
పర్వ నిర్దేశానవర్కళుక్కుమ్ స్వాచార్యనుకన్ద భగవద్విషయత్తిల్
పరిపూర్ణానుభవాదికళో సిద్ధిప్పతు అవ్విభూతియిలే యాకై యాలుమ్
ప్రాప్యభూమి పరమపదమ్ ; * ఇరుళ్ తరునూఘాలమాకై యాలే అవ
నుక్కువిరోధియానసంసారమ్ త్యాజ్యభూమి; (అనుభవాలాభత్తిలొత్త
ధారణాయోగ్యతైయావతు)-స్వాచార్యవిషయత్తిలుమ్ అవనుకన్ద భగ
వద్విషయత్తిలు ముణ్ణాన వనుభవమ్ పెతాతవళవిల్ తాకధరిత్తిరుక్క
మాట్టామై ఎన్టు ఇజ్జనే యోజిక్కవుమామ్.

౪౫౬. ఉక్తిపాయచతుష్టయత్తిలుమ్ భగవద్విషయత్తై యవ
లమ్బిత్తిరుక్కిఱభక్తిప్రపత్తికళాకిఱఉపాయద్వయము మివ్వధికారిక్కు
నఱునివిష్టప్రకారత్తై క్కీఱురుళిచ్చెయ్త వనన్తరమ్, (౨), “ఆచార్యనై
యుమ్ తాక పల్లెఱుమ్బల్లెఱు” ఎన్టుమ్, (౩) “ఆచార్యాభినూనమే
ఉత్తారకమ్” ఎన్టుమరుళిచ్చెయ్త ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత
స్వీకారరూపాపాయద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణదర్శనమ్ పణ్ణువిక్కవేఱు
మెన్టు తిరువుళ్ళమ్పల్లెఱి, ప్రథమమ్ స్వగత స్వీకారోపాయత్తుక్కు
ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్, (పశుతాకాతు)ఎన్టుతుడగ్గే. (పశుతాకా
తొష్టతిన్దే పాట్టుడలాకాతమ్ । పశువావళైనినైన్దువైకల్ తొఱు
వార్ । క్కణ్డైజ్జివాత్వార్ కలన్దవనై కెడుత్తు । విణ్ణిఱున్దువీఱిరుప్పార్

(౧) ౪-తిరు-౨౯.

(౨) ౩-౩-౧౧-

(౩) ౪౪౬-

(౪) ౪౪౭-

క్ కుణ్డలితమ్క్వాచిత్తుమ్.

ఎన్నిపాటై పూర్వోపాయత్తుక్కు-ప్రమాణమాకవను

సన్నిపృతు.

౪౬౦. (౧) “నల్ల వెన్ తోళ్ళీ”:

మిక్కు”) అతావతు- అమోఘమాయరుప్పతోరు ఉపాయమత్తిన్దే, ఆశ్రయిప్పార్క్కు సమాశ్రయణీయనాయ్కోణ్ణు తిరుప్పాక్కడలిలే కణ్ వళర్ న్దరుళుకిట అవనుడైయతిరువడికలై త్రప్పాతప్రకార తైప్పనైత్తు నాడోటుమనుకూలవృత్తియై పుణ్ణిక్కోణ్ణు పోరుమ్ జ్ఞానాధికరైక్కోణ్ణు తజ్జళుక్కు ఉత్తారకరాక ఆశ్రయిత్తు ఉజ్జీవిక్కు-మవర్ కళి, ఆత్మావోడు అవివాభూతమాన పాప తైప్పోక్కి శ్రీవైకుంఠ తిల్ తిరువాళల్ తిటన్దు అజ్గే సమృద్ధమాన జ్ఞానాదికలైయిడైయరాయ్ తదీయకై జ్ఞుర్య నిరత రాయ్కోణ్ణు వ్యావృత్తరా యిరుప్పరెన్దు పరమా-ప్రరాన తిరుమఱ్ఱి శైప్పిరా నరుళిచ్చయిత “పటూతాకాతోష్ట తిన్దే” ఎన్నిపాటై ఆచార్యవిషయ తిల్ ముప్పడచ్చొన్న స్వగతస్వీకారమాకిటఉపాయత్తుక్కు-ప్రమాణమాక వనుసన్నిపృతెన్దై ఇత్తాల్, స్వగతస్వీకారమ్ అహజ్కార గర్భతయా అవద్యకరమా యిరున్దతేయాకిలుమ్, ఫలసిద్ధియిల్ వన్దాల్ పటూతుపోకా తెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్ శాయిల్లు. (౨) “గురుణాయోభి మన్యేత గురుంవాయోభిమన్యతే | తాపుభావరమాంసిద్ధిం నియమాదు పగచ్చుతః” ఎన్దు పరగతస్వీకారతోపాతి స్వగతస్వీకారత్తుక్కు-మ్ ఫలమ్ తప్పా తెన్నుమిడమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టతితే.

౪౬౦. ఇనిమేల్ పరగతస్వీకారమాకిట పరమోపాయత్తుక్కు-ప్రమాణజ్గళ్ పలవన్దైయమ్ దర్శిప్పి త్తరుళుకిటార్, (నల్ల వెన్ తోళ్ళీ) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-తోళ్ళియానవళ్ ఇవళ్ తనక్కు-ప్పేల్లుకుడ లాకనినైత్తిరుప్పతు, ఇవళ్ (౩) “నత్యజేయమ్” ఎన్దు వా రైయైయమ్, పెరియాళ్వార్-వయిల్ శీల్ పిఱ్ఱైయమాయిల్లు ; ఇప్పోతవక

(౧) “మాతాయతానవనై”

వారై తనకు ధరియాతమాత్ర తైక్కొణ్ణ ఇతుతన్నిలు మతిశ్చే-
 ప్పణ్ణానిష్టాల్, ఇని ఇవళెజ్జనేజీవిత్తు త్తలైక్కట్టప్పకుకితాళెన్నుమిళివు
 తోడ నిదిరుక్క; అవళైప్పార్త్తు, ఎన్నిలుమెన్నిళివుక్కు నోవుపడు
 మ్బడి స్సిగ్గెయాన వెన్నుడైయతోడ్రి! అన న్తశాయాయా అతవ
 సర్వస్తాత్పరరాయరుక్కిఱవర్, అతుక్కుమేలే శ్రియఃపతికళాయ ఒరు
 వర్ కు మెట్టవొణ్ణత పెరుమైయై యుడైయరాయరుప్పారొరువర్;
 దేవయోనియిల్ పిఱిన్దు శిఱితణైయనిత్తైయుమన్న్తిక్కే ఆవర్ కుమ్
 నమక్కుమ్ పర్యతపరచూఁకుళోప్పై వాశి పోరుమ్బడి ట్టుద్రరాన
 మనుష్యర్ నామ్, అనపిన్బు నమ్మల్ శెయ్యలావతుణ్ణో? అవరొరువారై
 మున్నేళొల్లివెత్తారెన్న్తిక్కొణ్ణ నమ్మాలవరైవళైక్కపోమో? అతు
 కిడక్కిడుమ్, నమక్కుప్పేర్ బుక్కువళియుణ్ణకాణ్, శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలే
 యవతరిత్తవీర్ తైయుడైయరాయ సర్వవ్యాపకవస్తువై త్తకతిరువుళ్ళ
 త్తిలేయడక్కిక్కొణ్ణిరుక్కిఱపెరియాత్వోర్, (౨) “ఆచార్యదేవోభవ”
 ఎన్నిఱుడియేనమక్కు త్రైవరానతమక్కు త్రైవరాయరుక్కిఱవరై ఓరిశైయై
 చొల్లి యిళైక్కవుమామ్, కిఱియఱుత్తువరప్పణ్ణవుమామ్, తిరువజ్జన తై
 చ్చేర్ త్తు వైత్తత్తైక్కవుమామ్, తిరుక్కుళిల్ పణియైచ్చమైత్తు వైత్తత్తై
 క్కువుమామ్, తిరువన్దిక్కాప్పిడవత్తైక్కవుమామ్, అన్న్తిక్కే, నామ్తమ్మై
 మున్నిట్టాతోప్పేలే తమక్కు ప్పురుష కారమానారై మున్నిట్ట వరప్పణ్ణ
 వుమామ్, నల్లతోరుప్రకారమ్ వరువిత్రారాకిల్ అత్తైక్కణ్ణిరుక్కుక్క
 డవోమ్, నామ్మేల్ విళిక్కడవోమల్లామ్, ఎన్న్తాణ్ణాళరుళిచ్చెయ్త “నల్ల
 వెన్తోడ్రి” ఎన్నిఱుపైయుమ్; ఈశ్వర నెన్న్తుపారాతే తనక్కెతిరియాన
 హిరణ్యాసురనైక్కురియతిరువుకిరాలే, వరబలగ్గళాలే పూణ్ కట్టియరు
 క్కిఱమార్ వై ప్పొమ్మలై పిళ్ళనాతోప్పేలే ఇరణ్ణుకూణ్ణామ్బడి అనాయా
 సేన కిఱిత్తుప్పొకట్ట మిడుక్కైయుడైయ సరసింహ తై, (౩) “అన్నియ

ఎన్నిటపాట్లక్కలైయుమ్, స్తోత్ర త్తిల్ ముడినల్లోక తైయుమ్, (౧)
 ‘పశు ర్ననుష్యః’ ఎన్నిటల్లోక తైయుమ్ ఇతుక్కు ప్రమాణమాక
 వనుసన్నిపృతు.

మౌలికరియుగువాకి యరియెయట్టి త్తవనై . పల్లాణు - పాడుతుమ్”
 ఎప్పు అనన్యప్రయోజనరాయ్కొణు మధ్దళాశాసనమ్ పణ్ణియిరుప్పారై
 జయిక్కుమే, వ్యాచృత్తరాయుక్కిట అవర్కళి పక్కలిలే న్యస్తభర
 రాయ్ అవర్కళభిమాన త్తిలే యెతుగ్గి, యిరుప్పారుడైయనుకృత మెన్టు
 తిరునుట్టిశైప్పిరా నరుళిచ్చెయ్త “మాతాయతానవనై” ఎన్నిటపాట్టై
 యుమ్; (౨) “అకృత్రిమ” ఎన్టుతుడగ్గి, స్వాభావికమాయ్ దేవరిరుడైయ
 ప్రాప్తనూయ్ భోగ్యముమాన తిరువడికళిలుణ్ణాన ప్రేమ త్తినుడైయ
 అతిశయత్తుక్కలై నిలమాయిరుప్పారాయ్ అన్దప్రేమ ప్రకర్షత్తుక్కడి
 యాన ఆత్మయాథాత్మ్య జ్ఞానతైయుడైయరాయ్ విద్యైయాలుమ్
 జన్మత్తాలుమ్ అడియేనుక్కు ప్పితామహరాయుక్కిట నాథమునికలై
 ప్పార్తు, అడియేనుడైయ వృత్తతైప్పారాతే ప్రసన్నరాయరుళవేణు
 మెన్టు పరమాచార్యరాన ఆళవన్దా రరుళిచ్చెయ్త వేదాన్తతాత్పర్య
 మానస్తోత్ర త్తిల్ చరమమానల్లోక తైయుమ్; జ్ఞానమ్ పిఱిక్కైక్కుయో
 గ్యతైయిల్లాత పశుపక్షికళాకవుమామ్, జ్ఞానయోగ్యతైయుళ్ళ మనుష్య
 రాకవుమామ్, యావర్శిలర్ భగవత్సమ్మన్దమే నిరూపకమామ్బడి
 యిరుప్పానారు తదీయనోడే సమ్మన్ది త్తిరుక్కి తార్కళి, అవర్కళన్దవైష్ణ
 వనాలే ప్రాప్యభూమియాన పరమపద తైప్రాపిష్పర్కళైన్దెయాలే, జ్ఞాన
 ముణ్డాకవుమామ్ ఇల్లెయ్యాకవుమామ్, తదీయాభిమానమే ఉత్తారక
 మెన్నునుడతై సుస్పష్టమాక చొచ్చిట్టుకిఱి, (౩) “పశు ర్ననుష్యః పక్షీ వా
 యేచ వైష్ణవసంశ్రయః । తేనైవ తే ప్రయాస్యన్తి తద్విష్ణోః పరమం
 పదమ్” ఎన్నిట పారాణికల్లోక తైయుమ్, ఆచార్యాభిమానమాకిఱి
 ఇన్ద పరగతస్వీకారోపాయత్తుక్కు ప్రమాణమాక వనుసన్నిపృతైష్ట పడి.

ర.౬౦. ఆచార్యాభిమానస్తాన్ ప్రపత్తిపోలే ఉపాయా నరజ్ఞ
భుక్కుజ్ఞముమాయ్ స్వతన్త్రముమాయరుక్కుమ్.

ర.౬౦. కీర్తించున్న ప్రపత్తినిష్ఠాన వధికారిక్కు ఉపాయా
ధికారత్తిల్ కుత్తెయుణ్డాకిలుమ్, అతుపారానుల్ ఈశ్వరక్షకారియమ్
శెయ్ కైక్కుడలాయ్కొణ్ణులవ్వపాయ శేషమాయరుద్దనుళుఆచార్యాభి
మానత్తై ఇప్పొతు స్వతన్త్రోపాయమాకచ్చొల్లువానెన్, ఒస్తుక్కే ఉభ
యాకారముమ్కూడుమోవెనిఅశజ్జైయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్,
(ఆచార్యాభిమానస్తాన్) ఎస్తుతుడజ్జి. అతావతు. ఆచార్యాభిమానభూ
కిఱివితుతాన్, (౧) “తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే” (౨) “తమేవశరణం
గచ్ఛ” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱిపడియే విరోధిపాషయత్తుక్కుమ్
భక్తివివృద్ధిక్కు ముడలాయ్కొణ్ణుఉపాయా నరమాన భక్తిక్కుజ్ఞము
మాయ్, తత్త్వగపూర్వకమాక (౩) “మామేశరణంనజ” ఎస్తువిధిక్కు
వ్బుడి ఇష్టానిష్ట ప్రాప్తిపరిహారజ్ఞ భిరణ్ణుక్కుమ్ స్వయమేవోపాయ
మాయ్కొణ్ణు స్వతన్త్రోపాయముమాయరుక్కుమ్ ప్రపత్తిపోలే, ఉపా
యాధికార మాన్ద్యత్తైప్పార్తు ఈశ్వరనుపేక్షియామల్ కార్యమ్
శెయ్ కైక్కుటుప్పొకైయాలే స్వేతరోపాయమాన ప్రపత్తిక్కు సాఫ
ల్యత్తై యుణ్డాక్కానిష్టకొణ్ణు అవ్వభియాలే అతుక్కుజ్ఞము
మాయ్, అత్తైయిభియ త్తనైయే ఉపాయమాక కొళ్ళుమళవిల్
అనిష్టనిష్టత్వ్యాదికళుక్కు త్తానే ఉపాయమాయ్కొణ్ణు స్వతన్త్రము
మాయరుక్కు మెనె. — అన్తిక్కే, (౪) “అనాచార్యోపలభ్యాహి విద్యే
యం నశ్యతిధువమ్” ఎస్తుమ్, (౫) “శాస్త్రాదిషు సుదృష్టాపి సాక్షా
సహభూదయానప్రసిద్ధ్యతివైవిధ్యా వినాసదుపదేశతః” ఎస్తుమ్ శొల్లు
కైయాలే ఏతేను మొరువిద్యైయై యవలమ్మిక్కు మవనుక్కుమ్అతు
క్కాచార్యోపదేశమ్ వేణుకైయాలేఆచార్యాభిమానమ్ సకలోపాయాజ్ఞ
మాయరుక్కు, (౬) “తేనైవతేప్రయాస్యన్తి” ఎస్తు స్వతన్త్రోపాయ

౪౬౨. భక్తియి లశక్తనుక్కు ప్రపత్తి,

మాక చొల్లువానెన్నెన్న, (ఆచార్యాభిమానస్తా) ఎన్ఱుతుడగ్గి యరు
ళిచ్చెయ్కితారాకవుమామ్; అతావతు - ప్రపత్తితా క రజ్జానభక్తి
కళాకితి ఉపాయా న్తరజ్జభుక్కు ఉత్పత్తివివృద్ధివిరోధి పరిహారార్థమాక
విహితమాన్కొండ్లు తడజ్జముమాయ్, (౧) “అనన్యసాధ్యేస్వాభీష్టే
మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయాష్టా ప్రపత్తి శ్శరణా
గతిః” ఎన్ఱిటపడియే అన్యోపాయజ్జలైయొగ్గిను తన్నెయే ఉపాయ
మాకకొండ్లుమళవిల్ అనివృత్తినివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కుస్వయమేవ
నిర్వాహకమాన్కొండ్లు స్వతస్త్రిముమాయరుక్కుమాహాలే, ఆచా
ర్యాభిమానమాకితి వితుతా, ఏతేను మోరుపాయత్తుక్కుమ్ ఆచా
ర్యోవదేశ మవశ్యాపేక్షితమాకైయాల్ అవ్వజీయాల్ ఉపాయా న్తర
జ్జభుక్కుజ్జమానిరున్దతేయాకిలుమ్, (౨) “బాలముకజడాన్ధాశ్చ పజ్జ
వోబధిరాస్తథా । సదాచార్యేణసన్దృష్టాఃప్రాపున్దస్తపరాజ్ఞతిమ్” (౩)
పశుర్జనుష్యఃపక్షీవా” ఇత్యాదిప్పడియే స్వయమేవోత్తారకమాకై
యాల్స్వతస్త్రిపాయముమాయరుక్కుమెన్ఱే.

౪౬౨. ఇప్పడి స్వతస్త్రిమాన ఇన్వృపాయత్తుక్కు అధికారి
ఇన్నారెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్, (భక్తియిలశక్తనుక్కు)ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా
వతు- (౪) “ఉభయపరికర్తృతస్వాన్తస్య” ఎన్ఱిటపడియే, (౫) * జన్తా
న్తరసహస్రసిద్ధ కర్త జ్ఞాన సంస్కృతాన్తః కరణనుక్కు జనిక్కుమ
తాయ్ స్వపారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నరూపమాయరుక్కుమ్
భక్త్యుపాయత్తిల్, దుష్కరత్వబుద్ధియాలుమ్ స్వరూపవిరోధిత్వబుద్ధి
యాలుమ్ నామితుక్కు శక్తరల్లరెన్ఱు కైవాగ్గినవనుక్కు నివృత్తిసాధ్య
తయా సుకరముమాయ్ భగవత్పారతన్త్ర్యరూప స్వరూపానురూప

(౧)

(౩)

(౫)

(౨)

(౪)

ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కిశు.

౪౬౩. ఇతు ప్రథమమ్ స్వరూప తై పుల్లవితమాక్కుమ్,

ముమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ ; అధ్యవసాయజ్ఞానరూపమాన ప్రపత్త్యుపాయత్తిల్ మహావిశ్వాసముజ్ఞానైయరితాకై యాలుమ్, బద్ధమోక్షజ్ఞశిరణ్ణుక్కుమ్ పాతువానఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యభయతాలుమ్. నామితుక్కుశక్తరల్లరెన్ఱు తేజీనవనుక్కుమ్, పశ్చాదిక భుక్కుమ్ కార్యకరమాకై యాలే, విశ్వాససాపేక్షమునున్ఱి క్కేమోక్షైకహేతుపుమాయిరుక్కుమ్. పరత స్త్ర్యస్వరూపనాన సదాచార్యనుడైయ అభిమానరూపమాన ఇన్ఱచరమోపాయమెన్ఱై. భక్తియిలశక్తనుక్కు దుష్కరత్వస్వరూపవిరోధి త్వజ్ఞశిరణ్ణుమ్ హేతువాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిల్ స్వరూపవిరోధిత్వమే ప్రధానహేతు; ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కుమ్ విశ్వాసమాన్ఱ్యభగవత్సత్వత స్త్ర్యభయరూపహేతుద్వయ ముడైయాకిలుమ్ భగవత్సత్వత స్త్ర్యభయమే ప్రధానహేతు; (౧) “స్వస్వాత స్త్ర్యభయత్తాలే భక్తినిఱు విఱ్ఱు, భగవత్సత్వత స్త్ర్యభయత్తాలే ప్రప్తనిఱు విఱ్ఱు” ఏన్ఱి తే ఇనర్ తామ్ క్కిదులిచ్చెయ్తతు. ఇత్తాలే, అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతి యానవనే ప్రపత్త్యధికారియామోపాతి ఇవ్వసానూధికారియమ్ అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతియానవనెన్ఱతాయిఱ్ఱు. — అన్ఱి క్కే, ఇతి స్వత స్త్ర్యత్వతై (భక్తియిలశక్తనుక్కు) ఇత్యాదియాలే సిరీకరిక్కితారాకపుమామ్. వాక్యార్థయోజనైయిల్ భేదమిల్లై. భక్తియి లశక్తనైక్కుఱ్ఱు విహితమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ స్వత స్త్రీమా నాత్పాలే, ప్రపత్తియిలశక్తనైక్కుఱ్ఱు విహితమానవితువుమ్ స్వత స్త్రీమాక క్కుఱ్ఱైయిల్లెయెన్ఱు కరుతు.

౪౬౩. ఇన్వాచార్యాభిమానమ్ ఇవనుక్కుజ్ఞాక్కుమ్ ఫలప రమ్పరైయై యరులిచ్చెయ్తతు ఇవ్వర్థతై నిగమి తరుళుకితార్, (ఇతు) ఎన్ఱుతుడల్ల. అతానతు - ఇప్పడి క్కిచ్చొన్న ఆచార్యాభిమానమాకిట

పిన్నుపుష్పితమాక్కుమ్, అనన్తరమ్ ఫలపర్యస్తమాక్కుమ్.

శ్రీవచనభూషణమ్ సంపూర్ణమ్.

పిల్లైల్లోకాచార్యర్ తిరువడికలేశరణమ్.

వితు, ప్రథమత్తిలే ఇచ్చేతననుక్కుప్రణవోక్త భగవదనన్యార్త శేషత్వ తైచ్చరమపర్వపర్యస్తమాకణ్డార్ త్తిఅనాదికాలమ్ స్వాత స్వీనూఁటి అల్లిలేమణ్డిచ్చర కెల్లుచ్చుకిడన్ద స్వరూపత్తైత్తుళిర్ త్తెల్లుమ్బడియాక్కుమ్; ఇప్పడిపల్లవితమానపిన్ను మధ్యమపదోక్తానన్యశరణత్వతైచ్చరమపర్వ పర్యస్తమాకణ్డార్ త్తి, ఫలసూచకమాన ఉపాయాధ్యవసాయ యోగ త్తాలే స్వరూపత్తై పుష్పితమామ్బడియాక్కుమ్; ఇప్పడిపుష్పితమాన వనన్తరమ్, చరమపదోక్తానన్యభోగత్వతైయుమ్ చరమపర్వపర్యస్త మాకణ్డార్ త్తి, నిత్యకైజ్జుర్యో యోగత్తాలే స్వరూపత్తై ఫలపర్యస్త మామ్బడి యాక్కుమ్మెన్దపడి. ప్రథమరహస్యమాన తిరుమన్రొత్తిల్ పదత్రయ ప్రతిపాద్యమాన అనన్యార్త శేషత్వాద్యాకారత్రయము మాత్తాపుక్కు స్వరూపమాయ్ అతుతాన్ చరమపర్వపర్యస్తమా యితే యిరుప్పతు; ఇన్వైతా నాచార్యోపదేశాదికథాలే లభ్యజ్ఞానై యాలుమ్, అవ్యవదేశాదికభుక్కిడి “ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్ఱి ఆచార్యాభిమానమాకై యాలుమ్, ఆచార్యాభిమానమివన్దై యున్డా క్కుమ్మెన్ఱితు; ఆక ఇప్పడియిరుద్దుళ్ళ పదత్రయార్థనిష్ఠైయై ఇవ్వాచా ర్యాభిమానమివనుక్కున్డాక్కి ఉన్జీవిప్పిత్తే విడుమ్బడిశొల్లిన్ద్రాయ్ బు.

అథవా, ఇప్పడి స్వతన్రొపాయమానవితు ఇవన్ స్వరూపత్తై పర్వక్రమేణ ఉన్జీవిప్పిక్కుమ్బడియై ప్రకాశిప్పియూనిన్ఱున్ఱు ఇవ్వర్థతై నిగమిత్తురుళుకితార్, (ఇతు) ఇత్యాదియల్. అతావతు - ఆచార్యాభి మానమాకిటవితు ప్రథమమ్ భగవద్విషయత్తిలే అన్వయిప్పిత్తు అనాది కాలమ్ తదన్వయరాహిత్యత్తాలే(౧) “వాడినేక” ఎన్నుమ్బడి, ఉత్తావి

కిండస్త స్వరూపతై పుల్లవితమాక్కుమ్ ; పిన్పుభాగవతవిషయ త్తిలే' యూస్తువిత్తు ఫలాన్వయయోగ్యమాక్కుకై యాలే, పల్లవితమాయరుస్త వతై పుష్పితమాక్కుమ్ ; అనన్తరమ్, (౧) “నిస్తు తన్బుకథైత్త” ఎగ్గిటపడియే చరమపర్వత్తిలే నిలై పెలుత్తి పుష్పితమాయరుస్తవ తై ఫలపర్వస్తమాక్కు మెన్నపుమామ్.

ఆక, ఇప్పొకరణత్రాల్, ఆచార్యనై ఉపాయమాకప్పల్ బీనార్ క్కుభయాభయగ్గళిరణ్ణమ్ మాటిమాటినడక్కుమెన్నుమ్ ప్రసగ్గమిల్లా మైయుమ్, ఇవ్వర్థ నిర్ణాయకప్రమాణమిన్న తెన్నుమతుమ్, ఇవ్వర్థప సత్తుక్కిడాన ఉపవ త్తియుమ్, ఏతివ్తముమ్, ఇవ్వర్థపపాదనార్థమాక ప్రాప్యనిర్ణయముమ్, ఇప్పడి ప్రాప్యనిర్ణయమపణ్ణినాల్ ఇతుక్కు సదృశ మాకవే కొళ్ళవేణుమ్ ప్రాపకమెన్నుమతుమ్, అల్లాతపాతువరుమ్ దూషణముమ్, ఈశ్వరవీషయ త్తి లివనుక్కుళ్ళ చరణవత్పారతన్యై నన్యత్వజ్జలై సూచిప్పిత్తుక్కుణ్ణ ఈశ్వరనైప్పల్ బిమతిల్ ఇవనై ప్పల్ బిమతుక్కుళ్ళ విశేషముమ్, ఈశ్వరచేతనకళిరువర్క్కు మిన నుపకారకనెట్టుమ్, ఈశ్వరనుమానైప్పడుమ్ పదజ్జెయుడెయనెట్టుమ్ ఇవన్ పణ్ణముపకారత్తుక్కు సదృశ ప్రత్యుపకారమిల్లెయెన్టుమ్, ఇవ నోటైసమ్మనమ్ మోక్షత్తుక్కేహేతువాయిరుక్కుమెన్టుమ్, ఈశ్వరనై యుపకరిత్త ఇననిలుమ్ ఇవనైయుపకరిత్త ఈశ్వరనే మహాపకారక నెట్టుమ్, ఇవ్వాచార్యనైభవముమ్, ఆత్మగుణముణ్ణానాలుమ్ ఆచార్య సమ్మనతై నెక్కిళ్ళిల్ అస్తప్రయోజనముమ్ అవద్యకరముమ్ ఈశ్వరనిగ్ర హహేతువుమాన్బియుమ్, ఆచార్యసమ్మనచ్చేదత్తిల్ భగవత్సమ్మనై ధార్లభ్యముమ్, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుమ్ భాగవతసమ్మన మపేక్షిత మెన్నుమతుమ్, ఆచార్యాభిమానమొట్టియ ఉజ్జీననోపాయమిల్లెయెన్ను మిడత్తిల్ ఆప్రోపదేశముమ్, ఇవ్వర్థత్తినుడైయ స్థిరీకరణముమ్, ఇవ్వా చార్యాభిమాన నిష్ఠనానవక్ సులభమాన ఇవిషయ పైవిట్టుదుర్లభ

మాన భగవద్విషయ తై రక్షకమాక విచ్చిక్కక్కడవనల్లనెస్తుమ్, ²¹ పర
త్వాదిప్రాప్యస్థలజ్ఞశ్చేల్లా మివ్విషయమే యెన్దిరుక్కక్కడవనెస్తుమ్, ²² ఇవ
నుక్కు ప్రతికూలానుకూలానుభయరిన్నా రెస్తుమ్, ²³ ఇవనుడైయ జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్ఞభుక్కు వినియోగముమ్, ²⁴ ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానముమ్
విహిత భోగాదికభుమ్ త్యాజ్యమెన్ను మిడముమ్, ²⁵ స్వరూపప్రచ్యుతి
వారామైక్కు వేణుమవస్థయుమ్, ²⁶ ప్రాప్యభూమిప్రావణ్యాదిత్రయము
మివనుక్కవశ్యాపేక్షిత మెన్ను మతువుమ్, ²⁷ ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వ
గతపరగత స్వీకారోపాయద్వయ ప్రమాణజ్ఞభుమ్, ²⁸ ఆచార్యాభిమాన
త్తిక్ స్వతంత్రోపాయత్వముమ్, ²⁹ తదధికారినిర్ణయముమ్, ³⁰ ఇవాచార్యాభి
మానమిచ్చేతననుక్కుణ్ణాక్కుమ్ ఫలపరమ్పరైయైయుమ్ శొల్లుకెయాలే,
సదాచార్యాభిమానమే సర్వార్క్కు ముత్తారకమెన్నుమిడమ్ శొల్ల
ప్పట్టతు.

ఆక. ఇత్తాల్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ చరమావధియై
యరుళిచ్చెయ్ తారాయిత్తు.

శ్రీవచనభూషణవ్యాఖ్యానమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

